

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 63

við Stjórnartíðindi EB

9. árgangur

19.12.2002

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	EES-ráðið	
	2.	Sameiginlega EES-nefndin	
2002/EES/63/01		Texti birtur samkvæmt 2. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2002, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins	1
2002/EES/63/02		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/31/EB frá 8. maí 2001 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/387/EBE varðandi dyr á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra	2
2002/EES/63/03		Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/43/EB frá 27. júní 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 92/23/EBE varðandi hjólbarða á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og ásetningu þeirra	4
2002/EES/63/04		Texti birtur samkvæmt 1. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2002, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins	26
2002/EES/63/05		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/27/EB frá 10. apríl 2001 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 88/77/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir sem ber að gera til að stemma stigu við losun mengandi lofttegunda og efnisagna frá þrýstikveikjuhreyflum til notkunar í ökutæki og losun mengandi lofttegunda frá rafkveikjuhreyflum, knúnum með jarðgasi eða fljótandi jarðolíugasi, til notkunar í ökutæki	27
2002/EES/63/06		Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/14/EB frá 8. maí 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða hávaðamengun í umhverfinu af völdum búnaðar til nota utanhúss	41
2002/EES/63/07		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/30/EB frá 2. maí 2001 um breytingu á tilskipun 96/77/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir önnur aukefni í matvælum en litarefni og sætuefni	119
2002/EES/63/08		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/35/EB frá 11. maí 2001 um breytingu á viðaukum við tilskipun ráðsins 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	142
2002/EES/63/09		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/39/EB frá 23. maí 2001 um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	149
2002/EES/63/10		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/50/EB frá 3. júlí 2001 um breytingu á tilskipun 95/45/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir litarefni til notkunar í matvælum	157

2002/EES/63/11	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/52/EB frá 3. júlí 2001 um breytingu á tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum	161
2002/EES/63/12	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/5/EB frá 16. febrúar 1996 um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn	164
2002/EES/63/13	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/36/EB frá 2. júní 1998 um breytingu á tilskipun 96/5/EB um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn	176
2002/EES/63/14	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/39/EB frá 6. maí 1999 um breytingu á tilskipun 96/5/EB um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn	178
2002/EES/63/15	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/20/EB frá 4. apríl 2001 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um góðar klínískar starfsvenjur við framkvæmd klínískra prófana á lyfjum sem ætluð eru mönnum	181
2002/EES/63/16	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/308/EB frá 31. janúar 2001 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar forsmíðaðar, varmaeinangrandi útveggjaklæðningar (vetures)	192
2002/EES/63/17	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/596/EB frá 8. janúar 2001 um breytingu á ákvörðunum 95/467/EB, 96/578/EB, 96/580/EB, 97/176/EB, 97/462/EB, 97/556/EB, 97/740/EB, 97/808/EB, 98/213/EB, 98/214/EB, 98/279/EB, 98/436/EB, 98/437/EB, 98/599/EB, 98/600/EB, 98/601/EB, 1999/89/EB, 1999/90/EB, 1999/91/EB, 1999/454/EB, 1999/469/EB, 1999/470/EB, 1999/471/EB, 1999/472/EB, 2000/245/EB, 2000/273/EB og 2000/447/EB um aðferð við staðfestingu á samræmi tiltekinna byggingarvara skv. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE	195
2002/EES/63/18	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/671/EB frá 21. ágúst 2001 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flokkun þaka og þakklæðninga eftir nothæfi með tilliti til bruna af völdum utanaðkomandi elds	205
2002/EES/63/19	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/38/EB frá 5. júní 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/7/EBE um að skila menningarmínjum sem hafa verið fluttar ólöglega frá yfirráðasvæði aðildarríkis	208
2002/EES/63/20	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1386/2001 frá 5. júní 2001 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almanna--trygginga-reglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71	210
2002/EES/63/21	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/34/EB frá 28. maí 2001 um opinbera skráningu verðbréfa á verðbréfaþingi og upplýsingar sem birtar skulu um slík verðbréf	213
2002/EES/63/22	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/26/EB frá 7. maí 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 95/50/EB um samræmt eftirlit með flutningi á hættulegum farmi á vegum	279
2002/EES/63/23	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/45/EB frá 27. júní 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 89/655/EBE um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu er starfsmenn nota tæki á vinnustöðum (önnur sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE)	281

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

Texti birtur samkvæmt 2. gr. ákvörðunar sameiginlegu
EES-nefndarinnar nr. 26/2002, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins

2002/EES/63/01

Eftirfarandi texti sem birtur er samkvæmt ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2002, sbr. 1. málsgrein 129. gr. EES-samningsins telst fullgiltur:

I. VÉLKNÚIN ÖKUTÆKI

23. **392 L 0023:** Tilskipun ráðsins 92/23/EBE frá 31. mars 1992 varðandi hjólbarða á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og ásetningu þeirra (Stjtið. EB nr. L 129, 14.5.1992, bls. 95).

Í I. viðauka bætist eftirfarandi við lið 4.2:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, 5 fyrir Svíþjóð“.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/31/EB

2002/EES/63/02

frá 8. maí 2001

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/387/EBE varðandi dyr á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópu þingsins og ráðsins 2000/40/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/387/EBE frá 27. júlí 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi dyr á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/90/EB ⁽⁴⁾, einkum 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 70/387/EBE er ein sértilskipananna sem fjalla um gerðarviðurkenningaraðferð bandalagsins sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, sem varða kerfi, ihluti og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, eiga við um þessa tilskipun.
- 2) Í tilskipun 98/90/EB voru settar fram hönnunarkröfur fyrir stigaprep og handföng stýrishúsa með það fyrir augum að auka öryggi fólks þegar það fer inn í og út úr stýrishúsi tiltekinna þungaflutningabifreiða.
- 3) Hönnun tiltekinna stýrishúsa, sem þegar eru á markaði, uppfyllir ekki þær sérstöku kröfur sem settar voru fram í tilskipun 98/90/EB þótt þau séu talin jafn örugg. Af þessum sökum er nauðsynlegt að skýra frekar tæknikröfurnar svo að unnt sé að leyfa slík stýrishús.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum III. viðauka við tilskipun 70/387/EBE er hér með breytt í samræmi við viðauka þessarar tilskipunar.

2. gr.

1. Frá og með 1. október 2001 er aðildarríkjunum óheimilt, af ástæðum sem varða dyr á ökutækjum:

- að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis, eða
- að banna að ökutæki verði seld, skráð eða tekin í notkun,

ef ökutækin eru í samræmi við kröfur tilskipunar 70/387/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

2. Frá og með 1. desember 2001:

- skulu aðildarríkin hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningu, og
- er aðildarríkjunum heimilt að synja um innlenda gerðarviðurkenningu,

fyrir nýja gerð ökutækis, af ástæðum sem varða dyr á ökutækjum, ef hún er ekki í samræmi við kröfur tilskipunar 70/387/EBE eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. september 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugusta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. maí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 130, 12.5.2001, bls. 33, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 176, 10.8.1970, bls. 5.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 337, 12.12.1998, bls. 29.

VIÐAUKI

Ákvæðum III. viðauka við tilskipun 70/387/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málslíður bætist við lið 1.2:

„Síðastnefnda krafan á ekki við um fjarlægðina frá efsta þrepinu að gólfi stýrishússins.“

2. Í stað sjöunda undirliðar í lið 1.3. komi eftirfarandi:

„— Skörun þrepa á langveginn (J) frá einu þrepi til hins næsta í sama stiga eða frá efsta þrepinu að gólfi stýris-
hússins: ... 200 mm.“

3. Í stað inngangsorðanna í lið 2.2.3. komi eftirfarandi:

„Að auki skal (P), lágmarksfjarlægð efri marka handriðs eða handfanga eða jafngilda handfesta frá gólfi stýris-
húss, vera: ...“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/43/EB

2002/EES/63/03

frá 27. júní 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 92/23/EBE varðandi hjólbarða á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og ásetningu þeirra (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, með hliðsjón af sameiginlegum texta sem sátta-
nefndin samþykkti 21. mars 2001,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samþykkja ber ráðstafanir í þeim tilgangi að stuðla að snurðulausri starfsemi innri markaðarins.
- 2) Tilskipun 92/23/EBE frá 31. mars 1992 varðandi hjólbarða á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og ásetningu þeirra ⁽⁴⁾ er ein sértilskipana sem fjalla um gerðarviðurkenningaraðferð bandalagsins sem tekin var upp með tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽⁵⁾. Ákvæði tilskipunar 70/156/EBE að því er varðar kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar fyrir vélknúin ökutæki munu því gilda um þessa tilskipun.
- 3) Að því er varðar framkvæmd tilskipunar 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr. hennar, skal hver sértilskipun innihalda, í viðauka, upplýsingaskjal og samþykkisskjal, sem tekið er saman í samræmi við VI. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, að því er varðar tölvuvæðingu samþykkis. Því þarf að breyta samþykkisskjalinu sem sett er fram í tilskipun 92/23/EBE.
- 4) Í 2. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 92/97/EBE frá 10. nóvember 1992 um breytingu á tilskipun 70/157/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um leyfilegt hljóðstig og útblásturskerfi vélknúinna ökutækja ⁽⁶⁾, segir að allar frekari aðgerðir, sem einkum er ætlað að samræma öryggiskröfur annars vegar og hins vegar þörfina á að draga úr hávaða sem stafar af

snertingu hjólbarða og akbrautar, verði samþykktar á grundvelli tillagna framkvæmdastjórnarinnar, sem byggjast á könnunum og rannsóknum sem gerðar verða á þessum hávaðavaldi.

- 5) Raunhæf og endurtakanleg aðferð, sem gerir kleift að mæla þann hávaða sem verður af snertingu milli hjólbarða og akbrautar, hefur verið þróuð. Á grundvelli þessarar nýju mæliaðferðar hefur verið gerð rannsókn í því skyni að fá fram tölugildi fyrir hljóðstigið vegna hávaða frá snertingu hjólbarða og akbrautar sem stafar af mismunandi gerðum hjólbarða sem eru settar undir mismunandi gerðir vélknúinna ökutækja.
- 6) Við ákvörðun krafna um hávaða frá hjólbörðum í snúningi skal hafa hliðsjón af því að við hönnun hjólbarða er tekið tillit til færibreytna er varða öryggi og umhverfi og að hömlur vegna einnar færibreytu geta haft áhrif á aðrar. Einnig skal hafa hliðsjón af því, þegar kröfur um hávaða vegna hjólbarða í snúningi eru ákvarðaðar að unnið er að þróun alþjóðlegra staðla um yfirborð vega hjá Alþjóðlegu staðlasamtökunum (ISO) og um þol- og öryggiskröfur vegna hjólbarða hjá efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu.
- 7) Breyta ber tilskipun 92/23/EBE með tilliti til þessa.
- 8) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁷⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 92/23/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað hugtakanna „EBE-gerðarviðurkenning íhlutar“, „EBE gerðarviðurkenning“ og „EBE samþykki“ skal alls staðar notað hugtakið „EB-gerðarviðurkenning“;
2. fyrsti undirliður 1. gr. verði svohljóðandi:

„— „hjólbardi“: allir nýir, loftfylltir hjólbardi, þar með taldir vetrarhjólbardi með holum fyrir nagla, hvort sem þeir eru upprunalegur eða varabúnaður, sem ætlaðir eru undir vélknúin ökutæki sem falla undir tilskipun 70/156/EBE. Þessi skilgreining nær ekki yfir neglda vetrarhjólbardi.“;

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 211, 4.8.2001, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 30, 28.1.1998, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 235, 27.7.1998, bls. 24.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 18. febrúar 1998 (Stjtið. EB C 80, 16.3.1998, bls. 90), sameiginleg afstaða ráðsins frá 13. apríl 2000 (Stjtið. EB C 195, 11.7.2000, bls. 16) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 7. september 2000 (Stjtið. EB C 135, 7.5.2001, bls. 254). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 31. maí 2001 og ákvörðun ráðsins frá 5. júní 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 129, 24.5.1992, bls. 95. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/40/EB (Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 9).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 371, 19.12.1992, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

3. eftirfarandi grein er felld inn:

„1. gr. a

1. Kröfurnar í V. viðauka skulu gilda um hjólbarða sem ætlaðir eru undir ökutæki sem tekin eru í notkun í fyrsta skipti 1. október 1980 eða síðar.

2. Kröfurnar í V. viðauka skulu ekki gilda um:

- a) hjólbarða sem einungis skal nota við hraða undir 80 km/klst.;
- b) hjólbarða þar sem nafnhvermál felgu er 254 mm eða minna (eða kóði 10) eða 635 mm eða meira (kóði 25);
- c) varahjólbarða af T-gerð til tímabundinnar notkunar, skv. skilgreiningu í lið 2.3.6 í II. viðauka;
- d) hjólbarðar sem einungis eru ætlaðir til undir ökutæki sem voru nýskráð fyrir 1. október 1980.”;

4. eftirfarandi komi í stað 2. gr.:

„2. gr.

1. Samkvæmt skilyrðum I. viðauka skulu aðildarríki veita EB-gerðarviðurkenningu öllum gerðum hjólbarða sem fullnægja kröfum II. viðauka og veita þeim EB-gerðarviðurkenningarnúmer eins og tilgreint er í I. viðauka.

2. Samkvæmt skilyrðum I. viðauka skulu aðildarríki veita öllum gerðum hjólbarða EB-gerðarviðurkenningu sem fullnægja kröfum V. viðauka og veita þeim EB-gerðarviðurkenningarnúmer eins og tilgreint er í I. viðauka.

3. Samkvæmt skilyrðum III. viðauka skulu aðildarríki veita öllum ökutækjum EB-gerðarviðurkenningu með tilliti til hjólbarða þeirra ef allir hjólbarðar þeirra (þar með taldir varahjólbarðar ef þeir eru til staðar) fullnægja kröfum II. viðauka og einnig kröfum með tilliti til ökutækja í IV. viðauka og veita þeim EB-gerðarviðurkenningarnúmer eins og tilgreint er í III. viðauka.”;

5. breyta ber skránni yfir viðaukana og viðaukunum sjálfum í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun;

6. eftirfarandi grein er felld inn:

„10. gr. a

1. Frá 4. febrúar 2003 mega aðildarríkin ekki:

- a) synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda viðurkenningu fyrir gerð ökutækis eða gerð hjólbarða, eða
- b) leggja bann við að ökutæki séu skráð, seld eða tekin í notkun, og að hjólbarðar séu seldir eða teknir í notkun,

af ástæðum tengdum hjólbörðunum eða setningu þeirra undir ný ökutæki ef ökutækin eða hjólbarðarnir eru í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar, eins og henni er breytt með tilskipun 2001/43/EB (*).

2. Frá og með 4. ágúst 2003 er aðildarríkjunum óheimilt að veita EB-gerðarviðurkenningu og skylt að neita að veita innlenda gerðarviðurkenningu þeim gerðum hjólbarða sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar og standast ekki kröfur þessarar tilskipunar, eins og henni er breytt með tilskipun 2001/43/EB.

3. Frá og með 4. febrúar 2004 er aðildarríkjunum óheimilt að veita EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda viðurkenningu fyrir gerð ökutækis, af ástæðum sem varða hjólbarða ökutækisins og ásetningu þeirra, ef þau standast ekki kröfurnar í þessari tilskipun, eins og henni er breytt með tilskipun 2001/43/EB.

4. Frá 4. febrúar 2005 skulu aðildarríkin:

a) líta svo á að samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum í samræmi við ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, gildi ekki lengur, að því er varðar 1. mgr. 7. gr. þeirrar tilskipunar, standist þau ekki kröfur þessarar tilskipunar, eins og henni er breytt með tilskipun 2001/43/EB, og

b) banna að ný ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun ef þau standast ekki kröfur þessarar tilskipunar, eins og henni er breytt með tilskipun 2001/43/EB.

5. Frá og með 1. október 2009 skulu ákvæði þessarar tilskipunar, eins og henni er breytt með tilskipun 2001/43/EB gilda, að því er varðar 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EB, um alla hjólbarða sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar að undanteknum hjólbörðum í flokkum C1d og C1e en um þá flokka skulu ákvæðin annars vegar gilda frá 1. október 2010 og hins vegar frá 1. október 2011.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/43/EB frá 17. júní 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 92/23/EBE varðandi hjólbarða á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og ásetningu þeirra (Stjtið. EB L 211, 4.8.2001, bls. 25).“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 4. ágúst 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 4. febrúar 2003 í síðasta lagi.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanir, sem um getur í 1. mgr., skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

1. Eigi síðar en 4. ágúst 2003 skal samþykkja breytingu á tilskipun 92/23/EBE, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 4. gr., í því skyni að innleiða prófanir á veggripi hjólbarða.

2. Í ljósi fenginnar reynslu af setningu viðmiðunargilda fyrir hávaða frá hjólbörðum skal framkvæmdastjórnin, innan 36 mánaða frá gildistöku þessarar tilskipunar, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu varðandi hvort og að hve miklu leyti tækniframfarir gætu, án þess að stofna öryggi í hættu, orðið til þess að hægt væri að koma á viðmiðunargildunum sem um getur í dálkum B og C liðar 4.2.1 í V. viðauka við tilskipun 92/23/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun. Á grundvelli þessarar skýrslu skal framkvæmdastjórnin, innan 12 mánaða, leggja til breytingu á tilskipun 92/23/EBE sem hefur það að markmiði að koma á ákvæðum er varða öryggi, umhverfi og snúningsmótstöðu.

4. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum sem sett var á stofn með 13. gr. tilskipunar 70/156/EBE sem nefnist hér á eftir „nefndin“.

2. Þegar vísað er í þessa málsgrein skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér reglur um málsmeðferð.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 27. júní 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

B. ROSENGREN

forseti.

VIÐAUKI

1. Skráin yfir viðaukana verði svohljóðandi:

- „I. VIÐAUKI Stjórnvaldsákvæði varðandi EB-gerðarviðurkenningu hjólbarða
1. viðbætur Upplýsingaskjal varðandi EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð hjólbarða
 2. viðbætur EB-gerðarviðurkenningarvottorð (hjólbarðar)
 3. viðbætur Upplýsingaskjal varðandi EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð hjólbarða að því er varðar hávaða vegna snertingar hjólbarða og akbrautar
 4. viðbætur EB-gerðarviðurkenningarvottorð (hávaðamengun vegna snertingar hjólbarða og akbrautar)
- II. VIÐAUKI ⁽¹⁾ Kröfur að því er varðar hjólbarða
1. viðbætur Skýringarmynd
 2. viðbætur Skrá yfir tákni fyrir burðargetutölur og samsvarandi hámarks massa
 3. viðbætur Fyrirkomulag hjólbarðamerkinga
 4. viðbætur Vensl á milli þrýstingsstuðuls og þrýstingseininga
 5. viðbætur Mælifelga, ytra þvermál og breidd þversniðs á hjólbörðum með ákveðnum stærðarmerkingum
 6. viðbætur Aðferð til að mæla stærðir hjólbarða
 7. viðbætur Hleðslu/hraðaprófanir
 8. viðbætur Mismunandi burðargetutala eftir hraða; þverbanda- og skábandahjólbarðar fyrir atvinnuökutækni
- III. VIÐAUKI Stjórnvaldsákvæði fyrir gerðarviðurkenningu ökutækja með tilliti til ásetningar hjólbarðanna
1. viðbætur Upplýsingaskjal fyrir ökutækni
 2. viðbætur EB-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir ökutækni
- IV. VIÐAUKI Kröfur að því er varðar ökutækni með tilliti til ásetningar hjólbarða
- V. VIÐAUKI Hávaðamengun vegna snertingar hjólbarða og akbrautar
1. viðbætur Prófunaraðferð fyrir hljóðstig vegna snertingar hjólbarða og akbrautar, fríhjólnaraðferð
 2. viðbætur Prófunarskýrsla
- VI. VIÐAUKI Forskriftir um prófunarstaðinn

⁽¹⁾ Tæknikröfum um hjólbarða svipar til krafna í reglugerðum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UN/ECE) nr. 30. og 54.

2. Í stað I. viðauka komi eftirfarandi:

„I. VIÐAUKI

STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI VEGNA EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR HJÓLBARÐA

1. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU HJÓLBARÐAGERÐAR
 - 1.1. Framleiðandi hjólbarðanna skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu fyrir hjólbarðagerð í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EEC.
 - 1.1.1. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu í samræmi við II. viðauka skal fylgja, í þríriti, lýsing hjólbarðagerðarinnar eins og henni er lýst í upplýsingaskjalinu í 1. viðbæti.
 - 1.1.1.1. Umsókninni skal fylgja (allt í þríriti) yfirlitsteikning, eða dæmigerð ljósmynd sem sýnir mynstur hjólbarðanna og teikning, þar sem fram koma viðeigandi mál, af loftfylltum hjólbarðanum festum á mælifelguna (sjá lið 6.1.1. og 6.1.2. í II. viðauka) af gerðinni sem lögð hefur verið fram til gerðarviðurkenningar.
 - 1.1.1.2. Umsókninni skal fylgja annaðhvort prófunarskýrslan sem gefin er út af tilnefndri tækniþjónustu eða nokkur sýnishorn sem viðurkenningaryfirvaldið tilgreinir.
 - 1.1.2. Umsókn um EB-gerðarviðurkenningu í samræmi við V. viðauka skal fylgja, í þríriti, lýsing hjólbarðagerðarinnar eins og henni er lýst í upplýsingaskjalinu í 3. viðbæti.
 - 1.1.2.1. Umsókninni skal fylgja (allt í þríriti) yfirlitsteikningar, teikningar eða ljósmyndir af hjólbarðamynstri (-mynstrum) sem eru dæmigerð fyrir hjólbarðagerðina.

- 1.1.2.2. Umsókninni skal einnig fylgja annaðhvort prófunarskýrslan sem gefin er út af tilnefndri tæknipjónustu eða nokkur sýnishorn sem viðurkenningaryfirvaldið tilgreinir.
- 1.2. Framleiðandinn getur sótt um að EB-gerðarviðurkenning verði rýmkuð þannig að hún nái yfir
- 1.2.1. breyttar hjólbarðagerðir vegna EB-gerðarviðurkenningar skv. II. viðauka og/eða
- 1.2.2. viðbótarstærðarmerkingar hjólbarða og/eða breytt vörumerki eða verslunarheiti framleiðanda og/eða hjólbarðamynstur vegna EB-gerðarviðurkenningar skv. V. viðauka.
- 1.3. Fram til 31. desember 2005 er viðurkenningaryfirvaldi heimilt að samþykkja rannsóknarstofur hjólbarðaframleiðandans sem viðurkenndar prófunarstofur skv. 1. mgr. 14. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
2. ÁLETRANIR
- 2.1. Eintök af hjólbarðagerðum sem lögð eru fram til EB-gerðarviðurkenningar skulu vera með greinilegu og óafmáanlegu vörumerki eða viðskiptaheiti umsækjandans og skal vera á þeim nægilegt rými fyrir áletranir EB-gerðarviðurkenningarmerkis eins og krafist er í 4. lið þessa viðauka.
3. EB-GERÐARVIÐURKENNING
- 3.1. EB-gerðarviðurkenning skv. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE skal veitt og EB-gerðarviðurkenningarnúmer skal gefið út fyrir allar hjólbarðagerðir sem lagðar eru fram í samræmi við lið 1.1.1. hér fyrir framan og fullnægja kröfum II. viðauka.
- 3.1.1. Tilkynningu um gerðarviðurkenningu, útvíkkun, synjun eða afturköllun á gerðarviðurkenningu eða endanlega stöðvun framleiðslu með tilliti til hjólbarðagerðar skv. II. skal senda aðildarríkjum í samræmi við 6. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 3.1.2. EB-gerðarviðurkenning skv. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE skal veitt og EB-gerðarviðurkenningarnúmer skal gefið út fyrir allar hjólbarðagerðir sem lagðar eru fram í samræmi við lið 1.1.2. hér fyrir framan og fullnægja kröfum V. viðauka.
- 3.2.1. Tilkynningu um gerðarviðurkenningu, útvíkkun, synjun eða afturköllun á gerðarviðurkenningu eða endanlega stöðvun framleiðslu með tilliti til hjólbarðagerðar skv. V. viðauka skal senda aðildarríkjum í samræmi við 6. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 3.3. Allar viðurkenndar gerðir hjólbarða skulu fá EB-gerðarviðurkenningarnúmer. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð hjólbarða sama númeri. Einkum skulu viðurkenningarnúmer sem úthlutað er skv. II. viðauka og EB-gerðarviðurkenningarnúmer sem úthlutað í skv. V. viðauka vera ólík.
4. EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI
- 4.1. Allir hjólbarðar, sem eru í samræmi við ákveðna gerð sem hefur fengið EB-gerðarviðurkenningu á grundvelli þessarar tilskipunar, skulu bera viðkomandi EB-gerðarviðurkenningarmerki.
- 4.2. EB-gerðarviðurkenningarmerkið skal vera réttthyningur utan um lágstafinn „e“ og skal auðkennandi númer aðildarríkisins, sem veitti gerðarviðurkenninguna, fylgja í samræmi við VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. EB-gerðarviðurkenningarnúmerið skal vera EB-gerðarviðurkenningarmerkið sem kemur fram á útfylltu vottorði fyrir viðkomandi gerð, á undan koma tvær tölur: „00“ fyrir hjólbarða atvinnuökutækja, „02“ fyrir hjólbarða fólksbifreiða.
- 4.2.1. Réttthyningurinn, sem myndar EB-gerðarviðurkenningarmerkið, verður að vera 12 mm á lengd og 8 mm á hæð hið minnsta. Bókstafir og tölustafir skulu vera að minnsta kosti 4 mm á hæð.
- 4.3. EB-gerðarviðurkenningarmerkin og -númerin og öll önnur aukamerki sem krafist er skv. 3. lið II. viðauka, þau síðari vegna gerðarviðurkenningar skv. kröfum II. viðauka, skulu fest á eins og mælt er fyrir um í þeim lið.
- 4.4. Í framhaldi af viðurkenningarnúmerum, sem úthlutað er skv. V. viðauka, skal koma viðskeytið „s“ þar sem „s“ stendur fyrir hljóð.
- 4.5. Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki er að finna hér á eftir:

e 24

00479

e 3

00687-s

Hjólbarðinn, sem ber EB-gerðarviðurkenningarmerkið sem sýnt er hér fyrir framan, er hjólbarði fyrir atvinnuökutæki (00) sem uppfyllir EB-kröfurnar (e) og hefur fengið úthlutað EB-gerðarviðurkenningarmerki á Írlandi (24) með númerinu 479 skv. II. viðauka og á Ítalíu (3) með númerinu 687-s skv. V. viðauka.

Athugasemd: Númerin „479“ og „687“ (númer gerðarviðurkenningar EB-merkisins) og númerið „24“ og talan „3“ (bókstafir og númer þeirra aðildarríkja sem veittu EB-viðurkenninguna) eru einungis til leiðbeiningar.

Viðurkenningarnúmerið skal staðsett nálægt réttthyningnum ýmist ofan eða neðan við hann hægra eða vinstra megin við hann. Rittákn viðurkenningarnúmersins skulu öll vera sömu megin við „e“ og snúa í sömu átt.

5. BREYTINGAR Á HJÓLBARÐAGERÐ

- 5.1. Hafi hjólbarða, sem viðurkenndur hefur verið skv. II. eða V. viðauka, verið breytt gilda ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 5.2. Hafi mynsturdýpt hjólbarða verið breytt, að því er varðar hjólbarðaviðurkenningar skv. II. viðauka, er endurtekning prófananna, sem mælt er fyrir um í II. viðauka, ekki talin nauðsynleg.
 - 5.3. Í þeim tilfellum þegar stærðarmerkingum eða vörumerkjum hjólbarða er bætt við flokk hjólbarða, sem hefur verið gerðarviðurkenndur í samræmi við V. viðauka, skulu allar kröfur um endurprófun ákveðnar af gerðarviðurkenningaryfirvaldi.
 - 5.4. Þegar um er að ræða breytingu á mynsturdýpt flokks hjólbarða, sem viðurkenndur hefur verið í samræmi við V. viðauka, skal endurprófa dæmigerðan hóp sýnishorna nema gerðarviðurkenningaryfirvaldið telji að breytingin hafi ekki áhrif á hávaðamengun vegna snertingar hjólbarða og akbrautar.
6. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU
- 6.1. Samþykking skal almennar reglur til að tryggja samræmi framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 6.2. Þegar samræmisprófun á framleiðslu í samræmi við 1. viðbæti V. viðauka fer fram skal framleiðslan einkum teljast í samræmi við kröfur 4. liðar V. viðauka ef hávaðastig hjólbarðanna sem prófaðir eru fer ekki meira en 1 dB(A) fram úr viðmiðunargildunum sem sett eru fram í lið 4.2 í framangreindum V. viðauka.“

3. Fyrirsögn 1. viðbætis við I. viðauka verði svohljóðandi:

„1. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL NR ... VARDANDI EB-GERÐARVIÐURKENNINGU HJÓLBARÐAGERÐAR

(II. viðauki við tilskipun 92/23/EBE)“

4. Fyrirsögn 2. viðbætis við I. viðauka verði svohljóðandi:

„2. viðbætur:

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

(hjólbarðar)

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 × 297mm))“

5. Í 2. viðbæti við I. viðauka undir liðnum „Skýrsla varðandi“ er eftirfarandi undirliðum bætt við:

„— afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾;

— framleiðslu hætt ⁽¹⁾“

6. Eftirfarandi viðbætum er bætt við I. viðauka:

„3. viðbætur:

**UPPLÝSINGASKJAL NR ... VARÐANDI EB-GERÐARVIÐURKENNINGU HJÓLBARÐAGERÐAR
AÐ ÞVI ER VARÐAR HÁVAÐAMENGUN VEGNA SNERTINGAR HJÓLBARÐA OG AKBRAUTAR**

(V. viðauki við tilskipun 92/23/EBE)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Viðeigandi upplýsingar varðandi afkastagetu skulu gefnar þegar um er að ræða starfsemi sem stýrt er af örgjörvum.

1. ALMENNT

1.1. Nafn framleiðanda:

1.2. Nafn og heimilisfang umsækjanda:

1.3. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1.4. Tegundarheiti, verslunarheiti eða vörumerki sem nota skal við gerðarviðurkenningu sem óskað hefur verið eftir vegna ákveðinnar hjólbardagerðar.

2. HJÓLBARÐAR

2.1. Hjólbardaflokkun: (flokkur C1, flokkur C2 eða flokkur C3)

2.2. Notkunarflokkur: (venjulegir, snjóhjólbardar eða sérstakir hjólbardar)

2.3. Nákvæmar upplýsingar um helstu einkenni að því er varðar áhrif á hávaðamengun vegna snertingar hjólbarda og akbrautar, með tilliti til mynsturdýptar sem nota skal á hjólbarda úr tilteknum stærðarflokkum. Þessar upplýsingar geta verið í formi teikningar, ljósmyndar eða lýsingar en verða að vera nægilega ítarlegar til að tæknipjónustan geti ákvarðað hvort síðari breytingar á mikilvægum liðum muni auka hávaðamengun vegna snertingar hjólbarda og akbrautar.

Athugasemd: Áhrifin sem breytingar á minniháttar liðum mynsturdýptar og uppbyggingar hafa á hávaðamengun vegna snertingar hjólbarda og akbrautar verða ákvörðuð á meðan á prófunum á samræmi framleiðslu stendur.

2.4 Uppbygging hjólbarda

2.5 Skrá yfir mynsturdýptarmerkingar:

(tilgreinið fyrir hvert vörumerki eða tegundarheiti eða verslunarheiti skrána yfir hjólbardamerkingar í lið 2.17. í II. viðauka við tilskipun 92/23/EBE og bætið við merkinu „Reinforced“ eða „Extra Load“, ef við á fyrir hjólbarda í floknum C1.)

4. viðbætur

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ**(hávaðamengun vegna snertingar hjólbarða og akbrautar)**

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 × 297mm))

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- EB-gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- rýmkun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- synjun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- afturköllun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- framleiðslu hætt ⁽¹⁾

vegna hjólbarðagerðar að því er varðar V. viðauka við tilskipun 92/23/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun/EB með tilliti til hávaðamengunar vegna snertingar hjólbarða og akbrautar.

EB-gerðarviðurkenning nr.: Rýmkun nr.:

I. LIÐUR

0. **Almennt**

- 0.1 Nafn framleiðanda:
- 0.2 Nafn og heimilisfang umsækjanda:
- 0.3 Heimilisfang verksmiðju eða -verksmiðja:

II. LIÐUR

1. **Frekari upplýsingar**

- 1.1 Vöruheiti og verslunarheiti:
- 1.2. Hjólbarðaflokkun: (flokkur C1, flokkur C2 eða flokkur C3) ⁽¹⁾
- 1.3 Notkunarflokkur: (venjulegir hjólbarðar, snjóhjólbardar eða sérstakir hjólbarðar) ⁽¹⁾
- 2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
- 3. Dagsetning prófunarskýrslu:
- 4. Númer prófunarskýrslu:
- 5. Ástæða/ástæður fyrir rýmkun gerðarviðurkenningar (þar sem við á):
- 6. Athugasemdir (ef einhverjar):
- 7. Dagsetning og staður:
- 8. Undirskrift:
- 9. Meðfylgjandi er skrá yfir gögn sem gerðarviðurkenningarskýrslan samanstendur af og varðveitt er hjá því yfirvaldi sem veitti gerðarviðurkenninguna en unnt er fá afrit sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

7. Liður 3.1.1 í IV. viðauka verði svohljóðandi:

„3.1.1 Með fyrirvara um ákvæði liðar 3.7.4. verða allir hjólbarðar á ökutæki, þar á meðal varahjólbardar þegar það á við, að vera með EB-gerðarviðurkenningarmerki eins og tilgreint er í 4. lið I. viðauka eða gerðarviðurkenningarmerki sem gefur til kynna að ákvæði reglugerða efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna nr. 30 eða 54 séu haldin. Gerðarviðurkenningarmerki efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna teljast einungis jafngild EB-gerðarviðurkenningarmerkjum sem veitt eru skv. II. viðauka.”

8. eftirfarandi viðbætur og viðaukar eru felldir inn:

„V. VIÐAUKI

HÁVAÐAMENGUN VEGNA SNERTINGAR HJÓLBARÐA OG AKBRAUTAR**1. GILDISSVIÐ**

Þessi viðauki gildir um EB-gerðarviðurkenningu hjólbarda, sem íhluti, að því er varðar hávaðamengun vegna snertingar hjólbarda og akbrautar.

2. SKILGREININGAR

Að því er þennan viðauka varðar gilda skilgreiningarnar í II. viðauka, að frátöldum skilgreiningunum í lið 2.1., sem verða svohljóðandi:

2.1. „Hjólbardagerð“

telst, að því er varðar gerðarviðurkenningu skv. þessum viðauka (hávaðamengun vegna snertingar hjólbarda og akbrautar), flokkur hjólbarda sem byggist á skrá yfir stærðarmerkingar hjólbarda (sjá lið 2.17 í II. viðauka), tegundarheiti, vörumerki og verslunarheiti sem eru eins að því er varðar eftirfarandi grundvallareinkenni:

- nafn framleiðanda;
- hjólbardaflökkun (sjá lið 2.4. í þessum viðauka)
- uppbyggingu hjólbardans (sjá lið 2.1.4. í II. viðauka)
- notkunarflokk (sjá lið 2.1.3. í II. viðauka)
- hjólbardar í flokki C1. „Reinforced“ eða „Extra Load“
- mynsturdýpt (sjá 2.3 í upplýsingaskjalinu í 3. viðbæti I. viðauka).

Athugasemd: Áhrifin sem breytingar á minniháttar liðum mynsturdýptar og uppbyggingar hafa á hávaðamengun vegna snertingar hjólbarda og akbrautar verða ákvörðuð meðan á prófunum á samræmi framleiðslu stendur.

Að auki skulu eftirfarandi skilgreiningar einnig gilda:

2.2. „Tegundarheiti eða viðskiptaheiti“

auðkenning hjólbardanna sem hjólbardaframleiðandi lætur í té. Tegundarheitið getur verið nafn framleiðandans og verslunarheitið getur fallið saman við vörumerkið.

2.3. „Hávaðamengun vegna snertingar hjólbarda og akbrautar“

telst hávaðinn sem leiðir af snertingu hjólbarda sem snúast og yfirborðs akbrautar.

2.4. Í þessum viðauka gildir eftirfarandi flokkun:

hjólbardar í flokki C1	hjólbardar fólksbifreiða (sjá lið 2.32. í II. viðauka);
hjólbardar í flokki C2	hjólbardar atvinnuökutækja (sjá lið 2.33 í II. viðauka) með burðargetutölu einfaldr hjóla ≤ 121 og tákn fyrir hraðaflokk $\geq „N“$ (sjá lið 2.29.3 í II. viðauka);
hjólbardar í flokki C3	hjólbardar atvinnuökutækja (sjá lið 2.33. í II. viðauka) með burðargetutölu einfaldr hjóla ≤ 121 og tákn fyrir hraðaflokk $\leq „M“$ (sjá lið 2.29.3. í II. viðauka) eða hjólbardar atvinnuökutækja (sjá lið 2.33. í II. viðauka) með burðargetutölu einfaldr hjóla ≥ 122 .

3. KRÖFUR UM MERKINGAR**3.1. Til viðbótar við aðrar kröfur um merkingar sem fram koma í 4 lið I. viðauka og 3. lið II. viðauka skulu eftirfarandi merkingar vera á hjólbardanum:****3.1.1. nafn eða vörumerki framleiðandans; tegundarheitið, vörumerkið eða vörumerkið.****4. KRÖFUR VARÐANDI HÁVAÐAMENGUN VEGNA SNERTINGAR HJÓLBARÐA OG AKBRAUTAR****4.1. Almennar kröfur**

Fjórir hjólbardar með sömu stærðarmerkingar og mynsturdýpt sem er dæmigerð fyrir hjólbardaflökkinn skulu prófaðir með tilliti til hávaðamengunar vegna snertingar hjólbarda og akbrautar sem framkvæmd skal eins og mælt er fyrir um í 1. viðbæti.

4.2. Hávaðastigið, sem ákvarðað er í samræmi við lið 4.5 í 1. viðbæti, má ekki fara upp fyrir eftirtalin mörk:**4.2.1. Hjólbardar í flokki C1, með vísan í nafnbreidd þversniðs (sjá lið 2.17.1.1. í II. viðauka) hjólbardans sem prófaður hefur verið:**

Hjólbarðaflokkur	Nafnbreidd þversniðs (mm)	Viðmiðunargildi í dB(A)		
		A	B ⁽¹⁾	C ⁽¹⁾ ⁽²⁾
C1a	≤ 145	72 (*)	71 (*)	70
C1b	> 145 ≤ 165	73 (*)	72 (*)	71
C1c	> 165 ≤ 185	74 (*)	73 (*)	72
C1d	> 185 ≤ 215	75 (**)	74 (**)	74
C1e	> 215	76 (***)	75 (***)	75

(*) Viðmiðunargildi í dálki A skulu gilda til 30. júní 2007;

Viðmiðunargildi í dálki B skulu gilda frá og með 1. júlí 2007;

(**) Viðmiðunargildi í dálki A skulu gilda til 30. júní 2008;

Viðmiðunargildi í dálki B skulu gilda frá og með 1. júlí 2008;

(***) Viðmiðunargildi í dálki A skulu gilda til 30. júní 2009;

Viðmiðunargildi í dálki B skulu gilda frá og með 1. júlí 2009;

⁽¹⁾ Tölurnar eru einungis til leiðbeiningar. Endanlegar tölur eru háðar breytingum á tilskipuninni gerðum í samræmi við skýrsluna sem krafist er í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2001/43/EB.

⁽²⁾ Viðmiðunargildi fyrir dálk C ráðast af breytingum á tilskipuninni gerðum í samræmi við skýrsluna sem krafist er í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2001/43/EB.

4.2.1.1. Fyrir styrkta (eða „Extra Load“) hjólbarða (sjá lið 3.1.8. í II. viðauka) skal hækka viðmiðunargildin í lið 4.2.1. um 1 dB(A)

4.2.1.2. Fyrir hjólbarða, sem flokkaðir eru í notkunarflokkinn „Sérstakir hjólbarðar“, (sjá lið 2.1.3. í II. viðauka) skal hækka viðmiðunargildin í lið 4.2.1. um 2 dB(A)

4.2.2. Hjólbarðar í flokki C2, með vísan í notkunarflokk (sjá lið 2.1.3. í II. viðauka) hjólbarðaflokksins:

Notkunarflokkur:	Viðmiðunargildi í dB(A)
Venjulegir hjólbarðar	75
Snjóhjólbardar	77
Sérstakir hjólbarðar	78

4.2.3. Hjólbarðar í flokki C3, með vísan í notkunarflokk (sjá lið 2.1.3. í II. viðauka) hjólbarðaflokksins:

Notkunarflokkur:	Viðmiðunargildi í dB(A)
Venjulegir hjólbarðar	76
Snjóhjólbardar	78
Sérstakir hjólbarðar	79

1. viðbætur

PRÓFUNARÁÐFERÐ FYRIR HLJÓÐSTIG VEGNA SNERTINGAR HJÓLBARÐA OG AKBRAUTAR, FRÍHJÓLUNARÁÐFERÐ

0. Inngangur

Aðferðin sem um ræðir styðst við forskriftir um mælitæki, skilyrði við mælingar og mæliaðferð sem nota skal við að fá fram hávaðastig hjólbarða sem hafa verið settir undir prófunarökutæki og snúast með miklum hraða eftir tilteknu akbrautaryfirborði. Á meðan prófunarökutækið fríhjólar skal hámarkshljóðþrýstingsstig mælt með hljóðnemum sem komið er fyrir í nokkurri fjarlægð á víðavangi; lokaniðurstaða varðandi viðmiðunarhraða er fengin með línulegri aðhvarfsgreiningu. Slíkar prófunarniðurstöður eiga ekki við um hávaða frá hjólbörðum sem mældur er meðan á hröðun með afli eða hraðaminnkun við hemlun stendur.

1. Mælitæki**1.1. Hljóðeðlisfræðilegar mælingar**

Hljóðstígmælirinn eða jafngilt mælikerfi, þ.m.t. vindhlífir sem framleiðandinn mælir með, skal a.m.k. uppfylla kröfurnar sem gerðar eru til tækja af gerð 1 skv. annarri útgáfu IEC 60651.

Gera skal mælingarnar með tíðnigreiningunni A og tímavoginni F.

Þegar notað er kerfi sem felur í sér reglubundna vöktun A-vegis hljóðstígs, skal mæling gerð með reglulegu millibili sem ekki er lengra en 30 ms.

1.1.1. Kvörðun

Við upphaf og lok hverrar mæilötu skal allt mælikerfið athugað með tæki til hljóðkvörðunar sem er a.m.k. í samræmi við kröfur nákvæmniflokks 1 fyrir slík tæki skv. IEC 942:1988. Án nokkurra frekari stillinga skal mismunurinn á milli tveggja samfelldra aflestra vera minni eða jafn og IEC 942:1988. Án nokkurra frekari stillinga skal mismunurinn á milli tveggja samfelldra athugana vera minni eða jafn og 0,5 dB. Ef farið er fram úr þessu gildi skal ekki nota niðurstöðurnar sem fengust úr mælingum eftir að síðasta fullnægjandi athugun fór fram.

1.1.2. Samræmi við kröfur

Rannsóknarstofa, sem hefur starfsleyfi til að framkvæma kvarðanir í samræmi við viðeigandi staðla, skal ár hvert sannprófa að tæki til hljóðkvörðunar sé í samræmi við kröfur IEC 60942:1988 og a.m.k. annað hvert ár sannprófa að tækjakerfið sé í samræmi við kröfur annarrar útgáfu IEC 60651:1979/A1:1993.

1.1.3. Staðsetning hljóðnemans

Hljóðneminn (eða hljóðnemarnir) skulu vera í $7,5 \text{ m} \pm 0,05 \text{ m}$ fjarlægð frá viðmiðunarlínunni CC¹ (*mynd 1*) og $1,2 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ frá jörðu. Stefnan sem gefur mesta næmi hljóðnemans skal vera lárétt og hornrétt á leið ökutækisins (lína CC¹).

1.2. Hraðamælingar

Hraði ökutækisins skal mældur með tækjum sem hafa nákvæmnina $\pm 1 \text{ km/klst.}$ eða meiri þegar framhluti ökutækisins er kominn upp að línu PP² (*mynd 1*).

1.3. Hitamælingar

Mælingar á lofthita og hitastigi prófunaryfirborðs eru lögboðnar. Mælibúnaður fyrir hitastig skal hafa nákvæmi upp á $\pm 1^\circ\text{C}$.

1.3.1. Lofthitastig

Hitaneminn skal staðsettur á svæði án hindrana nálægt hljóðnemanum þannig að loft leiki um hann og hann sé varinn gegn beinni geislun sólar. Hinu síðarnefnda má ná fram með hverskonar hlíf eða svipuðum útbúnaði. Nemanum skal komið fyrir í $1,2 \text{ m} \pm 0,1 \text{ m}$ hæð yfir prófunaryfirborðinu í því skyni að lágmarka áhrif varmageislunar prófunaryfirborðs við lítið loftstreymi.

1.3.2. Hitastig prófunaryfirborðs

Hitaneminn skal staðsettur á svæði þar sem mældur hiti er dæmigerður fyrir hita í hjólförum, án þess að hann hafi áhrif á hljóðmælingarnar.

Ef tæki með snertinema fyrir hita er notað skal hitaleiðandi deig sett á milli yfirborðsins og nemans í því skyni að tryggja fullnægjandi varmasnertingu.

Ef geislunarhitamælir (háhitamælir) er notaður skal hæðin ákveðin þannig að tryggt sé að mælingin nái til svæðis sem er $\geq 0,1 \text{ m}$ að þvermáli.

1.4. Vindmælingar

Búnaðurinn verður að geta mælt vindhraða með viktörkunum $\pm 1 \text{ m/s}$. Vindurinn skal mældur í hæð hljóðnemans. Vindátt með tilliti til akstursstefnu skal skráð.

2. Mælikilyrði

2.1. Prófunarstaður

Miðsvæði prófunarstaðarins verður að vera umlukið nokkurn veginn flötu prófunarsvæði. Mælihlutinn skal vera sléttur; prófunaryfirborðið skal vera þurrt og hreint fyrir allar mælingar. Prófunaryfirborðið skal ekki sérstaklega kælt fyrir eða á meðan á prófun standur.

Prófunarbrautin verður að vera þannig að um sé að ræða frjálst hljóðsvið á milli hljóðupptakanna og hljóðnemans vegna mælinga með nákvæmnina 1 dB(A). Skilyrðin teljast uppfyllt ef ekki eru stórir hlutir sem endurvarpa hljóði, svo sem girðingar, klettar, brýr eða byggingar, innan 50 m frá miðju mælihlutans. Yfirborð prófunarbrautarinnar og mál prófunarstaðarins skulu vera í samræmi við 2. viðbæti þessa viðauka.

Miðsvæði með a.m.k. 10 m geisla skal vera laust við lausamjöll, hátt gras, lausan jarðveg, ösku og þess háttar. Ekki mega vera nokkrar hindranir sem gætu haft áhrif á hljóðsviðið í grennd við hljóðnemann og engin manneskja skal standa á milli hljóðnemans og hljóðgjafans. Sá sem framkvæmir mælingarnar og aðrir þeir sem fylgjast með mælingunum skulu koma sér þannig fyrir að þeir hafi ekki áhrif á aflestur mælitækjanna.

2.2. Veðurskilyrði

Mælingar skulu ekki gerðar við slæm veðurskilyrði. Tryggja skal að vindhviður hafi ekki áhrif á niðurstöður. Prófun skal ekki framkvæmd ef vindhraði í hæð hljóðnemans er meiri en 5 m/s.

Mælingar skulu ekki gerðar ef lofthiti er lægri en 5 °C eða hærri 40 °C eða ef hitastig prófunaryfirborðs er lægra en 5 °C eða hærri en 50 °C.

2.3. Umhverfishávaði

Bakgrunnshljóðstig (þ.m.t. vindgnauð) skal vera a.m.k. 10 dB(A) lægra en mældur hávaði vegna snertingar hjólbarða og akbrautar. Setja má á hljóðnemann viðeigandi vindhlíf að því tilskildu að tillit sé tekið til áhrifa hennar á næmi og stefnutengd einkenni hljóðnemans.

Líta skal framhjá öllum mælingum sem hafa verið framkvæmdar við hljóðtoppa sem virðast vera ótengdir almennum hljóðeinkennum hjólbarðanna.

2.4. Kröfur um prófunarökutæki

2.4.1. Almenn

Prófunarökutækið skal vera vélknúið ökutæki með fjórum hjólbörðum á tveimur ásum.

2.4.2. Hleðsla ökutækis

Ökutækið skal hlaðið þannig að það sé í samræmi við hleðslu hjólbarða skv. lið 2.5.2. hér á eftir.

2.4.3. Hjólhaf

Hjólhafið á milli ásanna tveggja með prófunarhjólbörðum skal ekki vera minna en 3,50 m þegar um flokk C1 er að ræða og ekki minna en 5 m þegar um flokka C2 og C3 er að ræða.

2.4.4. Ráðstafanir til að lágmarka áhrif ökutækis á hljóðstigsmælingar

Eftirfarandi kröfur og tilmæli eru sett fram til að tryggja að hönnun prófunarökutækis hafi ekki veruleg áhrif á hávaða frá hjólbörðum.

Kröfur:

a) Ekki skulu settar upp hjól- og aurhlífar eða annar slíkur aukabúnaður.

b) Óleyfilegt er að setja upp hljóðdeyfandi hluti í nánd við felgur og hjólbarða eða fjarlægja slíka hluti þaðan.

- c) Hjólstaða (innskeifni, hjólhalli og áshalli) skal vera í fullu samræmi við tilmæli framleiðandans.
- d) Ekki er heimilt að setja upp aukalega hljóðgleypið efni í hjólskálur eða undir undirvagninn.
- e) Fjöðrun skal vera í því ástandi að ekki verði óeðlileg lækun á friðhæð frá jörðu þegar ökutækið er hlaðið í samræmi við prófunarkröfur. Ef reglurferfi um hæð yfirbyggingar er fyrirbyggjandi skal það aðlagð þannig að við prófun verði friðhæðin sú sem er eðlileg fyrir óhlaðið ökutæki.

Tilmæli sem miða að því að forðast aukahljóð:

- a) Mælt er með að íhlutir á ökutækinu sem auka á bakgrunnshljóð ökutækisins séu fjarlægðir eða þeim breytt. Ef eitthvað er fjarlægt eða einhverju er breytt skal þess getið í prófunarskýrslunni.
- b) Meðan á prófun stendur skal ganga úr skugga um að hemlum hafi verið sleppt að fullu þannig að ekki myndist hemlahljóð.
- c) Fullvist skal vera að rafmagnskæliviftur séu ekki í gangi.
- d) Rúður og renniþak ökutækisins skal vera lokað meðan á prófun stendur.

2.5. Hjólbarðar

2.5.1. *Almennt*

Fjórir sams konar hjólbarðar af sömu gerð og úr sama flokki skulu settir undir prófunarökutækið. Þegar um er að ræða hjólbarða með burðargetutölu yfir 121 og án upplýsinga um tvöfalda ásetningu skulu tveir hjólbarðanna af sömu gerð og úr sama flokki settir á bakás prófunarökutækisins. Á framásinn skal setja hjólbarða af stærð sem hentar fyrir ásálagið og eru slitnir niður í þá lágmarksdýpt sem lágmarkar áhrif hávaða frá snertingu hjólbarða og akbrautar en viðheldur samt nægilegu öryggi. Vetrarhjólbarðar, sem í ákveðnum aðildarríkjum mega vera negldir í því skyni að auka á núning, skulu prófaðir án þessa búnaðar. Hjólbarðar, sem sérstakar ásetningarkröfur gilda um, skulu prófaðir í samræmi við þær kröfur (t.d. snúningsstefna). Hjólbarðarnir skulu hafa fulla mynstursdýpt áður en þeir eru tilkeyrðir.

Hjólbarða skal prófa á felgum sem leyfðar eru af hjólbarðaframleiðandanum.

2.5.2. *Hleðsla hjólbarða*

Prófunarhleðsla Q_t fyrir hvern hjólbarða á prófunarökutækinu skal vera 50% – 90% af viðmiðunarhleðslunni Q_r , en meðalprófunarhleðsla $Q_{t,av}$ allra hjólbarða skal vera $75\% \pm 5\%$ af viðmiðunarhleðslunni Q_r .

Fyrir alla hjólbarða er viðmiðunarhleðslan Q_r jafngild hámarksmassanum sem tengist burðargetutölu hjólbarðans. Í þeim tilfellum þar sem burðargetutalan er samsett úr tveimur tölum sem er skipt upp með skástriki (/) skal vísa í fyrri töluna.

2.5.3. *Þrýstingur í hjólbörðum*

Hver og einn hjólbarði, sem settur er undir prófunarökutækið, skal hafa prófunarþrýsting P_t sem ekki er hærri en viðmiðunarþrýstingurinn P_r og á bilinu:

$$P_r(Q_t/Q_r)^{1,25} \leq P_t \leq 1,1 P_r(Q_t/Q_r)^{1,25}$$

þar sem P_r er þrýstingurinn sem samsvarar álagsvísitölunni sem merkt er á hlið hjólbarðans.

Viðmiðunarþrýstingurinn fyrir flokk C1 er $P_r = 250$ kPa þegar um „venjulega“ hjólbarða er að ræða og 290 kPa þegar um „styrkta“ hjólbarða er að ræða, lágmarksprófunarþrýstingur skal vera $P_t = 150$ kPa.

2.5.4. *Undirbúningur fyrir prófun*

Hjólbarðarnir skulu „tilkeyrðir“ áður en prófun hefst til að fjarlægja hnökra eða aðra mynstureiginleika sem orðið hafa til við mótunarferlið. Þetta mun í flestum tilfellum útheimta jafngildi u.þ.b. 100 km venjulegrar keyrslu á vegum.

Hjólbarðar sem settir eru undir prófunarökutækið skulu allir snúast í sömu átt og við tilkeyrsluna.

Áður en prófun hefst skulu hjólbarðar hitaðir upp með akstri við prófunaraðstæður.

3. Prófunaraðferð

3.1. Almenn skilyrði

Við allar mælingar skal ökutækinu ekið í beina línu eftir mælisvæðinu (AA' til BB') þannig að lengdarmiðjuplan ökutækisins sé eins nálægt línunni CC' og hægt er.

Þegar framhluti prófunarökutækisins er kominn að línu AA' verður ökumaðurinn að hafa sett gírstöngina í hlutlausu stöðu og slökkt á vélinni. Ef óeðlilegur hávaði (t.d. vifta, sjálfkveiking) kemur frá prófunarökutækinu meðan á mælingu stendur verður að endurtaka prófunina.

3.2. Eðli og fjöldi mælinga

Hámarkshljóðstig gefið upp í A-vegnum desíbelum (dB(A)) skal mælt með eins aukastafs nákvæmni á meðan ökutækið frihjólur milli lína AA' og BB' (*mynd 1* – framhluti ökutækis á línu AA', afturhluti ökutækis á línu BB'). Þetta gildi verður niðurstaða mælingarinnar.

Gera skal a.m.k. fjórar mælingar á hvorri hlið prófunarökutækisins við prófunarhraða sem er lægri en viðmiðunarhraðinn sem tilgreindur er í lið 4.1. og a.m.k. fjórar mælingar við prófunarhraða sem er hærri en viðmiðunarhraðinn. Hraðanum skal vera nokkurn veginn jafnt dreift yfir hraðasviðið sem tilgreint er í lið 3.3.

3.3. Prófunarhraði

Hraði prófunarökutækis skal vera á bilinu:

- i) frá 70 km/klst. til 90 km/klst. fyrir hjólbarða í flokkum C1 og C2;
- ii) frá 60 km/klst. til 80 km/klst. fyrir hjólbarða í flokki C3.

4. Túlkun niðurstaðna

Mælingin telst ógild ef óeðlilegt ósamræmi á milli hámarksgildis og annarra gilda er skráð.

4.1. Ákvörðun niðurstaðna úr prófunum

Viðmiðunarhraðinn V_{ref} sem notaður er til að ákvarða lokaniðurstöðu skal vera:

- i) 80 km/klst. fyrir hjólbarða í flokkum C1 og C2;
- ii) 70 km/klst. fyrir hjólbarða í flokki C3.

4.2. Aðhvarfsgreining hávaðamælinga

Hávaðastig vegna snertingar hjólbarða og akbrautar L_r í dB(A) (óleiðrétt með tilliti til hitastigs) er ákvarðað með aðhvarfsgreiningu skv.:

$$L_R = \bar{L} - a \cdot v$$

þar sem:

$\bar{L}$ er meðalgildi hávaða L_i mælt í dB(A):

$$\bar{L} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L_i$$

n er númer mælingar ($n \geq 16$),

$\bar{v}$ er meðalgildi lygrahraða v_i :

$$\bar{v} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n v_i$$

Með

$$v_i = \lg(v_i / v_{\text{ref}})$$

a er hallatala aðhvarfslínu í dB(A):

$$a = \frac{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})(L_i - \bar{L})}{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})^2}$$

4.3. Hitastigsleiðrétting

Fyrir hjólbarða í flokki C2 skal umreikna lokaniðurstöðuna yfir í viðmiðunarhitastig prófunaryfirborðs h_{ref} með því að beita hitastigsleiðréttingu í samræmi við eftirfarandi:

$$L_R(\vartheta_{\text{ref}}) = L_R(\vartheta) + K(\vartheta_{\text{ref}} - \vartheta)$$

þar sem ϑ er mælt hitastig prófunaryfirborðs

$$\vartheta_{\text{ref}} = 20^\circ\text{C},$$

Reiknistuðullinn K er fyrir hjólbarða í flokki C1 – 0,03 dB(A)/°C þegar $\vartheta > \vartheta_{\text{ref}}$ og K er 0,06 dB(A)/°C þegar $\vartheta < \vartheta_{\text{ref}}$.

Reiknistuðullinn K er fyrir hjólbarða í flokki C2 – 0,02 dB(A)/°C

Ef ekki verður meiri breyting á mældu hitastigi prófunaryfirborðs í öllum mælingum sem nauðsynlegar eru til ákvörðunar hljóðstigs eins hóps hjólbarða en sem nemur 5 °C skal hitastigsleiðrétting einungis gerð á síðasta skráða hljóðstigi hjólbarða og akbrautar eins og tilgreint er hér að framan og til þess skal notað reiknað meðaltalsgildi mælds hitastigs. Annars skal hvert mælt hljóðstig L_i leiðrétt og til þess notað hitastigið sem var þegar hljóðupptakan var gerð.

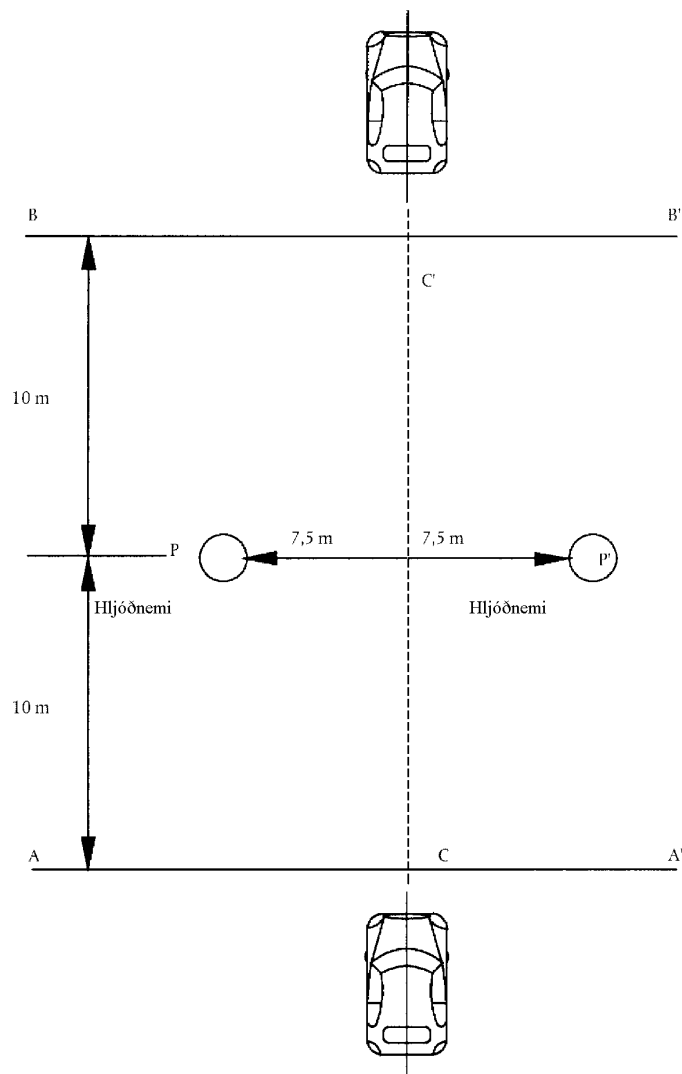
Engin hitastigsleiðrétting skal gerð fyrir hjólbarða í flokki C3.

4.4. Til að tekið sé tillit til ónákvæmni í mælitækjum skulu niðurstöður skv. lið 4.3. lækkaðar um 1 dB(A).

4.5. Lokaniðurstaðan, hitastigsleiðrétt hávaðastig vegna snertingar hjólbarða og akbrautar $L_R(\vartheta_{\text{ref}})$ í dB(A), skal lækkuð í næstu heilu tölu fyrir neðan.

Mynd 1:

Staðsetning hljóðnema við mælingar

2. viðbætur

PRÓFUNARSKÝRSLA

Prófunarskýrslan skal innihalda eftirfarandi upplýsingar:

- tölur yfir veðurskilyrði að meðtöldum lofthita og hitastigi prófunaryfirborðs fyrir framkvæmd hvernar prófunar,
- dagsetningu og aðferð við eftirlit með samræmi prófunaryfirborðs við ISO 10844:1994,
- breidd prófunarfelgu,
- upplýsingar um hjólbarða: framleiðandi, tegundarheiti, stærð, hleðslutala, viðmiðunarþrýstingur,
- lýsingu á prófunarökutæki og hjólhafi,
- prófunarhleðslu Q_t í N og í hundraðshluta viðmiðunarhleðslu Q_r fyrir hvern prófunarhjólbarða, meðalprófunarhleðslu Q_t , avr í N og í hundraðshluta viðmiðunarhleðslu Q_r ,

- g) kaldan loftþrýsting í kPa fyrir hvern prófunarhjólbarða,
 - h) prófunarhraða þegar ökutækið fór yfir línu PP',
 - i) A-vegið hámarkshljóðstig fyrir framkvæmd hverrar prófunar og hvern hljóðnema,
 - j) prófunarniðurstöðu L_R : A-vegið hljóðstig í desibelum við viðmiðunarhraða, hitastigsleiðrétt (ef við á), lækkað niður í næstu heilu tölu fyrir neðan.
 - k) hallatölu aðhvarfslínu.“
9. Eftirfarandi viðauka er bætt við:

„VI. VIÐAUKI

FORSKRIFTIR UM PRÓFUNARSTAÐINN

1. Inngangur

Þessi viðauki lýsir þeim forskriftum sem tengjast eðliseiginleikum og lagningu prófunarbrautarinnar. Forskriftirnar, sem byggðar eru á sérstökum staðli ⁽¹⁾, lýsa þeim eðliseiginleikum sem þurfa að vera til staðar auk prófunaraðferða fyrir þessa eiginleika.

⁽¹⁾ ISO 10844:1994 Ef annars konar prófunaryfirborð er skilgreint í ISO-staðli mun viðmiðunarstaðlinum í framtíðinni breytt í samræmi við það.

2. Eiginleikar sem yfirborðið verður að hafa til að bera

Yfirborð telst í samræmi við þennan staðal að því tilskyldu að mælingar á hrýfi og holrýmd eða hljóðgleypnistuðli hafi farið fram og talist vera í samræmi við allar kröfur liða 2.1. til 2.4. hér á eftir og að því tilskildu að hönnunarkröfum (liður 3.2.) hafi verið fullnægt.

2.1. Holrýmd

Holrýmd (VC) í slitlagsblöndu prófunarbrautarinnar skal ekki vera meiri en 8%. Varðandi verklag við mælingar, sjá lið 4.1.

2.2. Hljóðgleypnistuðull

Sé yfirborðið ekki í samræmi við kröfur um holrýmd telst það einungis samþykkt ef hljóðgleypnistuðullinn $\alpha \leq 0,10$. Varðandi verklag við mælingar, sjá lið 4.2. Kröfum liða 2.1. og 2.2. er einnig fullnægt ef mælingar hafa sýnt fram á að hljóðgleypnin sé $\alpha \leq 0,10$.

Athugasemd: hljóðgleypnin er mikilvægasti eiginleikinn þrátt fyrir að holrýmdin sé betur þekkt á meðal vegagerðarmanna. Þrátt fyrir það þarf einungis að mæla hljóðgleypni ef yfirborðið er ekki í samræmi við kröfur um holrýmd. Rökstuðningurinn fyrir þessu er að holrýmd felur í sér tiltölulega mikla óvissu að því er varðar bæði mælingar og mikilvægi og því er hætta á að sumum gerðum yfirborðs sé ranglega hafnað ef einungis er farið eftir mælingum á holrýmd.

2.3. Hrýfisdypt

Hrýfisdypt (TD), mæld í samræmi við rúmmálsaðferðina (sjá lið 4.3. hér á eftir), skal vera:

$$TD \geq 0,4 \text{ mm}$$

2.4. Einsleitni yfirborðsins

Gera skal allt sem unnt er til að tryggja að yfirborðið innan prófunarsvæðisins sé eins einsleitt og hægt er. Hrýfi og holrýmd er þar með talin en þess skal einnig getið að ef völtunin skilar betri árangri á sumum stöðum en öðrum getur hrýfið orðið misjafnt og fram geta komið ójöfnur sem valda hnykkjum.

2.5. Prófanatíðni

Í því skyni að athuga hvort yfirborðið sé ennþá í samræmi við kröfur um hrýfi, holrýmd eða gleypnistuðul, sem mælt er fyrir um í þessum viðauka, skulu reglulegar prófanir á yfirborðinu fara fram með eftirfarandi tíðni:

a) Vegna holrýmdar (VC) eða hljóðgleypni (α):

þegar yfirborðið er nýtt;

ef yfirborðið stenst kröfurnar þegar það er nýtt, er frekari reglulegra prófana ekki krafist. Ef það stenst ekki kröfurnar þegar það er nýtt er hugsanlegt að það standist þær síðar vegna þess að yfirborð hefur tilhneigingu til að fyllast og þéttast með tímanum.

b) Vegna hrýfisdyptar (TD):

þegar yfirborðið er nýtt;

þegar hávaðaprófanir hefjast (*ath*: ekki fyrr en fjórum vikum eftir lagningu);

síðan á tólf mánaða fresti.

3. Útfærsla prófunaryfirborðs

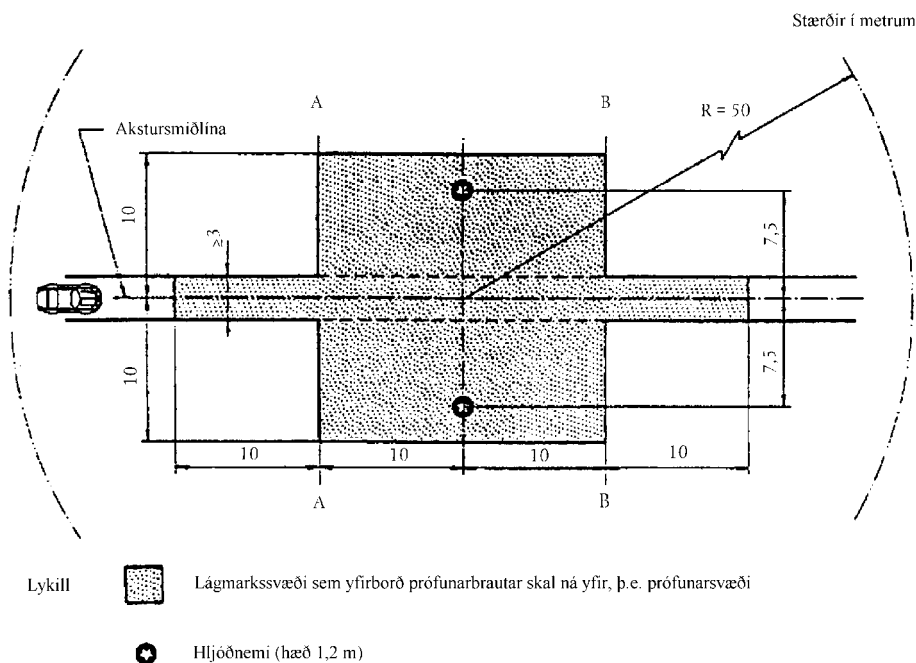
3.1. Svæði

Við útfærslu prófunarbrautarinnar er mikilvægt að tryggja, sem lágmarkskröfu, að svæðið, sem ökutækin sem aka eftir prófunarræmunni fara yfir, sé þakið tilgreindu prófunarefni með heppilegum jöðrum til að tryggja öruggan og hagkvæman akstur. Þetta krefst þess að breidd brautarinnar sé a.m.k. 3 m og að endar brautarinnar nái a.m.k. 10 m út fyrir línur AA og BB. Mynd 1 sýnir uppdrátt af heppilegu prófunarsvæði og tilgreinir það lágmarkssvæði sem skal vera lagt og þettað með vélum með tilgreindum yfirborðsefnum. Skv. lið 3.2 í 1. viðbæti V. viðauka skulu mælingar framkvæmdar báðum megin við ökutækið. Þetta er hægt að gera annaðhvort með því að láta mælingar fara fram þannig að hljóðnemi séu á tveimur stöðum (einn á hvorri hlið brautarinnar) og aka í eina átt eða láta mælingu fara þannig fram að hljóðnemi sé einungis á annarri hlið brautarinnar en aka í tvær áttir. Ef síðari aðferðin er notuð gilda engar kröfur um yfirborð brautarinnar þeim megin sem enginn hljóðnemi er.

Mynd 1

Lágmarkskröfur um yfirborð prófunarsvæðis

Skyggði hlutinn kallast „prófunarsvæði“.

Ath.: - Engir stórir hlutir, sem endurvarpa hljóði, skulu vera á þessu svæði.

3.2. Útfærsla og undirbúningur yfirborðsins

3.2.1. *Grunnkröfur um útfærslu*

Prófunaryfirborðið skal uppfylla ferns konar kröfur um útfærslu:

3.2.1.1. Það skal vera þétt malbik.

3.2.1.2. Hámarksstærð brotinna steinefna skal vera 8 mm (vikmörk eru frá 6,3 mm til 10 mm).

3.2.1.3. Þykkt slitlagsins skal vera ≥ 30 mm.

3.2.1.4. Bindiefnið skal vera óbreytt stungubik.

3.2.2. *Viðmiðunarreglur um útfærslu*

Til leiðbeiningar fyrir þann sem annast lagningu yfirborðsins sýnir mynd 2 sáldurferil steinefna sem gefa æskilega eiginleika. Þar að auki eru í töflu 1 viðmiðunarreglur um hvernig ná má fram æskilegri áferð og endingu. Sáldurferillinn fylgir eftirfarandi formúlu:

$$P (\% \text{ sem fer í gegn}) = 100 \cdot (d/d_{\max})^{1/2}$$

þar sem:

d = stærð sigtis úr ferhyrindum möskvum, í mm

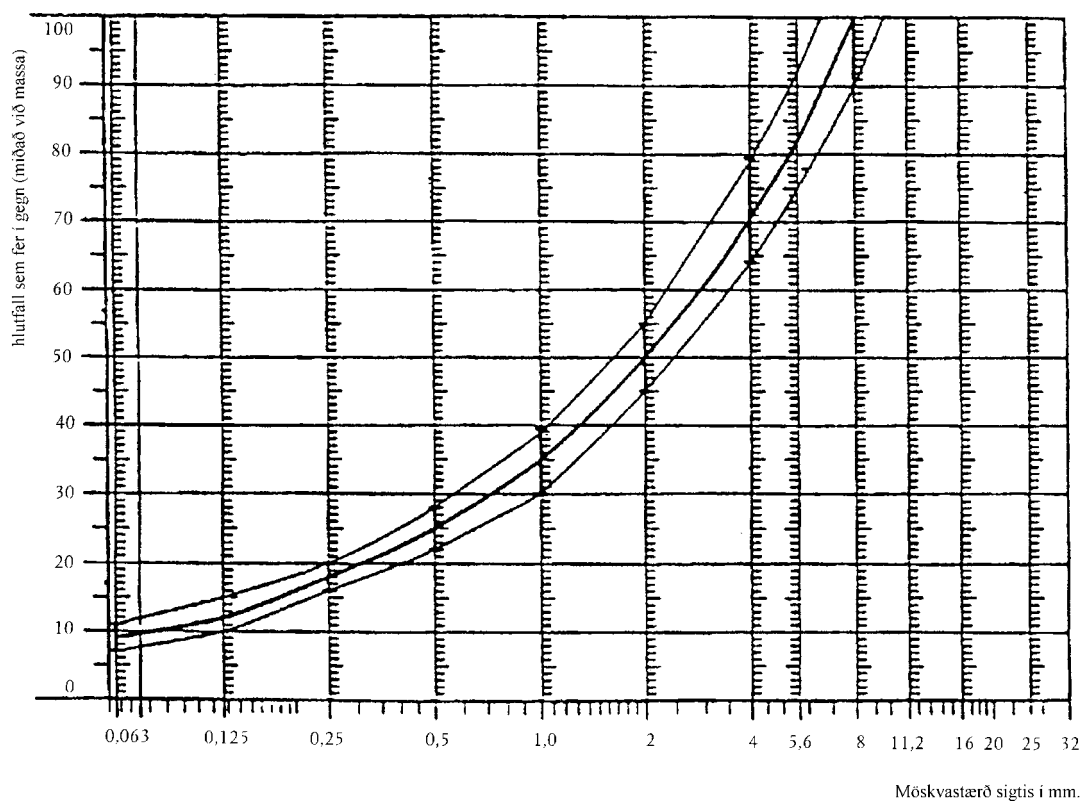
$d_{\max}$ = 8 mm fyrir meðalferil

= 10 mm fyrir lægri vikmörk ferils

= 6,3 mm fyrir efri vikmörk ferils

Mynd 2:

Sáldurferill steinefna í malbiksblöndunni með vikmörkum

Eftirfarandi tilmæli koma til viðbótar því sem á undan greindi:

- a) Sandhlutinn ($0,063 \text{ mm} < \text{möskvastærð sigtis} < 2 \text{ mm}$) skal ekki innihalda meira en 55% náttúrlegan sand og a.m.k. 45% mulinn sand.
- b) Efra og neðra burðarlag skulu tryggja stöðugleika og einsleitni, í samræmi við góðar starfsvenjur við vegagerð.
- c) Steinefnin skulu mulin (100% brotflötur) og vera úr efni sem hefur mikinn brotstyrk.
- d) Steinefnin sem notuð eru í blönduna skulu þvegin.
- e) Engum aukaflögum má bæta á yfirborðið.
- f) Harka bindiefnisins, gefin upp sem stungugildi, skal vera 40 – 60, 60 – 80 eða jafnvel 80 – 100 eftir veðurskilyrðum í landinu. Reglan er að nota eins hart bindiefni og mögulegt er, að því tilskildu að það sé í samræmi við viðteknar venjur.
- g) Ákveða skal hitastig blöndunnar áður en hún er völtuð með tilliti til þess að við síðari völtun náist sú holrýmnd sem krafist er. Með það fyrir augum að auka líkurnar á því að farið sé að forskriftunum í liðum 2.1. til 2.4. hér að ofan skal þjöppunarstig rannsakað, ekki einungis með vali viðeigandi hitastigs blöndunnar, heldur einnig með því að valta nægilega oft og velja réttan valtara.

Tafla 1

Viðmiðunarreglur við útfærslu

	Markgildi		Vikmörk
	Fyrir heildarmassa blöndu	Fyrir massa steinefna	
Massi steina, sigti með ferhyrndum möskvum (SM) $> 2 \text{ mm}$	47,6%	50,5%	± 5
Massi sands $0,063 < \text{SM} < 2 \text{ mm}$	38,0%	40,2%	± 5
Massi fylliefnis $\text{SM} < 0,063 \text{ mm}$	8,8%	9,3%	± 2
Massi bindiefnis (jarðbik)	5,8%	N.A.	$\pm 0,5$
Hámarksstærð steinefna	8 mm		6,3 – 10
Harka bindiefnis	(sjá lið 3.2.2. (f))		
Gljááferðarstuðull (PSV)	> 50		
Þjöppunarstig, miðað við Marshall-þjöppunarstig	98%		

4. Prófunaraðferð

4.1. Mælingar á holrýmnd

Að því er þessa mælingu varðar þarf að taka kjarna úr brautinni á a.m.k. fjórum mismunandi stöðum sem dreifast jafnt á prófunarsvæðið milli lína AA og BB (sjá mynd 1). Til að forðast misleitni og ójöfnur í hjólförunum skulu kjarnar ekki teknir úr hjólförunum sjálfum heldur nálægt þeim. Tveir kjarnar (lágmark) skulu teknir nálægt hjólförunum og einn kjarni (lágmark) skal tekinn u.þ.b. miðja vega milli hjólfaranna og allra þeirra staða þar sem hljóðnema er stillt upp.

Leiki grunur á að skilyrðinu um einsleitni sé ekki fullnægt (sjá lið 2.4.) skulu kjarnar teknir á fleiri stöðum innan prófunarsvæðisins.

Ákvarða þarf holrýmnd fyrir hvern kjarna, síðan skal meðalgildi hvers kjarna reiknað og borið saman við kröfur liðar 2.1. Þar að auki skal enginn einn kjarni hafa holrýmndargildi yfir 10%.

Sá sem annast lagningu prófunaryfirborðsins er minntur á það vandamál sem getur komið upp þegar prófunarsvæði er hitað með leiðslum eða raflögnum og taka þarf kjarna úr því svæði. Uppsetningu slíks búnaðar verður að skipuleggja vel með tilliti til töku borkjarna í framtíðinni. Mælt er með því að skilin séu eftir nokkur svæði u.þ.b. $200 \text{ mm} \times 300 \text{ mm}$ að stærð þar sem engar leiðslur eða lagnir eru eða þar sem lagnirnar eru svo djúpt í jörðu að þær skaddist ekki við töku kjarna úr yfirborðslaginu.

4.2. Hljóðgleypnistuðull

Hljóðgleypnistuðullinn (hornrétt aðfall) skal mældur með samviðnámsrösaðferðinni skv. verklaginu sem tilgreint er í ISO 10534-1: „Acoustics — Determination of sound absorption coefficient and impedance by a tube method“⁽¹⁾.

Hvað prófunarsýni varðar skal sömu kröfum fullnægt og varðandi holrýmd (sjá lið 4.1). Hljóðgleypnin skal mæld á sviðinu milli 400 Hz og 800 Hz og á sviðinu milli 800 Hz og 1 600 Hz (a.m.k. á miðtíðnisviðum þriðju áttundarsviða) og ákvarða skal hámarksgildin fyrir bæði þessi tíðnisvið. Síðan skal taka meðaltal fyrir alla prófunarkjarna til að fá út lokaniðurstöðuna.

⁽¹⁾ Hefur enn ekki verið birtur.“

4.3. Mælingar á grófhryfisdypt

Hvað þennan staðal varðar skulu mælingar á grófhryfisdypt gerðar á a.m.k. 10 stöðum sem dreifast jafnt eftir hjólförum prófunarræmunnar og meðalgildi tekið til samanburðar við tilgreinda lágmarkshryfisdypt. Sjá lýsingu á aðferðinni í staðli ISO 10844:1994.

5. Stöðugleiki hvað varðar tíma og viðhald

5.1. Áhrif tíma

Í samræmi við flesta aðra yfirborðsfleti er gert ráð fyrir að hávaði vegna snertingar hjólbarða og akbrautar sem mælist á prófunaryfirborði aukist lítillega á fyrstu 6 – 12 mánuðunum eftir lagningu þess.

Yfirborðið öðlast ekki þau einkenni sem krafist er fyrr en fjórum vikum eftir lagningu þess. Áhrif tíma á hávaða frá vörubifreiðum er almennt minni en hávaða frá fólksbifreiðum.

Stöðugleiki til lengri tíma ákvarðast að mestu af slípun og þjöppun vegna aksturs eftir yfirborðinu. Þetta skal athuga reglulega í samræmi við það sem fram kemur í lið 2.5.

5.2. Viðhald yfirborðsins

Laust efni eða ryk sem gæti minnkað virka hryfisdypt skal fjarlægt af yfirborðinu. Í löndum þar sem frýs á vetrum er salt stundum notað til afisunar. Saltið getur breytt yfirborðinu tímabundið eða jafnvel til frambúðar í þá átt að auka hávaða og er því ekki mælt með notkun þess.

5.3. Endurlögn slitlags á prófunarsvæðinu

Ef nauðsynlegt reynist að endurleggja slitlag á prófunarbrautina er yfirleitt ónauðsynlegt að endurleggja meira en prófunarræmuna (3 m á breidd á mynd 1) þar sem ökutækjunum er ekið, að því tilskyldu að prófunarsvæðið fyrir utan ræmuna uppfylli kröfur um holrýmd eða hljóðgleypni þegar slíkt var mælt.

6. Skjalahald varðandi prófunaryfirborðið og prófanir sem framkvæmdar eru á því

6.1. Skjalahald varðandi prófunaryfirborðið

Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram í skjali þar sem prófunaryfirborðinu er lýst:

6.1.1. Staðsetning prófunarbrautarinnar.

6.1.2. Gerð bindiefnis, harka bindiefnis, gerð steinefna, fræðilegur hámarksþéttleiki malbiksins (DR), þykkt slitlagsins og sáldurferillinn ákvarðaður út frá kjörnum úr prófunarbrautinni.

6.1.3. Aðferð við þjöppun (t.d. tegund valtara, massi valtara, hversu oft er valtað).

6.1.4. Hitastig blöndunnar, hitastig andrúmslofts og vindhraði á meðan á lagningu yfirborðsins stóð.

6.1.5. Dagsetning lagningar yfirborðsins og verktaki.

6.1.6. Allar eða a.m.k. nýjustu prófunarniðurstöður, þ.m.t.:

- 6.1.6.1. holrýmd í hverjum kjarna;
 - 6.1.6.2. staðsetningin innan prófunarsvæðisins þar sem kjarnar voru teknir vegna mælinga á holrýmd;
 - 6.1.6.3. hljóðgleypnistuðull hvers kjarna (ef mældur). Tilgreinið niðurstöður bæði fyrir hvern kjarna og hvert tíðnisvið ásamt heildarmeðaltali;
 - 6.1.6.4. staðsetningu innan prófunarsvæðisins þar sem kjarnar voru teknir vegna gleypnimælinga;
 - 6.1.6.5. hrýfisdypt, þ.m.t. fjöldi prófana og staðalfrávik;
 - 6.1.6.6. stofnunina, sem ber ábyrgð á prófunum í samræmi við lið 6.1.6.1. og 6.1.6.2. og tegund búnaðar sem notaður var;
 - 6.1.6.7. dagsetningu prófana og dagsetning töku kjarna úr prófunarbrautinni.
- 6.2. Skjalahald varðandi prófanir á hávaða frá ökutækjum, framkvæmdar á yfirborðinu
- Í skjalinu þar sem hávaðaprófunum á ökutækjum er lýst skal tekið fram hvort öllum kröfum þessa staðals var fullnægt eður ei. Vísa skal, í samræmi við lið 6.1., í skjal þar sem niðurstöðum sem færa sönnur á þetta er lýst.”.
-

**Texti birtur samkvæmt 1. gr. ákvörðunar sameiginlegu
EES-nefndarinnar nr. 27/2002, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins**

2002/EES/63/04

Eftirfarandi texti sem birtur er samkvæmt ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2002, sbr. 1. málsgrein 129. gr. EES-samningsins telst fullgiltur:

I. VÉLKNÚIN ÖKUTÆKI

20. **388 L 0077:** Tilskipun ráðsins 88/77/EBE frá 3. desember 1987 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í ökutækjum (Stjtið. EB nr. L 36, 9.2.1988, bls. 33), eins og henni var breytt með:

Í I. viðauka bætist eftirfarandi við lið 5.1.3:

„12 fyrir Austurríki, 17 fyrir Finnland, 5 fyrir Svíþjóð“.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/27/EB

2002/EES/63/05

frá 10. apríl 2001

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 88/77/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir sem ber að gera til að stemma stigu við losun mengandi lofttegunda og efnisagna frá þrýstikveikjuhreyflum til notkunar í ökutæki og losun mengandi lofttegunda frá rafkveikjuhreyflum, knúnum með jarðgasi eða fljótandi jarðolíugasi, til notkunar í ökutæki (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 88/77/EBE frá 3. desember 1987 um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir sem ber að gera til að stemma stigu við losun mengandi lofttegunda og efnisagna frá þrýstikveikjuhreyflum til notkunar í ökutæki og losun mengandi lofttegunda frá rafkveikjuhreyflum, knúnum með jarðgasi eða fljótandi jarðolíugasi, til notkunar í ökutæki ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/96/EB ⁽²⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 88/77/EBE er ein sértilskipana sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/40/EB ⁽⁴⁾.
- 2) Í tilskipun 1999/96/EB er kveðið á um nýjar losunarprófunarlotur og forskriftir til að koma í veg fyrir notkun temprunarbúnaðar og/eða órökrænna mengunarvarnaraðferða. Mál er til komið að herða þessar kröfur og leggja yfirvöldum til tæki til að ákvarða hvort hreyflar noti temprunarbúnað og/eða órökrænar mengunarvarnaraðferðir við eðlilegar notkunaraðstæður til að hafa áhrif á hreyfilafköst á kostnað mengunarvarna.
- 3) Viðurkennt er að ökutæki, sem ganga fyrir gasi, geta verið raunhæfur og umhverfisvænni valkostur við díslökutæki að því er losun loftmengunarefna varðar. Þrátt fyrir að geta náð þeim viðmiðunarmörkum fyrir losun sem mælt er fyrir um í tilskipun 1999/96/EB eiga tilteknir gashreyflar, vegna hönnunar sinnar, erfitt með að uppfylla gildisviðmiðanir prófunarlota að því er varðar nákvæmni svörunar gashreyfilsins við breytingum á hraða, snúningsátaki og afli sem

krafist er samkvæmt evrópsku svipulu lotunni (ETC). Til að koma í veg fyrir að sett séu hönnunarskilyrði

- 4) vegna gashreyfla og í því skyni að virða grunnhugmynd gerðarviðurkenningarkerfisins um hönnunarfrælsi og til að örva þróun markaðarins fyrir ökutæki sem ganga fyrir gasi er við hæfi að leyfa, eingöngu að því er gashreyfla varðar, breytingu á þeim tölfræðilegu viðmiðunum sem notaðar eru við mat á gildi gerðarviðurkenningarprófunar. Þróun gashreyflataekni skal í framtíðinni endurskoðuð í þeim tilgangi að staðfesta eða breyta þessu fráviki fyrir gashreyfla.
- 5) Endurskilgreina ber viðmiðunareldsneytið sem þarf til prófunar á hreyflum sem nota jarðgas þannig að það nái yfir sem breiðast svið að því er varðar λ-vikstuðul (S_λ) hinna ýmsu tegunda jarðgass sem fáanleg eru á markaðnum. Viðmiðunareldsneytið, sem þarf til prófunar á hreyflum sem ganga fyrir fljótandi jarðolíugasi, skal einnig endurskoðað þannig að það nái á sama hátt yfir sem breiðast svið þess eldsneytis sem fáanlegt er á markaði.
- 6) Mál er til komið að gera tæknilegar breytingar á þeim verklagsreglum um mælingar og sýnatöku sem fyrir eru til að gera mögulega evrópska gerðarviðurkenningu ökutækja og hreyfla sem knúnir eru etanóli.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMBÝKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukunum við tilskipun 88/77/EBE er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Frá og með 1. október 2001 mega aðildarríkin ekki:

- a) synja um EB-gerðarviðurkenningu, eða að gefa út skjalið sem kveðið er á um í síðasta undirliði 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE eða um innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis sem er knúið [α:βjöppunarkveikju-] eða gashreyfli, eða
- b) banna að ný slík ökutæki verði skráð, seld, tekin í notkun eða notuð; eða

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 107, 18.4.2001, bls. 10, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 36, 9.2.1988, bls. 33.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 44, 16.2.2000, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 9.

c) synja um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð þjöppunarkveikju- eða gashreyfls; eða

d) banna sölu eða notkun nýrra þjöppunarkveikju- eða gashreyfla,

ef viðeigandi kröfum tilskipunar 88/77/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er fullnægt.

2. Frá og með 1. október 2001 skulu aðildarríkin:

a) ekki lengur veita EB-gerðarviðurkenningu eða gefa út skjalið, sem kveðið er á um í síðasta undirlið 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE, og

b) synja um innlenda gerðarviðurkenningu,

fyrir gerðir þjöppunarkveikju- eða gashreyfla og gerðir ökutækja sem eru knúin með þjöppunarkveikju- eða gashreyflum ef kröfum tilskipunar 88/77/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

3. Ef ekki er um að ræða ökutæki og hreyfla til útflutnings til landa utan bandalagsins og varahreyfla í ökutæki í notkun skulu aðildarríkin frá og með 1. október 2001:

a) líta á samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum eða nýjum hreyflum, samkvæmt tilskipun 70/156/EBE, sem ógild að því er varðar 1. mgr. 7. gr. þeirrar tilskipunar, og

b) banna að ný ökutæki verði skráð, seld, tekin í notkun eða notuð eða að nýir hreyflar verði seldir eða notaðir

fyrir gerðir þjöppunarkveikjuhreyfla og gerðir ökutækja sem eru knúin með þjöppunarkveikjuhreyfli ef kröfum tilskipunar 88/77/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

4. Ef ekki er um að ræða ökutæki og hreyfla til útflutnings til landa utan bandalagsins og varahreyfla í ökutæki í notkun skulu aðildarríkin frá og með 1. október 2003:

a) líta á samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum eða nýjum hreyflum, samkvæmt tilskipun 70/156/EBE, sem ógild að því er varðar 1. mgr. 7. gr. þeirrar tilskipunar, og

b) banna að ný ökutæki verði skráð, seld, tekin í notkun eða notuð eða að nýir hreyflar séu seldir eða notaðir

fyrir gerðir gashreyfla og gerðir ökutækja sem eru knúin með gashreyfli ef kröfum tilskipunar 88/77/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

5. Aðildarríkin skulu einungis líta á samræmi við kröfur þessarar tilskipunar sem rýmkun gerðarviðurkenningar ef um er að ræða nýjan þjöppunarkveikjuhreyfil eða nýtt ökutæki knúið þjöppunarkveikjuhreyfli sem áður hefur verið veitt gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur tilskipunar 88/77/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 1999/96/EB. Að því er þessi ökutæki varðar gilda kröfur 3. mgr. 2. gr. frá 1. apríl 2002.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta þau ákvæði sem nauðsynleg eru til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. október 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. október 2001.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. apríl 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

BREYTINGAR Á I. VIDAUKA VIÐ TILSKIPUN 88/77/EBE

1. Eftirfarandi komi í stað þátta 2.7. og 2.28:

„2.7. „mengandi lofttegundir“: kolsýra [CO_2 : kolsýringur], vetniskolefni (miðað við hlutfallið $\text{CH}_{1,85}$ fyrir dísil, $\text{CH}_{2,525}$ fyrir fljótandi jarðolíugas og $\text{CH}_{2,93}$ fyrir jarðgas (NMHC)), og miðað við sameindina $\text{CH}_3\text{O}_{0,5}$ fyrir etanólknúna dísilhreyfla, metan, (miðað við hlutfallið CH_4 fyrir jarðgas) og köfnunarefnisoxíð, þau síðastnefndu skulu gefin upp sem ígildi köfnunarefnisdíoxíðs (NO_2);

„mengandi efnisagnir“: hvers konar efni sem safnast fyrir í sérstakri síu eftir að útblástursloftið er þynnt út með hreinu, síðu lofti þannig að hitastigið fari ekki yfir 325 K (52 °C);“

„2.28. „temprunarbúnaður“: búnaður sem mælir eða skynjar eða bregst við vinnslufæribreytum (t.d. hraða ökutækis, snúningshraða hreyfils, gírstöðu sem ekið er í, hita, loftþrýsting í soggrein eða sérhverri annarri færibreytu) í þeim tilgangi að setja í gang, stilla, seinka eða enda aðgerð einhvers hluta mengunarvarnakerfisins þannig að virkni mengunarvarnakerfisins minnkar við eðlilegar aðstæður sem má vænta við venjulegan rekstur og not ökutækis nema að notkun slíks búnaðar sé að miklu leyti innifalin í prófunarferlinu sem notað er við vottun losunar.“

2. Eftirfarandi þáttum 2.29. og 2.30 er bætt við:

„2.29. „aukastjórnarbúnaður“ kerfi, aðgerð eða eftirlitsaðferð sem verndar hreyfilinn og/eða fylgibúnað hans gegn vinnsluskilyrðum sem gætu leitt til skemmda eða bilunar, eða til að auðvelda ræsingu hreyfils. Aukastjórnarbúnaður getur einnig verið aðferð eða ráðstöfun sem sýnt hefur verið fram á með fullnægjandi hætti að sé ekki temprunarbúnaður.

2.30. „órökrænar mengunarvarnaraðferðir“ aðferð eða ráðstöfun sem veldur því að virkni mengunarvarnakerfis þegar ökutæki er notað við eðlilegar notkunaraðstæður fer niður á lægra stig en búist er við í þeim losunarprófunarferlum sem notaðir eru.“

3. Númeri þáttar 2.29 er breytt í 2.31. Í stað töflunnar í þætti 2.31.2 komi eftirfarandi tafla:

„2.31.2. Tákn fyrir efnisþætti

CH_4	Metan
C_2H_6	Etan
$\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$	Etanól
C_3H_8	Própan
CO	Kolsýringur
DOP	Díóktýlþalat
CO_2	Koltvísýringur
HC	Vetniskolefni
NMHC	Vetniskolefni, önnur en metan
NO_x	Köfnunarefnisoxíð
NO	Köfnunarefniseinoxíð
NO_2	Köfnunarefnistvíoxíð
PT	Agnir.“

4. Í stað 4. þátta komi eftirfarandi:

„4. EB-GERÐARVIÐURKENNING

4.1. **EB-gerðarviðurkenning veitt fyrir almennt eldsneyti**

EB-gerðarviðurkenning fyrir almennt eldsneyti er veitt með eftirtöldum skilyrðum:

4.1.1. Þegar um disileldsneyti er að ræða skal stofnhreyfillinn uppfylla skilyrðin í þessari tilskipun um viðmiðunareldsneyti sem tilgreind eru í IV. viðauka.

4.1.2. Þegar um jarðgas er að ræða skal sýnt fram á að hægt sé að laga stofnhreyfillinn að hvaða samsetningu eldsneytis sem kann að finnast á markaðnum. Þegar um er að ræða jarðgas koma yfirleitt tvær gerðir eldsneytis við sögu, eldsneyti með hátt varmagildi (H-gas) og eldsneyti með lágt varmagildi (L-gas) en umtalsverð dreifing er innan beggja flokka; marktækur munur er á orkuinnihaldi þeirra, sem táknad er með Wobbe-stuðlinum, og á λ -vikstuðli (S_λ) þeirra. Formúlurnar fyrir útreikninga á Wobbe-stuðlinum og S_λ eru gefnar upp í þáttum 2.25 og 2.26. Jarðgas með λ -vikstuðul milli 0,89 og 1,08 ($0,89 \leq S_\lambda \leq 1,08$) er álitid tilheyra H-flokki, meðan jarðgas með λ -vikstuðul milli 1,08 og 1,19 ($1,08 \leq S_\lambda \leq 1,19$) er álitid tilheyra L-flokki. Samsetning viðmiðunareldsneytisins endurspeglar hinn mikla breytileika S_λ .

Stofnhreyfillinn skal uppfylla kröfur í þessari tilskipun varðandi viðmiðunareldsneyti af tegundunum G_R (eldsneyti 1) og G_{25} (eldsneyti 2), eins og tilgreint er í IV. viðauka, án nokkurrar endurstillingar á eldsneytismötun milli prófananna tveggja. Hins vegar er heimilt, eftir að skipt er um tegund eldsneytis, að framkvæma eina aðlögunartilkeyrslu í eina ETC-prófunarlotu án mælinga. Fyrir prófun skal tilkeyra stofnhreyfillinn með þeirri aðferð sem um getur í 3. lið 2. viðbætis III. viðauka.

- 4.1.2.1. Að ósk framleiðanda má prófa hreyfilinn með þriðju tegund eldsneytisins (eldsneyti 3) ef λ -vikstuðull þess (S_λ) er einhvers staðar á milli 0,89 (þ.e. lægri flokkur G_R) og 1,19 (þ.e. hærri flokkur G_{25}), t.d. þegar eldsneyti 3 er á markaðnum. Niðurstöður þessarar prófunar má leggja til grundvallar við mat á samræmi framleiðslunnar.
- 4.1.3. Þegar um er að ræða hreyfil sem er knúinn jarðgasi og er með sjálfvirka aðlögun hvað varðar eldsneyti í H-gasflokki annars vegar og L-gasflokki hins vegar og skipta má milli H-flokks og L-flokks með því að nota rofa, skal prófa stofnhreyfillinn með viðeigandi viðmiðunareldsneyti eins og tilgreint er í IV. viðauka fyrir hvorn flokk við báðar stillingar rofans. Eldsneytið, sem um er að ræða, er G_R (eldsneyti 1) og G_{23} (eldsneyti 3) í H-gasflokki, G_{25} (eldsneyti 2) og G_{23} (eldsneyti 3) í L-gasflokki. Stofnhreyfillinn skal uppfylla kröfur í þessari tilskipun án nokkurrar endurstillingar á eldsneytismötun milli prófananna tveggja við báðar stillingar rofans. Hins vegar er heimilt, eftir að skipt er um eldsneyti, að framkvæma eina aðlögunartilkeyrslu í eina ETC-prófunarlotu án mælinga. Fyrir prófun skal tilkeyra stofnhreyfillinn með þeirri aðferð sem um getur í 3. lið 2. viðbætis III. viðauka.
- 4.1.3.1. Að ósk framleiðanda má prófa hreyfilinn með þriðju tegund eldsneytisins í stað G_{23} (eldsneyti 3) ef λ -vikstuðull þess (S_λ) er einhvers staðar á milli 0,89 (þ.e. lægri flokkur G_R) og 1,19 (þ.e. hærri flokkur G_{25}), t.d. þegar eldsneyti 3 er á markaðnum. Niðurstöður þessarar prófunar má leggja til grundvallar við mat á samræmi framleiðslunnar.
- 4.1.4. Þegar um hreyfla knúna jarðgasi er að ræða skal reikna hlutfall losunarniðurstaðna „r“ út fyrir hvert mengunarefni á eftirfarandi hátt:

$$r = \frac{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 2}}{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 1}}$$

eða

$$r_a = \frac{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 2}}{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 3}}$$

og

$$r_b = \frac{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 1}}{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 3}}$$

- 4.1.5. Þegar um fljótandi jarðoliugas er að ræða skal sýnt fram á að hægt sé að laga stofnhreyfillinn að hvaða samsetningu eldsneytis sem kann að finnast á markaðnum. Þegar um fljótandi jarðoliugas er að ræða er samsetning C_3/C_4 breytileg. Sá breytileiki endurspeglast í hinum ýmsu tegundum viðmiðunareldsneytis. Stofnhreyfillinn skal uppfylla losunarkröfur í þessari tilskipun varðandi viðmiðunareldsneytið af tegundunum A og B, eins og tilgreint er í IV. viðauka, án nokkurrar endurstillingar á eldsneytismötun milli prófananna tveggja. Hins vegar er heimilt, eftir að skipt er um eldsneyti, að framkvæma eina aðlögunartilkeyrslu í eina ETC-prófunarlotu án mælinga. Fyrir prófun skal tilkeyra stofnhreyfillinn með þeirri aðferð sem um getur í 3. lið 2. viðbætis III. viðauka.
- 4.1.5.1. Hlutfall losunarniðurstaðna „r“ skal reikna út fyrir hvert mengunarefni á eftirfarandi hátt:

$$r = \frac{\text{losunarniðurstöður með viðmiðunareldsneyti B}}{\text{losunarniðurstöður með viðmiðunareldsneyti A}}$$

4.2. Veiting EB-gerðarviðurkenningar sem er bundin við vissa flokka eldsneytis

EB-gerðarviðurkenning, sem einskorðuð er við vissa flokka eldsneytis, er veitt með eftirtöldum skilyrðum:

- 4.2.1. Viðurkenning, með tilliti til útblásturs, á hreyfli sem knúinn er jarðgasi og er hannaður til að ganga fyrir eldsneyti sem er annaðhvort í H-gasflokki eða í L-gasflokki.

Prófa skal stofnhreyfilinn með viðeigandi viðmiðunareldsneyti eins og tilgreint er í IV. viðauka fyrir viðkomandi flokk. Eldsneytið, sem um er að ræða, er G_R (eldsneyti 1) og G_{23} (eldsneyti 3) í H-gasflokki, G_{25} (eldsneyti 2) og G_{23} (eldsneyti 3) í L-gasflokki. Stofnhreyfillinn skal uppfylla kröfur þessarar tilskipunar án nokkurrar endurstillingar á eldsneytismötun milli prófananna tveggja. Hins vegar er heimilt, eftir að skipt er um eldsneyti, að framkvæma eina aðlögunartilkeyrslu í eina ETC-prófunarlotu, án mælinga. Fyrir prófun skal tilkeyra stofnhreyfilinn með þeirri aðferð sem um getur í 3.lið 2. viðbætis III. viðauka.

- 4.2.1.1. Að ósk framleiðanda má prófa hreyfilinn með þriðja eldsneytinu í stað G_{23} (eldsneyti 3) ef λ -vikstuðull þess (S_λ) er einhvers staðar á milli 0,89 (þ.e. lægri flokkur G_R) og 1,19 (þ.e. hærri flokkur G_{25}), t.d. þegar eldsneyti 3 er á markaðnum. Niðurstöður þessarar prófunar má leggja til grundvallar við mat á samræmi framleiðslunnar.
- 4.2.1.2. Hlutfall losunarniðurstaðna „r“ skal reikna út fyrir hvert mengunarefni á eftirfarandi hátt:

$$r = \frac{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 2}}{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 1}}$$

eða

$$r_a = \frac{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 2}}{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 3}}$$

og

$$r_b = \frac{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 1}}{\text{losunarniðurstaða með viðmiðunareldsneyti 3}}$$

- 4.2.1.3. Þegar viðskiptavinurinn fær hreyfilinn afhentan skal vera á honum merkimiði (sbr. lið 5.1.5) þar sem fram kemur fyrir hvaða gasflokk hreyfillinn er viðurkenndur.
- 4.2.2. Viðurkenning, með tilliti til útblásturslofts, á hreyfli sem knúinn er jarðgasi eða fljótandi jarðolíugasi og er hannaður til að ganga fyrir eldsneyti með einni tiltekinni samsetningu.
- 4.2.2.1. Stofnhreyfillinn skal uppfylla losunarkröfur varðandi viðmiðunareldsneyti af tegundunum G_R og G_{25} , þegar um jarðgas er að ræða, eða varðandi viðmiðunareldsneyti af tegundunum A og B þegar um fljótandi jarðolíugas er að ræða eins og tilgreint er í IV. viðauka. Milli prófana er heimilt að finnstilla eldsneytiskerfið. Slik finnstilling felur í sér endurkvörðun á gagnagrunni eldsneytiskerfisins án breytinga á grunnstýringaraðferðinni eða á grundvallaruppbyggingu gagnagrunnsins. Ef nauðsyn krefur eru skipti heimil á hlutum sem beinlínis tengjast magni eldsneytisstreymis (t.d. eldsneytislokum).
- 4.2.2.2. Ef framleiðandi óskar þess má prófa hreyfilinn með viðmiðunareldsneyti af tegundunum G_R og G_{23} eða með viðmiðunareldsneyti G_{25} og G_{23} en þá gildir gerðarviðurkenningin eingöngu um eldsneyti í H-gasflokki eða, ef við á, í L-gasflokki eftir því um hvers konar eldsneyti er að ræða.
- 4.2.2.3. Þegar viðskiptavinurinn fær hreyfilinn afhentan skal vera á honum merkimiði (sbr. lið 5.1.5) þar sem fram kemur fyrir hvaða samsetningu eldsneytis hreyfillinn er kvarðaður.
- 4.3. **Viðurkenning, með tilliti til útblásturslofts, á hreyfli sem tilheyrir ákveðnum hreyflahópi**
- 4.3.1. Ef frá er talið tilvikið sem um getur í lið 4.3.2 skal viðurkenning stofnhreyfils rýmkuð þannig að hún nái til allra hreyfla í hreyflahópnum án frekari prófunar að því er varðar allar samsetningar eldsneytis innan þess eldsneytisflokks sem stofnhreyfillinn hefur fengið viðurkenningu fyrir (ef um er að ræða hreyfla sem lýst er í lið 4.2.2) eða innan sama eldsneytisflokks (ef um er að ræða hreyfla sem lýst er annaðhvort í lið. 4.1 eða 4.2) og stofnhreyfillinn hefur fengið viðurkenningu fyrir.
- 4.3.2. Aukaprófunarhreyfill
- Þegar um er að ræða umsókn um gerðarviðurkenningu fyrir hreyfil eða ökutæki að því er varðar hreyfil þess sem tilheyrir hópi hreyfla skal tækniþjónusta heimilt, ef þörf krefur, að velja og prófa annars konar viðbótarviðmiðunarhreyfil, ef það telur að umsóknin sé, að því er varðar stofnhreyfilinn sem valinn hefur verið, ekki fyllilega dæmigerð fyrir þann hóp hreyfla sem lýst er í 1. viðbæti við I. viðauka.
- 4.4. **Gerðarviðurkenningarvottorð**
- Gefa skal út vottorð samkvæmt fyrirmyndinni í VI. viðauka vegna viðurkenningar sem um getur í liðum 3.1, 3.2 og 3.3.”

5. Í stað 6. þáttar komi eftirfarandi:

„6. FORSKRIFTIR OG PRÓFANIR

6.1. **Almennt**

6.1.1. Mengunarvarnbúnaður:

6.1.1.1. Skyld er að hanna, smíða, setja saman og setja upp íhluti sem líklegt er að hafi áhrif á losun mengandi lofttegunda og agna frá disilhreyflum og losun mengandi lofttegunda frá gashreyflum þannig að við eðlilega notkun sé hreyfillinn í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar.

6.1.2. Virkni mengunarvarnbúnaðar

6.1.2.1. Notkun temprunarbúnaðar og/eða órökrænna mengunarvarnaraðferða er bönnuð.

6.1.2.2. Setja má aukastjórnbúnað í hreyfil eða ökutæki að því tilskildu að búnaðurinn:

- virki eingöngu við önnur skilyrði en þau sem tilgreind eru í lið 6.1.2.4 eða
- sé einungis virkjaður tímabundið við aðstæðurnar sem tilgreindar eru í lið 6.1.2.4 ef um er að ræða vernd gegn hreyfilskemmdum, verndun loftmeðhöndlunarbúnaðar ⁽¹⁾, reykstýringu ⁽¹⁾, kaldræsingu eða upphitun, eða
- sé einungis virkjað með boðum frá ökutækinu sjálfu í tengslum við notkunaröryggis- og heimhöfðsáætlanir.

6.1.2.3. Hreyfilstjórnbúnaður, aðferð, kerfi eða ráðstöfun sem starfar við aðstæðurnar sem tilgreindar eru í lið 6.1.2.4 og leiðir til þess að leyfð er notkun annarrar eða breyttrar aðferðar við eftirlit með hreyfli á meðan á viðeigandi prófunarlotum vegna losunar standur, að því tilskildu að fullljóst sé, í samræmi við kröfur liða 6.1.3 og/eða 6.1.4, að ráðstöfunin verði ekki til þess að draga úr virkni mengunarvarnarkerfisins. Í öllum öðrum tilvikum skal slíkur búnaður teljast temprunarbúnaður.

6.1.2.4. Að því er lið 6.1.2.2 varðar eru skilgreindar notkunaraðstæður við stöðugar aðstæður og svipul skilyrði ⁽¹⁾:

- hæð sem ekki er meiri en 1000 metrar (eða jafngildur loftþrýstingur sem er 90 kPa),
- umhverfshiti á bilinu 283 til 303 K (10 til 30 °C),
- hitastig kælivökva hreyfils á bilinu 343 til 368 K (70 til 95 °C).

6.1.3. Sérstakar kröfur vegna rafeindastýrðra mengunarvarnarkerfa

6.1.3.1. Kröfur um upplýsingar

Framleiðandinn skal leggja fram upplýsingamöppu sem veitir aðgang að grunnhönnun kerfisins og þeim aðferðum sem notaðar eru til að stýra losunarbreytum, hvort sem sú stýring er bein eða óbein.

Upplýsingarnar þurfa að koma fram í tveimur hlutum:

- a) formlega upplýsingamappan, sem tækniþjónustan skal fá í hendur við afhendingu umsóknar um gerðarviðurkenningu skal innihalda ítarlega lýsingu á kerfinu. Þessar upplýsingar mega vera knappar að því tilskildu að í þeim séu tilgreind öll losunargildi sem leyfð eru samkvæmt töflu yfir öll möguleg upphafsgildi frá einstökum heildum. Þessar upplýsingar skulu fylgja upplýsingaskjölunum sem krafist er í 3. þætti I. viðauka;
- b) viðbótarupplýsingar sem sýna þær færðar breytur sem aukastjórnbúnaður hefur áhrif á og skilyrðin sem þessi búnaður er starfræktur við. Slíkar upplýsingar skulu innihalda lýsingu á eldsneytisstýringaraðferðum, tímastillingaraðferðum og skiptipunktum við allan hugsanlegan vinnumáta.

Viðbótarupplýsingarnar skulu einnig innihalda rökstuðning fyrir notkun alls aukastjórnbúnaðar og með þeim fylgja viðbótarupplýsingar og prófunargögn sem sýna fram á hvaða áhrif aukastjórnbúnaður, sem komið hefur verið fyrir í hreyflinum eða ökutækinu, hefur á útblástur.

Þessar viðbótarupplýsingar skulu vera algjört trúnaðarmál og skal haldið eftir af framleiðandanum en vera tiltækar til skoðunar þegar gerðarviðurkenning fer fram og hvenær sem er á meðan gerðarviðurkenningin er í gildi.

6.1.4. Til að sannprófa hvort aðferð eða ráðstöfun skuli teljast temprunarbúnaður eða órökræn mengunarvarnaraðferð samkvæmt skilgreiningunum sem settar eru fram í þáttum 2.28 og 2.30 getur gerðarviðurkenningaryfirvald og/eða tækniþjónustan krafist aukalega NO_x-kembirannsóknar þar sem evrópska svipula lotan er notuð og sem framkvæma má samhliða annaðhvort gerðarviðurkenningarprófunum eða þegar athuganir á samræmi framleiðslu fara fram.

⁽¹⁾ Skal gangast undir frekara mat framkvæmdastjórnarinnar fyrir 31. desember 2001.

- 6.1.4.1. Í stað þess að fara að kröfum 4. viðbætur við III. viðauka tilskipunar 88/77/EBE er leyfilegt að athuga losun NO_x á meðan á ETC-kembirannsókninni stendur með því að nota óþynnt útblástursloft og fara að tækniforskriftum ISO DIS 16183 frá 15. október 2000.
- 6.1.4.2. Við sannprófun þess hvort aðferð eða ráðstöfun skuli teljast temprunarbúnaður eða órökræn mengunarnaraðferð samkvæmt skilgreiningunum sem settar eru fram í þáttum 2.28 og 2.30 skal samþykka 10% aukavikmörk varðandi viðmiðunargildi NO_x .
- 6.1.5. Bráðabirgðaákvæði um rýmkun gerðarviðurkenningar
- 6.1.5.1. Þessi þáttur skal einungis gilda um nýja þjöppunarkveikjuhreyfla og ný ökutæki, knúin þjöppunarkveikjuhreyfli, sem veitt hefur verið gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur A-raðar í töflunum í lið 6.2.1 í I. viðauka við tilskipun 88/77/EBE.
- 6.1.5.2. Í stað liða 6.1.3 og 6.1.4 er framleiðanda heimilt að framvísa tæknipjónustunni niðurstöðum NO_x -kembirannsóknar þar sem evrópska svipula lotan er notuð á hreyfil sem er í samræmi við einkenni stofnhreyfilsins sem lýst er í II. viðauka og þar sem ákvæði liða 6.1.4.1 og 6.1.4.2 eru tekin til greina. Framleiðandinn skal einnig leggja fram skriflega yfirlýsingu um að hreyfillinn noti engan temprunarbúnað eða órökræna mengunarnaraðferð eins og þau eru skilgreind í 2. lið þessa viðauka.
- 6.1.5.3. Framleiðandinn skal einnig leggja fram skriflega yfirlýsingu um að niðurstöður NO_x -kembirannsóknarinnar og yfirlýsingin um stofnhreyfilinn, sem um getur í þætti 6.1.4, gildi einnig um allar gerðir hreyfla innan hreyfilhópsins sem lýst er í II. viðauka.”
6. Eftirfarandi komi í stað liða 9.1.1.2.4 og 9.1.1.2.5:
- „9.1.1.2.4. Hvað varðar jarðgashreyfla er heimilt að nota markaðseldsneyti í öllum þessum prófunum á eftirfarandi hátt:
- hreyflar, merktir H, skulu prófaðir með markaðseldsneyti í H-flokki ($0,89 \leq S\lambda \leq 1,00$),
 - hreyflar, merktir L, skulu prófaðir með markaðseldsneyti í L-flokki ($1,00 \leq S\lambda \leq 1,19$),
 - hreyflar, merktir HL, skulu prófaðir með markaðseldsneyti við ystu mörk λ -vikstuðulsins ($0,89 \leq S\lambda \leq 1,19$).
- Óski framleiðandi þess má þó nota viðmiðunareldsneytið sem lýst er í IV. viðauka. Þessu fylgja prófanir eins og lýst er í 4. lið þessa viðauka.
- 9.1.1.2.5. Rísi ágreiningur vegna gashreyfla sem uppfylla ekki tilskildar kröfur, þegar markaðseldsneyti er notað, skal framkvæma prófanir með viðmiðunareldsneyti sem notað var við prófun stofnhreyfilsins eða með hugsanlegu viðbótareldsneyti (eldsneyti 3) sem um getur í liðum 4.1.3.1 og 4.2.1.1 og kann að hafa verið notað við prófun stofnhreyfilsins. Því næst skal umreikna niðurstöðuna og nota til þess viðmiðandi stuðul eða stuðla „r“, „ra“ eða „rb“ eins og lýst er í liðum 4.1.4, 4.1.5.1 og 4.2.1.2. Ef r, ra eða rb eru minni en einn skal engin leiðrétting gerð. Niðurstöður mælinga og útreikninga verða að sýna að hreyfillinn sé í samræmi við viðmiðunargildin við prófun með öllum viðkomandi tegundum eldsneytis (eldsneyti 1, 2, og, ef við á, eldsneyti 3, þegar um er að ræða hreyfla knúna jarðgasi, og eldsneyti A og B þegar um er að ræða hreyfla knúna fljótandi jarðolíugasi (LPG)).

BREYTINGAR Á II. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 88/77/EBE

7. — Liður 0.5 breytist og verði svohljóðandi:

„0.5. Hreyflaflokkur: hreyflar knúnir dísilolíu/jarðgasi/fljótandi jarðolíugasi/etanóli (¹):“,

- Liður 1.14 í 1. viðbæti við II. viðauka breytist og verði svohljóðandi:

„1.14. *Eldsneyti*: dísilolía/fljótandi jarðolíugas/jarðgas í H-flokki/jarðgas í L-flokki/jarðgas í HL-flokki/etanól (²):“,

- Liður 1.14 í 3. viðbæti við II. viðauka breytist og verði svohljóðandi:

„1.14. *Eldsneyti*: dísilolía/fljótandi jarðolíugas/jarðgas í H-flokki/jarðgas í L-flokki/jarðgas í HL-flokki/etanól (²):“.

BREYTINGAR Á 2. VIÐBÆTI VIÐ III. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 88/77/EBE

8. Tafla 6 í lið 3.9.3 breytist og verður sem hér segir:

„Tafla 6 Vikmörk fyrir aðhvarfslínu

	Hraði	Snúningsvægi	Afl
Staðalskekkja (SE) á mati á Y fyrir X	Hámark 100 min ⁻¹	Hámark 13% (15%) (*) af hámarkssnúningsvægi hreyfils á kenniferli	Hámark 8% (15%) (*) af hámarkshreyfílaflí hreyfils á kenniferli
Hallatala aðhvarfslínu, m	0,95 til 1,03	0,83-1,03	0,89-1,03 (0,83-1,03) (*)
Ákvörðunarstuðull, r ²	lágmark 0,9700 (lágmark 0,9500) (*)	lágmark 0,8800 (lágmark 0,7500) (*)	lágmark 0,9100 (lágmark 0,7500) (*)
Skurðpunktur aðhvarfslínu á Y-ás, b	± 50 min ⁻¹	± 20 Nm eða ± 2% (± 20 Nm eða ± 3%) (*) af hámarks snúningsvægi, hvort heldur er hærri tala	± 4 kW eða ± 2% (± 4 kW eða ± 3%) (*) af hámarksafli, hvort heldur er hærri tala

(*) Til 1. október 2005 má nota tölurnar í svigunum við gerðarviðurkenningarprófun á gashreyflum. (Fyrir 1. október 2004 skal framkvæmdastjórnin gefa skýrslu um þróun gashreyfítækni til að staðfesta eða breyta vikmörkum fyrir aðhvarfslínu sem gilda um gashreyfla sem gefin eru upp í þessari töflu.)“

BREYTINGAR Á IV. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 88/77/EBE

9. — Númeri liðar 1 er breytt í 1.1,
— eftirfarandi nýr þáttur 1.2. bætist við:

„1.2. Etanól fyrir dísilhreyfla

Færibreytur	Mælieining	Mörk (°)		Prófunaraðferð (°)
		Lágmark	Hámark	
Alkóhól, massi	% m/m	92,4	—	ASTM D 5501
Alkóhól, annað en etanól í heildar akólhóli, massi	% m/m	—	2	ADTM D 5501
Eðlismassi við 15 °C	kg/m ³	795	815	ASTM D 4052
Öskuinnihald	% m/m		0,001	ISO 6245
Kveikjumark	°C	10		ISO 2719
Sýrustig, reiknað sem ediksýra	% m/m	—	0,0025	ISO 1388-2

Færibreytur	Mælieining	Mörk ⁽²⁾		Prófunaraðferð ⁽³⁾
		Lágmark	Hámark	
Hlutleysistala (sterk sýra)	KOH mg/l	—	1	
Litur	Samkvæmt kvarða	—	10	ASTM D 1209
Þurrar efnaleifar við 100 °C	mg/kg		15	ISO 759
Vatnsinnihald	% m/m		6,5	ISO 760
Aldehyð, reiknuð sem ediksýra	% m/m		0,0025	ISO 1388-4
Brennisteinsinnihald	mg/kg	—	10	ASTM D 5453
Estrar, reiknaðir sem etýlasetat	% m/m	—	0,1	ASSTM D 1617

⁽¹⁾ Blanda má setanaudgandi efni í etanóleldsneyti samkvæmt fyrirmælum framleiðanda hreyfils. Mesti leyfilegi styrkur er 10 % m/m.

⁽²⁾ Gildin, sem eru tilgreind í tækniforskriftinni, eru „raungildi“. Ákvörðun viðmiðunargildanna byggist á ISO 4259 „Petroleum products - Determination and application of precision data in relation to methods of test“, og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið mið af lágmarksmun sem er 2R fyrir ofan núll. Við ákvörðun hámarksgildis og lágmarksgildis er lágmarksmunurinn 4R (R – samanburðarnákvæmni). Þrátt fyrir þessa ráðstöfun, sem er nauðsynleg af tölfæðilegum ástæðum, á framleiðandi eldsneytis samt að stefna að núllgildi ef tilskilið hámarksgildi er 2R og að meðalgildi þegar tilgreint er bæði hámark og lágmark. Komi upp spurning um hvort eldsneyti uppfylli kröfur í forskriftinni skal taka mið af ISO 4259.

⁽³⁾ Jafngildar ISO-aðferðir verða samþykktar þegar þær verða gefnar út fyrir alla eiginleika sem taldir eru upp hér að framan.“

10. Eftirfarandi komi í stað liða 2. og 3:

„2. JARÐGAS (NG)

Evrópskt markaðseldsneyti fæst í tveimur flokkum:

— í H-flokki, en hann afmarkast af viðmiðunareldsneytistegundunum G_R og G_{23} ,

— í L-flokki, en hann afmarkast af viðmiðunareldsneytistegundunum G_{23} og G_{25} .

Einkenni viðmiðunareldsneytistegundanna G_R , G_{23} og G_{25} eru talin upp í töflunum hér á eftir:

Viðmiðunareldsneyti G_R					
Einkenni	Mælieiningar	Grunngildi	Mörk		Prófunaraðferð
			Lágmark	Hámark	
Samsetning					
Metan		87	84	89	
Etan		13	11	15	
Jafnvægi (*)	%-mól	—	—	1	ISO 6974
Brennisteinsinnihald	mg/m ³ (**)	—	—	10	ISO 6326-5

(*) Hvarftregar lofttegundir +C₂₊.

(**) Gildi ákvarðað við staðalaðstæður (293,2 K (20 °C) og 101,3 kPa).

Viðmiðunareldsneyti G ₂₃					
Einkenni	Mælieiningar	Grunngildi	Mörk		Prófunaraðferð
			Lágmark	Hámark	
Samsetning					
Metan		92,5	91,5	93,5	
Jafnvægi (*)	%-mól	—	—	1	ISO 6974
N ₂		7,5	6,5	8,5	
Brennisteinsinnihald	mg/m ³ (**)	—	—	10	ISO 6326-5

(*) Hvarftregar lofttegundir (annað en N₂) + C₂ + C₂₊.

(**) Gildi ákvarðað við staðalaðstæður (293,2 K (20 °C) og 101,3 kPa).

Viðmiðunareldsneyti G ₂₅					
Einkenni	Mælieiningar	Grunngildi	Mörk		Prófunaraðferð
			Lágmark	Hámark	
Samsetning					
Metan		86	84	88	
Jafnvægi (*)	%-mól	—	—	1	ISO 6974
N ₂		14	12	16	
Brennisteinsinnihald	mg/m ³ (**)	—	—	10	ISO 6326-5

(*) Hvarftregar lofttegundir (annað en N₂) + C₂ + C₂₊.

(**) Gildi ákvarðað við staðalaðstæður (293,2 K (20 °C) og 101,3 kPa).

3. FLJÓTANDI JARÐOLÍUGAS (LPG)

Færibreytur	Mælieining	Mörk (eldsneyti A)		Mörk (eldsneyti B)		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark	
Oktantala		92,5 ⁽¹⁾		92,5		EN 589 Viðauki B
Samsetning						
C ₃ -innihald:	% rúmm.	48	52	83	87	
C ₄ -innihald:	% rúmm.	48	52	13	17	ISO 7941
Ólefin	% rúmm.		12		14	
Uppgufunarleifar	mg/kg		50		50	NFM 41015

Færibreytur	Mælieining	Mörk (eldsneyti A)		Mörk eldsneyti B)		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark	
Heildar brenni-steinsinnihald	Þyngd í milljónarhlutu m (¹)		50		50	EN 24260
Brennisteinsvetni	—		Ekkert		Ekkert	ISO 8819
Tæring koparræmu	Málgildi		Flokkur 1		Flokkur 1	ISO 6251 (2)
Vatn við 0 °C			Ekkert		Ekkert	Sjónskoðun

(¹) Gildi ákvarðað við staðalaðstæður 293,2 K (20 °C) og 101,3 kPa.

(²) Ef sýnið inniheldur tæringartálma eða önnur íðefni sem draga úr ætandi áhrifum sýnisins á koparræmuna er óvíst að þessi aðferð segi rétt til um hvort ætandi efni séu til staðar. Af þeim sökum er bannað að bæta slíkum efnasamböndum við í þeim eina tilgangi að hafa áhrif á prófunarniðurstöður.“

BREYTINGAR Á VI. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 88/77/EBE

11. — Liður 0.5 breytist og verði svohljóðandi:

„0.5. Hreyflaflokkur: hreyflar knúnir dísilolíu/jarðgasi/fljótandi jarðolíugasi/etanóli (¹):“,

- Liður 1.1.5. í viðbætinum við VI. viðauka breytist og verði svohljóðandi:

„1.1.5. Hreyflaflokkur: hreyflar knúnir dísilolíu/jarðgasi/fljótandi jarðolíugasi/etanóli (⁸):“.

BREYTINGAR Á VII. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 88/77/EBE

12. Í þætti 4.2 komi eftirfarandi í stað fyrirsagnar í 2. dæmi:

„2. Dæmi : G_R: CH₄ = 87%, C₂H₆ = 13% (miðað við rúmmál)“.

13. Eftirfarandi nýr VIII. viðauki bætist við og verði svohljóðandi:

„VIII. VIÐAUKI

SÉRTÆKNIKRÖFUR VARÐANDI DÍSLHREYFLA SEM KNÚNIR ERU ETANÓLI

Þegar um er að ræða dísilhreyfla sem knúnir eru etanóli munu eftirfarandi sérstakar breytingar á viðeigandi málsgreinum, jöfnum og stuðlum gilda um tilhögun prófananna sem skilgreindar eru í III. viðauka við þessa tilskipun.

Í 1. viðbæti við III. viðauka:

- 4.2. Leiðréttingarstuðull fyrir þurrar/rakar lofttegundir

$$F_{FH} = \frac{1,877}{\left(1 + 2,577 \times \frac{G_{FUEL}}{G_{AIRW}}\right)}$$

- 4.3. Leiðrétting á styrk NO_x með tilliti til raka og hita

$$K_{H,D} = \frac{1}{1 + A \times (H_a - 10,71) + B \times (T_a - 298)}$$

þar sem

$$A = 0,181 G_{FUEL}/G_{AIRD} - 0,0266$$

$$B = -0,123 G_{FUEL}/G_{AIRD} + 0,00954$$

T_a = loftþiti, K

H_a = raki inntakslofts, í g af vatni á kg af þurru lofti

4.4. Útreikningur á massastreymi losunar

Reikna skal massastreymi losunar (g/klst.) í hverjum þætti sem hér segir, að því gefnu að eðlismassi útblástursloftsins sé $1,272 \text{ kg/m}^3$ við 273 K (0°C) og $101,3 \text{ kPa}$:

$$1) \text{NO}_{x \text{ mass}} = 0,001613 * \text{NO}_{x \text{ conc}} * K_{H,D} * G_{EXHW}$$

$$2) \text{CO}_{\text{mass}} = 0,000982 * \text{CO}_{\text{conc}} * G_{EXHW}$$

$$3) \text{HC}_{\text{mass}} = 0,000809 * \text{HC}_{\text{conc}} * K_{H,D} * G_{EXHW}$$

þar sem:

$\text{NO}_{x \text{ conc}}$, CO_{conc} , og HC_{conc} ($^{\circ}$) er meðalstyrkur (í milljónarhlutum) í óþynntu útblásturslofti, eins og hann er ákvarðaður samkvæmt þætti 4.1.

Ef sá kostur er valinn að ákvarða losun lofttegunda með heildarstreymiskerfi skal beita eftirfarandi formúlum:

$$1) \text{NO}_{x \text{ mass}} = 0,001587 * \text{NO}_{x \text{ conc}} * K_{H,D} * G_{TOTW}$$

$$2) \text{CO}_{\text{mass}} = 0,000966 * \text{CO}_{\text{conc}} * G_{TOTW}$$

$$3) \text{HC}_{\text{mass}} = 0,000795 * \text{HC}_{\text{conc}} * G_{TOTW}$$

þar sem

$\text{NO}_{x \text{ conc}}$, CO_{conc} , og HC_{conc} ($^{\circ}$) er meðaltal leiðréttis bakgrunnsstyrks (í milljónarhlutum) í hverjum prófunarþætti í óþynntu útblásturslofti eins og hann er ákvarðaður samkvæmt lið 4.3.1.1 í 2. viðbæti III. viðauka.

($^{\circ}$) Miðað við jafngildi C1

Í 2. viðbæti III. viðauka:

Liðir 3.1, 3.4, 3.8.3 og 5 í 2. viðbæti gilda ekki einungis um dísilhreyfla. Þeir gilda einnig um etanólknúna dísilhreyfla.

4.2. Skilyrði við prófunina skulu vera þannig að lofthitastig og raki, sem mælast við inntak hreyfils, séu stillt á staðalaðstæður á meðan á framkvæmd prófunar stendur. Staðallinn skal vera $6 \pm 0,5 \text{ g}$ af vatni á kg af þurru lofti við hitastigsbilið $298 \pm 3 \text{ K}$. Innan þessara marka ætti ekki að gera frekari leiðréttingu á styrk NO_x . Prófunin er ógild ef þessum skilyrðum er ekki fullnægt.

4.3. Útreikningur á massastreymi losunar

4.3.1. Kerfi með stöðugu massastreymi

Fyrir kerfi með varmaskipti skal ákvarða massa mengunarefna (g/prófun) með eftirfarandi jöfnum:

$$1) \text{NO}_{x \text{ mass}} = 0,001587 * \text{NO}_{x \text{ conc}} * K_{H,D} * M_{TOTW} \text{ (hreyflar knúnir etanóli)}$$

$$2) \text{CO}_{\text{mass}} = 0,000966 * \text{CO}_{\text{conc}} * M_{TOTW} \text{ (hreyflar knúnir etanóli)}$$

$$3) \text{HC}_{\text{mass}} = 0,000794 * \text{HC}_{\text{conc}} * M_{TOTW} \text{ (hreyflar knúnir etanóli)}$$

þar sem

$\text{NO}_{x \text{ conc}}$, CO_{conc} , HC_{conc} ($^{\circ}$), $\text{NMHC}_{\text{conc}}$ = meðaltal bakgrunnsleiðréttis styrks í lotunni, fundið með tegrun (lögboðið fyrir NO_x og HC) eða með mælingum í sekk, í milljónarhlutum;

M_{TOTW} = heildarmassi þynnts útblásturslofts í lotunni sem ákvarðaður er samkvæmt lið 4.1, í kg.

4.3.1.1. Ákvörðun á bakgrunnsleiðréttum styrk

Draga skal meðalbakgrunnsstyrk mengandi lofttegunda í þynningarloftinu frá mældum styrk til að fá fram nettóstyrk mengunarefnanna. Ákvarða má meðalgildi bakgrunnsstyrks með því að taka sýni í sýnatökusekk eða með samfelldum mælingum ásamt tegrin (heildun). Beita skal eftirfarandi formúlu.

$$\text{conc} = \text{conc}_e - \text{conc}_d * (1 - (1/DF))$$

þar sem

conc = styrkur viðkomandi mengunarefnis í þynntu útblásturslofti, leiðréttur með magni viðkomandi mengunarefnis í þynningarloftinu, í milljónarhlutum (ppm);

conc_e = styrkur viðkomandi mengunarefnis sem mælist í þynntu útblásturslofti, í milljónarhlutum;

conc_d = styrkur viðkomandi mengunarefnis sem mælist í þynningarloftinu, í milljónarhlutum;

D_F = þynningarstuðull.

Þynningarstuðullinn skal reiknaður út sem hér segir:

$$DF = \frac{F_s}{CO_{2\text{conc}} + (HC_{\text{conc}} + CO_{\text{conc}}) \times 10^{-4}}$$

þar sem

$CO_{2\text{conc}}$ = styrkur CO_2 í þynntu útblásturslofti, % rúmm.

HC_{conc} = styrkur HC í þynntu útblásturslofti, í milljónarhlutum C1

CO_{conc} = styrkur CO í þynntu útblásturslofti, í milljónarhlutum C1

F_s = hlutfallsstuðull

Styrk lofttegundar, sem er mældur í þurru ástandi, skal umreikna yfir í rakt ástand í samræmi við lið 4.2 í 1. viðbæti III. viðauka.

Hlutfallsstuðullinn fyrir almennu eldsneytissamsetninguna $CH_aO_bN_\gamma$ skal reiknaður út sem hér segir:

$$F_s = 100 \times \frac{1}{1 + \frac{\alpha}{2} + 3,76 \times \left(1 + \frac{\alpha}{4} - \frac{\beta}{2} \right) + \frac{\gamma}{2}}$$

Ef samsetning eldsneytis er ekki þekkt skal beita eftirfarandi hlutfallsstuðlum:

F_s (etanól) = 12,3

4.3.2. Kerfi sem nota streymisjöfnun

Þegar um er að ræða kerfi án varmaskiptis skal ákvarða massa mengunarefnisins (g/prófun) með því að reikna augnabliksmassa losaðra efna og tegra síðan augnabliksgildin fyrir alla lotuna. Enn fremur skal beita bakgrunnsleiðréttingu beint á augnabliksgildi styrksins. Beita skal eftirfarandi formúlum:

1) $NO_{x\text{mas}}$ =

$$\sum_{i=1}^n (M_{TOTW,i} \times NO_{x\text{conc},i} \times 0,001587) - (M_{TOTW} \times NO_{x\text{conc}} \times (1 - 1/DF) \times 0,001587)$$

2) CO_{mass} =

$$\sum_{i=1}^n (M_{TOTW,i} \times CO_{\text{conc},i} \times 0,000966) - (M_{TOTW} \times CO_{\text{conc}} \times (1 - 1/DF) \times 0,000966)$$

3) $HV_{\text{mass}} =$

$$\sum_{i=1}^n (M_{\text{TOTW},i} \times HC_{\text{conce},i} \times 0,000749) - (M_{\text{TOTW}} \times HC_{\text{concd}} \times (1 - 1/DF) \times 0,000749)$$

þar sem

$\text{conc}_e =$ styrkur viðkomandi mengunarefnis í þynntu útblásturslofti, í milljónarhlutum;

$\text{conc}_d =$ styrkur viðkomandi mengunarefnis sem mælist í þynningarloftinu, í milljónarhlutum;

$M_{\text{TOTW},i} =$ augnabliksmassi þynnts útblásturslofts (sjá lið 4.1), í kg;

$M_{\text{TOTW}} =$ heildarmassi þynnts útblásturslofts í lotunni (sjá lið 4.1), í kg;

$DF =$ þynningarstuðull sem er ákvarðaður í lið 4.3.1.1.

4.4. Útreikningur á sértækri losun mengandi efna

Sértæk losun mengandi efna (g/kWh) skal reiknuð út fyrir hvern efnispátt á eftirfarandi hátt:

$$\overline{NO_x} = NO_{x\text{ mass}} / W_{\text{act}}$$

$$\overline{CO} = CO_{\text{mass}} / W_{\text{act}}$$

$$\overline{HC} = HC_{\text{mass}} / W_{\text{act}}$$

þar sem

$W_{\text{act}} =$ raunveruleg vinna í lotunni eins og hún er ákvörðuð samkvæmt lið 3.9.2, í kWh.“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/14/EB

2002/EES/63/06

frá 8. maí 2000

um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða hávaðamengun í umhverfinu af völdum búnaðar til nota utanhúss^(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. í sáttmálanum⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Innan ramma innri markaðarins verður að samhæfa kröfur varðandi hávaðamengun af völdum búnaðar til nota utanhúss í því skyni að koma í veg fyrir hindranir á frjálsum flutningi slíks búnaðar. Það verndar heilsu og velliðan borgaranna sem og umhverfið ef leyfilegt hávaðastig fyrir slíkan búnað er minnkað. Einnig skal upplýsa almenning um þann hávaða sem slíkur búnaður veldur.
- 2) Löggjöf bandalagsins varðandi hávaðamengun af völdum búnaðar til nota utanhúss hefur til þessa samanstaðið af eftirfarandi níu tilskipunum sem fjalla um nokkrar gerðir vinnuvéla og sláttuvéla: tilskipun ráðsins 79/113/EBE frá 19. desember 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna um að ákvarða hávaða-

stig véla og búnaðar á byggingarsvæðum⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 84/532/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sameiginleg ákvæði um vélar og búnað á byggingarsvæðum⁽⁵⁾, tilskipun ráðsins 84/533/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafsstig loftpressna⁽⁶⁾, tilskipun ráðsins 84/534/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafsstig byggingarkrana⁽⁷⁾, tilskipun ráðsins 84/535/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafsstig rafsuðuvéla⁽⁸⁾, tilskipun ráðsins 84/536/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafsstig vélknúinna rafala⁽⁹⁾, tilskipun ráðsins 84/537/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafsstig vélknúinna handverkfæra fyrir múrbrot og fleygun⁽¹⁰⁾, tilskipun ráðsins 84/538/EBE frá 17. september 1984 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi leyfilegt hljóðafsstig garðsláttuvéla⁽¹¹⁾ og tilskipun ráðsins 86/662/EBE frá 22. desember 1986 um takmörkun hávaða frá vökva- og víragröfum, jarðýtum, hjóla- og beltaskóflum og traktorsgröfum⁽¹²⁾, sem nefnast hér

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 162, 3.7.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 28/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 5.

(1) Stjtið. EB C 124, 22.4.1998, bls. 1.

(2) Stjtið. EB C 407, 28.12.1998, bls. 18.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 1. apríl 1998 (Stjtið. EB C 138, 4.5.1998, bls. 84), sameiginleg afstaða ráðsins frá 24. janúar 2000 (Stjtið. EB C 83, 22.3.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. mars 2000.

(4) Stjtið. EB L 33, 8.2.1979, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/405/EBE (Stjtið. EB L 233, 30.8.1985, bls. 9).

(5) Stjtið. EB L 300, 19.11.1984, bls. 111. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 88/665/EBE (Stjtið. EB L 382, 31.12.1988, bls. 42).

(6) Stjtið. EB L 300, 19.11.1984, bls. 123. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/406/EBE (Stjtið. EB L 233, 30.8.1985, bls. 11).

(7) Stjtið. EB L 300, 19.11.1984, bls. 130. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 87/405/EBE (Stjtið. EB L 220, 8.8.1987, bls. 60).

(8) Stjtið. EB L 300, 19.11.1984, bls. 142. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/407/EBE (Stjtið. EB L 233, 30.8.1985, bls. 16).

(9) Stjtið. EB L 300, 19.11.1984, bls. 149. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/408/EBE (Stjtið. EB L 233, 30.8.1985, bls. 18).

(10) Stjtið. EB L 300, 19.11.1984, bls. 156. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/409/EBE (Stjtið. EB L 233, 30.8.1985, bls. 20).

(11) Stjtið. EB L 300, 19.11.1984, bls. 171. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 88/181/EBE (Stjtið. EB L 81, 26.3.1988, bls. 71).

(12) Stjtið. EB L 384, 31.12.1986, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/27/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 14).

- á eftir „gildandi tilskipanir“. Í þessum tilskipunum er mælt fyrir um kröfur er varða leyfilegt hávaðastig og hávaðaprófunaraðferðir og merkingar og reglur um samræmismat fyrir hverja gerð búnaðar fyrir sig. Rétt er að einfalda þessa löggjöf og búa til ramma í því skyni að draga úr hávaðamengun af völdum búnaðar til nota utanhúss.
- 3) Tilskipun þessi er byggð á þeim meginreglum og hugmyndum sem settar voru fram í ályktun ráðsins frá 7. maí 1985 um nýja aðferð við tæknilega samhfingu og staðla ⁽¹⁾. Framangreindar meginreglur hafa verið þróaðar frekar í ákvörðun ráðsins 93/465/EBE frá 22. júlí 1993 um aðferðareiningar fyrir hin ýmsu þrep samræmis-matsins og reglur um áfestingu og notkun CE-samræmismerkja sem ætlað er að nota í tilskipunum um tæknilega samhfingu ⁽²⁾.
- 4) Í fimmtu aðgerðaráætluninni á sviði umhverfismála, sem fylgdi ályktuninni frá 1. febrúar 1993 ⁽³⁾, er hávaði skilgreindur sem eitt af mest aðkallandi umhverfisvandamálum á þéttbýlissvæðum og áhersla er lögð á nauðsyn þess að grípa til aðgerða að því er varðar hina ýmsu hávaðavalda.
- 5) Í grænbók sinni „Framtíðarstefna að því er varðar hávaða“ kom fram að framkvæmdastjórnin telur hávaða í umhverfinu eitt af helstu staðbundnu umhverfisvandamálunum í Evrópu og lýsti yfir því að hún hygðist leggja fram rammatilskipun um eftirlit með hávaðamengun af völdum búnaðar til nota utanhúss.
- 6) Aðildarríkjum ber að tryggja að búnaður, sem tilskipun þessi tekur til, uppfylli kröfur sem fram koma í henni þegar hann er settur á markað eða tekinn í notkun í aðildarríkjunum. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á kröfur um vernd starfsmanna að því er varðar búnað til nota utanhúss.
- 7) Aðildarríkin skulu ekki banna, takmarka eða hindra að búnaður, sem uppfyllir kröfurnar í þessari tilskipun, ber CE-merkið og tilgreiningu á hljóðaflsstigi, sem ábyrgð er tekin á, og sem EB-samræmisyfirlýsing fylgir, sé markaðssettur eða tekinn í notkun á yfirráðasvæði þeirra.
- 8) Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal bera ábyrgð á því að tryggja að búnaðurinn sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar og allra annarra tilskipana sem gilda um hann. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal festa CE-merkið og tilgreininguna á hljóðaflsstiginu, sem ábyrgð er tekin á, á búnaðinn og tryggja að EB-samræmisyfirlýsing fylgi búnaðinum í því skyni að votta að búnaðurinn sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar og allra annarra viðeigandi tilskipana.
- 9) Aðildarríki skulu í samvinnu við önnur aðildarríki, ef nauðsynlegt er, gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaður, sem ekki er í samræmi við kröfur, uppfylli þær í framtíðinni eða verði tekinn af markaði. Áreiðanleg framkvæmd og beiting þessarar tilskipunar er nauðsynleg til að ná þeim markmiðum sem þar eru sett. Nánari samvinna við markaðseftirlit með stöðugum upplýsingaskiptum er nauðsynleg. Því skal koma nefnd á laggimar.
- 10) Merking búnaðar til nota utanhúss með hljóðaflsstigi, sem ábyrgð er tekin á, er nauðsynleg í því skyni að gera neytendum og notendum kleift að taka upplýsta ákvörðun við val á búnaði og er lögð til grundvallar reglum um notkun eða efnahagslegum stjórnþækjum sem samþykkt verða á staðar- eða landsvísu. Merkingin skal vera skýr og ótvíræð. Framleiðandinn skal ábyrgjast gildin sem tilgreind eru. Rétt er að tilgreiningin á hávaðamengun, gefin upp sem hljóðaflsstig, sem ábyrgð er tekin á, skuli fylgja CE-merkinu. Samræmd, föst aðferð við að meta gildi fyrir hávaðamengun er ófrávikjanleg forsenda áreiðanlegra merkinga.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 136, 4.6.1985, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 1.

- 11) Í gildandi tilskipunum varðandi loftpressur, byggingarkrana, rafsuðuvélar, vélknúna rafala [þ: rafstöðvar] og vélknúin handverkfæri fyrir múrbrot og fleygun er þess krafist að framkvæmdastjórnin leggi fram tillögur um að minnka leyfilegt hávaðastig. Tæknibúnaður til að draga úr hávaða af völdum annars búnaðar til nota utanhúss (t.d. veghefla, jarðvegsþjappna með ámokstursvél, námubífreiða, lyftara með mótvægi, knúnir brunahreyflum, færanlegra lyftikrana, lyftna á byggingarsvæðum, vindna á byggingarsvæðum, þjöppunarvéla, malbikunarvéla og vökvaafslvéla) er fyrir hendi en er ekki almennt notaður. Kannanir sýna að munur á gildum, að því er varðar hávaðamengun af völdum búnaðar til nota utanhúss sem nú er á markaði, getur numið meira en 10 dB fyrir búnað með sama afli. Rétt er að draga úr hávaðamengun af völdum búnaðar, sem hávaðatakmarkanir gilda um, í tveimur áföngum þannig að hún verði sú sama og af völdum búnaðar, sem er hljóðlátari, í því skyni að veita framleiðendum, sem ekki uppfylla nú þegar kröfurnar, nægan tíma til að aðlaga búnað sinn strangari viðmiðunargildum.
- 12) Mismunandi aðferðir við samræmismat geta talist viðeigandi fyrir mismunandi flokka búnaðar. Í ákvörðun 93/465/EBE er að finna mismunandi aðferðareiningar sem notaðar eru við samræmismat. Að því er varðar búnað, sem leyfilegt hljóðaflsstig gildir um, er rétt að beitt sé aðferð sem felur í sér þátttöku tilkynnts aðila við eftirlit með því að samræmis við ákvæði þessarar tilskipunar sé gætt á hönnunar- og framleiðslustigi. Eiginvottorð er talið viðeigandi fyrir búnað sem einungis skal bera hávaðamerkingar. Vöktun er ófrávikjanlegt skilyrði.
- 13) Tækni- og stjórnsýslustaðlar tilkynntra aðila í gervöllu bandalaginu skulu vera þeir sömu. Einungis er hægt að ná þessu fram með því að setja lágmarksviðmiðanir sem þeir verða að uppfylla.
- 14) Söfnun á gögnum um hávaða er talin nauðsynleg til grundvallar upplýstu vali neytenda og frekara mati aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar á nýrri tækniþróun og nauðsyn á frekari lagalegum aðgerðum. Hægt er að safna þessum gögnum með því að senda einfaldlega afrit af EB-samræmisýfirlýsingunni til aðildarríkisins og framkvæmdastjórnarinnar.
- 15) Í því skyni að vernda borgarana gegn óeðlilega miklum váhrifum af völdum hávaða skulu aðildarríkin geta takmarkað notkun búnaðar í umhverfinu í samræmi við ákvæði sáttmálans.
- 16) Bæta skal við og samþykkja tæknileg ákvæði varðandi mælingaraðferðir eftir því sem nauðsynlegt er samkvæmt tækniframförum og þróun í Evrópu-stöðlun. Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir þegar tilskipun þessi kemur til framkvæmda í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 17) Nauðsynlegt er að lækka mörk vegna hávaðamengunar af völdum garðsláttuvéla og rafsláttuþyrlna [þ: rafsláttuorfa]/kantskera sem hafa verið óbreytt frá því að tilskipun 84/538/EBE var samþykkt. Iðnaðinum til leiðbeiningar skal taka upp leiðbeiningartölur sem segja til um lægri mörk fyrir II. áfanga. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um hvort og að hvaða marki tæknilegar framfarir leyfa að viðmiðunargildin fyrir garðsláttuvélar og rafsláttuorfa/kantskera séu lækkuð og leggja fram tillögu um breytingar á þessari tilskipun ef við á.
- 18) Tilskipun þessi kemur í stað gildandi tilskipana. Fella skal gildandi tilskipanir úr gildi þegar ákvæði þessarar tilskipunar öðlast gildi. Aðlögunartímabil eru nauðsynleg til að skiptin frá gildandi tilskipunum til þessarar tilskipunar verði snurðulaus.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

*I. gr.***Markmið**

Þessi tilskipun miðar að því að samræma lög aðildarríkjanna að því er varðar staðla um hávaðamengun, reglur um samræmismat, merkingar, tæknigögn og söfnun gagna varðandi hávaðamengun í umhverfinu af völdum búnaðar til nota utanhúss. Hún mun stuðla að snurðulausri starfsemi innri markaðarins auk þess að vernda heilsu manna og velliðan.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. gr.

Gildisvið

1. Tilskipun þessi gildir um búnað til nota utanhúss sem tilgreindur er í 12. og 13. gr. og skilgreindur í I. viðauka. Tilskipun þessi tekur einungis til búnaðar sem er settur á markað eða tekinn í notkun sem heil eining sem hentar til fyrirhugaðrar notkunar. Aukabúnaður, sem ekki er vélknúinn og er settur sérstaklega á markað eða tekinn í notkun, skal vera undanskilinn, að frátöldum handverkfærum fyrir múbrot og fleygun og vökvahörmur.

2. Eftirfarandi skal vera undanskilið gildissviði þessarar tilskipunar:

— allur búnaður sem einkum er ætlaður til vöru- eða fólksflutninga á vegum eða járnbrautum, í lofti eða á vatnaleiðum,

— búnaður sem er hannaður og smíðaður sérstaklega fyrir her og lögreglu eða til neyðarþjónustu.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „búnaður til nota utanhúss“: allar vélar sem skilgreindar eru í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/37/EB frá 22. júní 1998 um samræmingu laga aðildarríkjanna um vélar ⁽¹⁾ sem annaðhvort eru sjálfknúnar eða hægt er að hreyfa og sem, án tillits til þess hvernig þær eru knúnar og í samræmi við gerð sína, eru ætlaðar til notkunar undir berum himni og sem stuðla að váhrifum af völdum hávaðamengunar. Notkun búnaðar við aðstæður þar sem hljóð dreifist óhindrað eða því sem næst óhindrað (til dæmis undir tjaldi, undir þaki til varnar gegn regni eða í húsum sem ekki eru fullbyggð) telst vera notkun undir berum himni. Einnig er átt við búnað sem ekki er vélknúinn til iðnaðar- og umhverfisnota sem í samræmi við gerð sína er ætlaður til nota utanhúss og sem stuðlar að váhrifum af völdum hávaða í umhverfinu. Allar þessar gerðir búnaðar eru hér á eftir nefndar „búnaður“;

b) „aðferðir við samræmismat“: aðferðir sem mælt er fyrir um í V. til VIII. viðauka, grundvallaðar á ákvörðun 93/465/EBE;

c) „merking“: áfesting CE-merkisins á búnaðinn þannig að það sjáist vel, sé læsilegt og óafmáanlegt eins og skilgreint er í ákvörðun 93/465/EBE ásamt tilgreiningu á hljóðafsstiginu sem ábyrgð er tekin á;

d) „hljóðafsstig L_{WA} “: A-vegið hljóðafl í dB miðað við 1 pW eins og skilgreint er í EN ISO-staðli 3744:1995 og EN ISO-staðli 3746:1995;

e) „mælt hljóðafsstig“: hljóðafsstig sem er ákvarðað með mælingum eins og mælt er fyrir um í III. viðauka. Mæld gildi er annaðhvort hægt að ákvarða út frá einni vél sem er dæmigerð fyrir tegund búnaðarins eða út frá meðaltali nokkurra véla;

f) „hljóðafsstig sem ábyrgð er tekin á“: hljóðafsstig, ákvarðað í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í III. viðauka sem felur í sér óvissu sem stafar af frávikum í framleiðslu og mælingaraðferðum og sem framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu staðfestir að sé ekki meiri en mælt er fyrir um samkvæmt þeim tæknilegu verkfærum sem beitt er og um getur í tæknigögnum.

4. gr.

Markaðssetning

1. Búnað, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., skal ekki setja á markað eða taka í notkun þar til framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu hefur tryggt að:

— búnaðurinn uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun að því er varðar hávaðamengun í umhverfinu,

— aðferðum við samræmismat, sem um getur í 14. gr., hafi verið fylgt,

— búnaðurinn sé merktur CE-merkinu og að hljóðafsstig, sem ábyrgð er tekin á, sé tilgreint og honum fylgi EB-samræmisfirlýsing.

2. Sé hvorki framleiðandinn né viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu eiga skuldbindingar þessarar tilskipunar við um þann sem setur búnaðinn á markað eða tekur hann í notkun í bandalaginu.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 207, 23.7.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/79/EB (Stjtið. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1).

5. gr.

Markaðseftirlit

1. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaðinn, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., sé því einungis heimilt að setja á markað eða taka í notkun að hann sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, beri CE-merkið og hljóðafsstig, sem ábyrgð er tekin á, sé tilgreint og að honum fylgi EB-samræmisfirlýsing.

2. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu aðstoða hvert annað við efndir á skuldbindingum sem varða markaðseftirlit.

6. gr.

Frjáls flutningur

1. Aðildarríkin skulu ekki banna, takmarka eða hindra að búnaður, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., og er í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, ber CE-merkið og hljóðafsstig, sem ábyrgð er tekin á, er tilgreint og sem EB-samræmisfirlýsing fylgir, sé markaðssettur eða tekinn í notkun á yfirráðasvæði þeirra.

2. Aðildarríkjum er óheimilt að koma í veg fyrir sýningu á búnaðinum, sem um getur í 1. mgr. 2. gr. og sem fullnægir ekki ákvæðum tilskipunar þessarar, á kaupstefnum, vörusýningum, kynningum og við svipuð tækifæri, svo fremi að það sé tekið skýrt fram á áberandi skilti að búnaðurinn fullnægi ekki settum ákvæðum og sé ekki settur á markað eða tekinn í notkun fyrr en framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu hefur fært hann til samræmis við ákvæðin. Skylt er að gera nauðsynlegar öryggisráðstafanir til að tryggja að fólki sé ekki stofnað í hættu þegar búnaðurinn er sýndur.

7. gr.

Gengið út frá samræmi

Aðildarríkin skulu ganga út frá því að búnaðurinn, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., og ber CE-merkið og hljóðafsstig, sem ábyrgð er tekin á, er tilgreint og sem EB-samræmisfirlýsing fylgir, sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar.

8. gr.

EB-samræmisfirlýsing

1. Í því skyni að votta að búnaður sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar skal framleiðandi búnaðarins, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu setja saman EB-samræmisfirlýsingu fyrir hverja gerð búnaðar sem er framleidd. Í II. viðauka er mælt fyrir um það sem að lágmarki þarf að koma fram í þessari samræmisfirlýsingu.

2. Aðildarríki er heimilt að krefjast þess að samræmisfirlýsing sé samin eða þýdd á eitt eða fleiri opinber tungumál bandalagsins sem aðildarríkið ákveður þegar búnaður er settur á markað eða tekinn í notkun á yfirráðasvæði þess.

3. Framleiðandi búnaðarins, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal geyma eintak af EB-samræmisfirlýsingunni í 10 ár frá þeirri dagsetningu sem búnaðurinn var framleiddur síðast ásamt tæknigögnum eins og kveðið er á um í 3. lið í V. viðauka, 3. lið í VI. viðauka, 2. lið í VII. viðauka og liðum 3.1 og 3.3 í VIII. viðauka.

9. gr.

Búnaður sem ekki uppfyllir kröfur

1. Ef aðildarríki kemst að raun um að búnaður, sem um getur í 1. mgr. 2. gr. og er settur á markað eða tekinn í notkun, uppfyllir ekki kröfurnar í þessari tilskipun skal það gera viðeigandi ráðstafanir til þess að framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu færi búnaðinn til samræmis við ákvæði þessarar tilskipunar.

2. Ef

a) farið er yfir viðmiðunarmörk, sem um getur í 12. gr., eða

b) að þrátt fyrir þær ráðstafanir, sem gerðar eru skv. 1. mgr., séu önnur ákvæði þessarar tilskipunar enn ekki uppfyllt,

skal hlutaðeigandi aðildarríki gera allar viðeigandi ráðstafanir til að takmarka eða banna að búnaðurinn, sem um er að ræða, sé settur á markað eða tekinn í notkun eða að tryggja að hann verði innkallaður. Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjum um slíkar ráðstafanir án tafar.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við hlutaðeigandi aðila eins fljótt og unnt er. Ef framkvæmdastjórnin kemst að því eftir slíkt samráð að:

- ráðstafanirnar eru réttlætanlegar skal hún tafarlaust tilkynna það aðildarríkinu, sem átti frumkvæðið, og hinum aðildarríkjunum,
- ráðstafanirnar eru ekki réttlætanlegar skal hún tafarlaust tilkynna það aðildarríkinu, sem átti frumkvæðið, og hinum aðildarríkjunum og framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu.

4. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að aðildarríkin fái upplýsingar um framgang og lyktir þessa máls.

10. gr.

Lagaúrræði

Í öllum ráðstöfunum, sem aðildarríkin gera samkvæmt þessari tilskipun og takmarka að búnaður, sem tilskipun þessi tekur, til sé markaðssettur eða tekinn í notkun, skal greina nákvæmlega frá ástæðunum sem liggja að baki þeim. Slíkar ráðstafanir, sem eru gerðar, skal án tafar tilkynna hlutaðeigandi aðila og honum um leið kynnt þau lagaúrræði sem hann getur nýtt sér samkvæmt gildandi lögum í viðkomandi aðildarríki og sá frestur sem hann hefur til þess.

11. gr.

Merkingar

1. Búnaður, sem um getur í 1. mgr. 2. gr. og er settur á markað eða tekinn í notkun og er í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, skal bera CE-samræmismerkið. Merkið skal vera hástafirnir „CE“. Merkið skal vera í því formi sem sýnt er í IV. viðauka.

2. CE-merkinu skal fylgja tilgreining á hljóðaflsstiginu sem ábyrgð er tekin á. Fyrirmynd að þessari tilgreiningu er að finna í IV. viðauka.

3. CE-samræmismerkið og tilgreiningin á hljóðaflsstiginu, sem ábyrgð er tekin á, skulu fest á hvert eintak búnaðarins á sýnilegan, læsilegan og óafmáanlegan hátt.

4. Banna skal áfestingu merkinga eða áletrana á búnaðinn sem er líklegt að séu villandi með tilliti til merkingar eða CE-merkisins eða tilgreiningarinnar á hljóðaflsstiginu sem ábyrgð er tekin á. Setja má hvers kyns aðrar merkingar á búnaðinn, að því tilskildu að þær hindri ekki að CE-merkið og tilgreiningin á hljóðaflsstiginu, sem ábyrgð er tekin á, sjáist vel og sé læsilegt.

5. Ef búnaðurinn, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., fellur undir ákvæði annarra tilskipana sem taka til annarra þátta og kveða einnig á um áfestingu CE-merkis skal tilgreint í merkinu að slíkur búnaður uppfylli einnig ákvæði þeirra tilskipana. Heimili ein eða fleiri þessara tilskipana framleiðanda að velja hvaða fyrirkomulag hann notar á aðlögunartíma skal CE-merkið gefa til kynna að búnaðurinn uppfylli einungis ákvæði þeirra tilskipana sem framleiðandinn beitir. Í þessu tilviki skulu tilvísanir til þeirra tilskipana sem beitt er, eins og þær eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, koma fram í þeim skjölum, auglýsingum eða notkunarleiðbeiningum sem krafist er í tilskipununum og fylgja slíkum búnaði.

12. gr.

Búnaður sem hávaðatakmarkanir gilda um

Búnaður, sem er tilgreindur hér að neðan, skal hafa hljóðaflsstig, sem ábyrgð er tekin á, sem ekki er umfram leyfilegt hljóðaflsstig sem mælt er fyrir um í eftirfarandi töflu með viðmiðunargildum:

- lyftur á byggingarsvæðum til vöruflutninga (knúnar brunahreyfli)

Skilgreining: 3. liður I. viðauka. Mæling: 3. liður B-hluta III. viðauka

- þjöppunarvélar (einungis titringsvaltarar og valtarar sem ekki titra, titringsplötur og titringstroðarar)

Skilgreining: 8. liður I. viðauka. Mæling: 8. liður B-hluta III. viðauka

- loftpressur (< 350 kW)

Skilgreining: 9. liður I. viðauka. Mæling: 9. liður B-hluta III. viðauka

- handverkfæri fyrir múrbrot og fleygun

Skilgreining: 10. liður I. viðauka. Mæling: 10. liður B-hluta III. viðauka

- vindur á byggingarsvæðum (knúnar brunahreyfli)

Skilgreining: 12. liður I. viðauka. Mæling: 12. liður B-hluta III. viðauka

- jarðýtur (< 500 kW)

Skilgreining: 16. liður I. viðauka. Mæling: 16. liður B-hluta III. viðauka

- námubifreiðar (< 500 kW)

Skilgreining: 18. liður I. viðauka. Mæling: 18. liður B-hluta III. viðauka

— vökva- og víragröfur (< 500 kW)

Skilgreining: 20. liður I. viðauka. Mæling: 20. liður B-hluta III. viðauka

— traktorsgröfur (< 500 kW)

Skilgreining: 21. liður I. viðauka. Mæling: 21. liður B-hluta III. viðauka

— vegheflar (< 500 kW)

Skilgreining: 23. liður I. viðauka. Mæling: 23. liður B-hluta III. viðauka

— vökvaafsvélur

Skilgreining: 29. liður I. viðauka. Mæling: 29. liður B-hluta III. viðauka

— jarðvegsþjoppur með skóflu (< 500 kW)

Skilgreining: 31. liður I. viðauka. Mæling: 31. liður B-hluta III. viðauka

— garðsláttuvélur (að undanskildum landbúnaðartækjum og búnaði til skógarnytja og fjölnota tækjum þar sem stærsta einingin er knúin vél sem hefur meira afl en 20 kW)

Skilgreining: 32. liður I. viðauka. Mæling: 32. liður B-hluta III. viðauka

— rafsláttuorð/kantskerar

Skilgreining: 33. liður I. viðauka. Mæling: 33. liður B-hluta III. viðauka

— lyftarar, knúnir brunahreyfli, með mótvægi (að undanskildum „öðrum lyfturum með mótvægi“, eins og

skilgreint er í öðrum undirlið 36. liðar I. viðauka, með nafnlyftigetu sem er ekki meiri en 10 tonn)

Skilgreining: 36. liður I. viðauka. Mæling: 36. liður B-hluta III. viðauka

— hjóla- eða beltaskóflur (< 500 kW)

Skilgreining: 37. liður I. viðauka. Mæling: 37. liður B-hluta III. viðauka

— færanlegir lyftikranar

Skilgreining: 38. liður I. viðauka. Mæling: 38. liður B-hluta III. viðauka

— véltætarar [ɔ: jarðtætarar] (< 3 kW)

Skilgreining: 40. liður I. viðauka. Mæling: 40. liður B-hluta III. viðauka

— malbikunarvélur (að undanskildum malbikunarvélum sem búnar eru háþjöppunarbretti)

Skilgreining: 41. liður I. viðauka. Mæling: 41. liður B-hluta III. viðauka

— rafstöðvar (< 400 kW)

Skilgreining: 45. liður I. viðauka. Mæling: 45. liður B-hluta III. viðauka

— byggingarkranar (turnkranar)

Skilgreining: 53. liður I. viðauka. Mæling: 53. liður B-hluta III. viðauka

— rafsuðuvélur

Skilgreining: 57. liður I. viðauka. Mæling: 57. liður B-hluta III. viðauka.

Gerð búnaðar	Nettóafli P (í kW) Raforka P_{el} (¹) í kW Massi tækisins m í kg Sláttubreidd L í cm	Leyfilegt hljóðafsstig í dB/1 pW	
		I. áfangi frá og með 3. janúar 2002	II. áfangi frá og með 3. janúar 2006
Þjöppunarvélur (titringsvaltarar, titringsplötur, titrings-troðarar)	$P \leq 8$	108	105
	$8 < P \leq 70$	109	106
	$P > 70$	$89 + 11 \lg P$	$86 + 11 \lg P$
Jarðýtur á beltum, beltaskóflur, traktorsgröfur á beltum	$P \leq 55$	106	103
	$P > 55$	$87 + 11 \lg P$	$84 + 11 \lg P$
Jarðýtur á hjólum, hjólaskóflur, traktorsgröfur á hjólum, námubifreiðar, vegheflar, jarðvegsþjoppur með skóflu, lyftarar með mótvægi, knúnir brunahreyfli, færanlegir lyftikranar, þjöppunarvélur (valtarar sem titra ekki), malbikunarvélur, vökvaafsvélur	$P \leq 55$	104	101
	$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P$

Gerð búnaðar	Nettóafli P (í kW) Raforka P_{el} ⁽¹⁾ í kW Massi tækisins m í kg Sláttubreidd L í cm	Leyfilegt hljóðafsstig í dB/1 pW	
		I. áfangi frá og með 3. janúar 2002	II. áfangi frá og með 3. janúar 2006
Gröfur, lyftur á byggingarsvæðum til vöruflutninga, vindur á byggingarsvæðum og jarðtætarar	$P \leq 15$	96	93
	$P > 15$	$83 + 11 \lg P$	$80 + 11 \lg P$
Handverkfæri fyrir múrbrot og fleygun	$m \leq 15$	107	105
	$15 < m < 30$	$94 + 11 \lg m$	$92 + 11 \lg m$
	$m = 30$	$96 + 11 \lg m$	$94 + 11 \lg m$
Byggingarkranar (turnkranar)		$98 + \lg P$	$96 + \lg P$
Rafsuðuvélar og rafstöðvar	$P_{el} \leq 2$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
	$2 < P_{el} \leq 10$	$98 + \lg P_{el}$	$96 + \lg P_{el}$
	$P_{el} > 10$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
Loftpressur	$P \leq 15$	99	97
	$P > 15$	$97 + 2 \lg P$	$95 + 2 \lg P$
Garðsláttuvélar og rafsláttuorff/kantskerar	$L \leq 50$	96	$94^{(2)}$
	$50 < L \leq 70$	100	98
	$70 < L \leq 120$	100	$98^{(2)}$
	$L > 120$	105	$103^{(2)}$

⁽¹⁾ P_{el} fyrir rafsuðuvélar: hefðbundinn málmsuðustraumur margfaldaður með hefðbundinni útgangsspennu fyrir lægsta gildi fyrir sliturstuðulinn sem framleiðandinn gefur upp.

P_{el} fyrir rafstöðvar: aðalafl samkvæmt lið 13.3.2 í ISO-staðli 8528-1:1993.

⁽²⁾ Tölurnar eru einungis til leiðbeiningar. Endanlegar tölur eru háðar breytingum á tilskipuninni, gerðum í samræmi við skýrsluna sem krafist er í 3. mgr. 20. gr. Ef engar slíkar breytingar eru gerðar munu tölurnar fyrir I. áfanga gilda áfram fyrir II. áfanga.

Leyfilegt hljóðafsstig skal námunda að næstu heilu tölu (tölur lægri en 0,5 námundist að næstu tölu fyrir neðan; 0,5 eða hærri tölur að næstu fyrir ofan).

13. gr.

Búnaður sem einungis hávaðamerkingar gilda um

Merkingar um hljóðafsstigið, sem ábyrgð er tekin á, gilda einungis fyrir búnað sem tilgreindur er hér á eftir:

— vinnulyftupallar með brunahreyfli

Skilgreining: 1. liður I. viðauka. Mæling: 1. liður B-hluta III. viðauka

— sláttuorff með blaði

Skilgreining: 2. liður I. viðauka. Mæling: 2. liður B-hluta III. viðauka

— lyftur á byggingarsvæðum til vöruflutninga (með rafhreyfli)

Skilgreining: 3. liður I. viðauka. Mæling: 3. liður B-hluta III. viðauka

— bandsagir á byggingarstöðum

Skilgreining: 4. liður I. viðauka. Mæling: 4. liður B-hluta III. viðauka

— borðsagir á byggingarstöðum

Skilgreining: 5. liður I. viðauka. Mæling: 5. liður B-hluta III. viðauka

— keðjusagir

Skilgreining: 6. liður I. viðauka. Mæling: 6. liður B-hluta III. viðauka

— ökutæki með háþrýstisprautu og sogbúnaði

Skilgreining: 7. liður I. viðauka. Mæling: 7. liður B-hluta III. viðauka

— þjöppunarvélar (einungis sprengitroðarar)

Skilgreining: 8. liður I. viðauka. Mæling: 8. liður B-hluta III. viðauka

— steinsteypu- og múrhrærivélar

Skilgreining: 11. liður I. viðauka. Mæling: 11. liður B-hluta III. viðauka

— vindur á byggingarsvæðum (með rafhreyfli)

Skilgreining: 12. liður I. viðauka. Mæling: 12. liður B-hluta III. viðauka

— dælur og sprautur fyrir steinsteypu og múr

Skilgreining: 13. liður I. viðauka. Mæling: 13. liður B-hluta III. viðauka

— færibönd

Skilgreining: 14. liður I. viðauka. Mæling: 14. liður B-hluta III. viðauka

— kælibúnaður á ökutækjum

Skilgreining: 15. liður I. viðauka. Mæling: 15. liður B-hluta III. viðauka

— bortæki

Skilgreining: 17. liður I. viðauka. Mæling: 17. liður B-hluta III. viðauka

— búnaður til að ferma- og afferma geymslurnar og tanka á flutningabílum

Skilgreining: 19. liður I. viðauka. Mæling: 19. liður B-hluta III. viðauka

— endurvinnslugámur fyrir gler

Skilgreining: 22. liður I. viðauka. Mæling: 22. liður B-hluta III. viðauka

— sláttuorf/kantskerar

Skilgreining: 24. liður I. viðauka. Mæling: 24. liður B-hluta III. viðauka

— limgerðisklippur

Skilgreining: 25. liður I. viðauka. Mæling: 25. liður B-hluta III. viðauka

— ökutæki með háþrýstiskoltæki

Skilgreining: 26. liður I. viðauka. Mæling: 26. liður B-hluta III. viðauka

— háþrýstidælur

Skilgreining: 27. liður I. viðauka. Mæling: 27. liður B-hluta III. viðauka

— vökvahamrar

Skilgreining: 28. liður I. viðauka. Mæling: 28. liður B-hluta III. viðauka

— raufarsagir

Skilgreining: 30. liður I. viðauka. Mæling: 30. liður B-hluta III. viðauka

— laufblásarar

Skilgreining: 34. liður I. viðauka. Mæling: 34. liður B-hluta III. viðauka

— laufsafnarar

Skilgreining: 35. liður I. viðauka. Mæling: 35. liður B-hluta III. viðauka

— lyftarar, knúnir brunahreyfli, með mótvægi (einungis „aðrir lyftarar með mótvægi“, eins og skilgreint er í öðrum undirlið 36. liðar I. viðauka, með nafnlyftigetum sem er ekki meiri en 10 tonn)

Skilgreining: 36. liður I. viðauka. Mæling: 36. liður B-hluta III. viðauka

— færánleg sorpílát

Skilgreining: 39. liður I. viðauka. Mæling: 39. liður B-hluta III. viðauka

— malbikunarvélar (að undanskildum malbikunurvélum sem búnar eru háþjöppunarbrettum)

Skilgreining: 41. liður I. viðauka. Mæling: 41. liður B-hluta III. viðauka

— rektæki

Skilgreining: 42. liður I. viðauka. Mæling: 42. liður B-hluta III. viðauka

— leiðslulagningarvélar

Skilgreining: 43. liður I. viðauka. Mæling: 43. liður B-hluta III. viðauka

— snjótroðarar

Skilgreining: 44. liður I. viðauka. Mæling: 44. liður B-hluta III. viðauka

— rafstöðvar (≥ 400 kW)

Skilgreining: 45. liður I. viðauka. Mæling: 45. liður B-hluta III. viðauka

— vélsópar

Skilgreining: 46. liður I. viðauka. Mæling: 46. liður B-hluta III. viðauka

— sorpbílar

Skilgreining: 47. liður I. viðauka. Mæling: 47. liður B-hluta III. viðauka

— vegafræsari

Skilgreining: 48. liður I. viðauka. Mæling: 48. liður B-hluta III. viðauka

— mosatætarar og loftarar

Skilgreining: 49. liður I. viðauka. Mæling: 49. liður B-hluta III. viðauka

— tætarar/kurlarar

Skilgreining: 50. liður I. viðauka. Mæling: 50. liður B-hluta III. viðauka

— snjóruðningstæki með hverflum (sjálfknúin, að undanskildum aukabúnaði)

Skilgreining: 51. liður I. viðauka. Mæling: 51. liður B-hluta III. viðauka

— ökutæki með sogbúnaði

Skilgreining: 52. liður I. viðauka. Mæling: 52. liður B-hluta III. viðauka

— skurðgröfur [æ: keðjugröfur]

Skilgreining: 54. liður I. viðauka. Mæling: 54. liður B-hluta III. viðauka

— steypubílar

Skilgreining: 55. liður I. viðauka. Mæling: 55. liður B-hluta III. viðauka

— vatnsdælur (ekki til nota undir vatnsborði)

Skilgreining: 56. liður I. viðauka. Mæling: 56. liður B-hluta III. viðauka.

14. gr.

Samræmismat

1. Áður en búnaður, sem um getur í 12. gr., er markaðssettur eða tekinn í notkun skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu fella hverja gerð búnaðar undir eina af eftirfarandi aðferðum við samræmismat:

— innra framleiðslueftirlit ásamt mati á tæknigögnum og reglulegt eftirlit sem um getur í VI. viðauka, eða

— einingsarsannpröfun sem um getur í VII. viðauka, eða

— fullkomna gæðatryggingu sem um getur í VIII. viðauka.

2. Áður en búnaður, sem um getur í 13. gr., er markaðssettur eða tekinn í notkun skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu fella hverja gerð undir eina af aðferðunum við innra framleiðslueftirlit sem um getur í V. viðauka.

3. Aðildarríki skulu tryggja að framkvæmdastjórnin og öll önnur aðildarríki geti með rökstuddri beiðni fengið allar upplýsingar sem tengjast aðferðinni við samræmismat varðandi gerð búnaðar, einkum tæknigögnin sem kveðið er á um í 3. lið V. viðauka, 3. lið VI. viðauka, 2. lið VII. viðauka og liðum 3.1 og 3.3 í VIII. viðauka.

15. gr.

Tilkynntir aðilar

1. Aðildarríkin skulu tilnefna aðila í lögsögu sinni til að framkvæma eða hafa eftirlit með aðferðunum við samræmismat sem um getur í 1. mgr. 14. gr.

2. Aðildarríkin skulu einungis tilnefna aðila sem uppfylla viðmiðanirnar sem settar eru í IX. viðauka. Það að aðili uppfylli viðmiðanirnar í IX. viðauka við þessa tilskipun merkir ekki að aðildarríki sé skylt að tilnefna þann aðila.

3. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þá tilkynntu aðila, sem þau hafa tilnefnt, ásamt þeim sérstöku verkefnum og aðferðum við rannsóknir sem þessum aðilum hefur verið falið að leysa af hendi og hvaða kenninúmer framkvæmdastjórnin hefur úthlutað þeim.

4. Framkvæmdastjórnin skal birta skrá yfir tilkynnta aðila í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* ásamt kenninúmerum þeirra og verkefnum sem þeim hafa verið falin. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að skráin sé uppfærð reglulega.

5. Aðildarríki skal fella tilnefninguna úr gildi verði það þess áskynja að aðilinn uppfylli ekki lengur viðmiðanirnar sem um getur í IX. viðauka. Það skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þetta þegar í stað.

16. gr.

Söfnun á gögnum vegna hávaða

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu sendi yfirvaldinu, sem ber ábyrgðina í aðildarríkinu þar sem hann er búsettur eða þar sem hann setur á markað eða tekur í notkun búnaðinn sem um getur í 1. mgr. 2. gr., og framkvæmdastjórninni afrit af EB-samræmisýfirlýsingunni fyrir hverja gerð búnaðar sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal safna gögnum, sem komið er á framfæri í samræmi við 1. mgr., fyrir allan búnað.

19. gr.

3. Aðildarríkin geta fengið gögnin frá framkvæmdastjórninni fari þau fram á það.

Umboð nefndarinnar

4. Framkvæmdastjórnin skal birta viðeigandi upplýsingar reglulega, helst árlega. Þegar þessar upplýsingar eru birtar skulu a.m.k. koma fram eftirfarandi gögn varðandi hverja gerð eða tegund búnaðar:

Nefndin skal:

- nettóafli vélar eða öll önnur gildi sem tengjast hávaða,
- mælt hljóðaflsstig,
- hljóðaflsstig sem ábyrgð er tekin á,
- lýsing á búnaðinum,
- framleiðandi og/eða vörumerki,
- númer eða heiti tegundarinnar.

- a) skiptast á upplýsingum og miðla reynslu varðandi framkvæmd og beitingu þessarar tilskipunar og ræða sameiginleg hagsmunamál á þessum sviðum;
- b) aðstoða framkvæmdastjórnina við aðlögun III. viðauka að tækniframförum í samræmi við málsmæðferðarreglur, sem settar eru fram í 2. mgr. 18. gr., með nauðsynlegum breytingum að því tilskildu að þær hafi ekki bein áhrif á mælt hljóðaflsstig búnaðar sem tilgreindur er í 12. gr., einkum þegar tilvísunum í viðeigandi Evrópustaðla er bætt við;
- c) vera framkvæmdastjórninni til ráðgjafar að því er varðar niðurstöðurnar og breytingarnar sem um getur í 2. mgr. 20. gr.

17. gr.

20. gr.

Reglur um notkun

Ákvæði þessarar tilskipunar skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin hafi rétt, í tilhlýðilegu samræmi við sáttmálann, til að mæla fyrir um:

- ráðstafanir til að setja reglur um notkun búnaðarins, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., á sviðum sem þau telja viðkvæm, þ.m.t. um möguleikann á því að takmarka þann tíma sem slíkur búnaður er í notkun,
- allar kröfur sem þau telja nauðsynlegar til að tryggja að fólk njóti verndar þegar það notar viðkomandi búnað, að því tilskildu að það hafi ekki í för með sér að búnaðinum sé breytt á nokkurn hátt sem ekki er tilgreindur í þessari tilskipun.

18. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er í þessa málsgrein skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. tilskipunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

Skýrslur

1. Eigi síðar en 3. janúar 2005 og á fjögurra ára fresti eftir það skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu varðandi reynslu framkvæmdastjórnarinnar af framkvæmd og stjórnsýslu þessarar tilskipunar. Skýrslan skal fyrst og fremst innihalda:

- a) endurskoðun á gögnunum um hávaða sem safnað var í samræmi við 16. gr. og aðrar viðeigandi upplýsingar;
- b) yfirlýsingu um þörfina á að endurskoða skrárnar í 12. og 13. gr. sérstaklega varðandi það hvort bæta skuli nýjum búnaði við 12. eða 13. gr. eða hvort flytja skuli búnað úr 13. gr. í 12. gr.;
- c) yfirlýsingu um hvort nauðsynlegt sé og mögulegt að endurskoða viðmiðunargildin, sem mælt er fyrir um í 12. gr., með tilliti til tæknibróunar
- d) yfirlýsingu um að setja fram á heildstæðan hátt þau úrræði sem hægt er að grípa til við að stuðla frekar að því að draga úr hávaða af völdum búnaðar.

2. Þegar framkvæmdastjórnin hefur lokið öllu nauðsynlegu samráði, einkum við nefndina, skal hún leggja fram niðurstöður sínar og breytingar á þessari tilskipun, eftir því sem við á.

3. Eigi síðar en 3. júlí 2002 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um hvort og að hvaða marki tækniframfarir leyfa að viðmiðunargildin fyrir garðsláttuvélar og rafsláttuorf/kantskera séu lækkuð og leggja fram tillögu um breytingar á þessari tilskipun ef við á.

21. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipanir 79/113/EBE, 84/532/EBE, 84/533/EBE, 84/534/EBE, 84/535/EBE, 84/536/EBE, 84/537/EBE, 84/538/EBE og 86/662/EBE falli úr gildi 3. janúar 2002.

2. Heimilt er að nota gerðarprófunarvottorð, sem gefin hafa verið út, og mælingar á búnaði, sem framkvæmdar hafa verið samkvæmt tilskipunum sem tilgreindar voru í 1. málsgrein, til að útbúa tæknigögnin sem kveðið er á um í 3. lið V. viðauka, 3. lið VI. viðauka, 2. lið VII. viðauka og liðum 3.1 og 3.3 í VII. viðauka við þessa tilskipun.

22. gr.

Lögleiðing og dagsetning beitingar

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 3. júlí 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Aðildarríkin skulu beita þessum ráðstöfunum frá 3. janúar 2002. Aðildarríkin skulu hins vegar heimila framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu að nýta sér ákvæði þessarar tilskipunar frá og með 3. júlí 2001.

3. Með tilliti til lækkaðs, leyfilegs hljóðaflostigs í II. áfanga, sem um getur í 12. gr., skulu þessi ákvæði öðlast gildi frá og með 3. janúar 2006.

4. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

23. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

24. gr.

Aðilar sem tilskipuninni er beint til

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. maí 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

E. FERRO RODRIGUES

forseti.

I. VIÐAUKI

SKILGREININGAR Á BÚNAÐI

1. Vinnulyftupallar með brunahreyfli

Búnaður sem að lágmarki samanstendur af vinnupalli, framlengingargrind og undirvagni. Vinnupallurinn er pallur með handriði eða búr sem hægt er að hreyfa við álag í þá vinnustöðu sem krafist er. Framlengingargrindin tengist undirvagninum og heldur vinnupallinum uppi. Með henni er kleift að færa vinnupallinn í tilskilda stöðu.

2. Sláttuorð með blaði

Færanlegt handverkfæri, knúð brunahreyfli, sem búið er blaði úr málm eða plasti sem snýst og ætlað er til að klippa illgresi, runna, lítil tré og svipaðan gróður. Tækið sker í plani sem liggur u.þ.b. samhliða jörðu.

3. Lyftur á byggingarsvæðum til vöruflutninga

Vélknúin lyfta sem komið er fyrir tímabundið á byggingarsvæði, ætluð einstaklingum sem heimilaður er aðgangur að byggingarsvæðum, og sem nemur staðar á

i) ákveðnum hæðum og er með pall

- sem er einungis hannaður til vöruflutninga
- sem er aðgengilegur einstaklingum við fermingu og affermingu
- sem er aðgengilegur og sem einstaklingar, sem hafa til þess heimild, geta ferðast með við byggingu, sundurhlutun og viðhald
- sem hreyfist eftir braut
- sem hreyfist lóðrétt eða eftir leið sem er að hámarki innan við 15° frá lóðréttri stefnu
- sem er festur upp eða haldið með: vír, streng, keðju, skrufuðum spindli og ró, tannstangardrifi, vökvatjakk (beint eða óbeint) eða með útdraganlegum armi
- með stoðum sem hugsanlegt er að þarfnist stuðnings frá sérstöku mannvirki, eða

ii) annaðhvort einni efri hæð eða vinnusvæði, sem nær til enda brautarinnar (t.d. þaks), með hleðslubúnaði

- sem er einungis hannaður til vöruflutninga
- sem er hannaður með þeim hætti að ekki er þörf á að stíga út á hann við fermingu eða affermingu eða við viðhald, byggingu eða sundurhlutun
- sem einstaklingum er bannað að vera á
- hreyfist eftir braut
- sem er hannaður til að hreyfast undir horni sem er a.m.k. 30° miðað við lóðrétta stöðu en sem hægt er að nota undir hvaða horni sem er
- sem haldið er uppi af stálvír og dreginn með drifbúnaði
- sem stjórnað er með stýribúnaði með stöðugum þrýstingi
- sem notast ekki við neins konar mótvægi
- með hámarksnafnþyngd sem nemur 300 kg

— með hámarkshraða sem nemur 1 m/s

— og þar sem brautin þarfnast stuðnings frá öðrum mannvirkjum.

4. Bandsög á byggingarstöðum

Handmatað, vélknúið tæki sem vegur minna en 200 kg og er búið einu sagarblaði sem er eitt samfellt band sem er fest á tvö hjól sem það leikur á.

5. Borðsagir á byggingarstöðum

Handmatað tæki sem vegur minna en 200 kg og er búið einu hjólsagarblaði (ekki með fyrirskeyra), með þvermál sem er meira eða jafnt og 350 mm og allt upp í 500 mm, sem er fast við venjulega sögun og með láréttu borði sem er fast að hluta til eða öllu leyti meðan á notkun stendur. Sagarblaðið er fest á láréttan ás sem ekki er hægt að halla og sem er kyrrstæður meðan á notkun stendur. Tækið getur búið yfir einhverjum eftirfarandi eiginleika:

— að hægt sé að hækka og lækka sagarblaðið upp eða niður fyrir borðið

— að rýmið undir borðinu sé ýmist opið eða lokað

— að sögin geti að auki verið búin handstýrðu borði sem hreyfist (ekki í beinum tengslum við sagarblaðið).

6. Keðjusagir

Vélknúið verkfæri, ætlað til að saga við með sögunarkeðju og sem samanstendur af sambyggðri, handhægri einingu með handföngum, aflgjafa og skurðarbúnaði og sem halda skal með báðum höndum.

7. Ökutæki með háþrýstiskolonartæki og sogbúnaði

Ökutæki sem hægt er að nota hvort sem er við háþrýstiskolon eða sog. Sjá ökutæki með háþrýstiskolonartæki og sogbúnaði.

8. Þjöppunarvél

Vél sem þjappar efni, t.d. grjótfyllingu, jarðvegi, malbiki með völsun, þjöppun eða titringi. Hún getur verið sjálfknúin eða dregin eða gerð til að ýta á undan sér eða verið tengd annarri vél. Þjöppunarvélar skiptast í eftirfarandi undirflokkar:

— valtarar með stjórnanda innanborðs: sjálfknúnar þjöppunarvélar með einum eða fleiri sívölum hlutum (keflum) eða gúmmihjólborðum. Staður fyrir stjórnanda vélarinnar er innbyggður hluti hennar,

— valtarar til að ýta á undan sér: sjálfknúnar þjöppunarvélar með einum eða fleiri sívölum hlutum (keflum) eða gúmmihjólborðum þar sem stjórnækjunum til aksturs, stýringa, hemlunar og titrunar er komið fyrir með þeim hætti að vélinni er stjórnað af stjórnanda sem gengur með henni eða með fjarstýringu,

— valtarar sem eru dregnir: þjöppunarvélar með einum eða fleiri sívölum hlutum (keflum) eða gúmmihjólborðum sem búa ekki yfir sjálfstæðu drifkerfi og stjórnandinn er á dráttareiningunni,

— titringsplötur og titringstroðarar: þjöppunarvélar með botnplötur sem eru að mestu flatar og titra. Tækjunum er stjórnað af stjórnanda sem gengur með þeim eða þau eru tengd annarri vél,

— sprengitroðarar: þjöppunarvélar með þjöppunarplötu sem er að mestu flöt sem er látin hreyfast lóðrétt með sprengiprýstingi. Vélinni er stjórnað af stjórnanda sem gengur með henni.

9. Loftpressa

Hver kyns tæki sem þjappar lofti, gasi eða gufu saman þannig að þrýstingurinn verði meiri en inntakþrýstingurinn, notað með mismunandi búnaði. Loftpressa samanstendur af pressunni sjálfri, aflvélinni og öllum íhlutum og búnaði sem fylgir með og er nauðsynlegur til að tryggja öryggi við notkun pressunar.

Undanskildir eru eftirfarandi flokkar búnaðar:

- víftur, þ.e. tæki sem skapa hringrás lofts við yfirþrýsting sem er ekki meiri en 110 000 pasköl
- sogdælur (lofttæmidælur), þ.e. tæki eða búnaður til að draga loft úr lokuðu rými þannig að þrýstingurinn verði minni en loftþrýstingur
- gashverfilhreyflar.

10. Handverkfæri fyrir múrbrot og fleygun

Vélknúnir (með hvaða aðferð sem er) múrbrotar og fleygar sem notaðir eru á byggingarstöðum og við aðra verktakavinnu.

11. Steinsteypu- og múrhraivélur

Vél sem hrærir steinsteypu eða múr, án tillits til hleðslu-, blöndunar- eða losunaraðferðar. Hún getur verið í notkun samfelld eða öðru hverju. Steinsteypuhrærivélur á vörubílum nefnast steypubílar (sjá skilgreiningu 55).

12. Vinda til nota á byggingarsvæði

Vélknúinn lyftibúnaður sem settur er upp tímabundið og notaður til að lyfta hangandi byrði eða láta hana síga.

13. Dælur og sprautur fyrir steinsteypu og múr

Vél til að dæla eða sprauta steinsteypu eða múr, með eða án hræribúnaðar, þannig að flytja má efni á steypustað með leiðslum, lyftiarmi eða dreifingarbúnaði. Dæling:

- á steinsteypu fer fram á vélrænan hátt með bullu- eða snúðdælum
- á múr fer fram á vélrænan hátt með bullu-, snigil-, slöngu- eða snúðdælu eða með lofti frá loftpressu með eða án lofthólfs.

Hægt er að koma þessum vélum fyrir á vörubílum, eftirvögnum eða sérstökum ökutækjum.

14. Færiband

Búnaður sem settur er upp tímabundið og hentar til flutninga á efni með vélknúnu belti.

15. Kælibúnaður á ökutækjum

Kælieining fyrir farmrými á ökutækjum í flokki N2, N3, O3 og O4 eins og skilgreint er í tilskipun 70/156/EBE.

Kælieiningin getur verið knúin af innbyggðum hluta kælieiningarinnar, af sérstökum hluta sem er festur á yfirbyggingu ökutækisins, af hreyflinum sem knýr ökutækið eða af sjálfstæðum aflagjafa eða varaafgjafa.

16. Jarðýta

Sjálfknuin vél á hjólum eða beltum sem notuð er til að skapa ýti- eða dráttarkraft með áföstum búnaði.

17. Borunartæki

Vél sem notuð er til að bora holur á byggingarsvæðum með

— höggborun

— snúningsborun

— snúningshöggborun.

Borunartækið er kyrrstætt meðan á borun stendur. Hægt er að hreyfa það af einum vinnustað á annan fyrir eigin afli. Til sjálfknuinna bortækja telst búnaður sem er festur á vörubíla, undirvagna á hjólum, dráttarvélar, beltaundirvagn eða sleða (sem dregnir eru með vindu). Ef borunartæki er fest á vöruflutningabifreið, dráttarvél og eftirvagna eða grind á hjólum má flytja það á meiri hraða og eftir opinberum vegum.

18. Námubifreið

Sjálfknuin vél á hjólum eða beltum með opinni yfirbyggingu sem getur annaðhvort flutt efni, sturtað því eða dreift. Námubifreiðar geta verið búnar sjálfhleðslubúnaði.

19. Búnaður til fermingar og affermingar geymslurnar og tanka á vörubílum

Vélknúin tæki á vörubílum með geymslurnar eða tanki til fermingar eða affermingar á vökvum- eða búlkaefni með dælum eða svipuðum búnaði.

20. Vökva- eða víragrafa

Sjálfknuin vél á beltum eða hjólum með burðarvirki, sem getur snúist að minnsta kosti 360°, grefur, sveiflar og sturtar efni með skóflu sem er fest við bómuna og arminn eða skotbómu án þess að grindin eða undirvagninn hreyfist meðan vélin vinnur.

21. Traktorsgrafa

Sjálfknuin vél á hjólum eða beltum með burðarvirki sem er hannað til að bera bæði skóflu sem er fest á að framan og gröfuarm sem er festur á að aftan. Þegar gröfuarmurinn að aftan er í notkun grefur vélin venjulega niður fyrir yfirborð jarðar og hreyfist skóflan í átt að vélinni. Gröfuarmurinn lyftir, sveiflar og sleppir efni þegar vélin er kyrrstæð. Þegar skóflan að framan er notuð, hleður eða grefur vélin með hreyfingu fram á við og lyftir, flytur og sleppir efni.

22. Endurvinnslugámur fyrir gler

Gámur sem er gerður úr hvaða efni sem er og notaður er til að safna flöskum. Á honum er að minnsta kosti eitt op til að setja flöskurnar inn um og annað op til að tæma gáminn.

23. Veghefill

Sjálfknuin vél á hjólum með stillanlegri tönn sem er staðsett milli fram- og afturásanna og heflar, flytur og dreifir efni, vanalega til að jafna og slétta yfirborðið á tiltekinn hátt.

24. Sláttuor/kantskerar

Færanlegt handverkfæri sem er knúið brunahreyfli og búið sveigjanlegri línu eða þræði eða svipuðum skurðarbúnaði sem snýst, er ekki úr málmi og er ætlað til að klippa illgresi, gras eða svipaðan, mjúkan gróður. Tækið sker í plani sem liggur u.þ.b. samhliða jörðu (sláttuor) eða lóðrétt (kantskeri).

25. Limgerðisklippur

Vélknúið handverkfæri með innbyggðum drifbúnaði sem ætlað er einum notanda til að klippa limgerði og runna með einu eða fleiri línulegum skurðarblöðum sem hreyfast fram og aftur.

26. Tæki til háprýstiskolunar

Ökutæki sem er með búnað til að hreinsa fráveitur eða svipuð mannvirki með háprýstivatnsbunu. Búnaðurinn er annað hvort festur á undirvagn vinnuvélar eða er hluti undirvagns búnaðarins. Búnaðurinn getur verið áfastur eða hægt að taka hann af ef um er að ræða yfirbyggingu sem hægt er að skipta um.

27. Háprýstidælur

Vél með stútum eða öðrum hraðaaukandi opum sem gera vatninu, einnig með íbættum efnum, kleift að streyma út í bunu. Almennt samanstanda háprýstidælur af drifbúnaði, þrýstigjafa, slöngum, sprautubúnaði, öryggisbúnaði og stjórn- og mælibúnaði. Háprýstidælur eru ýmist færanlegar eða kyrrstæðar:

- færanlegar háprýstidælur eru færanlegar vélar sem auðvelt er að flytja, eru hannaðar til notkunar á mismunandi stöðum og eru í því skyni almennt á eigin undirvagni eða eru settar á ökutæki. Allar nauðsynlegar aðveituleiðslur eru sveigjanlegar og auðvelt að aftengja þær;
- kyrrstæðar háprýstidælur eru ætlaðar til notkunar í lengri tíma á einum stað en hægt er að flytja þær á annan stað með búnaði sem hentar til þess. Þeim er almennt komið fyrir á sleða eða grind með aðveituleiðslu sem hægt er að aftengja.

28. Vökva hamar

Búnaður sem notar vökvaafgjafa burðarvélarinnar til að hraða á stimpli (stundum með hjálp gass) sem síðan slær á verkfæri. Höggbylgjan, sem skapast við ásláttinn, berst í gegnum verkfærið í efnið sem veldur því að það molnar. Til að vökva hamrar virki þarfnast þeir þrýstiolíu. Allri burðar-/hamarseiningunni er stýrt af stjórnanda sem vanalega situr í klefa burðarvélarinnar.

29. Vökva aflsvélar

Öll tæki til nota með tengibúnaði sem þjappar vökva saman þannig að þrýstingurinn verði meiri en inntaksþrýstingurinn. Um er að ræða samstæðu aflvélar og dælu, með eða án geymis og fylgihluta (t.d. stjórnækja, þrýstiöryggisloka).

30. Raufarsagir

Færanleg vél sem ætluð er til að skera raufir í steinsteypu, malbik og svipað vegyfirborð. Skurðartækið er skífa sem snýst með miklum hraða. Hreyfing raufarsagarinnar fram á við getur verið

- handvirk
- handvirk með hjálp vélar
- vélknúin.

31. Jarðvegshjappa með skóflu

Sjálfnúin þjöppunarávél á hjólum með ámoksturstækjum að framan með skóflu, ásamt hjólum (keflum) úr stáli sem eru fyrst og fremst hönnuð til að þjappa, flytja, slétta og moka jarðvegi, fyllingarefni eða sorpi.

32. Garðsláttuvél

Sláttuvél sem ýtt er á undan sér eða setið er á eða vél með áföstum búnaði til að slá gras með þar sem slegið er í plani sem er u.þ.b. samhliða jörðu og sem notar yfirborð jarðar til að ákveða sláttuhæðina með hjólum, loftpúða eða meidum eða á annan hátt og sem notast við brunahreyfil eða rafhreyfil sem aflagjafa. Sláttubúnaðurinn er annaðhvort

— ósveigjanlegar einingar, eða

— þráður/þræðir eða búnaður, sem snýst frjálst, er ekki úr málmi og með hreyfiorku sem er meiri en 10 J fyrir hvorn. Hreyfiorkan er ákvörðuð með EN 786:1997, viðauka B.

Einnig sláttuvél sem ýtt er á undan sér eða setið er á eða vél með áföstum búnaði til að slá gras með þar sem sláttubúnaðurinn snýst um láréttan ás þannig að klipping eigi sér stað við fast skurðarblað eða hníf (valsasláttuvél).

33. Rafsláttuorð/kantskeri

Rafknúid sláttutæki sem ýtt er á undan sér eða haldið er á með einum eða fleiri skerum sem er þráður, (þræðir) ekki úr málmi, eða skera, sem snýst og er ekki úr málmi, með hreyfiorku sem ekki er meiri en 10 J fyrir hvorn, ætluð til að slá gras eða annan mjúkan gróður. Tækið sker í plani sem liggur u.þ.b. samhliða jörðu (sláttuorð) eða er lóðrétt (kantskeri). Hreyfiorkan er ákvörðuð með EN 786:1997, viðauka B.

34. Laufblásari

Vélknúid tæki sem hentar til að hreinsa lauf og annað efni af grasflötum, stígum, vegum og götum með miklum blæstri. Um getur verið að ræða verkfæri sem haldið er á (handverkfæri) eða verkfæri sem ekki er haldið á en er samt færanlegt.

35. Laufsafnari

Vélknúid tæki sem hentar til að safna laufi og öðru rusli með sogbúnaði sem samanstendur af aflagjafa sem skapar undirþrýsting inni í vélinni, sogstút og geymi fyrir efnið sem safnað er. Um getur verið að ræða verkfæri sem haldið er á (handverkfæri) eða verkfæri sem ekki er haldið á en er samt færanlegt.

36. Lyftari, knúinn brunahreyfli með mótvægi

Lyftari á hjólum sem er knúinn brunahreyfli með mótvægi og lyftibúnaði (gálga, skotbómu eða liðskiptum armi). Um er að ræða:

— torfærulyftara (lyftarar á hjólum með mótvægi, fyrst og fremst ætlaðir til notkunar á ósnortnu landsvæði og á landsvæði sem hefur verið hreyft við, t.d. byggingarsvæði)

— aðra lyftara með mótvægi, að undanskildum þeim lyfturum með mótvægi sem eru sérstaklega gerðir til að meðhöndla gáma.

37. Hjóla- eða beltaskófla

Sjálfnúin vél á hjólum eða beltum með áföstum gálga að framan með tengi fyrir skóflu sem hleður eða grefur með hreyfingu vélarinnar fram á við og lyftir, flytur og sleppir efni.

38. Færanlegur lyftikrani

Sjálfknúinn krani með bómu sem getur hreyfst með farmi eða án hans án þess að hann sé á fastri braut og þar sem þyngdaraflíð gefur honum stöðugleika. Hann er færður úr stað á hjólum, beltum eða annars konar búnaði. Í fastri stöðu getur hann fengið stuðning frá stoðfótum sem liggja út frá honum eða öðrum hjálparbúnaði sem eykur stöðugleika hans. Yfirbygging færanlegs lyftikrana getur verið af þeirri gerð sem getur snúist allan hringinn, hluta úr hring eða alls ekki. Hann er venjulega búinn einni eða fleiri vindum og/eða vökvatjökkum til að hífa bómuna eða byrðina eða láta hana síga. Færanlegir lyftikranar eru annaðhvort búnir skotbómum, liðtengdum bómum, grindarbómum eða samsetningu þeirra sem eru hannaðar þannig að auðvelt sé að láta þær síga. Byrðin getur hangið í bómunni á blokkarbúnaði með krók eða annars konar lyftibúnaði.

39. Færanleg sorpílát

Ílát á hjólum með loki sem ætlað er til að geyma úrgang tímabundið.

40. Jarðtætari

Sjálfknúin vél sem er stjórnað af manni sem gengur með henni

- ýmist borin uppi með hjólum eða ekki þannig að vinnsluhlutarnir bæði tæta jarðveginn og knýja tækið áfram, og
- knúin einu eða nokkrum hjólum sem er stjórnað beint af hreyflinum og með tætarahnífum (jarðtætari með drifhjóli eða -hjólum).

41. Malbikunarvél

Færanleg vegagerðarvél sem notuð er til að setja lög af vegagerðarefni, svo sem bikblöndu, steinsteypu eða möl, á yfirborð. Malbikunarvélar geta verið búnar háþjöppunarbretti.

42. Rektæki

Búnaður til að reka niður og draga upp staura, t.d. fallhamrar, uppdráttarhamrar, titrarar eða kyrrstæður búnaður til að reka niður eða toga upp staura sem er hluti samstæðu véla og íhluta sem er notuð til að reka niður og toga upp staura, sem tekur einnig til:

- niðurrekstrartækis sem samanstendur af burðarvél (á beltum, hjólum eða teinum eða fljótandi) og stjórnubúnaði;
- fylgihluta, t.d. staurahettna, -hjálmna, platna, áreka, klemmubúnaðar, búnaðar til að meðhöndla staura, búnaðar til að stýra staurum, búnaðar sem deyfir hljóð, högg og titring, aflvéla og rafala og lyftibúnaðar eða palla fyrir starfsmenn.

43. Leiðslulagningarvél

Sjálfknúin vél á hjólum eða beltum sem er sérstaklega hönnuð til að meðhöndla og leggja leiðslur og bera leiðslubúnað. Vélin, sem er hönnuð með dráttarvél sem fyrirmynd, hefur sérstaklega hannaða íhluti eins og undirvagn, grind, mótvægi, bómu, búnað til að hlaða og lyfta og hliðarbómu sem snýst í lárétu plani.

44. Snjótroðari

Sjálfknúin vél á beltum með áföstum búnaði til að ýta eða draga til snjó eða ís.

45. Rafstöð

Hvers kyns búnaður sem samanstendur af brunahreyfli sem knýr rafal sem tryggir stöðugt framboð af raforku.

46. Vælsópur

Sópunar- og söfnunarvél með búnaði til að sópa rusli að soginntaki sem flytur ruslið í söfnunarílát með öflugum blæstri eða með vélrænu söfnunarkerfi. Sópunar- og söfnunarbúnaðurinn er annaðhvort festur á undirvagn vörubils eða er hluti af undirvagni búnaðarins. Búnaðurinn getur verið áfastur eða hægt að taka hann af ef um er að ræða yfirbyggingu sem hægt er að skipta um.

47. Sorpbíll

Ökutæki hannað til að safna og flytja heimilisúrgang og fyrirferðarmikinn úrgang sem er tekinn úr gámum eða hlaðið á handvirk. Ökutækið getur verið búið þjöppunarbúnaði. Sorpbílar samanstanda af undirvagni með stýrishúsi sem yfirbyggingin er fest á. Hún getur verið búin lyftibúnaði fyrir gáma.

48. Vegafræsari

Færanleg vél sem notuð er til að fjarlægja efni af yfirborði með slitlagi með vélknúnum sívalningi en fræsunartólin eru fest á yfirborð hans. Skurðarkeflin snúast meðan á fræsingunni stendur.

49. Mosatætari og loftari

Vél sem ýtt er á undan sér eða setið á sem ákvarðar skurðardýptina með því að fylgja yfirborðinu og sem er búin samstæðu sem hentar til að gera raufir í eða tæta yfirborð grasflata í gördum, almenningsgördum og svipuðum svæðum.

50. Tætari/kurlari

Vélknúði tæki sem er hannað til nota í kyrrstöðu með eitt eða fleiri skurðartæki til að hluta fyrirferðarmikið, lífrænt efni sundur í smærri hluta. Almennt samanstendur tækið af matara sem efnið (sem er haldið í skorðum af búnaði eða ekki) er sett í, búnaði sem sker efnið með hvaða aðferð sem er (skorið, bútað, kramið eða annað) og losunarrennu sem sundurhlutað efnið kemur út um. Hægt er að festa söfnunarbúnað á vélina.

51. Snjóruðningstæki með hverflum

Vél sem fjarlægir snjó af umferðarsvæðum með hverfílhreyfingu og þeytir honum í burtu með blæstri.

52. Ökutæki með sogbúnaði

Ökutæki sem er með búnaði til að safna með sögi vatni, leðju, seyru, úrgangi eða svipuðu efni úr fráveitum eða svipuðum mannvirkjum. Búnaðurinn er annaðhvort festur á undirvagn vörubils eða er hluti af undirvagni búnaðarins. Búnaðurinn getur verið áfastur eða hægt að taka hann af ef um er að ræða yfirbyggingu sem hægt er að skipta um.

53. Byggingarkrani

Krani með hreyfanlegri bómu sem er efst á turni sem er í u.þ.b. lóðréttri vinnustöðu. Þetta vélknúna tæki er með búnaði til að lyfta og slaka hangandi byrði og til að hreyfa slíka byrði með því að færa hana nær eða fjær turninum eða með því að snúa og hreyfa búnaðinn í heild sinni. Tílteknið kranar geta framkvæmt nokkrar en ekki endilega allar þessar hreyfingar. Tækið getur verið kyrrstætt en getur einnig fært sig úr stað í lárétta eða lóðrétta stefnu.

54. Keðjugrafa

Sjálfknúin vél á beltum eða hjólum, sem er stjórnað af ökumanni sem situr á vélinni eða stjórnanda sem gengur með henni, með tengi og tengibúnað að framan eða aftan fyrir graftarbúnaði og er einkum hönnuð til að grafa samfelldan skurð um leið og vélin færir áfram.

55. Steypubíll

Ökutæki sem er búið tunnu til að flytja blandaða steinsteypu frá steypustöðinni til steypustaðarins. Tunnan getur snúist þegar ökutækið er á ferð eða verið í kyrrstöðu. Tunnan er tæmd á steypustað með snúningi tunnunnar. Tunnan er knúin annaðhvort af hreyflinum, sem knýr ökutækið, eða af sérstökum hreyfli.

56. Vatnsdæla

Vél sem samanstendur af vatnsdælu og drifkerfi. Vatnsdæla er vél sem er til þess ætluð að lyfta vatni upp í aukna hæð.

57. Rafsuðuvél

Hvers kyns vél sem snýst og framleiðir rafstraum til rafsuðu.

*II. VIÐAUKI***EB-SAMRÆMISYFIRLÝSING**

Í EB-samræmisyfirlýsingu verða eftirfarandi atriði að koma fram:

- nafn og heimilisfang framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu
- nafn og heimilisfang þess sem hefur tæknigögnin undir höndum
- lýsing á búnaðinum
- aðferð sem beitt var við samræmismatið og nafn og heimilisfang þess tilkynnta aðila, sem málið varðar, eftir því sem við á
- mælt hljóðaflsstig búnaðar sem er dæmigerður fyrir þessa gerð
- hljóðaflsstig, sem ábyrgð er tekin á, fyrir þennan búnað
- tilvísun í þessa tilskipun
- yfirlýsing um að búnaðurinn sé í samræmi við kröfurnar í þessari tilskipun
- samræmisyfirlýsing eða -lýsingar og tilvísanir til annarra tilskipana bandalagsins, sem beitt er, eftir því sem við á
- staður og dagsetning yfirlýsingarinnar
- upplýsingar um þann sem hefur heimild til að undirrita lagalega yfirlýsingu fyrir hönd framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu.

*III. VIÐAUKI***AÐFERÐ VIÐ AÐ MÆLA HÁVAÐA SEM BERST Í LOFTI FRÁ BÚNAÐI TIL NOTA UTANHÚSS****Gildissvið**

Í þessum viðauka er mælt fyrir um aðferðir við að mæla hávaða sem berst í lofti og nota skal við ákvörðun á hljóðaflsstigi búnaðar, sem tilskipun þessi tekur til, með tilliti til aðferða um samræmismat sem beitt er í þessari tilskipun.

Í A-hluta þessa viðauka er, fyrir hverja gerð búnaðar sem um getur í 1. mgr. 2. gr., mælt fyrir um

- grunnstaðla fyrir hávaða
- almennar viðbætur við þessa grunnstaðla fyrir hávaða

til að mæla hljóðþrýstistig á mæliyfirborði sem umlykur hávaðavaldinn og til að reikna út hljóðþrýstistig sem hávaðavaldurinn gefur frá sér.

Í B-hluta þessa viðauka er fyrir hverja gerð búnaðar, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., mælt fyrir um

- grunnstaðal fyrir hávaða sem mælt er með, þ.m.t.
 - tilvísun í grunnstaðalinn fyrir hávaða sem valinn var í A-hluta
 - prófunarsvæðið
 - gildi fastanns K_{2A}
 - lögun mæliyfirborðsins
 - fjöldi og staðsetning hljóðnema sem fyrirhugað er að nota
- notkunarskilyrði, þ.m.t.
 - tilvísun í staðal (ef um hann er að ræða)
 - kröfurnar varðandi uppsetningu búnaðarins
 - aðferð við að reikna út mismunandi hljóðaflsstig sem fæst ef fyrirhugað er að nota nokkrar prófanir með mismunandi notkunarskilyrðum
- frekari upplýsingar.

Þegar sérstakar gerðir búnaðar eru prófaðar er framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans í bandalaginu almennt heimilt að velja einn af grunnstöðlunum fyrir hávaða í A-hluta og beita notkunarskilyrðunum í B-hluta á þessa sérstöku gerð búnaðar. Komi upp ágreiningur skal hins vegar nota grunnstaðlana fyrir hávaða, sem mælt er með og mælt er fyrir um í B-hluta, ásamt notkunarskilyrðunum í B-hluta.

A-HLUTI

GRUNNSTAÐALL FYRIR HÁVAÐA

Við ákvörðun á hljóðafsstigi búnaðar til nota utanhúss, eins og skilgreint er í 1. mgr. 2. gr., er almennt heimilt að nota grunnstaðlana fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

EN ISO-staðall 3746:1995

með fyrirvara um eftirfarandi almennar viðbætur:

1. Mælióvissa

Ekki er tekið tillit til mælióvissu innan ramma reglna um samræmismat á hönnunarstigi.

2. Notkun hávaðavalds meðan á prófun stendur**2.1. Snúningshraði viftu**

Ef hreyfill búnaðarins eða vökvaknúðið kerfi hans er búið viftu eða viftum skal hún eða þær vera í gangi meðan á prófun stendur. Í samræmi við eitt af eftirfarandi skilyrðum er snúningshraði viftu tilgreindur og ákveðinn af framleiðanda búnaðarins og verður að koma fram í prófunarskýrslunni en þessi hraði verður notaður við frekari mælingar.

a) Drifbúnaður viftu, tengdur beint við hreyfil

Ef drifbúnaður viftunnar er tengdur beint við hreyfilinn og/eða vökvaknúinn búnað (t.d. með viftureim) verður hann að vera í gangi meðan á prófun stendur.

b) Drifbúnaður viftu með nokkrum mismunandi hraðastillingum

Ef viftan er með nokkrar mismunandi hraðastillingar skal prófunin annaðhvort fara fram

— á hámarksvinnsluhraða hennar, eða

— með snúningshraðann stilltan á núll við fyrstu prófun og með viftuna stillta á hámarkshraða í annarri prófun. Hljóðþrýstistigið L_{pA} , sem þá fæst, skal síðan reiknað með því að sameina báðar prófunar-niðurstöðurnar með því að nota eftirfarandi jöfnu:

$$L_{pA} = 10 \lg \{0,3 \times 10^{0,1 L_{pA,0\%} + 0,7 \times 10^{0,1 L_{pA,100\%}}\}$$

þar sem:

$L_{pA,0\%}$ er hljóðþrýstistigið, ákvarðað við snúningshraðann núll

$L_{pA,100\%}$ er hljóðþrýstistigið, ákvarðað við hámarkssnúningshraða viftu.

c) Drifbúnaður viftu með stiglausum, breytilegum hraða

Ef viftan getur gengið á stiglausum, breytilegum hraða skal prófunin framkvæmd annaðhvort í samræmi við b-lið liðar 2.1 eða við snúningshraðann sem framleiðandinn hefur stillt á sem er þó ekki minni en 70% af hámarkshraðanum.

2.2. Prófun á vélknúnum búnaði án álags

Við þessar mælingar verður að hita upp hreyfil og vökvakerfi búnaðarins í samræmi við leiðbeiningarnar og hlíta öryggiskröfum.

Prófunin fer þannig fram að búnaðurinn er kyrrstæður án þess að vinnslu- eða akstursbúnaði sé beitt. Við prófunina skal hreyfillinn ganga í lausagangi á hraða sem er ekki minni en nafnsnúningshraði samkvæmt nettóafli hreyfilsins (*).

Fái vélin orku frá rafstöð eða frá rafveitu skal straumtíðnin, eins og hún er tilgreind af framleiðanda, vera stöðug meðan á prófuninni stendur upp á ± 1 Hz ef vélin er búin spanhreyfli og sé hún búin straumvendihreyfli skal spennan vera stöðug upp á $\pm 1\%$ af málspennu vélarinnar. Spenna rafmagnsins er mæld við klóna á föstum kapli eða snúru eða við inntak vélarinnar ef hún er tengd með lausri snúru. Bylgjulögun straumsins frá rafstöðinni skal vera svipuð og þess straums sem kemur frá rafveitunni.

Sé vélin knúin rafgeymi skal hann vera fullhlaðinn.

Hraðinn, sem notaður er, og samsvarandi nettóafli eru gefin upp af framleiðanda búnaðarins og verða að koma fram í prófunarskýrslunni.

Sé búnaðurinn búinn fleiri en einum hreyfli verða þeir að vera í gangi samtímis meðan prófunin fer fram. Ef þetta er ekki mögulegt skal prófa allar mögulegar samsetningar hreyfla.

2.3. *Prófun á vélknúnum búnaði við álag*

Vegna þessara mælinga verður að hita upp hreyfil (drifbúnað) og vökvakerfi búnaðarins í samræmi við leiðbeiningarnar og hlíta öryggiskröfum. Ekki má nota neinn merkjabúnað, t.d. flautu eða bakkaðvörun, meðan prófunin fer fram.

Meðan á prófun stendur skal skrá snúningshraða vélarinnar og búnaðarins og hann skal koma fram í prófunarskýrslunni.

Sé búnaðurinn búinn fleiri en einum hreyfli og/eða hreyfilsamstæðum verða þeir að vera í gangi samtímis meðan prófunin fer fram. Ef þetta er ekki mögulegt skal prófa allar mögulegar samsetningar hreyfla og/eða hreyfilsamstæðna.

Fyrir hverja gerð búnaðar, sem á að prófa undir álagi, skal mæla fyrir um sérstök notkunarskilyrði sem skulu að jafnaði framkalla áhrif og álag sem er svipað því sem er við raunveruleg vinnsluskilyrði.

2.4. *Prófun á handvirkum búnaði*

Fyrir hverja gerð af handvirkum búnaði skal mæla fyrir um hefðbundin notkunarskilyrði sem framkalla áhrif og álag sem er svipað því sem er við raunveruleg vinnsluskilyrði.

3. **Útreikningur á hljóðþrýstistigi við mæliyfirborð**

Hljóðþrýstistig við yfirborðið skal ákvarðað a.m.k. þrisvar sinnum. Ef ekki er meiri munur en 1 dB á a.m.k. tveimur af gildunum sem eru ákvörðuð eru frekari mælingar ekki nauðsynlegar. Að öðrum kosti skal halda mælingunum áfram þar til tvö gildi, sem munar ekki meira en 1 dB á, fást. A-vegið hljóðþrýstistig við yfirborð sem nota á til að reikna út hljóðafsstig er meðaltal tveggja hæstu gildanna sem ekki munar meiru en 1 dB á.

4. **Upplýsingar sem skulu koma fram í skýrslunni**

A-vegið hljóðafsstig hávaðavaldsins, sem verið er að prófa, skal námunda að næstu heilu tölu (tölur lægri en 0,5 námundist að næstu tölu fyrir neðan; 0,5 eða hærri tölur að næstu fyrir ofan).

(*) Nettóafli er aflið, í „EB kW“, sem fæst á prófunarbekk við enda sveifaráss eða því sem samsvarar honum, mælt í samræmi við aðferð EB við mælingar á afli brunahreyfla ökutækja, að undanskildu afli kæliviftu hreyfilsins.

Skýrslan skal innihalda þau tæknigögn, sem nauðsynleg eru til að bera kennsl á hávaðavaldinn sem prófaður er, sem og hávaðaprófunaraðferð og hljóðeðlisfræðileg gögn.

5. Viðbótarpunktar með uppsettum hljóðnemum á hálfkúlulaga mæliyfirborðinu (EN ISO-staðall 3744:1995)

Til viðbótar við ákvæði 7.2.1. og 7.2.2 í EN ISO-staðall 3744:1995 er heimilt að nota 12 hljóðnema á hálfkúlulaga mæliyfirborðinu. Punktarnir 12 með uppsettum hljóðnemum, sem dreift er á yfirborð hálfkúlu með geislann r , eru tilgreindir sem kartesíusarhnit í eftirfarandi töflu. Geisli hálfkúlunnar r skal vera jafnstór eða stærri en tvisvar sinnum mesta stærð viðmiðunarsamhliðungsins. Viðmiðunarsamhliðungurinn er skilgreindur sem minnsti mögulegi rétthyrndi samhliðungurinn sem getur umlukið búnaðinn (án tengibúnaðar) og sem endar í endurkastsfletinum. Geisli hálfkúlunnar skal hækkaður upp í næsta af eftirfarandi gildum: 4, 10, 16 m.

Fækka má hljóðnemunum (12) niður í sex, en í öllum tilvikum verður að nota punkta 2, 4, 6, 8, 10 og 12 samkvæmt kröfum ákvæðis 7.4.2 í EN ISO-staðli 3744:1995.

Almennt verður að nota fyrirkomulagið með sex punktum með uppsettum hljóðnemum á hálfkúlulaga mæliyfirborði. Ef mælt er fyrir um aðra hávaðaprófunaraðferð í þessari tilskipun fyrir sérstakan búnað skal nota þær forskriftir.

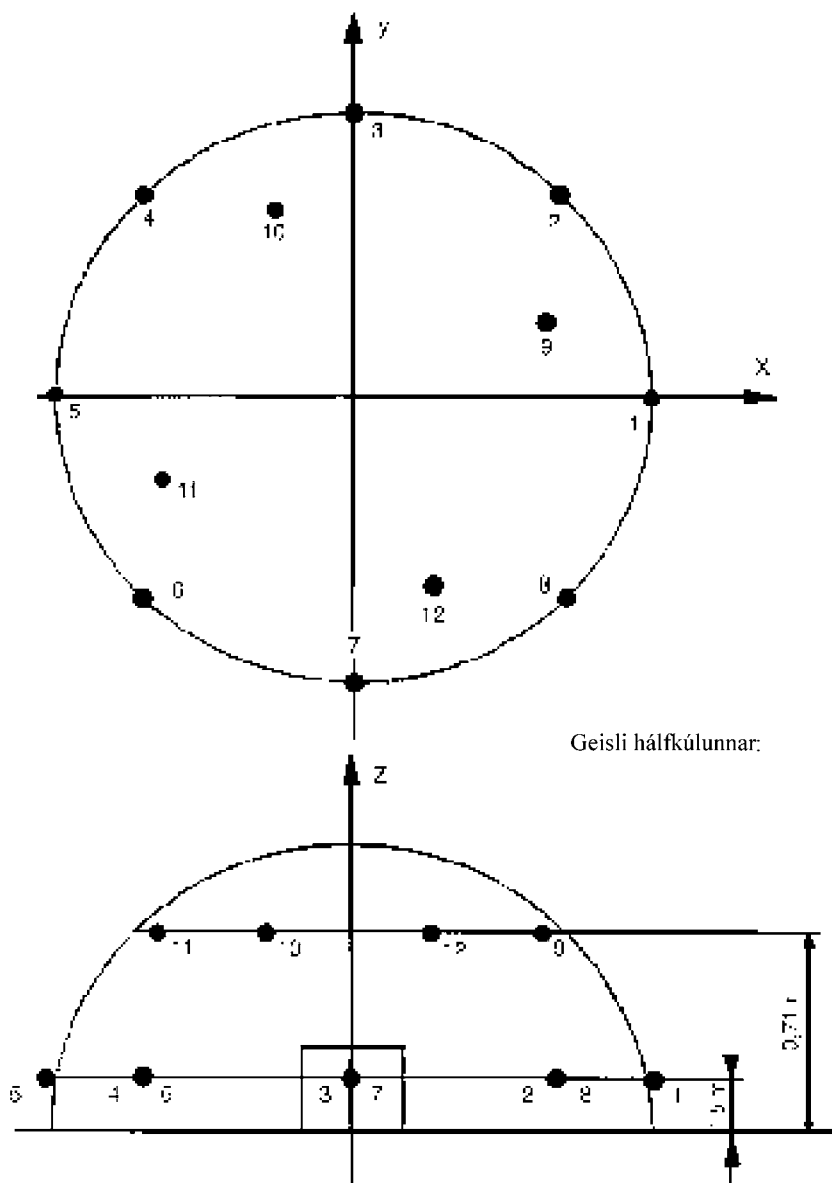
TAFLA

Hnit punktanna 12 með uppsettum hljóðnemum

Númer hljóðnema	x/r	y/r	z
1	1	0	1,5 m
2	0,7	0,7	1,5 m
3	0	1	1,5 m
4	-0,7	0,7	1,5 m
5	-1	0	1,5 m
6	-0,7	-0,7	1,5 m
7	0	-1	1,5 m
8	0,7	-0,7	1,5 m
9	0,65	0,27	0,71 r
10	-0,27	0,65	0,71 r
11	-0,65	-0,27	0,71 r
12	0,27	-0,65	0,71 r

6. Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Búnaðurinn skal mældur á yfirborði sem er lagt steinsteypu eða ógropnu malbiki og endurkastar hljóði og er þá umhverfisleiðréttingarstuðullinn K_{2A} stilltur við $K_{2A} = 0$. Ef mælt er fyrir um aðrar forskriftir í hávaðaprófunaraðferð í þessari tilskipun fyrir tiltekinn búnað skal nota þær forskriftir.

*Mynd***Uppröðun viðbótarhljóðnema á hálfkúlunni (12 punktar með uppsettum hljóðnema)**

B-HLUTI

HÁVAÐAPRÓFUNARÆFERÐIR FYRIR TILTEKINN BÚNAÐ

0. BÚNAÐUR SEM ER PRÓFAÐUR ÁN ÁLAGS

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

Yfirborð sem er lagt steinsteypu eða ógropnu malbiki og endurkastar hljóði

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

$K_{2A} = 0$

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

i) Ef stærsta mál viðmiðunarsamhliðungsins er ekki yfir 8 m:

hálfkúla/sex punktar með uppsettum hljóðnemunum skv. 5. lið A-hluta/skv. 5. lið A-hluta

ii) Ef stærsta mál viðmiðunarsamhliðungsins er yfir 8 m:

samhliðungur samkvæmt ISO-staðli 3744:1995 með mælivegalengd $d = 1$ m

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun án álags:

Hávaðaprófanirnar skulu fara fram skv. lið 2.2 í A-hluta

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðaflsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sekúndur

1. VINNULYFTUPALLAR MEÐ BRUNAHREYFLI

Sjá nr. 0

2. SLÁTTUORF MEÐ BLADI

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 10884:1995

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

ISO-staðall 10884:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Prófun við álag*

ISO-staðall 10884:1995, liður 5.3

Athugunartímabil

ISO-staðall 10884:1995

3. LYFTUR Á BYGGINGARSVÆÐUM TIL VÖRUFLOTNINGA

Sjá nr. 0

Rúmmiðja hreyfilsins skal vera staðsett fyrir ofan miðju hálfkúlunnar. Lyftan skal hreyfast án álags og fara út úr hálfkúlunni — ef nauðsynlegt er — í áttina að punkti 1.

4. BORÐSAGIR Á BYGGINGARSTÖÐUM**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

*Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð*ISO-staðall 7960:1995, viðauki J, með $d = 1$ m**Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur***Prófun við álag*

Samsvarandi ISO-staðall 7960:1995, viðauki J (einungis b-liður J2)

Athugunartímabil

Samsvarandi ISO-staðall 7960:1995, viðauki J

5. BORÐSAGIR Á BYGGINGARSTÖÐUM**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

*Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð*ISO-staðall 7960:1995, viðauki A, mælifjarlægð $d = 1$ m**Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur***Prófun við álag*

ISO-staðall 7960:1995, viðauki A (einungis b-liður A2)

Athugunartímabil

ISO-staðall 7960:1995, viðauki A

6. KEDJUSAGIR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 9207:1995

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

ISO-staðall 9207:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag/prófun án álags

Sögun á viði við fullt álag/hreyfill í hámarkssnúningi án álags

- a) knúin brunahreyfli: ISO-staðall 9207:1995, liðir 6.3 og 6.4
- b) knúin rafmagnshreyfli: prófun samsvarandi ISO-staðli 9207:1995, liður 6.3 og prófun með hreyfilinn í hámarkssnúningi án álags

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðafsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

ISO-staðall 9207:1995, liðir 6.3 og 6.4

Hljóðafsstigið L_{WA} , sem þá fæst, er reiknað út með:

$$L_{WA} = 10 \lg \frac{1}{2} [10^{0,1L_{W2}} + 10^{0,1L_{W1}}]$$

þar sem L_{W1} og L_{W2} eru meðalhljóðafsstig við þann tvíþætta notkunarmáta sem er skilgreindur hér að framan.

7. ÖKUTÆKI MEÐ HÁBRÝSTISKOLUNARTÆKI OG SOGBÚNAÐI

Ef bæði kerfi geta verið í gangi samtímis skal það framkvæmt í samræmi við nr. 26 og 52. Ef það er ekki hægt skal mæla þau hvort í sínu lagi og gefa upp hærri gildin.

8. ÞJÖPPUNARVÉLAR**i) VALTARAR SEM TITRA EKKI**

Sjá nr. 0

ii) TITRINGSVALTARAR MEÐ STJÓRNANDA**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Uppsetning búnaðarins*

Titringssvaltaranum skal komið fyrir á einum eða fleiri heppilegum loftpúðum úr t.d. teygjanlegu efni. Þessir loftpúðar skulu gerðir úr sveigjanlegu efni (gúmmilíki eða svipuðu efni) og skulu blásnir upp þannig að þrýstingurinn í þeim valdi því að vélín sé a.m.k. 5 cm frá jörðu. Fordæst skal meðsvæiflunaráhrif. Stærð loftpúða skal vera þannig að vélín, sem verið er að prófa, sé stöðug.

Prófun við álag

Vélín skal prófuð í kyrrstöðu með hreyfilinn á nafnsnúningshraða (sem framleiðandi gefur upp) og búnaðinn, sem hreyfir vélina úr stað, aftengdan. Þjöppunarbúnaðurinn skal látinn ganga á hámarksþjöppunaraflí sem samsvarar samanlagðri hæstu tíðni og mestu mögulegu sveifluvídd fyrir þá tíðni sem framleiðandinn gefur upp.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

iii) TITRINGSPLÖTUR, TITRINGSTROÐARAR, SPRENGITROÐARAR OG TITRINGSVALTARAR SEM ER ÝTT Á UNÐAN SÉR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

EN 500-4 1. endursk. 1:1998, viðauki C

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Prófun við álag*

EN 500-4 1. endursk. 1:1998, viðauki C

Athugunartímabil

EN 500-4 1. endursk. 1:1998, viðauki C

9. LOFTPRESSUR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

hálfkúla/sex punktar með uppsettum hljóðnemum skv. 5. lið A-hluta/skv. 5. lið A-hluta

eða

samhliðungur samkvæmt ISO-staðli 3744:1995 með mælivegalengd $d = 1$ m

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Uppsetning búnaðarins*

Loftpressunum skal komið fyrir á endurkastsfletinum. Vélknúnar loftpressur á sleða skulu settar á 0,40 m háa undirstöðu nema fyrirmæli framleiðanda um uppsetningu séu á annan veg.

Prófun við álag

Loftpressan, sem verið er að prófa, skal hafa verið hituð upp og verið í gangi við stöðug skilyrði eins og þegar um samfellda notkun er að ræða. Henni skal haldið við á réttan hátt og smurð í samræmi við fyrirmæli framleiðanda.

Ákvarða skal hljóðafsstig við fullt álag eða við notkunarskilyrði sem hægt er að endurskapa og dæmigerð eru fyrir hávaðasamasta gang við dæmigerða notkun vélarinnar í prófuninni, hvort heldur er hávaðasamara.

Ef fyrirkomulag búnaðarins í heild er þannig að ákveðnir íhlutir, t.d. millikælar, eru festir annars staðar en á loftpressuna skal leitast við að einangra hávaðann sem slíkir hlutir framleiða þegar hávaðaprófun fer fram. Til að einangra mismunandi hávaðavalda getur verið nauðsynlegt að nota sérstakan búnað til að deyfa hávaða frá þessum hávaðavöldum meðan á mælingu stendur. Í prófunarskýrslunni skal tilgreina sérstaklega hávaðaeiginleika og lýsingu á notkunarskilyrðum slíkra hluta.

Meðan á prófun stendur skal útblástursloftið frá loftpressunni leitt burtu af prófunarsvæðinu. Tryggja skal að hávaðinn, sem útblástursloftið veldur, sé a.m.k. 10 dB minni en hávaðinn sem mæla skal á öllum mælistöðum (t.d. með því að koma fyrir hljóðdeyfi).

Þess skal gætt að frástreymisloft valdi ekki viðbótarhávaða af völdum loftsveipa við frástreymislokann.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

10. HANDVERKFÆRI FYRIR MÚRBROT OG FLEYGUN**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

Hálfkúla/sex punktar með uppsettum hljóðnemum skv. 5. lið í A-hluta og eftirfarandi töflu/skv. massa búnaðarins eins og hann er gefinn upp í eftirfarandi töflu:

Massi búnaðarins í kílógrömmum	Geisli hálfkúlunnar	z fyrir punkta 2, 4, 6 og 8 með uppsettum hljóðnemum
$m < 10$	2 m	0,75 m
$m \geq 10$	4 m	1,50 m

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Uppsetning búnaðarins*

Allur búnaður skal prófaður í lóðréttri stöðu.

Ef útblástursrör er á prófunarbúnaðinum skal ás þess vera í jafn mikilli fjarlægð frá tveimur punktum með uppsettum hljóðnemum. Hávaði af völdum aflgjafans skal ekki hafa áhrif á mælingu á hávaðamengun frá búnaðinum sem verið er að prófa.

Undirstaða búnaðarins

Búnaðurinn skal festur við áhald sem er greytt í teningslaga steinsteypuklump sem komið hefur verið fyrir í steyptri gryfju. Heimilt er að setja millistykki úr stáli milli búnaðarins og áhaldsins í undirstöðunni. Millistykki þetta skal vera traust festing milli búnaðarins og áhaldsins í undirstöðunni. Á mynd 10.1 er sýnt hvernig uppfylla má þessar kröfur.

Eiginleikar steypuklumpsins

Klumpurinn skal vera teningslaga, $0,60 \text{ m} \pm 2 \text{ mm}$ á hlið og eins reglulega lagaður og hægt er. Hann skal gerður úr járnbenntri steinsteypu sem lögð er í $0,20 \text{ m}$ lögum og titruð rækilega til að koma í veg fyrir að steypan setjist til.

Gæði steypunnar

Gæði steypunnar skulu samsvara C 50/60 í ENV 206.

Steypuklumpurinn skal styrktur með 8 mm stálteinum án bindinga og skulu teinarnir ekki snertast. Útfærslan á þessu er sýnd á mynd 10.2.

Undirstaðan

Undirstaðan, sem er fest í steypuklumpinn, skal vera þjappari sem er milli 178 og 220 mm að þvermáli, og festibúnaður, sams konar og venjulega er notaður á verkfærinu sem verið er að prófa og sem er í samræmi við ISO-staðal 1180:1983, en þó nógu langur til að prófunin geti farið fram með eðlilegum hætti.

Viðeigandi meðhöndlun skal fara fram til að festa íhlutina tvo saman. Verkfærinu skal þannig komið fyrir að neðsti hluti þjapparans sé á $0,30 \text{ m}$ dýpi í klumpinum (sjá mynd 10.2).

Aflfræðilegir eiginleikar klumpsins skulu haldast óskertir, einkum á þeim stað sem steypan og undirstaðan koma saman. Fyrir og eftir hverja prófun skal gengið úr skugga um að áhaldið, sem situr í steypuklumpinum, sé fast við hann.

Staðsetning klumpsins

Klumpinum skal komið fyrir í steinsteyptri gryfju sem lokað er með hellu sem vegur a.m.k. 100 kg/m^2 , eins og sýnt er á mynd 10.3, þannig að hellan ofanverð sé slétt við jörðu. Klumpurinn skal einangraður frá botni og hliðum gryfjunnar með fjaðrandi kubbum til að losna við fylgihljóð og skulu kubbarirnir hafa marktiðni sem er ekki meiri en hálfur högghraði verkfærisins sem verið er að prófa eins og hann er gefinn upp í slögum á sekúndu.

Gatið á hellunni, sem festibúnaðurinn gengur í gegnum, skal vera eins lítið og komast má af með og lokað með sveigjanlegri og hljóðeinangrandi þakningu.

Prófun við álag

Búnaðurinn, sem verið er að prófa, skal festur við undirstöðuna.

Prófunarbúnaðurinn skal látinn ganga við stöðug skilyrði með sama hljóðfræðilega stöðugleika og við venjulega notkun.

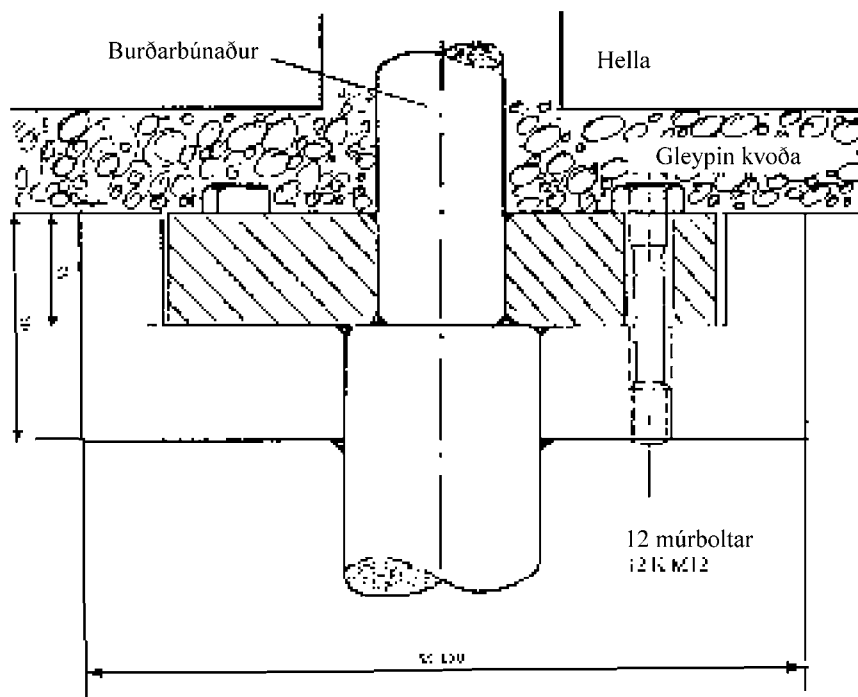
Prófunarbúnaðurinn skal ganga á því hámarksafli sem tilgreint er í leiðbeiningunum sem kaupandi fær í hendur.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek .

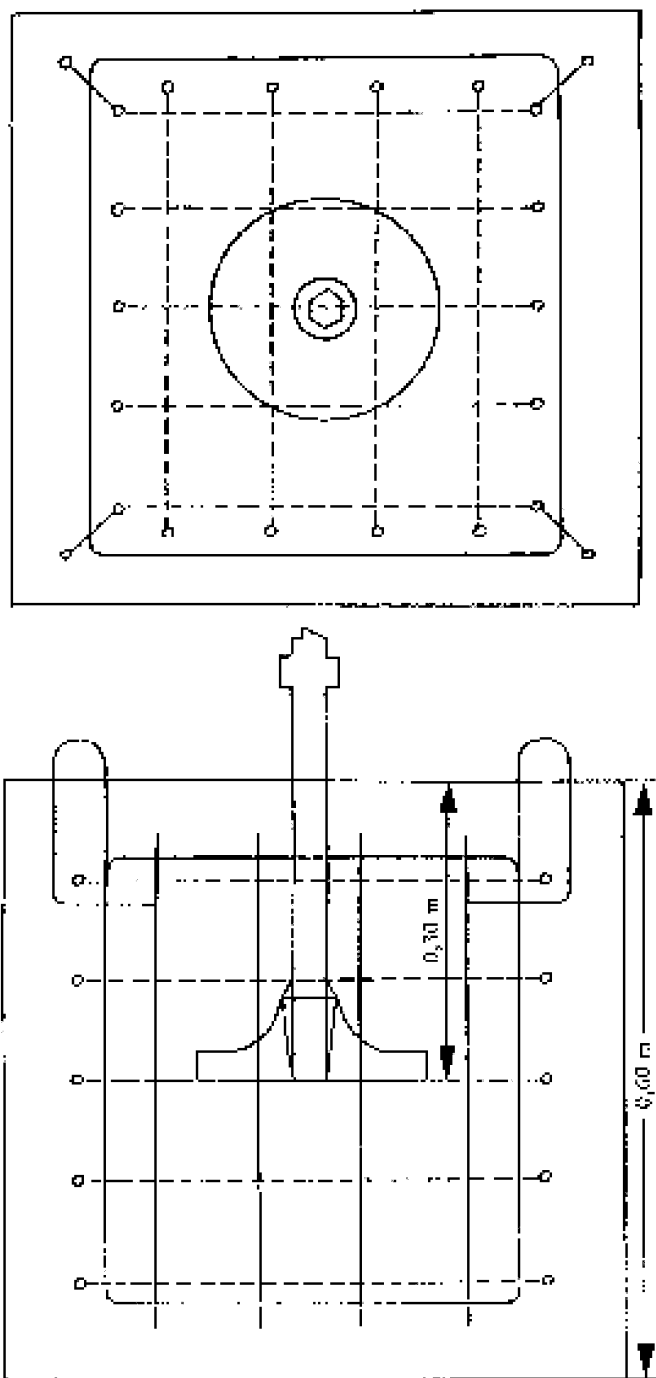
Mynd 10.1

Skýringarmynd af millistykkinu

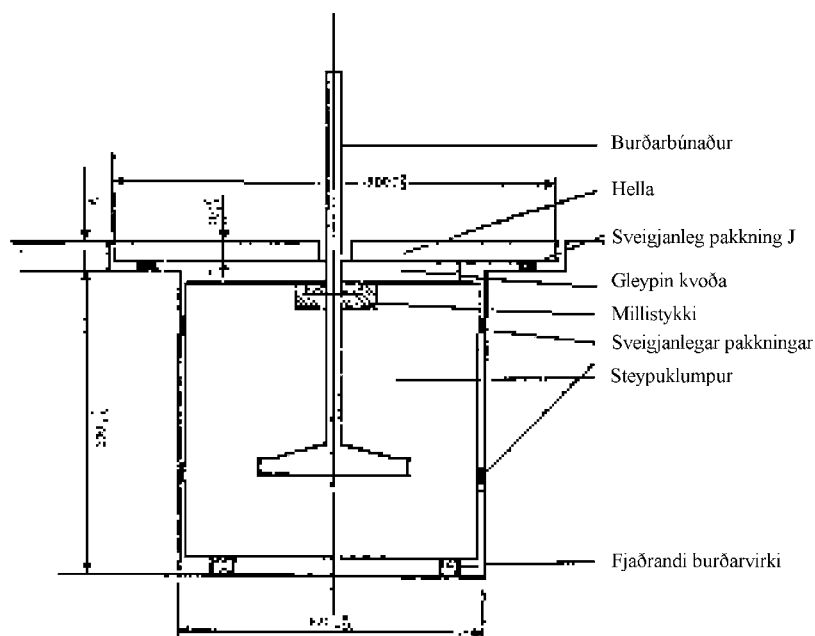

Mynd 10.2

Prófunarklumpur

Mynd 10.3

Prófunarbúnaður

Gildið fyrir A skal vera þannig að hellan, sem hvílir á sveigjanlegu pakkingunni J, sé slétt við jörðu.

11. STEINSTEYPU- EÐA MÚRRÆRIVÉLAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Prófun við álag*

Blöndunarbúnaðurinn (tunnan) skal fyllt nafnrúmtaki sínu með sandi af kornastærðinni 0 til 3 mm og rakinn skal vera 4 til 10%.

Blöndunarbúnaðurinn skal látinn ganga á a.m.k. nafnhraða.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

12. VINDUR Á BYGGINGARSVÆÐUM

Sjá nr. 0

Rúmmiðja hreyfilsins skal vera staðsett fyrir ofan miðju hálfkúlunnar. Vindan skal vera tengd en ekki skal beita neinu álagi.

13. DÆLUR OG SPRAUTUR FYRIR STEINSTEYPU OG MÚR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Ef vélin er með bómu er hún sett í upprétta stöðu og leiðslunni komið þannig fyrir að hún leiði aftur í fyllingartrektina. Ef svo er ekki skal vélin vera búin a.m.k. 30 m langri leiðslu sem liggur lárétt og liggur aftur í fyllingartrektina.

Prófun við álag

- i) Fyrir vélar til að dæla og sprauta steinsteypu:

Dælukerfið og leiðslan skulu fyllt efni sem er svipað steinsteypu þar sem íbætt efni, t.d. fin aska, kemur í stað sementsins. Vélin skal látin ganga á hámarksafköstum þar sem ein vinnulota er ekki lengri en 5 sek. (ef farið er yfir þessi tímamörk skal bæta vatni í „steinsteypuna“ til að ná þessu gildi).

- ii) Fyrir vélar til að dæla og sprauta múr:

Dælukerfið og leiðslan skulu fyllt efni sem er svipað múrhúð þar sem íbætt efni, t.d. metýlsellulósi, kemur í stað sementsins. Vélin skal látin ganga á hámarksafköstum þar sem ein vinnulota er ekki lengri en 5 sek. (ef farið er yfir þessi tímamörk skal bæta vatni í „múrinn“ til að ná þessu gildi).

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

14. FÆRIBÖND

Sjá nr. 0

Rúmmiðja hreyfilsins skal vera fyrir ofan miðju hálfkúlunnar. Færibandið skal hreyfast án álags og fara út úr hálfkúlunni – ef nauðsynlegt er – í áttina að punkti 1.

15. KÆLIBÚNAÐUR Á ÖKUTÆKJUM

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Koma skal kælibúnaðinum fyrir í raunverulegu farmrými eða eftirlíkingu þess og hann prófaður í kyrrstöðu þar sem hæð kælibúnaðarins skal vera dæmigerð fyrir fyrirhugaðar uppsetningarkröfur samkvæmt leiðbeiningunum sem kaupandi fær í hendur. Aflgjafi kælibúnaðarins skal látinn ganga á þeirri stillingu sem veldur því að þjappan og viftan vinna á þeim hámarkshraða sem tilgreindur er í leiðbeiningunum. Ef kælibúnaðurinn fær afl sitt frá hreyflinum sem knýr ökutækið skal hreyfillinn ekki notaður við prófunina og skal tengja búnaðinn við hentugan raforkugjafa. Dráttareiningar, sem hægt er að fjarlægja, skal fjarlægja meðan á prófun stendur.

Kælibúnað, sem settur er upp í kælieiningum farmrýmis, þar sem hægt er að velja mismunandi aflgjafa, skal prófa sérstaklega fyrir hvern aflgjafa. Niðurstaðan, sem kemur fram í prófunarskýrslunni, skal að lágmarki endurspegla þann notkunarmáta sem veldur mestum hávaða.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

16. JARÐÝTUR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 6395:1988

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

ISO-staðall 6395:1988

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Jarðýtur á beltum skulu prófaðar á prófunarstað í samræmi við lið 6.3.3 ISO-staðals 6395:1988.

Prófun við álag

ISO-staðall 6395:1988, viðauki B

Tímabil athugunar og umfjöllun um mismunandi notkunarskilyrði ef þau eru fyrir hendi

ISO-staðall 6395:1988, viðauki B

17. BORTÆKI

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

EN 791:1995, viðauki A

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

18. NÁMUBIFREIDAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 6395:1988

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

ISO-staðall 6395: 1988

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Jafngilt ISO-staðli 6395:1998, viðauka C, með eftirfarandi breytingu:

C 4.3, í stað annarrar málsgreinar kemur:

„Hreyfillinn skal látinn ganga á mesta gangráðshraða (í hröðum lausagangi). Setja skal í hlutlausan gir. Sturtupallurinn er settur í sturtstöðu (losun) í u.þ.b. 75% af hámarkssturtuhæð og síðan settur aftur í akstursstöðu alls þrisvar sinnum. Þessi framkvæmd telst vera ein lota fyrir notkun vökvakerfisins í kyrrstöðu.

Ef ekkert afl hreyfils er notað til að sturta af pallinum skal hreyfillinn vera í lausagangi og billinn í hlutlausum gir. Mælingin skal fara fram án þess að sturtað sé af pallinum og athugunartímabilið skal vera 15 sek.“

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðaflsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

ISO-staðall 6395:1988, viðauki C

19. BÚNAÐUR TIL FERMINGAR OG AFFERINGAR Á TÖNKUM OG GEYMSLUTURNUM Á VINNUVÉLUM**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Búnaðurinn skal prófaður þegar námubillinn er í kyrrstöðu. Hreyfillinn, sem knýr búnaðinn, skal látinn ganga á þeim hraða sem veldur hámarksafköstum búnaðarins sem tilgreind eru í leiðbeiningunum sem kaupandinn fær í hendur.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

20. GRÖFUR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 6395:1988

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

ISO-staðall 6395:1988.

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

ISO-staðall 6395:1988, viðauki A

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðafsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

ISO-staðall 6395:1988, viðauki A

21. TRAKTORSGRÖFUR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 6395:1988

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

ISO-staðall 6395:1988

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

ISO-staðall 6395:1988, viðauki D

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðafsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

ISO-staðall 6395:1988, viðauki D

22. ENDURVINNSLUGÁMAR FYRIR GLER

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Að því er þessa hávaðaprófunaraðferð varðar er stakt hljóðþrýstistig L_{p1s} , eins og það er skilgreint í lið 3.2.2 í EN ISO-staðli 3744:1995, notað til að mæla hljóðþrýstigið þar sem hljóðnemarnir eru uppsettir.

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$K_{2A} = 0$

Mælingar innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , sem er ákvarðað í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðal 3744:1995, skal vera = 2,0 dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Hávaðamælingin skal fara fram meðan á heilum vinnuhring stendur sem hefst þegar gámurinn er tómur og lýkur þegar 120 flöskum hefur verið kastað í gáminn.

Glerflöskurnar eru skilgreindar sem hér segir:

— rúmtak: 75 cl

— massi: 370 ± 30 g.

Sá sem framkvæmir prófunina heldur um háls flöskunnar og lætur botn hennar snúa að opinu og ýtir henni síðan varlega inn um opið í átt að miðju gámsins og forðast, ef mögulegt er, að flaskan rekist í hliðar gámsins. Einungis eitt op er notað til að kasta flöskunum inn um og er það opið sem er næst hljóðnemanum á punkti 12.

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðaflsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

Æskilegt er að A-vegið, stakt hljóðþrýstistig sé mælt samtímis í sex punktum með uppsettum hljóðnemunum fyrir hverja flösku sem kastað er í gáminn.

Meðaltal A-vegins, staks hljóðþrýstistigs á mæliyfirborðinu er reiknað út skv. lið 8.1 í EN ISO-staðli 3744: 1995.

Meðaltal A-vegins, staks hljóðþrýstistigs fyrir allar 120 flöskurnar, sem er kastað, er reiknað út sem lygrameðaltal A-veginnar, stakra hljóðþrýstistiga sem fást að meðaltali á mæliyfirborðinu.

23. VEGHEFLAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 6395:1988

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

ISO-staðall 6395:1988

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Í samræmi við ISO-staðal 6395:1988, viðauki B

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðaflsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

ISO-staðall 6395:1988, viðauki B

24. SLÁTTUORF/KANTSKERAR

Sjá nr. 2

Tækinu skal komið fyrir með hentugum búnaði þannig að skurðarbúnaðurinn sé fyrir ofan miðju hálfkúlunnar. Að því er sláttuorf varðar skal halda miðju skurðarbúnaðarins í u.þ.b. 50 mm fjarlægð frá yfirborðinu. Hvað fyrirkomulag skurðarblaðanna varðar skal koma kantskerum fyrir eins nálægt prófunarfletinum og mögulegt er.

25. LIMGERÐISKLIPPUR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 11094:1991

Rísi ágreiningur skulu mælingar fara fram undir berum himni á tilbúna fletinum (liður 4.1.2 í ISO-staðli 11094:1991).

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$K_{2A} = 0$

Mælingar innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað án tilbúna flatarins og í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðal 3744:1995, skal vera = 2,0 dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

ISO-staðall 11094:1991

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Limgerðisklippunum skal haldið á eðlilegan hátt annaðhvort af manni eða hentugum búnaði á þann veg að skurðarbúnaðurinn sé fyrir ofan miðju hálfkúlunnar.

Prófun við álag

Limgerðisklippurnar skulu notaðar á málhraða með skurðarbúnaðinn í gangi.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

26. ÖKUTÆKI MED HÁBRÝSTISKOLUNARTÆKI**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Prófun við álag*

Ökutækið með háþrýstiskolunartækinu skal prófað í kyrrstöðu. Hreyfillinn og aukabúnaður ganga á þeim hraða sem framleiðandinn tilgreinir fyrir notkun á búnaðinum. Háþrýstidælur ganga á hámarkshraða og -þrýstingi sem framleiðandinn tilgreinir. Notaður er sérstaklega aðlagður stútur þannig að lokinn, sem dregur úr þrýstingi, sé á mörkum þess að bregðast við. Hávaðinn, sem myndast við flæði um stútinn, skal ekki hafa nein áhrif á niðurstöður mælinganna.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 30 sek.

27. HÁÞRÝSTIDÆLUR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

Samhliðungur samkvæmt EN ISO-staðli 3744:1995 með mælivegalengd $d = 1$ m

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Uppsetning búnaðarins*

Háþrýstidælunni skal komið fyrir á endurkastsfletinum. Vélar á sleða skulu settar á 0,40 m háa undirstöðu nema fyrirmæli framleiðanda um uppsetningu séu á annan veg.

Prófun við álag

Háþrýstidælunni skal komið í stöðugt ástand innan þeirra marka sem framleiðandinn tilgreinir. Meðan á prófun stendur skal stúturinn festur á háþrýstidæluna þannig að mesti þrýstingur náist samkvæmt leiðbeiningum framleiðanda.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

28. VÖKVAHAMRAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

Hálfkúla/ sex punktar með uppsettum hljóðnemum skv. 5. lið A-hluta / $r = 10$ m

Notkunarskilyrði meðan á prófunum stendur*Uppsetning búnaðarins*

Meðan á prófun stendur er hamarinn festur við burðartæki og nota skal sérstakan prófunarkubb. Á mynd 28.1 eru eiginleikar þessa kubbs tilgreindir og mynd 28.2 sýnir staðsetningu burðartækisins.

Burðartæki

Burðartækið fyrir prófunarhamarinn skal uppfylla kröfur varðandi tæknilegar forskriftir prófunarhamarsins, einkum hvað varðar þyngdarmörk, vökvaaflsafköst, aðflæði olíu og mótþrýsting í bakflæðisleiðslunni.

Festing

Festingar, sem og tengingar (slöngur, rör ...), verða að vera í samræmi við forskriftirnar sem tilgreindar eru í tæknigögnum hamarsins. Útiloka skal allan verulegan hávaða af völdum röra og annarra íhluta sem nauðsynlegir eru fyrir uppsetningu. Herða skal vel allar tengingar íhluta.

Stöðugleiki hamarsins og festikraftur

Hamrinum skal haldið tryggilega niðri af burðartæki í því skyni að ná fram sama stöðugleika og er við venjuleg notkunarskilyrði. Nota skal hamarinn í uppréttri stöðu.

Verkfæri

Við mælingarnar skal nota tól sem er sljótt í endann. Lengd verkfærisins verður að vera í samræmi við kröfurnar sem eru tilgreindar á mynd 28.1 (prófunarkubbur).

*Prófun við álag***Inntaksvökvaafl og olíuflæði**

Notkunarskilyrði vökvaknúna hamarsins skulu aðlöguð eftir því sem við á, mæld og tilgreind í skýrslu ásamt samsvarandi gildum varðandi tækniforskriftir. Hamarinn, sem verið er að prófa, verður að vera þannig að hægt sé að ná fram 90% eða meira af hámarksinntaksvökvaafl og olíuflæði hamarsins.

Þess skal gætt að heildaróvissu í röð mælinganna p_s og Q sé haldið innan við $\pm 5\%$. Þetta tryggir að nákvæmni við ákvörðun á inntaksvökvaafl sé $\pm 10\%$. Ef gert er ráð fyrir línulegri fylgni milli inntaksvökvaafls og hljóðafls, sem tækið gefur frá sér, er fráviknið minna en $\pm 0,4$ dB þegar hljóðafsstigið er ákvarðað.

Stillanlegir íhlutir sem hafa áhrif á afl hamarsins

Fyrirframstillingar á öllum söfnurum, þrýstilokum og öðrum íhlutum, sem er hægt að stilla, verða að vera í samræmi við gildin sem gefin eru upp í tæknigögnunum. Ef hægt er að velja fleiri en einn fastan högghraða skulu mælingar fara fram við allar stillingar. Lágmarks- og hámarksgildi eru gefin upp.

Mælistærðir

p_s Meðalgildi fyrir finþrýsting á vökvaaðstreymi á meðan fleygurinn er í notkun og þ.m.t. a.m.k. 10 högg.

Q Meðalgildið fyrir olíuflæði við inntak brjótsins mælt um leið og p_s .

T Hiti olíunnar skal vera á bilinu frá $+40$ til $+60$ °C meðan á mælingum stendur. Áður en mælingar hefjast skal hitastig hlífar vökvaknúna brjótsins vera stöðugt við venjulegan notkunarhita.

P_a Þrýstingur gass, sem fyllt er á fyrir fram í öllum söfnurum, skal mældur í kyrrstöðu (brjóturinn ekki í notkun) við stöðugan umhverfishita sem nemur frá $+15$ til $+25$ °C. Mældur umhverfishiti skal skráður ásamt mældum þrýstingi gass sem fyllt er á fyrir fram í söfnurum.

Færibreytur sem verða metnar út frá mældum vinnslufæribreytum:

$$P_{IN} \text{ Inntaksvökvaafli brjótsins } P_{IN} = p_s \cdot Q$$

Mæling á þrýstingi í aðflutningsleiðslu, p_s

- p_s skal mælt eins nálægt inntaksopi brjótsins og mögulegt er
- p_s skal mælt með þrýstingsmæli (lágmarkspærmál: 100 mm; nákvæmnisflokkur $\pm 1,0\%$ FSO)

Oliuflæði við inntaksop brjótsins, Q

- p_s skal mælt í aðflutningsþrýstileiðslu eins nálægt inntaksopi brjótsins og mögulegt er
- Q skal mælt með rafrænum rennismæli (nákvæmnisflokkur $\pm 2,5\%$ af álestri rennslisins)

Mælipunktur fyrir hitastig olíunnar, T

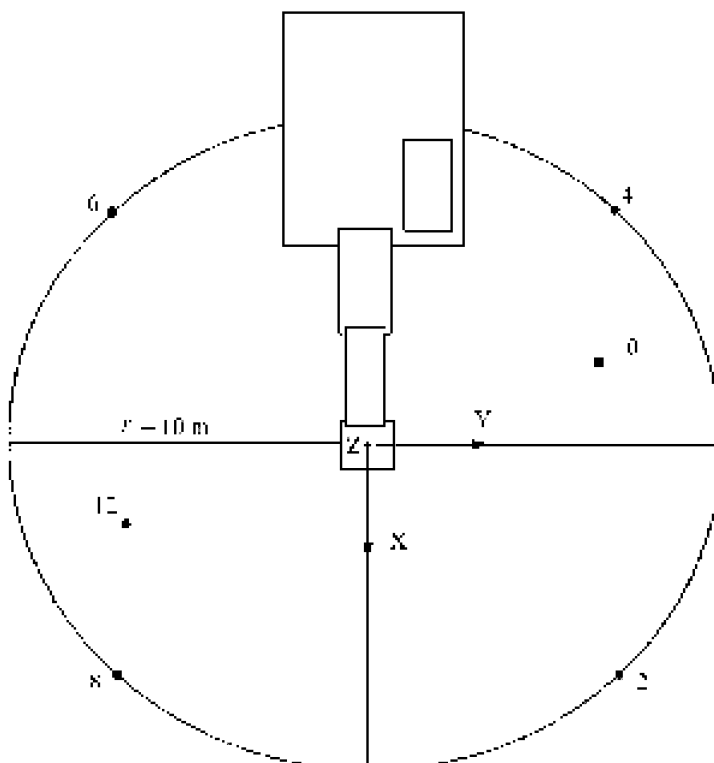
- T verður að mæla í olíugeymi burðartækisins eða í vökvaleiðslunni sem er tengd við hamarinn. Í skýrslu skal tilgreina mælipunktinn
- nákvæmi við aflestur hita skal vera innan við $\pm 2^\circ\text{C}$ af hinu raunverulega gildi.

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðaflsstigi

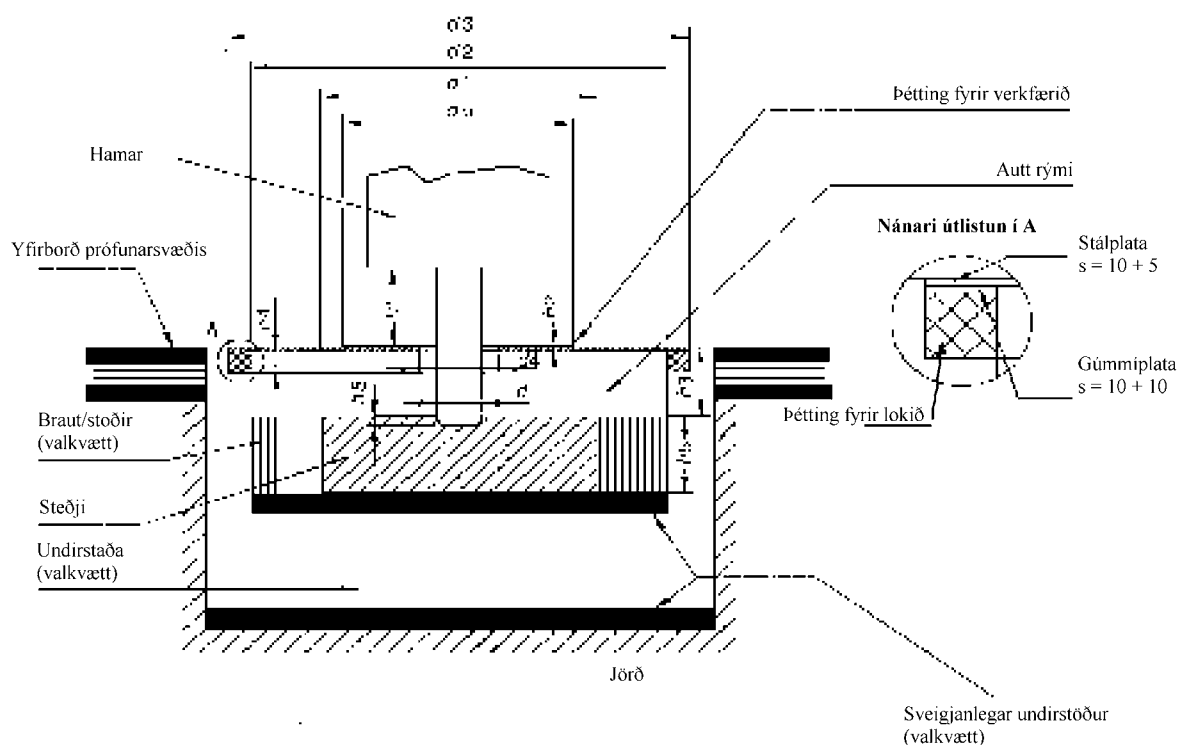
Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

Mælt er þrisvar eða oftar ef nauðsynlegt er. Lokaniðurstaðan er reiknuð út sem meðaltal tveggja hæstu gildanna þar sem ekki munar meiru en 1 dB.

Mynd 28.1

Mynd 28.2

Skilgreiningar

- d Þvermál verkfærisins (mm)
- d_1 Þvermál steðja, $1\,200 \pm 100$ mm
- d_2 Innra þvermál undirstöðunnar undir steðjanum, $\leq 1\,800$ mm
- d_3 Þvermál loksins á prófunarkubbum, $\leq 2\,200$ mm
- d_4 Þvermál opsins í lokinu fyrir verkfærið, ≤ 350 mm
- d_5 Þvermál þéttingarinnar fyrir verkfærið, $\leq 1\,000$ mm
- h_1 Sýnileg lengd verkfærisins milli lægsta hluta verkfærislúfarinnar og efra yfirborðs þéttingarinnar fyrir verkfærið (mm), $h_1 = d \pm d/2$
- h_2 Þykkt verkfærisþéttingarinnar fyrir ofan lokið, ≤ 20 mm. (Ef verkfærisþéttingin er staðsett fyrir neðan lokið er þykkt hennar ekki takmörkuð. Hún má vera úr svampgúmmí.)
- h_3 Fjarlægð milli efra yfirborðs loksins og efra yfirborðs steðjans, 250 ± 50 mm
- h_4 Þykkt á einangrunarsvampgúmmí til þéttingar á loki, ≤ 30 mm
- h_5 Þykkt steðja, 350 ± 50 mm
- h_6 Smygnidýpt verkfæris, ≤ 50 mm

Ef notaður er ferningslaga prófunarkubbur er hámarks lengdin $0,89 \times$ samsvarandi þvermál.

Tóma rýmið á milli loksins og steðjans er hægt að fylla með sveigjanlegu svampgúmmí eða öðru efni sem hefur gleypniseiginleika með þéttleika sem er $< 200 \text{ kg/m}^3$.

29. **VÖKVA AFLSVÉLAR**

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Vökvaafslvélunum skal komið fyrir á endurkastsfletinum. Vökvaafslvélar á sleða skulu settar á 0,40 m háa undirstöðu nema fyrirmæli framleiðanda um uppsetningu séu á annan veg.

Prófun við álag

Engin verkfæri skulu vera tengd við vökvaafslvélinu meðan á prófun stendur.

Vökvaafslvélin skal látin ganga í stöðugu ástandi innan þeirra marka sem tilgreind eru af framleiðandanum. Hún skal ganga á málhraða og við málþrýsting. Málhraði og -þrýstingur koma fram í leiðbeiningunum sem kaupandinn fær í hendur.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

30. **RAUFARSAGIR**

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Raufarsögin skal búin stærsta mögulega blaði sem framleiðandinn gerir ráð fyrir í leiðbeiningunum sem kaupandinn fær í hendur. Hreyfillinn skal látinn ganga á hámarkshraða en blaðið skal vera í hægagangi.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

31. **JARÐVEGSÞJÖPPUR**

Sjá nr. 37

32. **GARÐSLÁTTUVÉLAR**

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 11094:1991

Rísi ágreiningur skulu mælingar fara fram undir berum himni á tilbúna fletinum (liður 4.1.2 í ISO-staðli 11094:1991)

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$$K_{2A} = 0$$

Mælingar innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað án tilbúna flatarins og í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðal 3744:1995, skal vera $\leq 2,0$ dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

ISO-staðall 11094:1991

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Uppsetning búnaðarins*

Ef hjól garðsláttuvélarinnar sökkva meira en 1 cm í tilbúna flötinn skulu þau sett á upphækkunar þannig að þau séu í sömu hæð og tilbúna yfirborðið áður en þau sukkju. Ef ekki er hægt að skilja skurðarbúnaðinn frá hjólum garðsláttuvélarinnar skal prófa vélina á undirstöðu og með skurðarbúnaðinn í gangi á þeim hámarkshraða sem framleiðandinn mælir fyrir um. Upphækkunarirnar skulu þannig úr garði gerðar að þær hafi engin áhrif á niðurstöður mælinganna.

Prófun án álags

ISO-staðall 11094:1991

Athugunartímabil

ISO-staðall 11094:1991

33. RAFSLÁTTUORF/KANTSKERAR

Sjá nr. 32

Tækinu skal komið fyrir með hentugum búnaði þannig að skurðarbúnaðurinn sé fyrir ofan miðju hálfkúlunnar. Að því er rafsláttuorfið varðar skal halda miðju skurðarbúnaðarins í u.þ.b. 50 mm fjarlægð frá yfirborðinu. Hvað fyrirkomulag skurðarblaðanna varðar skal koma kantskerum fyrir eins nálægt prófunarfletinum og mögulegt er.

34. LAUFBLÁSARAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 11094:1991

Rísi ágreiningur skulu mælingar fara fram undir berum himni á tilbúna fletinum (liður 4.1.2 í ISO-staðli 11094:1991).

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$$K_{2A} = 0$$

Mælingar innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað án tilbúins flatar og í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðli 3744:1995, skal vera $\leq 2,0$ dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

ISO-staðall 11094:1991

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Uppsetning búnaðarins*

Laufblásaranum skal komið fyrir á venjulegan hátt til hefðbundinnar notkunar þannig að útblástursopið sé staðsett (50 ± 25 mm) fyrir ofan miðju hálfkúlunnar. Ef um handverkfæri er að ræða skal búnaðinum haldið af manni eða hentugum búnaði.

Prófun við álag

Laufblásarinn skal látinn ganga á málhraða og við það málloftflæði sem tilgreint er af framleiðandanum.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

Aths.: Ef einnig er hægt að nota laufblásara sem laufsafnara skal láta tækið vinna í báðum stellingum og nota hærri gildið úr prófuninni.

35. LAUFSAFNARAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 11094:1991

Rísi ágreiningur skulu mælingar fara fram undir berum himni á tilbúna fletinum (liður 4.1.2 í ISO-staðli 11094:1991).

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$$K_{2A} = 0$$

Mælingar innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað án tilbúins flatar og í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðli 3744:1995, skal vera $\leq 2,0$ dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

ISO-staðall 11094:1991

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Laufsafnanum skal komið fyrir á venjulegan hátt til hefðbundinnar notkunar þannig að inntaksopið sé staðsett (50 ± 25 mm) fyrir ofan miðju hálfkúlunnar. Ef um handverkfæri er að ræða skal búnaðinum haldið af manni eða hentugum búnaði.

Prófun við álag

Laufsafnarinn skal látinn ganga á málhraða og við það málloftflæði sem tilgreint er af framleiðandanum.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

Aths.: Ef einnig er hægt að nota laufsafnara sem laufblásara skal láta tækið vinna í báðum stellingum og nota hærri gildið úr prófuninni.

36. LYFTARAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Hlita skal öryggiskröfum og fara eftir upplýsingum framleiðanda.

Skilyrði varðandi lyftibúnað

Þegar lyftarinn er í kyrrstöðu skal lyfta byrðinni (sem er úr efni sem er ekki hljóðgleypið, t.d. stáli eða steinsteypu, að a.m.k. 70% þess rúmtaks sem tilgreint er í leiðbeiningum framleiðandans) úr neðstu stöðu á hámarkshraða í staðlaða lyftihæð sem á við um þá gerð lyftara í samræmi við viðeigandi Evrópustaðal í röðinni „Öryggi vinnuvéla í iðnaði“. Ef raunveruleg hámarkslyftihæð er minni er hægt að nota hana við einstakar mælingar. Lyftihæðin skal tilgreind í prófunarskýrslunni.

Skilyrði við akstur

Úr kyrrstöðu er lyftaranum ekið, án byrði og við fulla inngjöf, vegalengd sem nemur þrefaldri lengd hans til að komast að línu A-A (lína sem tengir punkta 4 og 6 með uppsettum hljóðnemum). Lyftaranum er ekið áfram við fulla inngjöf að línu B-B (lína sem tengir punkta 2 og 8 með uppsettum hljóðnemum). Þegar afturhluti lyftarans er farinn yfir línu B-B má sleppa eldsneytisgjöfnni.

Ef lyftarinn er með gírskiptingu skal velja þann gír sem tryggir mestan mögulega hraða á mælivegalengdinni.

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðafsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði.

Athugunartímabilin eru:

- varðandi lyftibúnaðinn: allt lyftiferlið;
- varðandi akstur: tímabilið sem hefst þegar miðja lyftarans fer yfir línuna A-A og sem lýkur þegar miðja hans fer yfir línuna B-B.

Hljóðafsstigið L_{WA} fyrir allar gerðir lyftara, sem fæst, er hins vegar reiknað út með

$$L_{WA} = 10 \log (0,7 \times 10^{0,1 L_{WAc}} + 0,3 \times 10^{0,1 L_{WAa}})$$

þar sem lágstafurinn „a“ táknar „í lyftingu“ og lágstafurinn „c“ táknar „í akstri“

37. HJÓLA- EDA BELTASKÓFLUR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 6395:1988

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

ISO-staðall 6395:1988

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Beltaskóflur skulu prófaðar á prófunarstað í samræmi við lið 6.3.3 í ISO-staðli 6395:1988.

Prófun við álag

ISO-staðall 6395:1988, viðauki C

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðafsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

ISO-staðall 6395:1988, viðauki C

38. FÆRANLEGIR LYFTIKRANAR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Ef kraninn er búinn stoðfótum sem standa út frá honum skulu þeir vera að fullu dregnir út og kraninn stilltur lárétt af á fótunum í miðjustöðu mögulegrar stuðningshæðar.

Prófun við álag

Færanlegi lyftikraninn, sem á að prófa, skal vera af staðalgerð eins og henni er lýst af framleiðandanum. Afli hreyfilsins, sem notað er til að ákvarða hávaðatakmarkun, er nafnafl hreyfilsins sem notað er til að hreyfa kranann. Kraninn skal búinn leyfilegu hámarks mótvægi sem fest er á þann hluta kranans sem snýst.

Áður en mælingar fara fram skal hreyfli og vökvakerfi færanlega lyftikranans komið í venjulegt vinnuhitastig samkvæmt leiðbeiningum framleiðandans og fylgja skal öllum reglum er varða öryggi sem gefnar eru upp í leiðbeiningahandbókinni.

Ef færanlegi kraninn er búinn fleiri en einum hreyfli skal hreyfillinn, sem notaður er til að knýja aðgerðir kranans, látinn ganga. Hreyfillinn sem notaður er til að færa kranann, skal ekki vera í gangi.

Ef hreyfill færanlega kranans er búinn viftu skal hún vera í gangi meðan á prófun stendur. Ef hægt er að láta viftuna ganga á mismunandi hraða skal prófunin framkvæmd með viftuna á mesta hraða.

Færanlegi kraninn skal mældur samkvæmt eftirfarandi þremur (liðir a til c) eða fjórum (liðir a til d) skilyrðum:

Eftirfarandi gildir um öll vinnuskilyrði:

- snúningshraði hreyfils á 3/4 af hámarkshraðanum, sem tilgreindur er fyrir notkun kranans, með vikmörkum sem nema $\pm 2\%$
- hámarksgildi hröðunar og hraðaminnnkunar án þess að byrðin eða krókurinn hreyfist til þannig að hætta stafi af
- hreyfingar á mesta mögulega hraða sem tilgreindur er í notendahandbókinni samkvæmt skilyrðunum sem gefin eru upp.

a) Hífling

Setja skal byrði á færanlega lyftikranann sem veldur 50% af hámarkskrafti á virinn. Prófunin felst í því að hífa byrðina og láta síðan síga um leið í byrjunarstöðu. Lengd bómunnar skal valin þannig að öll prófunin taki 15 til 20 sekúndur.

b) Snúningur

Með bómuna stillta á 40 til 50° lárétt horn og án byrði skal snúa efri hlutanum 90° til vinstri og snúa síðan um leið aftur til baka í byrjunarstöðu. Bóman skal vera í lágmarkslengd. Athugunartímabilið skal vera sá tími sem nauðsynlegur er til að framkvæma vinnuferlið.

c) Lóðrétt hreyfing bómunnar

Prófunin hefst á því að stutta bómunni er lyft úr lægstu vinnustöðu og síðan er hún látin síga um leið í upprunalega stöðu. Hreyfingin skal framkvæmd án byrði. Prófunin skal taka a.m.k. 20 sek.

d) Hreyfing skotbómu (ef við á)

Með bómuna stillta á 40 til 50° lárétt horn án byrði og bómuna í mestu lengd skal einungis skjóta út skotbómuhylki fyrsta hlutans ásamt fyrsta hlutanum í fulla lengd og draga þau inn um leið.

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðafllstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

Hljóðafllstigið sem fæst er reiknað út með:

i) ef hreyfing skotbómu á við

$$L_{WA} = 10 \log (0,4 \times 10^{0,1L_{WAa}} + 0,25 \times 10^{0,1L_{WAb}} + 0,25 \times 10^{0,1L_{WAe}} + 0,1 \times 10^{0,1L_{WAd}})$$

ii) ef hreyfing á skotbómu á ekki við

$$L_{WA} = 10 \log (0,4 \times 10^{0,1L_{WAa}} + 0,3 \times 10^{0,1L_{WAb}} + 0,3 \times 10^{0,1L_{WAe}})$$

þar sem

L_{WAa} er hljóðafsstigið fyrir hífingarferlið

L_{WAb} er hljóðafsstigið fyrir snúningsferlið

L_{WAc} er hljóðafsstigið fyrir ferlið sem felur í sér lóðréttu hreyfingu bómunnar

L_{WAd} er hljóðafsstigið fyrir ferlið sem felur í sér hreyfingu skotbómu (ef við á)

39. FÆRANLEG SORPÍLÁT

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

- Yfirborð lagt steinsteypu eða ógropnu malbiki sem endurkastar hljóði
- Herbergi á rannsóknarstofu þar sem er að finna autt svæði yfir endurkastsfleti

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$$K_{2A} = 0$$

Mæling innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðal 3744:1995, skal vera = 2,0 dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

Hálfkúla/sex punktar með uppsettum hljóðnemunum skv. 5. lið í A-hluta/r = 3 m

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Allar mælingar skulu fara fram í tómu sorpílati.

Prófun nr. 1: Lokið fellur óhindrað niður á ílátið

Til að hafa sem minnst áhrif á mælingarnar skal sá sem framkvæmir prófunina standa við bakhlið ílátsins (þeim megin sem hjarirnar eru). Halda skal um miðju loksins þegar því er sleppt til að koma í veg fyrir að snúist upp á lokið í fallinu.

Mælingin fer fram á meðan á eftirfarandi ferli stendur sem er framkvæmt 20 sinnum:

- í upphafi er lokinu lyft lóðrétt.
- lokið er látið falla fram, án þess að ýtt sé við því ef mögulegt er, og sá sem framkvæmir prófunina stendur hreyfingarlaus bak við ílátið þar til lokið hefur fallið alveg niður.
- eftir að lokið hefur fallið alveg niður og ílátinu hefur verið lokað er lokinu lyft aftur í upphafsstöðu.

Aths.: Ef nauðsynlegt er getur sá sem framkvæmir prófunina fært sig tímabundið úr stað til að lyfta lokinu.

Prófun nr. 2: Lokinu lyft til fulls

Til að áhrif þess sem framkvæmir prófunina verði sem minnst skal hann standa við bakhlið ílátsins (þeim megin sem hjarinnar eru) ef um fjögurra hjóla ílát er að ræða en hægra megin við ílátið (milli punkta 10 og 12 með uppsettum hljóðnemum) ef um tveggja hjóla ílát er að ræða. Halda skal um miðju loksins eða svo nálægt miðju þess sem mögulegt er þegar því er sleppt.

Til að koma í veg fyrir að sorpílatið hreyfist skal læsa hjólunum meðan á prófun stendur. Ef sorpílatið er á tveimur hjólum getur sá sem framkvæmir prófunina haldið ílátinu með því að styðja við efri brún þess til að koma í veg fyrir að það kastist til.

Mælingin fer fram á meðan á eftirfarandi ferli stendur:

- í upphafi er lokinu lyft lárétt,
- lokinu er sleppt án þess að ýtt sé við því,
- eftir að lokinu hefur verið lyft til fulls og áður en það hugsanlega slæst í hlið ílátsins er lokinu lyft aftur í upphafsstöðu.

Prófun nr. 3: Ílátinu ekið eftir tilbúinni, óreglulegri braut

Við þessa prófun er notuð tilbúin prófunarbraut sem líkir eftir ósléttri jörðu. Þessi prófunarbraut samanstendur af tveimur samhliða lengjum af stálneti (6 m löngu og 400 mm breiðu) sem er fest á endurkastsflötinn með u.þ.b. 20 cm millibili. Fjarlægðin milli lengjanna tveggja er aðlöguð að gerð ílátsins þannig að hjólin geti snúist eftir því alla lengd brautarinnar. Uppsetningin skal vera þannig að yfirborðið sé slétt. Ef nauðsynlegt er skal brautin fest við jörðu með fjaðrandi efni til að koma í veg fyrir fylgihljóð.

Aths.: Hver lengja getur verið úr nokkrum 400 mm breiðum einingum sem eru festar saman.

Dæmi um fullnægjandi braut er að finna á myndum 39.1 og 39.2.

Sá sem framkvæmir prófunina skal vera við þá hlið þar sem hjarir loksins eru.

Mælingarnar fara fram meðan sá sem framkvæmir prófunina dregur ílátið eftir tilbúnu brautinni á stöðugum hraða sem er u.þ.b. 1 m/s milli punkta A og B (4,24 m vegalengd – sjá mynd 39.3) þegar hjólaásinn á tveggja hjóla ílátum eða fyrri hjólaásinn á fjögurra hjóla ílátum nær punkti A eða punkti B. Þetta er endurtekið þrisvar í hvora átt. Horn milli tveggja hjóla íláts og brautarinnar skal vera 45°. Að því er ílát á fjórum hjólum varðar skal sá sem framkvæmir prófunina tryggja að öll hjólin snerti brautina á viðunandi hátt.

*Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðaflsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði**Prófun nr. 1 og 2: Lok í frjálssu falli með hliðum ílátsins og fullkomin opnun*

Ef mögulegt er skulu mælingarnar framkvæmdar samtímis við punktana sex með uppsettum hljóðnemum. Að öðrum kosti eru hljóðstigin, sem eru mæld við hvern punkt með uppsettum hljóðnema, raðað í röð eftir styrk og hljóðaflsstigin eru reiknuð út með því að tengja gildin við hvern punkt með uppsettum hljóðnema í samræmi við hvar í röðinni þeir eru.

A-vegið, stakt hljóðaflstig er mælt fyrir hverjar 20 lokanir og opnanir loksins við hvern mælipunkt. Hljóðaflsstigin $L_{WAlokun}$ og $L_{WAopnun}$ eru reiknuð út frá ferningsmeðalgildi fimm hæstu gildanna sem fást.

Prófun nr. 3: Ílátinu ekið eftir tilbúinni, óreglulegri braut

Athugunartímabilið T skal vera jafnlangt og tekur að fara vegalengdina á milli punkts A og punkts B á brautinni.

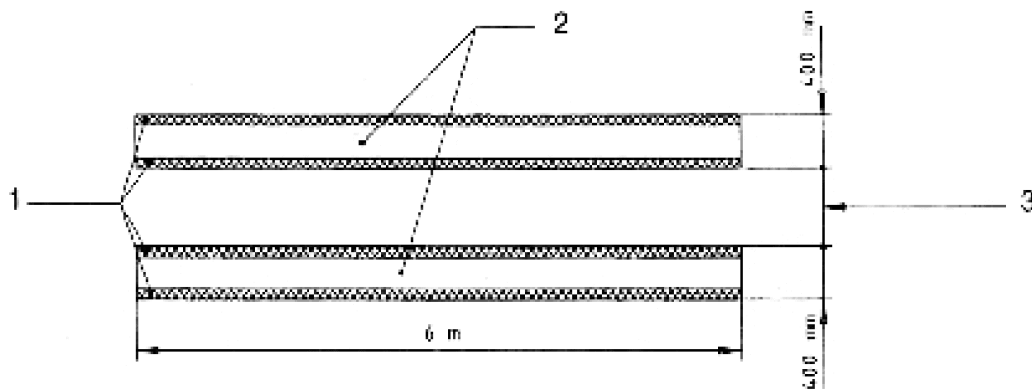
Hljóðafllsstigið $L_{WAakstur}$ er jafnt og meðaltal sex gilda þar sem innbyrðis munur gildanna er innan við 2 dB. Ef þessi viðmiðun er ekki uppfyllt með sex mælingum er ferlið endurtekið eftir því sem þörf krefur.

Hljóðafllsstigið, sem fæst, er reiknað út með:

$$L_{WA} = 10 \log \frac{1}{3} (10^{0,1 L_{WAlokun}} + 10^{0,1 L_{WAopnun}} + 10^{0,1 L_{WAakstur}})$$

Mynd 39.1

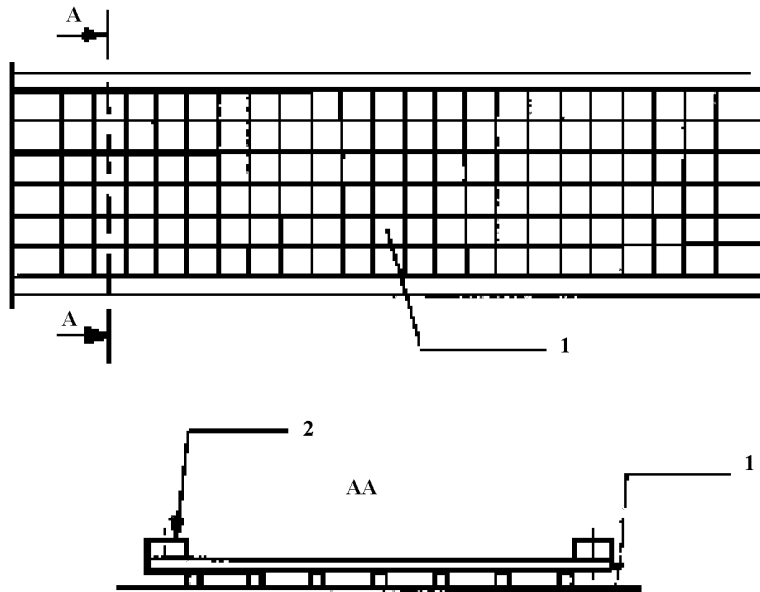
Teikning af brautinni sem ekið er eftir

1. Trégrind fyrir vörnet
2. Braut sem ekið er eftir
3. Breytilegt eftir tegund íláts

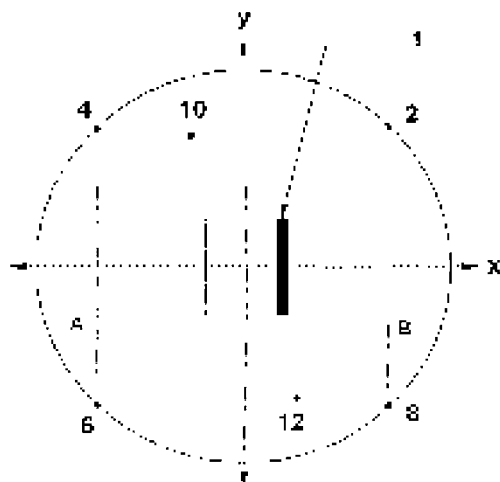
Mynd 39.2

Upplýsingar um byggingu og festingu brautarinnar

1. Stífur stálþráður (4 mm)	2. Trégrind fyrir vírnet (20 mm × 25 mm)
Möskvastærð vírnets (50 mm × 50 mm)	3. Endurkastsflötur

Mynd 39.3

Mælivegalengd

1. Hjarir

40. JARÐTÆTARAR

Sjá nr. 32

Verkfærið skal vera aftengt meðan á mælingu stendur.

41. MALBIKUNARVÉLAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Prófun við álag*

Hreyfill vélarinnar skal ganga á nafnhraðanum sem framleiðandinn tilgreinir. Allar vinnslueiningar skulu vera virkar og ganga á eftirfarandi hraða:

færiband	a.m.k. 10% af hámarksgildinu
dreifikerfi	a.m.k. 40% af hámarksgildinu
þjappari (snúningshraði, högg)	a.m.k. 50% af hámarksgildinu
titrarar (snúningshraði, misvægiskraftvægi)	a.m.k. 50% af hámarksgildinu
þrýstingsbjálkar (tíðni, þrýstingur)	a.m.k. 50% af hámarksgildinu

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

42. **REKTÆKI****Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 6395:1988

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Prófun við álag*

Rektækinu er komið fyrir ofan á staur sem hefur nægilega fyrirstöðu í jörðu þannig að búnaðurinn geti gengið á jöfnum hraða. Ef um fallhamra er að ræða verður að setja hettu á staurinn með nýrri viðarfyllingu. Hausinn á staurnum skal vera 0,50 m fyrir ofan prófunarsvæðið.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

43. **LEIÐSLULAGNINGARVÉLAR**

Sjá nr. 0

44. **SNJÓTROÐARAR**

Sjá nr. 0

45. **RAFSTÖÐVAR****Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$$K_{2A} = 0$$

Mæling innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað án tilbúins flatar og í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðal 3744:1995, skal vera = 2,0 dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

Hálfkúla/6 punktar með uppsettum hljóðnemum skv. 5. lið í A-hluta/skv. 5. lið í A-hluta. Ef $l > 2$ m má nota samhliðung samkvæmt EN ISO-staðli 3744:1995 með mælivegalengd $d = 1$ m

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Rafstöðvunum skal komið fyrir á endurkastsfletinum. Rafstöðvar, sem eru á sleða, skulu settar á 0,40 m háa undirstöðu nema fyrirmæli framleiðanda um uppsetningu séu á annan veg.

Prófun við álag

ISO-staðall 8528-10:1998, 9. liður

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

46. VÉLSÓPAR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Vélsópurinn skal prófaður í kyrrstöðu. Hreyfillinn og aukabúnaður ganga á þeim hraða sem framleiðandinn tilgreinir fyrir notkun á vinnutækjunum. Sópurinn gengur á mesta hraða en snertir ekki jörð. Sogkerfið skal vinna á mesta sogaflinu og fjarlægð milli jarðar og ops sogkerfisins skal ekki vera meiri en 25 mm.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

47. SORPBÍLAR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Sorpbíllinn skal prófaður í kyrrstöðu við eftirfarandi notkunarskilyrði.

1. Hreyfillinn gengur á hámarksnúningshraða sem framleiðandinn tilgreinir. Tækjabúnaðurinn skal ekki vera í gangi. Þessi prófun er ekki framkvæmd á ökutækjum sem einungis ganga fyrir rafmagni.

2. Þjöppunarkerfið er í gangi

Sorpbíllinn og tunnan eru tóm.

Ef snúningshraði hreyfilsins eykst sjálfkrafa þegar þjöppunarkerfið er í gangi skal það gildi mælt. Ef gildið, sem mælt er, er meira en 5% lægra en hraðinn sem framleiðandinn tilgreinir er prófunin framkvæmd með því að auka snúningshraða hreyfilsins með eldsneytisgjöfnni í stýrishúsinu til að tryggja þann snúningshraða sem tilgreindur er af framleiðandanum.

Ef framleiðandinn tilgreinir ekki snúningshraða hreyfils fyrir þjöppunarkerfið eða ef ökutækið er ekki búíð sjálfvirkri eldsneytisgjöf skal snúningshraðinn, sem fæst með eldsneytisgjöfnni í stýrishúsinu, vera 1 200 snúningar á mínútu.

3. Lyftibúnaðurinn gengur upp og niður án byrði og án sorpíláts. Hreyfill er látinn ná tilskildum snúningshraða og er stjórnað eins og þegar þjöppunarkerfið er í gangi (2. liður).

4. Efni fellur í sorpbíllinn

Efnið, sem er í lausu, er losað með lyftibúnaðinum í tunnuna í bilnum (sem er tóm í upphafi). Nota skal sorpílát á tveimur hjólum sem er 240 l að rúmtaki og í samræmi við EN 840-1:1997 við þessa aðgerð. Ef lyftibúnaðurinn getur ekki lyft slíku ílát skal nota ílát sem hefur rúmtak sem er nálægt 240 l. Efnið skal samanstanda af 30 rörum úr pólývínýlklóríði sem hvert hefur u.þ.b. 0,4 kg massa og er í eftirfarandi stærðum:

— lengd: 150 mm ± 0,5 mm

— ytra nafnþvermál: 90 mm + 0,3/- 0 mm

— nafndýpt: 6,7 mm + 0,9/- 0 mm

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðaflsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

Athugunartímabilið skal vera:

1. A.m.k. 15 sek. Hljóðaflsstigið, sem fæst, skal vera L_{WA1}
2. A.m.k. þrjár heilar lotur ef þjöppunarkerfið gengur sjálfvirk. Ef þjöppunarkerfið gengur ekki sjálfvirk heldur lotu fyrir lotu eru mælingar gerðar a.m.k. meðan á þremur lotum stendur. Hljóðaflsstigið, sem fæst, (L_{WA2}) skal vera ferningsmeðaltalsgildi þriggja (eða fleiri) mælinga.
3. A.m.k. þrjár heilar vinnulotur sem fela í sér allt ferlið við að lyfta búnaðinum upp og niður. Hljóðaflsstigið, sem fæst, (L_{WA3}) skal vera ferningsmeðaltalsgildi þriggja (eða fleiri) mælinga.
4. A.m.k. þrjár heilar vinnulotur sem hver felur í sér fall 30 röra í tunnu bílsins. Hver lota skal ekki vera lengri en 5 sek. Við þessar mælingar kemur $L_{pA,1s}$ í stað $L_{pAeq,T}$. Hljóðaflsstigið, sem fæst, (L_{WA4}) skal vera ferningsmeðaltalsgildi þriggja (eða fleiri) mælinga.

Hljóðaflsstigið, sem fæst, er reiknað út með:

$$L_{WA} = 10 \log (0,06 \times 10^{0,1L_{WA1}} + 0,53 \times 10^{0,1L_{WA2}} + 0,4 \times 10^{0,1L_{WA3}} + 0,01 \times 10^{0,1L_{WA4}})$$

Aths.: Ef um sorpbíl er að ræða sem einungis gengur fyrir rafmagni telst reiknistuðullinn, sem tengist L_{WA1} , vera 0.

48. VEGAFRÆSARAR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Uppsetning búnaðarins*

Lengdarás vegafraeðarans skal vera samhliða y-ásnum.

Prófun við álag

Vegafræðarinn skal vera í stöðugu ástandi innan þeirra marka sem tilgreind eru í leiðbeiningunum sem kaupandinn fær í hendur. Hreyfillinn og allur aukabúnaður skulu ganga í lausagangi á nafnhraða sínum.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

49. MOSATÆTARAR OG LOFTARAR**Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 11094:1991

Rísi ágreiningur skulu mælingar fara fram undir berum himni á tilbúna fletinum (liður 4.1.2 í ISO-staðli 11094:1991).

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$$K_{2A} = 0$$

Mælingar innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað án tilbúins flatar og í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðal 3744:1995, skal vera $\leq 2,0$ dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

ISO-staðall 11094:1991

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Prófun við álag*

Mosatætarar og loftarar skulu ganga með hreyfillinn á nafnhraða og vinnubúnaðinn í hægagangi (í gangi en ekki að tæta).

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

50. TÆTARAR/KURLARAR

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Prófunarsvæði

ISO-staðall 11094:1991

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$K_{2A} = 0$

Mælingar innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað án tilbúins flatar og í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðal 3744:1995, skal vera $\leq 2,0$ dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/fjöldi punkta með uppsettum hljóðnemum/mælifjarlægð

ISO-staðall 11094:1991

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Prófa skal tætarann/kurlarann með því að kurla einn eða fleiri viðarbúta.

Vinnulotan felst í því að kurla sívalan viðarbút (þurra furu eða krossvið) sem er a.m.k. 1,5 m að lengd og oddhvass í annan endann og með þvermál sem er u.þ.b. jafnt og hámarksþvermálið sem tætarinn/kurlarinn er hannaður til að taka og sem tilgreint er í leiðbeiningunum sem kaupandinn fær í hendur.

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðaflsstigi

Athugunartímabilinu skal ljúka þegar ekki er meira efni í kurlaranum, en skal ekki vera lengra en 20 sekúndur. Ef hægt er að koma við báðum vinnsluskilyrðum skal tilgreina herra hljóðaflsstigið.

51. SNJÓRUDNINGSTÆKI MEÐ HVERFLUM (SNJÓBLÁSARAR)

Grunnstaðall fyrir hávaða

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Snjóblásarinn skal prófaður í kyrrstöðu. Snjóblásarinn skal, í samræmi við tilmæli framleiðandans, látinn ganga með vinnslubúnaðinn á hámarkshraða og hreyfilinn á samsvarandi hraða.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

52. **ÖKUTÆKI MEÐ SOGBÚNAÐI****Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Prófun við álag*

Ökutæki með sogbúnaði skal prófað í kyrrstöðu. Hreyfillinn og aukabúnaður skulu ganga á þeim hraða sem framleiðandinn tilgreinir fyrir notkun á vinnutækjunum. Sogdælur ganga á hámarkshraða sem framleiðandinn tilgreinir. Sogbúnaðurinn er látinn ganga með þeim hætti að innri þrýstingur er jafn loftþrýstingnum (0% lofttæmi). Hávaðinn, sem myndast vegna flæðis um sogstútinn, skal ekki hafa nein áhrif á niðurstöður mælinganna.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

53. **BYGGINGAKRANAR (TURNKRANAR)****Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Mæliyfirborð/ffjöldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

Mælingar á jörðinni

Hálfkúla/6 punktar með uppsettum hljóðnemunum skv. 5. lið í A-hluta/skv. 5. lið í A-hluta.

Mælingar gerðar í bómuhæð

Sé vindubúnaðinn komið fyrir í bómuhæð skal mæliyfirborðið vera kúlulaga með 4 m geisla og miðpunkturinn skal vera sá sami og miðpunktur vindunnar.

Fari mælingar fram með vindubúnaðinn á aftanverðri bómunni er svæði mæliyfirborðsins kúlulaga þar sem S er jafnt og 200 m^2 .

Punktar, þar sem hljóðnemar eru settir upp, skulu vera eftirfarandi (sjá mynd 53.1):

Fjórar hljóðnemar á láréttri línu sem hugsast dregin í gegnum miðjan búnaðinn ($H = h/2$)

þar sem $L = 2,80 \text{ m}$

og $d = 2,80 - l/2$

L = hálf fjarlægðin milli tveggja samliggjandi punkta með uppsettum hljóðnemunum

l = lengd alls búnaðarins (eftir ási bómunnar)

b = breidd búnaðarins

h = hæð búnaðarins

d = fjarlægð milli stands undir hljóðnema og vélbúnaðar í stefnu bómunnar

Hinar tveir punktarnir með uppsettum hljóðnemunum skulu vera þar sem hálfkúlan og lóðréttan línun, sem hugsast dregin í gegnum vélbúnaðinn miðjan, skerast.

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Mæling á lyftibúnaðinum

Við prófun skal lyftibúnaðurinn settur upp á einhvern eftirfarandi hátt. Lýsa skal uppsetningunni í prófunarskýrslunni.

a) Vindubúnaður á jörðu niðri

Uppsettum krananum skal komið fyrir á sléttu yfirborði, lögðu steinsteypu eða ógropnu malbiki, sem endurkastar hljóði.

b) Vindubúnaður á bómunni aftanverðri

Vindubúnaðurinn skal vera í a.m.k. 12 m hæð.

c) Vindubúnaður, jarðfastur

Vindubúnaður skal festur niður á slétt yfirborð, lögðu steinsteypu eða ógropnu malbiki, sem endurkastar hljóði.

Mælingar á aflgjafanum

Sé aflgjafinn tengdur krananum, hvort sem hann er í sambandi við vindubúnaðinn eða ekki, skal honum komið fyrir á sléttu yfirborði, lögðu steinsteypu eða ógropnu malbiki, sem endurkastar hljóði.

Sé vindubúnaðurinn á aftanverðri bómunni getur hávaðamælingin farið fram annaðhvort þannig að búnaðurinn er áfastur bómunni eða jarðfastur.

Sé kraninn knúinn sjálfstæðum aflgjafa (rafshreyfli, rafstraumi frá veitukerfi, vökvaafli eða þrýstilofti) skal einungis mæla hávaðastig vindubúnaðarins.

Sé aflgjafi tengdur krananum skulu aflgjafinn og vindubúnaðurinn mældir hvor í sínu lagi ef þeir eru ekki sambyggðir. Ef tækin tvö eru sambyggð skulu mælingarnar miðast við alla samstæðuna.

Meðan á prófun stendur skulu vindubúnaðurinn og aflgjafinn settir upp og notaðir í samræmi við leiðbeiningar framleiðandans.

Prófun án álags

Aflgjafinn, sem er hluti kranans, skal ganga á fullu afli sem framleiðandinn tilgreinir.

Vindubúnaðurinn skal vinna án álags með vinduhjólið á þeim snúningshraða sem samsvarar hámarkstilfærsluhraða króksins þegar hann er hífður og látinn síga. Framleiðandi skal tilgreina þennan hraða. Greina skal frá hærra hljóðaflsstiginu (þegar híft er eða látið síga) í niðurstöðum prófunarinnar.

Prófun við álag

Aflgjafinn, sem er hluti kranans, skal ganga á fullu afli sem framleiðandinn tilgreinir. Vindubúnaðurinn skal vinna þannig að virinn sé strekktur á vinduhjólínu eins og er við hámarksþunga (miðað við minnsta geisla) og með krókinn á mesta hraða. Framleiðandi skal tilgreina þunga og hraða. Kanna skal hraðann meðan á prófuninni stendur.

Athugunartímabil/ákvörðun á hljóðafsstiginu ef prófað er við mismunandi notkunarskilyrði

Við mælingar á hljóðþrýstistigi vindubúnaðarins skal mælingatíminn vera ($t_r + t_f$) sekúndur, þar sem:

t_r er tíminn í sekúndum áður en hemlum er beitt og skal virkni vindubúnaðarins vera með þeim hætti sem um getur hér að framan. Við þessar mælingar er $t_r = 3$ sek.

t_f er tíminn í sekúndum frá því að hemlunum er beitt og þar til krókurinn stöðvast alveg.

Sé notaður tegurhljóðmælir skal tegruntíminn vera jafn ($t_r + t_f$) sekúndum.

Ferningsmeðalgildið við hljóðnema í punkti i fæst með:

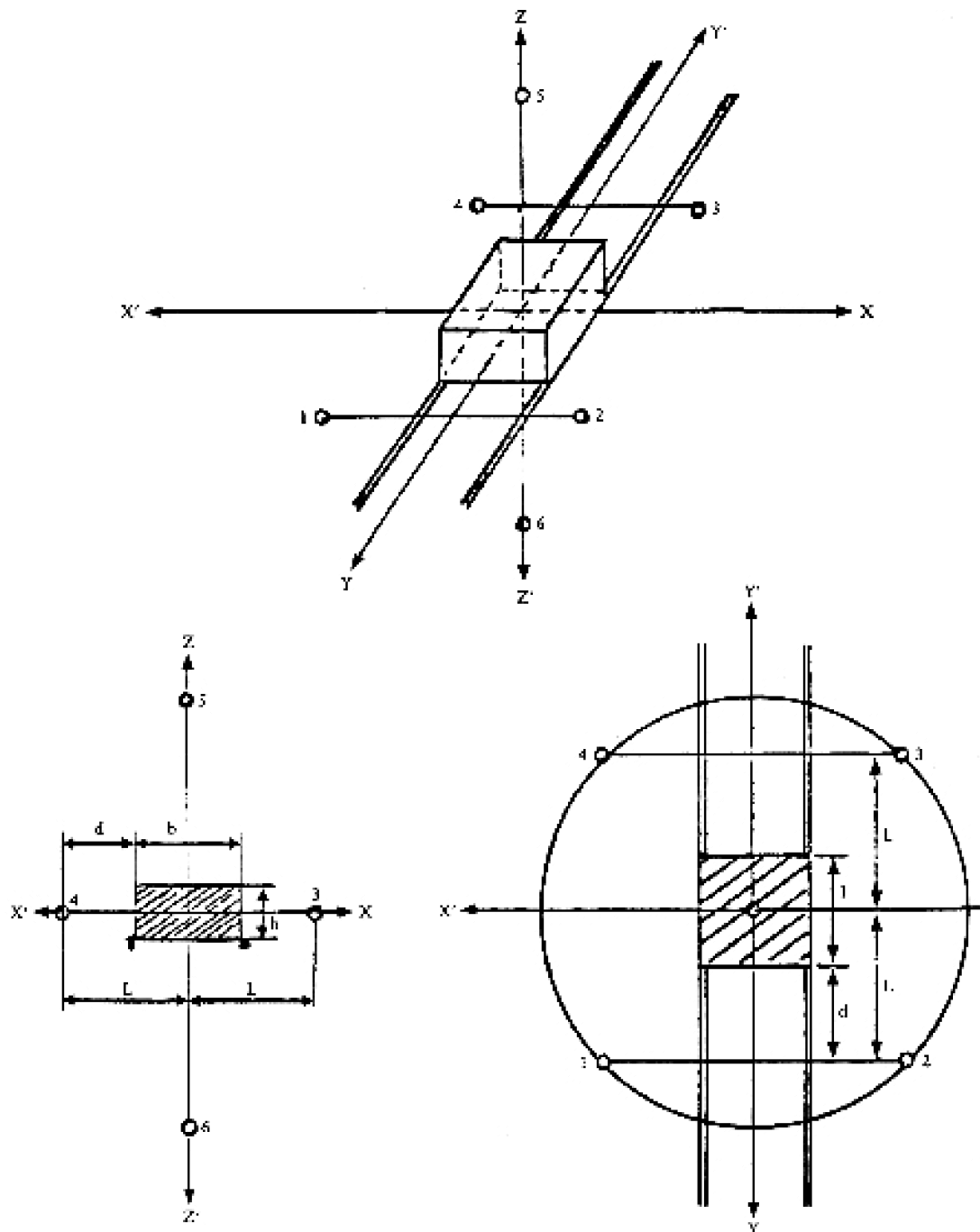
$$L_{pi} = 10 \lg [(t_r 10^{0,1L_{ri}} + t_f 10^{0,1L_{fi}})/(t_r + t_f)]$$

L_{ri} hljóðþrýstistig við hljóðnema í punkti i á tímanum t_r , og

L_{fi} hljóðþrýstistig við hljóðnema í punkti i á hemlunartímanum t_f .

Mynd 53.1

Staðsetning hljóðnema ef vindubúnaðurinn er á aftanverðri bómunni

54. **KEDJUGRÖFUR**

Sjá nr. 0

55. **STEYPUBÍLAR****Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Prófun við álag

Steypubíllinn skal prófaður í kyrrstöðu. Tunnan er fyllt með steinsteypu af miðlungsbjálmi (útbreiðslumál 42 til 47 cm) í samræmi við nafnrúmtak. Hreyfillinn, sem knýr tunnuna, skal látinn ganga á þeim hraða sem veldur hámarkssnúningshraða tunnunnar sem tilgreindur er í leiðbeiningunum sem kaupandinn fær í hendur.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

56. **VATNSDÆLUR****Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Mæliyfirborð/fföldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

Samhliðungur samkvæmt EN ISO-staðli 3744:1995 með mælivegalengd $d = 1$ m

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur

Uppsetning búnaðarins

Vatnsdælunni skal komið fyrir á endurkastsfletinum. Vatnsdælur á sleða skulu settar á 0,40 m háa undirstöðu nema fyrirmæli framleiðanda um uppsetningu séu á annan veg.

Prófun við álag

Hreyfillinn skal ganga á þeim hraða sem gefur mestu skilvirkni sem tilgreind er í leiðbeiningum framleiðandans.

Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

57. **RAFSUÐUVÉLAR****Grunnstaðall fyrir hávaða**

EN ISO-staðall 3744:1995

Umhverfisleiðrétting K_{2A}

Mæling undir berum himni

$$K_{2A} = 0$$

Mæling innanhúss

Gildið fyrir fastann K_{2A} , ákvarðað í samræmi við viðauka A við EN ISO-staðal 3744:1995, skal vera $\leq 2,0$ dB og í því tilviki skal ekki taka tillit til K_{2A} .

Mæliyfirborð/ffjöldi punkta með uppsettum hljóðnemunum/mælifjarlægð

Hálfkúla/6 punktar með uppsettum hljóðnemunum skv. 5. lið í A-hluta/skv. 5. lið í A-hluta.

Ef $l > 2$ m má nota samhliðung samkvæmt EN ISO-staðli 3744:1995 með mælivegalengd $d = 1$ m.

Notkunarskilyrði meðan á prófun stendur*Uppsetning búnaðarins*

Rafsuðuvélunum skal komið fyrir á endurkastsfletinum. Rafsuðuvélar á sleða skulu settar á 0,40 m háa undirstöðu nema fyrirmæli framleiðanda um uppsetningu séu á annan veg.

Prófun við álag

ISO-staðall 8528-10:1998, 9. liður

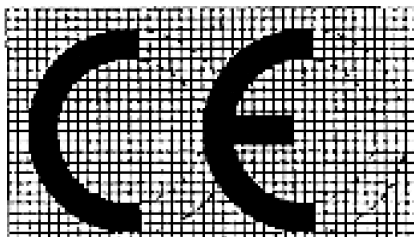
Athugunartímabil

Athugunartímabilið skal vera a.m.k. 15 sek.

IV. VIÐAUKI

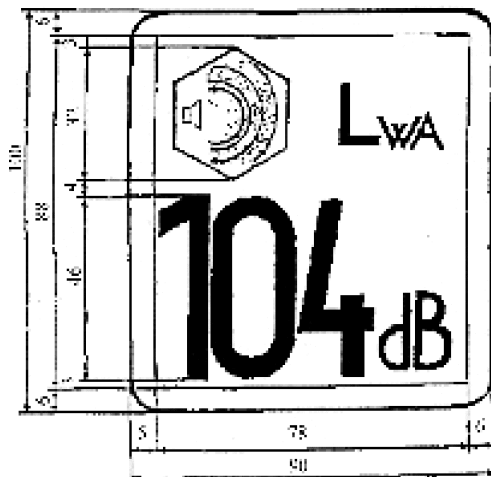
FYRIRMYNDIR AÐ CE-SAMRÆMISMERKINGUNNI OG TILGREINING Á HLJÓÐAFLSSTIGINU SEM ÁBYRGÐ ER TEKIN Á

CE-samræmismerkið skal samanstanda af hástöfunum „CE“ með eftirfarandi útliti:

Ef CE-merkið er minnkað eða stækkað í samræmi við stærð búnaðarins skulu hlutföllin í teikningunni hér að framan haldast óbreytt. Einstakir hlutar CE-merkisins skulu vera jafnháir og mega ekki vera lægri en 5 mm.

Tilgreiningin á hljóðafsstiginu, sem ábyrgð er tekin á, verður að samanstanda af tölustafnum sem gefur til kynna hljóðafsstigið í dB, merkinu L_{WA} og skýringarmynd með eftirfarandi útliti:

Ef tilgreiningin er minnkuð eða stækkuð í samræmi við stærð búnaðarins skulu hlutföllin í teikningunni hér að framan haldast óbreytt. Hæð tilgreiningarinnar skal hins vegar, ef mögulegt er, ekki vera minni en 40 mm.

V. VIÐAUKI

INNRA FRAMLEIÐSLUEFTIRLIT

1. Í þessum viðauka er lýst með hvaða aðferð framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu, sem framkvæmir þær skyldur sem mælt er fyrir um í 2. lið, tryggir og lýsir því yfir að búnaðurinn, sem um er að ræða, uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal festa CE-samræmismerkið og tilgreininguna á hljóðaflsstiginu, sem tekin er ábyrgð á, eins og krafist er í 11. gr., á hvern búnað og útbúa skriflega EB-samræmisýfirlýsingu eins og krafist er í 8. gr.
2. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal útbúa tæknigögnin, sem lýst er í 3. lið, varðveita þau og hafa þau tiltæk til skoðunar fyrir viðeigandi yfirvöld í landinu í minnst 10 ár eftir að síðasta vörueintak hefur verið framleitt. Framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu er heimilt að fela öðrum aðila að varðveita tæknigögnin. Í því tilviki skal nafn og heimilisfang þess aðila vera að finna í EB-samræmisýfirlýsingunni.
3. Tæknigögnin skulu gera kleift að meta samræmi búnaðarins við kröfurnar í þessari tilskipun. Í þeim skulu koma fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:
 - nafn og heimilisfang framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu,
 - lýsing á búnaðinum,
 - tegund,
 - viðskiptaheiti,
 - gerð, röð og númer,
 - tæknigögnin sem við eiga um auðkenningu búnaðarins og mat á hávaðamengun frá honum, þ.m.t., ef við á, skýringarmyndir og hvers kyns lýsing eða útskýringar sem eru nauðsynlegar til að þau séu skiljanleg,
 - tilvísun í þessa tilskipun,
 - tækniskýrsla um hávaðamælingar sem gerðar eru í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar,
 - tæknileg úrræði, sem beitt er, og niðurstöður mats á óvissu sem stafar af frávikum í framleiðslu og tengslum þeirra við hljóðaflsstigið sem ábyrgð er tekin á.
4. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir í því skyni að framleiðsluferlið tryggi stöðugt samræmi búnaðarins, sem framleiddur er, við tæknigögnin, sem um getur í 2. og 3. lið, og við kröfurnar í þessari tilskipun.

VI. VIÐAUKI

INNRA FRAMLEIÐSLUEFTIRLIT MEÐ MATI Á TÆKNIGÖGNUM OG REGLULEGU EFTIRLITI

1. Í þessum viðauka er lýst hvernig framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu, sem sinnir þeim skyldum sem mælt er fyrir um í 2., 5. og 6. lið, tryggir og lýsir því yfir að búnaðurinn, sem um er að ræða, uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal festa CE-samræmismerkið og tilgreininguna á hljóðafsstiginu, sem ábyrgð er tekin á, eins og krafist er í 11. gr., á hvern búnað og útbúa skriflega EB-samræmisyfirlýsingu eins og krafist er í 8. gr.
2. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal útbúa tæknigögnin, sem lýst er í 3. lið, varðveita þau og hafa þau tiltæk til skoðunar fyrir viðeigandi yfirvöld í landinu í minnst 10 ár eftir að síðasta vörueintak hefur verið framleitt. Framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu er heimilt að fela öðrum aðila að varðveita tæknigögnin. Í því tilviki skal nafn og heimilisfang þess aðila vera að finna í EB-samræmisyfirlýsingunni.
3. Tæknigögnin skulu gera kleift að meta samræmi búnaðarins við kröfurnar í þessari tilskipun. Í þeim skulu koma fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:
 - nafn og heimilisfang framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu,
 - lýsing á búnaðinum,
 - tegund,
 - viðskiptaheiti,
 - gerð, röð og númer,
 - tæknigögnin sem við eiga um auðkenningu búnaðarins og mat á hávaðamengun frá honum, þ.m.t., ef við á, skýringarmyndir og hvers kyns lýsing eða útskýringar sem eru nauðsynlegar til að þau séu skiljanleg,
 - tilvísun í þessa tilskipun,
 - tækniskýrsla um hávaðamælingar sem gerðar eru í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar,
 - tæknileg úrræði sem beitt er og niðurstöður mats á óvissu sem stafar af frávikum í framleiðslu og tengslum þeirra við hljóðafsstigið sem ábyrgð er tekin á.
4. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir í því skyni að framleiðsluferlið tryggi samræmi búnaðarins, sem framleiddur er, við tæknigögnin, sem um getur í 2. og 3. lið, og við kröfurnar í þessari tilskipun.
5. *Mat tilkynnts aðila fyrir markaðssetningu*

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal afhenda tilkynntum aðila að eigin vali eintak af tæknigögnunum áður en fyrsta eintak búnaðarins er sett á markað eða tekið í notkun.

Ef vafi leikur á trúverðugleika tæknigagnanna skal tilkynnti aðilinn tilkynna framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu um það og, ef nauðsyn ber til, breyta eða láta breyta tæknigögnunum eða framkvæma eða láta framkvæma prófanir sem taldar eru nauðsynlegar.

Eftir að tilkynnti aðilinn hefur gefið út skýrslu, sem staðfestir að tæknigögnin uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar, er framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu heimilt að festa CE-merkið á búnaðinn og gefa út EB-samræmisyfirlýsingu í samræmi við 11. og 8. gr sem hann ber fullkomna ábyrgð á.

6. *Mat tilkynnta aðilans meðan á framleiðslu stendur*

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal enn fremur láta tilkynnta aðilann taka þátt í framleiðsluferlinu í samræmi við eina af eftirfarandi aðferðum sem framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu velur:

- tilkynnti aðilinn skal sinna reglulegu eftirliti í því skyni að sannprófa að búnaðurinn, sem er framleiddur, sé í stöðugu samræmi við tæknigögnin og kröfurnar í þessari tilskipun. Tilkynnti aðilinn skal einbeita sér að:
 - rétttri og fullkominni merkingu búnaðarins í samræmi við 11. gr.,
 - útgáfu EB-samræmisyfirlýsingarinnar í samræmi við 8. gr.,
 - tæknilegum úrræðum, sem beitt er, og niðurstöðum mats á óvissu sem stafar af frávikum í framleiðslu og tengslum þeirra við hljóðafllsstigið sem ábyrgð er tekin á.

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal veita tilkynnta aðilanum frjálsan aðgang að öllum innri gögnum sem koma að gagni við þessar aðferðir, niðurstöðum innri úttekta og úrbótum sem gerðar hafa verið ef um þær er að ræða.

Einungis ef framangreindar skoðanir gefa ófullnægjandi niðurstöður skal tilkynnti aðilinn framkvæma hávaðaprófanir sem hann samkvæmt eigin mati og reynslu getur einfaldað eða framkvæmt að fullu í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í III. viðauka fyrir viðeigandi gerð búnaðar.

- Tilkynnti aðilinn skal sinna eða láta sinna eftirliti af og til. Fullnægjandi sýnishorn af fullnum búnaði, sem tilkynnti aðilinn velur, skal skoðað og á því framkvæmdar hávaðaprófanir eins og um getur í III. viðauka eða jafngildar prófanir gerðar til að athuga samræmi vörunnar við viðeigandi kröfur í tilskipuninni. Eftirlit með vörunni skal fela í sér eftirfarandi atriði:
 - rétta og fullkomna merkingu búnaðarins í samræmi við 11. gr.,
 - útgáfu EB-samræmisyfirlýsingarinnar í samræmi við 8. gr.

Samkvæmt báðum aðferðum skal tíðni eftirlits skilgreind af tilkynnta aðilanum í samræmi við niðurstöður mats sem áður hefur farið fram, nauðsyn þess að hafa eftirlit með úrbótum og frekari leiðbeiningum varðandi tíðni eftirlits sem hægt er að veita samkvæmt ársframleiðslu og áreiðanleika framleiðandans almennt við að viðhalda þeim gildum sem ábyrgst er. Eftirlit skal hins vegar fara fram a.m.k. einu sinni á hverjum þremur árum.

Ef vafi leikur á trúverðugleika tæknigagnanna eða að farið sé að þeim við framleiðslu skal tilkynnti aðilinn tilkynna framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu um það.

Í þeim tilvikum þar sem búnaður, sem er til eftirlits, er ekki í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar skal tilkynnti aðilinn tilkynna það tilkynningarríkinu.

VII. VIÐAUKI

EININGARSANNPRÓFUN

1. Í þessum viðauka er lýst með hvaða aðferð framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu sér til þess að búnaðurinn, sem fengið hefur vottorð, eins og um getur í 4. lið, uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun og gefur yfirlýsingu þar um. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal festa CE-samræmismerkið ásamt upplýsingunum, eins og krafist er í 11. gr., á búnaðinn og útbúa skriflega EB-samræmisyfirlýsingu sem um getur í 8. gr.

2. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal sækja um einingarsannprófun hjá tilkynntum aðila að eigin vali.

Með umsókninni skulu fylgja:

- nafn og heimilisfang framleiðandans og nafn og heimilisfang viðurkennds fulltrúa hans í bandalaginu ef hann leggur inn umsóknina,
- skrifleg yfirlýsing um að sama umsókn hafi ekki verið lögð inn hjá öðrum tilkynntum aðila,
- tæknigögn í samræmi við kröfurnar sem tilgreindar eru hér að aftan:
 - lýsing á búnaðinum,
 - viðskiptaheiti,
 - gerð, röð og númer,
 - tæknigögnin sem við eiga um auðkenningu búnaðarins og mat á hávaðamengun frá honum, þ.m.t., ef við á, skýringarmyndir og hvers kyns lýsing eða útskýringar sem eru nauðsynlegar til að þau séu skiljanleg,
 - tilvísun í þessa tilskipun.

3. Tilkynnti aðilinn skal:

- rannsaka hvort búnaðurinn hafi verið framleiddur í samræmi við tæknigögnin,
- semja við umsækjanda um staðsetninguna þar sem hávaðaprófanirnar fara fram í samræmi við þessa tilskipun,
- gera eða láta gera nauðsynlegar hávaðaprófanir í samræmi við þessa tilskipun.

4. Ef búnaðurinn uppfyllir kröfurnar í þessari tilskipun skal tilkynnti aðilinn gefa út samræmisvottorð til umsækjandans eins og lýst er í X. viðauka.

Ef tilkynnti aðilinn neitar að gefa út samræmisvottorð skal hann tilgreina nákvæmlega ástæður neitunarinnar.

5. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal varðveita með tæknigögnunum afrit af samræmisvottorðinu í 10 ár frá þeim degi sem búnaðurinn er settur á markað.

VIII. VIÐAUKI

FULL GÆÐATRYGGING

1. Í þessum viðauka er lýst með hvaða aðferð framleiðandinn, sem rækir þær skyldur sem lýst er í 2. lið, sér til þess að búnaðurinn sem um er að ræða uppfylli kröfurnar í þessari tilskipun og gefur út yfirlýsingu þar um. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal festa CE-samræmismerkið ásamt upplýsingunum, eins og krafist er í 11. gr., á hvern búnað og gefa út skriflega EB-samræmisyfirlýsingu sem um getur í 8. gr.
2. Framleiðandi skal starfrækja samþykkt gæðatryggingarkerfi við hönnun, framleiðslu, lokavörueftirlit og prófun eins og tilgreint er í 3. lið og skal sæta eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.

3. Gæðatryggingarkerfi

- 3.1. Framleiðandi skal leggja inn umsókn um mat á gæðatryggingarkerfi sínu hjá tilkynntum aðila að eigin vali.

Með umsókninni skulu fylgja:

- allar viðeigandi upplýsingar um þann vöruflokk sem um er að ræða, þ.m.t. tæknigögn varðandi allan búnað sem þegar er á hönnunar- eða framleiðslustigi þar sem eftirfarandi upplýsingar verða að koma fram:
 - nafn og heimilisfang framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu,
 - lýsing á búnaðinum,
 - tegund,
 - viðskiptaheiti,
 - gerð, röð og númer,
 - tæknigögnin sem við eiga um auðkenningu búnaðarins og mat á hávaðamengun frá honum, þ.m.t., ef við á, skýringarmyndir og hvers kyns lýsing eða útskýringar sem eru nauðsynlegar til að þau séu skiljanleg,
 - tilvísun í þessa tilskipun,
 - tækniskýrsla um hávaðamælingar sem gerðar eru í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar,
 - tæknileg úrræði, sem beitt er, og niðurstöður mats á óvissu sem stafar af frávikum í framleiðslu og tengslum þeirra við hljóðaflsstigið sem ábyrgð er tekin á,
 - eintak af EB-samræmisyfirlýsingunni,
- gögn varðandi gæðatryggingarkerfið.

- 3.2. Gæðatryggingarkerfið á að tryggja að vörurnar séu í samræmi við þær kröfur í þeim tilskipunum sem um þær gilda.

Alla þá þætti, kröfur og ákvæði, sem framleiðandi hefur samþykkt, skal skjalfesta á kerfisbundinn og skipulegan hátt sem skriflegar reglur, aðferðir og leiðbeiningar. Þessi gögn um gæðatryggingarkerfið verða að vera með þeim hætti að stefna og aðgerðir í gæðamálum, svo sem gæðaáætlanir, -skipulag, -handbækur og skrár, séu alltaf túlkuð á sama hátt.

- 3.3. Í gögnunum skal vera fullnægjandi lýsing á:

- gæðamarkmiðum og skipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til hönnunar og vörugæða,
- tæknigögnum sem útbúin verða fyrir hverja vöru þar sem fram koma a.m.k. upplýsingarnar sem tilgreindar eru í lið 3.1. fyrir tæknigögnin sem um getur þar,

- þeirri tækni til stýringar og sannprófunar á hönnun og þeim aðferðum og kerfisbundnu aðgerðum sem beitt verður við hönnun varanna í þeim flokki búnaðar sem um er að ræða,
- tilsvareandi aðferðum, ferlum og kerfisbundnum aðgerðum sem nota á við framleiðslu, gæðastýringu og gæðatryggingu,
- þeim athugunum og prófunum sem gerðar verða fyrir, við og eftir framleiðslu, og hversu oft þær verða gerðar,
- gæðaskýrslum, svo sem skoðunarskýrslum og prófunargögnum, kvörðunargögnum, skýrslum um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.,
- hvernig fylgst er með því að tilskilin hönnunar- og vörugæði hafi náðst og að gæðatryggingarkerfið sé skilvirk.

Tilkynnti aðilinn skal meta gæðatryggingarkerfið til þess að ákveða hvort það fullnægi kröfunum sem um getur í lið 3.2. Gert skal ráð fyrir samræmi við kröfurnar að því er varðar gæðatryggingarkerfi sem styðjast við EN ISO-staðal 9001.

Í úttektarhópnum skal að minnsta kosti vera einn maður sem hefur reynslu af að meta viðkomandi tæknibúnað. Hluti af matsverkefninu skal vera matsheimsókn á framleiðslustað.

Ákvörðunin skal tilkynnt framleiðandanum. Tilkynningin skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um mat.

- 3.4. Framleiðandi skal skuldbinda sig til að rækja þær skyldur sem gæðatryggingarkerfið, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, leggur honum á herðar og að viðhalda því á fullnægjandi og skilvirkan hátt.

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal upplýsa tilkynnta aðilann, sem samþykkt hefur gæðatryggingarkerfið, um allar fyrirhugaðar uppfærslur á því.

Tilkynnti aðilinn skal meta þær breytingar sem lagðar eru til og ákveða hvort breytt gæðatryggingarkerfi uppfylli enn kröfurnar, sem um getur í lið 3.2, eða hvort endurmat þurfi að fara fram.

Hann skal tilkynna framleiðandanum um ákvörðun sína. Tilkynningin skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um mat.

4. *Eftirlit á ábyrgð tilkynnta aðilans*

- 4.1. Tilgangurinn með eftirlitinu er að tryggja að framleiðandinn ræki þær skyldur sem samþykkt gæðatryggingarkerfið leggur honum á herðar.

- 4.2. Framleiðandi skal veita tilkynnta aðilanum aðgang í eftirlitsskyni að þeim stöðum þar sem hönnun, framleiðsla, eftirlit, prófun og geymsla fer fram og fá honum í hendur allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:

- gögn um gæðatryggingarkerfið,
- gæðaskýrslur sem varða hönnunarpátt gæðatryggingarkerfisins, svo sem niðurstöður greininga, útreikninga og prófana,
- gæðaskýrslur sem varða framleiðslupátt gæðatryggingarkerfisins, svo sem skoðunarskýrslur, prófunargögn, kvörðunargögn og skýrslur um menntun og hæfi starfsfólksins.

- 4.3. Tilkynnti aðilinn skal með jöfnu millibili ganga úr skugga um að framleiðandi viðhaldi gæðatryggingarkerfinu og noti það og gefa framleiðanda eftirlitsskýrslu.

- 4.4. Að auki má tilkynnti aðilinn koma óvænt í heimsókn til framleiðandans. Honum er þá heimilt að gera eða láta gera prófanir til að ganga úr skugga um, ef þörf er á, að gæðatryggingarkerfið vinni rétt, ef þörf er á. Tilkynnti aðilinn skal gefa framleiðandanum skýrslu um heimsóknina og afhenda honum prófunarskýrslu hafi prófun farið fram.

5. Framleiðandi skal, í minnst 10 ár eftir að síðasta eintak búnaðarins hefur verið framleitt, varðveita þau og hafa þau tiltæk til skoðunar fyrir innlend yfirvöld:
 - skjölin sem um getur í öðrum undirlið í lið 3.1 í þessum viðauka,
 - gögn um uppfærsluna sem um getur í öðrum undirlið í lið 3.4,
 - þær ákvarðanir og skýrslur frá tilkynnta aðilanum sem um getur í síðasta undirlið í liðum 3.4, 4.3 og 4.4.
 6. Sérhver tilkynntur aðili skal veita öðrum tilkynntum aðilum þær upplýsingar sem máli skipta varðandi samþykki fyrir gæðatryggingarkerfi sem veitt hafa verið eða afturkölluð.
-

IX. VIÐAUKI

**LÁGMARKSVIÐMIÐANIR SEM AÐILDARRÍKIN VERÐA AÐ TAKA MIÐ AF
ÞEGAR ÞAU TILKYNNNA AÐILA**

1. Tilkynti aðilinn, forstjóri hans og þeir starfsmenn, sem sjá um að sannprófanir fari fram, skulu hvorki vera hönnuðir, framleiðendur, smiðir, birgjar né annast uppsetningu búnaðarins né vera viðurkenndir fulltrúar neins þessara aðila. Þeir skulu hvorki með beinum hætti né sem viðurkenndir fulltrúar taka þátt í hönnun, smíði, markaðssetningu eða viðhaldi búnaðarins né vera fulltrúar aðila sem þátt taka í þessari starfsemi. Þetta útilokar ekki möguleikann á skiptum á tæknilegum upplýsingum milli framleiðandans og tilkynta aðilans.
2. Aðilinn og starfsmenn hans skulu annast mat og sannprófanir með faglegri ráðvæðni og tæknilegri færni á hæsta stigi og vera lausir við allan þrýsting og hvatningu, einkum fjárhagslega, sem kynni að hafa áhrif á mat þeirra og niðurstöður vinnu þeirra, einkum frá einstaklingum eða hópum sem eiga hagsmuna að gæta varðandi niðurstöður úr sannprófunum.
3. Aðilinn verður að hafa á að skipa nauðsynlegu starfslíði og hafa nauðsynlega aðstöðu til að geta sinnt á réttan hátt þeim tæknilegu og stjórnunarlegu verkefnum sem tengjast skoðun og eftirliti. Hann skal einnig hafa aðgang að þeim búnaði sem þörf er á fyrir hvers konar sértækar sannprófanir.
4. Það starfslíð, sem ber ábyrgð á skoðun, skal hafa:
 - viðtæka tækni- og fagþjálfun,
 - fullnægjandi þekkingu á kröfum sem gilda um mat á tæknigögnum,
 - fullnægjandi þekkingu á kröfum, sem gilda um prófanir sem þeir gera, og næga starfsreynslu við slíkar prófanir,
 - getu til þess að semja þau vottorð, skrár og skýrslur sem þarf til að staðfesta að prófanir hafa verið gerðar.
5. Hlutleysi skoðunarmanna verður að vera tryggt. Launakjör þeirra mega hvorki vera háð fjölda prófana, sem framkvæmdar eru, né niðurstöðum úr þessum prófunum.
6. Aðilinn verður að hafa ábyrgðartryggingu nema ríkið sé bótaskyldt samkvæmt landslögum eða aðildarríkið sjálft beri beina ábyrgð á prófununum.
7. Starfsmenn aðilans skulu fara með allar upplýsingar, sem þeir fá úr prófunum sínum samkvæmt þessari tilskipun eða hverju því ákvæði landslaga sem sett er í tilefni af henni, sem trúnaðarmál (nema gagnvart lögbærum stjórnvöldum í ríkinu þar sem starfsemin fer fram).

X. VIÐAUKI

EININGARSANNPRÓFUN

FYRIRMYND AÐ SAMRÆMISVOTTORÐI

EB-SAMRÆMISVOTTORÐ	
1. FRAMLEIÐANDI	2. EB-SAMRÆMISVOTTORÐ nr.
3. HANDHAFI VOTTORÐS	4. TILKYNNTUR AÐILI SEM GEFUR ÚT
5. SKÝRSLA RANNSÓKNARSTOFU Nr. Dagsetning: Mælt hljóðafsstig: dB	6. GILDANDI EB-TILSKIPUN .../.../EB
7. LÝSING Á BÚNAÐI Gerð búnaðar: Flokkur: Viðskiptaheiti: Auðkennisnúmer: Gerð nr.: Framleiðandi: Gerð hreyfils/hreyfla: Afl/snúningar: Tegund orku: Aðrir tæknilegir eiginleikar sem krafist er:	
8. EFTIRFARANDI SKJÖL, SEM BERA NÚMERIÐ SEM ER AÐ FINNA Í REIT 2, FYLGJA MEÐ Í VIÐAUKA VIÐ ÞETTA VOTTORÐ:	
9. VOTTORÐ Í GILDI (Stimpill) Staður (Undirskrift) Dagsetning: / /	

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/30/EB

2002/EES/63/07

frá 2. maí 2001

um breytingu á tilskipun 96/77/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir önnur aukefni í matvælum en litarefni og sætuefni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/34/EB ⁽²⁾, einkum a-lið 3. mgr. 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að ákveða hreinleikaskilyrði fyrir öll aukefni önnur en litarefni og sætuefni sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/2/EB frá 20. febrúar 1995 um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/5/EB ⁽⁴⁾.
- 2) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/77/EB frá 2. desember 1996 um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir önnur aukefni í matvælum en litarefni og sætuefni ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/63/EB ⁽⁶⁾, voru sett fram hreinleikaskilyrði fyrir nokkur aukefni í matvælum. Nú skal bætt við þeim hreinleikaskilyrðum fyrir aukefni sem vantaði í þá tilskipun og getið er um í tilskipun 95/2/EB.
- 3) Nauðsynlegt er að taka mið af forskriftum og greiningaraðferðum fyrir aukefni, sem eru settar fram í *Codex Alimentarius*, samdar af sameiginlegri sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna (FAO) og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar (WHO) um aukefni í matvælum (JECFA).
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 96/77/EB er breytt sem hér segir:

Í viðaukanum bætist við texti viðaukans við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júní 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Heimilt er þó að selja vörur, sem eru markaðssettar eða merktar fyrir 1. júní 2002, enda þótt þær séu ekki í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, á meðan birgðir endast.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. maí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 146, 31.5.2001, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 61, 18.3.1995, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 55, 24.2.2001, bls. 59.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 339, 30.12.1996, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 227, 30.10.2000, bls. 1.

VIÐAUKI

E 170 (i) NATRÍUMKARBÓNAT

Hreinleikaskilyrði varðandi þessi aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/45/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir litarefni til notkunar í matvælum ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Stjóttíð. EB L 226, 22.9.1995, bls. 13.

E 353 METAVÍNSÝRA**Samheiti**

Tvívínsýra

Skilgreining*Efnaheiti*

Metavínsýra

*Efnaformúla*C₄H₆O₆*Magngreining*

Ekki undir 99,5%

Lýsing

Í kristölluðu eða duftformi með hvítum eða gulleitum lit. Drekkur auðveldlega í sig raka og verður að vökva með daufri karamellulykt.

Sanngreining

A.

Mjög leysanlegt í vatni og etanóli.

B.

Setja skal 1 til 10 mg af þessu efni í tilraunaglas með 2 ml af óblandaðri brennisteinssýru og tveimur dropum af sulföresorsínólprófunarefni. Þegar blandan er hituð upp í 150 °C myndast sterkur, fjólublár litur.

Hreinleiki

Arsen

Ekki yfir 3 mg/kg

Blý

Ekki yfir 5 mg/kg

Kvikasilfur

Ekki yfir 1 mg/kg

E 354 KALSÍUMTARTRAT**Samheiti**

L-kalsíumtartrat

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalsíum L(+)-2,3-dihýdroxýbútandióatdihýdrat

*Efnaformúla*C₄H₄CaO₆ · 2H₂O*Mólmassi*

224,18

Magngreining

Ekki undir 98%

Lýsing

Fíngert, kristallað, hvítt eða beinhvítt duft

Sanngreining

- A. Lítillega leysanlegt í vatni. Leysanleiki um það bil 0,01 g/100 ml af vatni (20 °C).
Torleysanlegt í etanóli. Lítillega leysanlegt í díetýleter. Leysanlegt í sýru

B. Eðlissnúningur $[\alpha]^{20}_D$	+7,0° til +7,4° (0,1% í 1N saltsýrulausn)
C. Sýrustig 5% grugglausnar	Milli 6,0 og 9,0
Hreinleiki	
Súlföt (sem H ₂ SO ₄)	Ekki yfir 1 g/kg
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 5 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg
E 356 NATRÍUMADÍPAT	
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Natríumadípat
EINECS-númer	231-293-5
<i>Efnaformúla</i>	C ₆ H ₈ Na ₂ O ₄
<i>Mólmassi</i>	190,11
<i>Magngreining</i>	Innihald að minnsta kosti 99% (miðað við vatnsfrítt efni)
<i>Lýsing</i>	Hvítir, lyktarlausir kristallar eða kristallað duft
Sanngreining	
A. Bræðslumark	151 °C – 152 °C (fyrir adipínsýru)
B. Leysni	Um það bil 50 g/100 ml af vatni (20°C)
C. Jákvæð prófun fyrir natríum	
Hreinleiki	
Vatn	Ekki yfir 3% (aðferð Karls Fischers)
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 5 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg
E 357 KALÍUMADÍPAT	
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Kalíumadípat
EINECS-númer	242-838-1
<i>Efnaformúla</i>	C ₆ H ₈ K ₂ O ₄
<i>Mólmassi</i>	222,32
<i>Magngreining</i>	Innihald að minnsta kosti 99% (miðað við vatnsfrítt efni)
<i>Lýsing</i>	Hvítir, lyktarlausir kristallar eða kristallað duft

Sanngreining

A. Bræðslumark	151 °C – 152 °C (fyrir adipínsýru)
B. Leysni	Um það bil 60 g/100 ml af vatni (20 °C)
C. Jákvæð prófun fyrir kalíum	

Hreinleiki

Vatn	Ekki yfir 3% (aðferð Karls Fischers)
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Bly	Ekki yfir 5 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg

E 420 (i) SORBÍTÓL

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum ⁽¹⁾.

E 420 (iii) SORBÍTÓLSÝRÓP

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 421 MANNÍTÓL

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 178, 28.7.1995, bls. 1.

E 425 KONJAKGÚMMÍ**Skilgreining**

Konjakgúmmí er vatnsleysanleg vatnskvoðulausn sem fæst úr konjakmjöli með vatnsútdrætti. Konjakmjölið er óhreinsuð, óunnin afurð úr rót fjölæru plöntunnar *Amorphophallus konjac*. Aðalefnisþáttur konjakgúmmísins er vatnsleysanlega fjölsykran glúkómannan sem hefur mikinn mólmassa og samanstendur af D-mannósa- og glúkósaeningum í mólhlutfallinu 1,6:1,0 sem tengjast með β(1-4)-glýkósíðtengjum. Stytttri hliðarkeðjur eru tengdar með β(1-3)-glýkósíðtengjum og asetýlhópar eru með tilviljunarkenndu millibili með hlutfallinu u.þ.b. 1 hópur á hverjar 9 til 19 sykrueiningar

Mólmassi

Aðalefnisþátturinn, glúkómannan, er með meðalmólmassa frá 200 000 til 2 000 000

Magngreining

Ekki undir 75% sykrur

Lýsing

Hvít yfir í rjómalitað til gulbrúnt duft

Sanngreining

A. Leysni

Tvístranlegt í heitu eða köldu vatni og myndar mjög seigan vökva með sýrustig á milli 4,0 og 7,0.

B. Hlaupmyndun

Bæta skal 5 ml af 4% natríumbóratlausn út í 1% lausn af sýninu í tilraunaglassi og hrista kröftuglega. Hlaup myndast.

C. Myndun hitastöðugs hlaups

Útbúa skal 2% lausn af sýninu með því að hita það í sjóðandi vatnsbaði í 30 mínútur og hræra stöðugt í og síðan er lausnin kæld að stofuhita. Fyrir hvert g af sýninu sem er notað til að undirbúa 30 g af 2% lausn er bætt 1 ml af 10% kalíumkarbónatlausn út í fullvatnað sýni við stofuhita. Hita skal lausnina í vatnsbaði upp í 85 °C og viðhalda henni þannig án þess að hrært sé í henni. Við þessar aðstæður myndast hitastöðugt hlaup.

D. Seigja (1% lausn)

Ekki undir 3 kgm⁻¹s⁻¹ við 25 °C

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 12% (105 °C, 5 klukkustundir)

Sterkja

Ekki yfir 3%

Prótín

Ekki yfir 3% (N x 5,7)

Köfnunarefni skal ákvarða með Kjeldahls-aðferð. Hundraðshluti köfnunarefnis í sýninu margfaldaður með 5,7 gefur hundraðshluta prótíns í sýninu.

Efni sem leysist upp í eter

Ekki yfir 0,1%

Heildaraska

Ekki yfir 5,0% (800 °C, 3 til 4 klst.)

Arsen

Ekki yfir 3 mg/kg

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

Salmonella spp.

Greinist ekki í 12,5 g

E. coli

Greinist ekki í 5 g

E 425 (ii) KONJAKGLÚKÓMANNAN**Skilgreining**

Konjakglúkómannan er vatnsleysanleg vatnskvoðulausn sem fæst úr konjakmjöli með sköpun með vatni sem inniheldur etanól. Konjakmjölið er óhreinsuð, óunnin afurð úr rótarhnyði fjölaeru plöntunnar *Amorphophallus konjac*. Aðalefnisþátturinn er vatnsleysanlega fjölsykan glúkómannan sem hefur mikinn mólmassa og samanstendur af D-mannósa- og glúkósaeiningum með mólhlutfallinu 1,6:1,0 sem tengjast með (1-4)-glýkósíðtengjum með grein við 50. eða 60. hverja einingu. Um það bil 19. hver sykurleif er asetýluð.

Mólmassi

500 000 til 2 000 000

Magngreining

Heildartrefjainnihald: ekki undir 95% miðað við þurrvigti

Lýsing

Lyktarlaust, hvítt eða lítilllega brúnleitt, finkornótt, laust

Sanngreining

A. Leysni

Tvístranlegt í heitu eða köldu vatni og myndar mjög seigan vökva með sýrustig á milli 5,0 og 7,0. Leysnin eykst með auknum hita og við vélræna hræringu.

B. Myndun hitastöðugs hlaups	Útbúa skal 2% lausn af sýninu með hitun í sjóðandi vatnsbaði í 30 mínútur og hræra stöðugt í og síðan skal kæla lausnina að stofuhita. Fyrir hvert g af sýninu, sem er notað til að útbúa 30 g af 2% lausn, skal bæta 1 ml af 10% kalíumkarbónatlausn út í fullvatnað sýni við stofuhita. Hita skal lausnina í vatnsbaði upp í 85 °C og viðhalda henni þannig án þess að hrært sé í henni. Við þessar aðstæður myndast hitastöðugt hlaup.
C. Seigja (1% lausn)	Ekki undir 20 kgm ⁻¹ s ⁻¹ við 25 °C
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 8% (105 °C, 3 klst.)
Sterkja	Ekki yfir 1%
Prótín	Ekki yfir 1,5% (N x 5,7)
	Köfnunarefni skal ákvarða með Kjeldahls-aðferð. Hundraðshluti köfnunarefnis í sýninu margfaldaður með 5,7 gefur hundraðshluta prótíns í sýninu.
Efni sem leysist upp í etra	Ekki yfir 0,5%
Súlfít (sem SO ₂)	Ekki yfir 4 mg/kg
Klóríð	Ekki yfir 0,02%
Efni sem leysist í 50% alkóhóli	Ekki yfir 2% efni
Heildaraska	Ekki yfir 2,0% (800 °C, 3 til 4 klst.)
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg
<i>Salmonella</i> spp.	Greinist ekki í 12,5 g
<i>E. coli</i>	Greinist ekki í 5 g

E 504(ii) MAGNESÍUMHÝDROXÍÐKARBÓNAT

Samheiti	Magnesíumvetniskarbónat
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Vatnað magnesíumhýdroxíðkarbónat
EINECS-númer	235-192-7
<i>Efnaformúla</i>	4MgCO ₃ Mg(OH) ₂ 5H ₂ O
<i>Mólmassi</i>	485
<i>Magnngreining</i>	Magnesíuminnihald ekki undir 40,0% og ekki yfir 45,0%, reiknað sem MgO
<i>Lýsing</i>	Léttur, hvítur og auðmulinn massi eða fyrirferðarmikið, hvítt duft
Sannngreining	
A. Jákvæðar prófanir fyrir magnesíum og karbónat	
B. Leysni	Nánast óleysanlegt í vatni. Óleysanlegt í etanóli

Hreinleiki

Efni, óleysanlegt í sýru	Ekki yfir 0,05%
Vatnsleysanlegt efni	Ekki yfir 1,0%
Kalsíum	Ekki yfir 1,0%
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 10 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg

E 553b TALK**Samheiti**

Talkúm

Skilgreining

Vatnað magnesíumsilíkat finnst í náttúrunni og inniheldur breytilegt magn af tengdum steinefnum, svo sem alfa-kvars, kalsít, klórít, dólómít, magnesít og flogópít

Efnaheiti

Magnesíumvetnismetasilíkat

EINECS-númer

238-877-9

Efnaformúla $\text{Mg}_3(\text{Si}_4\text{O}_{10})(\text{OH})_2$ *Mólmassi*

379,22

Lýsing

Létt, einsleitt, hvítt eða næstum hvítt duft, fitukennt viðkomu

Sanngreining

A. Innrauð gleypni	Einkennandi toppar við 3 677,1 018 og 669 cm^{-1}
B. Röntgengreining	Toppa við 9,34/4,66/3,12 Å
C. Leysni	Óleysanlegt í vatni og etanóli

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,5% (105 °C, 1 klst.)
Sýruleysanlegt efni	Ekki yfir 6%
Vatnsleysanlegt efni	Ekki yfir 0,2%
Járn sem leysist upp í sýru	Ekki greinanlegt
Arsen	Ekki yfir 10 mg/kg
Blý	Ekki yfir 5 mg/kg

E 554 NATRÍUMÁLSILÍKAT**Samheiti**

Álnatríumsilíkat

Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Natríumálsilíkat
<i>Magngreining</i>	Innihald, miðað við vatnsfrítt efni: — sem SiO ₂ ekki undir 66% og ekki yfir 88% — sem Al ₂ O ₃ ekki undir 5,0% og ekki yfir 15%
<i>Lýsing</i>	Fíngert, hvítt, ókristallað duft eða perlur
Sanngreining	
A. Jákvæðar prófanir fyrir natríum, ál og silíkat	
B. Sýrustig 5% grugglausnar	Milli 6,5 og 11,5
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 8,0 % (105 °C, 2 klst.)
Glæðitap	Ekki undir 5,0% og ekki yfir 11,0% miðað við vatnsfrítt efni (1 000 °C, stöðug þyngd)
Natríum	Ekki undir 5,0% og ekki yfir 8,5% (sem Na ₂ O) miðað við vatnsfrítt efni
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 5 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg

E 555 KALÍUMÁLSILÍKAT

Samheiti	Glimmer, gljásteinn
Skilgreining	Náttúrulegt glimmer, gljásteinn samanstendur aðallega af kalíumálsilíkati (múskóvíti)
EINECS-númer	310-127-6
<i>Efnaheiti</i>	Kalíumálsilíkat
<i>Efnaformúla</i>	KA ₂ [AlSi ₃ O ₁₀](OH) ₂
<i>Mólmassi</i>	398
<i>Magngreining</i>	Innihald að minnsta kosti 98%
<i>Lýsing</i>	Ljósgráur til hvítar, kristallaðar flögur eða duft
Sanngreining	
A. Leysni	Efnið er óleysanlegt í vatni, þynntum sýrum og bösum og lífrænum leysum
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,5% (105 °C, 2 klst.)
Antímon	Ekki yfir 20 mg/kg
Sink	Ekki yfir 25 mg/kg

Baríum	Ekki yfir 25 mg/kg
Króm	Ekki yfir 100 mg/kg
Kopar	Ekki yfir 25 mg/kg
Nikkel	Ekki yfir 50 mg/kg
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg
Kadmíum	Ekki yfir 2 mg/kg
Blý	Ekki yfir 10 mg/kg

E 556 KALSÍUMÁLSILÍKAT**Samheiti**

Álkalsíumsilíkat

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalsíumálsilíkat

Magngreining

Innihald, miðað við vatnsfrítt efni:

— sem SiO_2 ekki undir 44% og ekki yfir 50,0%— sem Al_2O_3 ekki undir 3,0% og ekki yfir 5,0%— sem CaO , ekki undir 32,0% og ekki yfir 38,0%*Lýsing*

Fíngert, hvítt, laust duft

Sanngreining

A. Jákvæðar prófanir fyrir kalsíum, ál og silíkat

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 10,0% (105 °C, 2 klst.)

Glæðitap

Ekki undir 14,0% og ekki yfir 18,0%, miðað við vatnsfrítt efni (1 000 °C, stöðug þyngd)

Flúoríð

Ekki yfir 50 mg/kg

Arsen

Ekki yfir 3 mg/kg

Blý

Ekki yfir 10 mg/kg

Kvikasilfur

Ekki yfir 1 mg/kg

E 558 Bentónít**Skilgreining**

Bentónít er náttúrlegur leir sem inniheldur hlutfallslega mikið af montmórillóníti sem er náttúrlegt, vatnað álsilíkat þar sem í stað nokkurra ál- og kísilfrumeinda komu á náttúrlegan hátt aðrar frumeindir, svo sem magnesíum og járn. Kalsíum- og natríumjónir eru inni á milli steinefnalaganna. Til eru fjórar hefðbundnar gerðir bentóníts: náttúrlegt natríumbentónít, náttúrlegt kalsíumbentónít, natríumvirkjað bentónít og súruvirkjað bentónít

EINECS-númer	215-108-5
<i>Efnaformúla</i>	$(\text{Al, Mg})_8(\text{Si}_4\text{O}_{10})_4(\text{OH})_8 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$
<i>Mólmassi</i>	819
<i>Magngreining</i>	Innihald montmórillóníts ekki undir 80%
<i>Lýsing</i>	Mjög fingert, gulhvitt eða gráhvitt duft eða korn. Vegna formgerðar sinnar getur bentónít dregið í sig vatn og á ytra yfirborð sitt (þenslueiginleikar).
Samgreining	
A. Prófun fyrir metýlenbláan lit	
B. Röntengreining	Einkennandi toppar við 12,5/15 Å
C. Innrauð gleypni	Toppar við 428/470/530/1 110 1 020/3 750 3 400 cm^{-1}
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 15,5% (105 °C, 2 klst.)
Arsen	Ekki yfir 2 mg/kg
Bly	Ekki yfir 20 mg/kg
E 559 ÁLSILÍKAT (KAÓLÍN)	
Samheiti	Kaólín, létt eða þungt
Skilgreining	Vatnað álsilíkat (kaólín) er hreinsaður, hvítur, þjáll leir úr kaólíníti, kalíumálsilíkati, feldspati og kvasi. Vinnsla skal ekki fela í sér glæðingu.
EINECS-númer	215-286-4 (kaólínít)
<i>Efnaformúla</i>	$\text{Al}_2\text{Si}_2\text{O}_5(\text{OH})_4$ (kaólínít)
<i>Mólmassi</i>	264
<i>Magngreining</i>	Innihald að minnsta kosti 90% (summan af kísli og áli, eftir glæðingu) Kísill (SiO_2) á milli 45 og 55% Ál (Al_2O_3) á milli 30 og 39%
<i>Lýsing</i>	Fingert, hvitt eða gráhvitt, fitukennt duft. Kaólín er lauslega tengdar þyrpingar af flögum, sem raðast í handahófskennda stafla, eða stakar, sexhyrndar flögur.
Samgreining	
A. Jákvæðar prófanir fyrir ál og silíkat	
B. Röntengreining	Einkennandi toppar við 7,18/3,58/2,38/1,78 Å
C. Innrauð gleypni	Toppar við 3 700 og 3 620 cm^{-1}

Hreinleiki

Glæðitap	Milli 10 og 14% (1 000 °C, stöðug þyngd)
Vatnsleysanlegt efni	Ekki yfir 0,3%
Sýruleysanlegt efni	Ekki yfir 2,0%
Járn	Ekki yfir 5%
Kalíumoxíð (K ₂ O)	Ekki yfir 5%
Kolefni	Ekki yfir 0,5%
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 5 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg

E 620 GLÚTAMÍNSÝRA**Samheiti**L-glútamínsýra, L- α -amínóglútarsýra**Skilgreining**

Efnaheiti L-glútamínsýra, L-2-amínópentandísýra

EINECS-númer 200-293-7

Efnaformúla C₅H₉NO₄

Mólmassi 147,13

Magngreining Innihald ekki undir 99,0% og ekki yfir 101,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing Hvítir kristallar eða kristallað duft

Sanngreining

A. Jákvæð prófun fyrir glútamínsýru með þunnlagsskiljun

B. Eðlissnúningur [α]_D²⁰ Milli +31,5° og +32,2°

(10% lausn (miðað við vatnsfrítt efni) í 2N HCl, 200 mm tilraunaglas)

C. Sýrustig mettaðrar lausnar Milli 3,0 og 3,5

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,2% (80 °C, 3 klst.)
Súlfataska	Ekki yfir 0,2%
Klóríð	Ekki yfir 0,2%
Pýrrólídonkarboxýlsýra	Ekki yfir 0,2%
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg

E 621 MÓNÓNATRÍUMGLÚTAMAT

Samheiti	Natríumglútammat
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Mónónatríum-L-glútammatmónóhýdrat
EINECS-númer	205-538-1
<i>Efnaformúla</i>	$C_5H_8NaNO_4 \cdot H_2O$
<i>Mólmassi</i>	187,13
<i>Magngreining</i>	Innihald ekki undir 99,0 % og ekki yfir 101,0 %, miðað við vatnsfrítt efni
<i>Lýsing</i>	Hvítir, nánast lyktarlausir kristallar eða kristallað duft
Samngreining	
A. Jákvæð prófun fyrir natríum	
B. Jákvæð prófun fyrir glútamínsýru með þunnlagsskiljun	
C. Eðlissnúningur $[\alpha]_D^{20}$	Milli + 24,8° og + 25,3° (10% lausn (miðað við vatnsfrítt efni) í 2N HCl, 200 mm tilraunaglas)
D. Sýrustig 5% lausnar	Milli 6,7 og 7,2
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,5% (98 °C, 5 klst.)
Klóríð	Ekki yfir 0,2%
Pýrrólídonkarboxýlsýra	Ekki yfir 0,2%
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg

E 622 MÓNÓKALÍUMGLÚTAMAT

Samheiti	Kalíumglútammat
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Mónókalíum-L-glútammatmónóhýdrat
EINECS-númer	243-094-0
<i>Efnaformúla</i>	$C_5H_8KNO_4 \cdot H_2O$
<i>Mólmassi</i>	203,24
<i>Magngreining</i>	Innihald ekki undir 99,0% og ekki yfir 101,0%, miðað við vatnsfrítt efni
<i>Lýsing</i>	Hvítir, nánast lyktarlausir kristallar eða kristallað duft

Sanngreining

- A. Jákvæð prófun fyrir kalíum
- B. Jákvæð prófun fyrir glútamínsýru með þunnlagsskiljun
- C. Eðlissnúningur $[\alpha]_D^{20}$

Milli +22,5° og +24,0°

(10% lausn, (miðað við vatnsfrítt efni) í 2N HCl, 200 mm tilraunaglas)

- D. Sýrustig 2% lausnar

Milli 6,7 og 7,3

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 0,2% (80 °C, 5 klst.)

Klóríð

Ekki yfir 0,2%

Pýrrólídonkarboxýlsýra

Ekki yfir 0,2%

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

E 623 KALSÍUMDÍGLÚTAMAT**Samheiti**

Kalsíumglútamát

Skilgreining*Efnaheiti*

Mónókalsíum-dí-L-glútamát

EINECS-númer

242-905-5

Efnaformúla $C_{10}H_{16}CaN_2O_8 \cdot x H_2O$ (x = 0, 1, 2 eða 4)*Mólmassi*

332,32 (vatnsfrítt)

Magngreining

Innihald ekki undir 98,0% og ekki yfir 102,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Hvítir, nánast lyktarlausir kristallar eða kristallað duft

Sanngreining

- A. Jákvæð prófun fyrir kalsíum
- B. Jákvæð prófun fyrir glútamínsýru með þunnlagsskiljun
- C. Eðlissnúningur $[\alpha]_D^{20}$

Milli +27,4 og +29,2 (fyrir kalsíumdíglútamát með x = 4) (10% lausn miðað við vatnsfrítt efni) í 2N HCl, 200 mm tilraunaglas)

Hreinleiki

Vatn

Ekki yfir 19% (fyrir kalsíumdíglútamát með x=4) (aðferð Karls Fischers)

Klóríð

Ekki yfir 0,2%

Pýrrólídonkarboxýlsýra

Ekki yfir 0,2%

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

E 624 MÓNÓAMMONÍUM-GLÚTAMAT

Samheiti	Ammoníumglútamát
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Mónóammoníum-L-glútamátmonóhýdrat
EINECS-númer	231-447-1
<i>Efnaformúla</i>	$C_5H_{12}N_2O_4 \cdot H_2O$
<i>Mólmassi</i>	182,18
<i>Magngreining</i>	Innihald ekki undir 99,0% og ekki yfir 101,0%, miðað við vatnsfrítt efni
<i>Lýsing</i>	Hvítir, nánast lyktarlausir kristallar eða kristallað duft
Sanngreining	
A. Jákvæð prófun fyrir ammoníak	
B. Jákvæð prófun fyrir glútamínsýru með þunnlagsskiljun	
C. Eðlissnúningur $[\alpha]_D^{20}$	Milli +25,4° og +26,4° (10% lausn (miðað við vatnsfrítt efni) í 2N HCl, 200 mm tilraunaglas)
D. Sýrustig 5% lausnar	Milli 6,0 og 7,0
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,5% (50 °C, 4 klst.)
Súlfataska	Ekki yfir 0,1%
Pýrrólídonkarboxýlsýra	Ekki yfir 0,2%
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg

E 625 MAGNESÍUMDÍGLÚTAMAT

Samheiti	Magnesíumglútamát
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Mónómagnesíum-dí-L-glútamattetrahydrat
EINECS-númer	242-413-0
<i>Efnaformúla</i>	$C_{10}H_{16}MgN_2O_8 \cdot 4H_2O$
<i>Mólmassi</i>	388,62
<i>Magngreining</i>	Innihald ekki undir 95,0% og ekki yfir 105,0%, miðað við vatnsfrítt efni
<i>Lýsing</i>	Lyktarlausir, hvítir eða beinhvítir kristallar eða duft

Sanngreining

- A. Jákvæð prófun fyrir magnesíum
- B. Jákvæð prófun fyrir glútamínsýru með þunnlagsskiljun
- C. Eðlissnúningur $[\alpha]_D^{20}$

Milli $+23,8^\circ$ og $+24,4^\circ$

(10% lausn (miðað við vatnsfrítt efni) í 2N HCl, 200 mm tilraunaglas)

- D. Sýrustig 10% lausnar

Milli 6,4 og 7,5

Hreinleiki

- Vatn
- Klóríð
- Pýrrólídonkarboxýlsýra
- Blý

Ekki yfir 24% (aðferð Karls Fischers)

Ekki yfir 0,2%

Ekki yfir 0,2%

Ekki yfir 2 mg/kg

E 626 GÚANÝLSÝRA**Samheiti**

5'-gúanýlsýra

Skilgreining

Efnaheiti

Gúanósín-5'-mónófosfórsýra

EINECS-númer

201-598-8

Efnaformúla

$C_{10}H_{14}N_5O_8P$

Mólmassi

363,22

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 97,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir eða hvítir kristallar eða hvítt, kristallað duft

Sanngreining

- A. Jákvæð prófun fyrir ribósa og lífrænt fosfat
- B. Sýrustig 0,25% lausnar
- C. Litrófsgreining

Milli 1,5 og 2,5

Hámarksgleypni við 256 nm fyrir 20 mg/l lausn í 0,01N saltsýru

Hreinleiki

- Efnistap við þurrkun
- Önnur nukleótíð
- Blý

Ekki yfir 1,5% (120 °C, 4 klst.)

Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun

Ekki yfir 2 mg/kg

E 627 DÍNATRÍUMGÚANÝLAT**Samheiti**

Natríumgúanýlat, natríum-5'-gúanýlat

Skilgreining*Efnaheiti*

Dínatríumgúanósín-5'- mónófosfat

EINECS-númer

221-849-5

Efnaformúla $C_{10}H_{12}N_5Na_2O_8P \cdot x H_2O$ (x = u.þ.b. 7)*Mólmassi*

407,19 (vatnsfrítt)

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 97,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir eða hvítir kristallar eða hvítt, kristallað duft

Sanngreining

A. Jákvæð prófun fyrir ribósa, lifrænt fosfat og natríum

B. Sýrustig 5% lausnar

Milli 7,0 og 8,5

C. Litrófsgreining

Hámarksgleypni við 256 nm fyrir 20 mg/l lausn í 0,01N saltsýru

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 25% (120 °C, 4 klst.)

Önnur nukleótíð

Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

E 628 DÍKALÍUMGÚANÝLAT**Samheiti**

Kalíumgúanýlat, kalíum-5'-gúanýlat

Skilgreining*Efnaheiti*

Díkalíumgúanósín-5'- mónófosfat

EINECS-númer

226-914-1

Efnaformúla $C_{10}H_{12}K_2N_5O_8P$ *Mólmassi*

439,40

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 97,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir eða hvítir kristallar eða hvítt, kristallað duft

Sanngreining

A. Jákvæð prófun fyrir ribósa, lifrænt fosfat og kalíum

B. Sýrustig 5% lausnar

Milli 7,0 og 8,5

C. Litrófsgreining

Hámarksgleypni við 256 nm fyrir 20 mg/l lausn í 0,01N saltsýru

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 5% (120 °C, 4 klst.)

Önnur nukleótíð

Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

E 629 KALSÍUMGÚANÝLAT**Samheiti**

Kalsíum-5'-gúanýlat

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalsíumgúanósín-5'- mónófosfat

Efnaformúla $C_{10}H_{12}CaN_5O_8P \cdot nH_2O$ *Mólmassi*

401,20 (vatnsfrítt)

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 97,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, hvítir eða beinhvítir kristallar eða duft

Sanngreining

A. Jákvæð prófun fyrir ribósa, lífrænt fosfat og kalsíum

B. Sýrustig 0,05% lausnar

Milli 7,0 og 8,0

C. Litrófsgreining

Hámarksgleypni við 256 nm fyrir 20 mg/l lausn í 0,01N saltsýru

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 23,0% (120 °C, 4 klst.)

Önnur nukleótíð

Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

E 630 ÍNÓSÍNSÝRA**Samheiti**

5'-ínósínsýra

Skilgreining*Efnaheiti*

Ínósín-5'-mónófosförsýra

EINECS-númer

205-045-1

Efnaformúla $C_{10}H_{13}N_4O_8P$ *Mólmassi*

348,21

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 97,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir eða hvítir kristallar eða duft

Sanngreining

A. Jákvæð prófun fyrir ribósa og lífrænt fosfat

B. Sýrustig 5% lausnar

Milli 1,0 og 2,0

C. Litrófsgreining

Hámarksgleypni við 250 nm fyrir 20 mg/l lausn í 0,01N saltsýru

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki yfir 3,0% (120 °C, 4 klst.)

Önnur nukleótíð

Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

E 631 DÍNATRÍUMÍNÓSÍNAT**Samheiti**

Natríumínósínat, natríum-5'-ínósínat

Skilgreining*Efnaheiti*

Dínatríumínósín-5'- mónófosfat

EINECS-númer

225-146-4

Efnaformúla $C_{10}H_{11}N_4Na_2O_8P \cdot H_2O$ *Mólmassi*

392,17 (vatnsfrítt)

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 97,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir eða hvítir kristallar eða duft

Sanngreining

A. Jákvæð prófun fyrir ribósa, lífrænt fosfat og natríum

B. Sýrustig 5% lausnar

Milli 7,0 og 8,5

C. Litrófsgreining

Hámarksgleypni við 250 nm fyrir 20 mg/l lausn í 0,01N saltsýru

Hreinleiki

Vatn

Ekki yfir 28,5% (aðferð Karls Fischers)

Önnur nukleótíð

Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

E 632 DÍKALÍUMÍNÓSÍNAT**Samheiti**

Kalíumínósínat, kalíum-5'-ínósínat

Skilgreining*Efnaheiti*

Díkalíumínósínat-5'-mónófosfat

EINECS-númer

243-652-3

Efnaformúla $C_{10}H_{11}K_2N_4O_8P$ *Mólmassi*

424,39

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 97,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir eða hvítir kristallar eða duft

Sanngreining

- A. Jákvæð prófun fyrir ribósa, lífrænt fosfat og kalíum
- B. Sýrustig 5% lausnar
- C. Litrófsgreining

Milli 7,0 og 8,5

Hámarksgleypni við 250 nm fyrir 20 mg/l lausn í 0,01N saltsýru

Hreinleiki

- Vatn
- Önnur nukleótíð
- Blý

Ekki yfir 10,0% (aðferð Karls Fischers)

Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun

Ekki yfir 2 mg/kg

E 633 KALSÍUMÍNÓSÍNAT**Samheiti**

Kalsíum-5'-ínósínat

Skilgreining*Efnaheiti*

Kalsíumínósín-5'- mónófosfat

Efnaformúla $C_{10}H_{11}CaN_4O_8P \cdot nH_2O$ *Mólmassi*

386,19 (vatnsfrítt)

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 97,0%, miðað við vatnsfrítt efni

Lýsing

Lyktarlausir, litlausir eða hvítir kristallar eða duft

Sanngreining

- A. Jákvæð prófun fyrir ribósa, lífrænt fosfat og kalsíum
- B. Sýrustig 0,05% lausnar
- C. Litrófsgreining

Milli 7,0 og 8,0

Hámarksgleypni við 250 nm fyrir 20 mg/l lausn í 0,01N saltsýru

Hreinleiki

- Vatn
- Önnur nukleótíð
- Blý

Ekki yfir 23% (aðferð Karls Fischers)

Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun

Ekki yfir 2 mg/kg

E 634 KALSÍUM-5'-RÍBÓNÚKLEÓTÍÐ**Skilgreining***Efnaheiti*

Kalsíum-5'-ribónúkleótíð er aðallega blanda af kalsíumínósín-5'-mónófosfati og kalsíumgúanósín-5'-mónófosfati

Efnaformúla
 $C_{10}H_{11}N_4CaO_8P \cdot nH_2O$ y
 $C_{10}H_{12}N_5CaO_8P \cdot nH_2O$

<i>Magngreining</i>	Innihald beggja meginefnisþáttanna að minnsta kosti 97,0% og af hvorum efnisþætti að minnsta kosti 47,0% og ekki yfir 53%, miðað við vatnsfrítt efni í hverju tilviki
<i>Lýsing</i>	Lyktarlausir, hvítir eða næstum hvítir kristallar eða duft
Sanngreining	
A. Jákvæð prófun fyrir ribósa, lífrænt fosfat og kalsíum	
B. Sýrustig 0,05% lausnar	Milli 7,0 og 8,0
Hreinleiki	
Vatn	Ekki yfir 23,0% (aðferð Karls Fischers)
Önnur nukleótíð	Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg

E 635 DÍNATRÍUM-5'-RÍBÓNÚKLEÓTÍÐ

Samheiti	Natríum-5'-ríbónúkleótíð
Skilgreining	
<i>Efnaheiti</i>	Dínatríum-5'-ríbónúkleótíð er aðallega blanda af dínatríumínósín-5'-mónófosfati og dínatríumgúanósín-5'-mónófosfati
<i>Efnaformúla</i>	$C_{10}H_{11}N_4O_8P \cdot nH_2O$ og $C_{10}H_{12}N_5Na_2O_8P \cdot nH_2O$
<i>Magngreining</i>	Innihald beggja meginefnisþáttanna að minnsta kosti 97,0% og af hvorum efnisþætti að minnsta kosti 47,0% og ekki yfir 53%, miðað við vatnsfrítt efni í hverju tilviki
<i>Lýsing</i>	Lyktarlausir, hvítir eða næstum hvítir kristallar eða duft
Sanngreining	
A. Jákvæð prófun fyrir ribósa, lífrænt fosfat og natríum	
B. Sýrustig 5% lausnar	Milli 7,0 og 8,5
Hreinleiki	
Vatn	Ekki yfir 26% (aðferð Karls Fischers)
Önnur nukleótíð	Ekki greinanleg með þunnlagsskiljun
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg

E 905 ÖRKRISTALLAÐ VAX

Samheiti	Jarðolíuvax
Skilgreining	Örkristallað vax er hreinsuð blanda unnin úr föstum, settuðum vetniskolefnum, aðallega greinóttu paraffíni, sem unnin eru úr jarðolíu
<i>Lýsing</i>	Lyktarlaust vax, hvítt til gulbrúnt

Sanngreining

A. Leysni

Óleysanlegt í vatni, mjög lítillega leysanlegt í etanóli.

B. Brotstuðull

 $n_D^{100} 1,434 - 1,448$ **Hreinleiki**

Mólmassi

Að meðaltali ekki undir 500

Seigja við 100 °C

Ekki undir $1,1 \cdot 10^{-5} \text{ m}^2\text{s}^{-1}$

Leifar við glæðingu

Ekki yfir 0,1%

Kolefnistala við 5% eimingarmörkin

Ekki yfir 5% af sameindum með lægri kolefnistölu en 25

Litur

Stenst prófunina

Brennisteinn

Ekki yfir 0,4%

Arsen

Ekki yfir 3 mg/kg

Blý

Ekki yfir 3 mg/kg

Fjölhringja, arómatísk efnasambönd

Fjölhringja, arómatísk vetniskolefni, sem fást með útdrætti með dimetýlsúlfoxíði, skulu uppfylla eftirfarandi gleypnimörk fyrir útfjólubláa geislun:

nm	Hámarksgleypni á hvern cm vegalengdar
280-289	0,15
290-299	0,12
300-359	0,08
360-400	0,02

E 912 MONTANSÝRUESTRAR**Skilgreining**

Montansýrur og/eða estrar þeirra með etýlenglýkóli og/eða 1,3-bútandíóli og/eða glýseróli

Efnaheiti

Montansýruestrar

Lýsing

Næstum hvítar til gulleitar flögur, duft, kornað efni eða perlur

Sanngreining

A. Eðlismassi (20 °C)

Milli 0,98 og 1,05

B. Dropapunktur

Yfir 77 °C

Hreinleiki

Sýrutala

Ekki yfir 40

Glýseról

Ekki yfir 1% (með gasgreiningu)

Önnur pólýól

Ekki yfir 1% (með gasgreiningu)

Aðrar vaxtegundir	Ekki greinanlegar (með mismunarvarmamælingu og/eða innrauðri litrófsgreiningu)
Arsen	Ekki yfir 2 mg/kg
Króm	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 2 mg/kg

E 914 OXAÐ PÓLÝETÝLENVAX**Skilgreining***Efnaheiti*

Skautuð myndefni úr vægri oxun pólýetýlens

Lýsing

Oxað pólýetýlen

Næstum hvítar flögur, duft, kornað efni eða perlur

Sanngreining

A. Eðlismassi (20 °C)

Milli 0,92 og 1,05

B. Dropapunktur

Yfir 95 °C

Hreinleiki

Sýrutala

Ekki yfir 70

Seigja við 120 °C

Ekki undir $8,1 \cdot 10^{-5} \text{ m}^2\text{s}^{-1}$

Aðrar vaxtegundir

Ekki greinanlegar (með mismunarvarmamælingu og/eða innrauðri litrófsgreiningu)

Súrefni

Ekki yfir 9,5%

Króm

Ekki yfir 5 mg/kg

Blý

Ekki yfir 2 mg/kg

E 950 ASESÚLFAM K

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 951 ASPARTAM

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 953 ÍSÓMALT

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 98/66/EB, um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 957 TÁMATÍN

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 959 NEÓHESPERIDÍNDÍHÝDRÓKALKÓN

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 965(i) MALTÍTÓL

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 965(ii) MALTÍTÓLSÝRÓP

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 966 LAKTÍTÓL

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

E 967 XÝLÍTÓL

Hreinleikaskilyrði varðandi þetta aukefni eru þau sömu og sett eru fram fyrir þetta aukefni í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/35/EB

2002/EES/63/08

frá 11. maí 2001

um breytingu á viðaukum við tilskipun ráðsins 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/82/EB ⁽²⁾, einkum 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/42/EB ⁽³⁾ er fastsett leyfilegt hámarksmagn leifa í tengslum við samsetningu varnarefnis og matvæla þar sem skildar voru eftir eyður í tilskipunum ráðsins 94/29/EB ⁽⁴⁾, 94/30/EB ⁽⁵⁾, 95/38/EB ⁽⁶⁾, 95/39/EB ⁽⁷⁾, 96/32/EB ⁽⁸⁾, 96/33/EB ⁽⁹⁾ og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/82/EB ⁽¹⁰⁾. Framangreindar færslur í viðaukunum við tilskipanirnar voru til bráðabirgða skildar eftir auðar eða fastsettar tímabundið þar sem ekki lágu fyrir fullnægjandi gögn við samþykkt þeirra til að réttlæta fastsetningu leyfilegs hámarksmagns leyfa í bandalaginu fyrir 1. júlí 2000. Markmiðið með að fastsetja framangreindan frest var að láta hagsmunadílum í té nægilegan tíma til að útvega nauðsynlegar upplýsingar sem gerir kleift, eftir því sem við á og þegar aðstæður leyfa, að samþykkja leyfilegt hámarksmagn leifa í bandalaginu yfir neðri greiningarmörkum. Áður en fresturinn rann út voru fyrirbyggjandi gögn metin og í sumum tilvikum voru þau ekki talin fullnægjandi til að réttlæta fastsetningu leyfilegs hámarksmagns leifa yfir greiningarmörkum.
- 2) Í kjölfar birtingar tilskipunar 2000/42/EB fékk framkvæmdastjórnin beiðni, studda frekari gögnum, um að endurskoða mörkin um leyfilegt hámarksmagn leifa sem fastsett höfðu verið fyrir tilteknar samsetningar af varnarefnum og matvælum með skírskotun til tilskipunar 2000/42/EB. Kröfurnar og

gögnin voru endurskoðuð og fyrir sumar samsetningar voru gögnin fullnægjandi til að réttlæta fastsetningu leyfilegs hámarksmagn leifa yfir neðri greiningarmörkum. Fyrirliggjandi upplýsingar fyrir sumar samsetningar eru enn ófullnægjandi og rétt er að fastsetja leyfilegt hámarksmagn leifa við neðri greiningarmörkin. Fyrirliggjandi upplýsingar varðandi aðrar samsetningar eru fullnægjandi og sýna að þegar leyfilegt hámarksmagn leifa er ákvarðað yfir neðri greiningarmörkum getur það haft í för með sér óviðunandi, bráð eða langvinn váhrif leifanna á neytendur. Í slíkum tilvikum er rétt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa við neðri greiningarmörkin.

- 3) Ævilöng váhrif þessara varnarefna í matvælum, sem kunna að innihalda leifar þeirra, vegna notkunar til plöntuvarna og, ef við á, í dýralækningum, á neytendur hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin ⁽¹¹⁾ hefur gefið út. Það hefur verið reiknað út að leyfilegt hámarksmagn leifa, sem ákvarðað er í þessari tilskipun, gefi ekki tilefni til þess að farið sé yfir þennan viðtekna dagskammt.
- 4) Bráð váhrif þessara varnarefna með hverri matvæla- tegund, sem kann að innihalda leifar þeirra, á neytendur hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út. Það hefur verið reiknað út að leyfilegt hámarksmagn leifa, sem er ákvarðað fyrir eyður í þessari tilskipun, veldur ekki bráðum eiturhrifum.
- 5) Ráðgast skal við viðskiptaaðila bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um það magn sem ákvarðað hefur verið í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra teknar til greina.
- 6) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum. Aðferðafræðin, sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin lýsir, sem um getur að framan, og sem skýrslugjafarríki nota, könnuð og metin af hálfu framkvæmdastjórnarinnar innan ramma fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði, er í samræmi við leiðbeiningar vísindanefndarinnar um plöntur ⁽¹²⁾.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 136, 18.5.2001, bls. 42, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 3, 6.1.2001, bls. 18.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 158, 30.6.2000, bls. 51.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 189, 23.7.1994, bls. 67.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 189, 23.7.1994, bls. 70.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 197, 22.8.1995, bls. 14.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 197, 22.8.1995, bls. 29.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 144, 18.6.1996, bls. 12.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 144, 18.6.1996, bls. 35.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 290, 29.10.1998, bls. 25.

⁽¹¹⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽¹²⁾ SCP/RESI/021; SCP/RESI/024.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Leyfilegt hámarksmagn leifa í viðaukanum við þessa tilskipun skal koma í stað þess sem tilgreint er fyrir varnarefnið sem um ræðir í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. gr.

5. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. júlí 2001.

Gjört í Brussel 11. maí 2001.

3. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks-magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks-magn leifa (mg/kg)			
	Klörtalónil	Klórmeikvat	Endósúlfan (summa af alfa- og beta-myndbrigðum og endósúlfansúlfati, gefin upp sem endósúlfan)	Dikófól (summa af p.p- og o.p- mynd- brigðum)
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur				
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,01 (*)	0,05 (*)	0,5	2
Greipaldin				
Sítrónur				
Súraldin (límónur)				
Mandarínur (þar með talðar klementínur og aðrir blendingar)				
Appelsínur				
Pómelónur				
Annað				
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án hennar)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
Möndlur				
Parahnetur				
Kasúhnetur				
Kastaníuhnetur				
Kókoshnetur				
Heslihnetur				
Goðahnetur (makadamíahnetur)				
Pekanhnetur				
Furuhnetur				
Pistasíuhnetur				
Valhnetur				
Annað				
iii) KJARNAÁVEXTIR	1	(^a)	0,3	0,02 (*)
Epli				
Perur		0,5 (¹) (^a)		
Kveði				
Annað		0,05 (*) (^a)		
iv) STEINALDIN		0,05 (*)		0,02 (*)
Apríkósur	1			
Kirsiber				
Ferskjur (þar með talðar nektarínur og áþekkir blendingar)	1		0,5	
Plómur				
Annað	0,01(*)		0,05 (*)	
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN		0,05 (*)		
a) Vínber og þrúgur			0,5	2 (^a)
Vínber	1			(^a)
Þrúgur	3			(^a)
b) Jarðarber (önnur en villt)	3		0,05 (*)	0,02 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)			
	Klórtafónil	Klórmeikvat	Endósúlfan (summa af alfa- og beta-myndbrigðum og endósúlfansúlfati, gefin upp sem endósúlfan)	Dikófol (summa af p.p- og o.p-myndbrigðum)
c) Klungurber (önnur en villt)			0,05 (*)	0,02 (*)
Brómber	10 ^(a)			
Daggarber (elgsber)				
Logaber				
Hindber	10			
Annað	0,01 (*)			
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)			0,05 (*)	0,02 (*)
Aðalbláber				
Trönuber	2			
Rífsber (rauð og hvít) og sólber	10			
Stíkilsber	10			
Annað	0,01 (*)			
e) Villt ber og aldin	0,01 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
vi) ÝMISS KONAR ALDIN			0,05 (*)	0,02 (*)
Lárperur				
Bananar	0,2			
Döðlur				
Fíkjur				
Kíví				
Dvergappelsínur				
Litkaber				
Mangó				
Ólífur		0,1 (*)		
Píslaraldin				
Ananas				
Granatepli				
Annað	0,01 (*)	0,05 (*)		
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað		^(a)		
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI		0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
Rauðrófur				
Gulrætur	1			
Hnúðsilla	0,5			
Piparrót				
Ætíffíll				
Nípur				
Seljurót				
Hreðkur				
Hafursrót				
Sætnúðar				
Gulrófur				
Næpur				
Kínakartöflur				
Annað	0,01 (*)			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)			
	Klörtalóní	Klórmeqvat	Endósúlfan (summa af alfa- og beta-myndbrigðum og endósúlfansúlfati, gefin upp sem endósúlfan)	Dikófól (summa af p.p- og o.p-myndbrigðum)
ii) LAUKAR		0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
Hvítlaukur	0,5			
Laukur	0,5			
Skalottlaukur	0,5			
Vorlaukur	5			
Annað	0,01 (*)			
iii) ALDINGRÆNMETI		0,05 (*) ^(a)		
a) Náttskuggaætt	2			^(a)
Tómatar			0,5	1 ^(a)
Paprikur			1 ^(a)	
Eggaldin				
Annað			0,05 (*)	0,02 (*) ^(a)
b) Graskersætt — með ætu hýði			0,05 (*)	0,2
Gúrkur	1			
Smágúrkur	5			
Dvergbítar				
Annað	0,01 (*)			
c) Graskersætt — með óætu hýði	1		0,3	0,5
Melónur				
Grasker				
Vatnsmelónur				
Annað				
d) Sykurmaís	0,01 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
iv) KÁL		0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
a) Blómstrandi kál	3			
Spergilkál				
Blómkál				
Annað				
b) Kálhöfuð				
Rósakál	0,5			
Höfuðkál	3			
Annað	0,01 (*)			
c) Blaðkál	0,01 (*)			
Kínakál				
Grænkál				
Annað				
d) Hnúðkál	0,01 (*)			
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR		0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
a) Salat og álíka	0,01 (*)			
Karsi				
Lambasalat				
Salat				
Vetrarsalat				
Annað				

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um		Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)			
		Klórtalóníil	Klórmeikvat	Endósúlfan (summa af alfa- og beta-myndbrigðum og endósúlfansúlfati, gefin upp sem endósúlfan)	Dikófól (summa af p.p- og o.p-myndbrigðum)
	b) Spínat og álíka Spínat Strandblaðka Annað	0,01 (*)			
	c) Brunnerperla	0,01 (*)			
	d) Jólusalat	0,01 (*)			
	e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Bláðsellerí Annað	5			
vi)	BELGÁVEXTIR (ferskir) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað	0,05 2 0,3 0,01 (*)	0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
vii)	STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Sellerí Fennika Ætiþistill Bláðlaukur Rabarbari Annað	10 10 0,01 (*)	0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
viii)	SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir	2 0,01 (*) 0,01 (*)	^(a) 10 ^(a) 0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
3.	Belgávextir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
4.	Olíufæ Hörfæ Jarðhnetur Valmúafæ Sesamfæ Sólblómafæ Repjufæ Sojabaunir Mustarðskorn Baðmullarfæ Annað	0,05 0,01 (*)	0,1 (*)	0,5 0,3 0,1 (*)	0,1 0,05 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)			
	Klórtalóní	Klórmeqvat	Endósúlfan (summa af alfa- og beta-myndbrigðum og endósúlfansúlfati, gefin upp sem endósúlfan)	Dikófól (summa af p.p- og o.p-myndbrigðum)
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr lafi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,1 (*)	30	20
7. Humlar (þurrkaðir), þar með taldir humlaköggjar og óþykkjað duft	50	0,1 (*)	0,1 (*)	50

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

Ath.: Til hagræðingar fyrir lesandann er leyfilegt hámarks magn leifa feitletrað þegar um er að ræða breytingar á leyfilegu hámarks magni leifa í viðaukum við tilskipanir sem eru eldri en tilskipun 2000/42/EB. Ef leturgerðin er eðlileg er leyfilegt hámarks magn leifa endurtekning á fyrirliggjandi leyfilegu hámarks magni leifa.

(^a) Sýnir breytingu miðað við tilskipun 2000/42/EB.

(^b) Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa til 31. júlí 2003 sem byggist á framlengingu í kjölfar fyrri notkunar þar sem ekkert leyfi er fyrir hendi lengur.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/39/EB

2002/EES/63/09

frá 23. maí 2001

**um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE
um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum
vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/82/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/82/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/82/EB, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/21/EB ⁽⁶⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nýju virku efnin, asímsúlfúron og próhexadionkalsíum, voru skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 1999/80/EB ⁽⁷⁾ og 2000/50/EB ⁽⁸⁾, hið fyrra til notkunar sem illgresiseyðir í hrísgrjónaræktun fyrir spírur og það síðara sem vaxtarstýriefni.
- 2) Efnin voru skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE og grundvallaðist skráningin á mati á upplýsingunum sem lagðar voru fram varðandi tilætlaða notkun.
- 3) Áður en efnin voru skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE hafði notkun þeirra verið leyfð til bráðabirgða í tilteknum aðildarríkjum í samræmi við 1. mgr. 8. gr. tilskipunarinnar. Eftir skráningu efnanna í I. viðauka leyfðu þessi aðildarríki nokkur

plöntuvarnarefni, sem innihalda þau, í samræmi við 4. gr. tilskipunarinnar og ákváðu bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa eins og krafist er í f-lið 1. mgr. 4. gr. Þessi gildi og upplýsingarnar, sem þau byggjast á, hafa verið tilkynnt framkvæmdastjórninni eins og krafa er gerð um í tilskipuninni. Þessar upplýsingar, ásamt fyrirleggjandi gögnum af öðrum toga, hafa verið endurskoðaðar og nægja til þess að ákvarða megi leyfilegt hámarks magn leifa. Séu engin ákvæði í gildi um leyfilegt hámarks magn leifa eða um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa á vettvangi bandalagsins skulu aðildarríkin fastsetja innlend bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunarinnar áður en til leyfisveitingar kemur. Með tilliti til 5. gr. tilskipunar 86/363/EBE gildir þetta einnig um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa í dýraafurðum ef þess er að vænta að vörur, sem í eru leifar virks efnis, verði notaðar sem fóður.

- 4) Þegar asímsúlfúron og próhexadionkalsíum voru skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á asímsúlfúroni og próhexadionkalsíum lokið 2. júlí 1999 með endurmatsskýrslum framkvæmdastjórnarinnar um asímsúlfúron og próhexadionkalsíum. Í þessum endurmatsskýrslum var viðtekinn dagskammtur fyrir asímsúlfúron ákvarðaður 0,1 mg/kg líkamsþyngdar á dag og fyrir próhexadionkalsíum 0,2 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem eru meðhöndluð með asímsúlfúroni og próhexadionkalsíum, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem farið er eftir innan Evrópubandalagsins með tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin ⁽⁹⁾ og vísindanefndin um plöntur ⁽¹⁰⁾ hafa gefið út um þessa aðferðafræði. Það hefur verið reiknað út að leyfilegt hámarks magn leifa, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, hafi ekki í för með sér að farið sé yfir þann viðtekna dagskammt sem að framan greinir.
- 5) Við matið og þá umfjöllun, sem fór fram áður en kom til skráningar asímsúlfúrons og próhexadionkalsíums í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, varð ekki vart bráðra eituhrifa sem kölluðu á að fastsettur yrði viðmiðunarskammtur fyrir bráða eitrun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 148, 1.6.2001, bls. 70, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 29/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 7.

(1) Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

(2) Stjtið. EB L 3, 6.1.2001, bls. 18.

(3) Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

(4) Stjtið. EB L 350, 19.8.1991, bls. 1.

(5) Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

(6) Stjtið. EB L 69, 10.3.2001, bls. 17.

(7) Stjtið. EB L 210, 10.8.1999, bls. 13.

(8) Stjtið. EB L 198, 4.8.2000, bls. 39.

(9) Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlegra umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

(10) Álit vísindanefndarinnar um plöntur varðandi spurningar um að breyta viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (Álit vísindanefndarinnar um plöntur, gefið 14. júlí 1998) (http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scp/out21_en.html).

- 6) Til að tryggja að neytandinn fái nægilega vernd gegn váhrifum af völdum leifa í eða á afurðum sem hafa ekki verið samþykktar skal í varúðarskyni setja bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa sem miðast við neðri greiningarmörk fyrir allar afurðir sem ákvæði tilskipana 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um. Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir leyfilegt hámarks magn leifa á vettvangi bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa fyrir asímsúlfúron og próhexadíonkalsíum í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár nægi til þess að taka megi ákvörðun um flest önnur frekari not asímsúlfúrons og próhexadíonkalsíums. Að þeim tíma liðnum skulu þessi bráðabirgðagildi um leyfilegt hámarks magn leifa verða endanleg.
- 7) Alþjóðaviðskiptastofnuninni var tilkynnt um þessar ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun og athugasemdirnar, sem bárust, voru teknar til skoðunar. Framkvæmdastjórnin mun kanna hvort unnt sé að setja vikmörk fyrir leyfilegt hámarks magn leifa tiltekinna samsetninga varnarefna og plantna, þegar um innflutning er að ræða, á grundvelli fullnægjandi, framlagðra gagna.
- 8) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarks magn (mg/kg)
Asímsúlfúron	0,02 (*) ^(P) Kornvörur
Próhexadíon (próhexadíon og sölt þess, gefið upp sem próhexadíon)	0,2 ^(P) Hveiti og bygg 0,05 ^(P) (*) Aðrar kornvörur

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

(^P) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa sem fastsett voru í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: litið skal á öll bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa fyrir þessar varnarefnaleifar sem endanleg í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar sem tekur gildi fjórum árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar.

2. gr.

Eftirfarandi bætist við í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarks magn (mg/kg)		
	Í kjöti, þar með talinni fitu, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	Í mjólk og mjólkurvörum sem skráðar eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	Í skurnlausum, nýjum eggjum, fuglseggjum og eggjarauðum sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
Próhexadíon (próhexadíon og sölt þess, gefið upp sem próhexadíon)	0,05 ^(P) (*)	0,01 ^(P) (*)	0,05 ^(P) (*)

(*) Sýnir neðri greiningarmörk.

(^P) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa sem fastsett voru í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: litið skal á öll bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa fyrir þessar varnarefnaleifar sem endanleg í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar sem tekur gildi fjórum árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar.

3. gr.

Dálkarnir með yfirskriftunum „Asímsúlfúron“ og „Próhexadion (próhexadion og sölt þess, gefið upp sem próhexadion)“, sem settir eru fram í viðaukanum við þessa reglugerð, bætast við í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

4. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 2002.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. maí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

—

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asímsúlfúron	Próhexadion (próhexadion og sölt þess, gefið upp sem próhexadion)
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur i) SÍTRUSÁVEXTIR Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þar með taldar klementínur og aðrir blendingar) Appelsínur Pómelónur Annað ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án hennar) Möndlur Parahnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Goðahnetur (makadamíahnetur) Pekanhnetur Furuhnetur Pistasíuhnetur Valhnetur Annað iii) KJARNÁÁVEXTIR Epli Perur Kveði Annað iv) STEINALDIN Apríkósur Kirsiber Ferskjur (þar með taldar nektarínur og áþekkir blendingar) Plómur Annað v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN a) Vínber og þrúgur Vínber Þrúgur b) Jarðarber (önnur en villt)	0,02 ^(p) (*)	0,05 ^(p) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asímsúlfúron	Próhexadíon (próhexadíon og sölt þess, gefið upp sem próhexadíon)
c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Daggarber (elgsber) Logaber Hindber Annað d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Stíkilsber Annað e) Villt ber og aldin vi) ÝMISS KONAR ALDIN Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað		
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,02 ^(P) (*)	0,05 ^(P) (*)
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Piparrót Ætífífill Nípur Seljurót Hreðkur Hafursrót Sætuhnúðar Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asímsúlfúron	Próhexadíon (próhexadion og sölt þess, gefið upp sem próhexadion)
ii) LAUKAR Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Vorlaukur Annað iii) ALDINGRÆNMETI a) Náttskuggaætt Tómatar Paprikur Eggaldin Annað b) Graskersætt — með ætu hýði Gúrkur Smágúrkur Dvergbítar Annað c) Graskersætt — með óætu hýði Melónur Grasker Vatnsmelónur Annað d) Sykurmaís iv) KÁL a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál Annað b) Kálhöfuð Rósakál Höfuðkál Annað c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað d) Hnúðkál v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR a) Salat og álíka Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat Annað		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asímsúlfúron	Próhexadíon (próhexadíon og sölt þess, gefið upp sem próhexadíon)
b) Spínat og álíka Spínat Strandblaðka Annað c) Brunnperla d) Jólasalat e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Blaðselleri Annað vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Selleri Fennika Ætiþistill Blaðlaukur Rabarbari Annað viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir		
3. Belgávextir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,02 ^(P) (*)	0,05 ^(P) (*)
4. Olíufræ Hörfræ Jarðhnetur Valmúufræ Sesamfræ Sólblómafræ Repjufræ Sojabaunir Mustarðskorn Baðmullarfræ Annað	0,1 ^(P) (*)	0,1 ^(P) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asímsúlfúron	Próhexadion (próhexadion og sölt þess, gefið upp sem próhexadion)
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,02 ^(p) (*)	0,05 ^(p) (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 ^(p) (*)	0,1 ^(p) (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þar með taldir humlaköggjar og óþykkjað duft	0,1 ^(p) (*)	0,1 ^(p) (*)

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

(^p) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa sem fastsett voru í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: litið skal á öll bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa fyrir þessar varnarefnaleifar sem endanleg í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar sem tekur gildi fjórum árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/50/EB

2002/EES/63/10

frá 3. júlí 2001

um breytingu á tilskipun 95/45/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir litarefni til notkunar í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá
21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna
varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽¹⁾, eins og
henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
94/34/EB ⁽²⁾, einkum a-lið 3. mgr. 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/36/EB frá
30. júní 1994 um litarefni til notkunar í matvælum ⁽³⁾
eru talin upp þau efni sem leyfilegt er að nota sem
litarefni í matvælum.
- 2) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/45/EB frá
26. júlí 1995 um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir
litarefni til notkunar í matvælum ⁽⁴⁾, eins og henni var
breytt með tilskipun 1999/75/EB ⁽⁵⁾, eru tilgreind
hreinleikaskilyrði fyrir litarefni sem um getur í
tilskipun 94/36/EB.
- 3) Með tilliti til tækniframfara er nauðsynlegt að breyta
hreinleikaskilyrðunum sem eru tilgreind í tilskipun
95/45/EB varðandi blönduð karótín (E 160a (i)) og
betakarótín (E 160a (ii)).
- 4) Nauðsynlegt er að taka mið af forskriftum og
greiningaraðferðum fyrir aukefni, sem eru settar fram
í *Codex Alimentarius*, samdar af sameiginlegri
sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar
Sameinuðu þjóðanna (FAO) og Alþjóðaheilbrigðis-
málastofnunarinnar (WHO) um aukefni í matvælum
(JECFA).
- 5) Því er nauðsynlegt að laga tilskipun 95/45/EB að
þessu.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun,
eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað textans um blönduð karótín (E 160a (i)) og
betakarótín (E 160a (ii)) í B-hluta viðaukans við tilskipun
95/45/EB komi textinn í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-
sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 30. júní
2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í
stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í
þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun
þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja
nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún
birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. júlí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 190, 12.7.2001, bls. 14, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2002 frá 19.
apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 13.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 226, 22.9.1995, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 206, 5.8.1999, bls. 19.

VIÐAUKI

„E 160 a (i) BLÖNDUÐ KARÓTÍN

1. Plöntukarótín

Samheiti

Skilgreining

Flokkur

Litaskrárnúmer

Einecs-nr.

Efnaformúla

Mólmassi

Magngreining

CI matarappelsínugult 5

Blönduð karótín eru fengin með leysiefnaúdrætti úr náttúrlegum stofnum ætra plantna, gulróta, jurtaolíu, grass, refasmára og netla.

Í litarefninu eru fyrst og fremst karótenóíð, þar af er að stærstum hluta β -karótín. α - og γ -karótín og önnur litarefni geta verið til staðar. Auk litarefnanna kann þetta efni að innihalda olíur, fituefni og vaxefni sem eru til staðar frá náttúrunnar hendi í grunnefninu.

Við útdráttinn er einungis leyfilegt að nota eftirtalin leysiefni: asetón, metýletýlketón, metanól, etanól, própán-2-ól, hexan (*), diklórmétan og koltvísýring.

Karótenóíð

75130

230-636-6

 β -karótín: $C_{40}H_{56}$ β -karótín: 536,88

Karótínmagn (reiknað sem β -karótín) er að minnsta kosti 5 %. Í vörum sem fengnar eru með útdrætti jurtaolía: 0,2 % hið minnsta í matarfitu

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 við a.m.k. 440 nm til 457 nm í sýklóhexani

Sanngreining

A. Litrófsgreining

Hámarks magn í sýklóhexani við 440 nm til 457 nm og 470 nm til 486 nm

Hreinleiki

Leysiefnaleifar

Asetón	}	Ekki yfir 50 mg/kg af hverju efni fyrir sig eða í samsetningum
Metýletýlketón		
Metanól		
Própán-2-ól		
Hexan		
Etanól	}	Ekki yfir 10 mg/kg
Diklórmétan		
Ekki yfir 3 mg/kg		
Ekki yfir 5 mg/kg		
Ekki yfir 1 mg/kg		
Ekki yfir 1 mg/kg		

Arsen

Blý

Kvikasilfur

Kadmíum

2. Þörungakarótín

Samheiti

Skilgreining

CI matarappelsínugult 5

Blönduð karótín er einnig hægt að vinna úr náttúrlegum stofnum þörungsins *Dunaliella salina* sem er ræktaður í stórum saltvötnum í Whyalla, Suður-Ástralíu. β -karótín er dregið út með ilm kjarnaolíu. Blandan er 20 til 30% sviflausn í matarolíu. Hlutfall trans-sis myndbrigða er á bilinu 50/50 til 71/29.

Í litarefninu eru fyrst og fremst karótenóíð, þar af er að stærstum hluta β -karótín. α -karótín, lútín, seaxantín og β -kryptóantín geta verið til staðar. Auk litarefnanna kann þetta efni að innihalda olíur, fituefni og vaxefni sem eru til staðar frá náttúrunnar hendi í grunnefninu.

Flokkur	Karótenóíð
Litaskrárnúmer	75130
Efnaformúla	β -karótín: $C_{40}H_{56}$
Mólmassi	β -karótín: 536,88
Magngreining	Karótínmagn (reiknað sem β -karótín) er að minnsta kosti 20%
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 við a.m.k. 440 nm til 457 nm í sýklóhexani

Sanngreining

A. Litrófsgreining	Hámarks magn í sýklóhexani við 448 nm til 457 nm og 474 nm til 486 nm
--------------------	---

Hreinleiki

Náttúrulegt tókóferól í matarolíu	Ekki yfir 0,3%
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 5 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg
Kadmíum	Ekki yfir 1 mg/kg

E 160 a (ii) BETA-KARÓTÍN**1. Beta-karótín**

Samheiti	CI matarappelsínugult 5
-----------------	-------------------------

Skilgreining Þessar forskriftir eiga helst við altrans-myndbrigði β -karótíns ásamt smávægilegu magni af öðrum karótenóíðum. Þynntar og stöðgaðar blöndur geta haft mismunandi hlutföll trans-sis myndbrigða.

Flokkur	Karótenóíð
Litaskrárnúmer	40800
Einecs-nr.	230-636-6
Efnaheiti	β -karótín, β , β -karótín
Efnaformúla	$C_{40}H_{56}$
Mólmassi	536,88
Magngreining	Ekki undir 96% af heildarlitunarefnum (gefin upp sem β -karótín)
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 við a.m.k. 440 nm til 457 nm í sýklóhexani

Lýsing

Rauðir eða rauðbrúnir kristallar eða kristallað duft

Sanngreining

A. Litrófsgreining	Hámarks magn í sýklóhexani við 453 nm til 456 nm
--------------------	--

Hreinleiki

Súlfataska	Ekki yfir 0,2%
Önnur litunarefni	Karótenóíð, önnur en β -karótín: ekki yfir 3% af heildarlitunarefnum
Arsen	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 5 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki yfir 1 mg/kg
Kadmíum	Ekki yfir 1 mg/kg

2. Beta-karótín úr *Blakeslea trispora***Samheiti**

CI matarappelsínugult 5

Skilgreining

Fæst með gerjun með því að nota blandaða ræktun tveggja mökunargerða, (+) og (-), af náttúrulegum stofnum sveppsins *Blakeslea trispora*. β -karótíníð er dregið út úr lífmassanum með etýlasetati og kristallað. Kristallaða afurðin er aðallega úr trans- β -karótíni. Þar sem ferlið er náttúrulegt eru u.þ.b. 3% af afurðinni blönduð karótenóíð sem er sérkennandi fyrir afurðina.

Flokkur

Karótenóíð

Litaskrárnúmer

40800

Eines-nr.

230-636-6

Efnaheiti

 β -karótín, β , β -karótín

Efnaformúla

 $C_{40}H_{56}$

Mólmassi

536,88

Magngreining

Ekki undir 96% af heildarlitunarefnum (gefin upp sem β -karótín) $E_{1\%}^{1\text{cm}}$

2 500 við a.m.k. 440 nm til 457 nm í sýklóhexani

Lýsing

Rauðir eða rauðbrúnir kristallar eða kristallað duft

Sanngreining

A. Litrófsgreining

Hámarks magn í sýklóhexani við 453 nm til 456 nm

Hreinleiki

Leysiefnaleifar

Etýlasetat

Etanól

} Ekki yfir 0,8% af hvoru efni fyrir sig eða til samans

Súlfataska

Ekki yfir 0,2%

Önnur litunarefni

Karótenóíð, önnur en β -karótín: ekki yfir 3% af heildarlitunarefnum

Arsen

Ekki yfir 3 mg/kg

Blý

Ekki yfir 5 mg/kg

Kvikasilfur

Ekki yfir 1 mg/kg

Kadmíum

Ekki yfir 1 mg/kg

Aflatoxín B1

Ekkert

Sveppaeitur (mýkótoxín):

T2

Okratoxín

Searalenon

} Ekkert

Örverufræði:

Myglusveppir

Ekki yfir 100/g

Gersveppir

Ekki yfir 100/g

Salmonella

Ekki til staðar í 25 g

Escherichia coli

Ekki til staðar í 5 g

(*) Bensen: ekki yfir 0,05% rúmmálshlutfall."

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/52/EB

2002/EES/63/11

frá 3. júlí 2001

um breytingu á tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/34/EB ⁽²⁾, einkum a-lið 3. mgr. 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/35/EB frá 30. júní 1994 um sætuefni til notkunar í matvælum ⁽³⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 96/83/EB ⁽⁴⁾, eru talin upp þau efni sem leyfilegt er að nota sem sætuefni í matvælum.
- 2) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/31/EB frá 5. júlí 1995 um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/51/EB ⁽⁶⁾, eru tilgreind hreinleikaskilyrði fyrir sætuefnin sem um getur í tilskipun 94/35/EB.
- 3) Með tilliti til tækniframfara er nauðsynlegt að breyta hreinleikaskilyrðunum sem voru tilgreind í tilskipun 95/31/EB varðandi mannítól (E 421) og asesúlfam K (E 950).
- 4) Nauðsynlegt er að taka mið af forskriftum og greiningaraðferðum fyrir sætuefni sem eru settar fram í *Codex Alimentarius* af sameiginlegri sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna (FAO) og Alþjóðaheilbrigðismála-stofnunarinnar (WHO) um aukefni í matvælum (JECFA).
- 5) Því er nauðsynlegt að laga tilskipun 95/31/EB að þessu.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað textans um E 421, mannítól, og E 950, asesúlfam K, í viðaukanum við tilskipun 95/31/EB komi textinn í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. júlí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 190, 12.7.2001, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 3.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 48, 19.2.1997, bls. 16.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 178, 28.7.1995, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 198, 4.8.2000, bls. 41.

VIDAUKI

„E 950 ASESÚLFAM K

Samheiti	Asesúlfamkalíum, kalíumsalt af 3,4-díhýdró-6-metýl-1,2,3-oxaþíasín-4-on, 2,2-díoxíði
Skilgreining	
Efnaheiti	6-metýl-1,2,3-oxaþíasín-4(3H)-on-2,2-díoxíðkalíumsalt
Einecs-nr.	259-715-3
Efnaformúla	C ₄ H ₄ KNO ₄ S
Mólmassi	201,24
Magngreining	Innihald að minnsta kosti 99% C ₄ H ₄ KNO ₄ S miðað við vatnsfrítt efni
Lýsing	Lyktarlaust, hvítt, kristallað duft. U.þ.b. 200 sinnum sætara en súkrósi
Sanngreining	
A. Leysni	Auðleysanlegt í vatni, mjög lítillega leysanlegt í etanóli
B. Útfjólublátt ísog	Hámark 227 ± 2 nm fyrir 10 mg lausn í 1 000 ml af vatni
C. Jákvæð prófun fyrir kalíum	Stenst prófun (framkvæma skal prófun á leifunum með því að glæða 2 g af sýninu)
D. Útfellingarpróf	Bæta skal nokkrum dropum af 10% lausn af natríumkóbaltnítríti út í lausn af 0,2 g af sýninu í 2 ml af ediksýru og 2 ml af vatni. Gult botnfall myndast.
Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 1% (105 °C, 2 klukkustundir)
Lífræn óhreinindi	Stenst prófun fyrir 20 mg/kg af efnisþáttum sem hafa útfjólubláa virkni
Flúoríð	Ekki yfir 3 mg/kg
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg

E 421 MANNÍTÓL**1. Mannítól**

Samheiti	D-mannítól
Skilgreining	Framleitt með hvataðri vetnisbindingu sykrulausna sem innihalda glúkósa og/eða frúktósa
Efnaheiti	D-mannítól
Einecs-nr.	200-711-8
Efnaformúla	C ₆ H ₁₄ O ₆
Mólmassi	182,2
Magngreining	Innihald ekki undir 96,0% af D-mannítóli og ekki yfir 102% miðað við þurrefni
Lýsing	Hvítt, lyktarlaust, kristallað duft
Sanngreining	
A. Leysni	Vatnsleysanlegt, mjög lítillega leysanlegt í etanóli, nánast óleysanlegt í etra
B. Bræðslumark	Milli 164 og 169 °C
C. Þunnlagsskiljun	Stenst prófunina
D. Eðlissnúningur	[α] ²⁰ _D : +23° til + 25° (bóratlausn)
E. Sýrustig	Milli 5 til 8
	Bæta skal 0,5 ml af mettaðri kalíumklóríðlausn við 10 ml af 10% lausn af sýninu, massi miðað við rúmmál, og mæla síðan sýrustigið

Hreinleiki

Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,3 % (105 °C, 4 klst.)
Afoxandi sykrur	Ekki yfir 0,3 % (sem glúkósi)
Sykrur alls	Ekki yfir 1 % (sem glúkósi)
Súlfataska	Ekki yfir 0,1 %
Klóríð	Ekki yfir 70 mg/kg
Súlfat	Ekki yfir 100 mg/kg
Nikkel	Ekki yfir 2 mg/kg
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg

2. Mannítól, framleitt með gerjun**Samheiti**

D-mannítól

SkilgreiningFramleitt með rofinni gerjun við loftháðar aðstæður með hefðbundnum stofni gersveppsins *Zygosaccharomyces rouxii*

Efnaheiti

D-mannítól

Einecs-nr.

200-711-8

Efnaformúla

C₆H₁₄O₆

Mólmassi

182,2

Magngreining

Innihald að minnsta kosti 99% miðað við þurrefni

Lýsing

Hvít, lyktarlaust, kristallað duft

Sanngreining

A. Leysni

Vatnsleysanlegt, mjög lítillega leysanlegt í etanóli, nánast óleysanlegt í etra

B. Bræðslumark

Milli 164 og 169 °C

C. Þunnlagsskiljun

Stenst prófunina

D. Eðlissnúningur

[α]²⁰_D: +23° til + 25° (bóratlausn)

E. Sýrustig

Milli 5 til 8

Bæta skal 0,5 ml af mettaðri kalíumklóríðlausn við 10 ml af 10% lausn af sýninu, massi miðað við rúmmál, og mæla síðan sýrustigið

Hreinleiki

Arabítól	Ekki yfir 0,3%
Efnistap við þurrkun	Ekki yfir 0,3% (105 °C, 4 klst.)
Afoxandi sykrur	Ekki yfir 0,3% (sem glúkósi)
Sykrur alls	Ekki yfir 1% (sem glúkósi)
Súlfataska	Ekki yfir 0,1%
Klóríð	Ekki yfir 70 mg/kg
Súlfat	Ekki yfir 100 mg/kg
Blý	Ekki yfir 1 mg/kg
Loftháðar, miðsæknar bakteríur	Ekki fleiri en 10 ³ /g
Kóligerlar	Enginn í 10 g
<i>Salmonella</i>	Enginn í 10 g
<i>E. coli</i>	Enginn í 10 g
<i>Staphylococcus aureus</i>	Enginn í 10 g
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	Enginn í 10 g
Myglusveppir	Ekki yfir 100/g
Gersveppir	Ekki yfir 100/g ⁴⁴

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 96/5/EB

2002/EES/63/12

frá 16. febrúar 1996

um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérfaði ⁽¹⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Ráðstafanir bandalagsins, sem eru fyrirhugaðar með þessari tilskipun, ganga ekki lengra en nauðsyn krefur til þess að ná þeim markmiðum sem þegar er kveðið á um í tilskipun 89/398/EBE.

Unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn eru hluti af fjölbreyttri fæðu og eru ekki eini næringargjafi ungbarna og smábarna.

Vörurnar sem um ræðir eru til í fjölbreytilegu úrvali sem endurspeglar hina fjölbreyttu fæðu sem ungbörnum, sem búið er að venja af brjósti, og smábörnum stendur til boða sem rekja má til félags- og menningarlegra aðstæðna í bandalaginu.

Grundvallarsamsetning varanna sem um ræðir skal vera þannig að þær fullnægi næringarþörfum heilsuhraustra ungbarna og smábarna eins og þær hafa verið ákvarðaðar á grundvelli vísindalegra gagna, að teknu tilliti til framangreindra þátta.

Kveða skal á um mikilvægustu kröfur fyrir næringarefni að því er varðar samsetningu hinna tveggja stóru vöruflokka, þ.e.a.s. unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat.

Gera skal lögboðnar kröfur og setja aðrar takmarkanir að því er varðar magn vítamína, steinefna og annarra næringarefna vegna eðlis þessara vara en þó er framleiðendum frjálst að bæta við slíkum næringarefnum að því tilskildu að þeir noti eingöngu efnin sem eru skráð í IV. viðauka við þessa tilskipun.

Notkun varanna að viðbættum þessum næringarefnum í valfrjálstu magni, sem eftirlit er haft með í bandalaginu, virðist ekki hafa í för með sér að ungbörn og smábörn fái þessi næringarefni í of stórum skömmtum. Fylgjast skal vel

með þróun á þessu sviði í framtíðinni og viðeigandi ráðstafanir verða gerðar, ef nauðsyn krefur.

Setja skal ákvæði í tilskipun ráðsins um notkun aukefna við framleiðslu unninna matvæla með korn sem uppistöðu og barnamat.

Fjallað verður með viðtækum hætti um notkun nýrra innihaldsefna í matvælum í sérstökum aðgerðum sem taka til allra matvæla.

Þessi tilskipun endurspeglar nýjustu þekkingu um þessi efni. Ákvarðanir um breytingar, sem byggjast á framförum á sviði vísinda og tækni, verða teknar samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 13. gr. tilskipunar 89/398/EBE.

Í ljósi þess hverjum vörurnar eru ætlaðar skal án tafar mæla fyrir um nauðsynlegar örverufræðilegar viðmiðanir og hámarksmagn mengunarefna.

Skv. 7. gr. tilskipunar 89/398/EBE lúta þær framleiðsluvörur, sem sú tilskipun nær til, þeim almennu reglum sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 79/112/EBE frá 18. desember 1978 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla til sölu til neytenda ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/102/EB ⁽³⁾.

Með þessari tilskipun eru viðbótarákvæði við og undanþágur frá fyrrnefndum, almennu reglum samþykkt og útlistuð nánar, eftir því sem við á.

Með tilliti til eðlis og notkunar varanna, sem fjallað er um í þessari tilskipun, er nauðsynlegt að tilgreina í merkingu orkugildi og innihald helstu næringarefna. Tilgreina skal notkunarmáta í samræmi við 8. lið 1. mgr. 3. gr. og 10. gr. tilskipunar 79/112/EBE til að koma í veg fyrir óheppilega notkun sem getur stofnað heilsu ungbarna í hættu.

Almennt má nota staðhæfingar sem eru ekki sérstaklega bannaðar um viðkomandi vörur í samræmi við reglurnar sem gilda um öll matvæli en ef um slíkar staðhæfingar er að ræða skal, ef við á, taka tillit til viðmiðana um samsetningu sem tilgreindar eru í þessari tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 49, 28.2.1996, bls. 17, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 186, 30. 6. 1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. nr. L 33, 8. 2. 1979, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. nr. L 291, 25. 11. 1993, bls. 14.

Í samræmi við 4. gr. tilskipunar 89/398/EBE hefur verið haft samráð við vísindanefndina um matvæli um þau ákvæði sem kunna að hafa áhrif á almannaeilbrigði.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi tilskipun er „sértilskipun“ í skilningi 4. gr. tilskipunar 89/398/EBE.

2. Tilskipun þessi fjallar um matvæli til nota sem sérfaði sem er ætlað að fullnægja sérstökum næringarþörfum heilsuhraustra ungbarna og smábarna í bandalaginu og ungbarna sem verið er að venja af brjósti og smábarna sem viðbót við mataræði þeirra og/eda þegar verið er að venja þau á almennt fæði. Þetta felur í sér eftirfarandi:

a) „Unnin matvæli með korn sem uppistöðu“ sem skiptast niður í eftirfarandi fjóra flokka:

i) einfaldar kornblöndur sem eru hrærðar út eða hræra skal út með mjólk eða öðrum heppilegum næringarvökva;

ii) kornblöndur, að viðbættum prótínríkum fæðutegundum, sem leysa á upp í vatni eða öðrum prótínfríum vökva;

iii) pasta sem nota skal eftir að það hefur verið soðið í vatni eða öðrum heppilegum vökva;

iv) tvíbökur og kex sem neyta má beint eða mylja út í vatn, mjólk eða annan heppilegan vökva.

b) „Barnamat“ úr öðru hráefni en þar sem korn er uppistaðan.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um mjólkurvörur ætlaðar smábörnum.

4. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

— „ungbörn“: börn yngri en 12 mánaða;

— „smábörn“: börn á aldrinum eins til þriggja ára.

2. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að framleiðsluvörurnar, sem um getur í 1. gr., séu því aðeins markaðssettar í bandalaginu að þær séu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

3. gr.

Unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat skulu framleidd úr innihaldsefnum sem viðurkennt er að henti næringarþörfum ungbarna og smábarna samkvæmt niðurstöðum viðurkenndra vísindarannsókna.

4. gr.

1. Unnin matvæli með korn sem uppistöðu skulu uppfylla viðmiðanirnar um samsetningu sem eru tilgreindar í I. viðauka.

2. Barnamat, sem er lýst í II. viðauka, skal uppfylla viðmiðanirnar um samsetningu sem þar eru tilgreindar.

5. gr.

Einungis er heimilt að bæta þeim næringarefnum, sem eru skráð í IV. viðauka, við í framleiðslu á unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat. Innan 12 mánaða frá gildistöku þessarar tilskipunar skal mæla fyrir um hámarksmagn, til viðbótar því sem þegar hefur verið fastsett, ef þörf krefur.

Mæla skal fyrir um hreinleikaskilyrði fyrir þessi efni síðar meir.

6. gr.

Í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat skulu ekki vera nein efni í því magni sem stefnt getur heilsu ungbarna og smábarna í hættu. Nauðsynlegt er að ákvarða hámarksgildin án tafar.

Ákvarða skal örverufræðilegar viðmiðanir eftir því sem nauðsyn ber til.

7. gr.

1. Eftirfarandi lögboðnar upplýsingar komi fram í merkingum viðkomandi framleiðsluvara, auk þeirra sem kveðið er á um í 3. gr. tilskipunar 79/112/EBE:

a) Yfirlýsing um þann aldur sem varan er ætluð fyrir að teknu tilliti til samsetningar hennar, áferðar og annarra sérstakra eiginleika. Tilgreindur aldur fyrir sérhverja vöru skal ekki vera undir fjögurra mánaða aldri. Heimilt er að mæla með notkun vöru fyrir ungbörn frá fjögurra mánaða aldri nema óháðir aðilar á sviði læknisfræði, næringarfræði eða lyfjafræði eða annað fagfólk, sem er ábyrgt fyrir ungbarna- og mæðravernd, ráðleggi annað.

b) Upplýsingar um hvort glúten er til staðar eða ekki ef varan er ætluð ungbörnum yngri en sex mánaða að aldri.

- c) Orkugildi í kJ og kkal ásamt prótín-, sykru- og fituinnihaldi, gefnu upp í tölugildum í 100 g eða 100 ml af vöru eins og hún er seld og, þar sem við á, miðað við tiltekið magn tilbúinnar vöru eins og ráðgert er að hennar sé neytt.
- d) Meðalmagn hvers steinefnis og hvers vítamíns, sem getið er um í tilteknu magni í I. og II. viðauka, gefið upp í tölugildum í 100 g eða 100 ml af vöru eins og hún er seld og, þar sem við á, miðað við tiltekið magn tilbúinnar vöru eins og ráðgert er að hennar sé neytt.
- e) Leiðbeiningar um hvernig ber að tilreiða framleiðsluvörurnar, ef nauðsyn krefur, og yfirlýsing um mikilvægi þess að fylgja þeim leiðbeiningum.
2. Á merkimiðanum getur eftirfarandi komið fram:
- a) Meðalmagn næringarefnanna sem getið er um í IV. viðauka, ef gildin koma ekki fram í ákvæðunum í dlið 1. mgr., gefið upp í tölugildum í 100 g eða 100 ml af vöru eins og hún er seld og, þar sem við á, miðað við tiltekið magn tilbúinnar vöru eins og ráðgert er að hennar sé neytt.
- b) Auk upplýsinga í tölum, upplýsingar um vítamín og steinefni í V. viðauka, tilgreindar sem hlutfall viðmiðunargilda sem þar eru gefin upp, miðað við hverja 100 ml vörunnar eins og hún er seld og þar sem við á, tilgreint magn vöru eins og ráðgert er að hennar sé neytt, að því tilskildu að magnið, sem er til staðar, sé að minnsta kosti 15% af viðmiðunargildunum.

8. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir

30. september 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Beita ber þessum lögum og stjórnsýslufyrirmælum þannig:

- heimiluð séu viðskipti með vörur, sem samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar, eigi síðar en 1. október 1997,
- bönnuð séu viðskipti með vörur, sem samræmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar, frá og með 31. mars 1999.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

9. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

10. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. febrúar 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

SAMSETNING UNNINNA MATVÆLA MEÐ KORN SEM UPPISTÖÐU OG BARNAMATAR FYRIR
UNGBÖRN OG SMÁBÖRN

Kröfurnar, sem varða næringarefni, eiga við um framleiðsluvörur sem eru tilbúnar til notkunar og eru markaðssettar sem slíkar eða endurgerðar samkvæmt leiðbeiningum framleiðandans.

1. **Korninnihald**

Unnin matvæli með korn sem uppistöðu eru aðallega framleidd úr einni eða fleiri tegundum malaðs korns og/eða sterkjurikum rótarávöxtum.

Magn korns og/eða sterkjurikra rótarávaxta skal vera hið minnsta 25% af þurrvigti endanlegu blöndunnar.

2. **Prótín**

2.1. Prótíninnihaldið, að því er varðar vörurnar í ii- og iv-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 1,3 g/100 kJ (5,5 g/100 kkal).

2.2. Magn prótíns, sem bætt er út í vörurnar í ii-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 0,48 g/100 kJ (2 g/100 kkal).

2.3. Magn prótínríkra fæðutegunda, sem notaðar eru við framleiðslu á kexi, sem um getur í iv-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr. og kynntar sem slíkar, skal ekki vera meira en 0,36 g/100 kJ (1,5/100 kkal).

2.4. Efnastuðull viðbætta prótínsins skal vera að minnsta kosti 80% af viðmiðunarprótíninu (kasíni, eins og það er skilgreint í III. viðauka) eða prótínorkuhlutfall (PER) prótínsins í blöndunni skal jafngilda 70% af sama hlutfalli hjá viðmiðunarprótíninu. Það er ófrávikjanlegt að heimilt er að bæta við aminosýrum í þeim tilgangi einum að auka næringargildi prótínblöndunnar og aðeins í þeim hlutföllum sem eru nauðsynleg til þess að ná því markmiði.

3. **Sykrur**

3.1. Ef súkrósa, frúktósa, glúkósa, glúkósasírópi eða hunangi er bætt út í vörurnar sem um getur í i- og iv-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr. skal:

— magn viðbættra sykra af þessum uppruna ekki vera meira en 1,8 g/100 kJ (7,5 g/100 kkal),

— magn viðbætts frúktósa ekki vera meira en 0,9 g/100 kJ (3,75 g/100 kkal).

3.2. Ef súkrósa, frúktósa, glúkósasírópi eða hunangi er bætt út í vörurnar sem um getur í ii-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr. skal:

— magn viðbættra sykra af þessum uppruna ekki vera meira en 1,2 g/100 kJ (5 g/100 kkal),

— magn viðbætts frúktósa ekki vera meira en 0,6 g/100 kJ (2,5 g/100 kkal).

4. **Fituefni**

4.1. Innihald fituefna, að því er varðar vörurnar í i- og iv-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 0,8 g/100 kJ (3,3 g/100 kkal).

4.2. Innihald fituefna, að því er varðar vörurnar í ii-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr. skal ekki vera meira en 1,1 g/100 kJ (4,5 g/100 kkal). Ef innihald fituefna er meira en 0,8 g/100 kJ (3,3 g/100 kkal) skal:

a) magn lárinsýru ekki vera meira en 15% af heildarinnihaldi fituefna;

b) magn mýristínsýru ekki vera meira en 15% af heildarinnihaldi fituefna;

c) magn línólínsýru (í formi glýseríða = línóleata) ekki vera meira en 70 mg/100 kJ (300 mg/100 kkal) og ekki meira en 285 mg/100 kJ (1200 mg/100 kkal).

5. **Steinefni:**5.1. *Natríum*

— einungis má bæta natríumsöltum við í unnin matvæli með korn sem uppistöðu af tæknilegum ástæðum,

— magn natríums í unnum matvælum með korn sem uppistöðu skal ekki vera meira en 25 mg/100 kJ (100 mg/100 kkal).

5.2. *Kalsíum*

5.2.1. Magn kalsíums, að því er varðar vörurnar sem um getur í ii-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., skal ekki vera meira en 20 mg/100 kJ (80 mg/100 kkal).

5.2.2. Magn kalsíums, að því er varðar vörurnar sem um getur í iv-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr., framleiddar með viðbót af mjólk (mjólkurkex) og kynntar sem slíkar, skal ekki vera meira en 12 mg/100 kJ (50 mg/100 kkal).

6. **Vítamín**

6.1. Að því er varðar unnin matvæli með korn sem uppistöðu skal magn þíamíns vera að minnsta kosti 25 µg/100 kJ (100 µg/100 kkal).

6.2. Að því er varðar vörur sem um getur í ii-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr.:

	Á 100 kJ		Á 100 kkal	
	Lágmark	Hámark	Lágmark	Hámark
A-vítamín (µg RE) ⁽¹⁾	14	43	60	180
D-vítamín (µg) ⁽²⁾	0,25	0,75	1	3

⁽¹⁾ RE = altransretínóljafngildi.

⁽²⁾ Sem kólekalšíferól, þar af 10 µg = 400 alþjóðaeiningar (i.u.) af D-vítamíni.

Þessi mörk gilda einnig um önnur unnin matvæli með korn sem uppstöðu sem A- og D-vítamíni er bætt út í.

II. VIÐAUKI

SAMSETNING BARNAMATAR HANDA UNGBÖRNUM OG SMÁBÖRNUM

Kröfurnar, sem varða næringarefni, eiga við um vörur sem eru tilbúnar til notkunar og eru markaðssettar sem slíkar eða endurgerðar samkvæmt leiðbeiningum framleiðandans.

1. **Prótín**

- 1.1. Ef kjöt, alifuglar, fiskur, innmat eða aðrir hefðbundnir prótingjafar eru einu efnisþættirnir sem tilgreindir eru í heiti vörunnar, þá:

- skal hver tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt að minnsta kosti 40% af heildarþyngd vörunnar,
- skal hver einstök tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt að minnsta kosti 25 % af heildarþyngd prótingjafanna,
- skal heildarprótínið úr tilgreindum gjöfum vera að minnsta kosti 1,7 g/100 kJ (7 g/100 kkal).

- 1.2. Ef tilgreint er kjöt, alifuglar, fiskur, innmat eða aðrir hefðbundnir prótingjafar, hvert fyrir sig eða til samans, fremst í heiti vörunnar, hvort sem varan er sett fram sem máltíð eða ekki, þá

- skal hver tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt að minnsta kosti 10 % af heildarþyngd vörunnar,
- skal hver einstök tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt að minnsta kosti 25% af heildarþyngd prótingjafanna,
- skal prótínið úr tilgreindum gjöfum vera að minnsta kosti 1 g/100 kJ (4 g/100 kkal).

- 1.3. Ef tilgreint er kjöt, alifuglar, fiskur, innmat eða aðrir hefðbundnir prótingjafar, hvert fyrir sig eða til samans, í heiti vörunnar, en þó ekki alveg fremst, hvort sem varan er kynnt sem máltíð eða ekki, þá:

- skal hver tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt að minnsta kosti 8% af heildarþyngd vörunnar,
- skal hver einstök tegund af kjöti, alifuglum, fiski, innmat eða öðrum hefðbundnum prótingjöfum vega samanlagt að minnsta kosti 25% af heildarþyngd prótingjafanna,
- skal prótínið úr tilgreindum gjöfum vega að minnsta kosti 0,5 g/100 kJ (2,2 g/100 kkal),
- skal heildarmagn prótíns í vörunni, frá öllum prótingjöfum, vera að minnsta kosti 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kkal).

- 1.4. Ef á merkimiðanum kemur fram að líta ber á vöruna sem máltíð en hvergi er minnst á kjöt, alifugla, fisk, innmat eða aðra hefðbundna prótingjafa í heiti vörunnar þá:

- skal heildarmagn prótíns í vörunni, frá öllum prótingjöfum, vera að minnsta kosti 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kkal).

- 1.5. Það er ófrávikjanlegt að heimilt er að bæta við aminosýrum í þeim tilgangi einum að auka næringargildi þeirra prótína sem fyrir eru og aðeins í þeim hlutföllum sem eru nauðsynleg til þess að ná því markmiði.

2. **Sykrur**

Heildarmagn sykra í aldinsafa, grænmetissafa og nektarsafa, hreinum ávaxtaréttum, eftirrétum og búðingum skal ekki vera meira en:

- 10 g/100 ml fyrir grænmetissafa og drykki sem byggjast á þeim,
- 15 g/100 ml fyrir aldinsafa og nektarsafa og drykki sem byggjast á þeim,
- 20 g/100 g fyrir hreina ávaxtarétti,
- 25 g/100 g fyrir eftirrétti og búðinga,
- 5 g/100 g fyrir aðra drykki sem innihalda ekki mjólk.

3. Fita

- 3.1. Að því er varðar framleiðsluvörur sem vísað er til í lið 1.1. í þessum viðauka:

Ef kjöt eða ostur eru einu efnisþættirnir eða þeir tilgreindir fremst í heiti vörunnar þá:

— skal heildarmagn fitu úr öllum fitugjöfum ekki vera meira en 1,4 g/100 kJ (6 g/100 kkal).

- 3.2. Að því er varðar allar aðrar vörur:

skal heildarmagn fitu úr öllum fitugjöfum ekki vera meira en 1,1 g/100 kJ (4,5 g/100 kkal).

4. Natríum

- 4.1. Endanlegt magn natríums í vörunni skal annaðhvort ekki vera meira en 48 mg/100 kJ (200 mg/100 kkal) eða ekki meira en 200 mg á 100 g. Ef ostur er eini tilgreindi efnisþátturinn í heiti vörunnar skal endanlegt natríummagn vörunnar hins vegar ekki vera meira en 70 mg/100 kJ (300 mg/100 kkal).

- 4.2. Ekki má bæta natríumsöltum í vörur, sem gerðar eru úr ávöxtum, eða í eftirrétti og búðinga nema af tæknilegum ástæðum.

5. Vítamín**C-vítamín**

Endanlegt magn C-vítamíns í aldinsafa, nektarsafa eða grænmetissafa skal annaðhvort vera að minnsta kosti 6 mg/100 kJ (25 mg/100 kkal) eða að minnsta kosti 25 mg á 100 g.

A-vítamín

Endanlegt magn A-vítamíns í grænmetissafa skal vera að minnsta kosti 25 µg RE/100 kJ (100 µg RE/100 kkal) ⁽¹⁾.

Ekki skal bæta A-vítamíni í annan barnamat.

D-vítamín

Ekki skal bæta D-vítamíni í barnamat.

⁽¹⁾ RE = altransretinóljafngildi.

III. VIÐAUKI

AMÍNÓSÝRUSAMSETNING KASÍNS

<i>(g í 100 g prótíns)</i>	
Argínín	3,7
Systín	0,3
Histidín	2,9
Ísólefsín	5,4
Lefsín	9,5
Lýsín	8,1
Metíónín	2,8
Fenýlalanín	5,2
Þreónín	4,7
Trýptófan	1,6
Týrósín	5,8
Valín	6,7

IV. VIÐAUKI

NÆRINGAREFNI

1. **Vítamín***A-vítamín*

Retínól
Retínýlasetat
Retínýlpalmítat
Beta-karótín

D-vítamín

D2-vítamín (= ergókalsiferól)
D3-vítamín (= kólealsiferól)

B1-vítamín

Þíamínhýdróklóríð
Þíamínmonónítrat

B2-vítamín

Ríbóflavín
Natríumríbóflavín-5'-fosfat

Níasín

Nikótínamíð
Nikótínsýra

B6-vítamín

Pýridoxínhýdróklóríð
Pýridoxín-5'-fosfat
Pýridoxíndípalmitat

Pantóþensýra

Kalsíum-D-pantóþenat
Natríum-D-pantóþenat
Dexpanþenól

Fólat

Fólínsýra

B12-vítamín

Sýanókóbalamín
Hýdroxókóbalamín

Bíótín

D-bíótín

C- vítamín

L-askorbínsýra
Natríum-L-askorbat
Kalsíum-L-askorbat
6-palmítýl-L-askorbínsýra (askorbýlpalmítat)
Kalíumaskorbat

K-vítamín

Fýllókinon (fytómenadíon)

E-vítamín

D-alfa-tókóferól
DL-alfa-tókóferól
D-alfa-tókóferólasetat
DL-alfa-tókóferólasetat

2. Aminosýrur

L-arginín	}	og hýdróklóríð þeirra
L-sýstín		
L-histidín		
L-ísólefsín		
L-lefsín		
L-lýsín		
L-sýstín		
L-metiónín		
L-fenýlalanín		
L-þreónín		
L-trýptófan		
L-týrósin		
L-valín		

3. Annað

Kólin
Kólinklóríð
Kólínsítrat
Kólinbítartrat
Inósítól
L-karnítín
L-karnítínhýdróklóríð

4. Sölt steinefna og snefilefni*Kalsíum*

Kalsíumkarbónat
Kalsíumklóríð
Kalsíumsalt af sítrónusýru
Kalsíumglúkonat
Kalsíumglýserófosfat
Kalsíumlaktat
Kalsíumoxíð
Kalsíumhýdroxíð
Kalsíumsölt af ortófosfórsýru

Magnesíum

Magnesíumkarbónat
Magnesíumklóríð
Magnesíumsalt af sítrónusýru
Magnesíumglúkonat
Magnesíumoxíð
Magnesíumhýdroxíð
Magnesíumsölt af ortófosfórsýru
Magnesíumsúlfat
Magnesíumlaktat
Magnesíumglýserófosfat

Kalíum

Kalíumklóríð
Kalíumsalt af sítrónusýru
Kalíumglúkonat
Kalíumlaktat
Kalíumglýserófosfat

Járn

Ferrósítrat
Ferríammoníumsítrat
Ferróglúkonat
Ferrólaktat
Ferrósúlfat
Ferrófúmarat
Ferrídífosfat (ferrípýrófosfat)
Járn (karbónyl + raflausn + vetnisafoxað)
Ferrísakkarat
Natríumferrídífosfat
Ferrókarbónat

Kopar

Kopar-lýsínflóki
Kúprikarþónat
Kúprísítrat
Kúpríglúkonat
Kúprisúlfat

Sink

Sinkasetat
Sinkklóríð
Sinksítrat
Sinklaktat
Sinksúlfat
Sinkoxíð
Sinkglúkonat

Mangan

Mangankarþónat
Manganklóríð
Mangansítrat
Manganglúkonat
Mangansúlfat
Manganglýserófosfat

Joð

Natríumjoðið
Kalíumjoðið
Kalíumjoðat
Natríumjoðat.

*V. VIÐAUKI***VIÐMIÐUNARGILDI FYRIR NÆRINGARMERKINGAR Á BARNAMAT HANDA
UNGBÖRNUM OG SMÁBÖRNUM**

Næringarefni	Viðmiðunargildi á merkimiðum
A-vítamín	(µg) 400
D-vítamín	(µg) 10
C-vítamín	(mg) 25
Þíamín	(mg) 0,5
Ribóflavín	(mg) 0,8
Níasínjafngildi	(mg) 9
B6-vítamín	(mg) 0,7
Fólat	(µg) 100
B12-vítamín	(µg) 0,7
Kalsíum	(mg) 400
Járn	(mg) 6
Sink	(mg) 4
Joð	(µg) 70
Selen	(µg) 10
Kopar	(mg) 0,4

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/36/EB

2002/EES/63/13

frá 2. júní 1998

um breytingu á tilskipun 96/5/EB um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérfaði ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/84/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli varðandi ákvæði sem geta haft áhrif á almannaheilbrigði,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Viðmiðanir um grundvallarsamsetningu fyrir unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat eru tilgreindar í I. og II. viðauka við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/5/EB ⁽³⁾.

Ef afurðir, sem eru framleiddar úr osti og öðrum efnisþáttum, eiga að uppfylla kröfur um prótín, sem mælt er fyrir um í II. viðauka við tilskipun 96/5/EB, myndu þær, vegna næringarsamsetningar ostsins, efnafræðilegra- og eðlisfræðilegra einkenna og skynmatseinkenna hans, innihalda of mikla fitu og vera bragðvondar fyrir ungbörn og smábörn.

Því skal breyta kröfunum um prótín fyrir þessar afurðir.

Neysluvenjur í bandalaginu eru mismunandi og hefur það í för með sér markaðssetningu á sósú sem eru notaðar sem meðlæti með mat og hafa þýðingu að því er varðar skynmat en eru ekki mikilvægar frá næringarlegu sjónarmiði. Þessar sósúr skulu því undanþegnar kröfum um prótín í II. viðauka.

Í viðaukunum við tilskipun 96/5/EB er mælt fyrir um hámarksmagn sumra efna sem bætt er við í næringarfræðilegum tilgangi. Í 5. gr. tilskipunar 96/5/EB er kveðið á um að mæla skuli fyrir um hámarksmagn, til viðbótar því sem þegar hefur verið fastsett, ef þörf krefur.

Breyta ber tilskipun 96/5/EB til samræmis við það.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukunum við tilskipun 96/5/EB er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1998. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Beita ber þessum lögum og stjórnsýslufyrirmælum þannig:

— heimiluð séu viðskipti með vörur, sem samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar, eigi síðar en 1. janúar 1999,

— bönnuð séu viðskipti með vörur, sem samræmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar, frá og með 1. janúar 2000.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. júní 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 167, 12.6.1998, bls. 23, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 186, 30. 6. 1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 48, 19. 2. 1997, bls. 20.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 49, 28. 2. 1996, bls. 17.

VIÐAUKI

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á viðaukunum við tilskipun 96/5/EB:

1. Eftirfarandi bætist við í I. þætti í II. viðauka:

„1.3a. Ef ostur er tilgreindur ásamt öðrum innihaldsefnum undir nafninu bragðmiklar vörur, hvort sem varan er talin vera máltíð eða ekki, þá skal:

— prótínið úr mjólkurvörnum vera 0,5 g/100 kJ (2,2 g/100 kkal) hið minnsta,

— heildarmagn prótíns í vörnunni, frá öllum prótíngjöfum, vera 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kkal) hið minnsta.“

„1.4a. Sósar, sem eru tilgreindar sem meðlæti með mat, eru undanþegnar kröfunum í þáttum 1.1 til 1.4, að báðum meðtöldum.

1.4b. Í eftirrétum, þar sem mjólkurvörur eru tilgreindar sem fyrstu eða einu innihaldsefnin í heitinu, skal mjólkurprótín vera 2,2 g/100 kkal hið minnsta. Allir aðrir eftirrétir eru undanþegnir kröfunum í lið 1.1 til 1.4.“

2. Eftirfarandi bætist við sem VI. viðauki:

„VI. VIÐAUKI

Hámarks magn fyrir vítamín, steinefni og snefilefni ef þeim er bætt út í unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungboörn og smábörn

Kröfurnar varðandi næringarefnin eiga við vörur tilbúnar til neyslu sem eru markaðssettar sem slíkar eða endurgerðar samkvæmt leiðbeiningum framleiðandans, að undanskildu kalíum og kalsíum þar sem kröfurnar eiga við um selda vöru.

Næringarefni	Hámark í 100 kkal
A-vítamín (µg RE)	180 ⁽¹⁾
E-vítamín (mg a-TE)	3
C- vítamín (mg)	12,5/25 ⁽²⁾ /125 ⁽³⁾
Þíamín (mg)	0,25/0,5 ⁽⁴⁾
Ríbóflavín (mg)	0,4
Níásín (mg NE)	4,5
Vítamín B6 (mg)	0,35
Fólínsýra (1 µg)	50
Vítamín B12 (µg)	0,35
Pantóþensýra (mg)	1,5
Bíótín (µg)	10
Kalíum (mg)	160
Kalsíum (mg)	80/180 ⁽⁵⁾ /100 ⁽⁶⁾
Magnesíum (mg)	40
Járn (mg)	3
Sink (mg)	2
Kopar (µg)	40
Joð (µg)	35
Mangan (mg)	0,6

⁽¹⁾ Í samræmi við ákvæði I. og II. viðauka.

⁽²⁾ Mörk sem gilda um vörur sem eru jámbættar.

⁽³⁾ Mörk sem gilda um rétti sem byggjast á aldinum, aldinsafa, nektarsafa og grænmetissafa.

⁽⁴⁾ Mörk sem gilda um unnin matvæli með korn sem uppistöðu.

⁽⁵⁾ Mörk sem gilda um vörur sem um getur í i- og ii-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr.

⁽⁶⁾ Mörk sem gilda um vörur sem um getur í iv-lið a-liðar 2. mgr. 1. gr.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 1999/39/EB

2002/EES/63/14

frá 6. maí 1999

um breytingu á tilskipun 96/5/EB um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérfaði ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/84/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 6. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 06/5/EB ⁽³⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 98/36/EB ⁽⁴⁾ er kveðið á um að í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat skuli ekki vera nein efni í því magni að stefnt geti heilsu ungbarna og smábarna í hættu og að nauðsynlegt sé að ákvarða hámarksmagn slíkra efna án tafar.
- 2) Mismunandi reglugerðir um hámarksmagn varnarefnaleifa í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat valda viðskiptahindrunum milli ákveðinna aðildarríkja.
- 3) Í tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/41/EB ⁽⁶⁾, tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽⁷⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/82/EB ⁽⁸⁾, tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽⁹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/82/EB og tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars

ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁰⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/82/EB, er kveðið á um hámarksmagn varnarefnaleifa með fyrirvara um sérákvæði um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat.

- 4) Í þeim tilvikum, sem viðeigandi vísindarannsóknir eru ófullnægjandi, gerir varúðarreglan bandalaginu kleift, með tilliti til alþjóðlegra skuldbindinga þess, að gera bráðabirgðaráðstafanir á grundvelli viðeigandi upplýsinga þar til viðbótaráhættumat og endurskoðun á þeirri ráðstöfun liggur fyrir innan sanngjarnra tímamarka.
- 5) Ljóst er af tveimur álitsgerðum vísindanefndarinnar um matvæli frá 19. september 1997 og 4. júní 1998 að vafi leikur á því hvort núverandi magn viðtekis dagskammts til verndar heilsu ungbarna og smábarna sé viðunandi. Þessar efasemdir eiga ekki einungis við um varnarefni og varnarefnaleifar heldur einnig um hættuleg iðefni og þar af leiðandi mun framkvæmdastjórnin rannsaka möguleikana á því að ákvarða, eins skjótt og auðið er, hámarksmagn þungmálma í matvælum sem ætluð eru ungbörnum og smábörnum.
- 6) Rétt er að samþykkja mjög lág, sameiginleg mörk fyrir öll varnarefni að því er varðar sérfaði ætlað ungbörnum og smábörnum uns vísindaleg kembirannsókn og mat á hverju efni fyrir sig hefur farið fram.
- 7) Þessi lágu, sameiginlegu mörk ber að festa í 0,01 mg/kg sem í raun eru lægstu greinanlegu mörk.
- 8) Framkvæmdastjórnin skal, í samráði við hagsmunaaðila, leitast við að ljúka við endurskoðunina án tafar og fastsetja viðeigandi og vísindalega réttlætanlegt magn sem færa skal í nýjan VII. viðauka.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 124, 18.5.1999, bls. 8, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 48, 19.2.1997, bls. 20.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 49, 28.2.1996, bls. 17.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 167, 12.6.1998, bls. 23.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 184, 12.7.1997, bls. 33.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 290, 29.10.1998, bls. 25.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

- 9) Ákveða þarf strangar takmarkanir fyrir varnarefnaleifar. Þar sem vandað er sérstaklega til vals á hráefnum og viðtækt vinnsluferli á sér stað við framleiðslu á unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat er mögulegt að framleiða vörur sem innihalda mjög lítið magn varnarefnaleifa.
- 10) Samt sem áður er mögulegt, að því er fáein varnarefni varðar, að við verstu hugsanlegu neysluskilyrði fari viðtekinn dagskammtur þeirra yfir svo lág mörk. Því skulu unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat vera án þessara tilteknu varnarefna og skulu þau framleidd án þess að slík varnarefni séu notuð.
- 11) Þegar viðtekinn dagskammtur hefur verið ákvarðaður út frá vísindalegu mati á varnarefnum sem er framkvæmt samkvæmt tilskipun ráðsins 91/414/EBE ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/1/EB ⁽²⁾, er þessi viðtekni dagskammtur notaður sem grunnur til að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrir unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat með því að nota nálgunina innan ramma tilskipana 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE.
- 12) Þessi tilskipun byggist á nýjustu þekkingu um umrædd efni. Breytingar, sem kunna að verða vegna framfara á sviði vísinda og tækni, ber að samþykkja samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 13. gr. tilskipunar 89/398/EBE.
- 13) Breyta ber tilskipun 96/5/EBE til samræmis við það.
- 14) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 96/5/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi undirliður bætist við 4. mgr. 1. gr.:

„—, „varnarefnaleif“: efnaleif í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat, eins og skilgreint er í 1. lið 2. gr. tilskipunar ráðsins 91/414/EBE ^(*), að meðtöldum umbrots-, niðurbrots- og hvarfaefnum þeirra;

^(*) Stjótið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1“

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 21, 28.1.1999, bls. 21.

2. Í stað 6. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

1. Í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat skulu ekki vera nein efni í því magni sem stefnt getur heilsu ungbarna og smábarna í hættu. Nauðsynlegt er að ákvarða hámarks magn þeirra án tafar.

2. Í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat skal ekki vera meira magn af leifum einstakra varnarefna en sem nemur 0,01 mg/kg nema að því er varðar þau efni sem tiltekið magn hefur verið tilgreint fyrir í VII. viðauka en í því tilviki skulu þau sérstöku mörk gilda.

Framangreind mörk gilda um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat sem eru tilbúin til neyslu eða endurgerð samkvæmt fyrirmælum frá framleiðandanum.

Greiningaraðferðir til þess að ákvarða hámarks magn varnarefnaleifa skulu vera staðlaðar og almennt viðurkenndar.

3. Varnarefnin, sem eru skráð í VIII. viðauka, skal ekki nota í landbúnaðarafurðir sem ætlaðar eru til framleiðslu á unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat.

4. Ákvarða skal örverufræðilegar viðmiðanir eftir því sem nauðsyn ber til.“

3. Eftirtaldir VII. og VIII. viðaukar bætast við:

„VII. VIÐAUKI

Tiltekið leyfilegt hámarks magn leifa varnarefna í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat

Efnaheiti	Leyfilegt hámarks magn leifa (*)

(*) Fullgilda skal greiningaraðferðina sem er notuð og skal hún fela í sér greiningarmörk sem gera kleift að greina efni við ákvarðað leyfilegt hámarks magn leifa.

VIII. VIÐAUKI

Varnarefni sem ekki skal nota í landbúnaðarafurðir sem ætlaðar eru til framleiðslu á unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat.

Efnaheiti
„

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Beita ber þessum lögum og stjórnsýslufyrirmælum þannig:

3. gr.

a) heimiluð séu viðskipti með vörur, sem samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar, eigi síðar en 30. júní 2000;

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

b) bönnuð séu viðskipti með vörur, sem samræmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar, frá og með 1. júlí 2002.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. maí 1999.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/20/EB

2002/EES/63/15

frá 4. apríl 2001

um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um góðar klínískar starfsvenjur við framkvæmd klínískra prófana á lyfjum sem ætluð eru mönnum (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í tilskipun ráðsins 65/65/EBE frá 26. janúar 1965 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um lyf ⁽⁴⁾ er þess krafist að upplýsingar og skjöl varðandi niðurstöður prófana og klínískra prófana, sem hafa verið gerðar á lyfinu, skuli fylgja umsókn um leyfi til að markaðssetja lyf. Í tilskipun ráðsins 75/318/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klínískar prófanir á lyfjum ⁽⁵⁾ er kveðið á um samræmdar reglur um samantekt og framsetningu þessara skjala.

2) Viðurkenndar grundvallarreglur fyrir framkvæmd klínískra prófana á mönnum eru byggðar á því að virða skuli mannréttindi og mannlega reisn í tengslum við beitingu líffræði- og lyfjafræðilegra aðferða eins og kemur fram í Helsinki-yfirlýsingu frá 1996. Vernd þeirra einstaklinga, sem eru viðföng klínískrar prófunar, er tryggð með áhættumati sem byggist á niðurstöðum eiturefnafræðilegra tilrauna, sem fara á undan klínískri prófun, rannsóknnum síðanefnda og lögbærri yfirvalda aðildarríkjanna og reglum um vernd persónuupplýsinga.

3) Einstaklingar, sem eru ófærir um að veita löglegt samþykki fyrir klínískum prófunum, skulu njóta sérstakrar verndar. Aðildarríkjunum ber skylda til að mæla fyrir um reglur í þessu skyni. Slíkir einstaklingar skulu ekki settir í klínískar prófanir ef hægt er að ná sömu niðurstöðu með prófunum á einstaklingum sem eru færir um að veita samþykki. Þessir einstaklingar skulu allajafna ekki settir í klínískar prófanir nema ástæða sé til að ætla að lyfjagjöfin verði beinn ávinningur fyrir sjúklinginn sem vegi upp á móti áhættunni. Samt sem áður er þörf fyrir klínískar prófanir á börnum til að bæta þá meðferð sem stendur þeim til boða. Börn eru berskjaldaður hópur sem er frábrugðinn fullorðnu fólki með tilliti til þroska, og einnig lífeðlis- og sálfræðilega, og aldurs- og þroskabundnar rannsóknir eru mikilvægur ávinningur fyrir þau. Lyf, sem eru ætluð börnum, þ.m.t. bóluefni, þarf að prófa vísindalega áður en almenn notkun þeirra hefst. Þessu er einungis hægt að ná með því að tryggja að lyf, sem eru líkleg til að hafa verulegt meðferðarlegt gildi fyrir börn, séu rannsökuð til fulls. Klínískar prófanir, sem gera þarf í þessu skyni, skulu fara fram við aðstæður sem veita bestu mögulegu vernd fyrir viðföng prófananna. Því er nauðsynlegt að mæla fyrir um viðmiðanir fyrir vernd barna við klínískar prófanir.

4) Sé um að ræða aðra einstaklinga, sem eru ófærir um að veita samþykki sitt, t.d. einstaklinga með vitglöp, geðræna sjúkdóma o.s.frv., er rétt að enn strangari reglur gildi um klínískar prófanir. Einungis má gefa slíkum einstaklingum lyf í tilraunaskyni þegar ástæða er til að ætla að beinn ávinningur fyrir sjúklinginn vegi upp á móti áhættunni. Í slíkum tilvikum er enn fremur nauðsynlegt að löglegur fulltrúi sjúklingsins veiti skriflegt samþykki í samráði við lækni sjúklingsins áður en hann tekur þátt í klínískri prófun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 121, 1.5.2001, bls. 34, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 306, 8.10.1997, bls. 9 og Stjtið. EB C 161, 8.6.1999, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 95, 30.3.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. nóvember 1998 (Stjtið. EB C 379, 7. 12. 1998, bls. 27), sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. júlí 2000 (Stjtið. EB C 300, 20.10.2000, bls. 32) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. desember 2000. Ákvörðun ráðsins frá 26. febrúar 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB 22, 9.2.1965, bls. 1/65. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 93/39/EBE (Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 22).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 147, 9.6.1975, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/83/EB (Stjtið. EB L 243, 15.9.1999, bls. 9).

5) Hugtakið löglegur fulltrúi vísar í gildandi landslög og getur þar af leiðandi átt við um einstaklinga eða lögaðila, yfirvald og/eða stofnun sem kveðið er á um í landslögum.

6) Til að standa sem best vörð um heilsu skal ekki framkvæma úreltar eða endurteknar prófanir, hvorki innan bandalagsins né í þriðju löndum. Þess vegna

skal samhæfa tækniröfur vegna lyfjaþróunar á viðeigandi vettvangi, einkum á vettvangi alþjóðaráðstefnunnar um samhæfingu.

- 7) Þegar um er að ræða lyf sem falla undir gildissvið A-hluta viðaukans við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2309/93 frá 22. júlí 1993 um málsmeðferð bandalagsins við veitingu leyfa fyrir lyfjum sem ætluð eru mönnum og dýrum og eftirlit með þeim og um stofnun Lyfjamálastofnunar Evrópu ⁽¹⁾, þ.m.t. lyf sem nota á í genameðferð eða lækningum með frumum, er það lögbodin skylda að fram fari vísindalegt mat hjá Lyfjamálastofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Lyfjamálastofnunin), með aðstoð sérlyfjanefndarinnar áður en framkvæmdastjórnin veitir leyfi til markaðssetningar. Á meðan þetta mat fer fram getur umrædd nefnd krafist allra upplýsinga um niðurstöður klínísku prófananna sem umsókn um leyfi til markaðssetningar byggist á og, þar af leiðandi, um það hvernig þessar prófanir voru gerðar og getur hún jafnvel krafist þess að umsækjandi um slíkt leyfi láti fleiri klínískar prófanir fara fram. Því verður að gera ráðstafanir til að Lyfjamálastofnunin geti aflað sér allra upplýsinga um framkvæmd klínískra prófana sem gerðar eru vegna slíkra lyfja.
- 8) Sé einungis einu álit skilað frá hverju aðildarríki dregur það úr hættu á því að prófun seinki án þess þó að vellíðan fólks, sem tekur þátt í prófuninni, sé teft í tvísýnu eða komið sé í veg fyrir möguleika þess á að hafna prófun á tilteknum prófunarsetrum.
- 9) Aðildarríkin, þar sem klínísk prófun er gerð, skulu hafa aðgang að upplýsingum um viðfangsefni, upphaf og lok klínískrar prófunar og öll önnur aðildarríki skulu hafa aðgang að sömu upplýsingum. Þess vegna er rétt að koma á fót evrópskum gagnagrunni þar sem þessum upplýsingum er safnað, að teknu tilhlýðilegu tilliti til reglna um þagnarskyldu.
- 10) Klínískar prófanir eru flóknar aðgerðir sem standa venjulega yfir í eitt eða fleiri ár þar sem margir aðilar taka þátt á fleiri en einu prófunarsetri, oft í mismunandi aðildarríkjum. Núverandi starfsvenjur aðildarríkja vikja talsvert frá reglum um upphaf og framkvæmd klínískra prófana og kröfur um framkvæmdina eru mjög mismunandi. Það leiðir til seinkana og erfiðleika sem geta komið í veg fyrir skilvirka framkvæmd slíkra prófana innan bandalagsins. Þess vegna er nauðsynlegt að einfalda og samhæfa stjórnsýsluákvæði sem gilda um slíkar prófanir með því að koma á skýrri og gagnsærri málsmeðferð og skapa aðstæður sem stuðla að því að viðkomandi yfirvöld geti komið á skilvirkri samræmingu slíkra klínískra prófana innan bandalagsins.
- 11) Almenna reglan er sú að leyfisveiting sé óbein, þ.e. ef siðanefndin hefur greitt atkvæði með leyfisveitingu og lögbær yfirvöld hafa ekki andmælt innan ákveðins tíma ætti að vera unnt að hefja klínískar prófanir. Í undantekningartilvikum, þar sem sérstaklega flókin vandamál koma upp, er þó rétt að krefjast skriflegs leyfis.
- 12) Beita skal meginreglum um góða framleiðsluhætti gagnvart prófunarlyfjum.
- 13) Mæla skal fyrir um sérstök ákvæði vegna merkingar þeirra lyfja.
- 14) Klínískar prófanir, sem eru ekki gerðar í atvinnuskyni og framkvæmdar af rannsóknaraðilum án þátttöku lyfjaiðnaðarins, geta verið mikill ávinningur fyrir viðkomandi sjúklinga. Í tilskipuninni skal því taka tillit til sérstöðu prófana þar sem ekki er gert ráð fyrir sérstöku framleiðslu- eða pökkunarferli svo framarlega sem þær prófanir eru gerðar með lyfjum, sem leyfilegt er að markaðssetja í skilningi tilskipunar 65/65/EBE, sem eru framleidd eða flutt inn í samræmi við ákvæði tilskipana 75/319/EBE og 91/356/EBE og sjúklingarnir, sem eru prófaðir, hafa sömu einkenni og þau sem falla undir ábendinguna sem er tilgreind í markaðsleyfinu. Merking prófunarlyfja, sem eru ætluð til slíkra prófana, ætti að falla undir einfaldaða málsmeðferð sem mælt er fyrir um í viðmiðunarreglum um góða framleiðsluhætti á prófunarlyfjum og í tilskipun 91/356/EBE.
- 15) Til að réttlæta að klínískar prófanir séu gerðar á mönnum er mikilvægt að sannprófa samræmi við staðla um góðar klínískar starfsvenjur og að láta athuga gögn, upplýsingar og skjöl til að staðfesta rétta samsetningu þeirra, skráningu og skýrslugerð.
- 16) Einstaklingur, sem er viðfang prófunar, verður að samþykkja að lögbær yfirvöld og aðilar, sem hafa til þess heimild, athugi persónuupplýsingar um hann meðan á skoðun stendur, að því tilskildu að ströng þagnarskylda gildi um slíkar persónuupplýsingar og að almenningur fái ekki aðgang að þeim.
- 17) Þessi tilskipun gildir með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EBE frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽²⁾.
- 18) Einnig er nauðsynlegt að setja ákvæði um eftirlit með aukaverkunum, sem koma fram við klínískar prófanir, og nota málsmeðferð bandalagsins við eftirlit (lyfjagát) til að tryggja að allar klínískar prófanir, þar sem áhætta er óásættanleg, séu tafarlaust stöðvaðar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 649/98 (Stjtið. EB L 88, 24.3.1998, bls. 7).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

- 19) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til að hrinda þessari tilskipun í framkvæmd í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

1. Í þessari tilskipun eru sett sérákvæði varðandi framkvæmd klínískra prófana, þ.m.t. fjölsetraprófanir á mönnum með lyfjum eins og skilgreint er í 1. gr. tilskipunar 65/65/EBE, einkum að því er varðar framkvæmd góðra klínískra starfsvenja. Þessi tilskipun gildir ekki um prófanir án inngrips.

2. Góðar klínískar starfsvenjur eru safn alþjóðlega viðurkenndra siðareglna og vísindalegra gæðakrafna sem fara verður eftir við tilhögun, framkvæmd, skráningu og skýrslugerð að því er varðar klínískar prófanir á mönnum. Sé þessum góðu starfsvenjum fylgt veitir það tryggingu fyrir því að réttindi, öryggi og velferð þeirra sem eru viðföng prófana sé tryggt og að niðurstöður klínískra prófana séu trúverðugar.

3. Samþykkja skal meginreglur um góðar klínískar starfsvenjur og nákvæmar viðmiðunarreglur í samræmi við meginreglurnar og, ef nauðsyn krefur, endurskoða þær svo að tekið sé tillit til framfara í tækni og vísindum í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

Framkvæmdastjórnin skal birta þessar nákvæmu viðmiðunarreglur.

4. Tilhögun, framkvæmd og skýrslugerð við allar klínískar prófanir, þ.m.t. rannsóknir á líffræðilegu aðgengi og líffræðilegu jafngildi, skal vera í samræmi við meginreglurnar um góðar klínískar starfsvenjur.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „klínísk prófun“: allar rannsóknir á mönnum sem eru gerðar í þeim tilangi að leiða í ljós eða færa sönnur á klínísk, lyfjafræðileg og/eða önnur lyfhrifafræðileg áhrif eins eða fleiri prófunarlyfja og/eða sanngreina hugsanlegar aukaverkanir eins eða fleiri prófunarlyfja og/eða skoða frásög, dreifingu, efnaskipti og úthreinsun eins eða fleiri prófunarlyfja með það fyrir augum að fullvissa sig um öryggi og/eða skilvirkni lyfsins eða lyfjanna.

Þetta nær yfir klínískar prófanir sem eru framkvæmdar annaðhvort á einum eða fleiri stöðum, hvort heldur er í einu eða fleiri aðildarríkjum;

- b) „klínísk fjölsetraprófun“: klínísk prófun sem er framkvæmd samkvæmt einni aðferðarlýsingu en á fleiri en einum stað, og þess vegna af fleiri en einum rannsakanda; prófunarsetrin geta verið í einu aðildarríki, í nokkrum aðildarríkjum og/eða í aðildarríkjum og þriðju löndum;
- c) „prófun án inngrips“: athugun þar sem lyfið eða lyfjunum er ávísað á venjulegan hátt í samræmi við skilmála markaðsleyfisins. Aðferðin við meðferð sjúklingsins ákvarðast ekki fyrir fram af aðferðarlýsingu prófunar heldur er hún samkvæmt gildandi venju og fyrirmælin um lyfið eru skýrt afmörkuð frá þeirri ákvörðun að sjúklingurinn skuli vera hluti af athugininni. Ekki skal beita neinum viðbótargreiningum eða -eftirliti við sjúklinginn og nota skal faraldursfræðilegar aðferðir við greiningu gagnanna sem er safnað;
- d) „prófunarlyf“: lyfjafræðilegt form virks efnis eða sýndarlyfs sem verið er að prófa eða er notað til samanburðar í klínískri prófun, þ.m.t. lyf sem þegar hefur verið gefið markaðsleyfi fyrir en eru notuð eða sett saman (sérstaklega samsett eða pökkuð) á annan hátt en þann viðurkennda eða sem eru notuð fyrir ábendingu sem ekki er leyfi fyrir eða til að afla frekari upplýsinga um hið leyfilega form;
- e) „ábyrgðaraðili“: einstaklingur, félag, stofnun eða samtök sem gegna því hlutverki að koma á fót, stjórna og/eða fjármagna klíníska prófun;
- f) „rannsakandi“: læknir eða einstaklingur sem gegnir starfi, sem er viðurkennt í aðildarríkinu, við rannsóknir vegna vísindalegs bakgrunns og reynslu af umönnun sjúklinga sem starfið krefst. Rannsakandinn ber ábyrgð á framkvæmd klínískrar prófunar á prófunarsetri. Ef prófun er framkvæmd af hópi einstaklinga á prófunarsetri er rannsakandinn stjórnandi sem er ábyrgur fyrir hópnum og má kalla hann yfir-rannsakanda;
- g) „uppflettirit rannsakanda“: samantekt á klínískum og óklínískum gögnum um prófunarlyfið eða prófunarlyfin sem skipta máli fyrir rannsókn á virkni lyfsins eða lyfjanna í mönnum;
- h) „aðferðarlýsing“: skjal þar sem lýst er markmiði eða markmiðum, tilhögun, aðferðafræði, tölfræðilegum atriðum og skipulagi prófunar. Hugtakið aðferðarlýsing á bæði við um sjálfa aðferðarlýsinguna og síðari útgáfur og breytingar á henni;
- i) „viðfang“: einstaklingur sem tekur þátt í klínískri prófun annaðhvort sem viðtakandi prófunarlyfs eða sem hluti af eftirliti;

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

j) „upplýst samþykki“: ákvörðun um að taka þátt í klínískri prófun, sem skal vera skrifleg, dagsett og undirrituð og skjalfest með viðeigandi hætti, tekin af fúsum og frjálsum vilja af einstaklingi, sem hefur verið tilhlýðilega upplýstur um eðli hennar, mikilvægi, afleiðingar og áhættu og sem er fær um að veita samþykki sitt eða tekin af löglegum fulltrúa hans ef viðkomandi er ekki fær um að veita samþykki sitt. Ef einstaklingurinn er ekki fær um að skrifa, má í undantekningartilvikum veita munnlegt samþykki í nærveru að minnsta kosti eins vitnis eftir því sem kveðið er á um í landslögum;

k) „siðanefnd“: óháður aðili í aðildarríki sem í eru sérfræðingar á heilbrigðissviði og aðilar utan heilbrigðissviðs, sem gegna því hlutverki að vernda réttindi, öryggi og velferð manna sem eru viðföng prófunar og veita almenna tryggingu fyrir þeirri vernd, m.a. með því að láta í ljós álit á aðferðarlýsingu prófunarinnar, á hæfi rannsakendanna, á aðstöðu og á aðferðum og skjölum sem nota á til að upplýsa þá sem eru viðföng prófunar svo að þeir geti veitt upplýst samþykki sitt;

l) „skoðun“: sú aðgerð lögbærs yfirvalds að láta fara fram opinbera endurskoðun á skjölum, aðstöðu, skrár, gæðatryggingarmálum og öllum öðrum hlutum sem lögbæra yfirvaldið telur að tengist klínísku prófuninni og sem kunna að vera staðsettir á prófunarsetri, í starfsstöðvum ábyrgðaraðila og/eða samningsbundinna rannsóknarstofnana eða á öðrum stöðum sem lögbæra yfirvaldið telur að þurfi að skoða;

m) „óæskilegur atburður“: sérhver óæskilegur læknisfræðilegur atburður hjá sjúklingi eða einstaklingi sem er gefið lyf í klínískri prófun og sem er ekki endilega í orsakatengslum við þá meðferð;

n) „aukaverkun“: öll óæskileg svör, sem er ekki fyrirhuguð, við prófunarlyfi án tillits til lyfjaskammts;

o) „alvarlegur óæskilegur atburður eða alvarleg aukaverkun“: óæskilegur læknisfræðilegur atburður eða áhrif sem, án tillits til lyfjaskammts, geta verið banvæn, lífshættuleg, leitt til innlagnar á sjúkrahús eða lengt sjúkrahúsvist, leitt til viðvarandi eða alvarlegrar fötlunar eða vanhæfni eða komið fram sem meðfætt frávik eða fæðingargalli;

p) „óvænt aukaverkun“: aukaverkun sem, í eðli sínu eða alvarleika, samræmist ekki gildandi vöruupplýsingum (þ.e. uppflettiriti rannsakanda um prófunarlyf sem ekki er leyfi fyrir eða samantekt á eiginleikum leyfilegs lyfs).

3. gr.

Vernd einstaklinga sem eru viðföng í klínískri prófun

1. Þessi tilskipun gildir með fyrirvara um ákvæði landslaga um vernd viðfanga klínískra prófana ef þau eru ítarlegri en ákvæði þessarar tilskipunar og í samræmi við málsmeðferð og tímamörk sem eru tilgreind í henni. Aðildarríkin skulu, að svo miklu leyti sem þau hafa ekki þegar gert það, samþykkja nákvæmar reglur til að vernda einstaklinga, sem eru ófærir um að veita upplýst samþykki sitt, frá því að vera misnotaðir.

2. Klíníska prófun má því aðeins framkvæma að:

a) fyrirsjáanleg áhætta og óþægindi hafi verið metin gagnvart þeim ávinningi sem búist er við að hvert einstakt viðfang prófunar og aðrir sjúklingar, núverandi og í framtíðinni, hafi af henni. Einungis má hefja klíníska prófun ef siðanefndin og/eða lögbært yfirvald kemst að þeirri niðurstöðu að meðferðarlegur ávinningur og ávinningur fyrir almannaheilbrigði réttlæti áhættuna og því aðeins má halda henni áfram að stöðugt verði fylgst með því að þessi krafa sé uppfyllt;

b) viðfang prófunarinnar eða, þegar viðkomandi einstaklingur er ekki fær um að veita upplýst samþykki, löglegur fulltrúi hans hafi fengið tækifæri til að öðlast skilning, í fyrri samtölum við rannsakandann eða aðila í rannsóknarhópnum, á markmiðum, áhættu og óþægindum sem fylgja prófuninni og aðstæðunum sem hún verður framkvæmd við og hafi einnig fengið upplýsingar um rétt sinn til að hætta við prófunina hvenær sem er;

c) réttur einstaklings, sem er viðfang prófunar, til líkamlegrar og andlegrar friðhelgi sé virtur svo og rétturinn til verndar gagna, sem varða hann, í samræmi við tilskipun 95/46/EB;

d) viðfang prófunarinnar eða, þegar viðkomandi einstaklingur er ekki fær um að veita upplýst samþykki, löglegur fulltrúi hans hafi veitt skriflegt samþykki eftir að hafa verið upplýstur um eðli, mikilvægi, afleiðingar og áhættu klínísku prófunarinnar; ef einstaklingurinn er ekki fær um að skrifa má í undantekningartilvikum veita munnlegt samþykki í nærveru að minnsta kosti eins vitnis eftir því sem kveðið er á um í landslögum;

e) einstaklingur, sem er viðfang prófunar, geti hvenær sem er hætt við að taka þátt í klínísku prófuninni með því að draga upplýst samþykki sitt til baka án þess að það verði honum til hnekkis;

f) ákvæði hafi verið sett um tryggingar eða skaðabætur sem nemur bótaábyrgð rannsakanda og ábyrgðaraðila.

3. Læknir, sem hefur til þess menntun og hæfi eða, þegar við á, tannlæknir, sem hefur til þess menntun og hæfi, skal annast læknishjálpi einstaklings sem er viðfang prófunar og læknisfræðilegar ákvarðanir sem eru teknar vegna hans.

4. Einstaklingur, sem er viðfang prófunar, skal hafa aðgang að tengilið sem getur veitt honum frekari upplýsingar.

4. gr.

Klínískar prófanir á börnum undir lögaldri

Auk annarra viðeigandi takmarkana skal klínísk prófun á börnum undir lögaldri því aðeins fara fram:

- a) að upplýst samþykki foreldra eða löglegs fulltrúa hafi fengist; samþykkið skal endurspegla það sem álitid er að sé vilji barnsins og má draga það til baka hvenær sem er án þess að það verði barninu til hnekkis;
- b) að barnið hafi fengið upplýsingar í samræmi við skilning sinn um prófunina, áhættuna og ávinninginn frá starfsfólki með reynslu af að umgangast börn;
- c) að rannsakandi eða, ef við á, yfirrannsakandi taki til greina sérstaka ósk barns, sem er fært um að mynda sér skoðun og meta þessar upplýsingar, um að neita eða hætta við þátttöku í klínísku prófuninni hvenær sem er;
- d) að engin hvatning eða fjárhagsleg umbun sé gefin nema sem skaðabætur;
- e) að sjúklingahópurinn hafi einhvern beinan ávinning af klínísku prófuninni og aðeins þegar slík rannsókn er nauðsynleg til að meta gögn sem fást í klínískum prófunum á fólki, sem er fært um að veita upplýst samþykki, eða með öðrum rannsóknaraðferðum; auk þess skulu slíkar rannsóknir annaðhvort tengjast beint sjúkdómsástandi barnsins eða vera þess eðlis að þær sé einungis hægt að framkvæma á börnum;
- f) að farið hafi verið eftir tilsvarende visindalegum viðmiðunarreglum Lyfjamálastofnunarinnar;
- g) að tilhögun klínískra prófana miði að því að halda sársauka, óþægindum, ótta og annarri fyrirsjáanlegri áhættu í tengslum við sjúkdóminn og þróunarstig hans í lágmarki; áhættumörk og þjáningarstig skal vera sérstaklega skilgreint og stöðugt vaktad;
- h) að siðanefndin, sem hefur sérþekkingu á barnalækningum eða hefur fengið ráðgjöf varðandi klínísk, siðfræðileg og sálfræðileg vandamál á sviði barnalækninga, hafi viðurkennt aðferðarlýsinguna; og
- i) að hagsmunir sjúklingsins séu alltaf teknir fram yfir vísindalega og samfélagslega hagsmuni.

5. gr.

Klínískar prófanir á fullorðnum, ólöggráða einstaklingum sem eru ófærir um að veita upplýst samþykki sem hefur lagagildi

Sé um að ræða aðra einstaklinga sem eru ófærir um að veita upplýst samþykki sem hefur lagagildi gilda allar viðeigandi kröfur sem eru tilgreindar fyrir einstaklinga sem eru færir um að veita slíkt samþykki. Auk þessara krafna skal ekki setja fullorðna, ólöggráða einstaklinga, sem hafa ekki veitt upplýst samþykki eða neitað að veita það áður en þeir urðu ólöggráða, í klínískar prófanir nema:

- a) upplýst samþykki löglegs fulltrúa hafi fengist; samþykkið skal endurspegla það sem álitid er að sé vilji einstaklingsins og má draga það til baka hvenær sem er án þess að það verði honum til hnekkis;
- b) einstaklingurinn, sem er ófær um að veita upplýst, löglegt samþykki, hafi fengið upplýsingar í samræmi við skilning sinn um prófunina, áhættuna og ávinninginn;
- c) rannsakandi eða, ef við á, yfirrannsakandi taki til greina sérstaka ósk einstaklings, sem er fær um að mynda sér skoðun og meta þessar upplýsingar, um að neita eða hætta við þátttöku í klínísku prófuninni hvenær sem er;
- d) engin hvatning eða fjárhagsleg umbun sé gefin nema sem skaðabætur;
- e) slík rannsókn hafi grundvallarþýðingu að því er varðar mat á gögnum sem hafa fengist með klínískum prófunum á fólki, sem er fært um að veita upplýst samþykki, eða með öðrum rannsóknaraðferðum og tengist beint sjúkdómsástandi sem felur í sér lífshættu eða fötlun sem viðkomandi ólöggráða einstaklingur þjáist af;
- f) tilhögun klínískra prófana sé miðuð við að halda sársauka, óþægindum, ótta og annarri fyrirsjáanlegri áhættu í tengslum við sjúkdóminn og þróunarstig hans í lágmarki; áhættumörk og þjáningarstig skal vera sérstaklega skilgreint og stöðugt vaktad;
- g) siðanefndin, sem hefur sérþekkingu á viðkomandi sjúkdómi og þeim sjúklingum sem þjáist af honum eða hefur fengið ráðgjöf varðandi klínísk, siðfræðileg og sálfræðileg vandamál er varða viðkomandi sjúkdóm og þá sjúklinga sem þjáist af honum, hafi viðurkennt aðferðarlýsinguna; og
- h) hagsmunir sjúklingsins séu alltaf teknir fram yfir vísindalega og samfélagslega hagsmuni; og
- i) ástæða sé til að ætla að það yrði ávinningur fyrir sjúklinginn ef honum væri gefið prófunarlyfið sem vægi upp á móti áhættunni eða það hefði alls enga áhættu í för með sér.

6. gr.

Siðanefnd

- 1. Að því er varðar framkvæmd klínískra rannsókna skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma á fót siðanefndum og tryggja starfsemi þeirra.
- 2. Áður en klínísk rannsókn hefst skal siðanefnd skila álitinu á hverju því máli sem óskað er álits á og varðar rannsóknina.
- 3. Þegar siðanefndin undirbýr álitsgerð sína skal hún einkum taka tillit til:
 - a) mikilvægis og tilhögunar klínísku prófunarinnar;
 - b) hvort mat á þeim ávinningi og áhættu, sem reiknað er með, eins og krafist er í a-lið 2. mgr. 3. gr., sé fullnægjandi og hvort niðurstöðurnar eigi við rök að styðjast;

c) aðferðarlýsingarinnar;

7. gr.

d) hæfis rannsakandans og aðstoðarmanna hans;

Eitt álit

e) uppflettirits rannsakandans;

f) gæða aðstoðunnar;

g) hvort ritaðar upplýsingar, sem láta á í té, séu viðunandi og tæmandi svo og málsmeðferðin sem fylgja skal við að fá upplýst samþykki og rökin sem færð eru fyrir rannsóknnum á einstaklingum sem eru ófærir um að veita upplýst samþykki með tilliti til sérstakra takmarkana sem mælt er fyrir um í 3. gr.;

h) hvort ákvæði hafi verið sett um tryggingu eða skaðabætur ef klíniska rannsóknin leiðir til meiðsla eða dauða;

i) trygginga eða skaðabóta sem nema bótaábyrgð rannsakanda og ábyrgðaraðila;

j) fjárhæða og, ef við á, fyrirkomulags vegna launa eða skaðabóta rannsakenda og viðfanga klínískrar prófunar og til viðkomandi atriða þeirra samninga sem ábyrgðaraðilinn og prófunarsetrið gera með sér;

k) fyrirkomulags við nýskráningu viðfanga.

4. Þrátt fyrir ákvæði þessarar greinar getur aðildarríki ákveðið að lögbæra yfirvaldið, sem það hefur tilnefnt að því er varðar 9. gr., skuli gegna því hlutverki að annast athugun og skila álitum á málunum sem um getur í h-lið 3. gr. og i- og j-lið þessarar greinar.

Þegar aðildarríki skirskotar til þessa ákvæðis skal það tilkynna það framkvæmdastjórninni, hinum aðildarríkjunum og Lyfjamálastofnuninni.

5. Siðanefndin hefur að hámarki 60 daga frá viðtökudegi gildir umsóknar til að skila rökstuddu álitum sínu til umsækjandans og lögbærs yfirvalds viðkomandi aðildarríkis.

6. Á því tímabili, sem siðanefndin hefur til að skila álitum á umsókn, getur hún sent eina beiðni um upplýsingar til viðbótar þeim upplýsingum sem umsækjandi hefur þegar veitt. Framlengja má tímabilið sem mælt er fyrir um í 5. gr. þar til viðbótarupplýsingarnar hafa fengist.

7. Ekki er heimilt að framlengja 60 daga tímabilið sem um getur í 5. gr. nema um sé að ræða prófanir í tengslum við lyf til genameðferðar eða lækninga með líkamsfrumum eða lyfjum sem innihalda erfðabreyttar lifverur. Í því tilviki er leyfilegt að framlengja tímann um 30 daga að hámarki. Sé um þessi lyf að ræða má framlengja þetta 90 daga tímabil um aðra 90 daga ef hafa þarf samráð við hóp eða nefnd í samræmi við reglur og málsmeðferð viðkomandi aðildarríkis. Sé um að ræða lækningar með dýrafrumum skal heimild ekki vera háð neinum tímamörkum.

Þegar klínískar prófanir fara fram á mörgum stöðum á yfirráðasvæði eins aðildarríkis skal aðildarríkið koma á málsmeðferð þar sem gert er ráð fyrir einu álitum fyrir hönd þess aðildarríkis án tillits til fjölda siðanefnda.

Þegar um er að ræða klínískar fjölsetraþrófanir sem fara fram í fleiri en einu aðildarríki samtímis skal skila einu álitum fyrir hvert aðildarríki þar sem prófun fer fram.

8. gr.

Nákvæmar leiðbeiningar

Framkvæmdastjórnin skal, í samráði við aðildarríki og aðila sem málið varðar, semja og birta ítarlegar leiðbeiningar um snið umsóknarinnar og skjölin sem leggja á fram með umsókn um álit siðanefndar, einkum varðandi upplýsingarnar sem eru veittar einstaklingum sem eru viðföng prófunar, og um hæfilegar öryggisráðstafanir til að vernda persónuupplýsingar.

9. gr.

Upphaf klínískrar prófunar

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að fylgt sé málsmeðferðinni sem er lýst í þessari grein um upphaf klínískrar prófunar.

Ábyrgðaraðilinn getur ekki hafið klíniska prófun fyrir en siðanefndin hefur skilað jákvæðu álitum og einungis þegar lögbæra yfirvaldið í viðkomandi aðildarríki hefur ekki tilkynnt ábyrgðaraðilanum um neinar ástæður fyrir því að neita um staðfestingu. Unnt er, eftir ósk ábyrgðaraðilans, að vinna að töku þessara ákvarðana samtímis eða ekki.

2. Áður en ábyrgðaraðilinn hefur klíniska prófun verður hann að leggja fram gilda beiðni um heimild hjá lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu þar sem hann áformar að framkvæma klínísku prófunina.

3. Ef lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu tilkynnir ábyrgðaraðilanum um ástæður fyrir því að neita um staðfestingu getur ábyrgðaraðilinn aðeins einu sinni breytt efni beiðninnar sem um getur í 2. mgr. svo að tekið sé tilhlýðilegt tillit til ástæðnanna sem gefnar eru. Ef ábyrgðaraðilinn breytir ekki beiðninni skal litið svo á að beiðninni hafi verið hafnað og að ekki sé heimilt að hefja klínísku prófunina.

4. Umfjöllun lögbæra yfirvaldsins um gilda beiðni um heimild, eins og tilgreint er í 2. mgr., skal fara fram eins fljótt og hægt er og má ekki standa lengur en 60 daga. Aðildarríkin geta mælt fyrir um styttri tíma en 60 daga á þeim sviðum sem þeir bera ábyrgð á ef það er í samræmi við gildandi venju. Lögbært yfirvald getur þó, fyrir lok þessa tímabils, tilkynnt ábyrgðaraðilanum um að það sjái enga ástæðu til að neita um staðfestingu.

Ekki er heimilt að framlengja enn frekar tímabilið sem um getur í fyrstu undirgrein nema um sé að ræða prófanir í tengslum við lyf sem eru tilgreind í 6. mgr. en þá er heimilt að framlengja tímann um 30 daga að hámarki. Sé um þessi lyf að ræða má framlengja þetta 90 daga tímabil um aðra 90 daga ef hafa þarf samráð við hóp eða nefnd í samræmi við reglur og málsmeðferð viðkomandi aðildarríkis. Sé um að ræða lækningar með dýrafrumum skal heimild ekki vera háð neinum tímamörkum.

5. Án þess að það hafi áhrif á 6. mgr. er hægt að krefjast skriflegrar heimildar áður en klínískar prófanir eru hafnar þegar um er að ræða prófanir á lyfjum, sem ekki hafa fengið markaðsleyfi í skilningi tilskipunar 65/65/EBE og um getur í A-hluta viðaukans við reglugerð (EBE) nr. 2309/93 og öðrum lyfjum sem hafa sérstaka eiginleika, svo sem lyfjum þar sem eitt eða fleiri virk innihaldsefni eru líffræðileg efni, upprunnin í dýrum eða mönnum eða innihalda líffræðilega efnisþætti úr dýrum eða mönnum eða ef nauðsynlegt er að slíkir efnisþættir séu hluti af framleiðslunni.

6. Skriflega heimild þarf til að hefja klínísku prófun með lyfjum fyrir genameðferð, lækningar með líkamsfrumum, þ.m.t. lækningar með dýrafrumum, og öllum lyfjum sem innihalda erfðabreyttar lífverur. Óheimilt er að gera genameðferðarprófanir sem leiða til breytinga á erfðaeiginleikum kynfrumna einstaklingsins sem prófun er gerð á.

7. Þessi heimild skal ekki hafa áhrif á beitingu tilskipana ráðsins 90/219/EBE frá 23. apríl 1990 um einangraða notkun erfðabreyttra örvera ⁽¹⁾ og 90/220/EBE frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lífverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið ⁽²⁾.

8. Framkvæmdastjórnin skal, í samráði við aðildarríkin, semja og birta ítarlegar leiðbeiningar um:

- a) snið og innihald beiðninnar, sem um getur í 2. mgr., og einnig skjalanna sem leggja skal fram til stuðnings þeirri beiðni, um gæði og framleiðslu prófunarlyfjanna, allar eiturefna- og lyfjafræðilegar prófanir, aðferðarlýsinguna og klínískar upplýsingar um prófunarlyfið, þ.m.t. uppflettirit rannsakandans;
- b) framsetningu og innihald tillagna sem um getur í a-lið 10. gr. og varða mikilvægar breytingar á aðferðarlýsingunni;
- c) yfirlýsinguna um að klínísku prófuninni sé lokið.

10. gr.

Framkvæmd klínískrar prófunar

Gera má breytingar á framkvæmd klínískrar prófunar samkvæmt eftirfarandi málsmeðferð:

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 117, 8.5.1990, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/81/EB (Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 13).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 117, 8.5.1990, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórninnar 97/35/EB (Stjtið. EB L 169, 27.6.1997, bls. 72).

- a) Ábyrgðaraðilinn getur gert breytingar á aðferðarlýsingunni eftir að klínísk prófun er hafin. Ef þessar breytingar eru verulegar og líklegar til að hafa áhrif á öryggi einstaklinganna, sem eru viðfang prófunarinnar, eða breyta túlkun vísindalegra skjala sem prófunin byggir á eða ef þær skipta máli á annan hátt skal ábyrgðaraðilinn tilkynna lögbærum yfirvöldum viðkomandi aðildarríkis eða aðildarríkja um ástæðurnar fyrir þessum breytingum og efni þeirra og skal upplýsa viðkomandi síðanefnd eða síðanefndir um það í samræmi við 6. og 9. gr.

Á grundvelli atriðanna, sem um getur í 3. mgr. 6. gr., og í samræmi við 7. gr. skal síðanefndin skila álitinu sínu eigi síðar en 35 dögum eftir að henni hefur borist tillaga um breytingar í réttu og tilhlýðilegu formi. Ef þetta álit er neikvætt má ábyrgðaraðilinn ekki gera breytingar á aðferðarlýsingunni.

Ef álit síðanefndarinnar er jákvætt, og lögbær yfirvöld aðildarríkisins bera ekki fram nein rök fyrir því að staðfesta ekki þessar verulegu breytingar, skal ábyrgðaraðilinn halda áfram með framkvæmd klínísku prófunarinnar samkvæmt breyttri aðferðarlýsingu. Að öðrum kosti skal ábyrgðaraðilinn annaðhvort taka tillit til ástæðnanna fyrir því að staðfesting fæst ekki og aðlagða breytingartillöguna að aðferðarlýsingunni í samræmi við það eða draga breytingartillöguna til baka.

- b) Án þess að það hafi áhrif á a-lið og í ljósi aðstæðna, einkum þess ef nýr atburður á sér stað sem tengist framkvæmd prófunarinnar eða þróun prófunarlyfsins og sá atburður er líklegur til að hafa áhrif á öryggi einstaklinganna sem eru viðfang prófunarinnar, skulu ábyrgðaraðilinn og rannsakandinn gera allar þær öryggisráðstafanir sem er áriðandi og nauðsynlegt að gera til að vernda viðfang prófunarinnar gegn bráðri hættu. Ábyrgðaraðilinn skal þegar í stað tilkynna lögbærum yfirvöldum um þessa nýju atburði og þær ráðstafanir sem hafa verið gerðar og sjá til þess að síðanefndinni sé samtímis tilkynnt um það.
- c) Innan 90 daga frá lokum klínísku prófunarinnar skal ábyrgðaraðilinn tilkynna lögbærum yfirvöldum viðkomandi aðildarríkis eða aðildarríkja og síðanefndinni um að klínísku prófuninni sé lokið. Stytta skal þennan tíma í 15 daga ef ljúka þarf prófuninni fyrir en áætlað var og gera skýra grein fyrir ástæðum þess.

11. gr.

Upplýsingaskipti

1. Aðildarríki skulu, ef klínísk prófun fer fram á yfirráðasvæði þeirra, færa inn í evrópskan gagnagrunn sem aðeins lögbær yfirvöld aðildarríkjanna, Lyfjamálastofnunin og framkvæmdastjórnin hafa aðgang að:

- a) útdrátt úr umsókn um heimild sem um getur í 2. mgr. 9. gr.;
- b) allar breytingar sem gerðar eru á umsókninni eins og kveðið er á um í 3. mgr. 9. gr.;

c) allar breytingar sem gerðar eru á aðferðarlýsingunni eins og kveðið er á um í 10. gr.;

d) jákvætt álit siðanefndarinnar;

e) yfirlýsinguna um að klínísku prófuninni sé lokið; og

f) tilvísun til skoðunar sem fer fram í samræmi við góðar klínískar starfsvenjur.

2. Að rökstuddri beiðni aðildarríkis, Lyfjamálastofnunarinnar eða framkvæmdastjórnarinnar skal lögbært yfirvald, sem sótt er um heimild hjá, veita allar frekari upplýsingar um umrædda klínísku prófun nema um þau gögn sem þegar eru komin í evrópska gagnagrunninn.

3. Framkvæmdastjórnin skal, í samráði við aðildarríkin, semja og birta ítarlegar leiðbeiningar varðandi gögnin sem á að færa inn í þennan evrópska gagnagrunn sem hún starfrækir með aðstoð Lyfjamálastofnunarinnar og einnig um aðferðir við rafræn gagnasamskipti. Við samningu þessara ítarlegu leiðbeininga skal taka tillit til þess að gagnaleynd verði vel tryggð.

12. gr.

Niðurfelling prófunarinnar eða brot

1. Þegar aðildarríki hefur hlutlæg rök fyrir því að álíta að skilyrðin í umsókn um heimild, sem um getur í 2. mgr. 9. gr., séu ekki lengur uppfyllt eða hefur upplýsingar sem vekja efasemdir um öryggi eða vísindalegt réttmæti klínísku prófunarinnar getur það stöðvað klínísku prófun tímabundið eða bannað hana og skal tilkynna ábyrgðaraðilanum um það.

Áður en aðildarríkið tekur ákvörðun skal það, nema um yfirvofandi hættu sé að ræða, leita eftir áliti ábyrgðaraðilans og/eða rannsakandans og skulu þeir svara innan viku.

Þegar svo ber undir skal viðkomandi lögbært yfirvald þegar í stað tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum, viðkomandi siðanefnd, Lyfjamálastofnuninni og framkvæmdastjórninni um þá ákvörðun sína að stöðva prófunina tímabundið eða banna hana og um ástæður fyrir þeirri ákvörðun.

2. Hafi lögbært yfirvald gildar ástæður til að ætla að ábyrgðaraðilinn eða rannsakandinn eða einhver annar einstaklingur, sem á hlut að prófuninni, uppfylli ekki lengur skyldur sínar skal það þegar í stað tilkynna honum um það og tilgreina til hvaða aðgerða hann verður að grípa til að ráða bót á því. Viðkomandi lögbært yfirvald skal þegar í stað tilkynna siðanefndinni, öðrum lögbærum yfirvöldum og framkvæmdastjórninni um þessar aðgerðir.

13. gr.

Framleiðsla og innflutningur prófunarlyfja

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleiðsla og innflutningur prófunarlyfja sé samkvæmt leyfi.

Til að fá slíkt leyfi skal umsækjandinn og síðar leyfishafinn uppfylla að minnsta kosti kröfurnar sem eru skilgreindar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

2. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að leyfishafinn, sem um getur í 1. mgr., hafi, til frambúðar og stöðugt, í þjónustu sinni a.m.k. einn menntaðan og hæfan einstakling sem, í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í 23. gr. annarrar tilskipunar ráðsins 75/319/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu ákvæða í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf⁽¹⁾, ber sérstaka ábyrgð á því að skyldurnar, sem eru tilgreindar í 3. mgr. þessarar greinar, séu ræktar.

3. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að einstaklingur með menntun og hæfi, sem um getur í 21. gr. tilskipunar 75/319/EBE, með fyrirvara um tengsl hans við framleiðandann eða innflytjandann, beri ábyrgð, að því er varðar málsmeðferðina sem um getur í 25. gr. umræddrar tilskipunar, á því að tryggja að:

a) sé um að ræða prófunarlyf, sem eru framleidd í viðkomandi aðildarríki, hafi hver einstök framleiðslueining lyfja verið framleidd og athuguð í samræmi við kröfurnar, sem eru settar fram í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/356/EBE frá 13. júní 1991 þar sem mælt er fyrir um meginreglur og viðmiðunarreglur um góða framleiðsluhætti lyfja sem ætluð eru mönnum⁽²⁾, gæðalýsingarskrána og upplýsingar sem eru tilkynntar skv. 2. mgr. 9. gr. þessarar tilskipunar;

b) sé um að ræða prófunarlyf sem eru framleidd í þriðja landi hafi hver einstök framleiðslueining lyfja verið framleidd og athuguð í samræmi við staðla um góða framleiðsluhætti, a.m.k. jafngilda þeim sem mælt er fyrir um í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/356/EBE, í samræmi við lyfjalýsingarskrána og að hver framleiðslueining hafi verið athuguð í samræmi við upplýsingarnar sem eru tilkynntar skv. 2. mgr. 9. gr. þessarar tilskipunar;

c) sé um að ræða prófunarlyf, sem eru samanburðarlyf frá þriðja landi, sem markaðsleyfi er fyrir og ekki eru fyrirliggjandi skjöl sem sýna að hver einstök framleiðslueining lyfja hafi verið framleidd við aðstæður, sem eru a.m.k. jafngildar stöðlum um góða framleiðsluhætti sem um getur hér að framan, hafi allar viðeigandi greiningar, prófanir og athuganir farið fram á hverri framleiðslueiningu til að staðfesta gæði hennar í samræmi við 2. mgr. 9. gr. þessarar tilskipunar.

Semja skal nákvæmar leiðbeiningar um þá þætti sem taka þarf tillit til þegar lyf eru metin í því augnamiði að gefa tiltekna framleiðslueiningu frjálsa innan bandalagsins og skal það gert samkvæmt viðmiðunarreglum um góða framleiðsluhætti og einkum 13. viðauka umræddra viðmiðunarreglna. Slíkar viðmiðunarreglur skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr. þessarar tilskipunar og birtar í samræmi við 19. gr. a í tilskipun 75/319/EBE.

⁽¹⁾ Stjótt. EB L 147, 9.6.1975, bls. 13. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 93/39/EB (Stjótt. EB L 214, 24.8.1993, bls. 22).

⁽²⁾ Stjótt. EB L 193, 17.7.1991, bls. 30.

Hafi verið farið að ákvæðunum sem mælt er fyrir um í a-, b- eða c-lið þarf ekki að athuga prófunarlyfin frekar ef þau eru flutt inn í annað aðildarríki og þeim fylgir vottorð um að gefa framleiðslueininguna frjálsa sem menntaður og hæfur einstaklingur undirritar.

4. Í öllum tilvikum skal þessi menntaði og hæfi einstaklingur votta, í embættisbók eða jafngildu skjali, að hver framleiðslueining uppfylli ákvæði þessarar greinar. Uppfæra skal þessa embættisbók eða jafngilt skjal eftir því sem starfinu miðar og skal það vera til taks fyrir umboðsmenn lögbæra yfirvaldsins á því tímabili sem er tilgreint í ákvæðum viðkomandi aðildarríkis. Það tímabil skal aldrei vera styttra en fimm ár.

5. Hver einstaklingur sem starfar sem sá menntaði og hæfi einstaklingur, sem um getur í 21. gr. tilskipunar 75/319/EBE, að því er varðar prófunarlyf á þeim tíma sem þessari tilskipun er beitt í aðildarríkinu þar sem sá einstaklingur dvelur, en uppfyllir ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 23. og 24. gr. þeirrar tilskipunar, skal hafa heimild til að halda áfram þeirri starfsemi í viðkomandi aðildarríki.

14. gr.

Merking

Þær upplýsingar, sem eiga að koma fram a.m.k. á opinberu tungumáli eða tungumálum aðildarríkisins á ytri umbúðum prófunarlyfja eða, þar sem ekki eru neinar ytri umbúðir, á innri umbúðum, skal framkvæmdastjórnin birta í viðmiðunarreglum um góða framleiðsluhætti prófunarlyfja, sem eru samþykktar í samræmi við 19. gr. a í tilskipun 75/319/EBE.

Auk þess skal, í þessum viðmiðunarreglum, mæla fyrir um aðlögun ákvæða sem tengjast merkingu prófunarlyfja sem eru ætluð til klínískra prófana sem einkennast af eftirfarandi:

- skipulagning prófunarinnar útheimtir ekki sérstakt framleiðslu- eða þökkunarferli;
- prófunin er framkvæmd með lyfi sem markaðsleyfi, í skilningi tilskipunar 65/65/EBE, hefur verið veitt fyrir í aðildarríkinu sem tengist rannsókninni og sem er framleitt eða flutt inn í samræmi við ákvæði tilskipunar 75/319/EBE;
- sjúklingarnir, sem taka þátt í prófuninni, hafa sömu eiginleika og þá sem ábendingin, sem er tilgreind í áðurnefndri heimild, nær til.

15. gr.

Sannprófun á samræmi prófunarlyfs við góðar klínískar starfsvenjur og góða framleiðsluhætti

1. Til að sannprófa samræmi við ákvæði um góða klíníska starfshætti og góða framleiðsluhætti skulu aðildarríkin tilnefna skoðunarmenn til að skoða þá staði sem tengjast

klínískum prófunum, einkum sjálft prófunarsetrið eða -setrin, framleiðslusetur prófunarlyfsins, rannsóknarstofur sem eru notaðar til greiningar í klínísku prófuninni og/eða athafnasvæði ábyrgðaraðilans.

Lögbært yfirvald viðkomandi aðildarríkis skal framkvæma skoðun og tilkynna Lyfjamálastofnuninni um hana; skoðun er framkvæmd fyrir hönd bandalagsins og öll hin aðildarríkin skulu viðurkenna niðurstöðurnar. Slík skoðun skal samræmd af Lyfjamálastofnuninni innan ramma þess umboðs sem hún hefur eins og kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 2309/93. Aðildarríki getur óskað eftir aðstoð annars aðildarríkis í þessum efnum.

2. Eftir skoðun skal gera skoðunarskýrslu. Ábyrgðaraðili skal hafa aðgang að henni en um leið skal gæta þagnarskyldu um trúnaðarmál. Önnur aðildarríki, siðanefndin og Lyfjamálastofnunin geta fengið aðgang að henni samkvæmt rökstuddri beiðni.

3. Framkvæmdastjórnin getur, að beiðni Lyfjamálastofnunarinnar, innan ramma umboðs hennar, eins og kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 2309/93, eða að beiðni þeirra aðildarríkja sem málið varðar og eftir samráð við viðkomandi aðildarríki, óskað eftir nýrri skoðun ef í ljós kemur að munur sé á sannprófun á samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar milli aðildarríkjanna.

4. Með fyrirvara um samkomulag, sem bandalagið kann að hafa gert við þriðju lönd, getur framkvæmdastjórnin, að fenginni rökstuddri beiðni frá aðildarríki eða að eigin frumkvæði, lagt til að skoðun fari fram á prófunarstaðnum og/eða athafnasvæði ábyrgðaraðilans og/eða hjá framleiðanda sem hefur staðfestu í þriðja landi. Skoðunarmenn, sem hafa til þess viðeigandi menntun og hæfi, skulu annast skoðun.

5. Nákvæmar viðmiðunarreglur um skjalahald í tengslum við klínísku prófunina, sem skulu ná yfir dagbók um prófunina, geymslu skjala, menntun og hæfi skoðunarmanna og málmeðferð, sem beitt er við skoðun til að sannprófa hvort viðkomandi klínísk prófun sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, skulu samþykktar og endurskoðaðar í samræmi við málmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

16. gr.

Tilkynning um óæskilega atburði

1. Rannsakandinn skal þegar í stað láta ábyrgðaraðilann vita um alla óæskilega atburði nema í þeim tilvikum þegar fram kemur í aðferðarlýsingunni eða uppflettiriti rannsakandans að ekki sé þörf á að tilkynna það þegar í stað. Ef tilkynnt er tafarlaust um atburð skal fylgja því eftir með nákvæmri, skriflegri skýrslu. Í tilkynningu og skýrslum, sem eru sendar í kjölfarið, skal tilgreina einstaklingana sem eru viðföng prófunar með sérstökum kóðanúmerum sem þeim er úthlutað.

2. Óheppileg atvik og/eða óeðlilegar niðurstöður á rannsóknarstofu, sem samkvæmt aðferðarlýsingu skipta meginmáli að því er varðar mat á öryggi, skal tilkynna til ábyrgðaraðilans samkvæmt þeim kröfum sem eru gerðar um skýrslugjöf og innan þeirra tímamarka sem eru tilgreind í aðferðarlýsingunni.

3. Í þeim tilvikum þegar rannsakandinn tilkynnir um andlát einstaklings, sem er viðfang prófunar, skal hann láta ábyrgðaraðilanum í té allar viðbótarupplýsingar sem óskað er eftir.

4. Ábyrgðaraðilinn skal halda nákvæma skrá yfir alla óæskilega atburði sem rannsakandi eða rannsakendur tilkynna honum um. Þessar skrár um klínískar prófanir, sem eru framkvæmdar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, skal senda til viðkomandi aðildarríkja ef þau óska eftir því.

17. gr.

Tilkynning um alvarlegar aukaverkanir

- a) Ábyrgðaraðilinn skal sjá til þess, ef grunsemdir vakna um alvarlegar, óvæntar aukaverkanir sem eru banvænar eða lífshættulegar, að allar viðeigandi upplýsingar séu skráðar og lögbærum yfirvöldum í öllum viðkomandi aðildarríkjum og siðanefndinni sé tilkynnt um þær eins fljótt og kostur er, og aldrei síðar en sjö dögum eftir að ábyrgðaraðilinn fær vitneskju um slíkt tilvik, og að viðeigandi framhaldsupplýsingar séu síðan sendar innan átta daga þaðan í frá.
 - b) Ábyrgðaraðilinn skal tilkynna um allar grunsemdir um aðrar alvarlegar, óvæntar aukaverkanir til viðkomandi lögbærs yfirvalds og siðanefndarinnar eins fljótt og unnt er og í síðasta lagi innan fimmtán daga frá því að hann fær fyrst vitneskju um þær.
 - c) Hvert aðildarríki skal sjá til þess að allar grunsemdir, sem honum er bent á, um óvæntar, alvarlegar aukaverkanir vegna prófunarlyfs, séu skráðar.
 - d) Ábyrgðaraðilinn skal einnig tilkynna öllum rannsakendum um það.
2. Einu sinni á ári, á meðan klínísk prófun stendur yfir, skal ábyrgðaraðilinn, ef klínísk prófun er framkvæmd á yfirráðasvæði tiltekins aðildarríkis, láta því aðildarríki og siðanefndinni í té skrá yfir allar grunsemdir um alvarlegar aukaverkanir, sem hafa átt sér stað á því tímabili, og skýrslu um öryggi einstaklingsins sem er viðfang prófunarinnar.
- a) Hvert aðildarríki skal sjá til þess að allar grunsemdir um alvarlegar aukaverkanir vegna prófunarlyfs, sem athygli þess er vakin á, séu tafarlaust skráðar í evrópskan gagnagrunn sem aðeins lögbær yfirvöld aðildarríkjanna, Lyfjamálastofnunarinnar, og framkvæmdastjórnin hafa aðgang að í samræmi við 1. mgr. 11. gr.
 - b) Lyfjamálastofnunarinnar skal sjá til þess að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna hafi aðgang að þeim upplýsingum sem hún fær frá ábyrgðaraðilanum.

18. gr.

Leiðbeiningar um skýrslur

Framkvæmdastjórnin skal, í samráði við Lyfjamálastofnunarinnar, aðildarríkin og hlutaðeigandi aðila, semja og birta ítarlegar leiðbeiningar um söfnun, sannprófun og framsetningu óæskilegra atburða eða aukaverkana ásamt

málsmeðferð við afkóðun vegna óvæntra, alvarlegra aukaverkana.

19. gr.

Almenn ákvæði

Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skyldu ábyrgðaraðilans að því er varðar einkaréttarábyrgð og refsíábyrgð. Þess vegna verður ábyrgðaraðilinn eða löglegur fulltrúi hans að hafa staðfestu innan bandalagsins.

Hafi aðildarríki ekki sett nákvæm skilyrði varðandi sérstök tilvik skal ábyrgðaraðilinn leggja fram, endurgjaldslaust, prófunarlyf og, eftir því sem við á, búnað sem er notaður til lyfjagjafar.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um skilyrði þar að lútandi.

20. gr.

Aðlögun að framförum í vísindum og tækni

Aðlaga skal þessa tilskipun svo að tekið sé tillit til framfara í vísindum og tækni í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

21. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndar um lyf sem ætluð eru mönnum sem komið var á fót með 2. gr. b í tilskipun 75/318/EBE (hér á eftir kölluð „nefndin“).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem um getur í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

22. gr.

Beiting

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta, eigi síðar en 1. maí 2003, nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum eigi síðar en 1. maí 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

24. gr.

Viðtakendur

23. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 4. apríl 2001.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

B. ROSENGREN

forseti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/63/16

frá 31. janúar 2001

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar forsmíðaðar, varmaeinangrandi útveggjahlæðningar (vetures) (*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 4359)

(2001/308/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórn-sýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE og velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða ákveðins vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verk-smiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum er varða samræmi við viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr.
- 2) Skv. 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að tilgreina þær vörur eða þá vöruflokka sem um getur í tækniforskriftunum.
- 3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig

þessum tveimur aðferðum skuli beitt, að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk, þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

- 4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og í öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar í III. viðauka. Aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar í III. viðauka með stöðugu eftirliti.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreindir í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandinn ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju sem tryggir að vara sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreindir í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandinn starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 107, 18.4.2001, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

3. gr.

Tilgreina skal aðferðina, sem nota skal til að staðfesta samræmi eins og fram kemur í III. viðauka, í umboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 31. janúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Forsmiðaðar, varmaeinangrandi útveggjaklæðningar (vetures):

Til notkunar í byggingar, að undanskildum þeim byggingum sem um getur í II. viðauka.

II. VIÐAUKI

Forsmiðaðar, varmaeinangrandi útveggjaklæðningar (vetures):

Til notkunar í byggingar, sem heyra undir reglur um brunaviðbrögð, að því er varðar vörur úr efnum í flokkum A1 (*), A2 (*), B (*) og C (*).

(*) Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun með tilliti til viðbragða við bruna en hana má rekja til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu, (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum).

III. VIÐAUKI

Ath: Þegar um er að ræða vörur sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notagilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum annast viðurkenndi aðilinn öll verkefni sem skapast vegna viðkomandi kerfis til staðfestingar á samræmi.

Vöruflokkur: forsmíðaðar, varmaeinangrandi útveggjahlæðningar (vetures) (1/2)**Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Evrópusamtökin um tæknisamþykki beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglu um evrópskt tæknisamþykki:

Vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Forsmíðaðar, varmaeinangrandi útveggjahlæðningar (vetures)	Í byggingar	—	3

3. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

Vöruflokkur: forsmíðaðar, varmaeinangrandi útveggjahlæðningar (vetures) (2/2)**Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem eru talin upp hér að aftan, eru Evrópusamtökin um tæknisamþykki beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglu um evrópskt tæknisamþykki:

Vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Forsmíðaðar, varmaeinangrandi útveggjahlæðningar (vetures)	Til notkunar sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð	A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)	1
		A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E	3
		A1 til E (***), F	4

1. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, i-lið 2. þáttar III. viðauka, án úttektarprófunar á sýnum.

3. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

4. kerfi: Sjá tilskipun 89/106/EBE, þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

(*) Vörur/efni, sem vegna ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu, fá hagstæðari flokkun með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum).

(**) Vörur/efni, önnur en þau sem neðanmálgrein (*) vísar til.

(***) Vörur/efni sem ekki þarf að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun 96/603/EB, með áorðnum breytingum).

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/63/17

frá 8. janúar 2001

um breytingu á ákvörðunum 95/467/EB, 96/578/EB, 96/580/EB, 97/176/EB, 97/462/EB, 97/556/EB, 97/740/EB, 97/808/EB, 98/213/EB, 98/214/EB, 98/279/EB, 98/436/EB, 98/437/EB, 98/599/EB, 98/600/EB, 98/601/EB, 1999/89/EB, 1999/90/EB, 1999/91/EB, 1999/454/EB, 1999/469/EB, 1999/470/EB, 1999/471/EB, 1999/472/EB, 2000/245/EB, 2000/273/EB og 2000/447/EB um aðferð við staðfestingu á samræmi tiltekinna byggingarvara skv. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE (*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 3695)

(2001/596/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

loftrásir og sérhæfðar byggingarvörur, byggingarvörur úr gífsi og legur),

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Evrópska flokkunarkerfið yfir viðbrögð við bruna, sem lýst er í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB frá 9. september 1994 um framkvæmd 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur ⁽³⁾, hefur verið lagað að tækniframförum og í stað þess hefur komið ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB frá 8. febrúar 2000 um framkvæmd tilskipunar 89/106/EBE að því er varðar flokkun byggingavara eftir nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna ⁽⁴⁾. Þessi nýja ákvörðun kallar á aðlögun eftirtalinnar ákvarðana um aðferðir við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar 89/106/EBE þar sem í þeim er vísað til Evrópska flokkunarkerfisins yfir viðbrögð við bruna:

— ákvörðun 95/467/EB frá 24. október 1995 um framkvæmd 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE um byggingarvörur ⁽⁵⁾ (reykháfa,

— ákvörðun 96/578 frá 24. júní 1996 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar hreinlætistæki ⁽⁶⁾,

— ákvörðun 96/580/EB frá 24. júní 1996 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar skermveggi ⁽⁷⁾,

— ákvörðun 97/176/EB frá 17. febrúar 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar smíðavið í burðarvirki og fylgihluti ⁽⁸⁾,

— ákvörðun 97/462/EB frá 27. júní 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar plötur unnar úr viði ⁽⁹⁾,

— ákvörðun 97/556/EB frá 14. júlí 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar múreinangrunarkerfi á útveggi ⁽¹⁰⁾,

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 209, 2.8.2001, bls. 33, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 241, 16.9.1994, bls. 25.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 50, 23.2.2000, bls. 14.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 268, 10.11.1995, bls. 29.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 254, 8.10.1996, bls. 49.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 254, 8.10.1996, bls. 56.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 73, 14.3.1997, bls. 19.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 198, 25.7.1997, bls. 27.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 229, 20.8.1997, bls. 14.

- ákvörðun 97/740/EB frá 14. október 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar múrverk og byggingarvörur fyrir múrverk ⁽¹⁾,
- ákvörðun 97/808/EB frá 20. nóvember 1997 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar gólfefni og slitlag ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 1999/453/EB ⁽³⁾,
- ákvörðun 98/213/EB frá 9. mars 1998 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar skilveggsamstæður ⁽⁴⁾,
- ákvörðun 98/214/EB frá 9. mars 1998 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar málmhluta og fylgihluti í burðarvirki ⁽⁵⁾,
- ákvörðun 98/279/EB frá 5. desember 1997 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar varanlegt mótauppsláttarkerfi sem ekki er burðarvirki og í eru notaðir holsteinar eða plötur úr einangrun-arefnum og stundum steinsteypa ⁽⁶⁾,
- ákvörðun 98/436/EB frá 22. júní 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar þakklæðingar, þakljós, þakglugga og fylgihluti ⁽⁷⁾,
- ákvörðun 98/437/EB frá 30. júní 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar frágang á milliveggjum, útveggjum og loftum ⁽⁸⁾,
- ákvörðun 98/599/EB frá 12. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar vatnsþéttiefni fyrir þök sem eru borin á í fljótandi formi ⁽⁹⁾,
- ákvörðun 98/600/EB frá 12. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sjálfbærandi gegnlýsnar þakeiningar (þó ekki úr gleri) ⁽¹⁰⁾,
- ákvörðun 98/601/EB frá 13. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar efni til vegagerðar ⁽¹¹⁾,
- ákvörðun 1999/89/EB frá 25. janúar 1999 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar forsmíðaðar stigasamstæður ⁽¹²⁾,
- ákvörðun 1999/90/EB frá 25. janúar 1999 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar himnur og dúka ⁽¹³⁾,
- ákvörðun 1999/91/EB frá 25. janúar 1999 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar varmaeinangrandi byggingarvörur ⁽¹⁴⁾,
- ákvörðun 1999/454/EB frá 22. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar brunaheftandi, brunapéttandi og brunaverjandi byggingarvörur ⁽¹⁵⁾,
- ákvörðun 1999/469/EB frá 25. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar byggingarvörur sem tengjast steinsteypu, steinlími og fúgufyllingar-efni ⁽¹⁶⁾,
- ákvörðun 1999/470/EB frá 29. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar lím til nota í húsbyggingar ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 299, 4.11.1997, bls. 42.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 331, 3.12.1997, bls. 18.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 178, 14.7.1999, bls. 50.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 41.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 46.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 127, 29.4.1998, bls. 26.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 194, 10.7.1998, bls. 30.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 194, 10.7.1998, bls. 39.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 30.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 35.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 41.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 29, 3.2.1999, bls. 34.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 29, 3.2.1999, bls. 38.

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 29, 3.2.1999, bls. 44.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. EB L 178, 14.7.1999, bls. 52.

⁽¹⁶⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 27.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 32.

- ákvörðun 1999/471/EB frá 29. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar upphitunartæki ⁽¹⁾,
- ákvörðun 1999/472/EB frá 1. júlí 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar pípur, tanka og fylgihluti sem ekki komast í snertingu við drykkjarvatn ⁽²⁾,
- ákvörðun 2000/245/EB frá 2. febrúar 2000 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 4. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flotgler, skúffugler og glersteinvörur ⁽³⁾,
- ákvörðun 2000/273/EB frá 27. mars 2000 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sjö vörur sem veita á evrópskt tæknisamþykki án viðmiðunarreglna ⁽⁴⁾,

- ákvörðun 2000/447/EB frá 13. júní 2000 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar forsmíðaðar samlokuburðarklæðningar úr víði og léttar, samsettar, sjálfbærandi klæðningar ⁽⁵⁾.

- 2) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukunum við ákvarðanir 95/467/EBE, 96/578/EB, 96/580/EB, 97/176/EB, 97/462/EB, 97/556/EB, 97/740/EB, 97/808/EB, 98/213/EB, 98/214/EB, 98/279/EB, 98/436/EB, 98/437/EB, 98/599/EB, 98/600/EB, 98/601/EB, 1999/89/EB, 1999/90/EB, 1999/91/EB, 1999/454/EB, 1999/469/EB, 1999/470/EB, 1999/471/EB, 1999/472/EB, 2000/245/EB, 2000/273/EB og 2000/447/EB er breytt eins og fram kemur í viðauka þessarar ákvörðunar.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. janúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 42.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 77, 28.3.2000, bls. 13.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 86, 7.4.2000, bls. 15.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 180, 19.7.2000, bls. 40.

VIÐAUKI

Viðaukar eftirtalinna ákvarðana breytast sem hér segir:

1. Ákvörðun 95/467/EB:

1. Í stað textans í annarri undirgrein 2. viðauka komi eftirfarandi: „Gifsplötur og loftplötur með þunnri klæðningu, trefjagifsplötur og samsettar þiljur, þ.m.t. viðeigandi fylgihlutir, í flokkum A1 ⁽³⁾, A2 ⁽³⁾, B ⁽³⁾, C ⁽³⁾, sem til stendur að nota í vegg, loft (eða klæðningu þeirra) sem falla undir kröfur um viðbrögð við bruna“ og svohljóðandi neðanmálsgrein bætist við: „⁽³⁾ Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum).“
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) undir fyrirsögninni „REYKHÁFAR, LOFTRÁSIR OG SÉRHÆFÐAR BYGGINGARVÖRUR“ í 3. viðauka komi textinn „Öll stig/allir flokkar“ í stað „A“ og textinn „Öll stig/allir flokkar“ í stað „A — B“ og í stað „Ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB (Stjtið L 241, 16.9.1994, bls. 25)“ í 1. nmgr. komi „Ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB (Stjtið L 50, 23.2.2000, bls. 14)“.
3. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/4) undir fyrirsögninni „BYGGINGARVÖRUR ÚR GIFSI“ í 3. viðauka komi textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ í stað „A — B — C ⁽²⁾“, textinn „A1 ⁽³⁾, A2 ⁽³⁾, B ⁽³⁾, C ⁽³⁾, D, E“ komi í stað „A — B — C ⁽³⁾“ og í stað textans „D, E, F“ komi „(A1 til E) ⁽⁷⁾, F“.
4. Enn fremur breytist eftirfarandi í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/4) undir fyrirsögninni „BYGGINGARVÖRUR ÚR GIFSI“ í 3. viðauka: í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 2. nmgr. vísar til“ og í stað „Ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB“ í 1. nmgr. komi „Ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB (Stjtið L 50, 23.2.2000, bls. 14)“ og svohljóðandi neðanmálsgrein bætist við: „⁽⁷⁾ Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

2. Ákvörðun 96/578/EB:

1. Í stað annarrar mgr. I. viðauka komi „Einingar fyrir almenningssalerni og salernisklefa að frátöldum þeim sem tilgreindar eru í II. viðauka.“
2. Í stað einu málsgreinarinnar í II. viðauka komi „Einingar fyrir almenningssalerni og salernisklefa sem hafa fengið yfirborðsmæðhöndlun með efnum í flokkum A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ og svohljóðandi neðanmálsgrein bætist við: „⁽¹⁾ Vörur/efni, sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum).“
3. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) í III. viðauka komi textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ í stað „A, B eða C ⁽²⁾“, textinn „A1 ⁽³⁾, A2 ⁽³⁾, B ⁽³⁾, C ⁽³⁾, D, E“ komi í stað „A, B eða C ⁽³⁾“ og í stað textans „D, E, F“ komi „(A1 til E) ⁽⁷⁾, F“.
4. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) í III. viðauka: í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 2. nmgr. vísar til“ og í stað „Ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB (Stjtið L 241, 16.9.1994, bls. 25)“ í 1. nmgr. komi „Ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB (Stjtið L 50, 23.2.2000, bls. 14)“ og svohljóðandi neðanmálsgrein bætist við: „⁽⁷⁾ Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

3. Ákvörðun 96/580/EB:

1. Í stað texta II. viðauka komi „SKERMVEGGIR: Skermveggjakerfi til notkunar sem útteggir sem eru háðir kröfum um brunaviðbrögð og tilheyra flokkum A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ og svohljóðandi neðanmálsgrein bætist við: „⁽¹⁾ Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum).“
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) í III. viðauka komi textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ í stað „A, B, C ⁽²⁾“ og textinn „A1 ⁽³⁾, A2 ⁽³⁾, B ⁽³⁾, C ⁽³⁾, D, E, (A1 til E) ⁽⁶⁾, F“ komi í stað „A, B, C ⁽³⁾, D, E eða F“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) í III. viðauka: í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 2. nmgr. vísar til“ og í stað „Ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB (Stjtið L 241, 16.9.1994, bls. 25)“ í 1. nmgr. komi „Ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB (Stjtið L 50, 23.2.2000, bls. 14)“ og svohljóðandi neðanmálsgrein bætist við: „⁽⁶⁾ Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

4. Ákvörðun 97/176/EB:

1. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/3) í III. viðauka komi textinn „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ í stað „A, B, C ⁽¹⁾“ og textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾, D, E, (A1 til E) ⁽³⁾, F“ komi í stað „A, B, C ⁽²⁾, D, E, F“.
2. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/3) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“

5. Ákvörðun 97/462/EB:

1. Í stað texta 1. nmgr. í I. viðauka komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 2. nmgr. í II. viðauka vísar til“ og í stað „B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾, D, E eða F“ komi „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾, D, E, (A1 til E) ⁽³⁾, F“ og ný, svohljóðandi 3. nmgr. bætist við: „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
2. Í stað texta 2. nmgr. í II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „B ⁽²⁾ eða C ⁽²⁾“ komi „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“.
3. Eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/2) í III. viðauka breytist sem hér segir: í stað „B – C ⁽¹⁾“ komi „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“, í stað „B – C ⁽²⁾, D, E, F“ komi „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾, D, E, (A1 til E) ⁽³⁾, F“, í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og ný, svohljóðandi 2. nmgr. a bætist við: „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
4. Eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka breytist sem hér segir: í stað „B – C ⁽¹⁾“ komi „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“, í stað „B – C ⁽²⁾“ komi „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾, D, E, „ í stað „D, E, F“ komi „(A1 til E) ⁽³⁾, F“ í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og ný, svohljóðandi 3. nmgr. bætist við: „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“

6. Ákvörðun 97/556/EB:

1. Eftirfarandi textar í I. viðauka breytist sem hér segir: í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 2. nmgr. vísar til“ í stað „A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾ eða C ⁽¹⁾“ og A (án prófunar), D, E eða F“ komi „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾, D, E, (A1 til E) ⁽³⁾ F“, í stað „A ⁽²⁾, B ⁽²⁾ eða C ⁽²⁾“ komi „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ og svohljóðandi 3. nmgr. bætist við: „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) í II. viðauka komi textinn „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ í stað „A ⁽¹⁾ — B ⁽¹⁾ — C ⁽¹⁾“ og textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾, D, E, (A1 til E) ⁽³⁾, F“ komi í stað „A ⁽²⁾ — B ⁽²⁾ — C ⁽²⁾, A (án prófunar), D — E — F“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) í II. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun með, tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“

7. Ákvörðun 97/740/EB:

1. Í stað texta annarrar undirgreinar II. viðauka komi „Sérstakur múrsteinn í I. eða II. flokki, sem í eru varmaeiningar efni sem tilheyra flokkum A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾ til nota í vegg og skilvegg, sem falla undir kröfur um brunaviðbrögð, einungis þegar líkur eru á að þessi efni geti komist í snertingu við eld þar sem þau verða á endanum notuð“ og eftirfarandi 1. nmgr. bætist við: „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum).“
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/3) í III. viðauka komi textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ í stað „A, B eða C ⁽²⁾“, textinn „A1 ⁽³⁾, A2 ⁽³⁾, B ⁽³⁾, C ⁽³⁾, D, E“ komi í stað „A, B eða C ⁽³⁾“ og textinn „(A1 til E) ⁽⁴⁾, F“ komi í stað „D, E eða F“.

3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/3) í III. viðauka: í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 2. nmgr. vísar til“ og í stað „ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB (Stjtið L 241, 16.9.1994, bls. 25)“ í 1. nmgr. komi „ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB (Stjtið L 50, 23.2.2000, bls. 14)“ og við bætist svohljóðandi 4. nmgr.: „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
8. Ákvörðun 97/808/EB:
 1. Eftirfarandi texti í I. viðauka breytist sem hér segir: í stað textans „sem flokkast í brunaviðbragðaflokka A_{FL}, B_{FL} eða C_{FL} og sem eru þeim eiginleikum gædd að nothæfi þeirra, með tilliti til bruna, breytist ekki í framleiðsluferlinu, í brunaviðbragðaflokka D_{FL}, E_{FL}, F_{FL} og einnig flokk A_{FL} sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB“ komi alls staðar „að frátöldum þeim sem tilgreind eru í II. viðauka“.
 2. Eftirfarandi texti í II. viðauka breytist sem hér segir: í stað textans „sem flokkast í brunaviðbragðaflokka A_{FL}, B_{FL} eða C_{FL} og sem eru þeim eiginleikum gædd að nothæfi þeirra, með tilliti til bruna, breytist ekki í framleiðsluferlinu (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna)“ komi alls staðar „sem flokkast í brunaviðbragðaflokka A_{1FL}⁽¹⁾, A_{2FL}⁽¹⁾, B_{FL}⁽¹⁾, C_{FL}⁽¹⁾“ og við bætist svohljóðandi 1. nmgr.: „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“.
 3. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka komi textinn „A_{1FL}⁽¹⁾, A_{2FL}⁽¹⁾, B_{FL}⁽¹⁾, C_{FL}⁽¹⁾“ alls staðar í stað „A_{FL} — B_{FL} — C_{FL}⁽¹⁾“, textinn „A_{1FL}⁽³⁾, A_{2FL}⁽³⁾, B_{FL}⁽³⁾, C_{FL}⁽³⁾, D_{FL}, E_{FL}“ komi alls staðar í stað „A_{FL} — B_{FL} — C_{FL}⁽³⁾“ og textinn „(A_{1FL} til E_{FL})⁽³⁾, F_{FL}“ komi alls staðar í stað „A_{FL}⁽³⁾ — D_{FL} — E_{FL} — F_{FL}“.
 4. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til.“ og í stað texta 5. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
9. Ákvörðun 98/213/EB:
 1. Í stað texta 1. nmgr. í I. viðauka komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 2. nmgr. í II. viðauka vísar til“ og í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾, A (án prófunar), D, E og F“ komi „A₁⁽¹⁾, A₂⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾, D, E, (A₁ til E)⁽³⁾, F“ og svohljóðandi 3. nmgr. bætist við: „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
 2. Í stað texta 2. nmgr. í II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾“ komi „A₁⁽²⁾, A₂⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾“.
 3. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/5) í III. viðauka komi textinn „A₁⁽¹⁾, A₂⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾ og C⁽¹⁾“, textinn „A₁⁽³⁾, A₂⁽³⁾, B⁽³⁾, C⁽³⁾, D, E“ komi í stað „A⁽³⁾, B⁽³⁾ og C⁽³⁾“ og í stað textans „A (án prófunar), D, E, F“ komi „(A₁ til E)⁽⁶⁾, F“.
 4. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/5) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og við bætist svohljóðandi 6. nmgr.: „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
10. Ákvörðun 98/214/EB:
 1. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/4) í II. viðauka komi textinn „A₁⁽²⁾, A₂⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾“ í stað „(A, B, C)⁽²⁾“ og textinn „A₁⁽⁴⁾, A₂⁽⁴⁾, B⁽⁴⁾, C⁽⁴⁾, D, E, (A₁ til E)⁽⁵⁾, F“ komi í stað „(A, B, C)⁽⁴⁾, D, E, F, A⁽⁵⁾“.
 2. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/4) í II. viðauka: í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 4. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 2. nmgr. vísar til“ og í stað texta 5. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“

11. Ákvörðun 98/279/EB:

1. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) í II. viðauka komi textinn „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)“ í stað „A (*), B (*), C (*)“ og textinn „A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E, (A1 til E) (***), F“ komi í stað „A (**), B (**), C (**), D, E, F“.
2. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (1/1) í II. viðauka: í stað texta nmgr. (*) komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta nmgr. (**) komi „Vörur/efni, önnur en þau sem nmgr. (*) vísar til“ og í stað texta nmgr. (***) komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

12. Ákvörðun 98/436/EB:

1. Í stað texta nmgr. (*) í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „(A, B, C) (*)“ komi „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)“.
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/6) í III. viðauka komi textinn „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)“ í stað „(A, B, C) (*)“, textinn „A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E“ í stað „(A, B, C) (**)“ og textinn „(A1 til E) (***), F“ komi í stað „A (***), D, E, F“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/6) í III. viðauka: í stað texta nmgr. (*) komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta nmgr. (**) komi „Vörur/efni, önnur en þau sem nmgr. (*) vísar til“ og í stað texta nmgr. (***) komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

13. Ákvörðun 98/437/EB:

1. Í stað texta 1. nmgr. í I. viðauka komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. í II. viðauka vísar til“ og í stað „A (1), B (1), C (1), A (án prófunar), D, E og F“ komi alls staðar „A1 (1), A2 (1), B (1), C (1), D, E, (A1 til E) (1), F“ og svohljóðandi 4. nmgr. bætist við: „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.
2. Í stað texta 1. nmgr. í II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A (1), B (1), C (1)“ komi alls staðar „A1 (1), A2 (1), B (1), C (1)“.
3. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/5) í III. viðauka komi textinn „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)“ í stað „A (*), B (*) og C (*)“, textinn „A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E“ komi í stað „A (**), B (**) og C (**)“ og textinn „(A1 til E) (***), F“ komi „A (án prófunar), D, E og F“.
4. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/5) í III. viðauka: í stað texta nmgr. (*) komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta nmgr. (**) komi „Vörur/efni, önnur en þau sem nmgr. (*) vísar til“ og í stað texta nmgr. (***) komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

14. Ákvörðun 98/599/EB:

1. Í stað texta 1. nmgr. í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A (1), B (1), C (1)“ komi „A1 (1), A2 (1), B (1), C (1)“.
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/3) í III. viðauka komi textinn „A1 (1), A2 (1), B (1), C (1)“ í stað „A (1), B (1), C (1)“, textinn „A1 (2), A2 (2), B (2), C (2), D, E“ komi í stað „A(2), B(2), C (2)“ og textinn „(A1 til E) (2), F“ komi í stað „A (2), D, E, F“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/3) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

15. Ákvörðun 98/600/EB:

1. Í stað texta 1. nmgr. í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ komi „A⁽¹⁾, A⁽²⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“.
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/3) í III. viðauka komi textinn „A⁽¹⁾, A⁽²⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“, textinn „A⁽²⁾, A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E)⁽³⁾, F“ komi í stað „A⁽³⁾, D, E, F“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/3) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

16. Ákvörðun 98/601/EB:

1. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka komi textinn „A_{FL}⁽¹⁾, A_{FL}⁽¹⁾, B_{FL}⁽¹⁾, C_{FL}⁽¹⁾“ í stað „A_{FL}⁽¹⁾, B_{FL}⁽¹⁾, C_{FL}⁽¹⁾“, textinn „A_{FL}⁽²⁾, A_{FL}⁽²⁾, B_{FL}⁽²⁾, C_{FL}⁽²⁾, D_{FL}, E_{FL}“ komi í stað „A_{FL}⁽²⁾, B_{FL}⁽²⁾, C_{FL}⁽²⁾“ og textinn „(A_{FL} til E_{FL})⁽³⁾, F_{FL}“ komi í stað „A_{FL}⁽³⁾, D_{FL}, E_{FL}, F_{FL}“.
2. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

17. Ákvörðun 1999/89/EB:

1. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í II. viðauka komi textinn „A⁽¹⁾, A⁽²⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“, textinn „A⁽²⁾, A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E)⁽³⁾, F“ komi í stað „A⁽³⁾, D, E, F“.
2. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í II. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

18. Ákvörðun 1999/90/EB:

1. Í stað texta 1. nmgr. í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ komi „A⁽¹⁾, A⁽²⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“.
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/3) í III. viðauka komi textinn „A⁽¹⁾, A⁽²⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“, textinn „A⁽²⁾, A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E)⁽³⁾, F“ komi í stað „A⁽³⁾, D, E, F“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/3) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

19. Ákvörðun 1999/91/EB:

1. Í stað texta 1. nmgr. í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ komi „A⁽¹⁾, A⁽²⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“.
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka komi textinn „A⁽¹⁾, A⁽²⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“, textinn „A⁽²⁾, A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E)⁽³⁾, F“ komi í stað „A⁽³⁾, D, E, F“.

3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
20. Ákvörðun 1999/454/EB:
1. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í II. viðauka komi textinn „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ í stað „A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“, textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E) ⁽³⁾, F“ komi í stað „A ⁽³⁾, D, E, F“.
 2. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í II. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
21. Ákvörðun 1999/469/EB:
1. Í stað texta 1. nmgr. í I. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ komi „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“.
 2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka komi textinn „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ í stað „A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“, textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E) ⁽³⁾, F“ komi í stað „A ⁽³⁾, D, E, F“.
 3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
22. Ákvörðun 1999/470/EB:
1. Í stað texta 1. nmgr. í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ komi „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“.
 2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka komi textinn „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ í stað „A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“, textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E) ⁽³⁾, F“ komi í stað „A ⁽³⁾, D, E, F“.
 3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“
23. Ákvörðun 1999/471/EB:
1. Í stað texta 2. nmgr. í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ komi alls staðar „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“.
 2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka komi textinn „A1 ⁽¹⁾, A2 ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“ í stað „A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾“, textinn „A1 ⁽²⁾, A2 ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A ⁽²⁾, B ⁽²⁾, C ⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E) ⁽³⁾, F“ komi í stað „A ⁽³⁾, D, E, F“.
 3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB).“

24. Ákvörðun 1999/472/EB:

1. Í stað texta 1. nmgr. í II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“ og í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾ eða C⁽¹⁾“ komi „A1⁽¹⁾, A2⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“.
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (4/5) í III. viðauka komi textinn „A1⁽¹⁾, A2⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“ í stað „A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾“, textinn „A1⁽²⁾, A2⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾, D, E“ komi í stað „A⁽²⁾, B⁽²⁾, C⁽²⁾“ og textinn „(A1 til E)⁽³⁾, F“ komi í stað „A⁽³⁾, D, E, F“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (4/5) í III. viðauka: í stað texta 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta 2. nmgr. komi „Vörur/efni, önnur en þau sem 1. nmgr. vísar til“ og í stað texta 3. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

25. Ákvörðun 2000/245/EB:

Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/6) í III. viðauka komi textinn „A1, A2, B, C, D, E“ í „A, B, C“, í stað textans „A⁽¹⁾, D, E, F“ komi „(A1 til E)⁽¹⁾, F“ og í stað 1. nmgr. komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

26. Ákvörðun 2000/273/EB:

1. Í stað texta nmgr. (*) í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað „A (*), B (*), C (*)“ komi „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)“ og í stað „A_{FL} (*), B_{FL} (*), C_{FL} (*)“ komi „A_{1FL} (*), A_{2FL} (*), B_{FL} (*), C_{FL} (*)“.
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka komi textinn „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)“ í stað „A (*), B (*), C (*)“, textinn „A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E“ komi í stað „A (**), B (**), C (**)“ og textinn „(A1 til E) (***)“, F“ komi í stað „A (***)“, D, E, F“, textinn „A_{1FL} (*), A_{2FL} (*), C_{FL} (*)“ komi í stað „A_{FL} (*), B_{FL} (*), C_{FL} (*)“, textinn „A_{1FL} (**), A_{2FL} (**), B_{FL} (**), C_{FL} (**), D_{FL}, E_{FL}“ komi í stað „A_{FL} (**), B_{FL} (**), C_{FL} (*)“ og textinn „(A_{1FL} til E_{FL}) (***)“, F_{FL}“ komi í stað „A_{FL} (***)“, D_{FL}, E_{FL}, F_{FL}“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (2/2) í III. viðauka: í stað texta nmgr. (*) komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta nmgr. (**) komi „Vörur/efni, önnur en þau sem nmgr. (*) vísar til“ og í stað texta nmgr. (***) komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

27. Ákvörðun 2000/447/EB:

1. Í stað texta nmgr. (*) í I. og II. viðauka komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað „A (*), B (*), C (*), A_{FL} (*), B_{FL} (*), C_{FL} (*)“ komi tvisvar „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*), A_{1FL} (*), A_{2FL} (*), B_{FL} (*), C_{FL} (*)“ og í stað „A (*), B (*), C (*)“ komi tvisvar „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)“.
2. Í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/6) í III. viðauka komi textinn „A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)“ tvisvar í stað „A (*), B (*), C (*)“, textinn „A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E“ komi tvisvar í stað „A (**), B (**), C (**)“ og textinn „(A1 til E) (***)“, F“ komi tvisvar í stað „A (***)“, D, E, D, F“, textinn „A_{1FL} (*), A_{2FL} (*), B_{FL} (*), C_{FL} (*)“ komi í stað „A_{FL} (*), B_{FL} (*), C_{FL} (*)“, textinn „A_{1FL} (**), A_{2FL} (**), B_{FL} (**), C_{FL} (**), D_{FL}, E_{FL}“ komi í stað „A_{FL} (**), B_{FL} (**), C_{FL} (*)“ og textinn „(A_{1FL} til E_{FL}) (***)“, F_{FL}“ komi í stað „A_{FL} (***)“, D_{FL}, E_{FL}, F_{FL}“.
3. Enn fremur breytist eftirfarandi textar í töflunni fyrir vöruflokkinn (3/6) í III. viðauka: í stað texta nmgr. (*) komi „Vörur/efni sem fá hagstæðari flokkun, með tilliti til viðbragða við bruna, sem rekja má til ákveðins, auðgreinanlegs stigs í framleiðsluferlinu (t.d. þegar logavarnarefnum er bætt við eða við takmörkun á lífrænum efnum)“, í stað texta nmgr. (**) komi „Vörur/efni, önnur en þau sem nmgr. (*) vísar til“ og í stað texta nmgr. (***) komi „Vörur/efni sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna (t.d. vörur/efni sem teljast til flokks A1 samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB)“.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/63/18

frá 21. ágúst 2001

um framkvæmd tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flokkun þaka og þakklæðninga eftir nothæfi með tilliti til bruna af völdum utanaðkomandi elds (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 2474)

(2001/671/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE⁽²⁾, einkum a-lið 2. mgr. 20. gr,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 89/106/EBE segir að til þess að mið sé tekið af ólíkum kröfum um vernd mannvirkja í mismunandi löndum, héruðum eða byggðum kunni að vera ástæða til að skipta hverri grunnkröfu í flokka í grunnskjölnum. Skjöl þessi hafa verið gefin út í „Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar varðandi grunnskjöl með tilskipun ráðsins 89/106/EBE“⁽³⁾.
- 2) Í lið 2.2 í grunnskjali nr. 2 eru talðar upp ýmsar innbyrðis tengdar ráðstafanir sem hafa það að markmiði að fullnægja grunnkröfunni „varnir gegn eldsvoða“ auk þess sem með þeim er lagður grunnur að mótun stefnu á sviði brunavarna sem má útfæra á mismunandi vegu í aðildarríkjunum.
- 3) Samkvæmt lið 4.2.1 í grunnskjali nr. 2 geta stig grunnkrafna ákvarðast af gerð mannvirkis, notkun þess og staðsetningu, útfærslu byggingarmannvirkis, og því hversu aðgengilegur neyðarbúnaður er.
- 4) Í lið 4.3.1.2.2 í grunnskjali nr. 2 er gerð grein fyrir kröfum um byggingavörur sem notaðar eru í þök sem verða fyrir brunaráraun af völdum elds utan frá.
- 5) Hin ólíku stig þessara krafna, sem tíðkast í aðildarríkjunum, má setja fram í kerfi flokka sem ekki eru taldir með í grunnskjali nr. 2.
- 6) Í 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 89/106/EBE segir að aðildarríkjunum sé aðeins heimilt að ákveða nothæfisstig, sem varan þarf að ná á yfirráðasvæði

þeirra, innan flokkanna sem samþykktir voru á vettvangi bandalagsins, og aðeins ef notaðir eru allir flokkarnir, nokkrir eða einn þeirra.

- 7) Þar eð ekki er kostur á einni fullkomlega samhæfðri prófunaraðferð skal flokkunin, sem stuðst er við í þessari ákvörðun, vera byggð á einum staðli sem felur í sér þrjár mismunandi prófunaraðferðir sem miðast við mismunandi aðstæður að því er varðar brunahættu. Lítið er á þetta sem bráðabirgðalausn sem nota má þangað til full samræming næst með fullkomlega samhæfðri prófunaraðferð. Þegar því marki hefur verið náð má breyta þessari ákvörðun þannig að tekið sé mið af hinni nýju prófunaraðferð og flokkunum henni tengdum.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Hér með er flokkunarkerfi bandalagsins, sem er fyrirhugað samkvæmt tilskipun 89/106/EBE, komið á að því er varðar nothæfi þaka og þakklæðninga með tilliti til bruna af völdum utanaðkomandi elds.

Flokkunarkerfið skal vera eins og fram kemur í viðauka þessarar ákvörðunar.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. ágúst 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 235, 4.9.2001, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 62, 28.2.1994, bls. 1.

VIÐAUKI

FORMÁLSORD

Nota skal skýrslu Staðlasamtaka Evrópu, CR 1187:2001, og uppfærðar, síðari útgáfur hennar. Uppfærða útgáfan skal m.a. innihalda nýjar endurskoðanir á skýrslu Staðlasamtaka Evrópu, ENV-útgáfu þessa staðals (evrópskan forstaðal) eða EN-útgáfu þessa staðals (evrópskan staðal), sem byggist á niðurstöðunni eða samkomulaginu sem náðist á sérfundum Staðlasamtaka Evrópu, CEN TC 127, 16. maí 2001.

Flokkunin í eftirfarandi töflu er byggð á staðlinum í CR 1187:2001. Sá staðall felur í sér þrjár mismunandi prófunaraðferðir sem miðast við mismunandi aðstæður að því er varðar brunahættu. Ekkert beint samband er milli prófunaraðferðanna og því er ekki til neitt almennt viðurkennt stigveldi flokkunar til að fella þær inn í.

Þegar aðildarríkin setja reglur um nothæfi þaka og þakklæðninga með tilliti til bruna af völdum utanaðkomandi elds er þeim heimilt að velja þá samsetningu prófana og flokka sem við á miðað við þær brunahættur sem raunverulega eru fyrir hendi á yfirráðasvæði þeirra og að koma á innlendu, stigskiptu flokkunarkerfi fyrir hinar ýmsu prófanir og flokka.

Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/553/EB⁽¹⁾ er sett fram skrá yfir þakklæðningarvörur og/eða –efni, sem telja má að uppfylli allar gæðakröfur um „nothæfi með tilliti til bruna af völdum elds utan frá“ án prófunar, með fyrirvara um að farið sé að innlendum ákvæðum um hönnun og útfærslu mannvirkja. Slíkar vörur eða efni teljast til flokkanna B_{ROOF} í eftirfarandi töflu, án þess að þörf sé á prófunum.

TÁKN

Flokkanirnar samkvæmt prófunaraðferðunum þremur eru auðkenndir sem hér segir:

- CR 1187:2001 prófun 1: X_{ROOF}(t₁), þar sem t₁ = neistaflug eingöngu,
- CR 1187:2001 prófun 2: X_{ROOF}(t₂), þar sem t₂ = neistaflug + vindur,
- CR 1187:2001 prófun 3: X_{ROOF}(t₃), þar sem t₃ = neistaflug + vindur + geislun.

T_E: marktími fyrir útbreiðslu bruna að utanverðu

T_P: marktími fyrir gegnumbruna

Tafla

NOTHÆFISFLOKKAR ÞAKA OG ÞAKKLÆÐNINGA MEÐ TILLITI TIL BRUNA AF VÖLDUM UTANAÐKOMANDI
ELDS (*)

Prófunaraðferð	Flokkur	Flokkunarviðmiðanir
CR1187:2001 prófun 1	B _{ROOF} (t ₁)	Öll eftirtalin skilyrði skulu uppfyllt: — útbreiðsla elds að utan- og innanverðu, upp á við < 0,700 m — útbreiðsla elds að utan- og innanverðu, niður á við < 0,600 m — hámarkslengd brunasvæðis að utan- og innanverðu < 0,800 m — ekkert logandi efni (dropar eða brak) falli frá þeirri hlið sem að eldinum snýr — engar logandi eða glóandi agnir fari í gegnum þakvirkið — ekkert einstakt gat > 2,5 × 10 ⁻³ m ² — samanlagt flatarmál allra gata < 4,5 × 10 ⁻³ m ² — útbreiðsla elds til hliðanna nái ekki að jaðri mælingasvæðis — enginn glóðarbruni að innanverðu — hámarksrádius útbreiðslu elds á „láréttum“ þökum að utan- og innanverðu < 0,200 m
	F _{ROOF} (t ₁)	Ekkert nothæfisstig ákvarðað

⁽¹⁾ Stjótið EB L 235, 19.9.2000, bls. 19.

Prófunaraðferð	Flokkur	Flokkunarviðmiðanir
CR1187:2001 prófun 2	B _{ROOF} (t2)	Eftirfarandi á við um báðar prófunarsýrurnar, við vindhraðann 2 m/s og 4 m/s: — meðallengd skemmda á þaki og undirlagi $\leq 0,550$ m, — hámarkslengd skemmda á þaki og undirlagi $\leq 0,800$ m,
	F _{ROOF} (t2)	Ekkert nothæfisstig ákvarðað
CR1187:2001 prófun 3	B _{ROOF} (t3)	$T_E \geq 30$ mín. og $T_p \geq 30$ mín.
	C _{ROOF} (t3)	$T_E \geq 10$ mín. og $T_p \geq 15$ mín.
	D _{ROOF} (t3)	$T_p > 5$ mín.
	F _{ROOF} (t3)	Ekkert nothæfisstig ákvarðað

(*) Enn er verið að endurskoða fjölda flokkanna og verða breytingar gerðar jafnskjótt og nauðsynlegar upplýsingar liggja fyrir.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/38/EB

2002/EES/63/19

frá 5. júní 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 93/7/EBE um að skila menningarminjum sem hafa verið fluttar ólöglega frá yfirráðasvæði aðildarríkis (*)

EVROÞUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Stofnun Efnahags- og myntbandalagsins og upptaka evrunnar hefur áhrif á síðustu undirgrein í B-hluta viðaukans við tilskipun ráðsins 93/7/EBE⁽³⁾ þar sem mælt er fyrir um verðgildi menningarminja, sem tilskipunin gildir um, í ekum. Í þeirri undirgrein er kveðið á um að dagsetning fyrir umreikning slíks verðgildis yfir í innlendan gjaldmiðil skuli vera 1. janúar 1993.
- 2) Samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1103/97 frá 17. júní 1997 um tiltekin ákvæði er varða upptöku evrunnar⁽⁴⁾ urðu allar tilvísanir til ekunnar í löggæringum frá og með 1. janúar 1999 tilvísanir til evrunnar eftir umreikning á genginu einn á móti einum. Verði tilskipun 93/7/EBE ekki breytt, og þar með fasta genginu sem samsvarar gildandi gengi 1. janúar 1993, munu aðildarríkin, sem nota evruna sem gjaldmiðil, halda áfram að nota mismunandi upphæðir, sem eru umreiknaðar á grundvelli gengis ársins 1993 en ekki umreikningsgengisins sem var fastsett 1. janúar 1999 og er órifanlegt, og þetta ástand varir svo lengi sem umreikningsreglan er örjufanlegur hluti tilskipunarinnar.
- 3) Þess vegna er rétt að breyta síðustu undirgrein í B-hluta viðaukans við tilskipun 93/7/EBE á þann hátt að frá og með 1. janúar 2002 skuli aðildarríkin, sem nota evruna sem gjaldmiðil, tilgreina verðgildi í evrum sem mælt er fyrir um í löggjöf bandalagsins. Ákveða skal gengi, sem miðast við heppilega dagsetningu fyrir 1. janúar 2002, fyrir önnur

aðildarríki sem halda áfram að umreikna þessi viðmiðunarmörk yfir í innlendan gjaldmiðil og setja ákvæði um að þessi aðildarríki aðlagði það gengi sjálfvirk og í áföngum til að jafna út gengisbreytingar milli innlands gjaldmiðils og evrunnar.

- 4) Komið hefur í ljós að unnt er að túlka gildið 0 (núll) í B-hluta viðaukans við tilskipun 93/7/EBE, sem notað er sem fjárhagsleg viðmiðunarmörk fyrir tiltekna flokka menningarminja, á þann hátt að það tefli skilvirkri beitingu tilskipunarinnar í tvísýnu. Þótt þetta gildi, 0 (núll), merki að líta skuli á minjar, sem falla undir viðkomandi flokk, hvert sem verðgildi þeirra er, jafnvel þótt það sé óverulegt eða núll, sem „menningarminjar“ í skilningi tilskipunarinnar hafa tiltekin aðildarríki túlkað það svo að þessar menningarminjar hafi alls ekkert verðgildi og þannig svipt þessa flokka minja þeirri vernd sem tilskipunin veitir.
- 5) Til að forðast allan rugling í þessu sambandi skal því setja skýrara orðalag í stað tölunnar 0 er taki af allan vafa um að nauðsynlegt sé að vernda viðkomandi hluti.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Textanum undir fyrrsögn B-hluta í viðaukanum við tilskipun 93/7/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað „GILDI: 0 (núll)“ komi:

„GILDI:

hvert sem gildið er“

2. Í stað síðustu undirgreinar varðandi umreikning á verðgildinu, sem er sett fram í ekum, yfir í innlendan gjaldmiðil komi eftirfarandi:

„Að því er varðar aðildarríki, sem nota ekki evruna sem gjaldmiðil, skal verðgildið, sem er sett fram í evrum í viðaukanum, umreiknað og sett fram í innlendum gjaldmiðli á gengi frá 31. desember 2001 sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Endurskoða skal þetta jafngildi í innlendum gjaldmiðli annað hvert ár og í fyrsta sinn 31. desember 2001. Útreikningur á þessu jafngildi skal byggjast á meðaldaggengi þessara gjaldmiðla í evrum á 24 mánaða tímabili sem lýkur á síðasta degi ágúst mánaðar áður en endurskoðunin, sem tekur gildi 31. desember, fer fram. Ráðgjafarnefndin

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 187, 10.7.2001, bls. 43, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 13.

(¹) Stjtið. EB C 120 E, 24.4.2001, bls. 182.

(²) Álit Evrópuþingsins frá 14. febrúar 2001 og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2001.

(³) Stjtið. EB L 74, 27.3.1993, bls. 74. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/100/EB (Stjtið. EB L 60, 1.3.1997, bls. 59).

(⁴) Stjtið. EB L 162, 19.6.1997, bls. 1.

um menningarminjar skal endurskoða þessa reikni-aðferð, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, að jafnaði tveimur árum eftir að henni er fyrst beitt. Við hverja endurskoðun skulu verðgildin, í evrum og jafngildi þeirra í innlendum gjaldmiðli, birt með jöfnu millibili í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* á fyrstu dögum nóvembermánaðar næst á undan þeim degi er endurskoðunin fer fram.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. desember 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun

þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 5. júní 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

L. ENGQVIST

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1386/2001**2002/EES/63/20****frá 5. júní 2001**

um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 (*)

EVROÞUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 42. og 308. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾, sem lögð var fram að höfðu samráði við framkvæmdaráð Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við ákvæði 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Rétt er að gera tilteknar breytingar á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ og (EBE) nr. 574/72 ⁽⁵⁾. Þessar breytingar tengjast breytingum sem aðildarríkin hafa gert á löggjöf sinni um almannatryggingar.
- 2) Í kjölfar tilkynningar frönsku ríkisstjórnarinnar til forseta ráðsins um yfirlýsingu þess efnis að reglugerð (EBE) nr. 1408/71 muni gilda um frönsku viðbótarlífeyrissjóðina tvo ARRCO og AGIRC er rétt að greiða fyrir beitingu reglugerðarinnar varðandi þessi kerfi með því að bæta nýjum liðum við C-hluta IV. viðauka og VI. viðauka við hana, einkum í því skyni að taka tillit til þess að þessi lífeyriskerfi eru í eðli sínu viðbótarkerfi í samnærmi við grunnkerfi og þeirrar staðreyndar að réttindin, sem þau veita, eru reiknuð á grundvelli fjölda áunninna lífeyrissstiga óháð því hve mörgum tímabilum er lokið.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 187, 10.7.2001, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 36/2001 frá 19. apríl 2002 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 274 E, 26.9.2000, bls. 113.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 367, 20.12.2000, bls. 18.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. febrúar 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1399/1999 (Stjtið. EB L 164, 30.6.1999, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1972, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1399/1999.

- 3) Rétt er að gera grein fyrir því að bætur samkvæmt lögboðna, austurríska kerfinu um sérstaka aðstoð eru greiddar í samræmi við ákvæði 3. kafla í III. bálki reglugerðar (EBE) 1408/71.

- 4) Breyta ber þættinum „N. SVÍPJÓÐ“ í VI. viðauka þannig að tekið sé tillit til úrskurðar dómstóls Evrópubandalaganna frá 11. júní 1998 í máli C-275/96 Kuusijärvi gegn Riksförsäkringsverket ⁽⁶⁾.

- 5) Rétt er að breyta 5. mgr. 34. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 í því skyni að aðskilja hana 4. mgr. 34. gr. og vísa þannig ekki lengur til endurgreiðslu sem bundin er ákveðnu hámarki þegar lagt er út fyrir útgjöldum meðan á dvöl stendur í aðildarríki sem ekki kveður á um endurgreiðslutaxta í löggjöf sinni.

- 6) Brýnt er að breyta 1. mgr. 93. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 í því skyni að taka tillit til reglugerðar ráðsins (EB) nr. 307/1999 ⁽⁷⁾, þar sem reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er rýmkuð þannig að hún taki til námsmanna.

- 7) Rétt er að breyta 107. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 í kjölfar upptöku evrunnar 1. janúar 1999.

- 8) Í því skyni að ná markmiðinu um frjálsa för launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga er rétt og skylt að breyta reglum um samræmingu innlendra almanna-tryggingakerfa með bindandi lagagerningum bandalagsins er gildi beint í hverju aðildarríki.

- 9) Að undanskilinni 42. gr. er ekki kveðið á um aðrar valdheimildir við samþykkt þessarar reglugerðar í sáttmálanum en þær sem um getur í 308. gr.

⁽⁶⁾ Dómasafn EB (ECR), 1998, bls. I-3419.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 38, 12.2.1999, bls. 1.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka a, IV. og VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 574/72 er breytt sem hér segir:

1. Í stað 5. mgr. 34. gr. komi eftirfarandi:

„5. Ef ekki er kveðið á um endurgreiðslutaxta í löggjöf dvalarríkis getur þar til bær stofnun látið endurgreiðslu fara fram samkvæmt þeim töxtum sem hún starfar eftir án þess að samþykki hlutaðeigandi einstaklings sé nauðsynlegt. Endurgreiðsla má aldrei vera hærri en raunverulega útlagður kostnaður.“

2. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 93. gr.:

„1. Þar til bær stofnun skal endurgreiða, samkvæmt bókhaldsgögnum, þeirri stofnun sem greiðir fyrir aðstoðina raunkostnað vegna aðstoðar sem er veitt skv. 1. og 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem eru búsettir í sama aðildarríki, svo og vegna aðstoðar sem veitt er skv. 21. gr. (2. mgr.), 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 31. gr., 34. gr. a eða 34. gr. b í reglugerðinni.“

3. Ákvæðum 107. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Að því er varðar framkvæmd eftirfarandi ákvæða:

a) reglugerð: 12. gr. (2., 3. og 4. mgr.), 14. gr. d (1. mgr.), 19. gr. (síðasti málslíður b-liðar 1. mgr.), 22. gr. (síðasti málslíður ii-liðar 1. mgr.), 25. gr. (næstsíðasti málslíður b-liðar 1. mgr.), 41. gr. (c- og d-liður 1. mgr.), 46. gr. (4. mgr.), 46. gr. a (3. mgr.), 50. gr., 52. gr. (síðasti málslíður b-liðar), 55. gr. (síðasti málslíður ii-liðar 1. mgr.), 70. gr. (fyrsta undirgrein 1. mgr.) og 71. gr. (ii-liður a-liðar og næstsíðasti málslíður ii-liðar b-liðar 1. mgr.),

b) framkvæmdarreglugerð: 1., 4., og 5. mgr. 34. gr., skal umreikningsgengi innlends gjaldmiðils, vegna fjárhæða sem eru gefnar upp í gjaldmiðli annars lands, vera hið sama og gengið sem framkvæmdastjórnin reiknar út í hverjum mánuði á viðmiðunartímabilinu, sem er skilgreint í 2. mgr., á grundvelli viðmiðunargengis gjaldmiðla sem Seðlabanki Evrópu birtir.“

b) 3. mgr. falli brott.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi fyrsta dag annars mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Ákvæði 1. gr., að því er varðar breytingar á þættinum „E. FRAKKLAND“ í C-hluta IV. viðauka og VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71, skulu gilda frá og með 1. janúar 2000.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 5. júní 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. Fontaine

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

L. Engqvist

forseti.

VIÐAUKI

Ákvæðum II. viðauka a, IV. og VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er breytt sem hér segir:

1. Í stað c- og g-liða þáttarins „O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ“ í II. viðauka a komi eftirfarandi:
 - „c) Skattafsláttur launþega með fjölskyldu (b-liður 1. tölul. 123. þáttar laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga frá 1992 (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), b-liður 1. tölul. 122. þáttar laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Norður-Írland) frá 1992 (Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992) og lög um skattafslátt frá 1999 (Tax Credits Act 1999)).“
 - „g) Skattafsláttur fatlaðra einstaklinga (c-liður 1. tölul. 123. þáttar laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga frá 1992 (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), c-liður 1. tölul. 122. þáttar laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Norður-Írland) frá 1992 (Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992) og lög um skattafslátt frá 1999 (Tax Credits Act 1999)).“
2. Í stað orðsins „ENGIN“ í þættinum „E. FRAKKLAND“ í C-hluta IV. viðauka komi eftirfarandi:

„Allar umsóknir um lífeyri eða eftirlífendalífeyri samkvæmt viðbótarlífeyriskerfi fyrir launþega að undanskildum umsóknum um ellilífeyri eða lífeyri eftirlífandi maka samkvæmt viðbótarlífeyriskerfi fyrir flugáhafnir í almenningsflugi.“
3. VI. viðauka er breytt sem hér segir:
 - a) Þættinum „E. FRAKKLAND“ er breytt sem hér segir:
 - i) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 3. lið:

„Áðurgreind skilyrði skulu einnig gilda þegar ákvæðin, sem gefa frönskum launþega sem stundar atvinnu sína utan Frakklands kost á aðild að frönsku viðbótarlífeyriskerfi fyrir launþega annaðhvort beint eða í gegnum vinnuveitanda sinn, eru látin gilda um ríkisborgara annarra aðildarríkja.“
 - ii) Í stað 5. liðar komi eftirfarandi:

„5. Þegar reikna skal út viðmiðunarfjárhæð þá sem getið er í a-lið 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal þar til bær stofnun, þegar um er að ræða ellilífeyri reiknaðan á grundvelli eftirlaunastiga innan grunn- eða viðbótarkerfa, taka með í reikninginn öll tryggingaár sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, heildarfjöldi eftirlaunastiga sem eru fengin með því að deila með samsvarandi árafjölda í þann stigafjölda sem safnað hefur verið samkvæmt löggjöf sem um þau gildir.“
 - iii) Eftirfarandi liður bætist við:

„9. Frönsk löggjöf, sem gildir um launþega eða fyrrum launþega að því er varðar beitingu 3. kafla III. bálks reglugerðarinnar, telst gilda bæði um grunnellilífeyrstryggingakerfi og viðbótarlífeyriskerfi sem viðkomandi einstaklingur hefur heyrt undir.“
 - b) Eftirfarandi liður bætist við þáttinn „K. AUSTURRÍKI“:

„7. Litið er á sérstaka aðstoð, samkvæmt lögum um sérstaka aðstoð („Sonderunterstützungsgesetz“) frá 30. nóvember 1973, sem ellilífeyri að því er varðar beitingu reglugerðarinnar.“
 - c) Í stað 1. liðar þáttarins „N. SVÍÐJÓÐ“ komi eftirfarandi:

„1. Að því er varðar beitingu 72. gr. reglugerðarinnar skal réttur einstaklings til foreldrabóta ákvarðast þannig að tryggingatímabil, sem er lokið í öðru aðildarríki, eru talin byggjast á sömu meðaltekjum og sænsku tryggingatímabilin sem þau leggjast við.“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/34/EB**2002/EES/63/21****frá 28. maí 2001****um opinbera skráningu verðbréfa á verðbréfaþingi og upplýsingar
sem birtar skulu um slík verðbréf (*)**

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 184, 6.7.2001, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 37/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 16.

EFNISYFIRLIT

	<i>Bls.</i>
FORSENDUR	219
I. BÁLKUR: SKILGREININGAR OG GILDISSVIÐ	223
I. kafli: Skilgreiningar	223
1. gr.	223
II. kafli: Gildissvið	223
2. gr.	223
3. gr.	223
4. gr.	223
II. BÁLKUR: ALMENN ÁKVÆÐI UM OPINBERA SKRÁNINGU VERÐBRÉFA	224
I. kafli: Almenn skráningarskilyrði	224
5. gr.	224
6. gr.	224
7. gr.	224
II. kafli: Strangari skilyrði eða viðbótarskilyrði og -skyldur	224
8. gr.	224
III. kafli: Undanþágur	225
9. gr.	225
10. gr.	225
IV. kafli: Valdsvið lögbærra, innlendra yfirvalda	225
1. þáttur: Ákvörðun um skráningu	225
11. gr.	225
12. gr.	225
13. gr.	225
14. gr.	225
15. gr.	225
2. þáttur: Upplýsingar sem lögbær yfirvöld krefjast.....	225
16. gr.	225
3. þáttur: Aðgerðir gegn útgefanda sem rækir ekki þær skyldur sem skráning hefur í för með sér	226
17. gr.	226
4. þáttur: Skráning stöðvuð tímabundið eða henni hætt	226
18. gr.	226
5. þáttur: Réttur til að vísa synjun um skráningu eða því að hætt sé við skráningu til dómstóla	226
19. gr.	226

III. BÁLKUR: SÉRSTÖK SKILYRÐI FYRIR OPINBERRI SKRÁNINGU VERÐBRÉFA	226
I. kafli: Birting skráningarlýsingar vegna opinberrar skráningar verðbréfa	226
1. þáttur: Almenn ákvæði	226
20. gr.	226
21. gr.	226
22. gr.	226
2. þáttur: Undanþága, að hluta eða að öllu leyti, frá skyldunni um að birta skráningarlýsingu.....	227
23. gr.	227
3. þáttur: Heimild til að fella niður tilteknar upplýsingar úr skráningarlýsingu	229
24. gr.	229
4. þáttur: Efni skráningarlýsingar í sérstökum tilvikum	230
25. gr.	230
26. gr.	230
27. gr.	230
28. gr.	231
29. gr.	231
30. gr.	231
31. gr.	231
32. gr.	232
33. gr.	232
34. gr.	232
5. þáttur: Eftirlit með og dreifing skráningarlýsingar	233
35. gr.	233
36. gr.	233
6. þáttur: Ákvörðun lögbærs yfirvalds	233
37. gr.	233
7. þáttur: Gagnkvæm viðurkenning	233
38. gr.	233
39. gr.	233
40. gr.	233
8. þáttur: Samningaviðræður við lönd utan bandalagsins	234
41. gr.	234
II. kafli: Sérstök skilyrði fyrir skráningu hlutabréfa	234
1. þáttur: Skilyrði varðandi félög þegar sótt er um opinbera skráningu á hlutabréfum þeirra.....	234
42. gr.	234
43. gr.	234
44. gr.	235

2. þáttur: Skilyrði varðandi hlutabréf sem sótt er um skráningu á	235
45. gr.	235
46. gr.	235
47. gr.	235
48. gr.	235
49. gr.	235
50. gr.	236
51. gr.	236
III. kafli: Sérstök skilyrði fyrir opinberri skráningu skuldabréfa sem fyrirtæki gefur út	236
1. þáttur: Skilyrði varðandi fyrirtæki sem sækja um opinbera skráningu skuldabréfa	236
52. gr.	236
2. þáttur: Skilyrði varðandi skuldabréf sem sótt er um opinbera skráningu á	236
53. gr.	236
54. gr.	236
55. gr.	236
56. gr.	236
57. gr.	236
3. þáttur: Önnur skilyrði	237
58. gr.	237
59. gr.	237
IV. kafli: Sérstök skilyrði fyrir opinberri skráningu skuldabréfa sem ríki, héraðs- eða sveitarstjórnir eða opinberar, alþjóðlegar stofnanir gefa út	237
60. gr.	237
61. gr.	237
62. gr.	237
63. gr.	237
IV. BÁLKUR: ÁHVÍLANDI SKYLDUR VARÐANDI VERÐBRÉF SEM ERU TEKIN TIL OPINBER- RAR SKRÁNINGAR	238
I. kafli: Skyldur félaga sem fá hlutabréf sín tekin til opinberrar skráningar	238
1. þáttur: Skráning nýútgefinna hlutabréfa í sama flokki	238
64. gr.	238
2. þáttur: Réttindi hluthafa	238
65. gr.	238
3. þáttur: Breytingar á rekstrarformi eða stofnsamþykktum	238
66. gr.	238
4. þáttur: Ársreikningar og ársskýrsla	238
67. gr.	238

5. þáttur: Viðbótarupplýsingar	238
68. gr.	238
6. þáttur: Jafngildi upplýsinga	239
69. gr.	239
7. þáttur: Upplýsingar sem eru birtar reglulega	239
70. gr.	239
71. gr.	239
8. þáttur: Útgáfa og efni misserisskýrslunnar	239
72. gr.	239
73. gr.	239
74. gr.	240
75. gr.	240
76. gr.	240
77. gr.	240
II. kafli: Skylda útgefenda skuldabréfa sem eru tekin til opinberrar skráningar	240
1. þáttur: Skuldabréf, gefin út af fyrirtæki	240
78. gr.	240
79. gr.	241
80. gr.	241
81. gr.	241
82. gr.	241
2. þáttur: Skuldabréf, gefin út af ríki, héraðs- eða sveitarstjórnnum eða opinberum, alþjóðlegum stofnunum	242
83. gr.	242
84. gr.	242
III. kafli: Skyldur varðandi upplýsingar er birta skal við öflun eða ráðstöfun verulegs eignarhlutar í félagi sem skráð er í kauphöll	242
1. þáttur: Almenn ákvæði	242
85. gr.	242
86. gr.	242
87. gr.	242
88. gr.	243
2. þáttur: Upplýsingar við öflun eða ráðstöfun verulegs eignarhlutar í félagi	243
89. gr.	243
90. gr.	243
91. gr.	243
3. þáttur: Ákvörðun atkvæðaréttar	244
92. gr.	244

4. þáttur: Undanþágur	244
93. gr.	244
94. gr.	244
95. gr.	244
5. þáttur: Lögbær yfirvöld	245
96. gr.	245
6. þáttur: Viðurlög	245
97. gr.	245
V. BÁLKUR: ÚTGÁFA OG DREIFING UPPLÝSINGANNA	245
I. kafli: Birting og dreifing skráningarlýsinga vegna opinberrar skráningar verðbréfa í kauphöll	245
1. þáttur: Málsmeðferð og birtingartímabil skráningarlýsinga og viðbóta við þær	245
98. gr.	245
99. gr.	245
100. gr.	245
2. þáttur: Orðsending um birtingaraðferð sem er send fyrir fram til lögbærra yfirvalda	246
101. gr.	246
II. kafli: Birting og dreifing upplýsinga eftir skráningu	246
102. gr.	246
III. kafli: Tungumál	246
103. gr.	246
104. gr.	246
VI. BÁLKUR: LÖGBÆR YFIRVÖLD OG SAMSTARF MILLI AÐILDARRÍKJA	246
105. gr.	246
106. gr.	247
107. gr.	247
VII. BÁLKUR: SAMSTARFSNEFND	247
1. kafli: Skipan, starf og verkefni nefndarinnar	247
108. gr.	247
II. kafli: Aðlögun á markaðsverðmæti	247
109. gr.	247
VIII. BÁLKUR: LOKAÁKVÆÐI	248
110. gr.	248
111. gr.	248
112. gr.	248
113. gr.	248

I. viðauki	— Fylgiskjal um skráningarlýsingar vegna opinberrar skráningar verðbréfa í kauphöll	249
II. viðauki	— A-hluti: Niðurfelldar tilskipanir ásamt breytingum á þeim	264
II. viðauki	— B-hluti: Frestur til að setja innlend lög	265
III. viðauki	— Samsvörunartafla	266

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 44. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Umtalsverðar breytingar hafa verið gerðar nokkrum sinnum á tilskipun ráðsins 79/279/EBE frá 5. mars 1979 til samræmingar á skilyrðum fyrir opinberri skráningu verðbréfa á verðbréfaþingi ⁽³⁾, tilskipun ráðsins 80/390/EBE frá 17. mars 1980 til samræmingar á kröfum um gerð, athugun og dreifingu á skráningarlýsingu sem birta skal þegar verðbréf eru tekin til opinberrar skráningar á verðbréfaþingi ⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 82/121/EBE frá 15. febrúar 1982 um þær upplýsingar sem félög, sem hafa fengið hlutabréf sín tekin til opinberrar skráningar á verðbréfaþingi, eiga að birta reglulega ⁽⁵⁾ og tilskipun ráðsins 88/627/EBE frá 12. desember 1988 um upplýsingar er birta skal þegar aflað er eða ráðstafað verulegum eignarhlut í félagi sem skráð er á verðbréfaþingi ⁽⁶⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda téðar tilskipanir með því að sameina þær í einn texta.
- 2) Líkur eru á að samræming á skilyrðum fyrir opinberri skráningu verðbréfa á verðbréfaþingum [o: í kauphöllum], sem eru staðsett eða starfa í

aðildarríkjunum, veiti fjárfestum innan bandalagsins samskonar vernd vegna þess að trygging sú sem þeim er veitt í hinum ýmsu aðildarríkjum verður með svipuðum hætti. Það mun bæði auðvelda opinbera skráningu verðbréfa frá öðrum aðildarríkjum í hverju ríki og opinbera skráningu verðbréfa í kauphöllum víða innan bandalagsins. Það stuðlar að auknum tengslum milli verðbréfamarkaða landanna með því að fjarlægja þær hindranir sem hægt er að fjarlægja með góðu móti og eykur líkur á stofnun evrópsks fjármagnsmarkaðar.

- 3) Samræmingin verður að gilda um verðbréf án tillits til lagalegrar stöðu útgefandans og verður hún því einnig að ná til verðbréfa sem gefin eru út af löndum utan bandalagsins eða héraðs- eða sveitarstjórnnum þeirra eða opinberum, alþjóðlegum stofnunum. Þessi tilskipun nær því til aðila sem eigi er getið í 2. mgr. 48. gr. sáttmálans.
- 4) Réttur til að vísa til dómstóla ákvörðunum lögbærra yfirvalda um beitingu þessarar tilskipunar skal vera fyrir hendi, að því er varðar opinbera skráningu verðbréfa, þó að sá réttur megi á engan hátt takmarka ákvörðunarrétt þeirra.
- 5) Þessi samræming á skilyrðunum fyrir opinberri skráningu verðbréfa ætti fyrst í stað að vera nægilega sveigjanleg til að taka tillit til þess mismunar sem er á uppbyggingu verðbréfamarkaðar í aðildarríkjunum og gera aðildarríkjunum kleift að taka tillit til sérstakra aðstæðna sem þau búa við.
- 6) Samræming ætti af þessum sökum að takmarkast við að setja lágmarksskilyrði fyrir opinberri skráningu bréfa í kauphöllum sem staðsettar eru eða starfa í aðildarríkjunum án þess þó að útgefendum sé veittur réttur til skráningar

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 116, 20.4.2001, bls. 69.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. mars 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 7. maí 2001.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 66, 16.3.1979, bls. 21. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 88/627/EBE (Stjtið. EB L 348, 17.12.1988, bls. 62).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 100, 17.4.1980, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/18/EB (Stjtið. EB L 135, 31.5.1994, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 48, 20.2.1982, bls. 26.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 348, 17.12.1988, bls. 62.

- 7) Þessi áfangi í samræmingu á skilyrðum fyrir opinberri skráningu verðbréfa er fyrsta skrefið í átt til nánari samræmingar á reglum aðildarríkja á þessu sviði.
- 8) Markaðurinn, þar sem fyrirtækin starfa, hefur verið stækkaður þannig að hann nái til alls bandalagsins en sú stækkun felur í sér samsvarandi aukningu á fjármagnspörf þeirra og útvíkkun á fjármagnsmörkuðum sem þau þurfa að leita til til þess að fullnægja þeim. Opinber skráning verðbréfa, sem gefin eru út af fyrirtækjum, í kauphöllum veitir þeim mikilvægan aðgang að þessum fjármagnsmörkuðum. Gjaldeyrishömlur á kaup á verðbréfum, sem ganga kaupum og sölum í kauphöllum í öðru aðildarríki, hafa auk þess verið afnumdar sem skref í þá átt að afnema hömlur á fjármagnsviðskiptum.
- 9) Í flestum aðildarríkjum er krafist öryggisráðstafana af fyrirtækjum, sem bjóða almenningi verðbréf til kaups, til að vernda hagsmunum þeirra sem fjárfesta eða kunna að gera það, annaðhvort á þeim tíma er boðið fer fram eða við opinbera skráningu bréfanna í kauphöll. Samkvæmt þessum öryggisráðstöfunum er þess krafist að upplýsingar um fjárhag útgefandans og einkenni þeirra verðbréfa, sem óskað er að tekin séu til opinberrar skráningar, séu eins ítarlegar og hlutlægar og unnt er. Þess er venjulega krafist að upplýsingar þessar birtist í formi skráningarlýsingar.
- 10) Öryggisráðstafanir, sem krafist er, eru mismunandi frá einu aðildarríki til annars, bæði að því er varðar efni og uppsetningu skráningarlýsinga og skilvirkni, aðferðir og tímasetningu eftirlits með þeim upplýsingum sem þar eru veittar. Þetta ósamræmi veldur því að fyrirtækjum er gert erfiðara fyrir að fá verðbréf skráð opinberlega í kauphöllum í nokkrum aðildarríkjum og torveldar fjárfestum, sem hafa fasta búsetu í einu aðildarríki, að afla verðbréfa sem skráð eru í kauphöllum í öðru aðildarríki, þannig að dregið er úr fjármögnun fyrirtækjanna og fjárfestingu hvarvetna innan bandalagsins.
- 11) Binda skal enda á þetta ósamræmi með samræmingu á lögum og reglum, án þess þó að samræma þær algerlega, til þess að öryggisráðstafanir, sem krafist er í aðildarríkjunum, verði að nægilegu marki jafngildar þannig að tryggt sé að upplýsingar, veittar eigendum verðbréfa eða þeim sem kunna að eignast þau, séu fullnægjandi og eins hlutlægar og unnt er.
- 12) Samræmingin verður að taka til verðbréfa hver sem réttarstaða útgáfufyrirtækisins er. Tilskipun þessi gildir um aðra aðila en þá sem fjallað er um í annarri málsgrein 48. gr. sáttmálans.
- 13) Gagnkvæm viðurkenning á skráningarlýsingum, sem birta skal vegna opinberrar skráningar verðbréfa, er mikilvægur áfangi í myndun innri markaðar bandalagsins.
- 14) Nauðsynlegt er, hvað þetta varðar, að tilgreina hvaða yfirvöld eru til þess bær að kanna og samþykkja skráningarlýsinguna sem birta skal vegna opinberrar skráningar verðbréfa þegar svo háttar til að umsóknir um opinbera skráningu berast samtímis í tveimur eða fleiri aðildarríkjum.
- 15) Í 21. gr. tilskipunar ráðsins 89/298/EBE frá 17. apríl 1989 um samræmingu á kröfum við gerð, athugun og dreifingu á útboðslýsingu sem birta skal við almennt útboð framseljanlegra verðbréfa ⁽¹⁾ er kveðið á um að, þar sem almenn útboð fara fram samtímis eða með skömmu millibili í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, verði hin almenna útboðslýsing, sem samin er og samþykkt í samræmi við 7., 8. eða 12. gr. þeirrar tilskipunar, að hljóta gagnkvæma viðurkenningu sem almenn útboðslýsing í öðrum hlutaðeigandi aðildarríkjum.
- 16) Einnig er æskilegt að leggja fram viðurkenningu á almennri útboðslýsingu sem skráningarlýsingu þegar sótt er um opinbera skráningu í kauphöll innan skamms tíma frá hinu almenna útboði.
- 17) Gagnkvæm viðurkenning á almennum útboðslýsingum og opinberri skráningu gefur í sjálfu sér ekki heimild til opinberrar skráningar.
- 18) Ráðlegt er að veita möguleika á því að með samningum milli bandalagsins og landa utan þess verði hægt að víkka út, með gagnkvæmum hætti, viðurkenningu á skráningarlýsingum vegna opinberrar skráningar frá þessum löndum.
- 19) Virðist því rétt að kveða á um að aðildarríki, þar sem sótt er um opinbera skráningu, eigi þess kost, í vissum tilvikum, að veita útgefendum undanþágu, að hluta eða að öllu leyti, frá þeirri kvöð að birta skráningarlýsingu vegna opinberrar skráningar hafi verðbréf þeirra þegar verið skráð opinberlega í kauphöll í öðru aðildarríki.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 124, 5.5.1989, bls. 8.

- 20) Félög, sem eru traust og örugg og alþjóðlega viðurkennd, og hafa um nokkurt skeið verið á verðbréfaskrá í bandalaginu, eru líklegust til að sækja um skráningu yfir landamæri. Yfirleitt eru þessi félög vel þekkt í flestum aðildarríkjum. Upplýsingum um þau hefur verið dreift víða.
- 21) Tilskipun þessi þjónar þeim tilgangi að tryggja að fjárfestum séu látnar í té nægar upplýsingar. Því er hagsmunum fjárfesta með starfsemi á markaði í gistiríki nægjanlega borgið með því að þeim berist einungis einfaldar upplýsingar í stað fullkominnar skráningarlýsingar þegar slíkt félag sækir um skráningu verðbréfa sinna í því ríki.
- 22) Það kynni að vera gagnlegt fyrir aðildarríkin að ákvarða tölulegar lágmarksviðmiðanir án mismununar, t.d. fyrir markaðsverðmæti fyrirtækjanna sem útgefendur skulu uppfylla til þess að geta notið góðs af þeim undanþágukostum sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Með auknum samruna verðbréfamarkaða skulu lögbær yfirvöld að sama skapi eiga þess kost að veita minni félögum sambærilega meðferð.
- 23) Enn fremur hafa margar kauphallir hliðarmarkaði þar sem fram fara viðskipti með hlutabréf félaga sem ekki fá opinbera skráningu. Í nokkrum tilvikum lúta hliðarmarkaðir reglum og eftirliti yfirvalda sem eru viðurkennd af opinberum aðilum er gera kröfur til félaga um birtingu upplýsinga sem efnislega jafngilda kröfum, gerðum til opinberlega skráðra félaga. Því er einnig unnt að beita meginreglunni sem 23. gr. þessarar tilskipunar grundvallast á þegar slík félög leita eftir því að fá verðbréf sín tekin til opinberrar skráningar.
- 24) Í því augnamiði að vernda hagsmuni fjárfesta skulu gögn, sem eiga að vera tiltæk almenningi, send fyrst til lögbærra yfirvalda í aðildarríkinu þar sem leitað er eftir opinberri skráningu. Það er á valdi þess aðildarríkis að ákvarða hvort lögbær yfirvöld þar skuli rannsaka gögnin og að segja fyrir um, gerist þess þörf, með hvaða hætti rannsóknin skuli fara fram og hvers eðlis hún skuli vera.
- 25) Þegar um er að ræða verðbréf sem skráð eru opinberlega í kauphöll er nauðsynlegt til að vernda fjárfesta að þeim séu veittar viðeigandi upplýsingar reglulega allan þann tíma sem verðbréfin eru skráð.
- Kröfur um reglulegar upplýsingar eru samræmdar í sama skyni og skráningarlýsingarnar eru samræmdar, þ.e. til að auka þessa vernd og til að jafna hana þannig að skráning verðbréfa í fleiri en einni kauphöll í bandalaginu verði auðveldari, og á þann hátt er unnið að því að raunverulegur sameiginlegur fjármagnsmarkaður komist á í bandalaginu með því að heimila meiri samruna verðbréfamarkaða.
- 26) Samkvæmt þessari tilskipun verða skráð félög að veita fjárfestum, eins fljótt og auðið er, aðgang að ársreikningum sínum og ársskýrslu þar sem veittar eru upplýsingar um félagið fyrir allt fjárhagsárið. Með fjórðu tilskipun ráðsins 78/660/EEB⁽¹⁾ hafa lög og stjórnarsýslufyrirmæli í aðildarríkjunum um ársreikninga félaga af tilteknum gerðum verið samræmd.
- 27) Félög ættu þar að auki að birta fjárfestunum skýrslu um rekstur sinn að minnsta kosti einu sinni á fjárhagsárinu. Þar af leiðandi má takmarka þessa tilskipun við samræmingu á efni og dreifingu einnar skýrslu fyrir fyrstu sex mánuði fjárhagsársins.
- 28) Öðru máli gegnir þegar um venjuleg skuldabréf er að ræða vegna þeirra réttinda sem þau veita eigandanum og í því tilviki er ekki nauðsynlegt að birta misserisskýrslu til að vernda fjárfesta. Samkvæmt þessari tilskipun má einungis skrá opinberlega í kauphöll breytanleg eða skiptanleg skuldabréf eða skuldabréf sem veita kauprétt á hlutafé ef hlutabréf, sem þau varða, eru þegar skráð eða skráð samtímis í sömu kauphöll eða á öðrum viðurkenndum, opnum markaði sem er háður reglum og starfræktur að staðaldri. Aðildarríkin mega aðeins veita undanþágu frá þessari grundvallarreglu ef lögbær yfirvöld þeirra eru fullviss um að eigendur hafi undir höndum allar þær upplýsingar sem þeim eru nauðsynlegar til að meta verðgildi þeirra hlutabréfa sem skuldabréf þessi varða. Af þessu leiðir að einungis þarf að samræma reglubundnar upplýsingar frá félögum sem hafa fengið hlutabréf sín tekin til opinberrar skráningar í kauphöll.
- 29) Misserisskýrslan á að gera fjárfestum kleift að glöggva sig á almenntri þróun rekstrar félagsins á því tímabili sem skýrslan tekur til. Samt sem áður er aðeins þörf á að skýrslan fjalli um mikilvægustu atriði í fjárhagsstöðu félagsins og hvernig reksturinn gengur í stórum dráttum.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 122, 14.8.1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/60/EB (Stjótið. EB L 162, 26.6.1999, bls. 65).

- 30) Tryggja á öfluga vernd fjárfesta og eðlilega starfsemi kauphalla og skulu því reglur, sem gilda um upplýsingar sem félög, sem hafa fengið hlutabréf sín skráð opinberlega í kauphöll í bandalaginu, eiga að birta reglubundið, ekki eingöngu gilda um félög í aðildarríkjunum heldur einnig um félög frá löndum utan bandalagsins.
- 31) Sú stefna, að veita fjárfestum fullnægjandi upplýsingar um framseljanleg verðbréf sem þeir fjárfesta í, er til þess fallin að auka vernd þeirra og traust á verðbréfamörkuðum og sjá þannig til þess að verðbréfamarkaðir starfi eðlilega.
- 32) Samræming þeirrar stefnu á vettvangi bandalagsins er líkleg til að hvetja til þess, með jafnari vernd, að markaðir aðildarríkjanna með framseljanleg verðbréf skarist og stuðla þannig að því að koma á raunverulegum evrópskum fjármagnsmarkaði.
- 33) Í því skyni ber að veita fjárfestum upplýsingar um verulega eignarhluti í félögum innan bandalagsins sem skráð eru opinberlega í kauphöllum sem stað
- settar eru eða starfa innan bandalagsins, svo og um breytingar á slíkum eignarhlutum.
- 34) Setja ber samræmdar reglur um einstök atriði þessara upplýsinga og með hvaða hætti skuli beita kröfum um upplýsingar.
- 35) Félög, sem hafa fengið hlutabréf sín opinberlega skráð í kauphöll innan bandalagsins, geta aðeins veitt almenningi upplýsingar um breytingar á verulegum eignarhlutum ef þeir, sem með þá eignarhluti fara, hafa veitt félögunum upplýsingar um slíkar breytingar.
- 36) Flest aðildarríki krefjast ekki slíks af eigendum en þar sem slíkar kröfur eru gerðar er talsverður munur á því hvernig þeim er beitt. Því ber að koma á samræmdum reglum á þessu sviði á vettvangi bandalagsins.
- 37) Tilskipun þessi má ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til að setja innlend lög sem um getur í B-hluta II. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

SKILGREININGAR OG GILDISSVIÐ

I. KAFLI

Skilgreiningar

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „útgefendur“: félög eða aðrir lögaðilar svo og hvert það fyrirtæki sem gefið hefur út verðbréf sem sótt er um opinbera skráningu á í kauphöll;
- b) „fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu, önnur en lokuð“: verðbréfasjóðir og fjárfestingarfélög:
 - i) sem hafa að markmiði sameiginlega fjárfestingu fjár sem almenningur hefur lagt fram og sem starfa á grundvelli meginreglunnar um áhættudreifingu og
 - ii) sem hlutdeildarskírteini í eru beint eða óbeint endurkeypt eða innleyst að ósk eigenda gegn greiðslu af eignum fyrirtækjanna. Aðgerðir, sem slík fyrirtæki grípa til til að tryggja að verð hlutdeildarskírteinanna í kauphöll sé ekki verulega frábrugðið bókfærðu verði þeirra, teljast jafngilda slíkum endurkaupum eða innlausnum;
- c) „fjárfestingarfélög, önnur en lokuð“: fjárfestingarfélög:
 - i) sem hafa að markmiði sameiginlega fjárfestingu fjár sem almenningur hefur lagt fram og sem starfa á grundvelli meginreglunnar um áhættudreifingu og
 - ii) sem hlutabréf í eru beint eða óbeint endurkeypt eða innleyst að ósk eigenda gegn greiðslu af eignum þessara félaga. Aðgerðir, sem slík félög grípa til til að tryggja að verð hlutabréfa í kauphöll sé ekki verulega frábrugðið bókfærðu verði þeirra, teljast jafngilda slíkum endurkaupum eða innlausnum;
- d) „lánastofnun“: fyrirtæki sem starfar við að taka á móti innlögnum eða öðru fé frá almenningi til endurgreiðslu og veita lán fyrir eigin reikning;
- e) „hlutdeildarskírteini fyrirtækis um sameiginlega fjárfestingu“: verðbréf sem fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu gefa út sem skilríki fyrir rétti þátttakenda til eigna fyrirtækisins;

f) „eignarhluti“: eignarréttur í hlutafé annarra fyrirtækja, hvort sem skírteini hefur verið gefið út fyrir honum eða ekki, sem ætlað er að styrkja starfsemi fyrirtækisins sem réttinn á með því að mynda varanleg tengsl við þau;

g) „hrein velta“: tekur til fjár sem fengið er gegn sölu á vöru og þjónustu sem fellur undir venjulega starfsemi fyrirtækisins að frádregnum söluafslætti, virðisauka-skatti og öðrum sköttum sem tengjast beint veltunni;

h) „ársreikningar“: skulu hafa að geyma efnahagsreikning, rekstrarreikning og skýringar með þeim. Þessi gögn skulu mynda samstæða heild.

II. KAFLI

Gildissvið

2. gr.

1. Ákvæði 5.-19. gr., 42.- 69. gr. og 78.-84. gr. eiga við um verðbréf sem tekin eru til opinberrar skráningar eða sem sótt er um opinbera skráningu á í kauphöll sem staðsett er eða starfar innan aðildarríkis.

2. Aðildarríki geta ákveðið að beita ekki ákvæðunum í 1. mgr. gagnvart:

- a) hlutdeildarskírteinum sem fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu, önnur en lokuð, gefa út,
- b) verðbréfum sem aðildarríki eða héraðs- eða sveitarstjórnir þeirra gefa út.

3. gr.

1. Ákvæði 20.-41. gr., sem og I. viðauki, gilda um verðbréf sem sótt er um opinbera skráningu á í kauphöll sem staðsett er eða starfar innan aðildarríkis.

2. Ákvæðin, sem um getur í 1. mgr., gilda ekki um:

- a) hlutdeildarskírteini sem fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu, önnur en lokuð, gefa út,
- b) verðbréf sem ríki eða héraðs- eða sveitarstjórnir þess gefa út.

4. gr.

1. Ákvæði 70.-77. gr. taka til félaga sem hafa fengið hlutabréf sín opinberlega skráð í kauphöll sem staðsett er eða starfar í aðildarríki, hvort sem hlutabréfin sjálf hafa verið skráð eða heimildarskírteini fyrir þeim og án tillits til þess hvenær þau eru skráð.

2. Ákvæðin, sem um getur í 1. mgr., eiga þó ekki að taka til fjárfestingarfélaga annarra en lokaðra fjárfestingarfélaga.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að undanskilja seðlabanka frá ákvæðunum í 1. mgr.

II. BÁLKUR

ALMENN ÁKVÆÐI UM OPINBERA SKRÁNINGU
VERÐBRÉFA

I. KAFLI

*Almenn skráningarskilyrði**5. gr.*

Aðildarríkin skulu tryggja:

- a) að verðbréf séu ekki tekin til opinberrar skráningar í kauphöll sem staðsett er eða starfar á yfirráðasvæði þeirra nema skilyrðum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, sé fullnægt, og
- b) að útgefendur verðbréfa, sem eru tekin til slíkrar opinberrar skráningar, án tillits til þess hvenær skráningin á sér stað, skuli heyra undir skyldurnar sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

6. gr.

1. Opinber skráning á verðbréfum skal háð skilyrðum sem mælt er fyrir um í 42.–51. gr. eða í 52.–63. gr. varðandi hlutabréf annars vegar og skuldabréf hins vegar.

2. Útgefendur verðbréfa sem tekin eru til opinberrar skráningar verða að rækja þær skyldur sem mælt er fyrir um í 64.–69. gr. eða 78.–84. gr. varðandi hlutabréf annars vegar og skuldabréf hins vegar.

3. Heimildarskírteini fyrir hlutum má því aðeins taka til opinberrar skráningar að útgefandi hlutanna uppfylli skilyrði sem mælt er fyrir um í 42.–44. gr. og ræki þær skyldur sem taldar eru upp í 64.–69. gr., og að skírteinin uppfylli skilyrði sem talin eru upp í 45.–50. gr.

7. gr.

Aðildarríkin geta ekki gert það að skilyrði fyrir opinberri skráningu verðbréfa, sem félag eða annar lögaðili með staðfestu í öðru aðildarríki gefur út, að bréfin hafi þegar verið tekin til opinberrar skráningar í kauphöll sem staðsett er eða starfar í einu aðildarríkjanna.

II. KAFLI

*Strangari skilyrði eða viðbótarskilyrði og -skyldur**8. gr.*

1. Að teknu tilliti til takmarkana þeirra, sem kveðið er á um í 7. gr. og í 42.–63. gr., geta aðildarríkin gert opinbera skráningu verðbréfa háða strangari skilyrðum en þeim sem talin eru upp í 42.–63. gr. eða viðbótarskilyrðum, að því tilskildu að þessi strangari skilyrði og viðbótarskilyrði gildi jafnt um alla útgefendur eða einstaka hópa útgefenda og að þau hafi verið auglýst áður en sótt er um skráningu á bréfunum.

2. Aðildarríkin geta gert útgefendum verðbréfa, sem skráð eru opinberlega, að sæta strangari skyldum en þeim sem taldar eru upp í 64.–69. gr. og 78.–84. gr. eða viðbótarskyldum, að því tilskildu að þessar strangari skyldur eða viðbótarskyldur gildi jafnt um alla útgefendur og einstaka hópa útgefenda.

3. Aðildarríkin geta, með sömu skilyrðum og mælt er fyrir um í 9. gr., heimilað frávík frá þeim strangari skilyrðum eða viðbótarskilyrðum og -skyldum sem um er rætt í 1. og 2. mgr.

4. Aðildarríkin geta, með hliðsjón af gildandi innlendum reglum, krafist þess að útgefendur verðbréfa, sem eru tekin til opinberrar skráningar, upplýsi almenning með jöfnu millibili um fjárhagsstöðu og almenna stefnu félags þeirra.

III. KAFLI

13. gr.

Undanþágur

9. gr.

Allar undanþágur frá skilyrðum fyrir opinberri skráningu verðbréfa, sem samþykktar eru í samræmi við 42.–63. gr., verða að gilda jafnt um alla útgefendur þegar aðstæður sem kalla á þær eru svipaðar.

10. gr.

Aðildarríkin geta ákveðið að beita ekki skilyrðunum sem talin eru upp í 52.–63. gr. og skyldunum sem lýst er í 1. og 3. mgr. 81. gr. varðandi umsóknir um opinbera skráningu skuldabréfa, sem gefin eru út af félögum eða öðrum lögaðilum með staðfestu í aðildarríki sem stofnuð eru eða er stjórnað samkvæmt sérstökum lögum þar sem endurgreiðslur og vaxtagreiðslur af þessum verðbréfum eru tryggðar af aðildarríki eða einu af sambandsríkjum þess.

IV. KAFLI

Valdsvið lögbærra, innlendra yfirvalda

1. þáttur

Ákvörðun um skráningu

11. gr.

1. Lögbæru yfirvöldin, sem um getur í 105. gr., skulu ákveða hvort bréf verði tekin til opinberrar skráningar í kauphöll sem staðsett er eða starfar á yfirráðasvæði þeirra.

2. Lögbær yfirvöld geta hafnað umsókn um opinbera skráningu á verðbréfum, hvert sem umboð þeirra til annarra ákvarðana er, telji þau að aðstæður útgefandans séu slíkar að skráning væri öndverð hagsmunum fjárfesta.

12. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 8. gr. geta aðildarríkin, og þá aðeins í því skyni að vernda hagsmuni fjárfesta, veitt lögbærum yfirvöldum heimild til að setja sérstök skilyrði fyrir opinberri skráningu verðbréfa eftir því sem lögbær yfirvöld telja við eiga og sem þau hafa sérstaklega upplýst umsækjandann um.

1. Þegar umsóknir um opinbera skráningu sömu verðbréfa í kauphöllum, sem staðsettar eru eða starfa í fleiri en einu aðildarríki, skulu lagðar fram samtímis eða með stuttu millibili eða þegar umsókn er lögð fram vegna verðbréfa, sem þegar eru skráð í kauphöll í öðru aðildarríki, skulu lögbær yfirvöld hafa samráð sín á milli og gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar kunna að vera til að flýta fyrir málsmeðferð og einfalda svo sem verða má formsatriði og viðbótarskilyrði sem krafist er vegna skráningar viðkomandi verðbréfa.

2. Í því skyni að flýta fyrir störfum lögbærra yfirvalda skal þess getið í umsókn um opinbera skráningu verðbréfa í kauphöll, sem staðsett er eða starfar í aðildarríki, hvort svipuð umsókn hafi verið lögð fram í öðru aðildarríki eða muni í náninni framtíð verða lögð fram.

14. gr.

Lögbæru yfirvöldin geta synjað um skráningu verðbréfa sem þegar eru opinberlega skráð í öðru aðildarríki hafi útgefandinn brugðist þeim skyldum sem fylgja skráningunni í því aðildarríki.

15. gr.

Ef umsókn um opinbera skráningu á við heimildarskírteini fyrir hlut skal taka hana til athugunar þá og því aðeins að lögbær yfirvöld telji að útgefandi skírteinanna tryggi hagsmuni fjárfesta á fullnægjandi hátt.

2. þáttur

Upplýsingar sem lögbær yfirvöld krefjast

16. gr.

1. Útgefandi verðbréfa, sem tekin eru til opinberrar skráningar, skal veita lögbærum yfirvöldum allar þær upplýsingar sem þau telja við eiga til að vernda fjárfesta eða tryggja snurðulausa starfsemi markaðarins.

2. Þegar vernd fjárfesta eða snurðulaus starfsemi markaðarins krefst þess, geta lögbær yfirvöld gert útgefanda að birta þær upplýsingar með þeim hætti og innan þeirra tímamarka sem þau telja við hæfi. Sinni útgefandinn ekki kröfunni, geta lögbæru yfirvöldin birt upplýsingarnar sjálf eftir að hafa veitt útgefandanum áheyrn.

3. þáttur

Aðgerðir gegn útgefanda sem rækir ekki þær skyldur sem skráning hefur í för með sér

17. gr.

Lögbærum yfirvöldum er heimilt að tilkynna það opinberlega ef útgefandi uppfyllir ekki skyldur sínar án þess að það hafi áhrif á aðrar aðgerðir eða viðurlög sem þau kunna að vilja beita gagnvart útgefanda sem ekki uppfyllir þær skyldur sem opinber skráning bréfa hefur í för með sér.

4. þáttur

Skráning stöðvuð tímabundið eða henni hætt

18. gr.

1. Lögbær yfirvöld geta stöðvað skráningu einstakra verðbréfa tímabundið ef snurðulausri starfsemi markaðarins getur verið eða er um tíma stefnt í voða eða ef vernd fjárfesta krefst þess.

2. Lögbær yfirvöld geta ákveðið að skráningu einstakra verðbréfa verði hætt eftir að hafa fullvissað sig um að eðlileg viðskipti með þau séu ekki lengur möguleg vegna sérstakra aðstæðna.

5. þáttur

Réttur til að vísa synjun um skráningu eða því að skráningu sé hætt til dómstóla

19. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að hægt sé að vísa til dómstóla ákvörðunum lögbærra yfirvalda um synjun á opinberri skráningu verðbréfa eða því að skráningu sé hætt.

2. Umsækjanda skal tilkynnt um ákvörðun varðandi umsókn hans um opinbera skráningu innan sex mánaða frá því að umsókn hans er lögð inn eða, ef lögbær yfirvöld þurfa frekari upplýsingar á þeim tíma, innan sex mánaða frá því að umsækjandi leggur þær fram.

3. Verði ákvörðun ekki tekin innan þess tíma sem tilgreindur er í 2. mgr. telst umsókninni hafnað. Sé umsókn hafnað á þann hátt er heimilt að vísa því til dómstóla skv. 1. mgr.

III. BÁLKUR

SÉRSTÖK SKILYRÐI FYRIR OPINBERRI SKRÁNINGU VERÐBRÉFA

I. KAFLI

Birting skráningarlýsingar vegna opinberrar skráningar verðbréfa

1. þáttur

Almenn ákvæði

20. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að opinber skráning verðbréfa í kauphöll, sem staðsett er eða starfar á yfirráðasvæði þeirra, sé háð því skilyrði að gefið sé út upplýsingablað, hér á eftir nefnt „skráningarlýsing“, í samræmi við I. kafla V. bólsks.

21. gr.

1. Skráningarlýsingin skal hafa að geyma upplýsingar sem, eftir því hver útgefandinn er og hvers konar verðbréf sótt er um skráningu á, eru nauðsynlegar til að gera fjárfestum og ráðgjöfum þeirra kleift að meta, á grundvelli upplýsinga, eignir, skuldir, fjárhagsstöðu, hagnað, tap og rekstrarhorfur útgefandans og réttindi sem verðbréfunum fylgja.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að sú skylda sem um getur í 1. mgr., hvíli á þeim einstaklingum sem ábyrgir eru fyrir skráningarlýsingunni sem kveðið er á um í lið 1.1 í fylgiskjali A og B í I. viðauka við þessa tilskipun.

22. gr.

1. Með fyrirvara um þá skyldu, sem kveðið er á um í 21. gr., skulu aðildarríkin, með fyrirvara um undanþágur sem kveðið er á um í 23. og 24. gr., tryggja að skráningarlýsing hafi að minnsta kosti að geyma, á eins auðskilinn hátt og unnt er, þær upplýsingar sem gert er ráð fyrir í fylgiskjöllum A, B eða C í I. viðauka eftir því hvort um er að ræða hlutabréf, skuldabréf eða heimildarskirteini fyrir hlut.

2. Í þeim sérstöku tilvikum sem 25.–34. gr. ná yfir, skal skráningarlýsing samin í samræmi við þær kröfur sem þar eru gerðar en þó með fyrirvara um undantekningar skv. 23. og 24. gr.

3. Þar sem einstök atriði í fylgiskjöllum A, B og C í I. viðauka þykja ekki eiga við um starfssvið eða rekstrarform útgefanda skal skráningarlýsing samin þannig að atriðin séu aðlöguð en veiti jafngildar upplýsingar.

2. þáttur

Undanþága, að hluta eða að öllu leyti, frá skyldunni um að birta skráningarlýsingu

23. gr.

Með fyrirvara um 1. mgr. 39. gr. geta aðildarríki, í eftirfarandi tilvikum, heimilað yfirvöldum, sem eru ábyrg fyrir eftirliti með skráningarlýsingunum í skilningi tilskipunar þessarar, að veita undanþágu, að hluta eða að öllu leyti, frá skyldunni að birta skráningarlýsingu:

1) þegar verðbréf, sem sótt hefur verið um opinbera skráningu á, eru:

- a) verðbréf sem gefin eru út í almennu útboði,
- b) verðbréf sem gefin eru út í sambandi við yfirtökutilboð,

eða
- c) verðbréf sem gefin eru út í sambandi við samruna fyrirtækja sem felur í sér kaup á öðru félagi, stofnun nýs félags, skiptingu félags, yfirfærslu á öllum eignum og skuldum fyrirtækis eða hluta þeirra, eða sem þóknun fyrir yfirfærslu eigna, annarra en reiðufjár,

enda hafi, eigi fyrr en 12 mánuðum áður en þau eru tekin til opinberrar skráningar, verið birt skjal í sama aðildarríki sem lögbær yfirvöld telja að hafi að geyma jafngildar upplýsingar og skráningarlýsingar samkvæmt tilskipun þessari. Einnig skal birta upplýsingar um allar breytingar sem orðið hafa síðan skjalið var samið ef þær skipta máli. Skjalið skal vera tiltækt almenningi á skráðri skrifstofu útgefanda og á skrifstofum fjármálastofnana sem fengnar hafa verið til að annast greiðslur fyrir hönd útgefandans og skal birta allar breytingar, sem máli skipta varðandi einstök atriði, skv. 1. mgr. 98. gr. og 1. mgr. 99. gr.;

2) þegar verðbréf, sem sótt hefur verið um opinbera skráningu á, eru:

- a) hlutabréf sem úthlutað er endurgjaldslaust til eigenda bréfa sem þegar eru skráð í sömu kauphöll; eða

b) hlutabréf sem eru til komin með umreikningi á breytanlegum skuldabréfum, eða hlutabréf, sem eru gerð eftir skipti á skiptanlegum skuldabréfum ef hlutabréf þess félags, sem hlutabréf í eru boðin umreiknuð eða í skiptum, eru þegar skráð í sömu kauphöll; eða

c) hlutabréf sem eru til komin með því að beita kauprétti ef hlutabréf þess félags, sem hlutabréf í eru boðin þeim sem eiga kauprétt, eru þegar skráð í sömu kauphöll; eða

d) hlutabréf sem gefin eru út í stað hlutabréfa sem þegar eru skráð í sömu kauphöll ef útgáfu hinna nýju hlutabréfa fylgir ekki aukning á útgefnu hlutafé félagsins;

og, ef við á, þegar upplýsingar, sem mælt er fyrir um í 2. kafla fylgiskjals A í I. viðauka, eru birtar skv. 1. mgr. 98. gr. og 1. mgr. 99. gr.;

3) þegar verðbréf, sem sótt hefur verið um opinbera skráningu á, eru:

a) hlutabréf þar sem hvort heldur fjöldi þeirra, áætlað markaðsvirði eða nafnvirði, eða bókfært verð, sé nafnverði ekki til að dreifa, jafngildir minna en 10% af fjölda eða samsvarandi virði hlutabréfa í sama flokki sem þegar eru skráð í sömu kauphöll;

b) skuldabréf sem gefin eru út af félögum og öðrum lögaðilum með staðfestu í aðildarríki sem:

i) njóta ríkiseinkaréttar í starfsemi sinni og

ii) hafa verið stofnuð eða er stjórnað með sérlögum eða á grundvelli slíkra laga eða sem aðildarríki eða eitt af þeim fylkjum, sem mynda aðildarríki, ábyrgjast lán fyrir skilyrðislaust og óafturkallanlega; eða

c) skuldabréf, sem gefin eru út af lögaðilum, öðrum en félögum, með staðfestu í aðildarríki og

i) sem stofnuð voru með sérlögum og

ii) þar sem starfsemin fer fram samkvæmt þeim lögum og felur eingöngu í sér:

— fjáröflun með útgáfu skuldabréfa undir eftirliti ríkisvaldsins og

— fjármögnun framleiðslu með fénu sem þau hafa aflað og fé sem aðildarríkið reiðir fram og

iii) skuldabréf þeirra eru, að því er opinbera skráningu snertir, samkvæmt landslögum talin skuldabréf sem ríkið gefur út eða ábyrgist; eða

d) hlutabréf sem úthlutað er til starfsmanna ef hlutabréf í sama flokki hafa þegar verið tekin til opinberrar skráningar í sömu kauphöll; hlutabréf, sem eru einungis frábrugðin hvert öðru að því er varðar dagsetningu á fyrsta rétti til arðs skulu ekki talin bréf úr ólíkum flokkum; eða

e) verðbréf sem hafa þegar verið tekin til opinberrar skráningar í annarri kauphöll í sama aðildarríki; eða

f) hlutabréf sem gefin eru út til að endurgjalda stjórn samlagsfélags með hlutafé fyrir að hafa afsalað sér, að öllu leyti eða að hluta til, lögbundnum rétti sínum til hagnaðar þess enda hafi hlutabréf úr sama flokki þegar verið tekin til opinberrar skráningar í sömu kauphöll; hlutabréf, sem eru einungis frábrugðin hvert öðru að því er varðar dagsetningu á fyrsta rétti til arðs, skulu ekki talin bréf úr ólíkum flokkum; eða

g) viðbótarskírteini fyrir hlut, gefin út í skiptum fyrir hin upphaflegu verðbréf þar sem útgáfa þeirra hefur ekki leitt til aukningar á útgefnu hlutafé félagsins og að því tilskildu að skírteinin fyrir slíkan hlut hafi þegar verið skráð í sömu kauphöll og

þar sem:

— í því tilviki sem segir í a-lið, útgefandinn hefur fullnægt þeim kröfum sem yfirvöld í landi hans hafa gert til kynningar vegna kauphallarviðskipta og hefur lagt fram ársreikninga og árs- og árshlutauppgjör sem þessi yfirvöld telja fullnægjandi,

— í því tilviki sem segir í e-lið, skráningarlýsing samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar hefur þegar verið birt og

— í þeim tilvikum sem segir í a- til g-lið, upplýsingar um fjölda og tegund verðbréfa, sem hafa verið tekin til opinberrar skráningar, og við hvernig aðstæður þau hafa verið gefin út, hafa verið birtar skv. 1. mgr. 98. gr. og 1. mgr. 99. gr.;

4) þar sem:

a) verðbréf eða hlutabréf útgefanda eða heimildarskírteini fyrir slíkum hlut hafa opinberlega verið skráð í öðru aðildarríki í að minnsta kosti þrjú ár áður en sótt er um opinbera skráningu;

b) lögbær yfirvöld í aðildarríki eða aðildarríkjum þar sem verðbréf útgefanda eru opinberlega skráð hafa staðfest gagnvart lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem leitað er eftir opinberri skráningu að útgefandi hafi, undanfarin þrjú ár eða allan þann tíma sem verðbréf hans hafa verið opinberlega skráð, sé það skemmri tími en þrjú ár, uppfyllt allar kröfur um upplýsingar og skráningu sem gerðar eru til félaga og verðbréf í þeim félögum eru opinberlega skráð í skilningi þessarar tilskipunar;

c) eftirfarandi er birt með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 98. gr. og 1. mgr. 99. gr.:

i) skjal með eftirfarandi upplýsingum:

— yfirlýsingu þess efnis að sótt hafi verið um opinbera skráningu verðbréfanna. Þegar um hlutabréf er að ræða skal einnig tilgreina í yfirlýsingunni fjölda og flokk viðkomandi hlutabréfa og lýsa í stuttu máli réttindum sem þeim fylgja. Þegar um er að ræða heimildarskírteini fyrir hlut skal einnig tilgreina í yfirlýsingunni réttindi sem tengjast upprunalegum verðbréfum og veita upplýsingar um þann möguleika að umreikna skírteinin í upprunaleg verðbréf og hvernig það er gert. Þegar um er að ræða skuldabréf skal einnig tilgreina í yfirlýsingunni nafnvirði láns (ef það er ekki föst upphæð skal það tekið fram) svo og lánskjör. Ef ekki er um að ræða stöðuga útgáfu, útgáfu- og innlausnarverð og nafnvexti (skilyrði fyrir vaxtabreytingu ef kveðið er á um margs konar vexti); þegar um er að ræða breytanleg skuldabréf, skiptanleg skuldabréf, skuldabréf, sem veita kauprétt á hlutafé, eða kauprétt á hlutafé skulu einnig vera í yfirlýsingunni upplýsingar um eðli hlutabréfa, sem boðin eru umreiknuð, í skiptum eða í áskrift, og um réttindi þau sem þeim fylgja, skilyrði fyrir og aðferðir við umreikning, skipti eða áskrift, svo og við hvaða aðstæður megi breyta þeirri skipan,

- nákvæmum upplýsingum um verulegar breytingar eða þróun sem átt hefur sér stað eftir þann dag sem gögnin, sem um getur í ii- og iii-lið, varða
 - upplýsingum sem sérstaklega eiga við um markaðinn í því landi þar sem óskað er eftir skráningu, einkum um tekjuskattskerfið og þá stofnun er annaðist greiðslur fyrir útgefandann og þann hátt sem hafður er á við birtingu tilkynninga til fjárfesta, og
 - yfirlýsingu af hálfu þeirra sem ábyrgir eru fyrir þeim upplýsingum sem eru veittar samkvæmt fyrstu þremur undirliðunum þess efnis að þær séu réttar og engu sleppt sem áhrif geti haft á áreiðanleika skjalsins;
- ii) síðasta ársskýrsla, síðustu endurskoðaðir ársreikningar (geri útgefandinn bæði eigin ársreikninga og samstæðuársreikninga skal leggja þá báða fram. Þó geta lögbær yfirvöld veitt útgefanda heimild til að leggja annaðhvort fram eigin ársreikninga eða samstæðureikninga svo fremi engar viðbótarupplýsingar, sem máli skipta, felist í uppgjörinu sem ekki er lagt fram) og síðasta misserisuppgjör útgefanda fyrir viðkomandi ár hafi það þegar verið birt;
- iii) skráningarlýsingar, útboðslýsingar eða samsvarandi gögn sem útgefandi birti á næstliðnum 12 mánuðum áður en sótt var um opinbera skráningu; og
- iv) eftirfarandi upplýsingar sé þær ekki þegar að finna í þeim gögnum sem kveðið er á um í i-, ii- og iii-lið:
- upplýsingar um hvernig stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsnefnd félagsins eru skipaðar og hlutverk einstakra nefndarmanna,
 - almennar upplýsingar um hlutafé,
 - vitneskja um raunverulega stöðu byggð á nýjustu upplýsingum sem útgefanda hafa borist skv. 85.–97. gr., og
- skýrslur þeirra sem eru ábyrgir fyrir endurskoðun ársreikninganna sem síðast voru birtir og krafist er lögum samkvæmt í því aðildarríki þar sem skráð skrifstofa útgefanda er staðsett;
- d) fram kemur í tilkynningum, dreifibréfum, auglýsingum og gögnum, þar sem tilkynnt er um opinbera skráningu verðbréfanna og mikilvægustu eiginleikar verðbréfanna gefnir til kynna, svo og í öllum öðrum gögnum sem skráninguna varða og útgefandi eða annar fyrir hans hönd hyggst birta, að þær upplýsingar, sem um getur í c-lið, séu til og bent á hvar þær séu eða verði birtar á þann hátt sem mælt er fyrir um í 98. gr.;
- og
- e) þær upplýsingar, sem um getur í c-lið, og þær tilkynningar, dreifibréf, auglýsingar og gögn, sem um getur í d-lið, hafi verið send lögbærum yfirvöldum áður en þau urðu almenningi tiltæk;
- 5) þegar félög, sem hlutabréf í hafa gengið kaupum og sölum í minnst tvö undanfarin ár á hliðarmarkaði, sem lýtur reglum og eftirliti opinberlega viðurkenndra yfirvalda, leita eftir opinberri skráningu á verðbréfum sínum í sama aðildarríki, og fjárfestar eiga, að álit lögbærra yfirvalda, aðgang að upplýsingum sem eru efnislega jafngildar þeim sem krafist er samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar áður en opinber skráning tekur gildi.

3. þáttur

Heimild til að fella niður tiltekna upplýsingar úr skráningarlýsingu

24. gr.

Lögbær yfirvöld geta veitt heimild til að úr skráningarlýsingu séu felldar ákveðnar upplýsingar sem kveðið er á um í tilskipun þessari ef þau telja:

- a) að upplýsingarnar skipti aðeins litlu máli og séu ekki þess eðlis að hafa áhrif á mat eigna og skulda, fjárhagsstöðu, hagnað eða tap og rekstrarhorfur útgefandans; eða
- b) að það væri andstætt almannahagsmunum eða verulega skaðlegt fyrir útgefandann að upplýsingarnar væru veittar enda sé það í síðargreinda tilvikinu ekki líklegt til að villa um fyrir almenningi, að því er snertir staðreyndir og aðstæður sem nauðsynlegt er að hafa vitneskju um við mat á viðkomandi verðbréfum þótt upplýsingar séu felldar niður.

4. þáttur

Efni skráningarlýsingar í sérstökum tilvikum

25. gr.

1. Ef umsókn um opinbera skráningu varðar hlutabréf sem boðin eru hluthöfum útgefanda á grundvelli forkaupsréttar og hlutabréf hans eru þegar skráð í sömu kauphöll geta lögbær yfirlönd ákveðið að skráningarlýsing skuli aðeins hafa að geyma upplýsingar sem mælt er fyrir um í fylgiskjali A í I. viðauka:

- a) í 1. kafla,
- b) í 2. kafla,
- c) í 3. kafla, liðum 3.1.0, 3.1.5, 3.2.0, 3.2.1, 3.2.6, 3.2.7, 3.2.8 og 3.2.9,
- d) í 4. kafla, liðum 4.2, 4.4, 4.5, 4.7.1 og 4.7.2,
- e) í 5. kafla, liðum 5.1.4, 5.1.5, og 5.5,
- f) í 6. kafla, liðum 6.1, 6.2.0, 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3 og
- g) í 7. kafla,

Þegar skirteini hafa verið gefin út fyrir hlutum sem fjallað er um í fyrstu undirgrein skal skráningarlýsing að minnsta kosti hafa að geyma upplýsingarnar sem kveðið er á um í fylgiskjali C í I. viðauka auk upplýsinganna sem tilgreindar eru í þeirri undirgrein, sbr. þó 2. og 3. mgr. 33. gr.:

- a) í 1. kafla, liðum 1.1, 1.3, 1.4, 1.6, og 1.8,

og

- b) í 2. kafla.

2. Ef umsókn um opinbera skráningu í kauphöll varðar breytanleg eða skiptanleg skuldabréf eða skuldabréf sem veita kauprétt á hlutafé, sem boðin eru hluthöfum útgefanda á grundvelli forkaupsréttar, og hlutabréf þess síðarnefnda eru þegar skráð í sömu kauphöll, geta lögbær yfirlönd ákveðið að í skráningarlýsingu skuli aðeins vera:

- a) upplýsingar um eðli þeirra hlutabréfa, sem boðin eru umreiknuð, í skiptum eða í áskrift, og um réttindi þau sem þeim fylgja,
- b) upplýsingar sem kveðið er á um í fylgiskjali A í I. viðauka og getið er í fyrstu undirgrein 1. mgr., að undanskildum þeim sem um getur í 2. kafla fylgiskjalsins,
- c) upplýsingar sem kveðið er á um í 2. kafla í fylgiskjali B í I. viðauka og
- d) skilyrði og málsmeðferð við umreikning, skipti eða áskrift, svo og við hvaða aðstæður megi breyta þeirri skipan.

3. Þegar skráningarlýsing sú, sem um getur í 1. og 2. mgr., er birt skv. 98. gr. skal ársreikningur síðasta fjárhagsárs fylgja henni.

4. Þegar útgefandinn gerir bæði eigin ársreikning og samstæðureikning skulu þeir báðir fylgja skráningarlýsingu. Þó geta lögbær yfirlönd veitt útgefanda heimild til að láta aðeins annaðhvort eigin ársreikning eða samstæðureikning fylgja skráningarlýsingu ef reikningurinn, sem ekki fylgir skráningarlýsingu, felur ekki í sér neinar viðbótarupplýsingar sem máli skipta.

26. gr.

1. Ef umsókn um opinbera skráningu varðar skuldabréf sem hvorki eru breytanleg, skiptanleg né veita kauprétt á hlutafé síðar og gefin eru út af fyrirtæki sem hefur þegar skráð verðbréf í sömu kauphöll, geta lögbær yfirlönd ákveðið að í skráningarlýsingu skuli aðeins koma fram upplýsingar sem kveðið er á um í fylgiskjali B í I. viðauka:

- a) í 1. kafla,
- b) í 2. kafla,
- c) í 3. kafla, liðum 3.1.0, 3.1.5, 3.2.0 og 3.2.2,
- d) í 4. kafla, lið 4.3,
- e) í 5. kafla, liðum 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4 og 5.4.
- f) í 6. kafla, og
- g) í 7. kafla,

2. Þegar skráningarlýsing sú, sem um getur er í 1. mgr., er birt skv. 98. gr. skal ársreikningur síðasta fjárhagsárs fylgja henni.

3. Þegar útgefandinn gerir bæði eigin ársreikning og samstæðureikning skulu þeir báðir fylgja skráningarlýsingu. Þó geta lögbær yfirlönd veitt útgefanda heimild til að láta aðeins annaðhvort eigin ársreikning eða samstæðureikning fylgja skráningarlýsingu ef reikningurinn, sem ekki fylgir skráningarlýsingu, felur ekki í sér neinar viðbótarupplýsingar sem máli skipta.

27. gr.

Ef umsókn um opinbera skráningu í kauphöll varðar skuldabréf sem langflest ganga venjulega, eðli sínu samkvæmt, kaupum og sölum meðal takmarkaðs fjölda manna sem hafa sérstaka þekkingu á fjárfestingarmálum, geta lögbær yfirlönd heimilað að felldar séu úr

skráningarlýsingum ákveðnar upplýsingar sem kveðið er á um í fylgiskjali B í I. viðauka eða leyft að þær séu veittar í formi útdráttar, enda skipti slíkar upplýsingar ekki máli frá sjónarmiði þeirra fjárfesta sem í hlut eiga.

28. gr.

1. Til að taka megi til opinberrar skráningar verðbréf sem fjármálastofnanir gefa út verða skráningarlýsingar að hafa að geyma:

- a) að minnsta kosti þær upplýsingar sem tilgreindar eru í 1., 2., 3., 5. og 6. kafla í fylgiskjali A eða B í I. viðauka, eftir því hvort um er að ræða hlutabréf eða skuldabréf, og
- b) upplýsingar sem, samkvæmt reglum sem settar eru í því skyni í landslög eða af lögbærum yfirvöldum, hæfa útgefanda þeirra verðbréfa sem um er að ræða og eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem tilgreindar eru í 4. og 7. kafla í fylgiskjali A eða B í I. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu ákveða til hvaða fjármálastofnana þessi grein taki.

3. Ráðstafanir samkvæmt þessari grein geta einnig tekið til:

- a) fyrirtækja um sameiginlega fjárfestingu ef hlutdeildar-skríteini þeirra falla ekki utan gildissviðs þessarar tilskipunar skv. a-lið 2. mgr. 3. gr.,
- b) fjármögnunarfélaga sem ekki hafa aðra starfsemi en að útvega móðurfyrirtæki sínu eða fyrirtækjum í eignar-tengslum við það fê, og
- c) félaga sem hafa undir höndum samval verðbréfa, leyfa eða einkaleyfa og hafa ekki aðra starfsemi en að stýra þeim.

29. gr.

Ef umsókn um opinbera skráningu varðar skuldabréf sem gefin eru út samfelld eða með endurteknum hætti af lánastofnunum sem birta ársreikninga sína reglulega og sem stofnaðar hafa verið eða stjórnað er innan bandalagsins með sérlögum eða samkvæmt sérlögum eða eru háðar opinberu eftirliti sem ætlað er að vernda sparifé, geta aðildarríki ákveðið að skráningarlýsingar innihaldi aðeins:

- a) þær upplýsingar, sem kveðið er á um í lið 1.1 og 2. kafla í fylgiskjali B í I. viðauka, og

- b) upplýsingar um allt, sem máli skiptir fyrir mat á viðkomandi verðbréfum, sem gerst hefur frá lokum þess fjárhagsárs sem ársreikningar hafa síðast verið birtir fyrir. Slíkir reikningar skulu liggja frammi á skrifstofum útgefanda eða á skrifstofum fjármálastofnana sem fengnar hafa verið til að annast greiðslur fyrir hann.

30. gr.

1. Til að taka megi til opinberrar skráningar skuldabréf sem lögaðili gengur í ábyrgð fyrir verður skráningarlýsing að innihalda:

- a) þær upplýsingar um útgefandann sem kveðið er á um í fylgiskjali B í I. viðauka og
- b) þær upplýsingar um ábyrgðarmanninn sem kveðið er á um í lið 1.3 og 3.–7. kafla sama fylgiskjals.

Sé útgefandinn eða ábyrgðarmaðurinn fjármálastofnun skal sá hluti skráningarlýsingar, sem að henni lýtur, gerður skv. 28. gr. með fyrirvara um fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar.

2. Sé útgefandi þeirra skuldabréfa, sem ábyrgð er fyrir, fjármögnunarfélag í skilningi 3. mgr. 28. gr. verður skráningarlýsing að fela í sér:

- a) upplýsingar þær um útgefandann sem kveðið er á um í 1., 2. og 3. kafla og í liðum 5.1.0–5.1.5. og 6.1. í fylgiskjali B í I. viðauka og
- b) upplýsingar þær um ábyrgðarmanninn sem kveðið er á um í lið 1.3 og 3.–7. kafla sama fylgiskjals.

3. Þar sem um fleiri en einn ábyrgðarmann er að ræða skal krafist hinna tilgreindu upplýsinga um hvern þeirra en þó geta lögbær yfirvöld leyft að gert verði ágrip af þeim til að gera skráningarlýsinguna auðskiljanlegri.

4. Ábyrgðarsamningurinn verður, í þeim tilvikum sem um getur í 1., 2. og 3. mgr., að liggja frammi almenningi til skoðunar á skrifstofum útgefanda og þeirra fjármála-stofnana sem fengnar hafa verið til að annast greiðslur fyrir hann. Eintak af samningnum skal látið í té hverjum þeim sem óskar og málið varðar.

31. gr.

1. Ef umsókn um opinbera skráningu varðar breytanleg skuldabréf, skiptanleg skuldabréf eða skuldabréf sem veita kauprétt á hlutafé, verður skráningarlýsing að fela í sér:

- a) upplýsingar um eðli hlutabréfanna sem boðin eru umreiknuð, í skiptum eða í áskrift og um réttindi þau sem þeim fylgja,
- b) upplýsingar sem kveðið er á um í lið 1.3 og 3.–7. kafla í fylgiskjali A,
- c) upplýsingar þær sem kveðið er á um í 2. kafla í fylgiskjali B í I. viðauka og
- d) skilyrði og málsmeðferð við umreikning, skipti eða áskrift svo og við hverjar aðstæður megi breyta þeirri skipan.

2. Þegar útgefandi hinna breytanlegu eða skiptanlegu skuldabréfa eða skuldabréfa, sem veita kauprétt á hlutafé, er ekki sá sami og útgefandi hlutabréfanna verða skráningarlýsingar að fela í sér:

- a) upplýsingar um eðli hlutabréfanna sem boðin eru umreiknuð, í skiptum eða í áskrift og um réttindi þau sem þeim fylgja,
- b) þær upplýsingar um útgefanda verðbréfanna sem kveðið er á um í fylgiskjali B í I. viðauka,
- c) þær upplýsingar um útgefanda hlutabréfanna sem kveðið er á um í lið 1.3 og í 3.–7. kafla í fylgiskjali A í I. viðauka, og
- d) skilyrði og málsmeðferð við umreikning, skipti eða áskrift, svo og við hvaða aðstæður megi breyta þeirri skipan.

Sé útgefandi skuldabréfanna fjármögnunarfélag í skilningi 3. mgr. 28. gr. verða skráningarlýsingar þó aðeins að fela í sér þær upplýsingar varðandi félagið sem kveðið er á um í 1., 2. og 3. kafla og í liðum 5.1.0.–5.1.5. og 6.1. í fylgiskjali B í I. viðauka.

32. gr.

1. Þegar umsókn um opinbera skráningu varðar verðbréf útgefin í sambandi við samruna fyrirtækja sem felur í sér kaup á öðru félagi, stofnun nýs félags, skiptingu félags, yfirfærslu á öllum eignum og skuldum fyrirtækis eða hluta þeirra, tilboð um yfirtöku sem þóknun fyrir yfirfærslu eigna, annarra en reiðufjár, skulu gögn um þá skilmála og þau skilyrði, sem fylgja þessum viðskiptum, svo og upphafsefnahagsreikningur ef við á, hvort sem hann er gerður til bráðabirgða eða ekki ef útgefandinn hefur ekki lokið ársuppgjöri, lögð fram almenningi til skoðunar á skrifstofu útgefanda bréfanna og á skrifstofu þeirra fjármálastofnana, sem fengnar hafa verið til að annast greiðslu fyrir hann, án þess þó að dregið sé úr þeirri kröfu að birta skráningarlýsingu.

2. Hafi liðið tvö ár eða meira frá viðskiptum þeim sem um getur í 1. mgr. geta lögbær yfirvöld fallið frá þeim kröfum sem gerðar eru í þeirri málsgrein.

33. gr.

1. Ef umsókn um opinbera skráningu varðar heimildarskrirteini fyrir hlut verður skráningarlýsing að innihalda þær upplýsingar um skirteinin sem kveðið er á um í fylgiskjali C og upplýsingar er varða hlutabréfin sem þau veita rétt til, svo sem kveðið er á um í fylgiskjali A í I. viðauka.

2. Lögbær yfirvöld geta þó fallið frá þeirri kröfu að útgefandi heimildarskrirteinnanna birti nákvæmar upplýsingar um eigin fjárhagsstöðu þegar hann er:

- a) lánastofnun með staðfestu í aðildarríki sem stofnuð er eða stjórnað með sérlögum eða á grundvelli sérлага eða er háð opinberu eftirliti sem ætlað er að vernda sparifé, eða
- b) dótturfyrirtæki sem lánastofnun á meira en 95% í, eins og um getur í a-lið, og tekur skilyrðislausu ábyrgð á skuldbindingum gagnvart eigendum skirteinnanna, og sem er, samkvæmt lögum eða í reynd, undir sama eftirliti, eða
- c) „Administratiekantoor“ í Hollandi sem er stjórnað samkvæmt sérstökum reglum sem settar eru af lögbærum yfirvöldum til að hin upprunalegu verðbréf séu í öruggri gæslu.

3. Ef um er að ræða skirteini útgefin af verðbréfamiðstöð eða undirfyrirtæki hennar geta lögbær yfirvöld undanskilið birtingu þeirra upplýsinga sem kveðið er á um í 1. kafla í fylgiskjali C í I. viðauka.

34. gr.

1. Þar sem aðildarríki eða sambandsríki í ríkisheild hefur veitt skilyrðislausu og óafturkallanlega ábyrgð fyrir bæði endurgreiðslu höfuðstóls og greiðslu vaxta af skuldabréfum sem sótt er um opinbera skráningu á geta landslög eða lögbær yfirvöld heimilað að upplýsingar þær, sem um getur í 3. og 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka, séu veittar í ágripi.

2. Heimild til að skila ágripi, eins og kveðið er á um í 1. mgr., má einnig veita félögum, sem stofnuð eru eða er stjórnað með sérlögum eða á grundvelli slíkra laga, sem vald hafa til að leggja gjöld á viðskiptavinina.

5. þáttur

Eftirlit með og dreifing skráningarlýsingar

35. gr.

1. Ekki má birta skráningarlýsingu fyrr en hún hefur verið samþykkt af lögbærum yfirvöldum.

2. Lögbær yfirvöld skulu aðeins samþykkja birtingu skráningarlýsingar ef þau telja að hún uppfylli öll þau skilyrði sem sett eru í tilskipun þessari.

36. gr.

Lögbær yfirvöld skulu ákveða hvort þau samþykki skýrslu hins opinbera endurskoðanda sem kveðið er á um í lið 1.3 í fylgiskjöllum A og B í I. viðauka eða krefjist viðbótarskýrslu ef nauðsynlegt er.

Krafa um viðbótarskýrslu skal sett fram að aflokinni efnislegri rannsókn í hverju tilviki. Lögbær yfirvöld skulu, að beiðni hins opinbera endurskoðanda og/eða útgefandans, gera þeim kunnar þær ástæður sem krafan byggist á.

6. þáttur

Ákvörðun lögbærs yfirvalds

37. gr.

Þegar sótt er samtímis eða með stuttu millibili um opinbera skráningu á sömu verðbréfum í kaophöllum sem staðsettar eru eða starfa í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, þ.m.t. í aðildarríkinu þar sem skráð skrifstofa útgefanda er staðsett, skal skráningarlýsingin samin, samkvæmt reglum þeim sem settar eru fram í tilskipun þessari, í aðildarríkinu þar sem útgefandi er með skráða skrifstofu og samþykkt af lögbærum yfirvöldum þess ríkis. Ef skráð skrifstofa er ekki staðsett í einu þessara aðildarríkja verður útgefandinn að kjósa eitt þeirra ríkja þar sem skráningarlýsingin verður samin og samþykkt samkvæmt ríkjandi löggjöf.

7. þáttur

Gagnkvæm viðurkenning

38. gr.

1. Þegar skráningarlýsingin hefur verið samþykkt skv. 37. gr. verður hún, með fyrirvara um að hún sé þýdd, að hljóta viðurkenningu annarra aðildarríkja, þar sem sótt hefur verið um opinbera skráningu, án þess að nauðsynlegt

sé að fá samþykki lögbærra yfirvalda í þessum ríkjum eða þau geti krafist þess að skráningarlýsingin innihaldi viðbótarupplýsingar. Þó geta lögbær yfirvöld farið fram á að skráningarlýsingin feli í sér upplýsingar sem varða sérstaklega markaðinn í skráningarlandinu, einkum varðandi tekjuskattskerfið, fjármálastofnanir sem fengnar eru til að annast greiðslur fyrir útgefanda í því landi og hvernig tilkynningar til fjárfesta eru birtar.

2. Skráningarlýsing, sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt í skilningi 37. gr., verður að vera viðurkennd í aðildarríki því þar sem sótt er um opinbera skráningu, jafnvel þó að veitt hafi verið undantekning eða undanþága að hluta til, samkvæmt þessari tilskipun, svo fremi að:

- a) undantekningarnar eða undanþágurnar, sem um er að ræða, séu viðurkenndar í reglugerð þess aðildarríkis sem hlut á að máli, og
- b) skilyrðin, sem réttlæta undantekninguna eða undanþáguna sem veitt er að hluta til, séu einnig fyrir hendi í því aðildarríki sem hlut á að máli og engin önnur skilyrði varðandi slíka undantekningu eða undanþágu verði til þess að lögbært yfirvald í því ríki hafni þeim.

Jafnvel þegar skilyrðin, sem kveðið er á um í a- og b-lið, eru ekki uppfyllt getur viðkomandi aðildarríki heimilað lögbærum yfirvöldum sínum að viðurkenna þær skráningarlýsingar sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt í skilningi 37. gr.

3. Þegar lögbær yfirvöld samþykkja skráningarlýsingu í skilningi 37. gr. skulu þau útvega lögbærum yfirvöldum í öðrum aðildarríkjum, þar sem sótt er um opinbera skráningu, staðfestingarskjal. Ef undantekning eða undanþága, sem veitt er að hluta, hefur verið veitt samkvæmt þessari tilskipun skal staðfestingarskjalið kveða á um það og ástæðurnar fyrir því.

4. Útgefandi skal, þegar sótt er um opinbera skráningu, leggja fram það uppkast að skráningarlýsingunni, sem hann hyggst nota í því landi, fyrir lögbær yfirvöld í öllum þeim aðildarríkjum þar sem hann sækir um skráningu.

5. Aðildarríki geta takmarkað beitingu þessarar greinar við skráningarlýsingar útgefanda sem hafa skráða skrifstofu í aðildarríki.

39. gr.

1. Þegar sótt er um opinbera skráningu í einu eða fleiri aðildarríkjum og verðbréfum hefur verið lýst í útboðslýsingu, sem samin er og samþykkt í einhverju aðildarríki í

samræmi við 7., 8. eða 12. gr. tilskipunar 89/298/EBE á þeim þremur mánuðum sem á undan umsókn fara, skal útboðslýsingin á hinu almenna útboði vera viðurkennd, með fyrirvara um að hún sé þýdd, sem skráningarlýsing í því aðildarríki eða þeim ríkjum þar sem sótt er um opinbera skráningu, án þess að nauðsynlegt sé að fá samþykki lögbærra yfirvalda í því aðildarríki eða þeim ríkjum og án þess að þau geti farið fram á að viðbótarupplýsingar séu innifaldar í útboðslýsingunni. Þó geta lögbær yfirvöld farið fram á að útboðslýsingin hafi að geyma tilteknar upplýsingar um markaðinn í skráningarlandinu, einkum um tekjuskattkerfið, fjármálastofnanir sem fengnar eru til að annast greiðslur fyrir útgefanda þar á landi og hvernig tilkynningar til fjárfesta eru birtar.

2. Ákvæði 2.–5. mgr. 38. gr. gilda í því tilviki sem fjallað er um í 1. mgr. þessarar greinar.

3. Ákvæði 100. gr. gilda um allar breytingar sem verða á þeim tíma sem liður frá því efni uppkastsins, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, er samþykkt og þar til kauphallarviðskipti hefjast.

40. gr.

1. Þegar sótt er um opinbera skráningu á verðbréfum sem veita rétt til hlutdeildar í hlutafé félags, annaðhvort þegar í stað eða innan ákveðins tíma, í einu eða fleiri aðildarríkjum, nema þar sem skráð skrifstofa útgefanda hlutabréfanna, sem standa að baki verðbréfunum, er staðsett og hlutabréf útgefanda hafa þá þegar verið tekin til skráningar í því aðildarríki, geta lögbær yfirvöld, þar sem skráningin fer fram, ekki tekið ákvörðun fyrr en þau hafa ráðfært sig við lögbær yfirvöld í aðildarríkinu þar sem skráð skrifstofa viðkomandi útgefanda hlutabréfanna er staðsett.

2. Þegar sótt er um opinbera skráningu á verðbréfum sem skráð hafa verið í öðru aðildarríki á næstliðnu hálfu ári skulu lögbær yfirvöld, sem sótt er um hjá, hafa samband við lögbær yfirvöld sem þegar hafa samþykkt opinbera skráningu verðbréfanna og skulu, að svo miklu leyti sem hægt er, veita útgefanda undanþágu frá því að útbúa nýja skráningarlýsingu, þó með fyrirvara um þörf á að endurnýja hana, þýða eða bæta við hana í samræmi við einstakar kröfur í hlutaðeigandi aðildarríki.

8. þáttur

Samningaviðræður við lönd utan bandalagsins

41. gr.

Samkvæmt sáttmálanum getur bandalagið, með samkomulagi við eitt eða fleiri ríki utan bandalagsins, viðurkennt að skráningarlýsing, sem samin er og athuguð samkvæmt reglum þeirra, samræmist kröfum þessarar tilskipunar með þeim fyrirvara að um gagnkvæmni sé að ræða svo fremi að viðkomandi reglur veiti fjárfestum sambærilega vernd og veitt er með þessari tilskipun, jafnvel þótt þær reglur séu ólíkar ákvæðum þessarar tilskipunar.

II. KAFLI

Sérstök skilyrði fyrir skráningu hlutabréfa

1. þáttur

Skilyrði varðandi félög þegar sótt er um opinbera skráningu á hlutabréfum þeirra

42. gr.

Lagaleg staða félagsins verður að vera í samræmi við lög og reglugerðir sem um það gilda, bæði hvað varðar stofnun þess og starfsemi samkvæmt samþykktum þess.

43. gr.

1. Áætlað markaðsverðmæti hlutabréfa, sem sótt er um opinbera skráningu á, eða hlutafjár félags og annars eigin fjár, sé ekki hægt að meta hið fyrrnefnda, þar með talinn hagnaður eða tap frá síðasta fjárhagsári, verður að vera ein milljón evra hið minnsta.

2. Þó geta aðildarríki heimilað opinbera skráningu, jafnvel þótt þessu skilyrði sé ekki fullnægt, að því tilskildu að lögbær yfirvöld telji að nægilegt framboð og eftirspurn verði eftir viðkomandi hlutabréfum.

3. Aðildarríki getur því aðeins krafist herra áætlaðs markaðsverðmætis eða aukins hlutafjár og annars eigin fjár við opinbera skráningu að annar viðurkenndur opin markaður, sem er háður reglum og starfræktur að staðaldri, sé starfandi í því ríki og kröfur vegna starfrækslu hans séu þær sömu eða minni en þær sem vísað er til í fyrstu málsgrein.

4. Skilyrðið, sem mælt er fyrir um í fyrstu málsgrein, skal ekki gilda um opinbera skráningu viðbótarhlutabréfa í sama flokki og þau sem þegar eru skráð.

5. Jafngildi einnar milljónar evra í innlendum gjaldmiðli skal í fyrstu vera jafngildi einnar milljónar evrópskra reikneininga, sem voru í gildi 5. mars 1979, í innlendum gjaldmiðli.

6. Ef breytingar á innlendum gjaldmiðli leiða til þess að markaðsverðmætið í innlendum gjaldmiðli helst a.m.k. 10% hærra eða lægra en ein milljón evra í eitt ár, verður aðildarríkið, innan 12 mánaða frá lokum þess tíma, að breyta lögum sínum og stjórnsýslufyrirmælum þannig að farið sé að ákvæðum fyrstu málsgreinar.

44. gr.

Félag verður að hafa birt eða lagt fram ársreikninga sína samkvæmt landslögum í þrjú fjárhagsár áður en sótt er um opinbera skráningu. Í undantekningartilfellum er lögbærum yfirvöldum heimilt að víkja frá þessum skilyrðum ef slíkt er æskilegt í þágu félagsins eða fjárfesta eða þar sem lögbær yfirvöld telja fullvíst að fjárfestar hafi nauðsynlegar upplýsingar til að geta myndað sér trausta skoðun á féluginu og hlutabréfum þeim sem sótt er um skráningu á.

2. þáttur

Skilyrði varðandi hlutabréf sem sótt er um skráningu á

45. gr.

Sá réttur, sem hlutabréfum fylgir, verður að vera í samræmi við lög og reglugerðir sem gilda um þau.

46. gr.

1. Viðskipti með hlutabréfin skulu vera án takmarkana.

2. Lögbær yfirvöld geta litið svo á að viðskipti með hlutabréf, sem ekki eru að fullu greidd, séu án takmarkana ef svo hefur verið búið um að engin höft séu á sölu þeirra, að viðskiptin fari fram fyrir opnum tjöldum og að almenningi séu veittar allar viðeigandi upplýsingar.

3. Lögbær yfirvöld geta því aðeins fallið frá ákvæðum fyrstu málsgreinar, þegar um er að ræða opinbera skráningu á hlutabréfum sem aðeins verður aflað að fengnu samþykki, að notkun samþykkisákvæðisins raski ekki markaðnum.

47. gr.

Þar sem almennt útboð fer fram fyrir opinbera skráningu má ekki taka hlutabréfin til skráningar fyrr en frestur til áskriftar er runninn út.

48. gr.

1. Hæfilegur fjöldi hlutabréfa verður að vera boðinn almenningi í einu eða fleiri aðildarríkjum eigi síðar en við skráningu.

2. Skilyrðið í 1. mgr. skal ekki gilda þegar áformað er að bjóða almenningi hlutabréf í kauphöll. Þar sem svo háttar til skal opinber skráning aðeins heimiluð ef lögbær yfirvöld telja fullvíst að nægilegur fjöldi hlutabréfa verði boðinn í kauphöll innan skamms tíma.

3. Þar sem sótt er um opinbera skráningu á hlutabréfum til viðbótar þeim sem þegar eru í umferð í sama flokki geta lögbær yfirvöld metið hvort nægilegur fjöldi hlutabréfa hafi verið boðinn almenningi miðað við heildarútgáfu hlutabréfa en ekki aðeins miðað við viðbótarhlutina.

4. Ef hlutabréf eru tekin til opinberrar skráningar í einu eða fleiri ríkjum utan bandalagsins geta lögbær yfirvöld, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., kveðið á um opinbera skráningu þeirra þegar nægilegur fjöldi hlutabréfa hefur verið boðinn almenningi í ríki eða ríkjum utan bandalagsins þar sem þau eru skráð.

5. Nægilegum fjölda hlutabréfa telst hafa verið dreift annaðhvort þegar a.m.k. 25% af áskriftarhlutabréfum í viðkomandi flokki, sem sótt hefur verið um skráningu á, eru í eigu almennings eða þegar lægra hlutfall kemur ekki í veg fyrir að markaðurinn geti starfað eðlilega með tilliti til mikils fjölda hlutabréfa í sama flokki eða útbreiðslu þeirra meðal almennings.

49. gr.

1. Umsókn um opinbera skráningu verður að ná til allra hlutabréfa sem þegar hafa verið gefin út í sama flokki.

2. Aðildarríkin geta ákveðið að þetta skilyrði skuli ekki gilda um umsókn um skráningu sem ekki nær til allra hlutabréfa í sama flokki sem þegar hafa verið gefin út.

þegar hlutabréfin, sem ekki er sótt um skráningu á, tilheyra flokkum, sem notaðir eru til að halda ráðandi hlutdeild í félaginu, eða viðskipti með þau eru óheimil samkvæmt samningi í tiltekinn tíma, að því tilskildu að almenningur hafi verið upplýstur um það og að ekki sé hætt á að slíkt skaði hagsmuni eigenda hlutabréfa sem sótt er um opinbera skráningu á.

50. gr.

1. Vegna opinberrar skráningar á hlutabréfum, sem gefin eru út af félögum sem hafa staðfestu í öðrum aðildarríkjum og prenta hlutabréf sín, er nauðsynlegt og nægilegt að útlit þeirra sé í samræmi við reglur sem mælt er fyrir um í því aðildarríki. Ef útlit bréfanna er ekki í samræmi við gildandi reglur í aðildarríkinu þar sem sótt er um opinbera skráningu ber lögbærum yfirvöldum að auglýsa það.

2. Á prentuðum hlutabréfum, sem gefin eru út af félögum með staðfestu í ríkjum utan bandalagsins, verða að koma fram viðunandi öryggisráðstafanir til verndar fjárfestum.

51. gr.

Ef hlutabréf, gefin út af félagi með staðfestu í ríki utan bandalagsins, eru hvorki skráð í heimalandinu né í því landi þar sem meginþorri eigenda hlutanna er má ekki taka þau til opinberrar skráningar nema lögbær yfirvöld séu þess fullviss að þetta ástand stafi ekki af þörf á að vernda fjárfesta.

III. KAFLI

Sérstök skilyrði fyrir opinberri skráningu skuldabréfa sem fyrirtæki gefur út

1. þáttur

Skilyrði varðandi fyrirtæki sem sækja um opinbera skráningu skuldabréfa

52. gr.

Lagaleg staða félagsins verður að vera í samræmi við lög og reglugerðir sem um það gilda, bæði hvað varðar stofnun þess og starfsemi samkvæmt samþykktum þess.

2. þáttur

Skilyrði varðandi skuldabréf sem sótt er um opinbera skráningu á

53. gr.

Sá réttur, sem skuldabréfunum fylgir, verður að vera í samræmi við lög og reglur sem um þau gilda.

54. gr.

1. Viðskipti með skuldabréfin skulu vera án takmarkana.

2. Lögbær yfirvöld geta litið svo á að viðskipti með skuldabréf, sem ekki eru að fullu greidd, séu án takmarkana ef svo hefur verið búið um að engin höft séu á sölu skuldabréfanna, að viðskiptin fari fram fyrir opnum tjöldum og að almenningi séu veittar allar viðeigandi upplýsingar.

55. gr.

Þar sem almennt útboð fer fram fyrir opinbera skráningu má ekki taka skuldabréfin til skráningar fyrr en frestur til áskriftar er runninn út. Þetta gildir þó ekki þegar um er að ræða stöðugt útboð á skuldabréfum þar sem umsóknar-frestur til áskriftar er ekki tiltekinn.

56. gr.

Umsókn um opinbera skráningu verður að ná til allra skuldabréfa sem eru metin jafngild.

57. gr.

1. Vegna opinberrar skráningar á skuldabréfum, sem gefin eru út af félögum sem hafa staðfestu í öðru aðildarríki og prenta bréf sín, er nauðsynlegt og nægilegt að útlit þeirra sé í samræmi við reglur sem mælt er fyrir um í því aðildarríki. Ef útlit skuldabréfanna er ekki í samræmi við gildandi reglur í aðildarríkinu þar sem sótt er um opinbera skráningu ber lögbærum yfirvöldum að auglýsa það.

2. Þó þarf útlit skuldabréfa, sem aðeins eru gefin út í einstöku aðildarríki, að vera í samræmi við reglur sem gilda í því landi.

3. Á prentuðum skuldabréfum, sem gefin eru út af fyrirtækjum með staðfestu í ríki utan bandalagsins, verða að koma fram viðunandi öryggisráðstafanir til verndar fjárfestum.

3. þáttur

Önnur skilyrði

58. gr.

1. Upphæð láns má ekki vera lægri en 200 000 evrur. Þetta ákvæði gildir ekki þegar um er að ræða opið útboð þar sem lánsupphæðin er ekki tiltekin.

2. Aðildarríki geta heimilað opinbera skráningu þó að þessu skilyrði sé ekki fullnægt séu lögbær yfirvöld þess fullviss að nægilegur markaður verði fyrir viðkomandi skuldabréf.

3. Jafngildi 200 000 evra í innlendum gjaldmiðli skal í fyrstu vera jafngildi 200 000 evrópskra reiknieininga, sem voru í gildi 5. mars 1979, í innlendum gjaldmiðli.

4. Ef breytingar á innlendum gjaldmiðli leiða til þess að lágmarksupphæð lánsins, eins og það er tiltekið í innlendum gjaldmiðli, helst a.m.k. 10% hærri eða lægra en 200 000 evrópskar reiknieiningar í eitt ár, verður aðildarríkið innan 12 mánaða frá lokum þess tíma að breyta lögum sínum og stjórnsýslufyrirmælum til að framfylgja ákvæðum fyrstu málsgreinar.

59. gr.

1. Breytanleg eða skiptanleg skuldabréf og skuldabréf, sem veita kauprétt á hlutafé, má taka til opinberrar skráningar þá og því aðeins að hlutabréf, sem tengjast þeim, séu þegar skráð í sömu kauphöll eða á öðrum viðurkenndum, opnum markaði, sem er háður reglum og starfræktur að staðaldri, eða verða tekin á skrá þar samtímis.

2. Aðildarríkin geta, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., heimilað opinbera skráningu breytanlegra og skiptanlegra skuldabréfa eða skuldabréfa sem veita kauprétt á hlutafé ef lögbær yfirvöld eru þess fullviss að eigendur hafi til reiðu allar þær upplýsingar sem þeir þurfa til að mynda sér skoðun á verðgildi hlutabréfa sem þessi skuldabréf tengjast.

IV. KAFLI

Sérstök skilyrði fyrir opinberri skráningu skuldabréfa, sem ríki, héraðs- eða sveitarstjórnir eða opinberar, alþjóðlegar stofnanir gefa út

60. gr.

Viðskipti með skuldabréfin skulu vera án takmarkana.

61. gr.

Þar sem almennt útboð fer fram fyrir opinbera skráningu má ekki taka skuldabréfin til skráningar fyrr en frestur til áskriftar er runninn út. Þetta ákvæði gildir ekki þegar umsóknarfrestur til áskriftar er ekki tiltekinn.

62. gr.

Umsókn um opinbera skráningu verður að ná til allra skuldabréfa sem eru metin jafngild.

63. gr.

1. Vegna opinberrar skráningar á skuldabréfum, sem gefin eru út af aðildarríki, héraðs- eða sveitarstjórn þess ríkis sem prenta skuldabréf sín, er nauðsynlegt og nægilegt að útlit þeirra sé í samræmi við reglur sem mælt er fyrir um í því aðildarríki. Ef útlit bréfanna er ekki í samræmi við gildandi reglur í aðildarríkinu þar sem sótt er um opinbera skráningu ber lögbærum yfirvöldum þar að auglýsa það.

2. Á prentuðum skuldabréfum, sem gefin eru út af ríkjum utan bandalagsins, héraðs- eða sveitarstjórn þeirra eða opinberum, alþjóðlegum stofnunum, verða að koma fram viðunandi öryggisráðstafanir til verndar fjárfestum.

IV. BÁLKUR

3. þáttur

ÁHVÍLANDI SKYLDUR VARÐANDI VERÐBRÉF SEM ERU TEKIN TIL OPINBERRAR SKRÁNINGAR**Breytingar á rekstrarformi eða stofnsamþykktum**

I. KAFLI

66. gr.

Skyldur félaga sem fá hlutabréf sín tekin til opinberrar skráningar

1. þáttur

Skráning nýútgefinna hlutabréfa í sama flokki

64. gr.

Án þess að það hafi áhrif á ákvæði 2. mgr. 49. gr. ber félagi, sem býður út með almennu útboði ný viðbótarhlutabréf í sama flokki og þau sem þegar eru skráð, og nýju hlutabréfin eru ekki sjálfkrafa skráð, að sækja um að þau verði skráð samhliða, annaðhvort innan árs frá útgáfu eða þegar viðskipti með þau verða án takmarkana.

2. þáttur

Réttindi hluthafa

65. gr.

1. Félagið skal tryggja að allir hluthafar í sömu stöðu njóti sömu réttinda.

2. Félaginu ber að tryggja, að minnsta kosti í sérhverju aðildarríki þar sem hlutabréf þess eru skráð, að hluthafar hafi alla nauðsynlega aðstöðu og upplýsingar til að neyta réttar síns. Það skal meðal annars:

- a) upplýsa hluthafana um fundi og gera þeim kleift að neyta atkvæðisréttar síns,
- b) birta tilkynningar eða dreifa fréttabréfum um skiptingu og útborgun arðs, útgáfu nýrra hluta, þar með talið skiptingu, áskrift, eftirgjöf og umreikningsfyrirkomulag,
- c) tilnefna fjármálastofnun sem veiti hluthöfum viðeigandi fjármálaþjónustu nema félagið veiti sjálft þá þjónustu.

1. Félag, sem hyggst breyta rekstrarformi eða stofnsamþykktum sínum, verður að senda lögbærum yfirlöndum í aðildarríkjunum, þar sem hlutabréfin eru skráð, drög að tillögu að breytingunum.

2. Drögin verður að afhenda lögbærum yfirlöndum eigi síðar en þann dag þegar fundur er boðaður til að taka afstöðu til tillögunnar.

4. þáttur

Ársreikningar og ársskýrsla

67. gr.

1. Félagið verður að birta nýjustu ársreikninga sína og ársskýrslu opinberlega eins fljótt og auðið er.

2. Ef félagið gerir bæði eigin ársreikning og samstæðu-reikning verður það að gera þá aðgengilega almenningi. Þegar svo háttar til geta lögbær yfirlönd heimilað félaginu að birta aðeins annan reikninginn, að því tilskildu að í þeim reikningi, sem ekki er birtur, sé ekki að finna neinar viðbótarupplýsingar sem máli skipta.

3. Ef ársreikningarnir og skýrslurnar eru ekki í samræmi við ákvæði tilskipana um reikninga félaga og ef þeir gefa ekki rétta og sanna mynd af eignum og skuldum félags, fjárhagsstöðu og hagnaði eða tapi ber að leggja fram ítarlegri upplýsingar og/eða viðbótarupplýsingar.

5. þáttur

Viðbótarupplýsingar

68. gr.

1. Félagið verður, svo fljótt sem auðið er, að tilkynna opinberlega um umtalsverðar breytingar á starfssviði þess sem ekki eru almenn vitneskja og geta haft þau áhrif á eignir og skuldir, fjárhagsstöðu eða rekstur félagsins að verð hlutabréfa breytist verulega.

Lögbær yfírvöld geta þó veitt félagi undanþágu frá þessari skyldu, sé þess óskað, ef það brýtur í bága við lögmæta hagsmuni fyrirtækisins að birta tilteknar upplýsingar.

2. Félagið verður tafarlaust að tilkynna opinberlega um allar breytingar á réttindum sem fylgja hinum ýmsu flokkum hlutabréfa.

3. Félagið verður, svo skjótt sem því verður við komið, að tilkynna opinberlega um allar verulegar breytingar á eignarhlutdeild (hluthöfum og eignarhlutfalli) í hlutafé með tilliti til þess sem áður hefur komið fram um það efni.

Einkum skulu félög, sem ekki eru háð 85.-97. gr., ætíð tilkynna opinberlega áður en níu dagar eru liðnir frá því að það fær vitneskju um að einstaklingur eða lögaðili hafi aflað sér hlutabréfa eða ráðstafað hlutabréfum í þeim mæli að eignarhluti hans fari fram úr eða falli niður fyrir eitthvert það mark sem sett er í 89. gr.

6. þáttur

Jafngildi upplýsinga

69. gr.

1. Félag, sem hefur fengið hlutabréf sín opinberlega skráð í kauphöllum sem staðsettar eru eða starfa í einu eða mismunandi aðildarríkjum, verður að tryggja að sams konar upplýsingar séu látnar í té á mörkuðum viðkomandi kauphalla.

2. Félag, sem hefur fengið hlutabréf sín opinberlega skráð í kauphöllum sem eru staðsettar eða starfa í einu eða fleiri aðildarríkjum og í einu eða fleiri ríkjum utan bandalagsins, verður að birta á mörkuðum í aðildarríkinu eða -ríkjunum, þar sem verðbréf þess eru skráð, upplýsingar sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim upplýsingum sem birtar eru í hlutaðeigandi ríki eða ríkjum utan bandalagsins ef þær upplýsingar geta skipt máli við mat á hlutabréfunum.

7. þáttur

Upplýsingar sem eru birtar reglulega

70. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að félögin, sem um getur í 4. gr., birti misserisskýrslur um rekstur sinn, hagnað eða tap á fyrstu sex mánuðum hvers fjárhagsárs.

71. gr.

Að því er varðar misserisskýrsluna mega aðildarríkin gera viðbótarkröfur eða strangari kröfur til félaga en kveðið er á um í 70. gr., 72.-76. gr., 102. gr. (2. mgr.) og 103. gr. svo fremi að það gangi jafnt yfir öll félög, eða öll félög í ákveðnum flokki félaga.

8. þáttur

Útgáfa og efni misserisskýrslunnar

72. gr.

1. Birta skal misserisskýrsluna innan fjögurra mánaða frá lokum þess sex mánaða tímabils sem um er að ræða.

2. Í undantekningartilvikum hafa lögbær yfírvöld leyfi til að framlengja birtingarfrestinn.

73. gr.

1. Í misserisskýrslu skal setja fram tölur og skýringar sem varða rekstur félagsins, hagnað þess eða tap á því sex mánaða tímabili sem um er að ræða.

2. Tölurnar á að setja fram í töfluformi og þær skulu að minnsta kosti greina frá:

a) hreinni veltu og

b) hagnaði eða tapi fyrir eða eftir skatta.

Hugtök þessi merkja það sama og í tilskipunum ráðsins um reikninga félaga.

3. Aðildarríkin geta heimilað lögbærum yfírvöldum að leyfa félögum, þegar sérstaklega stendur á og í hverju einstöku tilviki, að setja fram áætlaðar tölur um hagnað og tap, að því tilskildu að hlutabréf hlutaðeigandi félags séu aðeins skráð opinberlega í einu aðildarríki. Félagið verður að greina frá því í skýrslunni að þessi aðferð sé notuð og hún má ekki villa um fyrir fjárfestum.

4. Hafi félag úthlutað arði til bráðabirgða eða áformi það verður að birta tölur um hagnað eða tap eftir skatta fyrir viðkomandi sex mánaða tímabil og hvaða arði hefur verið úthlutað eða áformað er að úthluta til bráðabirgða.

5. Við hverja tölu verður einnig að birta tölu fyrir samsvarandi tímabil á næstliðnu fjárhagsári.

6. Í skýringum skal taka fram allar mikilvægar upplýsingar sem gera fjárfestum kleift að vega og meta af þekkingu hvert rekstur félagsins, hagnaður eða tap stefnir, ásamt ábendingum um hvort einhver ákveðinn þáttur hafi sérstaklega haft áhrif á reksturinn, hagnaðinn eða tapið á umræddu tímabili, þannig að unnt sé að gera samanburð við samsvarandi tímabil á næstliðnu fjárhagsári.

Einnig skal gerð grein fyrir horfum í rekstri félags á því tímabili sem eftir lifir fjárhagsársins.

7. Ef þær tölur, sem kveðið er á um í 2. mgr., eiga ekki við um rekstur félags skulu lögbær yfirvöld sjá til þess að viðeigandi breytingar séu gerðar.

74. gr.

Ef félag birtir samstæðureikning má það birta misserisskýrsluna hvort sem er í samstæðuformi eða ekki. Ef lögbær yfirvöld telja að það form, sem ekki var valið, hefði haft að geyma fyllri upplýsingar sem gætu skipt máli geta aðildarríki þó heimilað lögbærum yfirvöldum að krefjast þess að þær upplýsingar séu birtar.

75. gr.

Ef reikningarnir hafa verið endurskoðaðir af endurskoðanda félagsins skal birta skýrslu endurskoðandans og hugsanlegar athugasemdir hans í heild.

76. gr.

1. Ef einstakar kröfur í þessari tilskipun eiga ekki við um rekstur félags eða aðstæður þess skulu lögbæru yfirvöldin sjá til þess að kröfunum sé breytt eins og við á.

2. Lögbær yfirvöld geta heimilað að ákveðnar upplýsingar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, séu undanþegnar birtingu í misserisskýrslu telji þau að það væri andstætt almannahagsmunum eða verulega skaðlegt féluginu að upplýsingarnar væru veittar enda sé það í síðargreinda tilvikinu ekki líklegt til að villa um fyrir almenningi að því er snertir staðreyndir og aðstæður sem nauðsynlegt er að hafa vitneskju um við mat á viðkomandi verðbréfum þótt upplýsingar séu felldar niður.

Félagið eða fulltrúar þess eru ábyrgir fyrir því að staðreyndir þær, sem það byggir umsókn sína um slíka undanþágu á, séu réttar og skipti máli.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. eiga einnig við um þær viðbótarskyldur eða strangari skyldur sem setja má skv. 71. gr.

4. Ef félag, sem lýtur lögum ríkis utan bandalagsins, birtir misserisskýrslu í ríki utan bandalagsins mega hin lögbær yfirvöld heimila því að birta þá skýrslu í stað misserisskýrslunnar sem þessi tilskipun kveður á um, að því tilskildu að upplýsingar, sem koma fram, séu jafngildar þeim upplýsingum sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

77. gr.

Ef birta á misserisskýrslu í fleiri en einu aðildarríki skulu lögbær yfirvöld í þessum ríkjum veita undanþágu frá 71. gr. og leitast við að leggja til grundvallar þann texta sem stenst kröfur aðildarríkisins þar sem hlutabréf félagsins voru opinberlega skráð í fyrsta skipti eða þann texta sem kemst næst honum. Hafi opinber skráning farið fram samtímis í tveimur eða fleiri kauphöllum sem eru staðsettar eða starfa í mismunandi aðildarríkjum skulu lögbær yfirvöld í viðkomandi aðildarríkjum leitast við að leggja til grundvallar þann texta skýrslunnar sem stenst kröfur þess aðildarríkis þar sem aðalskrifstofa félagsins er. Ef aðalskrifstofa félagsins er í ríki utan bandalagsins skulu lögbær yfirvöld viðkomandi aðildarríkja leitast við að viðurkenna eina gerð skýrslunnar.

II. KAFLI

Skylda útgefenda skuldabréfa sem eru tekin til opinberrar skráningar

1. þáttur

Skuldabréf, gefin út af fyrirtæki

78. gr.

1. Fyrirtæki verða að sjá til þess að allir eigendur skuldabréfa, sem metin eru jafngild, njóti sama réttar að því er varðar þau réttindi sem skuldabréfin veita.

Þetta skilyrði kemur þó ekki í veg fyrir að fyrirtæki megi bjóða eigendum innlausn tiltekinna skuldabréfa fyrr en gert er ráð fyrir í útgáfuskilmálum enda sé það samkvæmt landslögum og þjóðhagslega hagkvæmt.

2. Félaginu ber að tryggja, að minnsta kosti í sérhverju aðildarríki þar sem hlutabréf þess eru skráð, að hluthafar hafi alla nauðsynlega aðstöðu og upplýsingar til að neyta réttar síns. Það skal m.a.:

- a) birta tilkynningar eða dreifa fréttabréfum um fundi með eigendum skuldabréfa, um greiðslu vaxta, umreikning, skipti, áskrift, eftirgjöf eða endurgreiðslu,
- b) tilnefna fjármálastofnun til að veita eigendum skuldabréfa tilskilda fjármálaþjónustu nema félagið sjálf veiti hana.

79. gr.

1. Fyrirtæki, sem hyggst gera breytingar á rekstrarformi eða stofnsamþykktum sínum, sem hafa áhrif á réttindi handhafa skuldabréfa, verður að senda lögbærum yfirvöldum í þeim aðildarríkjum, þar sem skuldabréfin eru skráð, drög að tillögu að þeim breytingum.

2. Drögin verður að senda til lögbærra yfirvalda eigi síðar en þegar fundur er boðaður til að taka afstöðu til tillögunnar.

80. gr.

1. Fyrirtækið verður, eins fljótt og auðið er, að gera aðgengilega almenningi nýjustu ársreikninga sína og árs-skýrslu sem skylt er að birta samkvæmt landslögum.

2. Ef fyrirtækið gerir bæði eigin ársreikning og samstæðureikning verður það að gera þá aðgengilega almenningi. Þar sem svo hagar til getur lögbært yfirvald heimilað félagi að birta annaðhvort eigin ársreikning eða samstæðureikning, að því tilskildu að í þeim reikningi, sem ekki er birtur, sé ekki að finna neinar viðbótarupplýsingar sem máli skipta.

3. Ef reikningarnir og skýrslan eru ekki í samræmi við ákvæði tilskipana um reikninga fyrirtækja og ef þeir gefa ekki sanna og rétta mynd af eignum og skuldum félags, fjárhagsstöðu eða afkomu verður að leggja fram ítarlegri upplýsingar og/eða viðbótarupplýsingar.

81. gr.

1. Fyrirtækið verður, svo fljótt sem auðið er, að tilkynna opinberlega um umtalsverðar breytingar á starfssviði þess sem ekki eru almenn vitneskja og geta haft veruleg áhrif á getu þess til að standa við skuldbindingar sínar.

Lögbær yfirvöld geta þó veitt félagi undanþágu frá þessari skyldu, sé þess óskað, ef það brýtur í bága við lögmæta hagsmuni fyrirtækisins að birta tilteknar upplýsingar.

2. Félagið verður tafarlaust að tilkynna opinberlega um breytingar á rétti eigenda skuldabréfa einkum þeim sem leiða af breyttum lánskjörum eða vaxtakjörum.

3. Félagið verður tafarlaust að tilkynna opinberlega um útgáfu nýrra skuldabréfa, einkum um ábyrgðir og tryggingar því tengdar.

4. Ef skráð skuldabréf eru breytanleg eða skiptanleg skuldabréf eða skuldabréf sem veita kauprétt á hlutafé verður félagið tafarlaust að tilkynna opinberlega um allar breytingar á réttindum sem fylgja hinum ýmsu flokkum hlutabréfa sem þau tengjast.

82. gr.

1. Fyrirtæki, sem hefur fengið skuldabréf sín opinberlega skráð í kauphöllum, sem staðsettar eru eða starfa í mismunandi aðildarríkjum, verður að tryggja að sams konar upplýsingar séu látnar í té á mörkuðum viðkomandi kauphalla.

2. Fyrirtæki, sem hefur fengið skuldabréf sín opinberlega skráð í kauphöllum, sem eru staðsettar eða starfa í einu eða fleiri aðildarríkjum og í einu eða fleiri ríkjum utan bandalagsins, verður að birta á mörkuðum í aðildarríkinu eða -ríkjunum, þar sem skuldabréf þess eru skráð, upplýsingar sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim upplýsingum sem birtar eru í hlutaðeigandi ríki eða ríkjum utan bandalagsins ef þær upplýsingar geta skipt máli við mat á hlutabréfunum.

2. þáttur

Skuldabréf, gefin út af ríki, héraðs- eða sveitarstjórnnum eða opinberum, alþjóðlegum stofnunum

83. gr.

1. Ríki, héraðs- og sveitarstjórnir þeirra og opinberar, alþjóðlegar stofnanir verða að sjá til þess að allir eigendur skuldabréfa, sem metin eru jafngild, njóti sama réttar hvað þau réttindi varðar sem skuldabréfin veita.

Þetta skilyrði kemur þó ekki í veg fyrir að útgefandi megi bjóða eigendum innlausn tiltekinna skuldabréfa fyrir en gert er ráð fyrir í útgáfuskilmálum enda sé það samkvæmt landslögum og þjóðhagslega hagkvæmt.

2. Ríki, héraðs- og sveitarstjórnir þeirra og opinberar, alþjóðlegar stofnanir skulu tryggja að í a.m.k. hverju aðildarríki þar sem skuldabréf þeirra eru opinberlega skráð, sé fyrir hendi öll nauðsynleg aðstaða og upplýsingar er gera eigendum skuldabréfanna kleift að neyta réttar síns. Þau verða m.a.:

- a) að gefa út tilkynningar og dreifa fréttabréfum um fundi með eigendum skuldabréfa, um útborgun vaxta og innlausn,
- b) að tilnefna fjármálastofnun til að annast fjármálaþjónustu við eigendur skuldabréfanna.

84. gr.

1. Ríki, héraðs- og sveitarstjórnir þeirra, svo og opinberar, alþjóðlegar stofnanir sem hafa fengið skuldabréf sín opinberlega skráð í kauphöllum sem eru staðsettar eða starfa í mismunandi aðildarríkjum, verða að tryggja að sams konar upplýsingar séu látnar í té á mörkuðum viðkomandi kauphalla.

2. Ríki, héraðs- og sveitarstjórnir þeirra, svo og opinberar, alþjóðlegar stofnanir sem hafa fengið skuldabréf sín opinberlega skráð í kauphöllum, sem eru staðsettar eða starfa í einu eða fleiri aðildarríkjum og í einu eða fleiri ríkjum utan bandalagsins, verða að veita markaðnum í

aðildarríki eða aðildarríkjum, þar sem skuldabréf þeirra eru skráð, upplýsingar sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem þau veita markaðnum í viðkomandi ríki eða ríkjum utan bandalagsins ef þær upplýsingar skipta máli við mat á skuldabréfunum.

III. KAFLI

Skyldur varðandi upplýsingar er birta skal við öflun eða ráðstöfun verulegs eignarhlutar í félagi sem skráð er í kauphöll

1. þáttur

Almenn ákvæði

85. gr.

1. Aðildarríki skulu láta kafla þennan gilda um einstaklinga og lögaðila að allsherjarrétti og einkamálarétti sem, beint eða fyrir milligöngu annarra, afla eða ráðstafa eignarhlutum er standast viðmiðanirnar sem kveðið er á um í 1. mgr. 89. gr. þannig að breytingar verða á atkvæðisrétti í hlutafélögum sem stofnuð hafa verið að lögum þeirra, og hlutabréf í félögum hafa verið opinberlega skráð í kauphöll eða kauphöllum sem staðsettar eru eða starfa innan eins eða fleiri aðildarríkja.

2. Þegar verulegra eignarhluta, eins og þeirra, sem um getur í 1. mgr., er aflað eða þeim ráðstafað með heimildarskirteinum fyrir hlut gildir þessi kafli um handhafa þeirra en ekki um útgefandann.

3. Kafli þessi gildir ekki um öflun eða ráðstöfun verulegra eignarhluta í fyrirtækjum um sameiginlega fjárfestingu.

86. gr.

Í tilskipun þessari merkir „öflun eignarhlutar“, auk kaupa á eignarhlut, hvers konar öflun með öðrum hætti, þ.m.t. öflun við einhverjar þær aðstæður sem um er fjallað í 92. gr.

87. gr.

1. Í þessum kafla merkir „undirfyrirtæki“ hvert það fyrirtæki þar sem einstaklingur eða lögaðili:

- a) ræður meirihluta atkvæða hluthafanna eða félaganna; eða

- b) á rétt á að skipa eða leysa frá störfum meirihluta þeirra sem sæti eiga í stjórnunar-, forstöðu- eða yfirumsjónarhópi fyrirtækisins, og er einnig hluthafi eða félagi í því; eða
- c) er hluthafi eða félagi og ræður einn meirihluta atkvæða hluthafanna eða félaganna samkvæmt samningi við aðra hluthafa eða félaga fyrirtækisins.

2. Réttindi móðurfyrirtækis varðandi atkvæðagreiðslu, skipun eða lausn skulu, að því er 1. mgr. snertir, látin taka til réttinda allra annarra undirfyrirtækja, svo og til réttinda einstaklings eða lögaðila sem starfar í eigin nafni en fyrir hönd móðurfyrirtækis eða annars undirfyrirtækis.

88. gr.

Aðildarríki geta lagt meiri skyldur en kveðið er á um í þessum kafla á einstaklinga, lögaðila og félög þau sem um getur í 1. mgr. 85. gr. eða gert til þeirra meiri kröfur, að því tilskildu að þær gildi almennt um alla er afla eða ráðstafa eignarhlutum og um öll félög og alla þá sem falla undir skilgreiningu á tilteknum hópi sem afla sér eða ráðstafa eignarhlutum eða félögum.

2. þáttur

Upplýsingar við öflun eða ráðstöfun verulegs eignarhlutar í félagi

89. gr.

1. Þegar einstaklingur eða lögaðili, sem um getur í 1. mgr. 85. gr., aflar sér eða ráðstafar hlut í félagi sem þar greinir, og hlutfall atkvæðamagns þess er hann fer með nær, fer fram úr eða fellur niður fyrir mörkin 10%, 20%, 1/3, 50% eða 2/3 eftir þá öflun eða ráðstöfun sem um ræðir, skal hann innan sjö daga tilkynna félaginu, svo og því lögbæra yfirvaldi eða yfirvöldum, sem um getur í 13. gr., um atkvæðamagn það sem hann fer með eftir öflunina eða ráðstöfunina. Aðildarríkin þurfa ekki að beita mörkunum:

- a) 20% og 1/3 ef þau beita markinu 25% einu,
- b) 2/3 ef þau beita markinu 75%.

Sjö daga fresturinn hefst þegar eiganda verulegs eignarhluta berst vitneskja um öflunina eða ráðstöfunina eða þegar hann hefði, með hliðsjón af aðstæðum, átt að vera búinn að fá þá vitneskju.

Aðildarríki geta enn fremur kveðið á um að félagi skuli einnig tilkynnt um hlutfall hlutafjár í eigu einstaklings eða lögaðila.

2. Aðildarríki skulu, ef þörf krefur, mæla fyrir um það í landslögum sínum og kveða samkvæmt þeim á um hvernig þeim einstaklingum og lögaðilum, sem um getur í 1. mgr. 85. gr., skuli tilkynnt um atkvæðisrétt þann sem við skal miða til framkvæmdar 1. mgr.

90. gr.

Aðildarríki skulu kveða á um að á fyrsta aðalfundi félags, sem um getur í 1. mgr. 85. gr., sem haldinn er með hliðsjón af eftirfarandi:

Belgía, frá og með 1. október 1993,

Danmörk, frá og með 1. október 1991,

Þýskaland, frá og með 1. apríl 1995,

Grikkland, frá og með 1. október 1992,

Spánn, frá og með 15. júní 1991,

Frakkland, frá og með 1. október 1991,

Írland, frá og með 1. nóvember 1991,

Ítalía, frá og með 1. júní 1992,

Lúxemborg, frá og með 1. júní 1993,

Holland, frá og með 1. maí 1992,

Austurríki, frá og með 1. apríl 1995,

Portúgal, frá og með 1. ágúst 1991,

Finnland, frá og með 1. apríl 1995,

Svíþjóð, frá og með 1. apríl 1996,

og

Breska konungsríkið, frá og með 18. desember 1993,

skuli hver einstaklingur eða lögaðili, svo sem um getur í 1. mgr. 85. gr., tilkynna hlutaðeigandi félagi og um leið lögbæru yfirvaldi eða yfirvöldum, þar sem hann á 10% atkvæðisréttar í félaginu eða meira, hvert hlutfall atkvæðisréttar hans sé, enda hafi einstaklingurinn eða lögaðilinn ekki þegar sent tilkynningu skv. 89. gr.

Innan eins mánaðar frá þeim aðalfundi skal tilkynna opinberlega skv. 91. gr. um alla eignarhluta er nema 10% eða meira.

91. gr.

Félag, sem tekið hefur við tilkynningu þeirri sem í fyrstu undirgrein 1. mgr. 89. gr. segir, verður fyrir sitt leyti að kynna hana almenningi í hverju því aðildarríki, þar sem

hlutabréf þess eru skráð opinberlega í kauphöll, eins fljótt og auðið er og eigi síðar en níu dögum eftir móttöku tilkynningarinnar.

Aðildarríki getur kveðið á um að í stað félagsins skuli lögbært yfirvald sjá um þá almennu kynningu sem í 1. mgr. segir, e.t.v. í samvinnu við félagið.

3. þáttur

Ákvörðun atkvæðaréttar

92. gr.

Er ákvarða skal hvort einstaklingur eða lögaðili, eins og um getur í 1. mgr. 85. gr., sé tilkynningarskyldur skv. 1. mgr. 89. gr. og 90. gr. skal litið svo á að eftirfarandi jafngildi atkvæðisrétti hans:

- a) atkvæðisréttur sem aðrir einstaklingar eða lögaðilar hafa í eigin nafni en fyrir hönd hlutaðeigandi manns eða lögaðila,
- b) atkvæðisréttur fyrirtækis sem hlutaðeigandi einstaklingur eða lögaðili hefur yfirráð yfir,
- c) atkvæðisréttur þriðja aðila sem hlutaðeigandi einstaklingur eða lögaðili hefur gert skriflegan samning við þar sem þeir skuldbinda sig til að taka upp varanlega, sameiginlega stefnu um stjórnun þess félags sem um er að ræða, með samræmdri beitingu atkvæðisréttar síns,
- d) atkvæðisréttur er þriðji aðili fer með samkvæmt skriflegum samningi við hlutaðeigandi einstakling eða lögaðila eða við fyrirtæki, er hlutaðeigandi einstaklingur eða lögaðili hefur yfirráð yfir, um tímabundinn flutning atkvæðisréttarins gegn endurgjaldi,
- e) atkvæðisréttur er tilheyrir hlutabréfum í eigu hlutaðeigandi einstaklings eða lögaðila sem trygging hefur verið veitt í, nema tryggingarhafi ráði yfir atkvæðisréttinum og lýsi því yfir að hann hyggist notfæra sér réttinn enda skal rétturinn þá talinn tryggingarhafans,
- f) atkvæðisréttur er tilheyrir hlutum sem hlutaðeigandi einstaklingur eða lögaðili nýtur arðs af,
- g) atkvæðisréttur sem hlutaðeigandi einstaklingur eða lögaðili eða einhver þeirra einstaklinga eða lögaðila, sem um er fjallað í a–f-lið, á rétt á að öðlast eingöngu að eigin frumkvæði samkvæmt formlegum samningi, og skal tilkynning sú, sem kveðið er á um í 1. mgr. 89. gr., í slíkum tilvikum fara fram á samningsdegi,
- h) atkvæðisréttur er tilheyrir hlutabréfum, sem falin hafa verið hlutaðeigandi einstaklingi eða lögaðila til varðveislu, sem hann getur nýtt sér að eigin geðþótta og án sérstakra fyrirmæla eigenda.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 89. gr. geta aðildarríki mælt fyrir um að þegar einstaklingur eða lögaðili nýtur atkvæðisréttar í félagi skv. h-lið fyrstu undirgreinar, og atkvæðisréttur hans, að viðbættum öðrum atkvæðisrétti hans í því félagi, nær eða fer fram úr einhverju því marki sem kveðið er á um í 1. mgr. 89. gr., sé hann einungis skyldur til að tilkynna það félaginu 21 degi fyrir aðalfund þess.

4. þáttur

Undanþágur

93. gr.

Ef einstaklingur sá eða lögaðili, sem öðlast verulegan eignarhluta eða ráðstafar honum, svo sem skilgreint er í 89. gr., á hlut að hópi fyrirtækja sem samkvæmt tilskipun ráðsins 83/349/EBE ⁽¹⁾ skal gera samstæðureikning er hann undanþeginn tilkynningarskyldu sem kveðið er á um í 1. mgr. 89. gr. og 90. gr. ef móðurfyrirtæki tilkynnir eða, ef móðurfyrirtækið er sjálft dótturfyrirtæki annars fyrirtækis, móðurfyrirtæki þess.

94. gr.

1. Lögbær yfirvöld geta undanskilið það tilkynningarskyldu skv. 1. mgr. 89. gr. er maður, sem hefur verðbréfasölu að atvinnu, aflar verulegs eignarhluta, svo sem kveðið er á um í 89. gr., eða ráðstafar honum, að því marki sem öflunin eða ráðstöfunin heyrir til starfi hans sem verðbréfasala og að því marki sem hann notfærir sér ekki öflunina til afskipta af stjórn hlutaðeigandi fyrirtækis.

2. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að verðbréfasalar þeir, sem um getur í 1. mgr., eigi aðild að kauphöll sem staðsett er eða starfar innan aðildarríkis eða að þeir séu samþykktir eða undir eftirliti lögbærs yfirvalds svo sem um getur í 105. gr.

95. gr.

Lögbær yfirvöld geta, er sérstaklega stendur á, undanþegið félög þau, sem um getur í 1. mgr. 85. gr., skyldu þeirri til kynningar almenningi sem kveðið er á um í 91. gr. þegar þau telja það andstætt almannahagsmunum eða verulega skaðlegt viðkomandi félögum að upplýsingarnar væru veittar enda sé það í síðargreinda tilvikinu ekki líklegt til að villa um fyrir almenningi að því er varðar staðreyndir og aðstæður sem nauðsynlegt er að hafa vitneskju um við mat á viðkomandi framseljanlegum verðbréfum, þótt upplýsingar séu felldar niður.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

5. þáttur

Lögbær yfirvöld

96. gr.

Í þessum kafla merkja „lögbær yfirvöld“ lögbær yfirvöld þess aðildarríkis sem félög þau, sem um getur í 1. mgr. 85. gr., falla undir löggjöf hjá.

6. þáttur

Viðurlög

97. gr.

Aðildarríki skulu mæla fyrir um hæfileg viðurlög í þeim tilvikum þegar einstaklingar eða lögaðilar eða félög, sem um getur í 1. mgr. 85. gr., hlíta ekki ákvæðum þessa kafla.

V. BÁLKUR

ÚTGÁFA OG DREIFING UPPLÝSINGANNA

I. KAFLI

Birting og dreifing skráningarlýsinga vegna opinberrar skráningar verðbréfa í kauphöll

1. þáttur

Málsmeðferð og birtingartímabil skráningarlýsinga og viðbóta við þær

98. gr.

1. Skráningarlýsingu verður annaðhvort að birta:

- í einu eða fleiri dagblöðum sem dreift er sem víðast í því aðildarríki þar sem sótt er um opinbera skráningu verðbréfa, eða
- í bæklingi sem skal vera ókeypis fyrir almenning á skrifstofu kauphallar eða kauphalla, þar sem verðbréfin verða tekin til opinberrar skráningar, á skráðri skrifstofu útgefanda og á skrifstofum fjármálastofnana sem fengnar hafa verið til að annast greiðslur fyrir útgefanda í því aðildarríki þar sem sótt er um opinbera skráningu verðbréfa.

2. Þessu til viðbótar skal annaðhvort birta skráningarlýsinguna í heild eða tilkynningu, sem greinir frá hvar hún hefur verið birt og hvar almenningur getur aflað hennar, í riti sem tilnefnt er af aðildarríki þar sem sótt er um opinbera skráningu verðbréfa.

99. gr.

1. Skráningarlýsingu skal birta innan hæfilegs tíma sem ákveðinn skal með landslögum eða af lögbærum yfirvöldum áður en opinber skráning tekur gildi.

Þegar verðbréf eru seld forkaupsrétthafa áður en þau eru tekin til opinberrar skráningar og þau viðskipti skráð í hina opinberu viðskiptaskrá skal enn fremur birta skráningarlýsingu innan hæfilegs tíma sem lögbær yfirvöld ákveða áður en slík sala hefst.

2. Í undantekningartilvikum, þegar næg rök standa til þess, geta lögbær yfirvöld heimilað að frestað sé birtingu skráningarlýsingar þar til eftir:

a) að opinber skráning öðlast gildi að því er snertir bréf úr verðbréfaflokki sem þegar hefur verið skráður í sömu kauphöll og gefinn hefur verið út sem endurgjald fyrir yfirfærslu eigna, annarra en reiðufjár,

b) að sala verðbréfa til forkaupsrétthafa hefst.

3. Ef opinber skráning skuldabréfa og almennt útboð þeirra fer fram samhliða og einhverjir útgáfuskilmálar eru ekki endanlega ákveðnir fyrr en í síðustu lög mega lögbær yfirvöld láta nægja að krefjast birtingar á skráningarlýsingu, innan hæfilegs tíma, án þess að skilmálunum sé lýst ef greint er frá hvernig það muni verða síðar gert. Slíkar upplýsingar verður að birta áður en opinber skráning hefst nema þegar skuldabréf eru gefin út samfelld á mismunandi verði.

100. gr.

Í viðauka við skráningarlýsingu skal geta allra nýrra atriða sem máli skipta og geta haft áhrif á mat á verðbréfum sem upp koma frá því að gengið er frá skráningarlýsingu og þar til kauphallarviðskipti hefjast, og skal viðaukinn sæta athugun með sama hætti og skráningarlýsing og birtur samkvæmt reglum sem lögbær yfirvöld setja.

2. þáttur

Orðsending um birtingaraðferð sem er send fyrir fram til lögbærra yfirvalda

101. gr.

Þar sem skráningarlýsing er eða mun verða birt skv. 3. og 20. gr. vegna opinberrar skráningar verðbréfa verður fyrst að senda lögbærum yfirvöldum tilkynningar, dreifibréf, auglýsingar og skjöl um útgáfuna sem gefa til kynna eðli og einkenni verðbréfanna, svo og öll önnur gögn sem skráninguna varða og ætluð eru til birtingar af hálfu útgefanda eða fyrir hans hönd. Lögbær yfirvöld skulu ákveða hvort þau skulu tekin til athugunar fyrir birtingu.

Í áðurnefndum gögnum verður að greina frá því að skráningarlýsing sé fyrir hendi og gefa til kynna hvar hún er eða mun verða birt skv. 98. gr.

II. KAFLI

Birting og dreifing upplýsinga eftir skráningu

102. gr.

1. Upplýsingarnar, sem um getur í 67., 68., 80., 81. og 91. gr., sem útgefendum verðbréfa, sem hafa verið tekin til opinberrar skráningar í einu eða fleiri aðildarríkjum, ber að koma á framfæri við almenning, skulu birtar í einu eða fleiri dagblöðum, sem dreift er um allt aðildarríkið eða aðildarríkin sem um ræðir eða hafa umtalsverða útbreiðslu þar, eða skal komið fyrir almenningssjónir annaðhvort í rituðu máli á stöðum, sem auglýstir eru í einu eða fleiri dagblöðum sem dreift er um allt aðildarríkið eða -ríkin sem um ræðir eða hafa umtalsverða útbreiðslu þar, eða á annan sambærilegan hátt sem lögbær yfirvöld samþykkja.

Útgefendur verða samtímis að senda lögbærum yfirvöldum upplýsingarnar sem um getur í 67., 68., 80. og 81. gr.

2. Misserisskýrsluna, sem um getur í 70. gr., skal birta í því aðildarríki eða þeim aðildarríkjum þar sem hlutabréf hafa verið tekin til opinberrar skráningar í kauphöll, í einu eða fleiri dagblöðum sem hafa útbreiðslu um allt land eða víða um land, eða í lögbirtingablaði, eða hún skal látnin liggja frammi almenningi til skoðunar á einhverjum stað, sem auglýstur er í dagblöðum sem hafa útbreiðslu um allt land eða víða um land, eða birt á einhvern sambærilegan hátt sem lögbær yfirvöld viðurkenna.

Félagið skal samtímis senda lögbærum yfirvöldum í öllum þeim aðildarríkjum, þar sem hlutabréf þess eru opinberlega skráð í kauphöll, eintak af misserisskýrslunni. Það skal gerast eigi síðar en að skýrslan hefur verið birt í aðildarríki í fyrsta sinn.

III. KAFLI

Tungumál

103. gr.

Upplýsingarnar, sem um getur í 67., 68., 80., 81. og 91. gr., auk misserisskýrslunnar, sem um getur í 70. gr., skal birta á opinberu tungumáli eða tungumálum, á einu af opinberum tungumálum, eða á öðru tungumáli, að því tilskildu að hefð sé fyrir notkun opinberra tungumálsins eða -málanna, eða þess annars tungumáls sem við á, í tengslum við fjármál í viðkomandi aðildarríki og að þau séu viðurkennd af lögbærum yfirvöldum.

104. gr.

Birta skal þær upplýsingar, sem um getur í c- og d-lið 4. mgr. 23. gr., á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum þess aðildarríkis þar sem leitað er eftir opinberri skráningu eða á öðru tungumáli, að því tilskildu að hefð sé fyrir notkun þess tungumáls í tengslum við fjármál í viðkomandi aðildarríki, það sé viðurkennt af lögbærum yfirvöldum og, ef við á, að önnur skilyrði, sem þau kunna að setja, séu uppfyllt.

VI. BÁLKUR

LÖGBÆR YFIRVÖLD OG SAMSTARF MILLI AÐILDARRÍKJA

105. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að tilskipun þessari sé beitt og skipa eitt eða fleiri lögbær yfirvöld til þess að því er varðar þessa tilskipun. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það og gera grein fyrir hlutverkaskiptingu sem kann að vera á milli þeirra.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld hafi nægjanlegar heimildir til að gegna skyldum sínum.

3. Tilskipun þessi hefur engin áhrif á ábyrgð lögbærra yfirvalda sem eftir sem áður ákvarðast eingöngu af landslögum.

106. gr.

Lögbær yfirvöld skulu vinna saman og skiptast á upplýsingum hvenær sem þörf krefur til að þau geti uppfyllt þær skyldur sem á þau eru lögð.

107. gr.

1. Aðildarríki skulu kveða á um að allir þeir, sem starfa eða starfað hafa í þágu lögbærra yfirvalda, skuli bundnir þagnarskyldu. Þetta merkir að trúnaðarupplýsingar, sem þeir hafa fengið í starfi sínu, skuli ekki látnar uppi við neina einstaklinga eða yfirvald nema lög mæli svo fyrir.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu þó ekki standa í vegi fyrir því að lögbær yfirvöld í hinum ýmsu aðildarríkjum skiptist á upplýsingum eins og kveðið er á um í þessari tilskipun. Vítreskja, sem þannig er fengin, er háð þagnarskyldu þeirra sem starfa eða hafa starfað hjá þeim lögbæru yfirvöldum sem taka við upplýsingunum.

3. Með fyrirvara um tilvik sem falla undir refsilög má lögbært yfirvald sem, skv. 106. gr., tekur við upplýsingum skv. I. kafla III. bálks, I. kafla V. bálks og I. viðauka aðeins nýta þær í störfum sínum eða í tengslum við áfrýjun til æðra stjórnvalds eða dómsmál vegna starfs síns.

Lögbært yfirvald sem, skv. 2. mgr., tekur við trúnaðarupplýsingum skv. III. kafla IV. bálks, má einungis nota þær í þágu starfa sinna.

VII. BÁLKUR

SAMSTARFSNEFND

*I. KAFLI**Skipan, starf og verkefni nefndarinnar**108. gr.*

1. Samstarfsnefnd (hér á eftir nefnd „nefndin“) skal sett á stofn við hlið framkvæmdastjórnarinnar.

Í nefndinni skulu eiga sæti menn sem skipaðir eru af aðildarríkjunum og fulltrúum framkvæmdastjórnarinnar. Formaður skal vera fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar. Framkvæmdastjórnin skal veita skrifstofufþjónustu.

Formaðurinn kallar saman fundi nefndarinnar annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni sendinefndar eins aðildarríkis. Nefndin setur sér starfsreglur.

2. Starfsvið nefndarinnar skal vera:

- a) að því er varðar skilyrði fyrir opinberri skráningu verðbréfa, skilyrði fyrir gerð, eftirliti með og dreifingu skráningarlýsingar, sem birta skal við skráningu, og upplýsingar sem birtar skulu reglulega af félögum sem hafa fengið hlutabréf sín skráð, að stuðla að samræmdri framkvæmd þessarar tilskipunar með reglulegu samráði varðandi vandkvæði sem upp kunna að koma við framkvæmd hennar og sem skoðanaskipti eru talin æskileg um, sbr. þó 226. og 227. gr. sáttmálans;
- b) að því er varðar þær upplýsingar er birta skal þegar aflað er eða ráðstafað verulegum eignarhlut í félagi sem skráð er í kauphöll, að gera kleift reglulegt samráð um hvert það álitæfni sem upp kann að koma í framkvæmd tilskipunar þessarar og sem æskilegt er að rætt sé um;
- c) að greiða fyrir því að aðildarríkin taki upp samræmda afstöðu gagnvart:
 - i) strangari skilyrðum eða viðbótarskilyrðum og skyldum sem þau geta mælt fyrir um innanlands í samræmi við ákvæði 8. gr.,
 - ii) viðbótum og endurbótum á skráningarlýsingum sem lögbær yfirvöld geta krafist eða mælt með að gerðar séu í heimalandi þeirra,
 - iii) strangari kröfum eða viðbótarkröfum sem þau kunna að mæla fyrir um skv. 71. og 88. gr. svo að unnt sé að samræma kröfur þær sem gerðar eru í öllum aðildarríkjum eins og kveðið er á um í g-lið 2. mgr. 44. gr. sáttmálans;
- d) að veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um viðbætur eða breytingar á tilskipun þessari ef þörf krefur, sérstaklega að athuga hugsanlegar breytingar á 71. og 73. gr. í ljósi þeirrar samræmingar á skyldum sem stefnt er að skv. iii-lið c-liðar hér að framan eða hvers kyns breytingar í samræmi við 109. gr.

Það skal ekki vera í verkahring nefndarinnar að leggja mat á ákvarðanir sem lögbær yfirvöld taka í einstökum tilfellum.

*II. KAFLI**Aðlögun á markaðsverðmæti**109. gr.*

1. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir nefndina uppkast að ráðstöfunum sem gerðar skulu í því skyni að leiðrétta lágmarksupphæð fyrir áætlað markaðsverðmæti, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 43. gr., með hliðsjón af efnahagsástandi.

2. Ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾ skulu gilda í samræmi við 3. mgr. 7. gr. og 8. gr. hennar.

3. Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

VIII. BÁLKUR

LOKAÁKVÆÐI

110. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu laga og stjórnáðalgrunnmála sem þau setja á því sviði sem tilskipun þessi tekur til.

⁽¹⁾ Stjóttíð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

111. gr.

1. Tilskipanir 79/279/EBE, 80/390/EBE, 82/121/EBE og 88/627/EBE, eins og þeim var breytt með gerðunum í A-hluta II. viðauka, falli hér með úr gildi með fyrirvara um skyldur aðildarríkjanna varðandi fresti til að setja innlend lög sem mælt er fyrir um í B-hluta II. viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í III. viðauka.

112. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

113. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. maí 2001.

Fyrir hönd ráðsins,

T. ÖSTROS

forseti.

*I. VIÐAUKI***FYLGISKJAL UM SKRÁNINGARLÝSINGAR VEGNA OPINBERRAR SKRÁNINGAR VERÐBRÉFA Í KAUPHÖLL****FYLGISKJAL A****Uppsetning á skráningarlýsingu hlutabréfa vegna opinberrar skráningar í kauphöll***1. kafli*

Upplýsingar um þá sem ábyrgir eru fyrir skráningarlýsingu og endurskoðun reikninga

- 1.1. Nöfn og hlutverk einstaklinga og nöfn og skráðar skrifstofur lögaðila sem bera ábyrgð á skráningarlýsingu eða, ef því er að skipta, á ákveðnum hlutum hennar ásamt tilgreiningu um hvaða hluta er um að ræða.
- 1.2. Yfirlýsing þeirra sem tilgreindir eru í lið 1.1 um að samkvæmt þeirra bestu vitund sé það rétt sem fram kemur í þeim hluta skráningarlýsingarinnar sem þeir eru ábyrgir fyrir og að þar vanti ekkert sem áhrif geti haft á þýðingu skráningarlýsingarinnar.
- 1.3. Nöfn, heimilisföng, menntun og hæfi endurskoðenda sem hafa endurskoðað ársreikninga fyrirtækisins undanfarandi þrjú fjárhagsár samkvæmt landslögum.

Yfirlýsing um að ársreikningar hafi verið endurskoðaðir. Ef endurskoðendur hafa synjað um áritun á ársreikningana eða ef þeir eru gerðir með fyrirvara skal gera fulla grein fyrir hvorutveggja og tilgreina ástæður fyrir því.

Aðrar upplýsingar í skráningarlýsingunni sem endurskoðendur hafa yfirfarið.

2. kafli

Upplýsingar um opinbera skráningu og hlutabréf sem sótt hefur verið um að tekin séu til skráningar

- 2.1. Upplýsingar um hvort sótt sé um opinbera skráningu hlutabréfa sem þegar eru á markaði eða um skráningu með markaðssetningu í kauphöll í huga.
- 2.2. Upplýsingar um hlutabréf sem sótt hefur verið um opinbera skráningu á:
 - 2.2.0. Ályktanir, heimildir og samþykktir sem gerð eða útgáfa hlutabréfa byggist á.

Eðli útgáfunnar og upphæð hennar.

Fjöldi hlutabréfa sem hafa verið eða verða gerð og/eða gefin út ef það hefur verið ákveðið.

- 2.2.1. Þegar um er að ræða hlutabréf sem gefin eru út í tengslum við samruna, skiptingu félags, yfirfærslu á öllum eignum og skuldum fyrirtækis eða hluta þeirra, tilboð um yfirtöku eða sem þóknun fyrir yfirfærslu eigna, annarra en reiðufjár, skal skýrt frá því hvar skjöl, sem lýsa skilmálum og skilyrðum fyrir framangreindu, séu tiltæk almenningi til athunar.
- 2.2.2. Gagnorð lýsing á réttindum þeim sem fylgja hlutabréfum, einkum á atkvæðisrétti eða rétti til hlutdeildar í hagnaði eða umframfé ef til félagsslita kemur, svo og forréttindum ef um þau er að ræða.

Hvenær réttur til arðs fellur niður og hver það er sem þessa réttar nýtur.

- 2.2.3. Tekjuskattur af hlutabréfum sem haldið er eftir til staðgreiðslu í upprunalandinu og/eða í skráningarlandinu.

Hvort útgefandi ábyrgist að staðgreiðsluskatti sé haldið eftir.

- 2.2.4. Hvernig framsal hlutabréfa fari fram og allar takmarkanir á framsali þeirra (t.d. samþykkiðskilyrði).

- 2.2.5. Hvenær réttur til arðs myndast.
- 2.2.6. Þær kauphallir þar sem sótt er um eða sótt verður um opinbera skráningu.
- 2.2.7. Fjármálastofnanir sem annast greiðslur fyrir útgefanda við opinbera skráningu hlutabréfa í aðildarríkinu þar sem skráning fer fram.
- 2.3. Upplýsingar, svo fremi þær skipta máli, um útgáfu og markaðssetningu, hvort heldur er almenns eða lokaðs útboðs, á hlutabréfum sem sótt er um opinbera skráningu á ef útgáfan eða markaðssetningin hefur farið fram á síðustu tólf mánuðum fyrir skráningu:
- 2.3.0. Hvort hluthafar nýta sér forkaupsrétt eða um takmörkun eða afturköllun á slíkum rétti.
- Forsendur fyrir takmörkun eða afturköllun á slíkum rétti þar sem það á við; ef svo er, rökstuðningur á útgáfuverði þegar selt er gegn staðgreiðslu; hverjir njóta góðs af takmörkunum eða afturköllun á forkaupsrétti ef þeim rétti er ætlað að vera sérstökum einstaklingum til hagsbóta.
- 2.3.1. Heildarupphæð útgáfu eða markaðssetningar almenns eða lokaðs útboðs og fjöldi hlutabréfa sem boðinn er, skipt í hlutabréfaflokka þar sem við á.
- 2.3.2. Ef útgáfa eða markaðssetning almenns eða lokaðs útboðs fer fram eða hefur farið fram samtímis á mörkuðum í tveimur eða fleiri aðildarríkjum og ef ákveðinn hluti hefur verið eða er tekinn frá fyrir sum þeirra, skulu allir slíkir hlutar tilgreindir.
- 2.3.3. Útgáfuverð, útboðs- eða markaðssetningarverð, þar sem nafnvirði er tilgreint eða, ef það vantar, bókfært verð eða upphæð hlutafjáráukningar; útgáfubókun og upphæð allra útgjalda sem áskrifanda eða kaupanda er sérstaklega ætlað að standa stráum af.
- Greiðsluskilmálar, einkum hvernig greiða beri eftirstöðvar ef ekki er um staðgreiðslu að ræða.
- 2.3.4. Hvernig neyta megi forkaupsréttar; framsalshæfi á áskriftarrétti; hvernig farið skal með áskriftarrétt sem ekki er nýttur.
- 2.3.5. Hvenær útgáfa eða útboð hefst og heiti þeirra fjármálastofnana er veita áskriftum almennings viðtöku.
- 2.3.6. Skipulag og tímamörk fyrir afhendingu hlutabréfa og hvort gefin verða út bráðabirgðaskírteini.
- 2.3.7. Nöfn, heimilisföng og deili á einstaklingum og lögaðilum sem veita sölutryggingu fyrir útgáfunni fyrir hönd útgefanda eða ábyrgjast hana. Sé ekki veitt sölutrygging eða ábyrgð fyrir allri útgáfunni skal tilgreina þann hluta sem sölutrygging eða ábyrgð nær ekki til.
- 2.3.8. Upplýsingar um eða mat á kostnaði alls og/eða fyrir hvern hlut vegna útgáfunnar þar sem tilgreind er heildarþóknun til milliliða, þ.m.t. sölutryggingarþóknun eða álagning, ábyrgðarþóknun, markaðssetningarþóknun eða þóknun til söluaðila.
- 2.3.9. Hreinar sölutekjur sem safnast til útgefanda af útgáfu og hvernig þeim skal ráðstafað, t.d. til fjárfestingar-áætlunarinnar eða til að styrkja fjárhagstöðu útgefanda.
- 2.4. Upplýsingar sem varða opinbera skráningu hlutabréfa.
- 2.4.0. Lýsing á hlutabréfum sem sótt hefur verið um opinbera skráningu á, einkum fjöldi bréfa og nafnverð hvers hlutar eða, ef nafnvirði er ekki tilgreint, bókfært verð eða heildarnafnvirði, nákvæm skilgreining eða flokkur, svo og tilheyrandi arðmiðar.
- 2.4.1. Ef markaðssetja á hlutabréf í kauphöll sem ekki hafa áður verið seld almenningi verður að tilgreina fjölda þeirra hlutabréfa sem á markaðinum eru og nafnvirði þeirra eða, ef nafnvirði er ekki tilgreint, skal fylgja yfirlýsing um bókfært verð eða heildarnafnvirði og, þar sem við á, yfirlýsing um lágmarksverð í útboði.
- 2.4.2. Hvenær ný hlutabréf verða skráð og viðskipti með þau hafin, ef vitað er.
- 2.4.3. Ef hlutabréf í sama flokki eru þegar skráð í einni eða fleiri kauphöllum skal þeirra getið.
- 2.4.4. Ef hlutabréf í sama flokki hafa ekki enn verið tekin til opinberrar skráningar en verslað er með þau á einum eða fleiri mörkuðum sem háðir eru settum reglum, starfa reglulega og eru viðurkenndir og opnir, þá skal þeirra getið.

2.4.5. Tilgreina skal eftirfarandi atriði sem fram hafa komið á næstliðnu fjárhagsári og á yfirstandandi fjárhagsári:

- a) opinber yfirtökutilboð þriðja aðila að því er varðar hlutabréf útgefandans,
- b) opinber yfirtökutilboð útgefandans að því er varðar hlutabréf í öðrum félögum.

Tilgreina skal verð eða skiptakjör sem fylgja slíkum tilboðum og hver niðurstaðan hefur orðið.

2.5. Ef hlutabréf í sama flokki og þeim sem sótt er um opinbera skráningu á eru seld í áskrift eða í einu lagi, um leið eða í þann mund sem þau eru gerð eða ef hlutabréf í öðrum flokkum eru gerð fyrir almennt eða lokað útboð skal gera grein fyrir eðli þeirrar aðgerðar og fjölda og einkennum þeirra hlutabréfa sem þau tengjast.

3. kafli

Almennar upplýsingar um útgefanda og hlutafé hans

3.1. Almennar upplýsingar um útgefandann:

3.1.0. Heiti, skráð skrifstofa og aðalstöðvar ef þær eru aðrar en skráð skrifstofa.

3.1.1. Stofndagur og rekstrartími útgefanda, sé hann ekki ótiltekinn.

3.1.2. Löggjöf sem útgefandi starfar eftir og rekstrarform hans samkvæmt þeirri löggjöf.

3.1.3. Tilgangur útgefanda og tilvísun til þess ákvæðis í stofnsamþykktum þar sem honum er lýst.

3.1.4. Hvar hann er skráður og færslunúmer í skránni.

3.1.5. Hvar skoða megi skjöl er varða útgefanda sem vísað er til í skráningarlýsingunni.

3.2. Almennar upplýsingar um hlutafé:

3.2.0. Upphæð útgefins hlutafjár, fjöldi og flokkar þeirra hluta sem hlutaféð mynda ásamt lýsingu á helstu einkennum þeirra.

Sá hluti útgefins hlutafjár sem er enn ógreiddur, ásamt fjölda, heildarnafnvirði og tegund þeirra hlutabréfa sem ekki hafa enn verið að fullu greidd, sundurliðað þar sem við á eftir því að hve miklu leyti þau hafa verið greidd.

3.2.1. Hafi hlutafjárútgáfa verið heimiluð en ekki farið fram eða ákveðið hefur verið að auka hlutafé, m.a. í sambandi við breytanleg lán, sem gefin eru út, eða veitta áskriftarvalrétti, skal tilgreina:

- a) upphæð heimilaðs hlutafjár eða hlutafjárukningar og, þar sem við á, hversu lengi heimildin gildir,
- b) hverjir hafi forkaupsrétt að slíku viðbótarhlutafé,
- c) skilmála um og fyrirkomulag hlutabréfaútgáfu í samræmi við þessa viðbótarhluta.

3.2.2. Ef um er að ræða hlutabréf sem teljast ekki til hlutafjár skal tilgreina fjölda þeirra og helstu einkenni.

3.2.3. Upphæð breytanlegra og skiptanlegra skuldabréfa eða skuldabréfa sem veita kauprétt á hlutafé, ásamt því hvernig og með hvaða skilyrðum umreikningur, skipting og áskrift fari fram.

3.2.4. Skilyrði sem sett eru í stofnsamþykktum og gilda um breytingar á hlutafé og um réttindi sem fylgja ýmsum flokkum hlutabréfa þar sem slík skilyrði eru strangari en kveðið er á um í lögum.

3.2.5. Stutt lýsing á þeim aðgerðum á þremur undanförunum árum sem hafa haft í för með sér breytingar á útgefnu hlutafé og/eða fjöldi og flokkar hlutabréfa sem það samanstendur af.

3.2.6. Að því marki sem útgefanda er kunnugt um skal tilgreina þá einstaklinga eða lögaðila, sem, beint eða óbeint, einir sér eða í sameiningu, fara með eða gætu farið með yfirráð yfir útgefanda, og upplýsingar um þann hluta hlutafjár sem veitir atkvæðisrétt.

Með sameiginlegum yfirráðum er átt við yfirráð tveggja eða fleiri félaga eða einstaklinga sem gert hafa með sér samning sem kann að leiða til sameiginlegrar stefnu gagnvart útgefanda.

3.2.7. Að því marki sem útgefanda er kunnugt skal tilgreina þá hluthafa sem eiga beint eða óbeint það hlutfall af hlutafé útgefanda sem aðildarríki skulu tilgreina og nemi eigi meira en 20%.

- 3.2.8. Ef útgefandi tilheyrir fyrirtækjahópi, stutt lýsing á honum og á stöðu útgefanda innan hans.
- 3.2.9. Fjöldi, bókfært verð og nafnvirði eða, sé nafnvirði ekki tilgreint, bókfært verð allra eigin hlutabréfa sem útgefandi eða annað félag, sem hann á beint eða óbeint eignarhlut í sem fer yfir 50%, hefur aflað og á ef þeirra er ekki getið í sérstökum lið á efnahagsreikningi.

4. kafli

Upplýsingar um helstu starfsemi útgefanda

4.1. Helsta starfsemi útgefanda:

- 4.1.0. Lýsing á helstu starfsemi útgefanda þar sem getið er helstu vöruflokka sem seldir eru og/eða þjónustu sem er veitt.

Allar mikilvægar nýjar vörur og/eða starfsemi.

- 4.1.1. Sundurliðun hreinnar veltu síðastliðin þrjú fjárhagsár eftir flokkum starfsemi og mörkuðum á ákveðnum landsvæðum, að svo miklu leyti sem þessir flokkar og markaðir eru ólíkir í grundvallaratriðum og að teknu tilliti til hvernig sala á vörum og þjónusta, sem fellur undir venjulega starfsemi útgefanda, er skipulögð.
- 4.1.2. Staðsetning og stærð helstu starfsstöðva útgefanda og greinargerð um fasteignir í eigu hans. Hver sú starfsstöð, sem stendur fyrir meira en 10% af veltu eða framleiðslu, skal vera talin meðal helstu starfsstöðva.
- 4.1.3. Ef um er að ræða námuvinnslu, gas- og olíuvinnslu, grjótnám eða svipaðan rekstur, að því marki sem máli skiptir, lýsing á jarðefnalögum, áætlaður forði, sem svarar kostnaði að vinna, og áætlaður vinnslutími.

Gildistími og skilmálar fyrir sérleyfi og fjárhagsleg skilyrði fyrir vinnslu.

Hvernig vinnslu miðar.

- 4.1.4. Hafi óvenjulegir þættir haft áhrif á þær upplýsingar sem veittar eru skv. liðum 4.1.0 – 4.1.3 skal þeirra getið.
- 4.2. Samantekt um að hvaða marki útgefandi er háður einkaleyfum eða leyfum, samningum á sviði iðnaðar, verslunar eða fjármála eða nýjum framleiðsluáðferðum ef um það er að ræða og slíkir þættir hafa grundvallarþýðingu fyrir rekstur eða arðsemi útgefandans.
- 4.3. Upplýsingar um stefnu í rannsókn og þróun á nýjum vörum og aðferðum síðastliðin þrjú fjárhagsár þar sem slíkt skiptir máli.
- 4.4. Upplýsingar um málaferli eða gerðardóma sem kynnu að hafa eða hafa haft veruleg áhrif á fjárhagsstöðu útgefanda nýlega.
- 4.5. Upplýsingar um hvers konar truflanir á starfsemi útgefanda sem kunna að hafa eða hafa haft veruleg áhrif á fjárhagsstöðu útgefanda nýlega.
- 4.6. Meðalfjöldi ráðinna starfsmanna og breytingar á honum síðastliðin þrjú fjárhagsár, ef slíkar breytingar skipta máli, ásamt sundurliðun starfsmanna eftir helstu rekstrarsviðum ef unnt er.

4.7. Fjárfestingarstefna:

- 4.7.0. Lýsing, ásamt tölum, á helstu fjárfestingum sem hafa verið gerðar, þ.m.t. eignarhlutdeild í öðrum fyrirtækjum, svo sem hlutabréf, skuldabréf o.s.frv., síðastliðin þrjú fjárhagsár og á þeim mánuðum sem liðnir eru af yfirstandandi fjárhagsári.
- 4.7.1. Upplýsingar um helstu fjárfestingar sem gerðar hafa verið aðrar en þær þar sem eignarhlutdeildar hefur verið aflað í öðrum fyrirtækjum.

Landfræðileg dreifing þessara fjárfestinga (heima og erlendis).

Fjármögnunaraðferð (innan fyrirtækis eða utan þess).

- 4.7.2. Upplýsingar um helstu fjárfestingar útgefanda í framtíðinni, aðrar en þær þar sem aflað skal eignarhlutdeildar í öðrum fyrirtækjum sem stjórnin hefur þegar gert bindandi samninga um.

5. kafli

Upplýsingar um eignir og skuldir útgefanda, fjárhagsstöðu hans og hagnað og tap

5.1. Reikningar útgefanda:

5.1.0. Síðustu þrír efnahags- og rekstrarreikningar, gerðir af félaginu og settir upp til samanburðar. Skýringar við ársreikninga fyrir næstliðið fjárhagsár.

Drög að skráningarlýsingu skulu lögð inn hjá lögbærum yfirvöldum innan 18 mánaða frá lokum þess fjárhagsárs sem síðasti birtur ársreikningur nær yfir. Lögbær yfirvöld geta framlengt þann frest þegar sérstaklega stendur á.

5.1.1. Ef útgefandi gerir einungis samstæðureikning skal hann setja hann í skráningarlýsinguna skv. lið 5.1.0.

Ef útgefandi gerir bæði eigin ársreikning og samstæðureikning skal hann setja báða reikningana í skráningarlýsinguna í samræmi við lið 5.1.0.

Þó geta lögbær yfirvöld heimilað útgefanda að setja aðeins annan reikninginn í lýsinguna, að því tilskildu að í þeim reikningi, sem ekki er settur inn í lýsinguna, sé ekki að finna neinar viðbótarupplýsingar sem máli skipta.

5.1.2. Þegar félagið setur eigin ársreikning í skráningarlýsinguna skal tilgreina hagnað eða tap eftir skatta fyrir hvern hlut útgáfufélagsins á fjárhagsárinu sem er til komið vegna venjulegs reksturs félagsins á næstliðnum þremur fjárhagsárum.

Setji útgefandi aðeins samstæðureikning í skráningarlýsinguna skal þar koma fram hagnaður eða tap samstæðunnar af hverjum hlut fyrir hvert fjárhagsár undanfarin þrjú fjárhagsár. Þetta skal koma fram auk þess sem kveðið er á um í undanfarandi undirgrein að útgefandi setji einnig eigin ársreikning inn í skráningarlýsinguna.

Hafi fjöldi hlutabréfa í útgáfufélaginu breyst, t.d. vegna hækkunar eða lækkunar hlutafjár, endurskipulagningar eða skiptingar á hlutum á framangreindum þremur fjárhagsárum, skal aðlaga hagnað eða tap fyrir hvern hlut sem fjallað er um í fyrstu og annarri undirgrein hér að framan svo sambærilegt verði; í því tilviki skal tilgreina þá reikningsformúlu sem notuð var.

5.1.3. Arðgreiðsla fyrir hvern hlut síðastliðin þrjú fjárhagsár skal vera aðlöguð, ef nauðsyn ber til, svo hún verði sambærileg við þriðju undirgrein í lið 5.1.2.

5.1.4. Þegar meira en níu mánuðir eru liðnir frá lokum þess fjárhagsárs sem síðasti árs- eða samstæðureikningur var birtur fyrir skal setja í skráningarlýsinguna árshlutauppgjör sem nær að minnsta kosti yfir sex fyrstu mánuðina eða láta það fylgja með henni. Hafi árshlutauppgjör ekki verið endurskoðað skal taka það fram.

Þegar útgefandi gerir samstæðureikning skulu lögbær yfirvöld ákveða hvort árshlutauppgjör, sem leggja á fram, skuli vera samstæðureikningur eða ekki.

Allar mikilvægar breytingar, sem hafa orðið frá lokum síðasta fjárhagsárs eða frá því árshlutauppgjör var gert, skulu tilgreindar í athugasemd í skráningarlýsingu eða láttnar fylgja með henni.

5.1.5. Sé eigin ársreikningur eða samstæðureikningur ekki í samræmi við tilskipanir um ársreikninga fyrirtækja og gefi ekki sanna og rétta mynd af eignum eða skuldum, fjárhagsstöðu útgefandans, hagnaði hans og tapi skal gefa nákvæmari upplýsingar og/eða viðbótarupplýsingar.

5.1.6. Tafla sem sýnir uppruna og notkun fjármagns á síðastliðnum þremur fjárhagsárum.

5.2. Einstök atriði sem talin eru upp hér á eftir og varða fyrirtæki sem útgefandi á í svo mikið hlutfé að það sé líklegt til að hafa veruleg áhrif á mat á eigin eignum og skuldum, fjárhagsstöðu, hagnaði og tapi.

Þær upplýsingar, sem taldar eru upp hér á eftir, skal ávallt tilgreina fyrir hvert fyrirtæki sem útgefandi á beinan eða óbeinan eignarhluta í ef bókfært verð eignarhlutans nemur að minnsta kosti 10% af hlutfé og öðru eigin fé eða að minnsta kosti 10% af hreinum hagnaði eða tapi útgefanda eða, þegar um er að ræða hóp, ef bókfært verð eignarhlutans nemur að minnsta kosti 10% af hreinum eignum hópsins eða nemur að minnsta kosti 10% af hreinum hagnaði eða tapi hópsins.

Þær upplýsingar, sem taldar eru upp hér á eftir, þarf ekki að láta uppi ef útgefandi sannar að eignarhlutur hans sé eingöngu bráðabirgðaráðstöfun.

Á sama hátt má sleppa þeim upplýsingum sem krafist er skv. e- og f-lið þegar fyrirtækið, sem eignarhlutinn er í, birtir ekki ársreikninga sína.

Aðildarríki geta heimilað að lögbær yfirlögd veiti leyfi til að fella niður upplýsingar sem kveðið er á um í d-j-lið ef ársreikningar fyrirtækjanna, sem útfandi á eignarhluta í, eru gerðir samstæðir ársreikningum alls hópsins eða ef verðmætið, sem rekja má til hlutdeildarinnar samkvæmt hlutdeildaraðferðinni, er birt í ársreikningum, enda telji lögbær yfirlögd það ekki líklegt til að villa um fyrir almenningi, að því er snertir staðreyndir og aðstæður sem nauðsynlegt er að hafa vitneskju um við mat á viðkomandi verðbréfum, þótt upplýsingar séu felldar niður.

Fella má niður upplýsingar sem kveðið er á um í g- og j-lið ef lögbær yfirlögd líta svo á að slík niðurfelling villi ekki um fyrir fjárfestum.

- a) Heiti og skráð skrifstofa fyrirtækisins.
 - b) Starfssvið.
 - c) Hlutfall eigin hlutfjár.
 - d) Útgefið hlutfé.
 - e) Annað eigið fé.
 - f) Hagnaður eða tap af venjulegri starfsemi á síðasta fjárhagsári eftir skatta.
 - g) Bókfært verð eigin hlutfjár útgefanda sem ber skylda til að birta skráningarlýsingu.
 - h) Ógreidd, eigin hlutabréf.
 - i) Móttakinn arður af eigin hlutabréfum á síðastliðnu fjárhagsári.
 - j) Upphæð skulda sem útfandinn skuldar fyrirtækinu eða fyrirtækið útgefanda.
- 5.3. Einstök atriði varðandi fyrirtæki sem ekki er fjallað um í lið 5.2 þar sem útfandi á að minnsta kosti 10% af hlutfé. Þessi atriði mega falla niður þegar þau skipta ekki máli fyrir þau markmið sem sett eru fram í 21. gr. þessarar tilskipunar:
- a) heiti og skráð skrifstofa fyrirtækis,
 - b) hlutfall eigin hlutfjár.
- 5.4. Þegar skráningarlýsingin hefur að geyma samstæðureikning skal tilgreina:
- a) aðferðir við gerð samstæðureiknings. Þegar ekki er mælt fyrir um gerð samstæðureiknings í lögum aðildarríkis eða þegar slíkar reglur eru ekki í samræmi við lög eða almennt viðurkenndar venjur í því aðildarríki þar sem kauphöllin, þar sem sótt er um opinbera skráningu á verðbréfum, er staðsett og starfar skal lýsa þeim greinilega,
 - b) heiti og skráðar skrifstofur fyrirtækja í samstæðunni þegar slíkar upplýsingar eru mikilvægar til að meta eignir og skuldir, fjárhagsstöðu, hagnað og tap útgefanda. Nægir að greina á milli þeirra með merkingu í skrá yfir fyrirtæki sem upplýsinga er krafist um skv. lið 5.2,
 - c) fyrir sérhvert fyrirtæki sem fjallað er um í b-lið:
 - i) heildarhlutfall eignarhlutdeildar þriðja aðila ef ársreikningar eru gerðir samstæðir í heild,
 - ii) samstæðuhlutföll reiknuð eftir eignarhlutdeild ef reikningsskil eru gerð á hlutfallsgrundvelli.
- 5.5. Þegar útfandi er ráðandi fyrirtæki sem myndar hóp með einu eða fleiri fyrirtækjum sem eru háð því skal, að því er snertir útfandann og hópinn, skýra frá þeim atriðum sem kveðið er á um í 4. og 7. kafla.
- Lögbær yfirlögd geta heimilað að þessar upplýsingar séu veittar um útfandann einan eða hópinn einan, enda skipti einstök atriði, sem ekki eru látin uppí, ekki máli.
- 5.6. Ef tiltekna upplýsingar, sem kveðið er á um í þessu fylgiskjali, eru veittar í ársreikningum samkvæmt þessum kafla er ekki þörf á að endurtaka þær.

6. kafli

Upplýsingar um stjórn, framkvæmdastjórn og aðra stjórnendur

- 6.1. Nöfn, heimilisföng og hlutverk eftirfarandi einstaklinga í útgáfufélaginu og tilgreind helstu störf þeirra utan félagsins ef það skiptir máli gagnvart félaginu:

- a) þeirra sem sitja í stjórn, framkvæmdastjóra og annarra stjórnenda;
 - b) sameigenda með ótakmarkaða ábyrgð ef um er að ræða samlagsfélag með hlutafé;
 - c) stofnenda ef félagið hefur starfað skemur en fimm ár.
- 6.2. Eignarhlutdeild þeirra sem sitja í stjórn, framkvæmdastjóra og annarra stjórnenda í útgáfufélaginu.
- 6.2.0. Öll greidd þóknun og hlunnindi, hverju nafni sem þau nefnast, veitt þeim sem sitja í stjórn, framkvæmdastjórum og öðrum stjórnendum á síðasta heilu fjárhagsári og færð sem fastakostnaður eða á reikningi fyrir ráðstöfun hagnaðar og sem heildarupphæð fyrir hvern hóp.
- Tilgreina verður greidda heildarþóknun og hlunnindi til allra þeirra sem sitja í stjórn, framkvæmdastjóra og annarra stjórnenda útgefandans sem öll fyrirtæki, háð útgefanda, er mynda hóp með honum, veita.
- 6.2.1. Heildarfjöldi hlutabréfa í útgáfufélaginu sem eru í eigu þeirra sem sitja í stjórn, framkvæmdastjóra og annarra stjórnenda þess og kaupréttur sem þeim hefur verið veittur til kaupa á hlutabréfum félagsins.
- 6.2.2. Upplýsingar um eðli og umfang hagsmuna þeirra sem sitja í stjórn, framkvæmdastjóra og annarra stjórnenda í viðskiptum útgefanda sem teljast mega óvenjuleg að eðli eða skilyrðum (svo sem kaup utan venjulegrar starfsemi, öflun og ráðstöfun fastafjár) á undanfarandi og yfirstandandi fjárhagsári. Hafi slík óvenjuleg viðskipti átt sér stað á næstliðnu fjárhagsári og sé ekki endanlega lokið verður að veita upplýsingar um það.
- 6.2.3. Öll útistandandi lán sem útgefandi hefur veitt þeim sem tilgreindir eru í lið 6.1. a) og einnig allar ábyrgðir sem útgefandi hefur veitt í þágu þeirra.
- 6.3. Áform um að starfsfólk fái hlutdeild í hlutafé útgefanda.

7. kafli

Upplýsingar um rekstrarafkomu og -horfur

- 7.1. Almennar upplýsingar um þróun í rekstri útgefandans frá lokum þess fjárhagsárs sem síðustu ársreikningar hafa verið birtir fyrir, nema lögbær yfirlögd veiti undanþágu frá því, nánar tiltekið:
- a) helstu atriði í undanfarandi þróun framleiðslu, sölu, birgða, og pantana, og
 - b) undanfarandi þróun kostnaðar- og söluverðs.
- 7.2. Upplýsingar um horfur í rekstri útgefandans að minnsta kosti fyrir yfirstandandi fjárhagsár, nema þar sem lögbær yfirlögd hafa veitt undanþágu.

FYLGISKJAL B

Uppsetning á skráningarlýsingu skuldabréfa vegna opinberrar skráningar í kauphöll

1. kafli

Upplýsingar um þá sem ábyrgir eru fyrir skráningarlýsingu og endurskoðun reikninga

- 1.1. Nöfn og heimilisföng einstaklinga og lögaðila sem bera ábyrgð á skráningarlýsingu eða, ef því er að skipta, á ákveðnum hlutum hennar ásamt tilgreiningu á því um hvaða hluta er að ræða.
- 1.2. Yfirlýsing þeirra sem tilgreindir eru í lið 1.1. um að samkvæmt þeirra bestu vitund sé það rétt sem fram kemur í þeim hluta skráningarlýsingarinnar sem þeir eru ábyrgir fyrir og að þar vanti ekkert sem áhrif geti haft á þýðingu skráningarlýsingarinnar.
- 1.3. Nöfn, heimilisföng, menntun og hæfi endurskoðenda sem hafa endurskoðað ársreikninga fyrirtækisins undanfarandi þrjú fjárhagsár samkvæmt landslögum.

Yfirlýsing um að ársreikningar hafi verið endurskoðaðir. Ef endurskoðendur hafa synjað um áritun á ársreikningana eða ef þeir eru gerðir með fyrirvara skal gera fulla grein fyrir hvorutveggja og tilgreina ástæður fyrir því.

Aðrar upplýsingar í skráningarlýsingunni sem endurskoðendur hafa yfirfarið.

2. kafli

Upplýsingar um lán og opinbera skráningu skuldabréfa

- 2.1. Lánaskilmálar:
 - 2.1.0. Nafnvirði lánsins; ef sú upphæð er ekki ákveðin, skal taka það fram.
Eðli, fjöldi og tölusetning skuldabréfa og tilgreindar upphæðir.
 - 2.1.1. Útgáfu- og innlausnarverð og nafnvextir nema þegar um er að ræða stöðuga útgáfu; skilyrði fyrir vaxtabreytingu ef kveðið er á um margskonar vexti.
 - 2.1.2. Hvernig önnur hlunnindi eru veitt; hvernig þau hlunnindi eru reiknuð út.
 - 2.1.3. Tekjuskattur af skuldabréfum sem haldið er eftir til staðgreiðslu í upprunalandinu og/eða í skráningarlandinu.
Hvort útgefandi ábyrgist að staðgreiðsluskatti sé haldið eftir.
 - 2.1.4. Fyrirkomulag á niðurgreiðslu lánsins, þ.m.t. hvernig endurgreiðslur fara fram.
 - 2.1.5. Fjármálastofnanir sem annast greiðslur fyrir útgefanda við opinbera skráningu í aðildarríkinu þar sem skráning fer fram.
 - 2.1.6. Í hvaða gjaldmiðli lánið er; ef lánsfjárhæð er tilgreind í reiknieiningum, hver staða þeirra er samkvæmt samningi; valréttur að gjaldmiðli.
 - 2.1.7. Tímamörk:
 - a) lánstímabilið og allir gjalddagar þess,
 - b) upphafsdagur og gjalddagar vaxta,
 - c) fyrningarfrestur á vaxtakröfum og kröfum til endurgreiðslu höfuðstóls,
 - d) hvernig og innan hvaða frests afhenda skal skuldabréfin og útgáfa bráðabirgðaskírteina ef um það er að ræða.
 - 2.1.8. Ávöxtun, nema þegar um er að ræða skuldabréf sem stöðugt eru gefin út. Lýsa skal í samantekt aðferð sem notuð er við útreikning ávöxtunar.

- 2.2. Lagaleg atriði:
- 2.2.0. Ákvarðanir, heimildir og samþykktir um gerð og/eða útgáfu skuldabréfanna.
- Tegund útgáfu og upphæð.
- Fjöldi skuldabréfa sem hafa verið eða verða gerð og/eða útgefin ef það er fyrir fram ákveðið.
- 2.2.1. Eðli og umfang ábyrgða og skuldbindinga sem ætlað er að tryggja skilvísa endurgreiðslu skuldabréfanna og greiðslu vaxta.
- Hvar almenningur hafi aðgang að texta samninga um framangreindar ábyrgðir og skuldbindingar.
- 2.2.2. Upplýsingar um fjárvörslumenn eða aðra fyrirsvarsmenn hóps skuldabréfaeigenda.
- Nafn, hlutverk, lýsing og aðalskrifstofa þess sem kemur fram fyrir hönd skuldabréfaeigenda, helstu skilyrði fyrirsvarsins, einkum hvernig skipta megir um forsvarsmenn.
- Hvar almenningur hefur aðgang að samningum sem gerðir hafa verið um fyrirsvarið.
- 2.2.3. Ákvæði um víkjandi rétt lánsins gagnvart öðrum skuldum útgefanda sem þegar hefur verið samið um eða mun verða samið um.
- 2.2.4. Samkvæmt hvaða löggjöf skuldabréfin hafa verið gerð og hvaða dómstólar eru lögbærir ef til málaferla kemur.
- 2.2.5. Hvort skuldabréf séu nafnbref eða handhafabréf.
- 2.2.6. Framsalstakmarkanir á skuldabréfum.
- 2.3. Upplýsingar um opinbera skráningu skuldabréfa.
- 2.3.0. Kauphöll þar sem sótt er um eða sótt verður um opinbera skráningu.
- 2.3.1. Nöfn, heimilisföng og deili á þeim einstaklingum eða lögaðilum sem veita sölutryggingu fyrir útgáfunni fyrir hönd útgefanda eða ábyrgjast hana. Sé ekki veitt sölutrygging eða ábyrgð fyrir allri útgáfunni skal tilgreina þann hluta sem sölutrygging eða ábyrgð nær ekki til.
- 2.3.2. Ef útboð eða markaðssetning almenns eða lokaðs útboðs fer fram eða hefur farið fram samtímis á mörkuðum í tveimur eða fleiri aðildarríkjum og ef ákveðinn hluti hefur verið eða er tekinn frá fyrir sum þeirra, skulu allir slíkir hlutar tilgreindir.
- 2.3.3. Ef skuldabréf í sama flokki hafa þegar verið skráð í einni eða fleiri kauphöllum skal þeirra getið.
- 2.3.4. Ef skuldabréf í sama flokki hafa ekki enn verið tekin til opinberrar skráningar en verslað er með þau á einum eða fleiri viðurkenndum, opnum mörkuðum sem eru háðir reglum og starfræktir að staðaldri, þá skal þeirra getið.
- 2.4. Upplýsingar um útgáfu ef hún er samtímis opinberri skráningu eða ef hún hefur farið fram innan þriggja mánaða frá skráningu:
- 2.4.0. Hvernig neyta megir forkaupsréttar; framsalshæfi áskriftarréttar; hvernig farið skal með áskriftarrétt sem ekki er nýttur.
- 2.4.1. Hvernig greiða eigi útgáfu- eða útboðsverð.
- 2.4.2. Hvenær útgáfa eða útboð hefst og hvort því kunni að ljúka fyrir en áætlað var, nema þegar um er að ræða stöðuga útgáfu skuldabréfa.
- 2.4.3. Fjármálastofnanir sem taka við áskriftum almennings.
- 2.4.4. Ef nauðsynlegt er skal taka fram að draga kunni úr áskriftum.
- 2.4.5. Hrein upphæð þess fjár sem aflað er með láninu, nema þegar um er að ræða stöðuga útgáfu á skuldabréfum.
- 2.4.6. Markmiðið með útgáfunni og fyrirhuguð notkun fjáris.

3. kafli

Almennar upplýsingar um útgefanda og hlutafé hans

3.1. Almennar upplýsingar um útgefandann:

- 3.1.0. Heiti, skráð skrifstofa og aðalstöðvar ef þær eru aðrar en skráð skrifstofa.
- 3.1.1. Stofndagur og rekstrartími útgefanda sé hann ekki ótiltekinn.
- 3.1.2. Löggjöf sem útgefandi starfar eftir og rekstrarform hans samkvæmt þeirri löggjöf.
- 3.1.3. Tilgangur útgefanda og tilvísun til þess ákvæðis í stofnsamþykktum þar sem honum er lýst.
- 3.1.4. Hvar hann er skráður og færslunúmer í skránni.
- 3.1.5. Hvar skoða megi skjöl er varða útgefanda sem vísað er til í skráningarlýsingunni.

3.2. Almennar upplýsingar um hlutafé:

- 3.2.0. Upphæð útgefins hlutafjár, fjöldi og flokkar þeirra hluta sem hlutaféð mynda ásamt lýsingu á helstu einkennum þeirra.

Sá hluti útgefins hlutafjár sem er enn ógreiddur ásamt fjölda, heildarnafnvirði og tegund þeirra hlutabréfa sem ekki hafa enn verið að fullu greidd, sundurliðað, þar sem við á, eftir því að hve miklu leyti þau hafa verið greidd.

- 3.2.1. Upphæð breytanlegra og skiptanlegra skuldabréfa eða skuldabréfa sem veita kauprétt á hlutafé og hvernig og með hvaða skilyrðum umreikningur, skipting og áskrift fari fram.
- 3.2.2. Ef útgefandi tilheyrir fyrirtækjahópi, stutt lýsing á honum og á stöðu útgefanda innan hans.
- 3.2.3. Fjöldi, bókfært verð og nafnvirði eða, sé nafnvirði ekki tilgreint, bókfært verð allra eigin hlutabréfa sem útgefandi eða annað félag, sem hann á beint eða óbeint eignarhlut í, sem fer yfir 50%, hefur aflað og á, ef þeirra er ekki getið í sérstökum lið á efnahagsreikningi, að því leyti sem í þeim felst verulegur hluti þess hlutafjár sem út hefur verið gefið.

4. kafli

Upplýsingar um starfsemi útgefanda

4.1. Helsta starfsemi útgefanda:

- 4.1.0. Lýsing á helstu starfsemi útgefanda, þar sem getið er helstu vöruflokka sem seldir eru og/eða þjónustu sem er veitt.

Allar mikilvægar nýjar vörur og/eða starfsemi.

- 4.1.1. Hrein velta síðastliðin tvö fjárhagsár.
- 4.1.2. Staðsetning og stærð helstu starfsstöðva útgefanda og greinargerð um fasteignir í eigu hans. Hver sú starfsstöð, sem stendur fyrir meira en 10% af veltu eða framleiðslu, skal vera talin meðal helstu starfsstöðva.
- 4.1.3. Ef um er að ræða námuvinnslu, gas- og olíuvinnslu, grjótnám eða svipaðan rekstur, lýsing á jarðefnalögum, áætlaður forði sem svarar kostnaði að vinna og áætlaður vinnslutími að því marki sem máli skiptir.

Gildistími og skilmálar fyrir sérleyfi og fjárhagsleg skilyrði fyrir vinnslu.

Hvernig vinnslu miðar.

- 4.1.4. Hafi óvenjulegir þættir haft áhrif á þær upplýsingar sem veittar eru skv. liðum 4.1.0 – 4.1.3 skal þeirra getið.
- 4.2. Samantekt um að hvaða marki útgefandi er háður einkaleyfum eða leyfum, samningum á sviði iðnaðar, verslunar eða fjármála eða nýjum framleiðsluaðferðum ef um það er að ræða og slíkir þættir hafa grundvallarþýðingu fyrir rekstur eða arðsemi útgefandans.
- 4.3. Upplýsingar um málaferli eða gerðardóma sem kynnu að hafa eða hafa haft veruleg áhrif á fjárhagsstöðu útgefanda nýlega.

4.4. Fjárfestingarstefna:

4.4.0. Lýsing, ásamt tölum, á helstu fjárfestingum sem hafa verið gerðar, þ.m.t. eignarhlutdeild í öðrum fyrirtækjum, svo sem hlutabréf, skuldabréf o.s.frv., síðastliðin þrjú fjárhagsár og á þeim mánuðum sem liðnir eru af yfirstandandi fjárhagsári.

4.4.1. Upplýsingar um helstu fjárfestingar, sem gerðar hafa verið, aðrar en þær þar sem eignarhlutdeildar hefur verið aflað í öðrum fyrirtækjum.

Landfræðileg dreifing þessara fjárfestinga (heima og erlendis).

Fjármögnunaraðferð (innan fyrirtækis eða utan þess).

4.4.2. Upplýsingar um helstu fjárfestingar útgefanda í framtíðinni, aðrar en þær þar sem aflað skal eignarhlutdeildar í öðrum fyrirtækjum sem stjórnin hefur þegar gert bindandi samninga um.

5. kafli

Upplýsingar um eignir og skuldir útgefanda, fjárhagsstöðu hans, hagnað og tap

5.1. Reikningar útgefanda:

5.1.0. Síðustu tveir efnahags- og rekstrarreikningar, gerðir af félaginu og settir upp til samanburðar. Skýringar við ársreikninga fyrir næstliðið fjárhagsár.

Drög að skráningarlýsingu skulu vera lögð inn hjá lögbærum yfirlögum innan 18 mánaða frá lokum þess fjárhagsárs sem síðasti birtur ársreikningur nær yfir. Lögbær yfirlög geta framlengt þann frest þegar sérstaklega stendur á.

5.1.1. Ef útgefandi gerir einungis samstæðureikning skal hann setja hann í skráningarlýsinguna skv. lið 5.1.0.

Ef útgefandi gerir bæði eigin ársreikning og samstæðureikning skal hann setja báða reikningana í skráningarlýsinguna skv. lið 5.1.0.

Þó geta lögbær yfirlög heimilað útgefanda að setja aðeins annan reikninginn í lýsinguna, að því tilskildu að í þeim reikningi, sem ekki er settur í lýsinguna, sé ekki að finna neinar viðbótarupplýsingar sem máli skipta.

5.1.2. Þegar meira en níu mánuðir eru liðnir frá lokum þess fjárhagsárs sem síðasti árs- eða samstæðureikningur var birtur fyrir skal setja í skráningarlýsinguna árshlutauppgjör sem nær að minnsta kosti yfir sex fyrstu mánuðina eða láta það fylgja með henni. Hafi árshlutauppgjör ekki verið endurskoðað skal taka það fram.

Þegar útgefandi gerir samstæðureikning skulu lögbær yfirlög ákveða hvort árshlutauppgjör, sem leggja á fram, skuli vera samstæðureikningur eða ekki.

Allar mikilvægar breytingar sem hafa orðið frá lokum síðasta fjárhagsárs eða frá því árshlutauppgjör var gert skulu tilgreindar í athugasemd í skráningarlýsingu eða látnar fylgja með henni.

5.1.3. Sé eigin ársreikningur eða samstæðureikningur ekki í samræmi við tilskipanir um ársreikninga fyrirtækja og gefi ekki sanna og rétta mynd af eignum og skuldum, fjárhagsstöðu útgefandans, hagnaði hans og tapi skal gefa nánari upplýsingar eða viðbótarupplýsingar.

5.1.4. Nýjustu upplýsingar um eftirfarandi (dagsetning verður að koma fram) ef það skiptir máli:

a) heildarupphæð útstandandi lána þar sem gerður er greinarmunur á tryggðum lánum (með veði eða tryggt á annan hátt af útgefanda eða þriðja aðila) og ótryggðum lánum,

b) heildarupphæð á öllum öðrum lántökum og skuldum er svipar til lána þar sem gerður er greinarmunur á tryggðum og ótryggðum lántökum og skuldum,

c) heildarupphæð á öllum skilyrtum skuldbindingum.

Tilgreina skal, þar sem við á, ef ekki eru fyrir hendi slík lán, lántökur, skuldbindingar eða skilyrtar skuldbindingar.

Ef útgefandi gerir samstæðureikning skulu gilda reglur sem kveðið er á um í lið 5.1.1.

Almennt séð skal ekki taka með í reikninginn skuldir milli fyrirtækja sama hóps en ef þörf krefur skal taka það fram.

- 5.1.5. Tafla sem sýnir uppruna og notkun fjármagns á síðastliðnum þremur fjárhagsárum.
- 5.2. Einstök atriði sem talin eru upp hér á eftir og varða fyrirtæki sem útgefandi á í svo mikið hlutfé að það sé líklegt til að hafa veruleg áhrif á mat á eigin eignum og skuldum, fjárhagsstöðu, hagnaði og tapi.

Þær upplýsingar, sem taldar eru upp hér á eftir, skal ávallt tilgreina fyrir hvert fyrirtæki sem útgefandi á beinan eða óbeinan eignarhluta í ef bókfært verð eignarhlutans nemur að minnsta kosti 10% af hlutfé og öðru eigin fé eða að minnsta kosti 10% af hreinum hagnaði eða tapi útgefanda eða, þegar um er að ræða hóp, ef bókfært verð eignarhlutans nemur að minnsta kosti 10% af hreinum eignum hópsins eða nemur að minnsta kosti 10% af hreinum hagnaði eða tapi hópsins.

Þær upplýsingar, sem taldar eru upp hér á eftir, þarf ekki að láta uppi ef útgefandi sannar að eignarhlutur hans sé eingöngu bráðabirgðaráðstöfun.

Á sama hátt má sleppa þeim upplýsingum sem krafist er skv. e- og f-lið þegar fyrirtækið, sem eignarhlutinn er í, birtir ekki ársreikninga sína.

Aðildarríki geta heimilað að lögbær yfirvöld veiti leyfi til að fella niður upplýsingar sem kveðið er á um í d- og h-lið ef ársreikningar fyrirtækjanna, sem útgefandi á eignarhluta í, eru gerðir samstæðir ársreikningum alls hópsins eða ef verðmætið, sem rekja má til eignarhlutans samkvæmt hlutdeildaraðferðinni, er birt í ársreikningum, enda telji lögbær yfirvöld það ekki líklegt til að villa um fyrir almenningi, að því er snertir staðreyndir og aðstæður sem nauðsynlegt er að hafa vitneskju um við mat á viðkomandi verðbréfum, þótt upplýsingar séu felldar niður.

- a) Heiti og skráð skrifstofa fyrirtækisins.
 - b) Starfssvið.
 - c) Hlutfall eigin hlutfjár.
 - d) Útgefið hlutfé.
 - e) Annað eigið fé.
 - f) Hagnaður eða tap af venjulegri starfsemi á síðasta fjárhagsári eftir skatta.
 - g) Ógreidd eigin hlutabréf.
 - h) Móttekinn arður af eigin hlutabréfum á síðastliðnu fjárhagsári.
- 5.3. Þegar skráningarlýsingin hefur að geyma samstæðureikning, skal tilgreina:
- a) aðferðir við gerð samstæðureiknings. Þegar ekki er mælt fyrir um gerð samstæðureiknings í lögum aðildarríkis eða þegar slíkar reglur eru ekki í samræmi við lög eða almennt viðurkenndar venjur í því aðildarríki þar sem kauphöllin, þar sem sótt er um opinbera skráningu á verðbréfum, er staðsett og starfar skal lýsa þeim greinilega,
 - b) heiti og skráðar skrifstofur fyrirtækja í samstæðunni, þegar slíkar upplýsingar eru mikilvægar til að meta eignir og skuldir, fjárhagsstöðu, hagnað og tap útgefanda. Nægir að greina á milli þeirra með merkingu í skrá yfir fyrirtæki sem upplýsinga er krafist um skv. lið 5.2,
 - c) fyrir sérhvert fyrirtæki sem fjallað er um í b-lið:
 - i) heildarhlutfall eignarhlutdeildar þriðja aðila ef ársreikningar eru gerðir samstæðir í heild,
 - ii) samstæðuhlutföll reiknuð eftir eignarhlutdeild ef reikningsskil eru gerð á hlutfallsgrundvelli.
- 5.4. Þegar útgefandi er ráðandi fyrirtæki sem myndar hóp með einu eða fleiri fyrirtækjum sem eru háð því skal, að því er snertir útgefandann og hópinn, skýra frá þeim atriðum sem kveðið er á um í 4. og 7. kafla.
- Lögbær yfirvöld geta heimilað að þessar upplýsingar séu veittar um útgefandann einan eða hópinn einan, enda skipti einstök atriði, sem ekki eru lätin uppi, ekki máli.
- 5.5. Ef tiltekna upplýsingar, sem kveðið er á um í þessu fylgiskjali, eru veittar í ársreikningum samkvæmt þessum kafla er ekki þörf á að endurtaka þær.

6. kafli

Upplýsingar um stjórn, framkvæmdastjórn og aðra stjórnendur

- 6.1. Nöfn, heimilisföng og hlutverk eftirfarandi einstaklinga í útgáfufélaginu og tilgreind helstu störf þeirra utan félagsins ef það skiptir máli gagnvart félaginu:
- a) þeirra sem sitja í stjórn, framkvæmdastjóra og annarra stjórnenda,
 - b) sameigenda með ótakmarkaða ábyrgð ef um er að ræða samlagsfélag með hlutafé.

7. kafli

Upplýsingar um rekstrarafkomu og -horfur

- 7.1. Almennar upplýsingar um þróun í rekstri útgefandans frá lokum þess fjárhagsárs sem síðustu ársreikningar hafa verið birtir fyrir, nema lögbær yfirlögd veiti undanþágu frá því, nánar tiltekið:
- a) helstu atriði í undanfarandi þróun framleiðslu, sölu, birgða og pantana, og
 - b) undanfarandi þróun kostnaðar- og söluverðs.
- 7.2. Upplýsingar um horfur í rekstri útgefandans, að minnsta kosti fyrir yfirstandandi fjárhagsár, nema þar sem lögbær yfirlögd hafa veitt undanþágu.

FYLGISKJAL C

Uppsetning á skráningarlýsingu heimildarskríteina fyrir hlut vegna opinberrar skráningar í kauphöll

1. kafli

Almennar upplýsingar um útgefandann:

- 1.1. Heiti, skráð skrifstofa og aðalstöðvar ef þær eru aðrar en skráð skrifstofa.
- 1.2. Stofndagur og rekstrartími útgefanda sé hann ekki ótiltekinn.
- 1.3. Löggjöf sem útgefandi starfar eftir og rekstrarform hans samkvæmt þeirri löggjöf.
- 1.4. Upphæð útgefins hlutafjár, fjöldi og flokkar þeirra hluta sem hlutaféð myndar ásamt lýsingu á helstu einkennum þeirra.

Sá hluti útgefins hlutafjár sem er enn ógreiddur ásamt fjölda, heildarnafnvirði og tegund þeirra hlutabréfa sem ekki hafa enn verið að fullu greidd, sundurliðað, þar sem við á, eftir því að hve miklu leyti þau hafa verið greidd.

- 1.5. Helstu hlutafjäreigendur.
- 1.6. Nöfn, heimilisföng og hlutverk eftirfarandi einstaklinga í útgáfufélaginu og tilgreind helstu störf þeirra utan félagsins ef það skiptir máli gagnvart félaginu:
 - a) þeirra sem sitja í stjórn, framkvæmdastjóra og annarra stjórnenda,
 - b) sameigenda með ótakmarkaða ábyrgð ef um er að ræða samlagsfélag með hlutafé.
- 1.7. Tilgangur félagsins. Ef útgáfa heimildarskríteina fyrir hlut er ekki eini tilgangur félagsins verður að lýsa eðli annarrar starfsemi og skal fjallað sérstaklega um allt er lýtur að fjárvörslu.
- 1.8. Yfirlit yfir ársreikninga á síðasta afloknu fjárhagsári.

Þegar meira en níu mánuðir eru liðnir frá lokum þess fjárhagsárs sem síðasti árs- og/eða samstæðureikningur var birtur fyrir skal setja í skráningarlýsingu á ársreikningum sem nær að minnsta kosti yfir sex fyrstu mánuðina eða láta það fylgja með henni. Hafi ársreikningur ekki verið endurskoðaður skal taka það fram.

Þegar útgefandi gerir samstæðureikning skulu lögbær yfirlýðing ákveða hvort ársreikningur, sem leggja á fram, skuli vera samstæðureikningur eða ekki.

Allar mikilvægar breytingar, sem hafa orðið frá lokum síðasta fjárhagsárs eða frá því að ársreikningur var gert, skulu tilgreindar í athugasemd í skráningarlýsingu eða látnar fylgja með henni.

2. kafli

Upplýsingar um sjálf heimildarskríteinin

- 2.1. Lagagildi:

Reglur þær sem gilda um útgáfu heimildarskríteinanna, útgáfudagur þeirra og útgáfustaður.
- 2.1.0. Nýting og eðli réttar sem fylgir upphaflegu verðbréfunum, einkum atkvæðisréttar, með hvaða skilyrðum útgefandi geti neytt þessa réttar, hvernig fá skuli fyrirhugað eigenda heimildarskríteina og réttindi til hlutdeildar í hagnaði og umframfé við slit fyrirtækis.
- 2.1.1. Bankaábyrgðir eða aðrar ábyrgðir sem fylgja skríteinunum og ætlað er að tryggja skuldbindingar útgefanda.
- 2.1.2. Möguleiki á að fá heimildarskríteinin umreiknuð í upphafleg verðbréf og hvernig sé að því staðið.
- 2.2. Upphæð þóknunar og kostnaðar sem eigandi ber vegna:
 - a) útgáfu skríteinisins,
 - b) greiðslu arðmiða,
 - c) útgáfu viðbótarskríteina,
 - d) skipta á skríteinum fyrir eiginleg verðbréf.

- 2.3. Framsalshæfi skirteinanna:
 - a) kauphöll þar sem sótt er um eða sótt verður um opinbera skráningu,
 - b) takmarkanir á framsali skirteinanna.
 - 2.4. Viðbótarupplýsingar vegna opinberrar skráningar:
 - a) ef setja á skirteinin í kauphöll skal gefa upp fjölda þeirra skirteina sem boðin eru til sölu og/eða heildarnafnvirði, svo og lágmarkssöluverð ef það hefur verið ákveðið,
 - b) hvenær hin nýju skirteini verða skrásett ef vitað er um dagsetningu.
 - 2.5. Fyrirkomulag varðandi hvers konar skatta og gjöld sem eigendur skulu bera og lögð eru á í því landi þar sem skirteinin eru gefin út.
 - 2.6. Samkvæmt hvaða löggjöf skirteinin hafa verið gerð og hvaða dómstólar eru lögbærir ef til málaferla kemur.
-

II. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelldar tilskipanir ásamt breytingum á þeim (sem um getur í 111. gr.)

Tilskipun ráðsins 79/279/EBE	(Stjtið. EB L 66, 16.3.1979, bls. 21)
Tilskipun ráðsins 82/148/EBE	(Stjtið. EB L 62, 5. 3.1982, bls. 22)
Tilskipun ráðsins 88/627/EBE	(Stjtið. EB L 348, 17.12.1988, bls. 62)
Tilskipun ráðsins 80/390/EBE	(Stjtið. EB L 100, 17.4.1980, bls. 1)
Tilskipun ráðsins 82/148/EBE	(Stjtið. EB L 62, 5.3.1982, bls. 22)
Tilskipun ráðsins 87/345/EBE	(Stjtið. EB L 185, 4.7.1987, bls. 81)
Tilskipun ráðsins 90/211/EBE	(Stjtið. EB L 112, 3.5.1990, bls. 24)
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/18/EB	(Stjtið. EB L 135, 31.5.1994, bls. 1)
Tilskipun ráðsins 82/121/EBE	(Stjtið. EB L 48, 20.2.1982, bls. 26)
Tilskipun ráðsins 88/627/EBE	(Stjtið. EB L 348, 17.12.1988, bls. 62)

II. VIÐAUKI

B-HLUTI

Frestur til að setja innlend lög (sem um getur í 111. gr.)

Tilskipun

79/279/EBE

80/390/EBE

82/121/EBE

82/148/EBE

87/345/EBE

88/627/EBE

90/211/EBE

94/18/EB

*Frestur til að setja innlend lög*8. mars 1981 ⁽¹⁾ ⁽²⁾19. september 1982 ⁽²⁾30. júní 1983 ⁽³⁾

1. janúar 1990

1. janúar 1991 að því er varðar Spán

1. janúar 1992 að því er varðar Portúgal

1. janúar 1991

17. apríl 1991

⁽¹⁾ 8.3.1982 að því er varðar aðildarríki sem innleiða um leið tilskipanir 79/279/EBE og 80/390/EBE.⁽²⁾ 30.6.1983 að því er varðar aðildarríki sem innleiða um leið tilskipanir 79/279/EBE, 80/390/EBE og 81/121/EBE.⁽³⁾ Frestur til beitingar: 30.6.1986.

III. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
a-liður 1. gr.		c-liður 2. gr.		
Inngangsorð b-liðar 1. gr.	Inngangsorð a-liðar 2. gr.	Inngangsorð a-liðar 2. gr.		
i- og ii-liður b-liðar 1. gr.	1. og 2. undirliður a-liðar 2. gr.	1. og 2. undirliður a-liðar 2. gr.		
Inngangsorð c-liðar 1. gr.			Inngangsorð 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.	
i- og ii-liður c-liðar 1. gr.			1. og 2. undirliður 2. undirgreinar 2. mgr. 1. gr.	
d-liður 1. gr.		e-liður 2. gr.		
e-liður 1. gr.	b-liður 2. gr.	b-liður 2. gr.		
f-liður 1. gr.		f-liður 2. gr.		
g-liður 1. gr.		d-liður 2. gr.		
h-liður 1. gr.		g-liður 2. gr.		
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 1. gr.			
Inngangsorð 2. mgr. 2. gr.	Inngangsorð 2. mgr. 1. gr.			
a- og b-liður 2. mgr. 2. gr.	1. og 2. undirliður 2. mgr. 1. gr.			
1. mgr. 3. gr.		1. mgr. 1. gr.		
Inngangsorð 2. mgr. 3. gr.		Inngangsorð 2. mgr. 1. gr.		
a- og b-liður 2. mgr. 3. gr.		1. og 2. undirliður 2. mgr. 1. gr.		
1. mgr. 4. gr.			1. mgr. 1. gr.	
2. mgr. 4. gr.			Fyrsta undirgrein 2. mgr. 1. gr.	
3. mgr. 4. gr.			3. mgr. 1. gr.	
a- og b-liður 5. gr.	fyrsti og annar undirliður 3. gr.			
6. gr.	4. gr.			

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
7. gr.	6. gr.			
8. gr.	5. gr.			
9. gr.	7. gr.			
10. gr.	8. gr.			
1. mgr. 11. gr.	1. mgr. 9. gr.			
2. mgr. 11. gr.	3. mgr. 9. gr.			
12. gr.	10. gr.			
1. mgr. 13. gr.	2. mgr. 18. gr.			
2. mgr. 13. gr.	3. mgr. 18. gr.			
14. gr.	11. gr.			
15. gr.	16. gr.			
16. gr.	13. gr.			
17. gr.	12. gr.			
18. gr.	14. gr.			
19. gr.	15. gr.			
20. gr.		3. gr.		
21. gr.		4. gr.		
22. gr.		5. gr.		
Inngangsorð 23. gr.		Inngangsorð 6. gr.		
1. og 2. mgr. 23. gr.		1. og 2. mgr. 6. gr.		
a-liður 3. mgr. 23. gr.		a-liður 3. mgr. 6. gr.		
Inngangsorð b-liðar 3. mgr. 23. gr.		Inngangsorð b-liðar 3. mgr. 6. gr.		
i-liður b-liðar 3. mgr. 23. gr.		1. undirliður b-liðar 3. mgr. 6. gr.		
ii-liður b-liðar 3. mgr. 23. gr.		2. undirliður b-liðar 3. mgr. 6. gr.		

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
Inngangsorð c-liðar 3. mgr. 23. gr.		Inngangsorð c-liðar 3. mgr. 6. gr.		
i-liður c-liðar 3. mgr. 23. gr.		1. undirliður c-liðar 3. mgr. 6. gr.		
ii-liður c-liðar 3. mgr. 23. gr.		2. undirliður c-liðar 3. mgr. 6. gr.		
1. undirliður ii-liðar c-liðar 3. mgr. 23. gr.		i-liður 2. undirliðar c-liðar 3. mgr. 6. gr.		
2. undirliður ii-liðar c-liðar 3. mgr. 23. gr.		ii-liður 2. undirliðar c-liðar 3. mgr. 6. gr.		
iii-liður c-liðar 3. mgr. 23. gr.		3. undirliður c-liðar 3. mgr. 6. gr.		
d-g-liður 3. mgr. 23. gr.		d-g-liður 3. mgr. 6. gr.		
4. og 5. mgr. 23. gr.		4. og 5. mgr. 6. gr.		
24. gr.		7. gr.		
Inngangsorð 1. undirgreinar 1. mgr. 25. gr.		Inngangsorð 1. undirgreinar 1. mgr. 8. gr.		
a-g-liður 1. undirgreinar 1. mgr. 25. gr.		1.-7. undirliður 1. undirgreinar 1. mgr. 8. gr.		
Inngangsorð 2. undirgreinar 1. mgr. 25. gr.		Inngangsorð 2. undirgreinar 1. mgr. 8. gr.		
a- og b-liður 2. undirgreinar 1. mgr. 25. gr.		1. og 2. undirliður 2. undirgreinar 1. mgr. 8. gr.		
Inngangsorð 2. mgr. 25. gr.		Inngangsorð 2. mgr. 8. gr.		
a-d-liður 2. mgr. 25. gr.		1.-4. undirliður 2. mgr. 8. gr.		
3. og 4. mgr. 25. gr.		3. og 4. mgr. 8. gr.		
Inngangsorð 1. mgr. 26. gr.		Inngangsorð 1. mgr. 9. gr.		
a-g-liður 1. mgr. 26. gr.		1.-7. undirliður 1. mgr. 9. gr.		
2. og 3. mgr. 26. gr.		2. og 3. mgr. 9. gr.		

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
27. gr.		10. gr.		
Inngangsorð 1. mgr. 28. gr.		Inngangsorð 1. mgr. 11. gr.		
a- og b-liður 1. mgr. 28. gr.		1. og 2. undirliður 1. mgr. 11. gr.		
2. mgr. 28. gr.		2. mgr. 11. gr.		
Inngangsorð 3. mgr. 28. gr.		Inngangsorð 3. mgr. 11. gr.		
a-, b- og c-liður 3. mgr. 28. gr.		1., 2. og 3. undirliður 3. mgr. 11. gr.		
Inngangsorð 29. gr.		Inngangsorð 12. gr.		
a- og b-liður 29. gr.		1. og 2. undirliður 12. gr.		
Inngangsorð 1. undirgreinar 1. mgr. 30. gr.		Inngangsorð 1. undirgreinar 1. mgr. 13. gr.		
a- og b-liður 1. undirgreinar 1. mgr. 30. gr.		1. og 2. undirliður 1. undirgreinar 1. mgr. 13. gr.		
2. undirgrein 1. mgr. 30. gr.		2. undirgrein 1. mgr. 13. gr.		
Inngangsorð 2. mgr. 30. gr.		Inngangsorð 2. mgr. 13. gr.		
a- og b-liður 2. mgr. 30. gr.		1. og 2. undirliður 2. mgr. 13. gr.		
3. og 4. mgr. 30. gr.		3. og 4. mgr. 13. gr.		
Inngangsorð 1. mgr. 31. gr.		Inngangsorð 1. mgr. 14. gr.		
a-d-liður 1. mgr. 31. gr.		1.-4. undirliður 1. mgr. 14. gr.		
a-d-liður 1. undirgreinar 2. mgr. 31. gr.		1.-4. undirliður 2. mgr. 14. gr.		
2. undirgrein 2. mgr. 31. gr.		2. undirgrein 2. mgr. 14. gr.		
32. gr.		15. gr.		
1. mgr. 33. gr.		1. mgr. 16. gr.		

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
Inngangsorð 2. mgr. 33. gr.		Inngangsorð 2. mgr. 16. gr.		
a-, b- og c-liður 2. mgr. 33. gr.		1., 2. og 3. undirliður 2. mgr. 16. gr.		
3. mgr. 33. gr.		3. mgr. 16. gr.		
34. gr.		17. gr.		
35. gr.		1. undirgrein 2. og 3. mgr. 18. gr.		
36. gr.		19. gr.		
37. gr.		24. gr.		
38. gr.		24. gr. a		
39. gr.		24. gr. b		
40. gr.		2. og 3. mgr. 24. gr. c		
41. gr.		25. gr. a		
42. gr.	1. liður I-liðar fylgiskjals A í viðauka			
43. gr.	2. liður I-liðar fylgiskjals A í viðauka			
44. gr.	3. liður I-liðar fylgiskjals A í viðauka			
45. gr.	1. liður II-liðar fylgiskjals A í viðauka			
46. gr.	2. liður II-liðar fylgiskjals A í viðauka			
47. gr.	3. liður II-liðar fylgiskjals A í viðauka			
48. gr.	4. liður II-liðar fylgiskjals A í viðauka			
49. gr.	5. liður II-liðar fylgiskjals A í viðauka			
50. gr.	6. liður II-liðar fylgiskjals A í viðauka			

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
51. gr.	7. liður II-liðar fylgiskjals A í viðauka			
52. gr.	I-liður A-hluta fylgiskjals B í viðauka			
53. gr.	1. liður II-liðar A-hluta fylgiskjals B í viðauka			
54. gr.	2. liður II-liðar A-hluta fylgiskjals B í viðauka			
55. gr.	3. liður II-liðar A-hluta fylgiskjals B í viðauka			
56. gr.	4. liður II-liðar A-hluta fylgiskjals B í viðauka			
57. gr.	5. liður II. liðar A-hluta fylgiskjals B í viðauka			
58. gr.	1. liður III-liðar A-hluta fylgiskjals B í viðauka			
59. gr.	2. liður III-liðar A-hluta fylgiskjals B í viðauka			
60. gr.	1. liður B-hluta fylgiskjals B í viðauka			
61. gr.	2. liður B-hluta fylgiskjals B í viðauka			
62. gr.	3. liður B-hluta fylgiskjals B í viðauka			
63. gr.	4. liður B-hluta fylgiskjals B í viðauka			
64. gr.	1. liður fylgiskjals C í viðauka			
1. mgr. 65. gr.	a-liður 2. liðar fylgiskjals C í viðauka			
Inngangsorð 2. mgr. 65. gr.	Inngangsorð b-liðar 2. liðar fylgiskjals C í viðauka			
a-, b- og c-liður 2. mgr. 65. gr.	1., 2. og 3. undir-liður b-liðar 2. liðar fylgiskjals C í viðauka			
66. gr.	3. liður fylgiskjals C í viðauka			

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
67. gr.	4. liður fylgiskjals C í viðauka			
68. gr.	a-, b- og c-liður 5. liðar fylgiskjals C í viðauka			
69. gr.	6. liður fylgiskjals C í viðauka			
70. gr.			2. gr.	
71. gr.			3. gr.	
72. gr.			4. gr.	
1. mgr. 73. gr. Inngangsorð 1. undirgreinar 2. mgr. 73. gr. a- og b-liður 1. undirgreinar 2. mgr. 73. gr. 2. undirgrein 2. mgr. 73. gr. 3.–7. mgr. 73. gr.			1. mgr. 5. gr. Inngangsorð 1. undirgreinar 2. mgr. 5. gr. 1. og 2. undirliður 1. undirgreinar 2. mgr. 5. gr. 2. undirgrein 2. mgr. 5. gr. 3.–7. mgr. 5. gr.	
74. gr.			6. gr.	
75. gr.			8. gr.	
76. gr.			3.–6. mgr. 9. gr.	
77. gr.			2. mgr. 10. gr.	
1. mgr. 78. gr. Inngangsorð 2. mgr. 78. gr. a- og b-liður 2. mgr. 78. gr.	a-liður 1. liðar A-hluta fylgiskjals D í viðauka Inngangsorð b-liðar 1. liðar A-hluta fylgiskjals D í viðauka 1. og 2. undirliður b-liðar 1. liðar A-hluta fylgiskjals D í viðauka			
79. gr.	2. liður A-hluta fylgiskjals D í viðauka			
80. gr.	3. liður A-hluta fylgiskjals D í viðauka			

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
81. gr.	4. liður A-hluta fylgiskjals D í viðauka			
82. gr.	5. liður A-hluta fylgiskjals D í viðauka			
1. mgr. 83. gr.	a-liður 1. liðar B-hluta fylgiskjals D í viðauka			
Inngangsorð 2. mgr. 83. gr.	Inngangsorð b-liðar 1. liðar B-hluta fylgiskjals D í viðauka			
a- og b-liður 2. mgr. 83. gr.	1. og 2. undirliður b-liðar 1. liðar B-hluta fylgiskjals D í viðauka			
84. gr.	2. liður B-hluta fylgiskjals D í viðauka			
85. gr.				1., 2. og 3. mgr. 1. gr.
86. gr.				2. gr.
87. gr.				8. gr.
88. gr.				3. gr.
Inngangsorð 1. undirgreinar 1. mgr. 89. gr.				Inngangsorð 1. undirgreinar 1. mgr. 4. gr.
a- og b-liður 1. undirgreinar 1. mgr. 89. gr.				1. og 2. undirliður 1. undirgreinar 1. mgr. 4. gr.
2. og 3. undirgrein 1. mgr. 89. gr.				2. og 3. undirgrein 1. mgr. 4. gr.
2. mgr. 89. gr.				2. mgr. 4. gr.
90. gr.				5. gr.
91. gr.				1. mgr. 10. gr.
Inngangsorð 1. undirgreinar 92. gr.				Inngangsorð 1. undirgreinar 7. gr.
a- og h-liður 1. undirgreinar 92. gr.				1.–8. undirliður 1. undirgreinar 7. gr.
2. undirgrein 92. gr.				2. undirgrein 7. gr.
93. gr.				6. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
94. gr.				9. gr.
95. gr.				11. gr.
96. gr.				13. gr.
97. gr.				15. gr.
Inngangsorð 1. mgr. 98. gr.		Inngangsorð 1. mgr. 20. gr.		
a- og b-liður 1. mgr. 98. gr.		1. og 2. undirliður 1. mgr. 20. gr.		
2. mgr. 98. gr.		2. mgr. 20. gr.		
1. mgr. 99. gr.		1. mgr. 21. gr.		
Inngangsorð 2. mgr. 99. gr.		Inngangsorð 2. mgr. 21. gr.		
a- og b-liður 2. mgr. 99. gr.		1. og 2. undirliður 2. mgr. 21. gr.		
3. mgr. 99. gr.		3. mgr. 21. gr.		
100. gr.		23. gr.		
101. gr.		22. gr.		
1. undirgrein 1. mgr. 102. gr.	1. málslíður 1. mgr. 17. gr.			1. undirgrein 2. mgr. 10. gr.
2. undirgrein 1. mgr. 102. gr.	2. málslíður 1. mgr. 17. gr.			
2. mgr. 102. gr.			1. og 3. mgr. 7. gr.	
103. gr.	2. mgr. 17. gr.		2. mgr. 7. gr.	2. undirgrein 2. mgr. 10. gr.
104. gr.		6. gr. a		
1. og 2. mgr. 105. gr.	1. og 2. mgr. 9. gr.	2. undirgrein 1. og 3. mgr. 18. gr.	1. og 2. mgr. 9. gr.	1. og 2. mgr. 12. gr.
3. mgr. 105. gr.		4. mgr. 18. gr.	7. mgr. 9. gr.	
106. gr.	1. mgr. 18. gr.	1. mgr. 24. gr. c	1. mgr. 10. gr.	3. mgr. 12. gr.
1. og 2. mgr. 107. gr.	19. gr.	1. og 2. mgr. 25. gr.		1. og 2. mgr. 14. gr.
1. undirgrein 3. mgr. 107. gr.		3. mgr. 25. gr.		

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
2. undirgrein 3. mgr. 107. gr.				3. mgr. 14. gr.
1. undirgrein 1. mgr. 108. gr.	Inngangsorð 1. mgr. 20. gr.			
2. og 3. undirgrein 1. mgr. 108. gr.	3. og 4. mgr. 20. gr.			
a-liður 1. undirgreinar 2. mgr. 108. gr.	Inngangsorð og a- liður 1. mgr. 20. gr.	a-liður 1. mgr. 26. gr.	a-liður 1. mgr. 11. gr.	
b-liður 1. undirgreinar 2. mgr. 108. gr.				a-liður 1. mgr. 16. gr.
i-liður c-liðar 1. undirgreinar 2. mgr. 108. gr.	b-liður 1. mgr. 20. gr.			
ii-liður c-liðar 1. undirgreinar 2. mgr. 108. gr.		b-liður 1. mgr. 26. gr.		
iii-liður c-liðar 1. undirgreinar 2. mgr. 108. gr.			b-liður 1. mgr. 11. gr.	b-liður 1. mgr. 16. gr.
d-liður 1. undirgreinar 2. mgr. 108. gr.	c-liður 1. mgr. 20. gr.	c-liður 1. mgr. 26. gr.	c-liður 1. mgr. 11. gr.	c-liður 1. mgr. 16. gr.
2. undirgrein 2. mgr. 108. gr.	2. mgr. 20. gr.	2. mgr. 26. gr.		
109. gr.	21. gr.			
110. gr.	2. mgr. 22. gr.	2. mgr. 27. gr.	3. mgr. 12. gr.	2. mgr. 17. gr.
111. gr.				
112. gr.				
113. gr.				
I. kafli fylgiskjals A í I. viðauka		1. kafli fylgiskjals A í viðauka		
Liðir 2.1–2.4.4 í 2. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Liðir 2.1–2.4.4 í 2. kafla fylgiskjals A í viðauka		
Inngangsorð 1. undirgreinar liðar 2.4.5 í 2. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Inngangsorð 1. undirgreinar liðar 2.4.5 í 2. kafla fylgiskjals A í viðauka		

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
a- og b-liður 1. undirgreinar liðar 2.4.5 í 2. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		1. og 2. undirliður 1. undirgreinar liðar 2.4.5 í 2. kafla fylgiskjals A í viðauka		
2. undirgrein liðar 2.4.5 í 2. kafla fylgi- skjals A í I. viðauka		2. undirgrein liðar 2.4.5 í 2. kafla fylgiskjals A í viðauka		
Liður 2.5 í 2. kafla fylgiskjals A í I. við- auka		Liður 2.5 í 2. kafla fylgiskjals A í við- auka		
Liðir 3.1–3.2.0 í 3. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Liðir 3.1–3.2.0 í 3. kafla fylgiskjals A í viðauka		
Inngangsorð liðar 3.2.1 í 3. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Inngangsorð liðar 3.2.1 í 3. kafla fylgiskjals A í viðauka		
a-, b- og c-liður liðar 3.2.1 í 3. kafla fylgi- skjals A í I. viðauka		1., 2. og 3. undirliður liðar 3.2.1 í 3. kafla fylgiskjals A í viðauka		
Liðir 3.2.2–3.2.9 í 3. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Liðir 3.2.2–3.2.9 í 3. kafla fylgiskjals A í viðauka		
4. kafli fylgiskjals A í I. viðauka		4. kafli fylgiskjals A í viðauka		
Liðir 5.1–5.3 í 5. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Liðir 5.1–5.3 í 5. kafla fylgiskjals A í viðauka		
a- og b-liður liðar 5.4 í 5. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		a- og b-liður liðar 5.4 í 5. kafla fylgi- skjals A í viðauka		
i- og ii-liður c-liðar liðar 5.4 í 5. kafla fylgiskjals A í I. við- auka		1. og 2. undirliður c-liðar liðar 5.4. í 5. kafla fylgiskjals A í viðauka		
Liðir 5.5 og 5.6 í 5. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Liðir 5.5 og 5.6 í 5. kafla fylgiskjals A í viðauka		
6. kafli fylgiskjals A í I. viðauka		6. kafli fylgiskjals A í viðauka		

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
Inngangsorð liðar 7.1 í 7. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Inngangsorð liðar 7.1 í 7. kafla fylgiskjals A í viðauka		
a- og b-liður liðar 7.1 í 7. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		1. og 2. undirliður liðar 7.1. í 7. kafla fylgiskjals A í viðauka		
Liður 7.2 í 7. kafla fylgiskjals A í I. viðauka		Liður 7.2 í 7. kafla fylgiskjals A í viðauka		
Liður 4 í 1. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		Liður 4 í 1. kafla fylgiskjals B í viðauka		
Liðir 5.1–5.1.3 í 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		Liðir 5.1–5.1.3 í 5. kafla fylgiskjals B í viðauka		
Inngangsorð 1. undirgreinar liðar 5.1.4 í 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		Inngangsorð 1. undirgreinar liðar 5.1.4 í 5. kafla fylgiskjals B í viðauka		
a-, b- og c-liður 1. undirgreinar liðar 5.1.4 í 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		1., 2. og 3. undirliður 1. undirgreinar liðar 5.1.4 í 5. kafla fylgiskjals B í viðauka		
2., 3. og 4. undirgrein liðar 5.1.4 í 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		2., 3. og 4. undirgrein liðar 5.1.4 í 5. kafla fylgiskjals B í viðauka		
Liðir 5.1.5–5.2 í 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		Liðir 5.1.5–5.2 í 5. kafla fylgiskjals B í viðauka		
Inngangsorð liðar 5.3 í 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		Inngangsorð liðar 5.3 í 5. kafla fylgiskjals B í viðauka		
a- og b-liður liðar 5.3 í 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		a- og b-liður liðar 5.3 í 5. kafla fylgiskjals B í viðauka		
i- og ii-liður c-liðar liðar 5.3 í 5. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		1. og 2. undirliður c-liðar liðar 5.3 í 5. kafla fylgiskjals B í viðauka		
6. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		6. kafla fylgiskjals B í viðauka		

Þessi tilskipun	Tilskipun 79/279/EBE	Tilskipun 80/390/EBE	Tilskipun 82/121/EBE	Tilskipun 88/627/EBE
Inngangsorð liðar 7.1 í 7. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		Inngangsorð liðar 7.1 í 7. kafla fylgiskjals B í viðauka		
a- og b-liður liðar 7.1 í 7. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		1. og 2. undirliður liðar 7.1 í 7. kafla fylgiskjals B í viðauka		
Liður 7.2 í 7. kafla fylgiskjals B í I. viðauka		Liður 7.2 í 7. kafla fylgiskjals B í viðauka		
1. kafli fylgiskjals C í I. viðauka		1. kafli fylgiskjals C í viðauka		
Liðir 2.1–2.1.2 í 2. kafla fylgiskjals C í I. viðauka		Liður 2.1.2 í 2. kafla fylgiskjals C í viðauka		
Inngangsorð liðar 2.2 í 2. kafla fylgiskjals C í I. viðauka		Inngangsorð liðar 2.2 í 2. kafla fylgiskjals C í viðauka		
a–d-liður liðar 2.2 í 2. kafla fylgiskjals C í I. viðauka		1.–4. undirliður liðar 2.2 í 2. kafla fylgiskjals C í viðauka		
Liðir 2.3–2.6 í 2. kafla fylgiskjals C í I. viðauka		Liðir 2.3–2.6 í 2. kafla fylgiskjals C í viðauka		
II. viðauki				
III. viðauki				

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/26/EB

2002/EES/63/22

frá 7. maí 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 95/50/EB um samræmt eftirlit með flutningi á hættulegum farmi á vegum (*)

EVROÞUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um samræmdar reglur um flutning á hættulegum efnum innan bandalagsins.
- 2) Viðaukarnir við tilskipun ráðsins 95/50/EB frá 6. október 1995 um samræmt eftirlit með flutningi á hættulegum farmi á vegum ⁽⁵⁾ tengjast viðaukunum við tilskipun 94/55/EB. Aðlögun viðaukanna við tilskipun 94/55/EB að framförum í vísindum og tækni getur haft áhrif á viðaukana við tilskipun 95/50/EB.
- 3) Beita skal nefndarmeðferð við aðlögun viðaukanna við tilskipun 94/55/EB að framförum í vísindum og tækni.
- 4) Viðaukana við tilskipun 95/50/EB verður að vera hægt að aðlaga með skjótum hætti að framförum í vísindum og tækni. Í því skyni skal einnig koma á fót nefnd vegna tilskipunar 95/50/EB.
- 5) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma tilskipun 95/50/EB í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁶⁾.
- 6) Breyta skal I. viðauka við tilskipun 95/50/EB svo að tekið sé tillit til tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 1999/47/EB frá 21. maí 1999 um aðra aðlögun að

tækniframförum á tilskipun ráðsins 94/55/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽⁷⁾.

- 7) Breyta ber tilskipun 95/50/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 95/50/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi greinar bætast við:

„9. gr. a

Breytingar, sem eru nauðsynlegar til að laga viðaukana að framförum í vísindum og tækni á þeim sviðum sem falla undir þessa tilskipun, einkum í því skyni að taka tillit til breytinga á tilskipun 94/55/EB, skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr. b.

9. gr. b

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um flutning á hættulegum efnum sem skipuð er skv. 9. gr. tilskipunar 94/55/EBE og kallast hér á eftir nefndin.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB (*) gilda, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

2. I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) í 13. lið komi „Heildarmagn hættulegs farms á flutningseiningu“ í staðinn fyrir „Brúttómassi hættulegs farms á flutningseiningu“;

b) í 15. lið komi „ökutæki með geymaklasa“ í staðinn fyrir „tankasamstæðum“;

c) í 32. lið komi „Eitt vasaljós fyrir hvern meðlim í áhöfn ökutækisins“ í stað „Verkfæri til bráðabirgða-viðgerða“;

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 168, 23.6.2001, bls. 23, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 38/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfssemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 177 E, 27.6.2000, bls. 96.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 268, 19.9.2000, bls. 4.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 12. apríl 2000 (Stjtið. EB C 40, 7.2.2001, bls. 119) og ákvörðun ráðsins frá 4. apríl 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/7/EB (Stjtið. EB L 30, 1.2.2001, bls. 43).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 249, 17.10.1995, bls. 35.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 169, 5.7.1999, bls. 1.

d) í 34. lið komi „Tvö sjálfstandandi viðvörunarmerki“ í stað „Tvö appelsínugul ljós“;

e) í 36. lið komi „Viðeigandi viðvörunarvesti eða viðvörunarbúningur fyrir hvern meðlim í áhöfn ökutækisins“ í stað „Persónuhlífar fyrir ökumann“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 23. desember 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. maí 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

B. RINGHOLM

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/45/EB

2002/EES/63/23

frá 27. júní 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 89/655/EBE um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu er starfsmenn nota tæki á vinnustöðum (önnur sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 137. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar, sem lögð var fram að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 2. mgr. 137. gr. sáttmálans er kveðið á um að ráðið skuli, með tilskipunum, samþykka lágmarkskröfur til að stuðla að úrbótum, einkum á vinnuumhverfi, til að tryggja betri heilsuvernd og bætt öryggi starfsmanna.
- 2) Samkvæmt þeirri grein skal, í slíkum tilskipunum, forðast að leggja á hömlur á sviði stjórnsýslu, fjármála eða löggjafar sem staðið gætu í vegi fyrir stofnun og vexti litilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 3) Umbætur, er varða öryggi, hollustuhætti og heilbrigði starfsmanna á vinnustöðum, er markmið sem má ekki víkja fyrir hreinum efnahagssjónarmiðum.
- 4) Mikilvægt er að gæta samræmis við lágmarkskröfur, sem eru settar til að tryggja aukið öryggi og betri heilsu starfsmanna við notkun vinnutækja sem eru ætluð fyrir starf sem er unnið tímabundið í mikilli hæð, til að tryggja öryggi og vernda heilsu þeirra.
- 5) Ákvæði, sem eru samþykkt skv. 2. mgr. 137. gr. í sáttmálanum, koma ekki í veg fyrir að aðildarríki geti viðhaldið eða komið upp slíkum strangari ráðstöfunum vegna vinnuverndar ef þær samrýmast sáttmálanum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 195, 19.7.2001, bls. 46, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 247 E, 31.8.1999, bls. 23 og Stjtið. EB C 62 E, 27.2.2001, bls. 113.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 138, 18.5.1999, bls. 30.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 21. september 2000 (Stjtið. EB C 146, 17.5.2001, bls. 78), sameiginleg afstaða ráðsins frá 23. mars 2001 (Stjtið. EB C 142, 15.5.2001, bls. 16) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. júní 2001.

- 6) Vinna í mikilli hæð getur stofnað öryggi og heilsu starfsmanna í mikla hættu, einkum hættu á því að falla úr mikilli hæð og hættu á öðrum, alvarlegum vinnuslysum sem eru stór hluti allra slysa, einkum dauðaslysa.

- 7) Sjálfstætt starfandi einstaklingar og vinnuveitendur, sem taka sjálfir þátt í vinnunni og nota vinnutæki sem eru ætluð fyrir starf sem er unnið tímabundið í mikilli hæð, geta haft áhrif á öryggi og heilsu starfsmanna.

- 8) Tilskipun ráðsins 92/57/EBE frá 24. júní 1992 um framkvæmd lágmarkskrafa um öryggi og hollustuhætti á bráðabirgða- eða færanlegum byggingarsvæðum (áttunda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽⁴⁾ leggur þessum hópum manna þær skyldur á herðar að fara m.a. eftir 4. gr. og I. viðauka tilskipunar 89/655/EBE ⁽⁵⁾.

- 9) Allir vinnuveitendur, sem hyggtast láta inna af hendi starf, sem er unnið tímabundið í mikilli hæð, þurfa að velja búnað sem veitir viðunandi vörn gegn fallhættu.

- 10) Yfirleitt eru ráðstafanir gegn falli til verndar starfsmönnum almennt betri vörn en einstaklingsbundnar verndarráðstafanir. Auk þess að velja og nota búnað, sem hæfir hverjum stað, til að koma í veg fyrir og takmarka áhættu skal fara fram sérstök þjálfun og viðbótarrannsóknir ef þurfa þykir.

- 11) Stigar, vinnupallar og kaðlar eru búnaður sem algengast er að nota þegar störf eru unnin tímabundið í mikilli hæð og öryggi og heilsa starfsmanna, sem vinna slík störf, byggist því að verulegu leyti á rétttri notkun þeirra. Nauðsynlegt er að tilgreina hvernig starfsmenn geta notað slíkan búnað af sem mestu öryggi. Þess vegna er gerð krafa um að starfsmenn fái viðunandi sérþjálfun.

- 12) Þessi tilskipun er vænlegasta leiðin til að ná fram þeim markmiðum sem óskað er og gengur ekki lengra en nauðsynlegt er í því tilliti.

- 13) Tilskipun þessi er raunhæft framlag í þá veru að gera félagsmálaþátt innri markaðarins að veruleika.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 245, 26.8.1992, bls. 6.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 393, 30.12.1989, bls. 1.

14) Aðildarríkin skulu eiga kost á að nýta sér aðlögunartímabil svo að þau geti tekið tillit til sérstakra vandamála sem lítil og meðalstór fyrirtæki standa andspænis.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Textinn í viðaukanum við þessa tilskipun skal bætast við II. viðauka við tilskipun 89/655/EBE.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáðgangsfyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 19. júlí 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Við framkvæmd 4. þáttar viðaukans skulu aðildarríkin eiga rétt á að nýta sér aðlögunartímabil, sem er ekki lengra en tvö ár frá dagsetningunni sem er tilgreind í fyrstu undirgrein, svo að þau geti tekið tillit til ýmissa aðstæðna sem kunna að koma fram við beitingu þessarar tilskipunar, einkum hjá litlum og meðalstórum fyrirtækjum.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau hafa samþykkt eða munu samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 27. júní 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. BOURGEOIS

forseti.

VIÐAUKI

„4. Ákvæði varðandi notkun vinnutækja sem kveðið er á um fyrir starf sem er stundað tímabundið í mikilli hæð**4.1. Almenn ákvæði**

- 4.1.1. Ef ekki er hægt að inna af hendi starf, sem er unnið tímabundið í mikilli hæð, skv. 6. gr. tilskipunar 89/391/EBE og 3. gr. þessarar tilskipunar, af öryggi og við viðeigandi vinnuvistfræðileg skilyrði á heppilegu undirlagi skal velja þau vinnutæki sem henta best til að tryggja og viðhalda öruggum vinnuaðstæðum. Ráðstafanir til verndar starfsmönnum almennt verða að ganga fyrir einstaklingsbundnum verndarráðstöfunum. Stærðir vinnutækjanna verða að vera í samræmi við eðli verksins, sem á að vinna, og fyrirsjáanlegt álag og þannig að hægt sé að ganga um án þess að hætta stafi af.

Velja skal heppilegustu aðgangsleiðirnar að bráðabirgðavinnustöðum í mikilli hæð eftir því hve oft er gengið þar um, í hvaða hæð þeir eru og hve lengi þeir eru notaðir. Velja skal þess háttar aðgang að unnt sé að rýma staðinn ef yfirvofandi hætta steðjar að. Umferð í aðra hvora áttina milli aðgangsleiðar og palla, vinnupalla eða göngubrúa má ekki auka hættu á falli.

- 4.1.2. Stiga má einungis nota sem verkstöðvar í mikilli hæð við þær aðstæður þar sem, með tilliti til liðar 4.1.1, ekki er ástæða til að nota önnur öruggar vinnutæki vegna lítillar áhættu eða þess að annaðhvort stendur notkun stutt yfir eða tiltekna aðstæður eru á vinnustað sem vinnuveitandinn getur ekki breytt.

- 4.1.3. Notkun kaðla til að komast á vinnustað og verkstaða í köðlum er einungis heimil við aðstæður þar sem áhættumat bendir til þess að hægt sé að vinna verkið af öryggi og þar sem önnur, öruggar vinnutæki henta ekki.

Að teknu tilliti til áhættumats, einkum þess hve lengi verkið stendur yfir og vinnuvistfræðilegra ástæðna, skal gera ráð fyrir vinnustól með tilheyrandi fylgihlutum.

- 4.1.4. Ákveða skal viðeigandi ráðstafanir, eftir því hvaða tegund vinnutækis er valin, á grundvelli þess sem að framan greinir til að lágmarka áhættu fyrir starfsmenn sem vinna við slíkan búnað. Ef nauðsyn krefur skal setja ákvæði um uppsetningu öryggisbúnaðar til að verjast falli. Lögun hans og styrkleiki skal vera með þeim hætti að unnt sé að fyrirbyggja fall úr mikilli hæð eða stöðva það og, eftir því sem unnt er, fyrirbyggja að starfsmenn verði fyrir meiðslum. Almennar öryggisráðstafanir til að koma í veg fyrir fall má einungis rjúfa við stiga eða tröppur.

- 4.1.5. Þegar nauðsynlegt reynist, vegna vinnu við tiltekið verk, að rjúfa tímabundið almennar öryggisráðstafanir til að fyrirbyggja fall verður að gera aðrar skilvirkar öryggisráðstafanir í stað þeirra. Ekki má vinna verkið fyrr en slíkar ráðstafanir hafa verið gerðar. Þegar þessu tiltekna verkefni er lokið, endanlega eða til bráðabirgða, skal almennu öryggisráðstöfununum komið á að nýju.

- 4.1.6. Ef unnið er tímabundið í mikilli hæð má sú vinna einungis fara fram þegar veðurskilyrði stofna ekki öryggi og heilsu starfsmanna í hættu.

4.2. Sérákvæði varðandi notkun stiga.

- 4.2.1. Stigar verða að vera þannig staðsettir að öruggt sé að þeir séu stöðugir við notkun. Lausir stigar verða að hvíla á stöðugu, sterku og óhreyfanlegu undirlagi af heppilegri stærð þannig að rimarnar séu láréttar. Upphengdir stigar skulu vera festir á tryggn hátt og, að frátöldum kaðalstigum, þannig að þeir geti ekki færst til hliðar eða sveiflast til.

- 4.2.2. Koma skal í veg fyrir að lausir stigar renni til við notkun með því að setja festingu nálægt efri eða neðri enda hans með búnaði sem hindrar að hann renni til eða með einhverjum öðrum hætti sem hefur sömu áhrif. Stigar, sem eru notaðir til að veita aðgang, verða að vera nógu langir til að standa vel upp fyrir brún pallsins sem þeir liggja að nema aðrar ráðstafanir hafi verið gerðar til að tryggja góða handfestu. Samtengdir stigar og stigar, sem hægt er að lengja, skulu vera þannig við notkun að einstakir hlutar þeirra geti ekki færst til innbyrðis. Færanlegir stigar skulu gerðir óhreyfanlegir áður en stigið er í þá.

- 4.2.3. Stigar skulu notaðir þannig að starfsmenn geti jafnan staðið stöðugir og haft trygga handfestu. Einkum er nauðsynlegt að starfsmaður hafi trygga handfestu í stiga ef hann þarf að halda á einhverju í hendinni.

4.3. Sérákvæði varðandi notkun vinnupalla

- 4.3.1. Liggi ekki fyrir útreikningar á málum þeirra vinnupalla, sem verða fyrir valinu, eða útreikningarnir ná ekki yfir fyrirhugaða samsetningu vinnupallsins verður að reikna út styrk og stöðugleika vinnupallsins nema hann sé settur saman í samræmi við staðlaða, almennt viðurkennda útfærslu slíkra palla.

- 4.3.2. Þar til hæfur einstaklingur skal, eftir því hve flókinn vinnupallurinn er að gerð, gera áætlun um samsetningu, notkun og sundurtekningu hans. Hún getur verið í formi staðlaðrar áætlunar að viðbættum nákvæmum, sérstökum upplýsingum um vinnupallinn sem um er að ræða.
- 4.3.3. Tryggja verður að burðareiningar vinnupallsins renni ekki til með því að festa þær við undirstöðuna eða með búnaði sem hindrar að þær renni til eða með einhverjum öðrum hætti sem hefur sömu áhrif og burðaryfirborð verður að hafa nægilegt burðarþol. Tryggja verður að vinnupallurinn sé stöðugur. Koma skal í veg fyrir það með viðeigandi búnaði að vinnupallar á hjólum færist úr stað fyrir slysi á meðan unnið er í mikilli hæð.
- 4.3.4. Stærðir, form og útfærsla vinnupallahæða verða að vera í samræmi við eðli verksins, sem á að vinna, og þá þyngd sem þeir þurfa að bera og þannig að hægt sé að vinna þar og ganga um án þess að hætta stafi af. Vinnupallahæðir skulu settar saman á þann hátt að einstakir hlutar þeirra geti ekki hreyfst til við venjulega notkun. Ekki mega vera hættuleg bil á milli einstakra hluta hæðanna og almennra, lóðréttra öryggisráðstafana gegn falli.
- 4.3.5. Þegar hlutar vinnupalla eru ekki tilbúnir til notkunar, t.d. á meðan verið er að setja þá saman, taka þá sundur eða breyta þeim, verður að merkja þá með almennum viðvörunarmerkjum í samræmi við innlend ákvæði til framfylgdar tilskipun 92/58/EBE og setja verður hæfilega, áþreifanlega tálma til að hefta aðgang að hættusvæðum.
- 4.3.6. Vinnupalla má einungis setja saman, taka í sundur eða breyta verulega undir eftirliti aðila sem er til þess hæfur og af starfsmönnum sem hafa fengið viðeigandi, sérstaka þjálfun í slíkum störfum með tilliti til þeirrar sérstöku áhættu sem þeim fylgir, í samræmi við 7. gr. og einkum með tilliti til:
- a) skilnings á áætluninni um samsetningu, sundurtekningu eða breytingu á viðkomandi vinnupalli;
 - b) öryggis á meðan samsetning, sundurtekning eða breyting á viðkomandi vinnupalli stendur yfir;
 - c) ráðstafana til að koma í veg fyrir að menn eða hlutir falli niður;
 - d) öryggisráðstafana í tengslum við breytt veðurskilyrði sem gætu haft slæm áhrif á öryggi viðkomandi vinnupalls;
 - e) leyfilegrar þyngdar;
 - f) allrar annarrar hættu sem umrædd samsetning, sundurtekning eða breyting gæti haft í för með sér;
- Eftirlitsaðilinn og viðkomandi starfsmenn verða að hafa tiltæka áætlunina um samsetningu og sundurtekningu, sem um getur í lið 4.3.2, þ.m.t. öll fyrirmæli sem kunna að vera í henni.
- 4.4. *Sérákvæði varðandi notkun kaðla við aðgang og verkstöðu*
- Eftirfarandi skilyrði gilda um notkun kaðla við aðgang og verkstöðu:
- a) kerfið skal vera gert úr a.m.k. tveimur köðlum, með aðskildum festingum, annar skal vera til að komast að og frá vinnustað og til stuðnings (vinnukaðall) og hinn til vara (öryggiskaðall);
 - b) starfsmenn skulu fá og nota heppilegt H-belti sem tengir þá við öryggiskaðalinn;
 - c) á vinnukaðlinum verður að vera tryggur búnaður til hækkunar og lækkunar og sjálfvirkir læsingarkerfi til að koma í veg fyrir að notandinn falli niður ef hann missir jafnvægið. Öryggiskaðallinn verður að vera búinn hreyfanlegu fallvarnarkerfi sem fylgir hreyfingum starfsmannsins;
 - d) verkfæri og aðrir hlutir, sem starfsmaðurinn notar, verða að vera festir við beltí eða sæti notandans eða með öðrum heppilegum hætti;
 - e) vinnan verður að vera vel skipulögð og undir góðu eftirliti svo að hægt sé að bjarga starfsmanninum þegar í stað í neyðartilvikum;
 - f) í samræmi við 7. gr. skal viðkomandi starfsmaður fá viðunandi þjálfun í þeirri starfsemi sem er fyrirhuguð, einkum að því er varðar björgunaraðgerðir.
- Í undantekningartilvikum, þar sem áhættumat leiðir í ljós að notkun aukakaðals myndi auka áhættu við vinnuna, getur verið leyfilegt að nota aðeins einn kaðal, að því tilskildu að viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að tryggja öryggi í samræmi við landslög og/öðra venju.“

ÁKVÖRDUN RÁÐSINS

2002/EES/63/24

frá 23. júlí 2001

um breytingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB
að því er varðar skrána yfir úrgang (*)

(2001/573/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 1. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Skrá bandalagsins yfir úrgang var tekin saman í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB frá 3. maí 2000 sem kemur í stað ákvörðunar 94/3/EB um skrá yfir úrgang skv. a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE um úrgang og ákvörðunar ráðsins 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE um hættulegan úrgang ⁽²⁾.
- 2) Í 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/689/EBE er gerð krafa um að aðildarríkin tilkynni framkvæmdastjórninni um úrgang sem er ekki á skrá yfir hættulegan úrgang og þau telja að hafi einn eða fleiri af eiginleikum sem eru tilgreindir í III. viðauka við þá tilskipun. Nokkur aðildarríki hafa tilkynnt um úrgang, sem inniheldur klórsílon, úrgang, sem inniheldur sílíkon, og byggingarefni sem inniheldur asbest og hafa farið fram á að skráin yfir hættulegan úrgang verði aðlöguð til samræmis við það.
- 3) Fyrir skýrleika sakir skal kveða skýrt á um að aðeins feiti og olíublanda úr olíuskilju, sem inniheldur eingöngu olíu og fitu til neyslu, skuli teljast hættulítill úrgangur.

4) Breyta ber ákvörðun 2000/532/EB til samræmis við þetta.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru ekki í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽³⁾. Því verður ráðið, með skírskotun til fjórðu málsgreinar 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE, að samþykkja þær.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Því ber að breyta viðaukanum við ákvörðun 2000/532/EB til samræmis við viðaukann við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessi kemur til framkvæmda 1. janúar 2002.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. júlí 2001.

Fyrir hönd ráðsins,

A. NEYTS-UYTTEBROECK

forseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 203, 28.7.2001, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 20. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 94/31/EB (Stjtið. EB L 168, 2.7.1994, bls. 28).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 226, 6.9.2000, bls. 3. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2001/119/EB (Stjtið. EB L 47, 16.2.2001, bls. 32).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB (Stjtið. EB L 135, 6.6.1996, bls. 32).

VIÐAUKI

Viðaukanum við ákvörðun 2000/532/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað færslu númer 06 08 02, sem ber yfirskriftina „Úrgangur sem inniheldur klórsílön“, komi eftirfarandi:
„06 08 02* Úrgangur sem inniheldur hættuleg silíkon“
2. Í stað færslu númer 07 02 16, sem ber yfirskriftina „Úrgangur sem inniheldur silíkon“, komi eftirfarandi:
„07 02 16* Úrgangur sem inniheldur hættuleg silíkon
07 02 17 Úrgangur sem inniheldur silíkon, önnur en tilgreind eru í 07 02 16“
3. Í stað færslu númer 17 06 05, sem ber yfirskriftina „Byggingarefni sem innihalda asbest“, komi eftirfarandi:
„17 06 05* Byggingarefni sem innihalda asbest ⁽¹⁾“

⁽¹⁾ Aðildarríkjunum er heimilt að fresta gildistöku þessarar færslu þar til gerðar hafa verið sérstakar ráðstafanir um meðhöndlun og förgun úrgangs sem inniheldur byggingarefni sem í er asbest. Þessar ráðstafanir skulu gerðar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 17. gr. tilskipunar ráðsins 1999/31/EB um urðun úrgangs (Stjtið. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1) og skulu samþykktar eigi síðar en 16. júlí 2002.“

4. Í stað færslu númer 19 08 09*, sem ber yfirskriftina „Feiti og olíublanda úr olíuskilju sem inniheldur matarolíu og -fitu“, komi eftirfarandi:
„19 08 09 Feiti og olíublanda frá olíuskilju sem inniheldur eingöngu olíu og fitu til neyslu“.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/63/25

frá 18. maí 1998

um aðlögun, skv. 3. mgr. 42. gr., á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu (*)

(tilkynnt með númeri C(1998) 1357)

(98/368/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá 1. febrúar 1993 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar 94/721/EB ⁽²⁾ og 96/660/EB ⁽³⁾, einkum 3. mgr. 42. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB ⁽⁵⁾, einkum 18. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við 3. mgr. 42. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 ber að breyta II., III. og IV. viðauka þannig að þeir endurspegli aðeins þær breytingar sem þegar hafa verið samþykktar samkvæmt endurskoðunartilhögun Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD).

Ráð Efnahags- og framfarastofnunarinnar ⁽⁶⁾ hefur ákveðið, innan ramma endurskoðunartilhögunarinnar, að breyta grænu og gulu skránni yfir úrgang.

Nauðsynlegt er að breyta II. viðauka reglugerðarinnar þannig að hann endurspegli þessar breytingar.

Við breytingar á II., III. og IV. viðauka við fyrrnefnda reglugerð nýtur framkvæmdastjórnin aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót skv. 18. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang eins og henni hefur verið breytt.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fyrrnefndrar nefndar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukarnir við þessa ákvörðun koma í stað II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. maí 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 165, 10.6.1998, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 30, 6. 2. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 288, 9. 11. 1994, bls. 36.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 304, 27. 11. 1996, bls. 15.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 194, 25. 7. 1975, bls. 47.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 135, 6. 6. 1996, bls. 32.

⁽⁶⁾ Ráð Efnahags- og framfarastofnunarinnar, 10. desember 1996, tilvísunarnúmer skjals C(96)231/lokagerð

VIDAUKI

„II. VIDAUKI

GRÆN SKRÁ YFIR ÚRGANG (*)

Hvort sem úrgangsefni eru á þessari skrá eða ekki er óheimilt að flytja þau sem grænan úrgang ef þau eru menguð öðrum efnum að því marki að það a) auki áhættu vegna úrgangsins svo mikið að setja beri hann á gulu eða rauðu skrána eða b) komi í veg fyrir endurnýtingu úrgangsins á vistvænan hátt.

GA. ÚRGANGUR MÁLMA OG MÁLMBLANDNA SEM ER Í MÁLMFORMI OG TVÍSTRAST EKKI ()**

Eftirtalinn úrgangur og rusl úr eðalmálum og málmblöndum þeirra:

GA 010	úr 7112 10	— Úr gulli
GA 020	úr 7112 20	— Úr platinu (hugtakið „platína“ nær til platinu, irídíums, osmíums, palladíums, ródíums og rúteníums)
GA 030	úr 7112 90	— Úr öðrum eðalmálum, t.d. silfri

Ath.: Kvikasilfur má alls ekki vera mengunarefni í þessum málum eða málmblöndum þeirra.

Eftirtalinn úrgangur og rusl úr járn eða stáli:

GA 040	7204 10	Úrgangur og rusl úr steypujárni
GA 050	7204 21	Úrgangur og rusl úr ryðfríu stáli
GA 060	7204 29	Úrgangur og rusl úr öðrum málmblöndum stáls
GA 070	7204 30	Úrgangur og rusl úr tinhúðuðu járn eða stáli
GA 080	7204 41	Spænir, flísar, fræsarasvarf, sag, afskurður og afhögg, einnig í pökkum
GA 090	7204 49	Annar úrgangur og rusl úr járn
GA 100	7204 50	Úrgangsmálmhleifar til endurbæðslu
GA 110	úr 7302 10	Notaðir járn- og stálteinar

Eftirtalinn úrgangur og rusl úr öðrum málum en járn eða stáli og málmblöndum þeirra:

GA 120	7404 00	Koparúrgangur og -rusl
GA 130	7503 00	Nikkelúrgangur og -rusl
GA 140	7602 00	Álúrgangur og -rusl
GA 150	7802 00	Blýúrgangur og -rusl
GA 160	7902 00	Sinkúrgangur og -rusl
GA 170	8002 00	Tinúrgangur og -rusl
GA 180	úr 8101 91	Volframúrgangur og -rusl
GA 190	úr 8102 91	Mólybdenúrgangur og -rusl
GA 200	úr 8103 10	Tantalúrgangur og -rusl
GA 210	8104 20	Magnesíumúrgangur og -rusl (þó ekki sá sem er tilgreindur í AA 190)
GA 220	úr 8105 10	Kóbaltúrgangur og -rusl
GA 230	úr 8106 00	Bismútúrgangur og -rusl
GA 240	úr 8107 10	Kadmíumúrgangur og -rusl

(*) Þar sem þess er kostur er kenninúmer samræmdu tollskrárinnar, sem komið var á með Brussel-samningnum frá 14. júní 1983 á vegum tollasamvinnuráðsins, tilgreint við hverja færslu. Númerið getur átt hvort sem er við úrgang eða framleiðsluvörur. Reglugerð þessi nær ekki til efna sem eru ekki úrgangur. Númerið — sem starfsmenn tollsins og aðrir nota til að auðvelda störf sín — er því eingöngu tilgreint til að auðvelda sé að sanngreina úrgang sem er skráður í þessari reglugerð og fellur undir hana. Þó skal nota samsvarandi opinberar skýringar tollasamvinnuráðsins sem leiðbeiningar til að sanngreina úrgang sem fellur undir almenna vöruliði.

Tilgreiningin „úr“ vísar til tiltekins liðar í samræmdu tollskránni.

Feitletraða númerið í fyrsta dálki er OECD-númerið: í því eru tveir bókstafir (einn fyrir hverja skrá: **G** fyrir þá grænu, **A** fyrir þá gulu og **R** fyrir þá rauðu, og einn bókstafur fyrir flokk úrgangsins: **A**, **B**, **C**, ...) og loks kemur tala.

(**) Úrgangur „sem tvístrast ekki“ tekur ekki til úrgangs sem er duft, eðja, ryk eða föst efni sem í er hættulegur vökvaúrgangur.

GA 250	úr 8108 10	Títanúrgangur og -rusl
GA 260	úr 8109 10	Sirkonúrgangur og -rusl
GA 270	úr 8110 00	Antímonúrgangur og -rusl
GA 280	úr 8111 00	Manganúrgangur og -rusl
GA 290	úr 8112 11	Beryllíumúrgangur og -rusl
GA 300	úr 8112 20	Krómunúrgangur og -rusl
GA 310	úr 8112 30	Germaníumúrgangur og -rusl
GA 320	úr 8112 40	Vanadíumúrgangur og -rusl
	úr 8112 91	Úrgangur og rusl úr:
GA 330		– Hafnium;
GA 340		– Indium;
GA 350		– Níóbium;
GA 360		– Renium;
GA 370		– Gallium;
GA 400	úr 2804 90	Selenúrgangur og -rusl
GA 410	úr 2804 50	Tellúúrgangur og -rusl
GA 420	úr 2805 30	Lantaníðauúrgangur og -rusl

GB. ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA OG FELLUR TIL VIÐ BRÆÐSLU OG HREINSUN MÁLMA

GB 010	2620 11	Harðsinksúrgangur
GB 020		Gjall sem inniheldur sink:
GB 021		– Galvanhúðunargjall, yfirborð (> 90% Zn)
GB 022		– Galvanhúðunargjall, botn (> 92% Zn)
GB 023		– Gjall sem fellur til við sinksteypu (> 85 % Zn)
GB 024		– Sinkgjall sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn)
GB 025		– Sinkskúm
GB 030		Álskúm
GB 040	úr 2620 90	Gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og koparvinnslu og er ætlað til frekari hreinsunar
GB 050	úr 2620 90	Tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin

GC. ANNAR ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA

GC 010		Rafmagnssamstæður eingöngu úr málum eða málmblöndum
GC 020		Rusl úr rafeindabúnaði (t.d. prentplötur, rafeindaihlutir og vírar) og endurnýttir rafeindaihlutir sem úr má endurvinnna ódýra málma og eðalmálma
GC 030	úr 8908 00	Skip, bátar og önnur fljótandi mannvirki til niðurrifs sem úr hefur verið fjarlægt allt sem kynni að flokkast sem hættuleg efni eða hættulegur úrgangur
GC 040		Flök vélknúinna ökutækja sem öllum vökvum hefur verið tappað af
GC 050		Notaðir, fljótandi sundrunarhvatar (t.d. áloxið, seólítar)
GC 060		Notaðir hvatar sem í eru einhverjir eftirtalinna málma:
		— Eðalmálmar: gull, silfur
		— Málmar úr platinuflokki: rútenium, ródium, palladium, osmium, iridium, platína
		— Hliðarmálmar: skandium, vanadium, mangan, kóbalt, kopar, yttrium, níóbium, hafnium, volfram, títan, króm, járn, nikkell, sink, sirkon, mólýbden, tantal og renium.
		— Lantaníðar: lantan, praseódým, samarium, gadólínium, dysprósium, erbium, ytterbium, serium, neódým, evrópium, terbium, hólmium, túlím, lútetím

GC 070	úr 2619 00	Gjall sem fellur til við framleiðslu járn og stáls (einnig lítið blandað stál) en þó ekki það gjall sem er sérstaklega framleitt þannig að það standist innlendar og alþjóðlegar kröfur og staðla ⁽¹⁾)
GC 080		Eldhúð (málmur sem inniheldur járn)

GD. ÚRGANGUR FRÁ NÁMUVINNSLU: Í FORMI SEM TVÍSTRAST EKKI

GD 010	úr 2504 90	Náttúrlegur grafitúrgangur
GD 020	úr 2514 00	Úrgangur úr flögustei, einnig grófhöggvinn eða einungis sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti
GD 030	2525 30	Glimmerúrgangur
GD 040	úr 2529 30	Lefsít-, nefelín- og nefelínsýenítúrgangur
GD 050	úr 2529 10	Feldspatúrgangur
GD 060	úr 2529 21 úr 2529 22	Flússpatúrgangur
GD 070	úr 2811 22	Fastur kísilúrgangur, þó ekki sá sem er notaður í málmsteypuvinnslu

GE. GLERÚRGANGUR Í FORMI SEM TVÍSTRAST EKKI

GE 010	úr 7001 00	Glerbrot og annar úrgangur og rusl úr gleri, að undanskildu gleri frá bakskautslömpum og öðru virku gleri
GE 020		Glertréfjaúrgangur

GF. KERAMÍKÚRGANGUR Í FORMI SEM TVÍSTRAST EKKI

GF 010		Úrgangur úr keramikvörum sem hafa verið brenndar eftir mótun, einnig leirilát (fyrir og/eða eftir notkun)
GF 020	úr 8113 00	Úrgangur og rusl úr keramikmeli
GF 030		Trefjar að stofni úr keramik, ót.a.

GG. ANNAR ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNI

GG 010		Kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs
GG 020		Gifsplötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga
GG 030	úr 2621	Botnaska og gjall frá kolakýntum orkuverum
GG 040	úr 2621	Svifaska frá kolakýntum orkuverum
GG 050		Forskautsstubbar úr jarðolíukoksi og/eða jarðbiki
GG 060	úr 2803	Notuð, virk kol sem falla til við meðhöndlun drykkjarvatns og vinnsluferli í matvælaðnaði og vítamínframleiðslu
GG 080	úr 2621 00	Gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarstaðla (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun
GG 090		Brennisteinn sem fast efni
GG 100		Kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamíðs (með pH lægra en 9)
GG 110	úr 2621 00	Hlutleyst, rauð leðja frá súralsframleiðslu
GG 120		Natríum-, kalíum- og kalsíumklóríð
GG 130		Kísilkol (kísilkarbítur)
GG 140		Steinsteypubrot
GG 150	úr 2620 90	Glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum

⁽¹⁾ Þessi færsla tekur til notkunar á slíku gjalli þegar úr því er unnið titandíoxíð og vanadíum.

GH. PLASTÚRGANGUR

Þar með talið en ekki einvörðungu:

GH 010	3915	Plastafskurður og -rusl úr:
GH 011	úr 3915 10	— Etýlenfjölliðum
GH 012	úr 3915 20	— Stýrenfjölliðum
GH 013	úr 3915 30	— Vínýlklóríðfjölliðum
GH 014	úr 3915 90	— Fjölliður og samfjölliður, t.d.: — Pólýprópýlen — Pólýetýlentereftalat — Akrylnítrílsamfjölliða — Bútadíensamfjölliða — Stýrensamfjölliða — Pólýamíð — Pólýbútýlentereftalöt — Pólýkarbonöt — Pólýfenýlsúlfíð — Akrylfjölliður — Paraffín (C10–C13) ⁽¹⁾ — Pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — Pólýsiloxalón (silíkon) — Pólýmetýlmetakrýlat — Pólývínýlalkóhól — Pólývínýlbútýral — Pólývínýlasetat — Fjölliður úr flúruðu etýleni (teflon, PTFE)
GH 015	úr 3915 90	— Resín eða vörur fengnar með þéttingu, t.d.: — Þvagefnisformaldehýðresín — Fenólformaldehýðresín — Melamínformaldehýðresín — Epoxýresín — Alkýðresín — Pólýamíð

GI. ÚRGANGUR ÚR PAPPÍR, PAPPA OG PAPPÍRSVÖRUM

GI 010	4707	Úrgangur og rusl úr pappír og pappa:
GI 011	4707 10	— Úr óbleiktum kraftpappír eða -pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa
GI 012	4707 20	— Úr annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu deigi, ekki gegnlitaður
GI 013	4707 30	— Úr pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu deigi (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)
GI 014	4707 90	— Annað, þ.m.t. en ekki einvörðungu: 1. Plasthúðaður pappi 2. Óflokkaður úrgangur og rusl

GJ. TEXTÍLÚRGANGUR

GJ 010	5003	Silkiúrgangur (einnig púpuhýði sem henta ekki til hespunar, garnúrgangur og forkembd textílefni)
GJ 011	5003 10	— Hvorki kembdur né greiddur
GJ 012	5003 90	— Annað
GJ 020	5103	Úrgangur úr ull eða fín- eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni
GJ 021	5103 10	— Afkembur úr ull eða fingerðu dýrahári
GJ 022	5103 20	— Annar úrgangur úr ull eða fingerðu dýrahári
GJ 023	5103 30	— Úrgangur úr grófgerðu dýrahári

⁽¹⁾ Ekki er unnt að fjölíða þessi efni sem eru notuð sem mýkiefni.

GJ 030	5202	Baðmullarúrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni)
GJ 031	5202 10	— Garnúrgangur (einnig úrgangur þráða)
GJ 032	5202 91	— Forkembd textílefni
GJ 033	5202 99	— Annað
GJ 040	5301 30	Hörruddi og -úrgangur
GJ 050	úr 5302 90	Hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr hampi (<i>Cannabis sativa</i> L.)
GJ 060	úr 5303 90	Hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr jútu og annars konar basttrefjum (nema hör, hampi og ramí)
GJ 070	úr 5304 90	Hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr sísalhampi og annars konar textiltrefjum úr plöntum af ættkvíslinni <i>Agave</i>
GJ 080	úr 5305 19	Hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr kókostrefjum
GJ 090	úr 5305 29	Ruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr manilahampi (<i>Musa textilis</i> Nee)
GJ 100	úr 5305 99	Ruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr ramí og annars konar textiltrefjum úr jurtaríkinu, ót.a.
GJ 110	5505	Úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitrefjum
GJ 111	5505 10	— Úr tilbúnum (efnasmiðuðum) trefjum
GJ 112	5505 20	— Úr gervitrefjum
GJ 120	6309 00	Notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur
GJ 130	úr 6310	Notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum
GJ 131	úr 6310 10	— Flokkað
GJ 132	úr 6310 90	— Annað
GK. GÚMMÍÚRGANGUR		
GK 010	4004 00	Úrgangur, afskurður og rusl úr gúmmí (öðru en harðgúmmí) og korn úr því
GK 020	4012 20	Notaðir hjólbarðar
GK 030	úr 4017 00	Úrgangur og rusl úr harðgúmmí (t.d. ebónít)
GL. ÓMEÐHÖNDLAÐUR KORKUR OG VIÐARÚRGANGUR		
GL 010	úr 4401 30	Viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd
GL 020	4501 90	Korkúrgangur; brotinn, kornaður eða malaður korkur
GM. ÚRGANGUR SEM FELLUR TIL VIÐ MATVÆLAÐNAÐ LANDBÚNAÐARVARA		
GM 070	úr 2307	Víndreggjar
GM 080	úr 2308	Þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fóður, ót.a.
GM 090	1522	Degras; leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum
GM 100	0506 90	Bein eða sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með syru eða gelatínhreinsuð
GM 110	úr 0511 91	Fiskúrgangur
GM 120	1802 00	Hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum
GM 130		Úrgangur sem fellur til í matvælaðnaði landbúnaðarvara nema aukaafurðir sem fullnægja innlendum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli eða fóður

GN. ÚRGANGUR SEM FELLUR TIL VIÐ SÚTUN OG VINNSLU SKINNAVÖRU OG NOTKUN LEÐURS

- GN 010** úr 0502 00 Úrgangur úr burstum eða hárum ali- eða villisvína, greifingjahárum og öðru hári sem er notað við burstagerð
- GN 020** úr 0503 00 Hrosshársúrgangur, einnig sett í lag með stoðefni eða án þess
- GN 030** úr 0505 90 Úrgangur úr hömum og öðrum hlutum fugla, ásamt fiðri eða dúni, úr fjöðrum og fjaðrahlutum (einnig með jöfnuðum jöðrum) og dúni, ekki unninn frekar en hreinsaður, sótthreinsaður eða varinn skemmdum
- GN 040** úr 4110 00 Afklippuúrgangur og annar úrgangur úr leðri eða samsetningum úr leðri sem henta ekki til framleiðslu á leðurvörum, þó ekki leðuredja

GO. ANNAR ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNI

- GO 010** úr 0501 00 Úrgangur úr mannhári
- GO 020** Hálmúrgangur
- GO 030** Sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fôður
- GO 040** Úrgangur úr filmubasa og ljósmyndaflímum sem innihalda ekkert silfur
- GO 050** Einnota myndavélar án rafhlæða
-

III. VIÐAUKI

GUL SKRÁ YFIR ÚRGANG (*)

Hvort sem úrgangsefni eru á þessari skrá eða ekki er óheimilt að flytja þau sem gulan úrgang ef þau eru menguð öðrum efnum að því marki að það a) auki áhættu vegna úrgangsins svo mikið að setja beri hann á rauðu skrána eða b) komi í veg fyrir endurnýtingu úrgangsins á vistvænan hátt.

AA. ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA

AA 010	úr 2619 00	Gjall og annar úrgangur sem fellur til við framleiðslu járn og stáls (**)
AA 020	úr 2620 19	Sinkaska og -leifar (**)
AA 030	2620 20	Blýaska og -leifar (**)
AA 040	úr 2620 30	Koparaska og -leifar (**)
AA 050	úr 2620 40	Álaska og -leifar (**)
AA 060	úr 2620 50	Vanadíumaska og -leifar (**)
AA 070	2620 90	Aska og leifar (**) sem innihalda málma eða málmsambönd, ót.a.
AA 080	úr 8112 91	Þallíumúrgangur og -leifar (**)
AA 090	úr 2804 80	Arsenúrgangur og -leifar (**)
AA 100	úr 2805 40	Kvikasilfursúrgangur og -leifar (**)
AA 110		Leifar frá súrálframleiðslu, ót.a.
AA 120		Eðja frá galvanhúðun
AA 130		Vökvar frá sýruböðun málma
AA 140		Leifar sem falla til við þvott í sinkvinnslu, ryk og eðja á borð við jarósít, hematít og götít
AA 150		Leifar í föstu formi með eðalmálmum sem innihalda snefil af ólífrænum sýaníðum
AA 160		Aska, eðja, ryk og aðrar leifar eðalmálma, svo sem:
AA 161		– Aska frá brennslu prentplatna
AA 162		– Filmuaska
AA 170		Blýgeymar, heilir eða brotnir
AA 180		Notaðar rafhlöður eða rafgeymar, heilir eða malaðir, þó ekki blýrafgeymar, og úrgangur og rusl sem fellur til við framleiðslu rafhlaðna og rafgeyma, ekki tilgreint eða skráð með öðrum hætti
AA 190	8014 20	Magnesíumúrgangur og -rusl sem er eldfimt, loftkveikjandi eða myndar eldfimt gas í hættulegu magni í snertingu við vatn.

AB. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNI

AB 010	2621 00	Gjall, aska og leifar (**), ót.a.
AB 020		Leifar sem falla til við brennslu úrgangs frá sveitarfélögum og heimilum
AB 030		Úrgangur frá sýaníðfríum kerfum sem fellur til við yfirborðsmeðhöndlun málma

(*) Þar sem þess er kostur er kenninúmer samræmdu tollskrárinnar, sem komið var á með Brussel-samningnum frá 14. júní 1983 á vegum tollasamvinnuráðsins, tilgreint við hverja færslu. Númerið getur átt hvort sem er við úrgang eða framleiðsluvörur. Reglugerð þessi nær ekki til efna sem eru ekki úrgangur. Númerið – sem starfsmenn tollsins og aðrir nota til að auðvelda störf sín – er því eingöngu tilgreint til að auðveldara sé að sanngreina úrgang sem er skráður í þessari reglugerð og fellur undir hana. Þó skal nota samsvarandi opinberar skýringar tollasamvinnuráðsins sem leiðbeiningar til að sanngreina úrgang sem fellur undir almenna vöruliði.

Tilgreiningin „úr“ vísar til tiltekins liðar í samræmdu tollskránni.

Feitlettraða númerið í fyrsta dálki er OECD-númerið: í því eru tveir bókstafir (einn fyrir hverja skrá: G fyrir þá grænu, A fyrir þá gulu og R fyrir þá rauðu, og einn bókstafur fyrir flokk úrgangsins: A, B, C, ...) og loks kemur tala.

(**) Skráin tekur til úrgangs í formi ösku, leifa, gjalls, skúms, spóna, ryks, dufts, eðju og köku, nema efnið sé skráð skilmerkilega annars staðar.

AB 040	úr 7001 30	Glerúrgangur úr bakskaútslömpum og öðru virku gleri
AB 050	úr 2529 21	Kalsíumflúoríðeðja
AB 060		Önnur ólífræn flúrsambönd í formi vökva eða eðju
AB 070		Sandur notaður við málmsteypu
AB 080		Notaðir hvatar sem eru ekki í grænu skránni
AB 090		Álhýdrataúrgangur
AB 100		Súralsúrgangur
AB 110		Basískar lausnir
AB 120		Ólífræn haliðsambönd, ót.a.
AB 130		Notaður blásturssandur
AB 140		Gífsúrgangur frá vinnsluferlum í efnaðnaði
AB 150		Óhreinsað kalsíumsúlfít og kalsíumsúlfat frá brennisteinshreinsun útblásturs
AC. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNÍ		
AC 010	úr 2713 90	Úrgangur frá framleiðslu eða vinnslu jarðolíukoks og jarðbiks, þó ekki forskautsstubbar
AC 020		Asfaltsementsúrgangur
AC 030		Notaðar oliur sem henta ekki lengur til upphaflegrar notkunar
AC 040		Blýbensíneðja
AC 050		Varmaflutningsvökvar
AC 060		Vökvakerfisvökvar
AC 070		Hemlavökvar
AC 080		Frostlögur
AC 090		Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun resína, latexkvoðu, mýkiefna og límefna
AC 100	úr 3915 90	Nitrósellulósi
AC 110		Fenól, fenólsambönd, einnig klórphenól í formi vökva eða eðju
AC 120		Fjölklóruð naftalín
AC 130		Etrar
AC 140		Tríetýlamínhvati til að herða sand til nota í málmsteypu
AC 150		Klórflúorkolefni
AC 160		Halon
AC 170		Úrgangur úr unnum korki og viði
AC 180	úr 4110 00	Duft, aska, eðja og mjöl úr leðri
AC 190		Kusk – físléttir efnisþættir frá tætingu bíla
AC 200		Lífræn fosfórsambönd
AC 210		Óhalógenaðir leysar
AC 220		Halógenaðir leysar
AC 230		Eimingarleifar, hvort sem þær eru halógenaðar eða ekki, sem eru ekki vatnskenndar og falla til við endurheimt lífrænna leysa
AC 240		Úrgangur sem fellur til við framleiðslu alifatískra, halógenaðra vetniskolefna (svo sem klórmetana, díklóretans, vínýlklóríðs, vínýlidenklóríðs, allýlklóríðs og epíklórhyðríns)
AC 250		Yfirborðsvirk efni
AC 260		Fljótandi svínaskítur; saur
AC 270		Skólpeðja

AD. ÚRGANGUR SEM GETUR INNIHALDIÐ ANNADHVORT ÓLÍFRÆNA Eða LÍFRÆNA EFNISÞÆTTI

AD 010	Úrgangur frá framleiðslu og vinnslu lyfjavara
AD 020	Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun sæfiefna og plöntulyfja

AD 030		Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun viðarvarnarefna
AD 040		Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi: — Ólífrænum sýniðum, þó ekki leifum með eðalmálmum í föstu formi sem innihalda snefil af ólífrænum sýniðum — Lífrænum sýniðum
AD 050		— Lífrænum sýniðum
AD 060		Úrgangur sem er blanda olíu og vatns, vetniskolefna og vatns og ýrulausnir
AD 070		Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun prentlita, leysilita, fastlita, málningar, lakks og fernisolíu
AD 080		Sprengifimur úrgangur ef hann fellur ekki undir aðra löggjöf
AD 090		Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun íðefna til offsetljósmyndunar og ljósmyndunar, ót.a.
AD 100		Úrgangur frá sýniðfríum kerfum sem fellur til við yfirborðsmeðhöndlun plastefna
AD 110		Súrar lausnir
AD 120		Jónaskiptaresín
AD 130		Einnota myndavélar með rafhlöðum
AD 140		Úrgangur frá hreinsibúnaði fyrir mengað loft í iðnaðarstarfsemi, ót.a.
AD 150		Lífrænt efni sem finnst í náttúrunni og er notað sem síuefni (lífsíur)
AD 160		Úrgangur frá sveitarfélögum/heimilum
AD 170	úr 2803	Notuð, virk kol sem falla til við notkun í ólífrænum og lífrænum efnaiðnaði og lyfjaiðnaði, skólphreinsun, hreinsunarferlum fyrir reyk eða loft og svipuðum ferlum og hafa til að bera hættulega eiginleika.“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/63/26

frá 24. nóvember 1999

um aðlögun, skv. 1. mgr. 16. gr. og 3. mgr. 42. gr., á II., III., IV. og V. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu (*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 3880)

(1999/816/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá 1. febrúar 1993 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2408/98 ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 16. gr. og 3. mgr. 42. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB ⁽⁴⁾, einkum 18. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 3. mgr. 42. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 ber að breyta II., III. og IV. viðauka þannig að þeir endurspegli aðeins breytingar sem þegar hafa verið samþykktar samkvæmt endurskoðunartilhögun Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD).
- 2) Ráð Efnahags- og framfarastofnunarinnar ⁽⁵⁾ hefur ákveðið, innan ramma endurskoðunartilhögunarinnar, að breyta grænu, gulu og rauðu skránni yfir úrgang.

- 3) Nauðsynlegt er að breyta II., III. og IV. viðauka við reglugerðina þannig að þeir endurspegli þessar breytingar.

- 4) Í 3. hluta V. viðauka við reglugerðina er að finna úrgang úr III. og IV. viðauka.

- 5) Í samræmi við 1. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93, eins og henni var breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 120/97 ⁽⁶⁾, skal endurskoða V. viðauka og breyta honum frekar ef við á.

- 6) Nauðsynlegt er einnig að breyta 3. hluta V. viðauka til að endurspeglar þær breytingar sem ákveðnar voru innan ramma endurskoðunartilhögunar Efnahags- og framfarastofnunarinnar að því er varðar gulu og rauðu skrána yfir úrgang.

- 7) Við breytingar á II., III., IV. og V. viðauka við reglugerðina nýtur framkvæmdastjórnin aðstoðar nefndarinnar sem stofnuð var skv. 18. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang eins og henni hefur verið breytt.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fyrrnefndrar nefndar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 316, 10.12.1999, bls. 45, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 30, 6.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 298, 7.11.1998, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 78, 26.3.1991, bls. 32.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 135, 6.6.1996, bls. 32.

⁽⁵⁾ Ráð Efnahags- og framfarastofnunarinnar, 23. desember 1998, tilvísunarnúmer skjals C(98)202/lokagerð.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 22, 24.1.1997, bls. 14.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa ákvörðun kemur í stað II., III., IV. og V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. nóvember 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„II. VIDAUKI

GRÆN SKRÁ YFIR ÚRGANG ⁽¹⁾

Hvort sem úrgangsefni eru á þessari skrá eða ekki er óheimilt að flytja þau sem grænan úrgang ef þau eru menguð öðrum efnum að því marki að það a) auki áhættu vegna úrgangsins svo mikið að setja beri hann á gulu eða rauðu skrána eða b) komi í veg fyrir endurnýtingu úrgangsins á vistvænan hátt.

GA. ÚRGANGUR MÁLMA OG MÁLMBLANDNA SEM ER Í MÁLMFORMI OG TVÍSTRAST EKKI ⁽²⁾

Eftirtalinn úrgangur og rusl úr eðalmálum og málmböndum þeirra:

GA 010	úr 7112 10	— Úr gulli
GA 020	úr 7112 20	— Úr platinu (hugtakið „platína“ nær til platinu, iríðiums, osmíums, palladíums, ródíums og rúteníums)
GA 030	úr 7112 90	— Úr öðrum eðalmálum, t.d. silfri

Ath. Kvikasilfur má alls ekki vera mengunarefni í þessum málum eða málmböndum þeirra.

Eftirtalinn úrgangur og rusl úr öðrum málum en járn og málmböndum þeirra:

GA 120	7404 00	Koparúrgangur og -rusl
GA 130	7503 00	Nikkelúrgangur og -rusl
GA 140	7602 00	Álúrgangur og -rusl
GA 150	úr 7802 00	Blýúrgangur og -rusl
GA 160	7902 00	Sinkúrgangur og -rusl
GA 170	8002 10	Tinúrgangur og -rusl
GA 180	úr 8101 91	Volframúrgangur og -rusl
GA 190	úr 8102 91	Mólybdenúrgangur og -rusl
GA 200	úr 8103 10	Tantalúrgangur og -rusl
GA 210	8104 20	Magnesíumúrgangur og -rusl (þó ekki sá sem er tilgreindur í AA 190)
GA 220	úr 8105 10	Kóbaltúrgangur og -rusl
GA 230	úr 8106 00	Bismútúrgangur og -rusl
GA 240	úr 8107 10	Kadmíumúrgangur og -rusl
GA 250	úr 8108 10	Títanúrgangur og -rusl
GA 260	úr 8109 10	Sirkonúrgangur og -rusl
GA 270	úr 8110 00	Antímonúrgangur og -rusl
GA 280	úr 8111 00	Manganúrgangur og -rusl
GA 290	úr 8112 11	Beryllíumúrgangur og -rusl
GA 300	úr 8112 20	Krómúrgangur og -rusl
GA 310	úr 8112 30	Germaníumúrgangur og -rusl
GA 320	úr 8112 40	Vanadíumúrgangur og -rusl
	úr 8112 91	Úrgangur og rusl úr:
GA 330		— Hafnium
GA 340		— Indium
GA 350		— Níóbium
GA 360		— Renium
GA 370		— Gallium
GA 400	úr 2804 90	Selenúrgangur og -rusl
GA 410	úr 2804 50	Tellúrúrgangur og -rusl
GA 420	úr 805 30	Lantaníðaúrgangur og -rusl

GA 430	7204	Rusl úr jární eða stáli
GB. ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA OG FELLUR TIL VIÐ BRÆÐSLU OG HREINSUN MÁLMA		
GB 010	2620 11	Harðsinksúrgangur
GB 020		Gjall sem inniheldur sink:
GB 021		— Galvanhúðunargjall, yfirborð (> 90% Zn)
GB 022		— Galvanhúðunargjall, botn (> 92% Zn)
GB 023		— Gjall sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn)
GB 024		— Sinkgjall sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn)
GB 025		— Sinkskúm
GB 030		Álskúm (þó ekki það sem er eldfímt eða myndar eldfímt gas í hættulegu magni í snertingu við vatn)
GB 040	úr 2620 90	Gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og koparvinnslu og er ætlað til frekari hreinsunar
GB 050		Tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin
GC. ANNAR ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA		
GC 010		Rafmagnssamstæður eingöngu úr málmum eða málmblöndum
GC 020		Rusl úr rafeindabúnaði (t.d. prentplötur, rafeindaíhlutir og vírar) og endurnýttir rafeindaíhlutir sem úr má endurvinnna ódýra málma og eðalmálma
GC 030	úr 8908 00	Skip, bátar og önnur fljótandi mannvirki til niðurrifs sem úr hefur verið fjarlægð allt sem kynni að flokkast sem hættuleg efni eða hættulegur úrgangur
GC 040		Flök vélknúinna ökutækja sem öllum vökvum hefur verið tappað af
Notaðir hvatar, þó ekki vökvur sem notaðir hafa verið sem hvatar		
GC 050		Notaðir, fljótandi sundrunarhvatar (t.d. áloxíð, seólítar)
GC 060		Notaðir hvatar sem í eru einhverjir eftirtalinna málma:
		— eðalmálmar: gull, silfur.
		— málmar úr platínuflokki: rúteníum, ródíum, palladíum, osmíum, iridíum, platína.
		— hliðarmálmar: skandíum, vanadíum, mangan, kóbalt, kopar, yttríum, níóbíum, hafnium, volfram, titán, króm, járn, nikkel, sink, sirkon, mólýbden, tantal, reníum.
		— lantaníðar: lantan, praseóðým, samaríum, gadólínium, dysprósíum, erbíum, ytterbium, séríum, neóðým, evrópíum, terbíum, hólímium, túlímium, lútetímium.
GC 070	úr 2619 00	Gjall sem fellur til við framleiðslu járn og stáls (einnig lítið blandað stál) en þó ekki það gjall sem er sérstaklega framleitt þannig að það standist innlendar og alþjóðlegar kröfur og staðla ⁽³⁾
GC 080		Eldhúð (málmur sem inniheldur járn)
Eftirfarandi úrgangur málma og málmblandna í tvístranlegu formi		
GC 090		Mólýbden
GC 100		Volfram
GC 110		Tantal
GC 120		Titán
GC 130		Níóbíum
GC 140		Reníum
GC 150		Gull
GC 160		Platína (hugtakið „platína“ nær til platínu, iridíums, osmíums, palladíums, ródíums og rúteníums)

GC 170		Aðrir eðalmálmur, t.d. silfur
		<i>Ath.</i> Kvikasilfur má alls ekki vera mengunarefni í þessum málum eða málmblöndum þeirra.
GD. ÚRGANGUR FRÁ NÁMUVINNSLU: Í FORMI SEM TVÍSTRAST EKKI		
GD 010	úr 2504 90	Náttúrulegur grafitúrgangur
GD 020	úr 2514 00	Úrgangur úr flögusteini, einnig grófhöggvinn eða einungis sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti
GD 030	2525 30	Glimmerúrgangur
GD 040	úr 2529 30	Lefsít-, nefelín- og nefelínsýenítúrgangur
GD 050	úr 2529 10	Feldspatúrgangur
GD 060	úr 2529 21	Flússpatúrgangur
	úr 2529 22	
GD 070	úr 2811 22	Fastur kísilúrgangur, þó ekki sá sem er notaður í málmsteypuvinnslu
GE. GLERÚRGANGUR Í FORMI SEM TVÍSTRAST EKKI		
GE 010	úr 7001 00	Glerbrot eða annar úrgangur og rusl úr gleri, að undanskildu gleri frá bakskautslömpum og öðru virku gleri (húðað)
GE 020		Glertrefjáúrgangur
GF. KERAMÍKÚRGANGUR Í FORMI SEM TVÍSTRAST EKKI		
GF 010		Úrgangur úr keramíkvörum sem hafa verið brenndar eftir mótun, einnig leirilát (fyrir og/eða eftir notkun)
GF 020	úr 8113 00	Úrgangur og rusl úr keramíkmelmi
GF 030		Trefjar að stofni úr keramík, ót.a.
GG. ANNAR ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNI		
GG 010		Kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs
GG 020		Gifspöluúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga
GG 030	úr 2621	Botnaska og gjall frá kolakýntum orkuverum
GG 040	úr 2621	Svífaska frá kolakýntum orkuverum
GG 050		Forskauststubbir úr jarðolíukoksi og/eða jarðbiki
GG 060	úr 2803	Notuð, virk kol sem falla til við meðhöndlun drykkjarvatns og vinnsluferli í matvælaðnaði og vítamínframleiðslu
GG 080	úr 2621 00	Gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarstaðla (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun
GG 090		Brennisteinn sem fast efni
GG 100		Kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamíðs (með pH lægra en 9)
GG 110	úr 2621 00	Hlutleyst, rauð eða frá súralsframleiðslu
GG 120		Natríum-, kalíum- og kalsíumklóríð
GG 130		Kísílkol (kísílkarbitur)
GG 140		Steinsteypubrot
GG 150	úr 2620 90	Glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum
GG 160		Bikkennt efni (asfaltúrgangur) frá vegagerð og viðhaldi vega sem inniheldur ekki tjöru

GH. PLASTÚRGANGUR

Þar með talið en ekki einvörðungu:

GH 010	3915	Plastafskurður og -rusl úr:
GH 011	úr 3915 10	— Etýlenfjölíðum
GH 012	úr 3915 20	— Stýrenfjölíðum
GH 013	úr 3915 30	— Vinýlklóríðfjölíðum
GH 014	úr 3915 90	— Fjölíðum og samfjölíðum, t.d.: — pólýprópýleni — pólýetýlentereftalati — akrýlnítrílsamfjölíðu — útadíensamfjölíðu — týrensamfjölíðu — pólýamíði — pólýbútýlentereftalötum — pólýkarbonötum — pólýfenýlsúlfíði — akrýlfjölíðum — paraffíni (C10–C13) ⁽⁴⁾ — pólýúretani (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — pólýsiloxalönum (silíkon) — pólýmetýlmetakrílati — pólývinýlalkóhóli — pólývinýlbútýrali — pólývinýlasetati — fjölíðum úr flúruðu etýleni (tefloni, PTFE)
GH 015	úr 3915 90	— Resín eða vörur fengnar með þéttingu, t.d.: — þvagefnisformaldehýðresín — fenólformaldehýðresín — melamínformaldehýðresín — epoxýresín — alkýðresín — pólýamíð

GI. ÚRGANGUR ÚR PAPPÍR, PAPPA OG PAPPÍRSVÖRUM

GI 010	4707	Úrgangur og rusl úr pappír eða pappa:
GI 011	4707 10	— Úr óbleiktum kraftpappír eða -pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa
GI 012	4707 20	— Úr annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu deigi, ekki gegnlitaður
GI 013	4707 30	— Úr pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu deigi (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)
GI 014	4707 90	— Annað, þ.m.t. en ekki einvörðungu: 1. Plasthúðaður pappi 2. Óflokkaður úrgangur og rusl

GJ. TEXTÍLÚRGANGUR

GJ 010	5003	Silkiúrgangur (einnig þúpuhýði, sem henta ekki til hespunar, garnúrgangur og forkembd textílefni)
GJ 011	5003 10	— Hvorki kembdur né greiddur
GJ 012	5003 90	— Annað
GJ 020	5103	Úrgangur úr ull eða fin- eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni
GJ 021	5103 10	— Afkembur úr ull eða fingerðu dýrahári
GJ 022	5103 20	— Annar úrgangur úr ull eða fingerðu dýrahári
GJ 023	5103 30	— Úrgangur úr grófgerðu dýrahári

GJ 030	5202	Baðmullarúrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni)
GJ 031	5202 10	— Garnúrgangur (einnig úrgangur þráða)
GJ 032	5202 91	— Forkembd textílefni
GJ 033	5202 99	— Annað
GJ 040	5301 30	Hörruddi og -úrgangur
GJ 050	úr 5302 90	Hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr hampi (<i>Cannabis sativa</i> L.)
GJ 060	úr 5303 90	Hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr jútu og annars konar basttrefjum (nema hör, hampi og ramí)
GJ 070	úr 5304 90	Hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr sísalhampi og annars konar textiltrefjum úr plöntum af ættkvíslinni <i>Agave</i>
GJ 080	úr 5305 19	Hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr kókostrefjum
GJ 090	úr 5305 29	Hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr manilahampi (<i>Musa textilis</i> Nee)
GJ 100	úr 5305 99	Hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr ramí og annars konar textiltrefjum úr jurtaríkinu, ót.a.
GJ 110	5505	Úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitrefjum
GJ 111	5505 10	— Úr tilbúnum (efnasmiðuðum) trefjum
GJ 112	5505 20	— Úr gervitrefjum
GJ 120	6309 00	Notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur
GJ 130	úr 6310	Notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum
GJ 131	úr 6310 10	— Flokkað
GJ 132	úr 6310 90	— Annað
GJ 140	úr 6310	Úrgangur textílgólfefna, gólfteppi
GK. GÚMMÍÚRGANGUR		
GK 010	4004 00	Úrgangur, afskurður og rusl úr gúmmí (öðru en harðgúmmí) og korn úr því
GK 020	4012 20	Notaðir hjólbáðar
GK 030	úr 4017 00	Úrgangur og rusl úr harðgúmmí (t.d. ebónít)
GL. ÓMEÐHÖNDLAÐUR KORKUR OG VIÐARÚRGANGUR		
GL 010	úr 4401 30	Viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd
GL 020	4501 90	Korkúrgangur; brotinn, kornaður eða malaður korkur
GM. ÚRGANGUR SEM FELLUR TIL VIÐ MATVÆLAÐNAÐ LANDBÚNAÐARVARA		
GM 070	úr 2307	Víndreggjar
GM 080	úr 2308	Þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fóður, ót.a.
GM 090	1522	Degras; leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum
GM 100	0506 90	Bein eða sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínhreinsuð
GM 110	úr 0511 91	Fiskúrgangur
GM 120	1802 00	Hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum
GM 130		Úrgangur sem fellur til í matvælaðnaði landbúnaðarvara nema aukaafurðir sem fullnægja innlendum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fóður
GM 140	úr 1500	Úrgangur matarfitu og -olíu úr jurta- eða dýraríkinu (t.d. steikingarolía)

GN. ÚRGANGUR SEM FELLUR TIL VIÐ SÚTUN OG VINNSLU SKINNAVÖRU OG NOTKUN LEÐURS

- GN 010** úr 0502 00 Úrgangur úr burstum eða hárum ali- eða villisvína, greifingjahárum og öðru hári sem er notað við burstagerð
- GN 020** úr 0503 00 Hrosshársúrgangur, einnig sett í lag með stoðefni eða án þess
- GN 030** úr 0505 90 Úrgangur úr hömum og öðrum hlutum fugla, ásamt fíðri eða dúni, úr fjöðrum og fjaðrahlutum (einnig með jöfnuðum jöðrum) og dúni, ekki frekar unninn en hreinsaður, sótthreinsaður eða varinn skemmdum
- GN 040** úr 4110 00 Afklippuúrgangur og annar úrgangur úr leðri eða samsetningum úr leðri sem henta ekki til framleiðslu á leðurvörum, þó ekki leðureðja

GO. ANNAR ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNI

- GO 010** úr 0501 00 Úrgangur úr mannhári
- GO 020** Hálmúrgangur
- GO 030** Sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fóður
- GO 040** Úrgangur ljósmyndaafilmna og -pappírs (einnig filmubasi og ljósnæm húð) sem inniheldur silfur eða er án þess, en inniheldur ekki silfur í jónuðu formi
- GO 050** Einnota myndavélar án rafhlaðna.

(¹) Þar sem þess er kostur er kenninúmer samræmdu tollskrárinnar, sem komið var á með Brussel-samningnum frá 14. júní 1983 á vegum tollasamvinnuráðsins, tilgreint við hverja færslu.

Númerið getur átt hvort sem er við úrgang eða framleiðsluvörur. Reglugerð þessi nær ekki til efna sem eru ekki úrgangur. Númerið — sem starfsmenn tollsins og aðrir nota til að auðvelda störf sín — er því eingöngu tilgreint til að auðvelda sé að sanngreina úrgang sem er skráður í þessari reglugerð og fellur undir hana. Þó skal nota samsvarandi opinberar skýringar tollasamvinnuráðsins sem leiðbeiningar til að sanngreina úrgang sem fellur undir almenna vöruliði.

Tilgreiningin „úr“ vísar til tiltekins liðar í samræmdu tollskránni.

Feitletraða númerið í fyrsta dálki er OECD-númerið: í því eru tveir bókstafir (einn fyrir hverja skrá: **G** fyrir þá grænu, **A** fyrir þá gulu og **R** fyrir þá rauðu, og einn bókstafur fyrir flokk úrgangsins: **A**, **B**, **C**, ...) og loks kemur tala.

(²) Úrgangur „sem tvístrast ekki“ tekur ekki til úrgangs sem er duft, eðja, ryk eða föst efni sem í er hættulegur vökvaúrgangur.

(³) Þessi færsla tekur til notkunar á slíku gjalli þegar úr því er unnið titandíoxíð og vanadíum.

(⁴) Ekki er unnt að fjölíða þessi efni sem eru notuð sem mýkiefni.

III. VIÐAUKI

GUL SKRÁ YFIR ÚRGANG ⁽¹⁾

Hvort sem úrgangsefni eru á þessari skrá eða ekki er óheimilt að flytja þau sem gulan úrgang ef þau eru menguð öðrum efnum að því marki að það a) auki áhættu vegna úrgangsins svo mikið að setja beri hann á rauðu skrána eða b) komi í veg fyrir endurnýtingu úrgangsins á vistvænan hátt.

AA. ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA

AA 010	úr 2619 00	Gjall og annar úrgangur sem fellur til við framleiðslu járn og stáls ⁽²⁾
AA 020	úr 2620 19	Sinkaska og -leifar ⁽²⁾
AA 030	2620 20	Blýaska og -leifar ⁽²⁾
AA 040	úr 2620 30	Koparaska og -leifar ⁽²⁾
AA 050	úr 2620 40	Álaska og -leifar ⁽²⁾
AA 060	úr 2620 50	Vanadíumaska og -leifar ⁽²⁾
AA 070	2620 90	Aska og leifar ⁽²⁾ sem innihalda málma eða málmsambönd, ót.a.
AA 080	úr 8112 91	Þallíumúrgangur, -rusl og -leifar
AA 090	úr 2804 80	Arsenúrgangur og -leifar ⁽²⁾
AA 100	úr 2805 40	Kvikasilfursúrgangur og -leifar ⁽²⁾
AA 110		Leifar frá súrálframleiðslu, ót.a.
AA 120		Eðja frá galvanhúðun
AA 130		Vökvar frá sýruböðun málma
AA 140		Leifar sem falla til við þvott í sinkvinnslu, ryk og eðja á borð við jarósít, hematít og götít
AA 150		Leifar í föstu formi með eðalmálum sem innihalda snefil af ólífrænum sýaniðum
AA 160		Aska, eðja, ryk og aðrar leifar eðalmálma, svo sem:
AA 161		— Aska frá brennslu prentplatna
AA 162		— Filmuaska
AA 170		Blýgeymar, heilir eða brotnir
AA 180		Notaðar rafhlöður eða rafgeymar, heilir eða malaðir, þó ekki blýrafgeymar, og úrgangur og rusl sem fellur til við framleiðslu rafhlaðna og rafgeyma, ekki tilgreint eða skráð með öðrum hætti
AA 190	8104 20	Magnesíumúrgangur og -rusl sem er eldfimt, loftkveikjandi eða myndar eldfimt gas í hættulegu magni í snertingu við vatn

AB. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNI

AB 010	2621 00	Gjall, aska og leifar ⁽²⁾ , ót.a.
AB 020		Leifar sem falla til við brennslu úrgangs frá sveitarfélögum og heimilum
AB 030		Úrgangur frá sýaniðfríum kerfum sem fellur til við yfirborðsmeðhöndlun málma
AB 040	úr 7001 00	Glerúrgangur úr bakskautslömpum og öðru virku gleri
AB 050	úr 2529 21	Kalsíumflúorídeðja
AB 060		Önnur ólífræn flúrsambönd í formi vökva eða eðju
AB 070		Sandur notaður við málmsteypu
AB 080		Notaðir hvatar sem eru ekki í grænu skránni
AB 090		Álhýdrataúrgangur
AB 100		Súrálúrgangur
AB 110		Basískar lausnir
AB 120		Ólífræn halíðsambönd, ót.a.

AB 130		Notaður blásturssandur
AB 140		Gifsúrgangur frá vinnsluferlum í efnaiðnaði
AB 150		Óhreinsað kalsíumsúlfít og kalsíumsúlfat frá brennisteinshreinsun útblásturs
AC. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNI		
AC 010	úr 2713 90	Úrgangur frá framleiðslu eða vinnslu jarðolíukoks og jarðbiks, þó ekki forskautsstubbar
AC 020		Bikkennt efni (asfaltúrgangur), ót.a.
AC 030		Notaðar olíur sem henta ekki lengur til upphaflegrar notkunar
AC 040		Blýbensíneðja
AC 050		Varmaflutningsvökvar
AC 060		Vökvakerfisvökvar
AC 070		Hemlavökvar
AC 080		Frostlögur
AC 090		Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun resína, latexkvoðu, mýkiefna og límefna
AC 100	úr 3915 90	Nítrósellulósi
AC 110		Fenól, fenólsambönd, einnig klórphenól í formi vökva eða eðju
AC 120		Fjölklóruð naftalín
AC 130		Etrar
AC 140		Trietýlamínhvati til að herða sand til nota í málmsteypu
AC 150		Klórflúorkolefni
AC 160		Halon
AC 170		Úrgangur úr unnum korki og viði
AC 180	úr 4110 00	Duft, aska, eðja og mjöl úr leðri
AC 190		Kusk – físléttir efnisþættir frá tætingu bíla
AC 200		Lífræn fosfórsambönd
AC 210		Óhalógenaðir leysar
AC 220		Halógenaðir leysar
AC 230		Eimingarleifar, hvort sem þær eru halógenaðar eða ekki, sem eru ekki vatnskenndar og falla til við endurheimt lífrænna leysa
AC 230		Úrgangur sem fellur til við framleiðslu alifatískra, halógenaðra vetniskolefna (svo sem klórmetana, díklóretans, vínýlklóríðs, vínýlidenklóríðs, allýlklóríðs og epíklórhydríns)
AC 250		Yfirborðsvirk efni
AC 260		Fljótandi svínaskítur; saur
AC 270		Skólpeðja
AD. ÚRGANGUR SEM GETUR INNIHALDIÐ ANNADHVORT ÓLÍFRÆNA EÐA LÍFRÆNA EFNISÞÆTTI		
AD 010		Úrgangur frá framleiðslu og vinnslu lyfjavara
AD 020		Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun sæfiefna og plöntulyfja
AD 030		Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun viðarvarnarefna
		Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:

AD 040	— ólífrænum sýniðum, þó ekki leifum með eðalmálum í föstu formi sem innihalda snefil af ólífrænum sýniðum
AD 050	— lífrænum sýniðum
AD 060	Úrgangur sem er blanda olíu og vatns, vetniskolefna og vatns, ýrulausnir
AD 070	Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun prentlita, leysilita, fastlita, málningar, lakks og fernisolíu
AD 080	Sprengifimur úrgangur ef hann fellur ekki undir aðra löggjöf
AD 090	Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun íðefna til offsetljósmyndunar og ljósmyndunar, ót.a.
AD 100	Úrgangur frá sýniðfríum kerfum sem fellur til við yfirborðsmeðhöndlun plastefna
AD 110	Súrar lausnir
AD 120	Jónaskiptaresín
AD 130	Einnota myndavélar með rafhlöðum
AD 140	Úrgangur frá hreinsibúnaði fyrir mengað loft í iðnaðarstarfsemi, ót.a.
AD 150	Lífrænt efni sem finnst í náttúrunni og er notað sem síuefni (t.d. lífsíur)
AD 160	Úrgangur frá sveitarfélögum/heimilum
AD 170 úr 2803	Notuð, virk kol sem falla til við notkun í ólífrænum og lífrænum efnaiðnaði og lyfjaiðnaði, skólphreinsun, hreinsunarferlum fyrir reyk eða loft og svipuðum ferlum og hafa til að bera hættulega eiginleika.

(¹) Þar sem þess er kostur er kenninúmer samræmdu tollskrárinnar, sem komið var á með Brussel-samningnum frá 14. júní 1983 á vegum tollasamvinnuráðsins, tilgreint við hverja færslu. Númerið getur átt hvort sem er við úrgang eða framleiðsluvörur. Reglugerð þessi nær ekki til efna sem eru ekki úrgangur. Númerið — sem starfsmenn tollsins og aðrir nota til að auðvelda störf sín — er því eingöngu tilgreint til að auðvelda að sanngreina úrgang sem er skráður í þessari reglugerð og fellur undir hana. Þó skal nota samsvarandi opinberar skýringar tollasamvinnuráðsins sem leiðbeiningar til að sanngreina úrgang sem fellur undir almenna vöruliði.

Tilgreiningin „úr“ vísar til tiltekins liðar í samræmdu tollskránni.

Feitlettraða númerið í fyrsta dálki er OECD-númerið: í því eru tveir bókstafir (einn fyrir hverja skrá: **G** fyrir þá grænu, **A** fyrir þá gulu og **R** fyrir þá rauðu, og einn bókstafur fyrir flokk úrgangsins: **A**, **B**, **C**, ...) og loks kemur tala.

(²) Skráin tekur til úrgangs í formi ösku, leifa, gjalls, skúms, spóna, ryks, eðju og köku, nema efnið sé skráð skilmerkilega annars staðar.

*IV. VIÐAUKI***RAUÐ SKRÁ YFIR ÚRGANG**

Þegar orðalagið „sem inniheldur“ eða „er mengaður“ kemur fyrir í þessari skrá merkir það að efnið, sem um getur, kemur fyrir í þeim mæli að a) úrgangurinn telst hættulegur eða b) hann hentar ekki til endurvinnslu.

RA. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNI

RA 010 Úrgangur, efni og hlutir sem innihalda, eru úr eða eru menguð fjöklóruðu bifenyli (PCB) og/eða fjöklóruðu terfenýli (PCT) og/eða fjölbrómuðu bifenyli (PBB), einnig hvers kyns öðrum fjölbrómuðum hliðstæðum þessara efnasambanda, í styrk sem er 50 mg/kg eða meiri

RA 020 Tjörukenndar leifar (þó ekki þær sem eru tilgreindar í AC020) sem falla til við hreinsun, eimingu og hvers kyns hitasundrun lífrænna efna

RB. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNI

RB 010 Asbest (ryk og trefjar)

RB 020 Trefjar að stofni til úr keramikefnum með svipaða eðlisefnafræðilega eiginleika og asbest

RC. ÚRGANGUR SEM GETUR INNIHALDIÐ ANNADHVORT ÓLÍFRÆNA Eða LÍFRÆNA EFNISÞÆTTI

Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:

RC 010 — hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra díbensófúrana

RC 020 — hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra díbensódíoxína

RC 030 Eðja með blýsamböndum til varnar vélabanki

RC 040 Peroxíð, önnur en vetnisperoxíð

V. VIÐAUKI

INNGANGUR

1. Ákvæði V. viðauka gilda með fyrirvara um tilskipun 75/442/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 91/156/EBE og tilskipun 91/689/EBE.
2. Viðauki þessi skiptist í þrjá hluta og gilda 2. og 3. hluti eingöngu þegar 1. hluti gildir ekki. Af því leiðir að til að ákvarða hvort tiltekinn úrgangur fellur undir V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93 þarf fyrst að kanna hvort úrgangurinn er tilgreindur í 1. hluta V. viðauka og ef svo er ekki hvort hann er tilgreindur í 2. hluta og loks ef svo er ekki hvort hann er tilgreindur í 3. hluta.

1. hluti skiptist í tvo undirþætti: í skrá A er úrgangur sem er flokkaður sem hættulegur í skilningi Basel-samningsins og lýtur því útflutningsbanni og í skrá B er úrgangur sem útflutningsbannið nær ekki til.

Ef tiltekin tegund úrgangs er tilgreind í 1. hluta er því nauðsynlegt að kanna hvort hún er tilgreind í skrá A eða skrá B. Því aðeins er nauðsynlegt að kanna hvort úrgangur er tilgreindur í 2. eða 3. hluta að hann sé hvorki tilgreindur í skrá A né skrá B í 1. hluta og ef svo reynist ekki vera hvort útflutningsbannið nær þá til hans.

3. Aðildarríkin geta í undantekningartilvikum ákvarðað, á grundvelli skriflegra sönnunargagna sem handhafi leggur fram, að tiltekinn úrgangur, sem er tilgreindur í þessum viðauka, sé undanþeginn útflutningsbanni sem um getur í 1. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 eins og henni var breytt, enda hafi hann ekki neinn þeirra eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka við tilskipun 91/689/EBE og tillit sé tekið til, hvað varðar H3 til H8 í fyrrgreindum viðauka, þeirra viðmiðunargilda sem mælt er fyrir um í ákvörðun 94/904/EB⁽¹⁾.

Í slíku tilviki skal viðkomandi aðildarríki tilkynna fyrirhuguðu innflutningslandi það áður en ákvörðun er tekin þar að lútandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um slík tilvik fyrir lok hvers almanaksárs. Framkvæmdastjórnin skal framsenda upplýsingarnar til allra aðildarríkjanna og skrifstofu Basel-samningsins. Á grundvelli framlagðra upplýsinga getur framkvæmdastjórnin sett fram athugasemdir og lagt, þar sem við á, tillögur um aðlögun á V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93 fyrir nefndina sem komið var á fót skv. 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE.

4. Sú staðreynd að úrgangur er ekki skráður í V. viðauka, eða að hann er í skrá B í 1. hluta, kemur ekki í veg fyrir, í undantekningartilvikum, að honum sé lýst sem hættulegum og að hann lúti af þeim sökum útflutningsbanni, sem um getur í 1. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 eins og henni var breytt, ef hann hefur einhvern þeirra eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka við tilskipun 91/689/EBE og tillit sé tekið til, hvað varðar H3 til H8 í fyrrgreindum viðauka, þeirra viðmiðunargilda sem mælt er fyrir um í ákvörðun 94/904/EB eins og kveðið er á um í öðrum undirlit 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/689/EBE og í yfirskrift II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93.

Í slíku tilviki skal viðkomandi aðildarríki tilkynna fyrirhuguðu innflutningslandi það áður en ákvörðun er tekin þar að lútandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um slík tilvik fyrir lok hvers almanaksárs. Framkvæmdastjórnin skal framsenda upplýsingarnar til allra aðildarríkjanna og skrifstofu Basel-samningsins. Á grundvelli framlagðra upplýsinga getur framkvæmdastjórnin sett fram athugasemdir og lagt, þar sem við á, tillögur um aðlögun á V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93 fyrir nefndina sem komið var á fót skv. 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE.

1. HLUTI

*Skrá A (VIII. viðauki við Basel-samninginn)***A1. Málúrgangur og úrgangur sem inniheldur málma**

A1010 Málúrgangur og úrgangur málmblandna með einu af eftirfarandi:

- antímoni
- arseni
- beryllíum
- kadmíum
- blýi
- kvikasilfri
- seleni
- tellúri
- þallíum

þó ekki slíkur úrgangur sem er sérstaklega tilgreindur í skrá B.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 356, 31.12.1994, bls. 14.

- A1020 Úrgangur, þó ekki málmúrgangur í miklum mæli, sem hefur sem innihaldsefni eða er mengaður einu af eftirfarandi:
- antímoni, antímonsamböndum
 - beryllíum, beryllíumsamböndum
 - kadmíum, kadmíumsamböndum
 - blýi, blýsamböndum
 - seleni, selensamböndum
 - tellúri, tellúrsamböndum
- A1030 úrgangur sem hefur sem innihaldsefni eða er mengaður einu af eftirfarandi:
- arseni, arsensamböndum
 - kvikasilfri, kvikasilfurssamböndum
 - þallíum, þallíumsamböndum
- A1040 Úrgangur sem hefur sem innihaldsefni eitt af eftirfarandi:
- málmkarbónýl
 - sexgild krómsambönd
- A1050 Eðja frá galvanhúðun
- A1060 Fljótandi úrgangur frá sýruböðun málma
- A1070 Leifar sem falla til við þvott í sinkvinnslu, ryk og eðja á borð við jarósít og hematít.
- A1080 Sinkúrgangur sem er ekki tilgreindur í skrá B og inniheldur blý og kadmíum í svo miklum styrk að þeir eiginleikar, sem tilgreindir eru í III. viðauka, koma fram
- A1090 Aska frá brennslu einangraðs koparvírs
- A1100 Ryk og leifar frá reykhreinsikerfum í koparbræðslum
- A1110 Notaðar raflausnir frá raflausnarhreinsun og raflausnarmálmvinnslu kopars
- A1120 Úrgangseðja, nema forskautseðja, frá hreinsikerfum fyrir raflausnir í raflausnarhreinsun og raflausnarmálmvinnslu kopars
- A1130 Notaðar ætingarlausnir sem innihalda uppleystan kopar
- A1140 Notaðir koparklórið- og koparsýaníðhvatar
- A1150 Aska eðalmálma frá brennslu prentplatna sem eru ekki tilgreindar í skrá B ⁽¹⁾
- A1160 Notaðir blýgeymar, heilir eða brotnir
- A1170 Óflokkaðar, notaðar rafhlöður, þó ekki blöndur rafhlöðna sem eru allar í skrá B. Notaðar rafhlöður sem eru ekki tilgreindar í skrá B og innihalda efnisþætti sem falla undir I. viðauka í þeim mæli að þær teljist hættulegar
- A1180 Notaður raf- eða rafeindabúnaður eða úrgangur úr slíkum búnaði ⁽²⁾, sem í eru íhlutir á borð við rafgeyma og rafhlöður sem eru í skrá A, kvikasilfursofar, gler úr bakskautslömpum og annars konar virkt gler og þéttar með PCB-efni, eða sem er mengaður innihaldsefnum sem eru tilgreind í I. viðauka (t.d. kadmíum, kvikasilfri, blýi, fjöklóruðu bifenyli) í svo miklum mæli að fram kemur einhver þeirra eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka (sjá einnig skylda færslu í skrá B, B1110) ⁽³⁾
- A2. Úrgangur, einkum úr ólífrænum efnisþáttum, sem í geta verið málmar og lífræn efni**
- A2010 Glerúrgangur úr bakskautslömpum og öðru virku gleri
- A2020 Úrgangur úr ólífrænum flúorsamböndum í vökva- eða eðjuformi en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B
- A2030 Notaðir hvatar en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B
- A2040 Úrgangsgifs sem fellur til við ferli í efnaíðnaði og í eru innihaldsefni úr I. viðauka í þeim mæli að það hefur hættulega eiginleika sem eru tilgreindir í III. viðauka (sjá einnig skylda færslu í skrá B, B2080)
- A2050 Úrgangsasbest (ryk og trefjar)
- A2060 Svífaska frá kolakýntum orkuverum sem inniheldur efni tilgreind í I. viðauka í svo miklum styrk að þeir eiginleikar sem eru tilgreindir í III. viðauka koma fram (sjá einnig skylda færslu í skrá B, B2050)

A3. Úrgangur, einkum úr lífrænum efnisþáttum, sem í geta verið málmar og ólífræn efni

- A3010 Úrgangur frá framleiðslu eða vinnslu jarðolíukoks og jarðbiks
- A3020 Notaðar jarðolíur sem henta ekki lengur til upphaflegrar notkunar
- A3030 Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður eðju með blýsamböndum til varnar vélabanki
- A3040 Notaðir varmaflutningsvökvar
- A3050 Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun resína, latexkvoðu, mýkiefna og límefna, þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B4020])
- A3060 Nítrósellulósaúrgangur
- A3070 Úrgangsfenól, fenólsambönd, einnig klórphenól í formi vökva eða eðju
- A3080 Úrgangsetrar, þó ekki þeir sem eru tilgreindir í skrá B
- A3090 Úrgangur sem er duft, aska, eðja og mjöl úr leðri og inniheldur sexgild krómsambönd eða sæfiefni (sjá einnig skylda færslu í skrá B, B3100)
- A3100 Afklippuúrgangur og annar úrgangur úr leðri eða samsetningar úr leðri sem henta ekki til framleiðslu á leðurvörum og innihalda sexgild krómsambönd eða sæfiefni (sjá einnig skylda færslu í skrá B, 3090)
- A3110 Úrgangur frá vinnslu skinnavöru sem inniheldur sexgild krómsambönd, sæfiefni eða smitefni (sjá einnig skylda færslu í skrá B, 3110)
- A3120 Kusk – físléttir efnisþættir frá tætingu
- A3130 Úrgangur lífrænna fosfórsambanda
- A3140 Úrgangur óhalógenaðra, lífrænna leysa en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B
- A3150 Úrgangur halógenaðra, lífrænna leysa
- A3160 Úrgangur eimingarleifa, hvort sem þær eru halógenaðar eða ekki, sem eru ekki vatnskenndar og falla til við endurheimt lífrænna leysa
- A3170 Úrgangur sem fellur til við framleiðslu alifatískra, halógenaðra vetniskolefna (svo sem klórmetans, díklórétans, vínýlklóríðs, vínýlidenklóríðs, allýlklóríðs og epíklórhydriðs)
- A3180 Úrgangur, efni og hlutir sem innihalda, eru úr eða eru menguð fjölklóruðu bifenyli (PCB), fjölklóruðu terfenýli (PCT), fjölklóruðu naftalíni (PCN) eða fjölbrómuðu bifenyli (PBB) eða öðrum fjölbrómuðum hliðstæðum þessara efnasambanda í styrk sem er 50 mg/kg eða meiri ⁽⁴⁾
- A3190 Tjörukenndar leifar (þó ekki asfaltsement) sem fellur til við hreinsun, eimingu og hvers kyns hitasundrun lífrænna efna

A4. Úrgangur sem getur innihaldið annaðhvort ólífræna eða lífræna efnisþætti

- A4010 Úrgangur frá framleiðslu, vinnslu og notkun lyfjavara en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B
- A4020 Klínískur úrgangur og skyldur úrgangur, þ.e. úrgangur, sem fellur til við lækningar, hjúkrun, tannlækningar, dýralækningar eða svipaða starfsemi, og úrgangur sem fellur til á sjúkrahúsum og svipuðum stofnunum við rannsóknir eða meðhöndlun sjúklinga eða við rannsóknarverkefni
- A4030 Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun lífeyða og plöntulyfja, einnig úrgangur varnarefna og illgresiseyða sem uppfylla ekki forskrift, eru komin fram yfir fyrningardagsetningu ⁽⁵⁾ eða henta ekki til upphaflegrar notkunar
- A4040 Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun viðarvarnarefna ⁽⁶⁾
- A4050 Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:
- ólífrænum sýaníðum, þó ekki leifum með eðalmálmum í föstu formi sem innihalda snefil af ólífrænum sýaníðum
 - lífrænum sýaníðum

- A4060 Úrgangur sem er blanda olíu og vatns, vetniskolefna og vatns, ýrulausnir
- A4070 Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun prentlita, leysilita, fastlita, málningar, lakks og fernisolíu, þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B (sjá einnig skylda færslu í skrá B, B4010)
- A4080 Sprengifimur úrgangur (þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B)
- A4090 Úrgangur súrra eða basískra lausna, annar en sá sem er tilgreindur í samsvarandi færslu í skrá B (sjá einnig skylda færslu í skrá B, B2120)
- A4100 Úrgangur frá hreinsibúnaði fyrir mengað loft í iðnaðarstarfsemi en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B
- A4110 Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:
— hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra dibensófúrana
— hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra dibensódíoxína
- A4120 Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður peroxíðum
- A4130 Notaðar umbúðir og ílát sem innihalda efni sem eru tilgreind í I. viðauka í þeim styrk að fram koma hættulegir eiginleikar sem eru tilgreindir í III. viðauka
- A4140 Úrgangur sem inniheldur eða sem í eru íðefni sem uppfylla ekki forskrift eða eru komin fram yfir fyrningardagsetningu ⁽⁵⁾ og svara til flokkunar í I. viðauka og hafa hættulega eiginleika sem eru tilgreindir í III. viðauka
- A4150 Úrgangur íðefna sem fellur til við rannsóknir og þróunarstarf eða kennslu og sem hefur ekki verið sanngreindur og/eða er nýr og áhrif hans á heilbrigði manna og/eða umhverfið eru ekki þekkt
- A4160 Notuð, virk kol sem eru ekki tilgreind í skrá B (sjá einnig skylda færslu í skrá B, B2060)

Skrá B (IX. viðauki við Basel-samninginn)

B1. Málmúrgangur og úrgangur sem inniheldur málma

- B1010 Úrgangur málma og málmblandna í formi sem tvístrast ekki:
— eðalmálmur (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur)
— rusl úr járni og stáli
— koparrusl
— nikkeldrusl
— álrusl
— sinkrusl
— tinrusl
— volframrusl
— mólýbdenrusl
— tantalusl
— magnesíumrusl
— kóbaltusl
— bismútusl
— títanrusl
— sirkonrusl
— manganrusl
— germaníumrusl
— vanadíumrusl
— hafnium-, indíum-, níóbíum-, reníum- og gallíumrusl
— þóríumrusl
— lantaníðarusl
- B1020 Hreint, ómengað málmrusl, einnig málmblöndur, sem fullunnið hráefni (þynnur, plötur, bitar, stengur o.s.frv.):
— antímonrusl
— beryllíumrusl
— kadmíumrusl
— blýrusl (þó ekki blýgeymar)
— selenrusl
— tellúrusl

- B1030 Leifar sem innihalda torbrædda málma
- B1040 Rusl frá tækjabúnaði raforkuvera sem er ekki mengað smurolíu, PCB eða PCT í þeim mæli að það teljist hættulegt
- B1050 Þungur hluti blandaðra málma, annarra en járn, sem inniheldur ekki efni tilgreind í I. viðauka í svo miklum styrk að fram komi eiginleikar sem tilgreindir eru í III. viðauka ⁽⁷⁾
- B1060 Úrgangur úr seleni og tellúri sem frumefni í málmmformi, einnig duft
- B1070 Úrgangur úr kopar og koparblöndum í tvístranlegu formi, svo fremi hann innihaldi ekki efnisþætti sem eru tilgreindir í I. viðauka í þeim mæli að fram komi eiginleikar sem eru tilgreindir í III. viðauka
- B1080 Sinkaska og leifar, einnig málmblönduúrgangur með sinki sem getur tvístrast, nema sá úrgangur sem í eru efnisþættir sem tilgreindir eru í I. viðauka í svo miklum styrk að fram komi eiginleikar sem eru tilgreindir í III. viðauka eða fram komi hættueiginleiki H 4.3 ⁽⁸⁾
- B1090 Notaðar rafhlöður sem uppfylla forskriftir, þó ekki þær sem innihalda blý, kadmíum eða kvikasilfur
- B1100 Úrgangur sem inniheldur málma og fellur til við bræðslu og hreinsun málma:
- harðsinksúrgangur
 - gjall sem inniheldur sink:
 - galvanhúðunargjall, yfirborð (> 90% Zn)
 - galvanhúðunargjall, botn (> 92% Zn)
 - gjall sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn)
 - sinkgjall sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn)
 - sinkskúm
 - álskúm, þó ekki saltgjall
 - gjall frá koparvinnslu, ætlað til frekari vinnslu eða hreinsunar, sem inniheldur ekki arsen, blý eða kadmíum í þeim mæli að fram komi hættueiginleikar sem tilgreindir eru í III. viðauka
 - úrgangur úr eldföstum föðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars
 - gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar
 - tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin
- B1110 Raf- og rafeindabúnaður:
- rafeindabúnaður, eingöngu úr málmmum eða málmblöndum
 - úrgangur eða rusl úr raf- eða rafeindabúnaði ⁽⁹⁾ (einnig prentplötur), sem ekki eru í íhlutir á borð við rafgeyma og rafhlöður sem eru í skrá A, kvikasilfursrofar, gler úr bakskaustslömpum og annars konar virkt gler og þéttar með PCB-efni, eða sem er ekki mengaður innihaldsefnum sem eru tilgreind í I. viðauka (t.d. kadmíum, kvikasilfri, blýi, fjöklóruðu bifényli), eða sem þessi efni hafa verið fjarlægð úr, í svo miklum mæli að fram kemur einhver þeirra eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A1180)
 - raf- og rafeindabúnaður (einnig prentplötur, rafeindaíhlutir og vírar) ætlaður beint til endurnotkunar ⁽¹⁰⁾ og ekki til endurvinnslu eða endanlegrar förgunar ⁽¹¹⁾
- B1120 Notaðir hvatar, þó ekki vökvar sem notaðir hafa verið sem hvatar, sem innihalda eitthvert af eftirfarandi efnum:
- hliðarmálmur, nema úrgangshvatar (notaðir hvatar, notaðir hvatar í fljótandi formi eða aðrir hvatar, í skrá A: skandíum, vanadíum, mangan, kóbalt, kopar, yttríum, níóbíum, hafníníum, volfram, títan, króm, járn, níkkel, sink, sirkon, mólýbden, tantal, reníum
 - lantaníðar: lantan, praseódým, samaríum, gadólíníum, dysprósíum, erbíum, ytterbíum, séríum, neódým, evrópíum, terbíum, hólmíum, túlím, lútetím
- B1130 Hreinsaðir, notaðir hvatar sem í eru eðalmálmur
- B1140 Leifar í föstu formi með eðalmálmmum sem innihalda snefil af ólífrænum sýaníðum
- B1150 Úrgangur eðalmálma og -málmblandna (gulls, silfurs, platínuflokksins, þó ekki kvikasilfurs) í tvístranlegu en ekki fljótandi formi í viðeigandi umbúðum og með viðeigandi merkingu
- B1160 Aska eðalmálma frá brennslu prentplatna (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A1150)
- B1170 Aska með eðalmálmmum frá brennslu ljósmyndafilmna
- B1180 Úrgangur ljósmyndafilmna sem í eru silfurhalið og silfurmálmur

- B1190 Úrgangur ljósmyndapappírs sem í eru silfurhalið og silfurmálmur
- B1200 Kornað gjall sem fellur til við framleiðslu járn og stáls
- B1210 Gjall sem fellur til við framleiðslu járn og stáls, einnig gjall sem TiO_2 og vanadíum er unnið úr
- B1220 Gjall frá sinkframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarstaðla (t.d. DIN 4301), einkum ætlað til notkunar í byggingar
- B1230 Eldhúð sem fellur til við framleiðslu járn og stáls
- B1240 Eldhúð úr koparoxíði
- B2. Úrgangur, einkum úr ólífrænum efnisþáttum, sem í geta verið málmar og lífræn efni**
- B2010 Úrgangur frá námuvinnslu í formi sem tvístrast ekki:
- náttúrlegur grafitúrgangur
 - úrgangur úr flögusteini, einnig grófhöggvinn eða einungis sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti
 - glimmerúrgangur
 - lefsít-, nefelín- og nefelínsýenítúrgangur
 - feldspatúrgangur
 - flússpatúrgangur
 - fastur kísilúrgangur, þó ekki sá sem er notaður í málmsteypuvinnslu
- B2020 Glerúrgangur í formi sem tvístrast ekki:
- glerbrot og annar úrgangur og rusl úr gleri, að undanskildu gleri frá bakskautslömpum og öðru virku gleri
- B2030 Keramikúrgangur í formi sem tvístrast ekki:
- úrgangur og rusl úr keramikmelmi
 - trefjar, að stofni úr keramik, ót.a.
- B2040 Annar úrgangur sem inniheldur einkum ólífræna efnisþætti:
- kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs
 - gifspötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga
 - gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarstaðla (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun
 - brennisteinn sem fast efni
 - kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamiðs (með pH lægra en 9)
 - natríum-, kalíum- og kalsíumklóríð
 - kísilkol (kísilkarbítur)
 - steinsteypubrot
 - glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum
- B2050 Svífaska frá kolakýntum orkuverum, ekki tilgreind í skrá A (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A2060)
- B2060 Notuð, virk kol sem falla til við meðhöndlun drykkjarvatns og vinnsluferli í matvælaíðnaði og vítamínframleiðslu (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A4160)
- B2070 Kalsíumflúoríðeðja
- B2080 Gifsúrgangur frá vinnsluferlum í efnaíðnaði, ekki tilgreindur í skrá A (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A2040)
- B2090 Forskautsstubbar frá stál- eða álframleiðslu úr jarðolíukoxi eða jarðbiki og hreinsaðir samkvæmt venjulegum iðnaðarforskriftum (þó ekki forskautsstubbar frá klóralkalírafgreiningu og málmvinnslu)

- B2100 Úrgangur álhýdrata og súrals og leifar frá súralsframleiðslu, þó ekki slík efni sem eru notuð við hreinsun reyks, hnattfellingu eða síunarferli
- B2110 Báxitleifar („rauð eðja“) (stillt við pH undir 11,5)
- B2120 Úrgangur súrra eða basískra lausna með pH yfir 2 eða undir 11,5 sem er hvorki tærandi né á annan hátt hættulegur (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A4090)
- B3. Úrgangur, einkum úr lífrænum efnisþáttum, sem í geta verið málmar og ólífræn efni**
- B3010 Plastúrgangur
- Eftirfarandi plastefni eða blanda eftirfarandi plastefna sem framleidd eru samkvæmt forskrift, svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi
- plastrusl úr óhalógenuðum fjölfiðum og samfjölfiðum, þ.m.t. en ekki einskorðað við eftirfarandi ⁽¹²⁾:
 - etýlen
 - stýren
 - pólýprópýlen
 - pólýetýlentereftalat
 - akrýlnitríl
 - bútadíen
 - pólýasetól
 - pólýamíð
 - pólýbútýlentereftalat
 - pólýkarbonöt
 - pólýetrar
 - pólýfenýlensúlfíð
 - akrýlfjölfiður
 - alkanar C10 – C13 (mýkiefni)
 - pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni)
 - pólýsiloxón
 - pólýmetýlmetakrýlat
 - pólývinýlalkóhól
 - pólývinýlbútýral
 - pólývinýlasetat
 - hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu, m.a. eftirfarandi:
 - þvagefnisformaldehýðresín
 - fenólformaldehýðresín
 - melamínformaldehýðresín
 - epoxýresín
 - alkýðresín
 - pólýamíð
 - eftirfarandi úrgangur flúraðra fjölfiða ⁽¹³⁾:
 - perflúoretýlen/-própýlen (FEP)
 - perflúoralkoxýalkan (PFA)
 - perflúoralkoxýalkan (MFA)
 - pólývinýlflúoríð (PVF)
 - pólývinýlidenflúoríð (PVDF)
- B3020 Úrgangur úr pappír, pappa og pappírsvörum
- Eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð hættulegum úrgangi:
- úrgangur og rusl úr pappír og pappa úr:
- óbleiktum pappír eða pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa
 - annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu deigi, ekki gegnlitaður
 - pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu deigi (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)
 - annað, m.a. en ekki einvörðungu: 1) plasthúðaður pappi og 2) óflokkað rusl

B3030 Textílúrgangur

Eftirfarandi efni sem framleidd eru samkvæmt forskrift, svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi:

- silkiúrgangur (einnig púpuhýði sem henta ekki til hespunar, garnúrgangur og forkembd textílefni):
 - hvorki kembdur né greiddur
 - annað
- úrgangur úr ull eða fin- eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni:
 - afkembur úr ull eða fingerðu dýrahári
 - annar úrgangur úr ull eða fingerðu dýrahári
 - úrgangur úr grófgerðu dýrahári
- baðmullarúrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni):
 - garnúrgangur (einnig úrgangur þráða)
 - forkembd textílefni
 - annað
- hörruddi og -úrgangur
- hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr hampi (*Cannabis sativa* L.)
- hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr jútu og annars konar bastrefjum (nema hör, hampi og ramí)
- hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr sisalhampi og annars konar textíltrefjum úr plöntum af ættkvíslinni *Agave*
- hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr kókostrefjum
- hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr manilahampi (*Musa textilis* Nee)
- hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr ramí og annars konar textíltrefjum úr jurtaríkinu, ót.a.
- úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitrefjum:
 - úr tilbúnum (efnasmiðuðum) trefjum
 - úr gervitrefjum
- notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur
- notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum:
 - flokkað
 - annað

B3040 Gúmmiúrgangur

Eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi:

- úrgangur og rusl úr harðgúmmí (t.d. ebónít)
- annar gúmmiúrgangur (þó ekki slíkur úrgangur tilgreindur annars staðar)

B3050 Ómeðhöndlaður korkur og viðarúrgangur:

- viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd
- korkúrgangur: brotinn, kornaður eða malaður korkur

B3060 Úrgangur sem fellur til við matvælaiðnað landbúnaðarvara, svo fremi hann sé ekki smitvirkur:

- vínreggjar
- þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fóður, ót.a.
- degas: leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum
- bein eða sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínhreinsuð
- fiskúrgangur
- hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum
- annar úrgangur sem fellur til í matvælaiðnaði landbúnaðarvara, nema aukaafurðir sem fullnægja innlendum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fóður

- B3070 Eftirfarandi úrgangur:
- úrgangur úr mannshári
 - hálmúrgangur
 - sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fóður
- B3080 Afskurður og rusl úr gúmmí
- B3090 Afklippur og annar úrgangur úr leðri eða samsetningum úr leðri sem henta ekki til framleiðslu á leðurvörum, þó ekki leðureðja, sem innihalda ekki sexgild krómsambönd eða sæfiefni (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A 3100)
- B3100 Duft, aska, eðja eða mjöl úr leðri sem ekki eru í sexgild krómsambönd eða sæfiefni (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A3090)
- B3110 Úrgangur frá vinnslu skinnavöru sem inniheldur hvorki sexgild krómsambönd, sæfiefni né smitefni (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A3110)
- B3120 Matarlitaúrgangur
- B3130 Úrgangsetrafjölliður og hættulausar úrgangsetraeinliður sem peroxíð geta ekki myndast úr
- B3140 Notaðir hjólbarðar, þó ekki þeir sem meðhöndla skal skv. IV. viðauka A

B4. Úrgangur sem getur innihaldið annaðhvort ólífræna eða lífræna efnisþætti

- B4010 Úrgangur, að mestu úr vatns- eða latexblandaðri málningu, prentlitum og hörðnuðu lakki sem inniheldur ekki lífræna leysa, þungmálma eða sæfiefni í þeim mæli að þessi efni teljist hættuleg (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A4070)
- B4020 Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun resína, latexkvoðu, mýkiefna og límeftna sem eru ekki tilgreind í skrá A, eru án leysa og annarra mengandi efna þannig að þau hafa ekki þá eiginleika sem eru tilgreindir í III. viðauka, þ.e. eru vatnsblönduð, eða lím að stofni til úr kasínsterkju, dextríni, sellulósaetrum eða pólývínýlalkóhólum (sjá einnig skylda færslu í skrá A, A3050)
- B4030 Notaðar, einnota myndavélar með rafhlöðum sem eru ekki tilgreindar í skrá A

⁽¹⁾ Athugið að í mótvarandi færslu í skrá B (B 1160) er engin undanþága tilgreind.

⁽²⁾ Þessi færsla nær ekki yfir rusl frá tækjabúnaði raforkuvera.

⁽³⁾ Styrkur PCB er 50 mg/kg eða meiri.

⁽⁴⁾ Styrkur, sem nemur 50 mg/kg, telst alþjóðlega viðurkennd viðmiðunarmörk fyrir allan úrgang. Mörg ríki hafa þó sett strangari viðmiðunarmörk (t.d. 20 mg/kg) fyrir tiltekinn úrgang.

⁽⁵⁾ „Kominn fram yfir fyrningardagsetningu“ merkir að notkun á sér ekki stað fyrr en eftir þá fyrningardagsetningu sem framleiðandinn hefur tilgreint.

⁽⁶⁾ Þessi færsla nær ekki til timburs sem hefur verið meðhöndlað með viðarvarnarefnum.

⁽⁷⁾ Athugið að jafnvel þótt í upphafi sé um að ræða litla mengun efna, sem eru tilgreind í I. viðauka, getur styrkur slíkra efna í síðari ferlum, m.a. endurvinnslu, aukist umtalsvert í einstökum þáttum.

⁽⁸⁾ Mál, er varða sinkösku, eru sem stendur í endurskoðun og ráðstefna Sameinuðu þjóðanna um viðskipti og þróunarmál (UNCTAD) hefur mælt til þess að sinkaska skuli ekki teljast hættulegur úrgangur.

⁽⁹⁾ Þessi færsla nær ekki yfir rusl frá tækjabúnaði raforkuvera.

⁽¹⁰⁾ Endurnotkun getur verið fölginn í viðgerð, endurnýjun eða uppfærslu en ekki í viðtækri endursamsetningu.

⁽¹¹⁾ Í sumum löndum eru þessi efni ekki talin úrgangur þegar þau eru ætluð til beinnar endurnotkunar.

⁽¹²⁾ Gengið er út frá því að slíkt rusl sé fjölíðað til fulls.

⁽¹³⁾ — Rusl frá neytendum fellur ekki undir þessa færslu.

— Úrgangurinn má ekki vera blandaður.

— Taka skal tillit til vandamála sem upp koma vegna opinnar brennslu.

2. HLUTI

Úrgangur sem skráður er í ákvörðun 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4 mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EEB um hættulegan úrgang

02 00 00	ÚRGANGUR FRÁ LANDBÚNAÐI, GARÐYRKJU, VEIÐUM, FISKVEIÐUM, ELDI OG RÆKTUN Í SJÓ OG VATNI, MATVÆLAÐNAÐI OG MAVÆLAVINNSLU
02 01 00	Úrgangur frá frumframleiðslu
02 01 05	Úrgangur sem inniheldur iðefni úr landbúnaði
03 00 00	ÚRGANGUR FRÁ TIMBURVINNSLU OG FRAMLEIÐSLU Á PAPPÍR, PAPPÁ, PAPPÍRSDEIGI, VIÐARÞILJUM OG HÚSGÖGNUM
03 02 00	Úrgangur frá viðarvarnarefnum
03 02 01	Óhalógenuð, lífræn viðarvarnarefni
03 02 02	Klórlifræn viðarvarnarefni
03 02 03	Málmlífræn viðarvarnarefni
03 02 04	Ólífræn viðarvarnarefni
04 00 00	ÚRGANGUR FRÁ LEÐUR- OG TEXTÍLÍÐNAÐI
04 01 00	Úrgangur frá leðuriðnaði
04 01 03	Úrgangur frá fituhreinsun, sem inniheldur leysa, án vökvaþasa
04 02 00	Úrgangur frá textíliðnaði
04 02 11	Halógenaður úrgangur frá úrvinnslu og lokameðhöndlun
05 00 00	ÚRGANGUR FRÁ JARÐOLÍUHREINSUN, HREINSUN Á JARÐGASI OG HITASUNDRUN KOLA
05 01 00	Olíueðja og fastur úrgangur
05 01 03	Eðja úr botni tanka
05 01 04	Súr alkýleðja
05 01 05	Olía sem lekið hefur út
05 01 07	Súr tjara
05 01 08	Önnur tjara
05 04 00	Notaður síunarleir
05 04 01	Notaður síunarleir
05 06 00	Úrgangur frá hitasundrun kola
05 06 01	Súr tjara
05 06 03	Önnur tjara
05 07 00	Úrgangur frá hreinsun á jarðgasi
05 07 01	Eðja sem inniheldur kvikasilfur
05 08 00	Úrgangur frá endurmyndun olíu
05 08 01	Notaður síunarleir
05 08 02	Súr tjara
05 08 03	Önnur tjara
05 08 04	Vatnskenndur, fljótandi úrgangur frá endurmyndun olíu
06 00 00	ÚRGANGUR FRÁ ÓLÍFRÆNUM EFNAFERLUM
06 01 00	Súrar úrgangslausrir
06 01 01	Brennisteinssýra og brennisteinstvísýrlingur
06 01 02	Saltsýra
06 01 03	Flússýra
06 01 04	Fosfórsýra og fosfórsýrlingur

06 01 05	Saltpéturssýra og saltpéturssýrlingur
06 01 99	Úrgangur sem er ekki tilgreindur með öðrum hætti
06 02 00	Basískar úrgangslausrir
06 02 01	Kalsíumhýdroxíð
06 02 02	Sódi
06 02 03	Ammoníak
06 02 99	Úrgangur sem er ekki tilgreindur með öðrum hætti
06 03 00	Úrgangssölt og lausrir þeirra
06 03 11	Sölt og saltlausrir sem innihalda sýaníð
06 04 00	Úrgangur sem inniheldur málma
06 04 02	Málmsölt (nema 06 03 00)
06 04 03	Úrgangur sem inniheldur arsen
06 04 04	Úrgangur sem inniheldur kvikasilfur
06 04 05	Úrgangur sem inniheldur aðra þungmálma
06 07 00	Úrgangur frá efnaferlum með halógensamböndum
06 07 01	Úrgangur sem inniheldur asbest frá rafgreiningu
06 07 02	Virk kol úr klórframleiðslu
06 13 00	Úrgangur frá öðrum ólífrænum efnaferlum
06 13 01	Ólífræn varnarefni, sæfiefni og viðarvarnarefni
06 13 02	Notað, virkt kolefni (nema 06 07 02)
07 00 00	ÚRGANGUR FRÁ LÍFRÆNUM EFNAFERLUM
07 01 00	Úrgangur frá framleiðslu, lögum, dreifingu og notkun á lífrænum grunníðefnum
07 01 01	Vatnskenndar þvottalausrir og stofnalausrir
07 01 03	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausrir og stofnalausrir
07 01 04	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausrir og stofnalausrir
07 01 07	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
07 01 08	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
07 01 09	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
07 01 10	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
07 02 00	Úrgangur frá framleiðslu, lögum, dreifingu og notkun plastefna, gervigúmmis og gervitrefja
07 02 01	Vatnskenndar þvottalausrir og stofnalausrir
07 02 03	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausrir og stofnalausrir
07 02 04	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausrir og stofnalausrir
07 02 07	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
07 02 08	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
07 02 09	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
07 02 10	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
07 03 00	Úrgangur frá framleiðslu, lögum, dreifingu og notkun á lífrænum leysilítum og fastlítum (þó ekki 06 11 00)
07 03 01	Vatnskenndar þvottalausrir og stofnalausrir
07 03 03	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausrir og stofnalausrir
07 03 04	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausrir og stofnalausrir
07 03 07	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
07 03 08	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum

- 07 03 09 Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 03 10 Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 04 00 **Úrgangur frá framleiðslu, lögun, geymslu og notkun á lífrænum varnarefnum (nema 02 01 05)**
- 07 04 01 Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 04 03 Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 04 04 Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 04 07 Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
- 07 04 08 Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
- 07 04 09 Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 04 10 Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 05 00 **Úrgangur frá framleiðslu, lögun, dreifingu og notkun lyfja**
- 07 05 01 Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 05 03 Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 05 04 Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 05 07 Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
- 07 05 08 Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
- 07 05 09 Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 05 10 Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 06 00 **Úrgangur frá framleiðslu, lögun, dreifingu og notkun á feiti, fitu, sápu, þvottaefni, sótthreinsandi efni og snyrtivörum**
- 07 06 01 Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 06 03 Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 06 04 Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 06 07 Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
- 07 06 08 Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
- 07 06 09 Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 06 10 Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 07 00 **Úrgangur frá framleiðslu, lögun, dreifingu og notkun á iðefnum og efnavörum sem eru ekki tilgreind með öðrum hætti**
- 07 07 01 Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 07 03 Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 07 04 Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
- 07 07 07 Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
- 07 07 08 Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
- 07 07 09 Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
- 07 07 10 Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
- 08 00 00 **ÚRGANGUR FRÁ FRAMLEIÐSLU, LÖGUN, DREIFINGU OG NOTKUN Á EFNUM TIL YFIRBORÐSMEDFERÐAR (MÁLNINGU, LAKKI, GLERKENNDU SMELTLAKKI), LÍMI, ÞÉTTIEFNUM OG PRENTLITUM**
- 08 01 00 **Úrgangur frá framleiðslu, lögun, geymslu og notkun málningar og lakks**
- 08 01 01 Úrgangsmálning og -lakk sem í eru halógenaðir leysar
- 08 01 02 Úrgangsmálning og -lakk sem í eru engir halógenaðir leysar
- 08 01 06 Eðja sem fellur til þegar málning eða lakk er fjarlægð og inniheldur halógenaða leysa
- 08 01 07 Eðja sem fellur til þegar málning eða lakk er fjarlægð og inniheldur enga halógenaða leysa
- 08 03 00 **Úrgangur frá framleiðslu, lögun, dreifingu og notkun prentlita**

- 08 03 01 Úrgangsprentlitir sem innihalda halógenaða leysa
- 08 03 02 Úrgangsprentlitir sem innihalda enga halógenaða leysa
- 08 03 05 Prentlitaeðja sem inniheldur halógenaða leysa
- 08 03 06 Prentlitaeðja sem inniheldur enga halógenaða leysa
- 08 04 00 **Úrgangur frá framleiðslu, lögum, geymslu og notkun lím- og þéttiefna (einnig vatnspéttiefni)**
- 08 04 01 Úrgangur lím- og þéttiefna sem inniheldur halógenaða leysa
- 08 04 02 Úrgangur lím- og þéttiefna sem inniheldur enga halógenaða leysa
- 08 04 05 Lím- og þéttiefnaeðja sem inniheldur halógenaða leysa
- 08 04 06 Lím- og þéttiefnaeðja sem inniheldur enga halógenaða leysa
- 09 00 00 **ÚRGANGUR FRÁ LJÓSMYNDAIÐNAÐI**
- 09 01 00 **Úrgangur frá ljósmyndaiðnaði**
- 09 01 01 Vatnsblandaðir framköllunarvökvar og -hvatar
- 09 01 02 Vatnsblandaðir framköllunarvökvar fyrir offsetplötur
- 09 01 03 Leysiblandaðir framköllunarvökvar
- 09 01 04 Festivökvar
- 09 01 05 Lausnir og festiefnalausnir til bleikingar
- 09 01 06 Úrgangur sem verður til við hreinsun á staðnum á úrgangi frá ljósmyndaiðnaði og inniheldur silfur
- 10 00 00 **ÓLÍFRÆNN ÚRGANGUR FRÁ VARMAFERLUM**
- 10 01 00 **Úrgangur frá orkuverum og öðrum brennsluverum (nema 19 00 00)**
- 10 01 04 Svífaska frá oliubrennslu
- 10 01 09 Brennisteinssýra
- 10 03 00 **Úrgangur frá álbræðslu**
- 10 03 01 Tjara og annar úrgangur sem inniheldur kolefni frá framleiðslu forskauta
- 10 03 03 Skúm
- 10 03 04 Gjall sem fellur til við fyrstu bræðslu/hvitt gjall
- 10 03 07 Kerbrot
- 10 03 08 Saltgjall úr annarri bræðslu
- 10 03 09 Svart gjall úr annarri bræðslu
- 10 03 10 Úrgangur frá meðferð saltgjalls og svarts gjalls
- 10 04 00 **Úrgangur frá blýbræðslu**
- 10 04 01 Gjall (fyrsta og önnur bræðsla)
- 10 04 02 Gjall og skúm (fyrsta og önnur bræðsla)
- 10 04 03 Kalsíumarsenat
- 10 04 04 Ryk frá hreinsun reyks
- 10 04 05 Aðrar agnir og ryk
- 10 04 06 Fastur úrgangur frá hreinsun reyks
- 10 04 07 Eðja frá hreinsun reyks
- 10 05 00 **Úrgangur frá sinkbræðslu**
- 10 05 01 Gjall (fyrsta og önnur bræðsla)
- 10 05 02 Gjall og skúm (fyrsta og önnur bræðsla)
- 10 05 03 Ryk frá hreinsun reyks
- 10 05 05 Fastur úrgangur frá hreinsun reyks
- 10 05 06 Eðja frá hreinsun reyks

- 10 06 00 **Úrgangur frá koparbræðslu**
- 10 06 03 Ryk frá hreinsun reyks
- 10 06 05 Úrgangur frá hreinsun með rafgreiningu
- 10 06 06 Fastur úrgangur frá hreinsun reyks
- 10 06 07 Eðja frá hreinsun reyks
- 11 00 00 **ÓLÍFRÆNN ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA FRÁ MÁLMVINNSLU OG YFIRBORÐS-MEÐFERÐ MÁLMA; VINNSLA MÁLMA ANNARRA EN JÁRNS ÚR VATNSLAUSN**
- 11 01 00 **Fljótandi úrgangur og eðja frá málmmeðhöndlun og yfirborðsmeðferð málma (t.d. galvanhúðun, sinkhúðun, sýruböðun, ætingu, fosfatmeðferð og alkalífítuhreinsun)**
- 11 01 01 Sýaníðúrgangur (basískur) sem inniheldur þungmálma, aðra en króm
- 11 01 02 Sýaníðúrgangur (basískur) sem inniheldur enga þungmálma
- 11 01 03 Úrgangur sem inniheldur króm en ekki sýaníð
- 11 01 05 Sýrubaðlausnir
- 11 01 06 Sýrur sem eru ekki tilgreindar með öðrum hætti
- 11 01 07 Basar sem eru ekki tilgreindir með öðrum hætti
- 11 01 08 Eðja frá fosfatmeðferð
- 11 02 00 **Úrgangur frá vinnslu málma, annarra en járns, úr vatnslausn**
- 11 02 02 Eðja frá vinnslu sinks úr vatnslausn (einnig jarósít, götít)
- 11 03 00 **Eðja og fastur úrgangur frá herslu**
- 11 03 01 Úrgangur sem inniheldur sýaníð
- 11 03 02 Annar úrgangur
- 12 00 00 **ÚRGANGUR FRÁ MÓTUN OG YFIRBORÐSMEÐFERÐ MÁLMA OG PLASTEFNA**
- 12 01 00 **Úrgangur frá mótun (einnig við að smíða, logsjóða, pressa, draga út, renna, skera og sverfa)**
- 12 01 06 Úrgangur úr snittolíu sem inniheldur halógen (ekki í ýrulausn)
- 12 01 07 Úrgangur úr snittolíu án halógena (ekki í ýrulausn)
- 12 01 08 Úrgangur úr snittolíuýrulausnum sem inniheldur halógen
- 12 01 09 Úrgangur úr snittolíuýrulausnum án halógena
- 12 01 10 Tilbúin snittolía
- 12 01 11 Eðja sem fellur til við vélavinnslu
- 12 01 12 Notað vax og feiti
- 12 03 00 **Úrgangur frá fítuhreinsun með vatni og gufu (nema 11 00 00)**
- 12 03 01 Vatnskenndar þvottalausnir
- 12 03 02 Úrgangur frá fítuhreinsun með gufu
- 13 00 00 **OLÍUÚRGANGUR (nema matarolía, 05 00 00 og 12 00 00)**
- 13 01 00 **Úrgangsvökvakerfisolíur og -hemlavökvar**
- 13 01 01 Vökvakerfisolíur sem innihalda PCB eða PCT
- 13 01 02 Aðrar klóraðar vökvakerfisolíur (ekki í ýrulausn)
- 13 01 03 Óklóraðar vökvakerfisolíur (ekki í ýrulausn)
- 13 01 04 Klóraðar ýrulausnir
- 13 01 05 Óklóraðar ýrulausnir
- 13 01 06 Vökvakerfisolíur sem innihalda aðeins jarðolíu
- 13 01 07 Aðrar vökvakerfisolíur
- 13 01 08 Hemlavökvar

- 13 02 00 **Vélar-, gír- og smurolíuúrgangur**
- 13 02 01 Klóraðar vélar-, gír- og smurolíur
- 13 02 02 Óklóraðar vélar-, gír- og smurolíur
- 13 02 03 Aðrar vélar-, gír- og smurolíur
- 13 03 00 **Einangrunar- eða varmaflutningsolíuúrgangur og aðrir úrgangsvökvar**
- 13 03 01 Einangrunar- eða varmaflutningsolíur og aðrir vökvar sem innihalda PCB eða PCT
- 13 03 02 Aðrar klóraðar einangrunar- og varmaflutningsolíur og aðrir vökvar
- 13 03 03 Óklóraðar einangrunar- og varmaflutningsolíur og aðrir vökvar
- 13 03 04 Tilbúnar einangrunar- og varmaflutningsolíur og aðrir tilbúnir vökvar
- 13 03 05 Einangrunar- og varmaflutningsjarðolíur
- 13 04 00 **Kjalsogsolíur**
- 13 04 01 Kjalsogsolíur frá skipaumferð á skipgengum vatnaleiðum
- 13 04 02 Kjalsogsolíur frá móttökustöðvum fyrir slíkar olíur
- 13 04 03 Kjalsogsolíur frá annarri skipaumferð
- 13 05 00 Innihald úr olíuskiljum
- 13 05 01 Fastur úrgangur úr olíuskiljum
- 13 05 02 Eðja úr olíuskiljum
- 13 05 03 Eðja úr eðjuskiljum
- 13 05 04 Afseltunareðja eða ýrulausnir
- 13 05 05 Aðrar ýrulausnir
- 13 06 00 **Olíuúrgangur sem er ekki tilgreindur með öðrum hætti**
- 13 06 01 Olíuúrgangur sem er ekki tilgreindur með öðrum hætti
- 14 00 00 **ÚRGANGUR LÍFRÆNNA EFNA SEM NOTUÐ ERU SEM LEYSAR (nema 07 00 00 og 08 00 00)**
- 14 01 00 **Úrgangur frá fituhreinsun málma og viðhaldi véla**
- 14 01 01 Klórflúorkolefni
- 14 01 02 Aðrir halógenaðir leysar og leysiblöndur
- 14 01 03 Aðrir leysar og leysiblöndur
- 14 01 04 Vatnskenndar leysiblöndur sem innihalda halógen
- 14 01 05 Vatnskenndar leysiblöndur sem ekki innihalda halógena
- 14 01 06 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur halógenaða leysa
- 14 01 07 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur ekki halógenaða leysa
- 14 02 00 **Úrgangur frá hreinsun textíla og fituhreinsun náttúrlegra afurða**
- 14 02 01 Halógenaðir leysar og leysiblöndur
- 14 02 02 Leysiblöndur eða lífrænir vökvar án halógenaðra leysa
- 14 02 03 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur halógenaða leysa
- 14 02 04 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur aðra leysa
- 14 03 00 **Úrgangur frá rafeindaiðnaði**
- 14 03 01 Klórflúorkolefni
- 14 03 02 Aðrir halógenaðir leysar
- 14 03 03 Leysar og leysiblöndur án halógenaðra leysa
- 14 03 04 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur halógenaða leysa
- 14 03 05 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur aðra leysa

- 14 04 00 **Úrgangur frá kælivökum, froðu- eða úðadrifefnum**
- 14 04 01 Klórflúorkolefni
- 14 04 02 Aðrir halógenaðir leysar og leysiblöndur
- 14 04 03 Aðrir leysar og leysiblöndur
- 14 04 04 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur halógenaða leysa
- 14 04 05 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur aðra leysa
- 14 05 00 **Úrgangur frá endurheimtum leysum og kælivökva (dreggjjar)**
- 14 05 01 Klórflúorkolefni
- 14 05 02 Halógenaðir leysar og leysiblöndur
- 14 05 03 Aðrir leysar og leysiblöndur
- 14 05 04 Eðja sem inniheldur halógenaða leysa
- 14 05 05 Eðja sem inniheldur aðra leysa
- 16 00 00 **ÚRGANGUR SEM ER EKKI TILGREINDUR MEÐ ÖÐRUM HÆTTI Í SKRÁNNI**
- 16 02 00 **Aflagður búnaður og tættar leifar**
- 16 02 01 Spennubreytar og þéttar sem innihalda PCB eða PCT
- 16 04 00 **Sprengiefnaúrgangur**
- 16 04 01 Skotfæraúrgangur
- 16 04 02 Flugeldaúrgangur
- 16 04 03 Annar úrgangur frá sprengiefnum
- 16 06 00 **Rafhlöður og rafgeymar**
- 16 06 01 Blýrafhlöður
- 16 06 02 Ni-Cd-rafhlöður
- 16 06 03 Kvikasilfursþurrrafhlöður
- 16 06 06 Raflausnir úr rafhlöðum og rafgeymum
- 16 07 00 **Úrgangur frá hreinsun á flutninga- og geymslutönkum (nema 05 00 00 og 12 00 00)**
- 16 07 01 Úrgangur frá hreinsun á tönkum til flutninga á sjó sem inniheldur iðefni
- 16 07 02 Úrgangur frá hreinsun á tönkum til flutninga á sjó sem inniheldur olíu
- 16 07 03 Úrgangur frá hreinsun á tönkum til flutninga á járnbrautum og vegum sem inniheldur olíu
- 16 07 04 Úrgangur frá hreinsun á tönkum til flutninga á járnbrautum og vegum sem inniheldur iðefni
- 16 07 05 Úrgangur frá hreinsun á tönkum til geymslu sem inniheldur iðefni
- 16 07 06 Úrgangur frá hreinsun á tönkum til geymslu sem inniheldur olíu
- 17 00 00 **ÚRGANGUR FRÁ BYGGINGAR- OG NIÐURRIFSSTARFSEMI (EINNIG VEGAGERÐ)**
- 17 06 00 **Einangrunarefni**
- 17 06 01 Einangrunarefni sem innihalda asbest
- 18 00 00 **ÚRGANGUR FRÁ HEILSUVERND MANNA OG DÝRA OG/EÐA VIÐKOMANDI RANNSÓKNUM (þó ekki úrgangur frá eldhúsum og veitingahúsum sem ekki tengist heilsuvernd)**
- 18 01 00 **Úrgangur frá fæðingarumönnun, greiningu, meðhöndlun eða fyrirbyggjandi aðgerðum í tengslum við sjúkdóma í mönnum**
- 18 01 03 Annar úrgangur ef söfnun hans og förgun fellur undir sérkröfur með tilliti til smitvarna
- 18 02 00 **Úrgangur frá rannsóknum, greiningu, meðhöndlun eða fyrirbyggjandi aðgerðum í tengslum við sjúkdóma í dýrum**
- 18 02 02 Annar úrgangur ef söfnun hans og förgun fellur undir sérkröfur með tilliti til smitvarna
- 18 02 04 Aflögð iðefni

- 19 00 00 ÚRGANGUR FRÁ SORPMEDHÖNDLUNARSTÖÐVUM, SKÓLPHEREINSISTÖÐVUM OG VINNSLU NEYSLUVATNS OG VATNS TIL IÐNAÐARNOTA
- 19 01 00 **Úrgangur frá brennslu og hitasundrun úrgangs frá sveitarfélögum og svipaður úrgangur frá verslun, iðnaði og stofnunum**
- 19 01 03 Svífaska
- 19 01 04 Ketilryk
- 19 01 05 Súkaka frá hreinsun reyks
- 19 01 06 Vatnskenndur, fljótandi úrgangur frá hreinsun reyks og annar vatnskenndur, fljótandi úrgangur
- 19 01 07 Fastur úrgangur frá hreinsun reyks
- 19 01 10 Notuð, virk kol frá hreinsun reyks
- 19 02 00 **Úrgangur frá sérstakri eðlis- eða efnafræðilegri meðhöndlun á iðnaðarúrgangi (t.d. fjarlægning króms og sýaníðs eða hlutleysing)**
- 19 02 01 Málmhýdroxíðeðja og önnur eðja frá málmfellingu
- 19 04 00 **Úrgangur ummyndaður í gler og úrgangur frá glermyndun**
- 19 04 02 Svífaska og annar úrgangur frá hreinsun reyks
- 19 04 03 Fastur fasi, annar en ummyndaður í gler
- 19 08 00 **Úrgangur frá skólphreinsistöðvum sem ekki er tilgreindur með öðrum hætti**
- 19 08 03 Feiti og olíublanda frá olíuskilju
- 19 08 06 Mettuð eða notuð jónaskiptaresín
- 19 08 07 Lausnir og eðja frá endurmyndun jónaskipta
- 20 00 00 ÚRGANGUR FRÁ SVEITARFÉLÖGUM OG SVIPAÐUR ÚRGANGUR FRÁ VERSLUN, IÐNAÐI OG STOFNUNUM, EINNIG FLOKKAÐUR ÚRGANGUR
- 20 01 00 **Flokkaður úrgangur**
- 20 01 12 Málning, prentlitir, lím og resín
- 20 01 13 Leysar
- 20 01 17 Íðefni til ljósmyndunar
- 20 01 19 Varnarefni
- 20 01 21 Flúrlampar og annar úrgangur sem inniheldur kvikasilfur

3. HLUTI

Úrgangur úr III. og IV. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93. Úrgangurinn, sem er merktur AB 130, AC 020, AC 250, AC 260, AC 270 og AD 160, hefur verið felldur brott þar eð augljóst er talið, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE, að hann sé hættulaus og því skal hann ekki lúta útflutningsbanni.

GUL SKRÁ YFIR ÚRGANG (*)

AA. ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA

AA 010	úr 2619 00	Gjall og annar úrgangur sem fellur til við framleiðslu járn og stáls (**)
AA 020	úr 2620 19	Sinkaska og -leifar (**)
AA 030	2620 20	Blýaska og -leifar (**)
AA 040	úr 2620 30	Koparaska og -leifar (**)
AA 050	úr 2620 40	Álaska og -leifar (**)
AA 060	úr 2620 50	Vanadíumaska og -leifar (**)
AA 070	2620 90	Aska og leifar (**) sem innihalda málma eða málmsambönd, ót.a.
AA 080	úr 8112 91	Þallíumúrgangur og -leifar
AA 090	úr 2804 80	Arsenúrgangur og -leifar (**)
AA 100	úr 2805 40	Kvikasilfursúrgangur og -leifar (**)
AA 110		Leifar frá súrálmsframleiðslu, ót.a.
AA 120		Eðja frá galvanhúðun
AA 130		Vökvar frá sýruböðun málma
AA 140		Leifar sem falla til við þvott í sinkvinnslu, ryk og eðja á borð við jarósít, hematít og götít
AA 150		Leifar í föstu formi með eðalmálum sem innihalda snefil af ólífrænum sýaníðum
AA 160		Aska, eðja, ryk og aðrar leifar eðalmálma, svo sem:
AA 161		— Aska frá brennslu prentplatna
AA 162		— Filmuaska
AA 170		Blýgeymar, heilir eða brotnir
AA 180		Notaðar rafhlöður eða rafgeymar, heilir eða malaðir, þó ekki blýrafgeymar, og úrgangur og rusl sem fellur til við framleiðslu rafhlaðna og rafgeyma, ekki tilgreint eða skráð með öðrum hætti
AA 190	8104 20	Magnesíumúrgangur og -rusl sem er eldfimt, loftkveikjandi eða myndar eldfimt gas í hættulegu magni í snertingu við vatn.

AB. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNI

AB 010	úr 2621 00	Gjall, aska og leifar (**), ót.a.
AB 020		Leifar sem falla til við brennslu úrgangs frá sveitarfélögum og heimilum
AB 030		Úrgangur frá sýaníðfríum kerfum sem fellur til við yfirborðsmeðhöndlun málma
AB 040	úr 7001 00	Glerúrgangur úr bakskautslömpum og öðru virku gleri
AB 050	úr 2529 21	Kalsíumflúoríðeðja
AB 060		Önnur ólífræn flúrsambönd í formi vökva eða eðju
AB 070		Sandur notaður við málmsteypu
AB 080		Notaðir hvatar sem eru ekki í grænu skránni
AB 090		Álhýdrataúrgangur
AB 100		Súralsúrgangur

AB 110		Basískar lausnir
AB 120		Ólífræn halíðsambönd, ót.a.
AB 140		Gifsúrgangur frá vinnsluferlum í efnaiðnaði
AB 150		Óhreinsað kalsíumsúlfít og kalsíumsúlfat frá brennisteinshreinsun útblásturs
AC. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNI		
AC 010	úr 2713 90	Úrgangur frá framleiðslu eða vinnslu jarðolíukoks og jarðbiks, þó ekki forskautsstubbar
AC 030		Notaðar olíur sem henta ekki lengur til upphaflegrar notkunar
AC 040		Blýbensíneðja
AC 050		Varmaflutningsvökvar
AC 060		Vökvakerfisvökvar
AC 070		Hemlavökvar
AC 080		Frostlögur
AC 090		Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun resína, latexkvoðu, mýkiefna og límefna
AC 100	úr 3915 90	Nítrósellulósi
AC 110		Fenól, fenólsambönd, einnig klórphenól í formi vökva eða eðju
AC 120		Fjölklóruð naftalín
AC 130		Etrar
AC 140		Trietýlamínhvatar til að herða sand til nota í málmsteypu
AC 150		Klórflúorkolefni
AC 160		Halon
AC 170		Úrgangur úr unnum korki og viði
AC 180	úr 4110 00	Duft, aska, eðja og mjöl úr leðri
AC 190		Kusk – físléttir efnisþættir frá tætingu bíla
AC 200		Lífræn fosfórsambönd
AC 210		Óhalógenaðir leysar
AC 220		Halógenaðir leysar
AC 230		Eimingarleifar, hvort sem þær eru halógenaðar eða ekki, sem eru ekki vatnskenndar og falla til við endurheimt lífrænna leysa
AC 240		Úrgangur sem fellur til við framleiðslu alifatískra, halógenaðra vetniskolefna (svo sem klórmetana, díklóretans, vínýlklóríðs, vínýlidenklóríðs, allýlklóríðs og epíklórhydíns)
AD. ÚRGANGUR SEM GETUR INNIHALDIÐ ANNAÐHVORT ÓLÍFRÆNA EÐA LÍFRÆNA EFNISÞÆTTI		
AD 010		Úrgangur frá framleiðslu og vinnslu lyfjavara
AD 020		Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun sæfiefna og plöntulyfja
AD 030		Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun viðarvarnarefna
		Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:
AD 040		— Ólífrænum sýaníðum, þó ekki leifum með eðalmálmum í föstu formi sem innihalda snefil af ólífrænum sýaníðum

AD 050	— Lífrænum sýaniðum
AD 060	Úrgangur sem er blanda olíu og vatns, vetniskolefna og vatns, ýrulausnir
AD 070	Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun prentlita, leysilita, fastlita, málningar, lakks og fernisolíu
AD 080	Sprengifímur úrgangur ef hann fellur ekki undir aðra löggjöf
AD 090	Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun íðefna til offsetljósmyndunar og ljósmyndunar, ót.a.
AD 100	Úrgangur frá sýaniðfríum kerfum sem fellur til við yfirborðsmeðhöndlun plastefna
AD 110	Súrar lausnir
AD 120	Jónaskiptaresín
AD 130	Einnota myndavélar með rafhlöðum
AD 140	Úrgangur frá hreinsibúnaði fyrir mengað loft í iðnaðarstarfsemi, ót.a.
AD 150	Lífrænt efni sem finnst í náttúrunni og er notað sem síuefni (lífsíur)
AD 170 úr 2803	Notuð, virk kol sem falla til við notkun í ólífrænum og lífrænum efnaiðnaði og lyfjaiðnaði, skólphreinsun, hreinsunarferlum fyrir reyk eða loft og svipuðum ferlum og hafa til að bera hættulega eiginleika.

(*) Þar sem þess er kostur er kenninúmer samræmdu tollskrárinnar, sem komið var á með Brussel-samningnum frá 14. júní 1983 á vegum tollasamvinnuráðsins, tilgreint við hverja færslu. Númerið getur átt hvort sem er við úrgang eða framleiðsluvörur. Reglugerð þessi nær ekki til efna sem eru ekki úrgangur. Númerið — sem starfsmenn tollsins og aðrir nota til að auðvelda störf sín — er því eingöngu tilgreint til að auðvelda að sé að sanngreina úrgang sem er skráður í þessari reglugerð og fellur undir hana. Þó skal nota samsvarandi opinberar skýringar tollasamvinnuráðsins sem leiðbeiningar til að sanngreina úrgang sem fellur undir almenna vöruliði.

Tilgreiningin „úr“ vísar til tiltekins liðar í samræmdu tollskránni.

Feitlettraða númerið í fyrsta dálki er OECD-númerið: í því eru tveir bókstafir (einn fyrir hvora skrá: **A** fyrir þá gulu og **R** fyrir þá rauðu, og einn bókstafur fyrir flokk úrgangsins: **A**, **B**, **C**, ...) og loks kemur tala.

(**) Skráin tekur til úrgangs í forni ösku, leifa, gjalls, skúms, spóna, ryks, eðju og köku, nema efnið sé skráð skilmerkilega annars staðar.

RAUÐ SKRÁ YFIR ÚRGANG

RA. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNI

RA 010 Úrgangur, efni og hlutir sem innihalda, eru úr eða eru menguð fjöklóruðu bifenyli (PCB) og/eða fjöklóruðu terfenyli (PCT) og/eða fjölbrómuðu bifenyli (PBB), einnig hvers kyns öðrum fjölbrómuðum hliðstæðum þessara efnasambanda í styrk sem er 50 mg/kg eða meiri

RA 020 **Tjörukenndar leifar (þó ekki asfaltsement) sem fellur til við hreinsun, eimingu og hvers kyns hitasundrun**

RB. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNI

RB 010 Asbest (ryk og trefjar)

RB 020 Trefjar, að stofni til úr keramikefnum, með svipaða eðlisefnafræðilega eiginleika og asbest

RC. ÚRGANGUR SEM GETUR INNIHALDIÐ ANNADHVORT ÓLÍFRÆNA Eða LÍFRÆNA EFNISÞÆTTI

Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:

RC 010 — Hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra díbensófúrana

RC 020 — Hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra díbensódíoxína

RC 030 Eðja með blýsamböndum til varnar vélabanki

RC 040 Peroxíð, önnur en vetnisperoxíð.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2408/98

2002/EES/63/27

frá 6. nóvember 1998

um breytingu á V. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá 1. febrúar 1993 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/368/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með skírskotun til ákvörðunar ráðsins 93/98/EBE ⁽³⁾ hefur Evrópubandalagið verið aðili að Basel-samningnum um eftirlit með flutningi spilliefna milli landa og förgun þeirra frá 7. febrúar 1994.
- 2) Í samræmi við 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 120/97 ⁽⁴⁾, ber að breyta V. viðauka við þá reglugerð og taka fullt tillit til þess úrgangs sem tilgreindur er á skrá yfir úrgang sem var samþykkt í samræmi við 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang ⁽⁵⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 94/31/EB ⁽⁶⁾, svo og öllum skráum yfir úrgang sem telst hættulegur samkvæmt Basel-samningnum.
- 3) Á fjórðu ráðstefnu aðila Basel-samningsins var samþykkt ákvörðun („ákvörðun IV/9“) þess efnis að bæta nýjum viðaukum, VIII. og IX. viðauka, við samninginn þar sem í fyrri viðaukanum væri tilgreindur úrgangur sem telst hættulegur skv. a-lið 1. mgr. 1. gr. samningsins og í hinum síðari úrgangur sem fellur ekki undir a-lið 1. mgr. 1. gr. samningsins.
- 4) Í samræmi við c-lið 2. mgr. 18. gr. Basel-samningsins taka framangreindir viðaukar gildi að því er varðar alla aðila, sem hafa ekki tilkynnt vörsluáðilanum að

þeir sjái sér ekki fært að samþykkja viðaukana, sex mánuðum eftir að vörsluáðilinn hefur sent frá sér tilkynningu um samþykkt þeirra.

- 5) Í samræmi við b-lið 1. mgr. 1. gr. Basel-samningsins telst úrgangur, sem fellur ekki undir a-lið 1. mgr. 1. gr., en sem samkvæmt innlendri löggjöf aðila er skilgreindur sem, eða talinn, hættulegur úrgangur [s: spilliefni], vera „hættulegur úrgangur“ samkvæmt þeim samningi. Í 11. mgr. 4. gr. Basel-samningsins er kveðið á um að ekkert í þeim samningi skulu koma í veg fyrir að aðili setji viðbótarkröfur, sem samræmast ákvæðunum og innlendri löggjöf, í því skyni að stuðla að aukinni vernd fyrir heilbrigði manna og umhverfið. Breytingarnar á V. viðauka í þessari reglugerð hafa því ekki áhrif á síðari ákvarðanir sem varða V. viðauka, einkum að því er varðar samþykkt strangari ráðstafana á vettvangi bandalagsins.
- 6) Til að ákvarðanir II/12 og III/1, sem teknar voru á annarri og þriðju ráðstefnu aðila Basel-samningsins, komi á skilvirkan hátt til framkvæmda er mikilvægt að allur úrgangur, sem er flokkaður sem hættulegur, hvort sem er með vísan til Basel-samningsins eða löggjafar bandalagsins, sé tekinn á skrá í V. viðauka. Í nýju viðaukunum við Basel-samninginn, VIII. og IX. viðauka, er á hinn bóginn að finna nýjustu flokkun hættulegs úrgangs. Ef um ágreining eða árekstra er að ræða er heppilegt, á þessu stigi málsins, að farið sé að ákvæðum þessara nýju viðauka. Ákvæði V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93 koma því ekki í veg fyrir útflutning á neinum úrgangi sem er skráður í skrá B í 1. hluta (IX. viðauka við Basel-samninginn) þar eð honum hefur ekki verið lýst sem hættulegum í skilningi a-liðar 1. mgr. 1. gr. Basel-samningsins.
- 7) Í samræmi við innganginn að VIII. viðauka við Basel-samninginn geta aðildarríkin í undantekningartilvikum ákvarðað, á grundvelli skriflegra sönnunargagna sem handhafi leggur fram, að tiltekinn úrgangur, sem er tilgreindur í V. viðauka, sé undanþeginn útflutningsbanni, sem kveðið er á um í 1. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93, enda hafi hann ekki neinn þeirra eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka við

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 298, 7.11.1998, bls. 19, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 30, 6. 2. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 165, 10. 6. 1998, bls. 20.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 39, 16. 2. 1993, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 22, 24. 1. 1997, bls. 14.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 377, 31. 12. 1991, bls. 20.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 168, 2. 7. 1994, bls. 28.

tilskipun 91/689/EBE og tillit sé tekið til, hvað varðar H3 til H8 í fyrrgreindum viðauka, þeirra viðmiðunargilda sem mælt er fyrir um í ákvörðun ráðsins 94/904/EB ⁽¹⁾.

8) Í samræmi við innganginn að IX. viðauka við Basel-samninginn, annan undirlið 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/689/EBE og innganginn að II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93 kemur sú staðreynd, að úrgangur er ekki skráður í V. viðauka, eða að hann er skráður í skrá B í 1. hluta, ekki í veg fyrir, í undantekningartilvikum, að honum sé lýst sem hættulegum og að hann lúti af þeim sökum útflutningsbanni, sem um getur í 1. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93, ef hann hefur til að bera einhvern þeirra eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka við tilskipun 91/689/EBE og tillit sé tekið til, hvað varðar H 3 til H 8 í fyrrgreindum viðauka, þeirra viðmiðunargilda sem mælt er fyrir um í ákvörðun 94/904/EB.

9) Í slíkum tilvikum skal fyrirhugað innflutningsland fá upplýsingar og aðildarríkin skulu tilkynna um slík tilvik til framkvæmdastjórnarinnar sem framsendir upplýsingarnar til annarra aðildarríkja og skrifstofu Basel-samningsins. Á grundvelli framlagðra upplýsinga getur framkvæmdastjórnin sett fram athugasemdir og lagt, þar sem við á, tillögur um aðlögun á V. viðauka fyrir nefndina sem komið var á fót skv. 18. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE ⁽²⁾, eins og

henni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB ⁽³⁾.

10) Í ljósi þess sem að framan greinir er nauðsynlegt að breyta V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93.

11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit framangreindrar nefndar sem komið var á fót skv. 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa reglugerð kemur í stað V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93.

2. gr.

Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á síðari ákvarðanir sem varða breytingar á V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93, sérstaklega ekki hvað varðar þann möguleika að samþykkja strangari ráðstafanir bandalagsins í samræmi við b-lið 1. mgr. 1. gr. og 11. mgr. 4. gr. Basel-samningsins.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. nóvember 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 356, 31. 12. 1994, bls. 14.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 194, 25. 7. 1975, bls. 39.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 135, 6. 6. 1996, bls. 32.

1. HLUTI

*Skrá A (VIII. viðauki við Basel-samninginn)***[A1] Málmúrgangur og úrgangur sem inniheldur málma**

- [A1010] Málmúrgangur og úrgangur málmblandna með einu af eftirfarandi:
- antímoni
 - arseni
 - beryllíum
 - kadmíum
 - blýi
 - kvikasilfri
 - seleni
 - tellúri
 - þallíum
- þó ekki slíkur úrgangur sem er sérstaklega tilgreindur í skrá B.
- [A1020] Úrgangur, þó ekki málmúrgangur í miklum mæli, sem hefur sem innihaldsefni eða er mengaður einu af eftirfarandi:
- antímoni, antímonsamböndum
 - beryllíum, beryllíumsamböndum
 - kadmíum, kadmíumsamböndum
 - blýi, blýsamböndum
 - seleni, selensamböndum
 - tellúri, tellúrsamböndum
- [A1030] Úrgangur sem hefur sem innihaldsefni eða er mengaður einu af eftirfarandi:
- arseni, arsensamböndum
 - kvikasilfri, kvikasilfurssamböndum
 - þallíum, þallíumsamböndum
- [A1040] Úrgangur sem hefur sem innihaldsefni eitt af eftirfarandi:
- málmkarbónýl
 - sexgild krómsambönd
- [A1050] Eðja frá galvanhúðun
- [A1060] Fljótandi úrgangur frá sýruböðun málma
- [A1070] Leifar sem falla til við þvott í sinkvinnslu, ryk og eðja á borð við jarósít og hematít
- [A1080] Sinkúrgangur sem er ekki tilgreindur í skrá B og inniheldur blý og kadmíum í svo miklum styrk að þeir eiginleikar sem tilgreindir eru í III. viðauka koma fram
- [A1090] Aska frá brennslu einangraðs koparvírs
- [A1100] Ryk og leifar frá reykhreinsikerfum í koparbræðslum
- [A1110] Notaðar raflausnir frá raflausnarhreinsun og raflausnarmálmvinnslu kopars
- [A1120] Úrgangseðja, nema forskautseðja, frá hreinsikerfum fyrir raflausnir í raflausnarhreinsun og raflausnarmálmvinnslu kopars
- [A1130] Notaðar ætingarlausnir sem innihalda uppleystan kopar
- [A1140] Notaðir koparklórið- og koparsýaníðhvatar
- [A1150] Aska eðalmálma frá brennslu prentplatna sem eru ekki tilgreindar í skrá B ⁽¹⁾
- [A1160] Notaðir blýgeymar, heilir eða brotnir
- [A1170] Óflokkaðar, notaðar rafhlöður nema blöndur rafhlaðna sem eru allar í skrá B. Notaðar rafhlöður sem eru ekki tilgreindar í skrá B og innihalda efnispætti sem falla undir I. viðauka í þeim mæli að þær teljist hættulegar.

⁽¹⁾ Athugið að í mótsvarandi færslu í skrá B ([B 1160]) er engin undanþága tilgreind.

- [A1180] Notaður raf- og rafeindabúnaður eða úrgangur úr slíkum búnaði ⁽¹⁾, sem í eru íhlutir á borð við rafgeyma og rafhlöður sem eru í skrá A, kvikasilfursofar, gler úr bakskautslömpum og annars konar virkt gler og þéttar með PCB-efni, eða sem er mengaður innihaldsefnum sem eru tilgreind í I. viðauka (t.d. kadmíum, kvikasilfri, blýi, fjöklóruðu bifényli) í svo miklum mæli að fram kemur einhver þeirra eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B1110]) ⁽²⁾

[A2] Úrgangur, einkum úr ólífrænum efnispáttum, sem í geta verið málmar og lífræn efni

- [A2010] Glerúrgangur úr bakskautslömpum og öðru virku gleri
- [A2020] Úrgangur úr ólífrænum flúorsamböndum í vökva- eða eðjuformi en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B
- [A2030] Notaðir hvatar en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B
- [A2040] Úrgangsgifs sem fellur til við ferli í efnaiðnaði og í eru innihaldsefni úr I. viðauka í þeim mæli að það hefur hættulega eiginleika sem eru tilgreindir í III. viðauka (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B2080])
- [A2050] Úrgangsasbest (ryk og trefjar)
- [A2060] Svífaska frá kolakýntum orkuverum sem inniheldur efni tilgreind í I. viðauka í svo miklum styrk að þeir eiginleikar, sem eru tilgreindir í III. viðauka, koma fram (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B2050])

[A3] Úrgangur, einkum úr lífrænum efnispáttum, sem í geta verið málmar og ólífræn efni

- [A3010] Úrgangur frá framleiðslu eða vinnslu jarðolíukoks og jarðbiks
- [A3020] Notaðar jarðolíur sem henta ekki lengur til upphaflegrar notkunar
- [A3030] Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður eðju með blýsamböndum til varnar vélabanki
- [A3040] Notaðir varmaflutningsvökvar
- [A3050] Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun resína, latexkvoðu, mýkiefna og límefna, þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B4020])
- [A3060] Nítrósellulósaúrgangur
- [A3070] Úrgangsfenól, fenólsambönd, einnig klórphenól í formi vökva eða eðju
- [A3080] Úrgangsetrar, aðrir en þeir sem eru tilgreindir í skrá B
- [A3090] Úrgangur sem er duft, aska, eðja og mjöl úr leðri og inniheldur sexgild krómsambönd eða sæfiefni (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B3100])
- [A3100] Afklippuúrgangur og annar úrgangur úr leðri eða samsetningar úr leðri sem henta ekki til framleiðslu á leðurvörum og innihalda sexgild krómsambönd eða sæfiefni (sjá einnig skylda færslu í skrá B [3090])
- [A3110] Úrgangur frá vinnslu skinnavöru sem inniheldur sexgild krómsambönd, sæfiefni eða smitefni (sjá einnig skylda færslu í skrá B [3110])
- [A3120] Kusk – físléttir efnispættir frá tætingu
- [A3130] Úrgangur lífrænna fosfórsambanda
- [A3140] Úrgangur óhalógenaðra, lífrænna leysa en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B
- [A3150] Úrgangur halógenaðra, lífrænna leysa
- [A3160] Úrgangur eimingarleifa, hvort sem þær eru halógenaðar eða ekki, sem eru ekki vatnskenndar og falla til við endurheimt lífrænna leysa
- [A3170] Úrgangur sem fellur til við framleiðslu alifatískra, halógenaðra vetniskolefna (svo sem klórmetans, díklórétans, vínýlklóríðs, vínýlidenklóríðs, allýlklóríðs og epíklórhyðríns)

⁽¹⁾ Þessi færsla nær ekki yfir rusl frá tækjabúnaði raforkuvera.

⁽²⁾ Styrkur PCB-efna er 50 mg/kg eða meiri.

[A3180] Úrgangur, efni og hlutir sem innihalda, eru úr eða eru menguð fjöklóruðu bifenyli (PCB), fjöklóruðu terfenyli (PCT), fjöklóruðu naftalíni (PCN) eða fjölbrómuðu bifenyli (PBB) eða öðrum fjölbrómuðum hliðstæðum þessara efnasambanda í styrk sem er 50 mg/kg eða meiri ⁽¹⁾

[A3190] Tjörukenndar leifar (þó ekki asfaltsement) sem fellur til við hreinsun, eimingu og hvers kyns hitasundrun lífrænna efna

[A4] Úrgangur sem inniheldur e.t.v. annaðhvort ólífræna eða lífræna efnisþætti

[A4010] Úrgangur frá framleiðslu, vinnslu og notkun lyfjavara en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B

[A4020] Klíniskur úrgangur og skyldur úrgangur, þ.e. úrgangur sem fellur til við lækningar, hjúkrun, tannlækningar, dýralækningar eða svipaða starfsemi og úrgangur sem fellur til á sjúkrahúsum og svipuðum stofnunum við rannsóknir eða meðhöndlun sjúklinga eða við rannsóknarverkefni

[A4030] Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun lífeyða og plöntulyfja, einnig úrgangur varnarefna og illgresiseyða sem uppfylla ekki forskrift, eru komin fram yfir fyrningardagsetningu ⁽²⁾ eða henta ekki til upphaflegrar notkunar

[A4040] Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun viðarvarnarefna ⁽³⁾

[A4050] Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:

- Ólífrænum sýniðum, þó ekki leifum með eðalmálmum í föstu formi sem innihalda snefil af ólífrænum sýniðum
- Lífrænum sýniðum

[A4060] Úrgangur sem er blanda olíu og vatns, vetniskolefna og vatns, ýrulausnir

[A4070] Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun prentlita, leysilita, fastlita, málningar, lakks og fernisolíu, þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B4010])

[A4080] Sprengifimur úrgangur (þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B)

[A4090] Úrgangur súrra eða basískra lausna, annar en sá sem er tilgreindur í samsvarandi færslu í skrá B (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B2120])

[A4100] Úrgangur frá hreinsibúnaði fyrir mengað loft í iðnaðarstarfsemi en þó ekki slíkur úrgangur sem er tilgreindur í skrá B

[A4110] Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:

- hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra díbensófúrana
- hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra díbensódíoxína

[A4120] Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður peroxíðum

[A4130] Notaðar umbúðir og ílát sem innihalda efni, sem eru tilgreind í I. viðauka, í þeim styrk að fram koma hættulegir eiginleikar sem eru tilgreindir í III. viðauka

[A4140] Úrgangur sem inniheldur eða sem í eru íðefni sem uppfylla ekki forskrift eða eru komin fram yfir fyrningardagsetningu og svara til flokkunar í I. viðauka og hafa hættulega eiginleika sem eru tilgreindir í III. viðauka

⁽¹⁾ Styrkur, sem nemur 50 mg/kg, telst alþjóðlega viðurkennd viðmiðunarmörk fyrir allan úrgang. Mörg ríki hafa þó sett strangari viðmiðunarmörk (t.d. 20 mg/kg) fyrir tiltekinn úrgang.

⁽²⁾ „Komin fram yfir fyrningardagsetningu“ merkir að notkun hefur ekki átt sér stað fyrir þá fyrningardagsetningu sem framleiðandinn hefur tilgreint.

⁽³⁾ Þessi færsla nær ekki til timburs sem hefur verið meðhöndlað með viðarvarnarefnum.

- [A4150] Úrgangur iðefna sem falla til við rannsóknir og þróunarstarf eða kennslu og sem hafa ekki verið sanngreind og/eða eru ný og áhrif þeirra á heilbrigði manna og/eða umhverfið eru ekki þekkt
- [A4160] Notuð, virk kol sem eru ekki tilgreind í skrá B (sjá einnig skylda færslu í skrá B [B2060])

Skrá B (IX. viðauki við Basel-samninginn)

[B1] Málmúrgangur og úrgangur sem inniheldur málma

- [B1010] Úrgangur málma og málmblandna í formi sem tvístrast ekki
- eðalmálmur (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur)
 - rusl úr járn og stáli
 - koparrusl
 - nikkelfrusl
 - álfusl
 - sinkrusl
 - tinnusl
 - volframrusl
 - mólýbdenrusl
 - tantálfusl
 - magnesíumrusl
 - kóbálfusl
 - bismútfusl
 - títálfusl
 - sirkónrusl
 - manganrusl
 - germaníumrusl
 - vanadíumrusl
 - hafníníum-, indíníum-, níóbíum-, reníníum- og gallíumrusl
 - þóríumrusl
 - lantaníðarusl
- [B1020] Hreint, ómengað málmrusl, einnig málmblöndur, sem fullunnið hráefni (þynnur, plötur, bitar, stengur o.s.frv.)
- antímonrusl
 - berýllíumrusl
 - kadmíumrusl
 - blýrusl (þó ekki blýgeymar)
 - selenrusl
 - tellúrusl
- [B1030] Leifar sem innihalda torbrædda málma
- [B1040] Rusl frá tækjabúnaði raforkuvera sem er ekki mengað smurólíu, PCB eða PCT í þeim mæli að það teljist hættulegt
- [B1050] Þungur hluti blandaðra málma, annarra en járn, sem inniheldur ekki efni tilgreind í I. viðauka í svo miklum styrk að fram komi eiginleikar sem tilgreindir eru í III. viðauka ⁽¹⁾
- [B1060] Úrgangur úr seleni og tellúri sem frumefni í málmformi, einnig duft
- [B1070] Úrgangur úr kopar og koparblöndum í tvístranlegu formi, svo fremi hann innihaldi ekki efnisþætti, sem eru tilgreindir í I. viðauka, í þeim mæli að fram komi eiginleikar sem eru tilgreindir í III. viðauka

⁽¹⁾ Athugið að jafnvel þótt í upphafi sé um að ræða litla mengun efna, sem eru tilgreind í I. viðauka, getur styrkur slíkra efna í síðari ferlum, m.a. endurvinnslu, aukist umtalsvert í einstökum þáttum.

- [B1080] Sinkaska og leifar, einnig málmblönduúrgangur með sinki sem getur tvístrast, nema sá úrgangur sem í eru efnisþættir sem tilgreindir eru í I. viðauka, í svo miklum styrk að fram komi eiginleikar sem eru tilgreindir í III. viðauka eða fram komi hættueiginleiki H 4.3 ⁽¹⁾
- [B1090] Notaðar rafhlöður sem uppfylla forskriftir, þó ekki þær sem innihalda blý, kadmíum eða kvikasilfur
- [B1100] Úrgangur sem inniheldur málma og fellur til við bræðslu og hreinsun málma:
- harðsinksúrgangur
 - gjall sem inniheldur sink:
 - galvanhúðunargjall, yfirborð (> 90% Zn)
 - galvanhúðunargjall, botn (> 92% Zn)
 - gjall sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn)
 - sinkgjall sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn)
 - sinkskúm
 - álskúm, þó ekki saltgjall
 - gjall frá koparvinnslu, ætlað til frekari vinnslu eða hreinsunar sem inniheldur ekki arsen, blý eða kadmíum í þeim mæli að fram komi hættueiginleikar sem tilgreindir eru í III. viðauka
 - úrgangur úr eldföstum föðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars
 - gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar
 - tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin
- [B1110] Raf- og rafeindabúnaður:
- rafeindabúnaður eingöngu úr málum eða málmblöndum
 - úrgangur eða rusl úr raf- eða rafeindabúnaði ⁽²⁾ (einnig prentplötur), sem ekki eru í íhlutir á borð við rafgeyma og rafhlöður sem eru í skrá A, kvikasilfursrofa, gler úr bakskautslömpum og annars konar virkt gler og þetta með PCB-efni, eða sem er ekki mengaður innihaldsefnum sem eru tilgreind í I. viðauka (t.d. kadmíum, kvikasilfri, blýi eða fjöklóruðu bifényli), eða sem þessi efni hafa verið fjarlægð úr, í svo miklum mæli að fram kemur einhver þeirra eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A1180])
 - raf- og rafeindabúnaður (einnig prentplötur, rafeindaíhlutir og vírar), ætlaður beint til endurnotkunar ⁽³⁾ og ekki til endurvinnslu eða endanlegrar förgunar ⁽⁴⁾
- [B1120] Notaðir hvatar, þó ekki vökvar sem notaðir hafa verið sem hvatar, sem innihalda eitthvert af eftirfarandi efnum:
- hliðarmálma, nema úrgangshvata (notaða hvata, notaða hvata í fljótandi formi eða aðra hvata, í skrá A: skandíum, vanadíum, mangan, kóbalt, kopar, yttríum, níóbíum, hafnium, volfram, titán, króm, járn, nikkell, sink, sirkon, mólýbden, tantal, reníum
 - lantaniða: lantan, praseódým, samaríum, gadólíníum, dysprósíum, erbíum, ytterbíum, séríum, neódým, evrópíum, terbíum, hólmíum, túlím, lútetím
- [B1130] Hreinsaðir, notaðir hvatar sem í eru eðalmálmur
- [B1140] Leifar í föstu formi með eðalmálum sem innihalda snefil af ólífrænum sýniðum
- [B1150] Úrgangur eðalmálma og -málmblöndna (gulls, silfurs, platínuflokksins, þó ekki kvikasilfurs) í tvístranlegu en ekki fljótandi formi, í viðeigandi umbúðum og með viðeigandi merkingu
- [B1160] Aska eðalmálma frá brennslu prentplatna (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A1150])

⁽¹⁾ Mál, er varða sinkösku, eru sem stendur í endurskoðun og ráðstefna Sameinuðu þjóðanna um viðskipti og þróunarmál (UNCTAD) hefur mælt til þess að sinkaska skuli ekki teljast hættulegur úrgangur.

⁽²⁾ Þessi færsla nær ekki yfir rusl frá tækjabúnaði raforkuvera.

⁽³⁾ Endurnotkun getur verið fölgin í viðgerð, endurnýjun eða uppfærslu, en ekki í viðtækri endursamsetningu.

⁽⁴⁾ Í sumum löndum eru þessi efni ekki talin úrgangur þegar þau eru ætluð til beinnar endurnotkunar.

- [B1170] Aska með eðalmálum frá brennslu ljósmyndafilmna
- [B1180] Úrgangur ljósmyndafilmna sem í eru silfurhalið og silfurmálmur
- [B1190] Úrgangur ljósmyndapappírs sem í eru silfurhalið og silfurmálmur
- [B1200] Kornað gjall sem fellur til við framleiðslu járn og stáls
- [B1210] Gjall sem fellur til við framleiðslu járn og stáls, einnig gjall sem TiO_2 og vanadíum er unnið úr
- [B1220] Gjall frá sinkframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarskriftir (t.d. DIN 4301), einkum ætlað til notkunar í byggingar
- [B1230] Eldhúð sem fellur til við framleiðslu járn og stáls
- [B1240] Eldhúð úr koparoxíði

[B2] Úrgangur, einkum úr ólífrænum efnisþáttum, sem í geta verið málmar og lífræn efni

- [B2010] Úrgangur frá námuvinnslu í formi sem tvístrast ekki:
 - náttúrlegur grafitúrgangur
 - úrgangur úr flögusteini, einnig grófhöggvinn eða einungis sagaður eða hlutaður sundur með öðrum hætti
 - glimmerúrgangur
 - lefsít-, nefelín- og nefelínsýenítúrgangur
 - feldspatúrgangur
 - flússpatúrgangur
 - fastur kísilúrgangur, þó ekki sá sem er notaður í málmsteypuvinnslu
- [B2020] Glerúrgangur í formi sem tvístrast ekki:
 - glerbrot og annar úrgangur og rusl úr gleri, að undanskildu gleri frá bakskautslömpum og öðru virku gleri
- [B2030] Keramikúrgangur í formi sem tvístrast ekki:
 - úrgangur og rusl úr keramikmeli
 - trefjar, að stofni úr keramik, ót.a.
- [B2040] Annar úrgangur sem inniheldur einkum ólífræna efnisþætti:
 - kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs
 - gifspötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga
 - gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarstaðla (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun
 - brennisteinn sem fast efni
 - kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamíðs (með pH lægra en 9)
 - natríum-, kalíum- og kalsíumklóríð
 - kísilkol (kísilkarbítur)
 - steinsteypubrot
 - glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum
- [B2050] Svífaska frá kolakýntum orkuverum, ekki tilgreind í skrá A (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A2060])
- [B2060] Notuð, virk kol sem falla til við meðhöndlun drykkjarvatns og vinnsluferli í matvælaíðnaði og vítamínframleiðslu (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A4160])
- [B2070] Kalsíumflúoríðeðja
- [B2080] Gífsúrgangur frá vinnsluferlum í efnaíðnaði, ekki tilgreindur í skrá A (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A2040])

- [B2090] Forskauststubbar frá stál- eða álframleiðslu úr jarðolíukoksi eða jarðbiki og hreinsaðir samkvæmt venjulegum iðnaðarforskriftum (þó ekki forskauststubbar frá klóralkalírafgreiningu og málmvinnslu)
- [B2100] Úrgangur álhýdrata og súrals og leifar frá súralsframleiðslu, þó ekki slík efni sem eru notuð við hreinsun reyks, hnattfellingu eða síunarferli
- [B2110] Báxitleifar („rauð eðja“) (stillt við pH undir 11,5)
- [B2120] Úrgangur súrra eða basískra lausna með pH yfir 2 eða undir 11,5 sem er hvorki tærandi né á annan hátt hættulegur (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A4090])

[B3] Úrgangur einkum úr lífrænum efnisþáttum sem í geta verið málmar og ólífræn efni

- [B3010] Plastúrgangur

Eftirfarandi plastefni eða blanda eftirfarandi plastefna sem framleidd eru samkvæmt forskrift svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi:

- plastrusl úr óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum, ásamt en ekki einskorðað við eftirfarandi ⁽¹⁾:
 - etýlen
 - stýren
 - pólýprópýlen
 - pólýetýlentereftalat
 - akrýlnitríl
 - bútadíen
 - pólýasetól
 - pólýamíð
 - pólýbútýlentereftalat
 - pólýkarbonöt
 - pólýetrar
 - pólýfenýlensúlfíð
 - akrýlfjölíður
 - alkanar C10 – C13 (mýkiefni)
 - pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni)
 - pólýsiloxón
 - pólýmetýlmetakrýlat
 - pólývinýlalkóhól
 - pólývinýlbútýral
 - pólývinýlasetat
- hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu, m.a. eftirfarandi:
 - þvagefnisformaldehýðresín
 - fenólformaldehýðresín
 - melamínformaldehýðresín
 - epoxýresín
 - alkýðresín
 - pólýamíð
- eftirfarandi úrgangur flúraðra fjölíða ⁽²⁾:
 - perflúoretýlen/-própýlen (FEP)
 - perflúoralkoxýalkan (PFA)
 - perflúoralkoxýalkan (MFA)
 - pólývinýlflúoríð (PVF)
 - pólývinýlidenflúoríð (PVDF)

⁽¹⁾ Gengið er út frá því að slíkt rusl sé fjölíðað til fulls.

⁽²⁾ — Rusl frá neytendum fellur ekki undir þessa færslu.

— Úrgangurinn má ekki vera blandaður.

— Taka skal tillit til vandamála sem upp koma vegna opinnar brennslu.

[B3020] Úrgangur úr pappír, pappa og pappírsvörum

Eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð hættulegum úrgangi:

Úrgangur og rusl úr pappír og pappa úr:

- óbleiktum pappír eða pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa
- annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu deigi, ekki gegnritaður
- pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu deigi (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)
- annað, m.a. en ekki einvörðungu: 1) plasthúðaður pappi og 2) óflokkað rusl

[B3030] Textíluúrgangur

Eftirfarandi efni sem framleidd eru samkvæmt forskrift svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi:

- silkiúrgangur (einnig púpuhýði sem henta ekki til hespunar, garnúrgangur og forkembd textílefni):
 - hvorki kembdur né greiddur
 - annað
- úrgangur úr ull eða fín- eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni:
 - afkembur úr ull eða fingerðu dýrahári
 - annar úrgangur úr ull eða fingerðu dýrahári
 - úrgangur úr grófgerðu dýrahári
- baðmullarúrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni):
 - garnúrgangur (einnig úrgangur þráða)
 - forkembd textílefni
 - annað
- hörruddi og -úrgangur
- hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr hampi (*Cannabis sativa* L.)
- hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr jútu og annars konar basttrefjum (nema hör, hampi og ramí)
- hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr sísalhampi og annars konar textíltrefjum úr plöntum af ættkvíslinni *Agave*
- hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr kókostrefjum
- hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr manilahampi (*Musa textilis* Nee)
- hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr ramí og annars konar textíltrefjum úr jurtaríkinu, ót.a.
- úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitrefjum:
 - úr tilbúnum (efnasmiðuðum) trefjum
 - úr gervitrefjum
- notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur
- notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum:
 - flokkað
 - annað

[B3040] Gúmmíúrgangur

Eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi:

- úrgangur og rusl úr harðgúmmí (t.d. ebónít)
- annar gúmmíúrgangur (þó ekki slíkur úrgangur tilgreindur annars staðar)

[B3050] Ómeðhöndlaður korkur og viðarúrgangur:

- viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekkt form
- korkúrgangur: brotinn, kornaður eða malaður korkur

- [B3060] Úrgangur sem fellur til við matvælaíðnað landbúnaðarvara, svo fremi hann sé ekki smitvirkur:
- vándreggjar
 - þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fóður, ót.a.
 - degnas: leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum
 - bein eða sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin), meðhöndluð með sýru eða gelatínhreinsuð
 - fiskúrgangur
 - hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum
 - annar úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði landbúnaðarvara nema aukaafurðir sem fullnægja innlendum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fóður
- [B3070] Eftirfarandi úrgangur:
- úrgangur úr mannshári
 - hálmúrgangur
 - sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fóður
- [B3080] Afskurður og rusl úr gúmmí
- [B3090] Afklippur og annar úrgangur úr leðri eða samsetningum úr leðri sem henta ekki til framleiðslu á leðurvörum, þó ekki leðureðja, sem innihalda ekki sexgild krómsambönd eða sæfiefni (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A 3100])
- [B3100] Duft, aska, eðja eða mjöl úr leðri sem í eru ekki sexgild krómsambönd eða sæfiefni (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A3090])
- [B3110] Úrgangur frá vinnslu skinnavöru sem inniheldur hvorki sexgild krómsambönd, sæfiefni né smitefni (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A3110])
- [B3120] Matarlitaúrgangur
- [B3130] Úrgangsetrafjölliður og hættulausar úrgangsetraeinliður sem peroxíð geta ekki myndast úr
- [B3140] Notaðir hjólbarðar, þó ekki þeir sem meðhöndla skal skv. IV. viðauka A
- [B4] Úrgangur sem inniheldur e.t.v. annaðhvort ólífræna eða lífræna efnisþætti**
- [B4010] Úrgangur að mestu úr vatns- eða latexblandaðri málningu, prentlitum og hörðnuðu lakki sem inniheldur ekki lífræna leysa, þungmálma eða sæfiefni í þeim mæli að þessi efni teljist hættuleg (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A4070])
- [B4020] Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun resína, latexkvoðu, mýkiefna og límefta sem eru ekki tilgreind í skrá A og eru án leysa og annarra mengandi efna þannig að þau hafa ekki þá eiginleika sem eru tilgreindir í III. viðauka, eru t.d. vatnsblönduð, eða lím að stofni til úr kasínsterkjju, dextríni, sellulósaetrum eða pólývínýlalkóhólum (sjá einnig skylda færslu í skrá A [A3050])
- [B4030] Notaðar, einnota myndavélar með rafhlöðum sem eru ekki tilgreindar í skrá A

2. HLUTI

Úrgangur sem skráður er í ákvörðun 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4 mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EEC um hættulegan úrgang

020000	ÚRGANGUR FRÁ LANDBÚNAÐI, GARÐYRKJU, VEIÐUM, FISKVEIÐUM, ELDI OG RÆKTUN Í SJÓ OG VATNI, MATVÆLAÐNAÐI OG MAVÆLAVINNSLU
020100	Úrgangur frá frumframleiðslu
020105	Úrgangur sem inniheldur iðefni úr landbúnaði
030000	ÚRGANGUR FRÁ TIMBURVINNSLU OG FRAMLEIÐSLU Á PAPPÍR, PAPP, TRJÁKVOÐU, VIÐARÞILJUM OG HÚSGÖGNUM
030200	Úrgangur frá viðarvarnarefnum
030201	Óhalógenuð, lífræn viðarvarnarefni
030202	Klórlifræn viðarvarnarefni
030203	Málmlífræn viðarvarnarefni
030204	Ólífræn viðarvarnarefni
040000	ÚRGANGUR FRÁ LEÐUR- OG TEXTÍLÍÐNAÐI
040100	Úrgangur frá leðuriðnaði
040103	Úrgangur frá fituhreinsun sem inniheldur leysa, án vökvafasa
040200	Úrgangur frá textíliðnaði
040211	Halógenaður úrgangur frá úrvinnslu og lokameðhöndlun
050000	ÚRGANGUR FRÁ JARÐOLÍUHREINSUN, HREINSUN Á JARÐGASI OG HITASUNDRUN KOLA
050100	Olíueðja og fastur úrgangur
050103	Eðja úr botni tanka
050104	Súr alkýleðja
050105	Olía sem lekið hefur út
050107	Súr tjara
050108	Önnur tjara
050400	Notaður síunarleir
050401	Notaður síunarleir
050600	Úrgangur frá hitasundrun kola
050601	Súr tjara
050603	Önnur tjara
050700	Úrgangur frá hreinsun á jarðgasi
050701	Eðja sem inniheldur kvikasilfur
050800	Úrgangur frá endurmyndun olíu
050801	Notaður síunarleir
050802	Súr tjara
050803	Önnur tjara
050804	Vatnskenndur, fljótandi úrgangur frá endurmyndun olíu
060000	ÚRGANGUR FRÁ ÓLÍFRÆNUM EFNAFERLUM
060100	Súrar úrgangslausrir
060101	Brennisteinssýra og brennisteinstvísýrlingur
060102	Saltsýra
060103	Flússýra
060104	Fosfórsýra og fosfórsýrlingur

060105	Saltpéturssýra og saltpéturssýrlingur
060199	Úrgangur sem er ekki tilgreindur með öðrum hætti
060200	Basískar úrgangslausnir
060201	Kalsíumhýdroxíð
060202	Sódi
060203	Ammoníak
060299	Úrgangur sem er ekki tilgreindur með öðrum hætti
060300	Úrgangssölt og lausnir af þeim
060311	Sölt og saltlausnir sem innihalda sýnið
060400	Úrgangur sem inniheldur málma
060402	Málmsölt (nema 060300)
060403	Úrgangur sem inniheldur arsen
060404	Úrgangur sem inniheldur kvikasilfur
060405	Úrgangur sem inniheldur aðra þungmálma
060700	Úrgangur frá efnaferlum með halógensamböndum
060701	Úrgangur sem inniheldur asbest frá rafgreiningu
060702	Virk kol úr klórframleiðslu
061300	Úrgangur frá öðrum ólífrænum efnaferlum
061301	Ólífræn varnarefni, sæfiefni og viðarvarnarefni
061302	Notuð, virk kol (nema 060702)
070000	ÚRGANGUR FRÁ LÍFRÆNUM EFNAFERLUM
070100	Úrgangur frá framleiðslu, löggun, dreifingu og notkun á lífrænum grunníðefnum
070101	Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
070103	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070104	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070107	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070108	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070109	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
070110	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
070200	Úrgangur frá framleiðslu, löggun, dreifingu og notkun plastefna, gervigúmmis og gervitrefja
070201	Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
070203	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070204	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070207	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070208	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070209	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
070210	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
070300	Úrgangur frá framleiðslu, löggun, geymslu og notkun á lífrænum leysilítum og fastlítum (nema 061100)
070301	Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
070303	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070304	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070307	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070308	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum

070309	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
070310	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
070400	Úrgangur frá framleiðslu, lögun, geymslu og notkun á lífrænum varnarefnum (nema 020105)
070401	Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
070403	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070404	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070407	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070408	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070409	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
070410	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
070500	Úrgangur frá framleiðslu, lögun, dreifingu og notkun lyfja
070501	Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
070503	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070504	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070507	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070508	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070509	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
070510	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
070600	Úrgangur frá framleiðslu, lögun, dreifingu og notkun á feiti, fitu, sápu, þvottaefni, sótthreinsandi efni og snyrtivörum
070601	Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
070603	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070604	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070607	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070608	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070609	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
070610	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
070700	Úrgangur frá framleiðslu, lögun, dreifingu og notkun á iðefnum og efnavörum sem eru ekki tilgreind með öðrum hætti
070701	Vatnskenndar þvottalausnir og stofnlausnir
070703	Lífrænir, halógenaðir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070704	Aðrir lífrænir leysar, þvottalausnir og stofnlausnir
070707	Halógenaðar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070708	Aðrar eimingarleifar og leifar úr efnahvörfum
070709	Halógenaðar siukökur og notuð, íseyg efni
070710	Aðrar siukökur og notuð, íseyg efni
080000	ÚRGANGUR FRÁ FRAMLEIÐSLU, LÖGUN, DREIFINGU OG NOTKUN Á EFNUM TIL YFIRBORÐSMEÐFERÐAR (MÁLNING, LÖKK, GLERKENND SMELTLÖKK), LÍMI, ÞÉTTIEFNUM OG PRENTLITUM
080100	Úrgangur frá framleiðslu, lögun, geymslu og notkun málningar og lakks
080101	Úrgangsmálning og -lakk sem í eru halógenaðir leysar
080102	Úrgangsmálning og -lakk sem í eru engir halógenaðir leysar
080106	Eðja sem fellur til þegar málning eða lakk er fjarlæggt og inniheldur halógenaða leysa
080107	Eðja sem fellur til þegar málning eða lakk er fjarlæggt og inniheldur enga halógenaða leysa
080300	Úrgangur frá framleiðslu, lögun, dreifingu og notkun prentlita

080301	Úrgangsprentlitir sem innihalda halógenaða leysa
080302	Úrgangsprentlitir sem innihalda enga halógenaða leysa
080305	Prentlitaeðja sem inniheldur halógenaða leysa
080306	Prentlitaeðja sem inniheldur enga halógenaða leysa
080400	Úrgangur frá framleiðslu, lögun, geymslu og notkun lím- og þéttiefna (einnig vatnsþéttiefni)
080401	Úrgangur lím- og þéttiefna sem inniheldur halógenaða leysa
080402	Úrgangur lím- og þéttiefna sem inniheldur enga halógenaða leysa
080405	Lím- og þéttiefnaeðja sem inniheldur halógenaða leysa
080406	Lím- og þéttiefnaeðja sem inniheldur enga halógenaða leysa
090000	ÚRGANGUR FRÁ LJÓSMYNDAIÐNAÐI
090100	Úrgangur frá ljósmyndaiðnaði
090101	Vatnsblandaðir framköllunarvökvar og -hvatar
090102	Vatnsblandaðir framköllunarvökvar fyrir offsetplötur
090103	Leysiblandaðir framköllunarvökvar
090104	Festivökvar
090105	Bleikingarlausnir og bleikingar-festilausnir
090106	Úrgangur sem verður til við hreinsun á staðnum á úrgangi frá ljósmyndaiðnaði og inniheldur silfur
100000	ÓLÍFRÆNN ÚRGANGUR FRÁ VARMAFERLUM
100100	Úrgangur frá orkuverum og öðrum brennsluverum (nema 190000)
100104	Svífaska frá oliubrennslu
100109	Brennisteinssýra
100300	Úrgangur frá álbræðslu
100301	Tjara og annar úrgangur sem inniheldur kolefni frá framleiðslu forskauta
100303	Skúm
100304	Gjall sem fellur til við fyrstu bræðslu/hvít gjall
100307	Kerbrot
100308	Saltgjall úr annarri bræðslu
100309	Svart gjall úr annarri bræðslu
100310	Úrgangur frá meðhöndlun saltgjalls og svarts gjalls
100400	Úrgangur frá blýbræðslu
100401	Gjall (fyrsta og önnur bræðsla)
100402	Gjall og skúm (fyrsta og önnur bræðsla)
100403	Kalsíumarsenat
100404	Ryk frá hreinsun útblásturs
100405	Aðrar agnir og ryk
100406	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks
100407	Eðja frá hreinsun reyks
100500	Úrgangur frá sinkbræðslu
100501	Gjall (fyrsta og önnur bræðsla)
100502	Gjall og skúm (fyrsta og önnur bræðsla)
100503	Ryk frá hreinsun útblásturs
100505	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks
100506	Eðja frá hreinsun reyks

100600	Úrgangur frá koparbræðslu
100603	Ryk frá hreinsun útblásturs
100605	Úrgangur frá hreinsun með rafgreiningu
100606	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks
100607	Eðja frá hreinsun reyks
110000	ÓLÍFRÆNN ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA FRÁ MÁLMVINNSLU OG YFIRBORÐSMEÐFERÐ MÁLMA; VINNSLA MÁLMA ANNARRA EN JÁRNS ÚR VATNSLAUSN
110100	Fljótandi úrgangur og eðja frá málmeðhöndlun og yfirborðsmeðferð málma (t.d. galvanhúðun, sinkhúðun, sýruböðun, ætingu, fosfatmeðferð og alkalífituhreinsun)
110101	Sýaníðúrgangur (basískur) sem inniheldur þungmálma, aðra en króm
110102	Sýaníðúrgangur (basískur) sem inniheldur enga þungmálma
110103	Úrgangur sem inniheldur króm en ekki sýaníð
110105	Sýrubaðlausnir
110106	Sýrur sem eru ekki tilgreindar með öðrum hætti
110107	Basar sem eru ekki tilgreindir með öðrum hætti
110108	Eðja frá fosfatmeðferð
110200	Úrgangur frá vinnslu málma, annarra en járns, úr vatnslausn
110202	Eðja frá vinnslu sinks úr vatnslausn (einnig jarósít, götít)
110300	Eðja og fastur úrgangur frá herslu
110301	Úrgangur sem inniheldur sýaníð
110302	Annar úrgangur
120000	ÚRGANGUR FRÁ MÓTUN OG YFIRBORÐSMEÐFERÐ MÁLMA OG PLASTEFNA
120100	Úrgangur frá mótun (einnig við að smíða, logsjóða, pressa, draga út, renna, skera og sverfa)
120106	Úrgangur úr snittolíu sem inniheldur halógen (ekki í ýrulausn)
120107	Úrgangur úr snittolíu án halógena (ekki í ýrulausn)
120108	Úrgangur úr ýrðri snittolíu sem inniheldur halógen
120109	Úrgangur úr ýrðri snittolíu án halógena
120110	Tilbúin snittolía
120111	Eðja sem fellur til við vélavinnslu
120112	Notað vax og feiti
120300	Úrgangur frá fituhreinsun með vatni og gufu (nema 110000)
120301	Vatnskenndar þvottalausnir
120302	Úrgangur frá fituhreinsun með gufu
130000	OLÍUÚRGANGUR (nema matarolía, 050000 og 120000)
130100	Úrgangsvökvakerfisolíur og -hemlavökvar
130101	Vökvakerfisolíur sem innihalda PCB eða PCT
130102	Aðrar klóraðar vökvakerfisolíur (ekki í ýrulausn)
130103	Óklóraðar vökvakerfisolíur (ekki í ýrulausn)
130104	Klóraðar ýrulausnir
130105	Óklóraðar ýrulausnir
130106	Vökvakerfisolíur sem innihalda aðeins jarðolíu
130107	Aðrar vökvakerfisolíur
130108	Hemlavökvar

- 130200 **Úrgangsvélar-, gír- og smurolíur**
- 130201 Klóraðar vélar-, gír- og smurolíur
- 130202 Óklóraðar vélar-, gír- og smurolíur
- 130203 Aðrar vélar-, gír- og smurolíur
- 130300 **Úrgangseinangrunar- eða úrgangsvarmaflutningsolíur og aðrir vökvar**
- 130301 Einangrunar- eða varmaflutningsolíur og aðrir vökvar sem innihalda PCB eða PCT
- 130302 Aðrar klóraðar einangrunar- eða varmaflutningsolíur og aðrir vökvar
- 130303 Óklóraðar einangrunar- eða varmaflutningsolíur og aðrir vökvar
- 130304 Tilbúnar einangrunar- eða varmaflutningsolíur og aðrir vökvar
- 130305 Einangrunar- eða varmaflutningsjarðolíur
- 130400 **Kjalsogsolíur**
- 130401 Kjalsogsolíur frá skipaumferð á skipgengum vatnaleiðum
- 130402 Kjalsogsolíur frá móttökustöðvum fyrir slíkar olíur
- 130403 Kjalsogsolíur frá annarri skipaumferð
- 130500 **Úrgangur úr olíuskiljum**
- 130501 Fastur úrgangur úr olíuskiljum
- 130502 Eðja úr olíuskiljum
- 130503 Eðja úr eðjuskiljum
- 130504 Afsettunareðja eða ýrulausnir
- 130505 Aðrar ýrulausnir
- 130600 **Oliúrgangur ekki tilgreindur með öðrum hætti**
- 130601 Oliúrgangur ekki tilgreindur með öðrum hætti
- 140000 ÚRGANGUR LÍFRÆNNA EFNA SEM NOTUÐ ERU SEM LEYSAR (nema 070000 og 080000)
- 140100 **Úrgangur frá fituhreinsun málma og viðhaldi véla**
- 140101 Klórflúorkolefni
- 140102 Aðrir halógenaðir leysar og leysiblöndur
- 140103 Aðrir leysar og leysiblöndur
- 140104 Vatnskenndar leysiblöndur sem innihalda halógen
- 140105 Vatnskenndar leysiblöndur sem innihalda ekki halógena
- 140106 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur halógenaða leysa
- 140107 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur ekki halógenaða leysa
- 140200 **Úrgangur frá hreinsun textíla og fituhreinsun náttúrlegra afurða**
- 140201 Halógenaðir leysar og leysiblöndur
- 140202 Leysiblöndur eða lífrænir vökvar án halógenaðra leysa
- 140203 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur halógenaða leysa
- 140204 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur aðra leysa
- 140300 **Úrgangur frá rafeindaiðnaði**
- 140301 Klórflúorkolefni
- 140302 Aðrir halógenaðir leysar
- 140303 Leysar og leysiblöndur án halógenaðra leysa
- 140304 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur halógenaða leysa
- 140305 Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur aðra leysa

140400	Úrgangur frá kælivökvum, froðu- eða úðadrifefnum
140401	Klórflúorkolefni
140402	Aðrir halógenaðir leysar og leysiblöndur
140403	Aðrir leysar og leysiblöndur
140404	Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur halógenaða leysa
140405	Eðja eða fastur úrgangur sem inniheldur aðra leysa
140500	Úrgangur frá endurheimtum leysum og kælivökva (dreggjjar)
140501	Klórflúorkolefni
140502	Halógenaðir leysar og leysiblöndur
140503	Aðrir leysar og leysiblöndur
140504	Eðja sem inniheldur halógenaða leysa
140505	Eðja sem inniheldur aðra leysa
160000	ÚRGANGUR SEM ER EKKI TILGREINDUR MEÐ ÖÐRUM HÆTTI Í SKRÁNNI
160200	Aflagður búnaður og tættar leifar
160201	Spennubreytar og þéttar sem innihalda PCB eða PCT
160400	Úrgangur úr sprengiefnum
160401	Skotfæraúrgangur
160402	Úrgangur úr flugeldum
160403	Annar úrgangur úr sprengiefnum
160600	Rafhlöður og rafgeymar
160601	Blýrafhlöður
160602	Ni-Cd-rafhlöður
160603	Kvikasilfursþurrrafhlöður
160606	Raflausnir úr rafhlöðum og rafgeymum
160700	Úrgangur frá hreinsun á flutninga- og geymslutönkum (nema 050000 og 120000)
160701	Úrgangur frá hreinsun á tönkum til flutninga á sjó sem inniheldur iðefni
160702	Úrgangur frá hreinsun á tönkum til flutninga á sjó sem inniheldur olíu
160703	Úrgangur frá hreinsun á tönkum til flutninga á járnbrautum og vegum sem inniheldur olíu
160704	Úrgangur frá hreinsun á tönkum til flutninga á járnbrautum og vegum sem inniheldur iðefni
160705	Úrgangur frá hreinsun á tönkum til geymslu sem inniheldur iðefni
160706	Úrgangur frá hreinsun á tönkum til geymslu sem inniheldur olíu
170000	ÚRGANGUR FRÁ BYGGINGAR- OG NIÐURRIFSSTARFSEMI (EINNIG VEGAGERÐ)
170600	Einangrunarefni
170601	Einangrunarefni sem innihalda asbest
180000	ÚRGANGUR FRÁ HEILSUVERND MANNA OG DÝRA OG/EÐA VIÐKOMANDI RANNSÓKNUM (þó ekki úrgangur frá eldhúsum og veitingahúsum sem ekki tengist heilsuvernd)
180100	Úrgangur frá fæðingarumönnun, greiningu, meðhöndlun eða fyrirbyggjandi aðgerðum í tengslum við sjúkdóma í mönnum
180103	Annar úrgangur ef söfnun hans og förgun fellur undir sérkröfur með tilliti til smitvarna
180200	Úrgangur frá rannsóknum, greiningu, meðhöndlun eða fyrirbyggjandi aðgerðum í tengslum við sjúkdóma í dýrum
180202	Annar úrgangur ef söfnun hans og förgun fellur undir sérkröfur með tilliti til smitvarna
180204	Aflögð iðefni

190000	ÚRGANGUR FRÁ SORPMEDHÖNDLUNARSTÖÐVUM, SKÓLPHEREINSISTÖÐVUM OG VINNSLU NEYSLUVATNS OG VATNS TIL IÐNAÐARNOTA
190100	Úrgangur frá brennslu og hitasundrun úrgangs frá sveitarfélögum og svipaður úrgangur frá verslun, iðnaði og stofnunum
190103	Svífaska
190104	Ketilryk
190105	Síukaka frá hreinsun reyks
190106	Vatnskenndur, fljótandi úrgangur frá hreinsun reyks og annar vatnskenndur, fljótandi úrgangur
190107	Fastur úrgangur frá hreinsun reyks
190110	Notuð, virk kol frá hreinsun reyks
190200	Úrgangur frá sérstakri eðlis- eða efnafræðilegri meðhöndlun á iðnaðarúrgangi (t.d. fjarlægning króms og sýaníðs eða hlutleysing)
190201	Málmhýdroxíðeðja og önnur eðja frá málmfellingu
190400	Úrgangur ummyndaður í gler og úrgangur frá glermyndun
190402	Svífaska og annar úrgangur frá hreinsun reyks
190403	Fastur fasi, annar en ummyndaður í gler
190800	Úrgangur frá skólphreinsistöðvum sem ekki eru tilgreindar með öðrum hætti
190803	Feiti og oliublanda frá olíuskilju
190806	Mettuð eða notuð jónaskiptaresín
190807	Lausnir og eðja frá endurmyndun jónaskipta
200000	ÚRGANGUR FRÁ SVEITARFÉLÖGUM OG SVIPAÐUR ÚRGANGUR FRÁ VERSLUNARSTÖÐUM, ÚR IÐNAÐI OG FRÁ STOFNUNUM, EINNIG FLOKKAÐUR ÚRGANGUR
200100	Flokkaður úrgangur
200112	Málning, prentlitir, lím og resín
200113	Leysar
200117	Íðefni til ljósmyndunar
200119	Varnarefni
200121	Flúrlampar og annar úrgangur sem inniheldur kvikasilfur

3. HLUTI

Úrgangur úr III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93. Úrgangurinn, sem er merktur **AB 130**, **AC 020**, **AC 250**, **AC 260**, **AC 270** og **AD 160**, hefur verið felldur brott þar eð augljóst er talið, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE, að hann sé hættulaus og því skal hann ekki lúta útflutningsbanni.

GUL SKRÁ YFIR ÚRGANG (*)**AA. ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR MÁLMA**

AA 010	úr 2619 00	Gjall og annar úrgangur sem fellur til við framleiðslu járn og stáls (**)
AA 020	úr 2620 19	Sinkaska og -leifar (**)
AA 030	2620 20	Blyaska og -leifar (**)
AA 040	úr 2620 30	Koparaska og -leifar (**)
AA 050	úr 2620 40	Álaska og -leifar (**)
AA 060	úr 2620 50	Vanadíumaska og -leifar (**)
AA 070	2620 90	Aska og leifar (**) sem innihalda málma eða málmsambönd, ót.a.
AA 080	úr 8112 91	Þallíumúrgangur og -leifar
AA 090	úr 2804 80	Arsenúrgangur og -leifar (**)
AA 100	úr 2805 40	Kvikasilfursúrgangur og -leifar (**)
AA 110		Leifar frá súrálmsframleiðslu, ót.a.
AA 120		Eðja frá galvanhúðun
AA 130		Vökvar frá sýruböðun málma
AA 140		Leifar sem falla til við þvott í sinkvinnslu, ryk og eðja á borð við jarósít, hematít, götít o.s.frv.
AA 150		Leifar í föstu formi með eðalmálum sem innihalda snefil af ólífrænum sýniðum
AA 160		Aska, eðja, ryk og aðrar leifar eðalmálma, svo sem:
AA 161		— aska frá brennslu prentplatna
AA 162		— filmuaska
AA 170		Blýgeymar, heilir eða brotnir
AA 180		Notaðar rafhlöður eða rafgeymar, heilir eða malaðir, þó ekki blýrafgeymar, og úrgangur og rusl sem fellur til við framleiðslu rafhlaðna og rafgeyma, ekki tilgreint eða skráð með öðrum hætti
AA 190	8104 20	Magnesiumúrgangur og -rusl sem er eldfímt, loftkveikjandi eða myndar eldfímt gas í hættulegu magni í snertingu við vatn

AB. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNI

AB 010	2621 00	Gjall, aska og leifar (**), ót.a.
AB 020		Leifar sem falla til við brennslu úrgangs frá sveitarfélögum og heimilum
AB 030		Úrgangur frá sýniðfríum kerfum sem fellur til við yfirborðsmeðhöndlun málma
AB 040	úr 7001 00	Glerúrgangur úr bakskautslömpum og öðru virku gleri
AB 050	úr 2529 21	Kalsíumflúoríðeðja
AB 060		Önnur ólífræn flúrsambönd í formi vökva eða eðju
AB 070		Sandur notaður við málmsteypu
AB 080		Notaðir hvatar sem eru ekki í grænu skránni
AB 090		Álhýdrataúrgangur
AB 100		Súrálmsúrgangur

AB 110	Basískar lausnir
AB 120	Ólífræn haliðsambönd, ót.a.
AB 140	Gífsúrgangur frá vinnsluferlum í efnaiðnaði
AB 150	Óhreinsað kalsíumsúlfít og kalsíumsúlfat frá brennisteinshreinsun útblásturs
AC. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNI	
AC 010	úr 2713 90 Úrgangur frá framleiðslu eða vinnslu jarðolíukoks og jarðbiks, þó ekki forskautsstubbar
AC 030	Notaðar olíur sem henta ekki lengur til upphaflegrar notkunar
AC 040	Blýbensíneðja
AC 050	Varmaflutningsvökvar
AC 060	Vökvakerfisvökvar
AC 070	Hemlavökvar
AC 080	Frostlögur
AC 090	Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun resína, latexkvoðu, mýkiefna og límefna
AC 100	úr 3915 90 Nitrósellulósi
AC 110	Fenól, fenólsambönd, einnig klórphenól í formi vökva eða eðju
AC 120	Fjólklóruð naftalín
AC 130	Etrar
AC 140	Trietýlamínhvati til að herða sand til nota í málmsteypu
AC 150	Klórflúorkolefni
AC 160	Halon
AC 170	Úrgangur úr unnum korki og viði
AC 180	úr 4110 00 Duft, aska, eðja og mjöl úr leðri
AC 190	Kusk – físléttir efnisþættir frá tætingu bíla
AC 200	Lífræn fosfórsambönd
AC 210	Óhalógenaðir leysar
AC 220	Halógenaðir leysar
AC 230	Eimingarleifar, hvort sem þær eru halógenaðar eða ekki, sem eru ekki vatnskenndar og falla til við endurheimt lífrænna leysa
AC 240	Úrgangur sem fellur til við framleiðslu alifatískra, halógenaðra vetniskolefna (svo sem klórmetana, díklóretans, vínýlklóríðs, vínýlidenklóríðs, allýlklóríðs og epíklórhydríns)
AD. ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR E.T.V. ANNADHVORT ÓLÍFRÆNA EÐA LÍFRÆNA EFNISÞÆTTI	
AD 010	Úrgangur frá framleiðslu og vinnslu lyfjavara
AD 020	Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun sæfiefna og plöntulyfja
AD 030	Úrgangur frá framleiðslu, lögun og notkun viðarvarnarefna
AD 040	Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi: — ólífrænum sýanidum, þó ekki leifum með eðalmálmum í föstu formi sem innihalda snefil af ólífrænum sýanidum

AD 050	— lífrænum sýanidum
AD 060	Úrgangur sem er blanda olíu og vatns, vetniskolefna og vatns, ýrulausnir
AD 070	Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun prentlita, leysilita, fastlita, málningar, lakks og fernisolíu
AD 080	Sprengifimur úrgangur ef hann fellur ekki undir aðra löggjöf
AD 090	Úrgangur sem fellur til við framleiðslu, lögun og notkun íðefna til offsetljósmyndunar og ljósmyndunar, ót.a.
AD 100	Úrgangur frá sýanidfríum kerfum sem fellur til við yfirborðsmeðhöndlun plastefna
AD 110	Súrar lausnir
AD 120	Jónaskiptaresín
AD 130	Einnotta myndavélar með rafhlöðum
AD 140	Úrgangur frá hreinsibúnaði fyrir mengað loft í iðnaðarstarfsemi, ót.a.
AD 150	Lífrænt efni sem finnst í náttúrunni og er notað sem síuefni (lífsíur)
AD 170	úr 2803 Notuð, virk kol sem falla til við notkun í ólífrænum og lífrænum efnaiðnaði og lyfjaiðnaði, skólphreinsun, hreinsunarferlum fyrir reyk eða loft og svipuðum ferlum og hafa til að bera hættulega eiginleika.

(*) Þar sem þess er kostur er kenninúmer samræmdu tollskrárinnar, sem komið var á með Brussel-samningnum frá 14. júní 1983 á vegum tollasamvinnuráðsins, tilgreint við hverja færslu. Númerið getur átt hvort sem er við úrgang eða framleiðsluvörur. Reglugerð þessi nær ekki til efna sem eru ekki úrgangur. Númerið — sem starfsmenn tollsins og aðrir nota til að auðvelda störf sín — er því eingöngu tilgreint til að auðvelda að sanngreina úrgang sem er skráður í þessari reglugerð og fellur undir hana. Þó skal nota samsvarandi opinberar skýringar tollasamvinnuráðsins sem leiðbeiningar til að sanngreina úrgang sem fellur undir almenna vöruliði.

Tilgreiningin „úr“ vísar til tiltekins liðar í samræmdu tollskránni. Feitletraða númerið í fyrsta dálki er OECD-númerið: í því eru tveir bókstafir (einn fyrir hvora skrá: **A** fyrir þá gulu og **R** fyrir þá rauðu, og einn bókstafur fyrir flokk úrgangsins: **A**, **B**, **C**, ...) og loks kemur tala.

(**) Skráin tekur til úrgangs í formi ösku, leifa, gjalls, skúms, spóna, ryks, eðju og köku, nema efnið sé skráð skilmerkilega annars staðar.

RAUÐ SKRÁ YFIR ÚRGANG

RA. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR LÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG ÓLÍFRÆN EFNÍ

RA 010 Úrgangur, efni og hlutir sem innihalda, eru úr eða eru menguð fjöklóruðu bifenyli (PCB) og/eða fjöklóruðu terfenyli (PCT) og/eða fjölbrómuðu bifenyli (PBB), einnig öðrum fjölbrómuðum hliðstæðum þessara efnasambanda í styrk sem er 50 mg/kg eða meiri

RA 020 Tjörukenndar leifar (þó ekki asfaltsement) sem falla til við hreinsun, eimingu og hvers kyns hitasundrun

RB. ÚRGANGUR, EINKUM ÚR ÓLÍFRÆNUM EFNISÞÁTTUM, SEM Í GETA VERIÐ MÁLMAR OG LÍFRÆN EFNÍ

RB 010 Asbest (ryk og trefjar)

RB 020 Trefjar að stofni til úr keramikefnum með svipaða eðlisefnafræðilega eiginleika og asbest

RC. ÚRGANGUR SEM INNIHELDUR E.T.V. ANNAÐHVORT ÓLÍFRÆNA EÐA LÍFRÆNA EFNISÞETTI

Úrgangur sem inniheldur, er úr eða er mengaður einhverju af eftirfarandi:

RC 010 — hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra díbensófúrana

RC 020 — hvers kyns efnasamböndum úr flokki fjöklóraðra díbensódíoxína

RC 030 Eðja með blýsamböndum til varnar vélabanki

RC 040 Peroxíð, önnur en vetnisperoxíð

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2020/2001

2002/EES/63/28

frá 15. október 2001

um landa- og svæðaflokkun í hagskýrslum um utanríkisverslun bandalagsins og viðskipti milli aðildarríkja þess (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/95 frá 22. maí 1995 um hagskýrslur um vöruviðskipti bandalagsins og aðildarríkjanna við lönd utan bandalagsins ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1917/2000 ⁽²⁾, einkum 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 1172/95 er upptaka landa- og svæðaflokkunar á ábyrgð framkvæmdastjórnarinnar.
- 2) Sú útgáfa landa- og svæðaflokkunarkerfis, sem var í gildi 1. janúar 2001, fylgdi sem viðauki við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2032/2000 ⁽³⁾.
- 3) Stafrófskóðun landa og yfirráðasvæða byggist á ISO alpha-2 staðlinum sem er í gildi að því leyti sem hann samrýmist kröfum í löggjöf bandalagsins. Enn fremur er æskilegt að hafa aðlögunartímabil svo að aðildarríkin geti aðlagast breytingunum. Til einföldunar er

rétt að aðlögunartímanum ljúki þegar ákvæði um endurskoðun reglna um eitt samræmt opinbert skjal taka gildi.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrslunefndar um vöruviðskipti við lönd utan bandalagsins.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Sú útgáfa landa- og svæðaflokkunarkerfis í hagskýrslum um utanríkisverslun bandalagsins og viðskipti milli aðildarríkja þess, sem gildir frá og með 1. janúar 2001, fylgir í viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 2002.

Aðildarríkjunum er þó heimilt að nota þriggja tölustafa talnakóða, sem eru einnig tilgreindir í viðaukanum við þessa reglugerð, þar til ákvæði um endurskoðun 37. og 38. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2454/93 ⁽⁴⁾ öðlast gildi.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. október 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 273, 16.10.2001, bls. 6, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 44/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 118, 25.5.1995, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 229, 9.9.2000, bls. 14.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 243, 28.9.2000, bls. 14.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 253, 11.10.1993, bls. 1.

VIÐAUKI

LANDA- OG SVÆDAFLOKKUN Í HAGSKÝRSLUM UM UTANRÍKISVERSLUN BANDALAGSINS OG VIÐSKIPTI
MILLI AÐILDARRÍKJA ÞESS

(Gildir frá 1. janúar 2002)

AD	(043)	Andorra	
AE	(647)	Sameinuðu arabísku fursta- dæmin	Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaimah og Fujairah
AF	(660)	Afganistan	
AG	(459)	Antígva og Barbúda	
AI	(446)	Angvilla	
AL	(070)	Albanía	
AM	(077)	Armenía	
AN	(478)	Hollensku Antillaeyjar	Curaçao, Bonaire, Sankti Eustatius, Saba og suðurhluti Sankti Martin
AO	(330)	Angóla	Þ.m.t. Cabinda
AQ	(891)	Suðurskautslandið	Landsvæði sunnan við 60° suðlægrar breiddar; að undanskildum Frönsku Suðrhafs- og Suðurskautssvæðunum (TF), Bouveteyju (BV), Suður-Georgíu og Suður-Sandvíkureyjum (GS)
AR	(528)	Argentína	
AS	(830)	Bandaríska Samóa	
AT	(038)	Austurríki	
AU	(800)	Ástralía	
AW	(474)	Arúba	
AZ	(078)	Aserbaidssjan	
BA	(093)	Bosnía og Hersegóvína	
BB	(469)	Barbadosseyjar	
BD	(666)	Bangladess	
BE	(017)	Belgía	
BF	(236)	Búrkína Fasó	
BG	(068)	Búlgaría	
BH	(640)	Barein	
BI	(328)	Búrúndí	
BJ	(284)	Benín	
BM	(413)	Bermúdaeyjar	
BN	(703)	Brúnei Darússalam	Oft nefnt Brúnei
BO	(516)	Bólívía	
BR	(508)	Brasilía	
BS	(453)	Bahamaeyjar	

BT	(675)	Bútán	
BV	(892)	Bouveteyja	
BW	(391)	Botsvana	
BY	(073)	Hvíta-Rússland	Oft nefnt Belarus
BZ	(421)	Belís	
CA	(404)	Kanada	
CC	(833)	Kókoseyjar (eða Keelíngeyjar)	
CD	(322)	Austur-Kongó	Áður Sair
CF	(306)	Mið-Afríkulýðveldið	
CG	(318)	Vestur-Kongó	
CH	(039)	Sviss	Þ.m.t. þýska yfirráðasvæðið Büsingen og ítalska sveitarfélagið Campione d'Italia
CI	(272)	Fílabeinsströndin	
CK	(837)	Cookseyjar	
CL	(512)	Síle	
CM	(302)	Kamerún	
CN	(720)	Alþýðulýðveldið Kína	Oft nefnt Kína
CO	(480)	Kólumbía	
CR	(436)	Kostaríka	
CU	(448)	Kúba	
CV	(247)	Grænhöfðaeyjar	
CX	(834)	Jólaeyjar	
CY	(600)	Kýpur	
CZ	(061)	Lýðveldið Tékkland	
DE	(004)	Þýskaland	Þ.m.t. Helgoland; að frátöldu yfirráðasvæðinu Büsingen
DJ	(338)	Djíbútí	
DK	(008)	Danmörk	
DM	(460)	Dóminíka	
DO	(456)	Dóminíska lýðveldið	
DZ	(208)	Alsír	
EC	(500)	Ekvador	Þ.m.t. Galapagoseyjar
EE	(053)	Eistland	
EG	(220)	Egyptaland	
ER	(336)	Erítrea	
ES	(011)	Spánn	Þ.m.t. Baleareyjar og Kanaríeyjar; að frátöldum Ceuta og Melilla
ET	(334)	Þíópía	

FI	(032)	Finnland	Þ.m.t. Álandseyjar
FJ	(815)	Fídjíeyjar	
FK	(529)	Falklandseyjar	
FM	(823)	Míkrónesía (sambandsríkið)	Yap, Chuuk, Pohnpei og Kosrae
FO	(041)	Færeyjar	
FR	(001)	Frakkland	Þ.m.t. Mónakó og frönsku umdæmin handan hafsins (Réunion, Gvadelúpeyjar, Martiník og Franska Gvæjana)
GA	(314)	Gabon	
GB	(006)	Breska konungsríkið	Stóra-Bretland, Norður-Írland, Bresku Ermarsundseyjarnar og Mön
GD	(473)	Grenada	Þ.m.t. Suður-Grenadíneyjar
GE	(076)	Georgía	
GH	(276)	Gana	
GI	(044)	Gíbraltar	
GL	(406)	Grænland	
GM	(252)	Gambía	
GN	(260)	Gínea	
GQ	(310)	Miðbaugs-Gínea	
GR	(009)	Grikkland	
GS	(893)	Suður-Georgía og Suður-Sandvíkureyjar	
GT	(416)	Gvatemala	
GU	(831)	Gvam	
GW	(257)	Gínea-Bissá	
GY	(488)	Gvæjana	
HK	(740)	Hong Kong	Hong Kong, sérstjórnarsvæði Alþýðulýðveldisins Kína
HM	(835)	Heardeyja og McDonaldseyjar	
HN	(424)	Hondúras	Þ.m.t. Swaneyjar
HR	(092)	Króatía	
HT	(452)	Haítí	
HU	(064)	Ungverjaland	
ID	(700)	Indónesía	
IE	(007)	Írland	
IL	(624)	Ísrael	
IN	(664)	Indland	
IO	(357)	Breska yfirráðasvæðið í Indlandshafi	Chagoseyjaklasinn
IQ	(612)	Írak	

IR	(616)	Íran (íslamskt lýðveldi)	
IS	(024)	Ísland	
IT	(005)	Ítalía	P.m.t. Livigno; að frátöldu sveitarfélaginu Campione d'Italia
JM	(464)	Jamaíka	
JO	(628)	Jórdanía	
JP	(732)	Japan	
KE	(346)	Kenía	
KG	(083)	Kirgisistan	
KH	(696)	Kambódía	
KI	(812)	Kiribatí	
KM	(375)	Kómoreyjar	Anjouan, Grande Comore og Mohéli
KN	(449)	Sankti Kristófer og Nevis	
KP	(724)	Kórea (alþýðulýðveldið)	Oft nefnt Norður-Kórea
KR	(728)	Kórea (lýðveldið)	Oft nefnt Suður-Kórea
KW	(636)	Kúveit	
KY	(463)	Caymaneyjar	
KZ	(079)	Kasakstan	
LA	(684)	Alþýðulýðveldið Laos	Oft nefnt Laos
LB	(604)	Líbanon	
LC	(465)	Sankti Lúsía	
LI	(037)	Liechtenstein	
LK	(669)	Srí Lanka	
LR	(268)	Líbería	
LS	(395)	Lesótó	
LT	(055)	Litháen	
LU	(018)	Lúxemborg	
LV	(054)	Lettland	
LY	(216)	Líbía	
MA	(204)	Marokkó	
MD	(074)	Moldóva (lýðveldið)	
MG	(370)	Madagaskar	
MH	(824)	Marshalleyjar	
M K ⁽¹⁾	(096)	Makedónía, fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu	
ML	(232)	Malí	

MM	(676)	Mjanmar	Oft nefnt Burma
MN	(716)	Mongólía	
MO	(743)	Makaó	Makaó, sérstjórnarsvæði Alþýðulýðveldisins Kína
MP	(820)	Norður-Marianaeyjar	
MR	(228)	Máritanía	
MS	(470)	Montserrat	
MT	(046)	Malta	Þ.m.t. Gozo og Kóminó
MU	(373)	Máritíus	Máritíus, Rodrigues, Agalegaeyjar og Cargados Carajos-rif (Sankti Brandoneyjar)
MV	(667)	Maldíveyjar	
MW	(386)	Malaví	
MX	(412)	Mexíkó	
MY	(701)	Malasía	Malasíuskagi og Austur-Malasía (Sarawak, Sabah og Labúan)
MZ	(366)	Mósambík	
NA	(389)	Namibía	
NC	(809)	Nýja-Kaledónía	Þ.m.t. Loyaltyeyjar (Maré, Lifou og Ouvéa)
NE	(240)	Níger	
NF	(836)	Norfolkeyja	
NG	(288)	Nígíría	
NI	(432)	Níkaragva	Þ.m.t. Korneyjar
NL	(003)	Holland	
NO	(028)	Noregur	Þ.m.t. Svalbarði og Jan Mayen
NP	(672)	Nepal	
NR	(803)	Nárú	
NU	(838)	Níveeyja	
NZ	(804)	Nýja-Sjáland	Að frátalinni Ross-hjálendunni (á Suðurskautslandi)
OM	(649)	Óman	
PA	(442)	Panama	Þ.m.t. svæðið sem fyrrum hét Panamaskurður
PE	(504)	Perú	
PF	(822)	Franska Pólinesía	Marquesaseyjar, Félageyjar (þ.m.t. Tahíti), Tuamotueyjar, Gambiereyjar og Australeyjar; einnig Clippertoney
PG	(801)	Papúa	Austurhluti Nýju-Gíneu; Bismarck-eyjaklasinn (þ.m.t. Nýja-Bretland, Nýja-Írland, Lavongai (Nýja-Hannóver) og Admiraltyeyjar); Norður-Salómonseyjar (Bougainville og Búka); Tróbríand- og Woodlarkeyjar; d'Entrecasteauxeyjar og Louisiade-eyjaklasinn
PH	(708)	Filippseyjar	
PK	(662)	Pakistan	

PL	(060)	Pólland	
PM	(408)	Sankti Pierre og Miquelon	
PN	(813)	Pitcairn	Þ.m.t. Henderson-, Ducie- og Oenoeyjar
PS	(625)	Hernumdu svæðin í Palestínu	Vesturbakkinn (þ.m.t. Austur-Jerúsalem) og Gaza-svæðið
PT	(010)	Portúgal	Þ.m.t. Asoreyjar og Madeira
PW	(825)	Palá	
PY	(520)	Paragvæ	
QA	(644)	Katar	
RO	(066)	Rúmenía	
RU	(075)	Rússneska sambandsríkið	Oft nefnt Rússland
RW	(324)	Rúanda	
SA	(632)	Sádi-Arabía	
SB	(806)	Salómonseyjar	
SC	(355)	Seychelleseyjar	Mahéeyja, Praslíneyja, La Digue, Frégate og Silhouette; Amíranteyjar (þ.m.t. Desroches, Alphonse, Platte og Coëtivy); Farquhareyjar (þ.m.t. Providence); Aldabraeyjar og Cosmoledoeyjar
SD	(224)	Súdan	
SE	(030)	Svíþjóð	
SG	(706)	Singapúr	
SH	(329)	Sankti Helena	Þ.m.t. Ascensíoneyja og Tristan da Cunhaeyjar
SI	(091)	Slóvenía	
SK	(063)	Slóvakía	
SL	(264)	Sierra Leóne	
SM	(047)	San Marínó	
SN	(248)	Senegal	
SO	(342)	Sómalía	
SR	(492)	Súrínám	
ST	(311)	Saó Tóme og Príncipe	
SV	(428)	El Salvador	
SY	(608)	Sýrland (arabískt lýðveldi)	Oft nefnt Sýrland
SZ	(393)	Svasíland	
TC	(454)	Turk- og Caicoseyjar	
TD	(244)	Tsjad	
TF	(894)	Frönsku Suðurhafs- og Suðurskautssvæðin	Þ.m.t. Kergueleneyjar, Amsterdameyja, Sankti Pálseyja og Crozet-eyjaklasinn
TG	(280)	Tógó	
TH	(680)	Taíland	
TJ	(082)	Tadsjikistan	

TK	(839)	Tokelaueyjar	
TM	(080)	Türkmenistan	
TN	(212)	Túnis	
TO	(817)	Vínáttueyjar (Tonga)	
TP	(626)	Austur-Tímor (²)	
TR	(052)	Tyrkland	
TT	(472)	Trínidad og Tóbago	
TV	(807)	Túvalú	
TW	(736)	Taívan	Sérstakt tollsvæði Taívan, Penghu, Kinmen og Matsu
TZ	(352)	Tansanía (sameinað lýðveldi)	Tanganyika, Zanzibareyja og Pemba
UA	(072)	Úkraína	
UG	(350)	Úganda	
UM	(832)	Smáeyjar Bandaríkjanna	Þ.m.t. Bakereyja, Howlandeyja, Jarviseyja, Johnstoneyja, Kingmanríf, Midwayeyja, Navassaeyja, Palmyraeyja og Varsímaeyja (Wake-eyja)
US	(400)	Bandaríkin	Þ.m.t. Púertóríkó
UY	(524)	Úrugvæ	
UZ	(081)	Úsbekistan	
VA	(045)	Páfagarður	Oft nefnt Vatíkanið
VC	(467)	Sankti Vinsent og Grenadíneyjar	
VE	(484)	Venesúela	
VG	(468)	Jómfrúaeýjar (bresku)	
VI	(457)	Jómfrúaeýjar (bandarísku)	
VN	(690)	Víetnam	
VU	(816)	Vanúatú	
WF	(811)	Wallis- og Fútúnaeyjar	Þ.m.t. Alofíeyja
WS	(819)	Samóa	Áður Vestur-Samóa
XC	(021)	Ceuta	
XL	(023)	Melilla	Þ.m.t. Peñón de Vélez de la Gomera, Peñón de Alhucemas og Chafarínaseyjar
YE	(653)	Jemen	Áður Norður- og Suður-Jemen
YT	(377)	Mayotte	Grande-Terre og Pamandzi
YU	(094)	Júgóslavía	Serbía og Svartfjallaland
ZA	(388)	Suður-Afríka	
ZM	(378)	Sambía	
ZW	(382)	Simbabve	

ÝMISLEGT

QQ	(950)	Vistir og eldsneyti	Valfrjálst
eða			
QR	(951)	Vistir og eldsneyti í tengslum við viðskipti innan bandalagsins	Valfrjálst
QS	(952)	Vistir og eldsneyti í tengslum við viðskipti við þriðju lönd	Valfrjálst
QU	(958)	Ótilgreind lönd og yfirráðasvæði	Valfrjálst
eða			
QV	(959)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind í tengslum við viðskipti innan bandalagsins	Valfrjálst
QW	(960)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind í tengslum við viðskipti við þriðju lönd	Valfrjálst
QX	(977)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind af viðskipta- eða hernaðarlegum ástæðum	Valfrjálst
eða			
QY	(978)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind af viðskipta- eða hernaðarlegum ástæðum í tengslum við viðskipti innan bandalagsins	Valfrjálst
QZ	(979)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind af viðskipta- eða hernaðarlegum ástæðum í tengslum við viðskipti við þriðju lönd	Valfrjálst

(¹) Bráðabirgðakóði sem hefur ekki áhrif á endanlega tilgreiningu lands þegar niðurstaða fæst úr yfirstandandi samningaviðræðum hjá Sameinuðu þjóðunum.

(²) Yfirráðasvæði undir bráðabirgðastjórn Sameinuðu þjóðanna.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1920/2001

2002/EES/63/29

frá 28. september 2001

þar sem mælt er fyrir um nákvæmar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2494/95 með tilliti til lágmarksstaðla um meðferð þjónustugjalds, sem nemur tilteknu hlutfalli af virði viðskipta, í samræmdri vísitölu neysluverðs og breytingu á reglugerð (EB) nr. 2214/96 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 2494/95 frá 23. október 1995 um samræmdar vísitölur neysluverðs ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1617/1999 ⁽²⁾, einkum 4. gr. og 3. mgr. 5. gr.,

með hliðsjón af álit Seðlabanka Evrópu ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Skv. b-lið 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2494/95 er hverju aðildarríki skylt að gefa upp samræmda vísitölu neysluverðs (HICP) frá og með vísitölu janúarmánaðar 1997.
- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1749/96 frá 9. september 1996 um fyrstu ráðstafanir til framkvæmdar reglugerð ráðsins (EB) nr. 2494/95 um samræmdar vísitölur neysluverðs ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1688/98 ⁽⁵⁾, er samræmd vísitala neysluverðs skilgreind sem svo að hún taki til þeirra vara og þjónustu sem eru hluti af neysluútgjöldum heimilanna og skal hún skráð að fullu í flokk 12.5.1 „Fjármálaþjónusta ót.a.“ í COICOP/HICP-flokkunarkerfinu (flokkun einkaneyslu eftir tilgangi, aðlöguð í samræmi við útreikning á samræmdum vísitölum neysluverðs) fyrir desember 1999 án þess að gjöld, sem nema tilteknu hlutfalli af virði viðskiptanna, séu sérstaklega undanskilin.
- 3) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2214/96 frá 20. nóvember 1996 um samræmdar vísitölur neysluverðs: afhending og dreifing á undirvísitölum í samræmdri vísitölu neysluverðs ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1749/1999 ⁽⁷⁾, útheimtir samræmda undirvísitölu fyrir neysluflokk 12.6.2 „Önnur fjármálaþjónusta ót.a.“ í COICOP/HICP-flokkunarkerfinu að undanskildum vaxtagreiðslum og gjöldum sem nema tilteknu hlutfalli af virði viðskiptanna.

4) Talsvert ósamræmi getur myndast ef þjónustugjöld, sem nema tilteknu hlutfalli af virði viðskiptanna, eru undanskilin. Samræmd aðferðafræði við meðferðslíkra gjalda er nauðsynleg til að tryggja að samræmdar vísitölur neysluverðs uppfylli skilyrði um samanburðarhæfi eins og mælt er fyrir um í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2494/95.

5) Meðferð þjónustugjalds, sem nemur tilteknu hlutfalli af virði viðskiptanna, skal vera í samræmi við meðferð á vöru og þjónustu á sviði heilbrigðismála, menntunar og félagslegrar þjónustu eins og mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EB) nr. 2166/1999 ⁽⁸⁾.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunarnefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EEB, KBE ⁽⁹⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari reglugerð er að breyta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2214/96 um undirvísitölur í samræmdri vísitölu neysluverðs, þannig að hún taki til fjármálaþjónustu, og ákveða lágmarksstaðla við meðferð þjónustugjalds, sem nemur tilteknu hlutfalli af virði viðskiptanna, í því skyni að tryggja að þær séu áreiðanlegar og eigi við og uppfylli skilyrði um samanburðarhæfi sem mælt er fyrir um í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2494/95.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Vaxtagreiðslur og gjöld sem svipar til vaxta taka til greiðslu nafnvaxta og allra þátta í útreikningi virkra vaxta.

2. Þegar þjónustugjald er skilgreint sem tiltekið hlutfall af virði viðskipta er kaupverð skilgreint sem það hlutfall margfaldað með virði á einkennandi einingu í viðskiptunum á grunn- eða viðmiðunartímabili.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 261, 29.9.2001, bls. 46, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 257, 27.10.1995, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 192, 24.7.1999, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 244, 1.9.2001, bls. 5.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 229, 10.9.1996, bls. 3.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 214, 31.7.1998, bls. 23.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 296, 21.11.1996, bls. 8.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 214, 13.8.1999, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 266, 14.10.1999, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

3. gr.

Meðferð þjónustugjalds

1. Viðkomandi samræmdar undirvísitölur neysluverðs skulu reiknaðar út með formúlu sem er í samræmi við formúlu með Laspeyres-sniði sem notuð er fyrir aðrar undirvísitölur. Þær skulu endurspegla verðbreytingarnar á grundvelli breyttra útgjalda til þess að viðhalda neyslunmynstri heimilanna og samsetningu neysluhópsins á grunn- eða viðmiðunartímabilinu.

a) Kaupverð þjónustu, sem skal nota í samræmdri vísitölu neysluverðs, skal vera hið raunverulega gjald sem neytendur greiða beint fyrir veitta þjónustu. Fastagjöld skulu falin í samræmdri vísitölu neysluverðs.

b) Breytingar á kaupverði, sem endurspegla breytingar á reglunum sem ákvarða það, komi fram sem verðbreytingar í samræmdri vísitölu neysluverðs.

c) Breytingar á kaupverði, sem verða vegna breytinga á virði einkennandi viðskiptaæiningar, komi fram sem verðbreytingar í samræmdri vísitölu neysluverðs.

d) Einkennandi viðskiptaæiningar skulu tiltekna í magni nema þar sem slíkt er óviðeigandi eða ómögulegt en þá skulu þær settar fram í gjaldmiðli aðildarríkisins.

e) Meta má breytingu á virði einkennandi viðskiptaæiningar með breytingu á verðvísitölu sem gefur rétta mynd af viðkomandi viðskiptaæiningu. Undirvísitölur samræmdrar vísitölu neysluverðs eða heildarvísitölur skulu teljast víðeigandi í þessu skyni.

2. Ef gæðalýsingar breytast skal fara með verð samkvæmt reglum um breytingar á gæðalýsingum, einkum þeim sem eiga við um gæðaaðlögun og kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1749/96.

3. Ef neytendur fá ókeypis þjónustu, en eru síðan krafðir um greiðslu, skulu breytingarnar frá núlli til raunverðs, og öfugt, endurspeglast í samræmdri vísitölu neysluverðs.

4. Ef neytendur fá ókeypis þjónustu með öðrum vörum og þjónustu, en eru síðan sérstaklega krafðir um greiðslu, skulu breytingarnar endurspeglast í samræmdri vísitölu neysluverðs.

5. Í málsmeðferðinni, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2646/98 ⁽¹⁾ um gjaldskrár, skulu, að breyttu breytanda, gilda samsvarandi breytingar ef við á.

4. gr.

Fjármálaþjónusta ót.a.

Í stað þess sem fellur undir flokk 12.6.2, „Önnur fjármálaþjónusta ót.a. (S)“, í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2214/96 um undirvísitölur samræmdra vísitalna neysluverðs komi eftirfarandi texti:

„12.6.2. Önnur fjármálaþjónusta ót.a. (S)

— raungjöld fyrir fjármálaþjónustu í bönkum, pósthúsum, sparisjóðum, hjá víxlurum og svipuðum fjármálastofnunum,

— þóknun og þjónustugjöld verðbréfasala, fjárfestingarráðgjafa, skattaráðgjafa o.s.frv.

Undanskilið: vaxtagreiðslur og hvers konar gjöld sem svipar til vaxta og stjórnsýslukostnaður við séreignalífeyrissjóði og þess háttar.“

5. gr.

Önnur þjónusta ót.a.

Í stað þess sem fellur undir flokk 12.7.0, „Önnur þjónusta ót.a. (S)“, í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2214/96 um undirvísitölur samræmdra vísitalna neysluverðs komi eftirfarandi texti:

„12.7.0. Önnur þjónusta ót.a. (S)

— þóknarir fyrir lögfræðiþjónustu, atvinnumiðlun o.s.frv.,

— greiðslur fyrir útfararstjórn og aðra útfararþjónustu,

— greiðslur til húsnæðismiðlara, uppboðshaldara, þeirra sem reka söluhúsnæði og ýmissa milliliða,

— greiðslur fyrir ljósritun og aðra afritun skjala,

— greiðslur fyrir útgáfu fæðingar-, hjúskapar- og dánarvottorða og annarra opinberra skjala,

— greiðslur fyrir fréttatilkynningar og auglýsingar,

— greiðslur fyrir þjónustu rithandarsérfræðinga, stjórnspekinga, einkaleynilögreglumanna, lífvarða, hjúskaparmiðlara og hjónabandsráðgjafa, textahöfunda og ýmsa aðra þjónustu (sæti, salerni, fatahengi) o.s.frv.

Meðtalið: greiðslur fyrir þjónustu húsnæðismiðlara í tengslum við leiguviðskipti.

Undanskilið: Samkvæmt reglum evrópska þjóðhagsreikningakerfisins frá 1995 eru undanskilin framlög og félagsgjöld til fagfélaga, trúfélaga, félags- og menningarsamtaka og tómstunda- og íþróttafélaga (ESA 1995, liður 3.77.e) og þóknarir til fasteignasala vegna sölu eða kaupa á eignum sem ekki eru peningalegar eignir („Fjármunamyndun“ samkvæmt evrópska þjóðhagsreikningakerfinu frá 1995, liðum 3.102, 3.105(a), 3.111, 3.115).“

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 335, 10.12.1998, bls. 30.

6. gr.

Grunnupplýsingar

1. Til grunnupplýsinga skal teljast kaupverð og vægi sem nauðsynlegt er til að reikna út undirvísitölur samræmdrar vísitölu neysluverðs í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

2. Hagskýrslueiningum, sem aðildarríkin hvetja til samvinnu við söfnun grunnupplýsinga eða geymslu á þeim, er skylt að veita áreiðanlegar og ítarlegar upplýsingar á þeim tíma sem þeirra er óskað og ætla fyrirtækjum og stofnunum, sem hafa með höndum samantekt opinberra hagtalna, að taka saman nægilega ítarlegar upplýsingar til að hægt sé að meta hvort þær uppfylli skilyrði og gæði samræmdra undirvísitalna neysluverðs.

7. gr.

Samanburðarhæfi

Samræmdar vísitölur neysluverðs skulu teljast samanburðarhæfar ef þær byggjast á ákvæðum þessarar reglugerðar eða öðrum aðferðum ef kerfisbundið frávik vísitölu, sem þannig er reiknuð, er ekki meira en tíundi hluti úr prósentustigi að meðaltali fyrir eitt ár í samanburði við árið á undan.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. september 2001.

8. gr.

Gæðastjórnun

Aðildarríkin skulu veita framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna (Eurostat)) upplýsingar um þær aðferðir sem eru þróaðar til meðferðar þjónustugjalds sem nemur tilteknu hlutfalli af virði viðskiptanna, ef aðferðirnar eru aðrar en þær sem lýst er í 3. gr. þessarar reglugerðar, áður en slíkum aðferðum er beitt.

9. gr.

Framkvæmd

Aðildarríkin skulu beita ákvæðum þessarar reglugerðar í desember 2001 og þau öðlast gildi með vísitölunni frá janúarmánuði 2002.

10. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1921/2001

2002/EES/63/30

frá 28. september 2001

þar sem mælt er fyrir um nákvæmar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2494/95 með tilliti til lágmarksstaðla um endurskoðun á samræmdri vísitölu neysluverðs og breytingu á reglugerð (EB) nr. 2602/2000 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 2494/95 frá 23. október 1995 um samræmdar vísitölur neysluverðs ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1617/1999 ⁽²⁾, einkum 4. gr. og 3. mgr. 5. gr.,

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Skv. b-lið 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2494/95 er hverju aðildarríki skylt að gefa upp samræmda vísitölu neysluverðs (HICP) frá og með vísitölu janúarmánaðar 1997.
- 2) Einkum er mikilvægt að tryggja trúverðugleika samræmdrar vísitölu neysluverðs en því markmiði mætti ná með því að endurskoða hana aðeins þegar brýna nauðsyn ber til.
- 3) Almennt er viðurkennt að árlegt meðaltal samræmdra vísitalna neysluverðs og árlegar og mánaðarlegar breytingar á þeim eru mikilvægur mælikvarði á verðbólgu, þá einkum til að meta verðsamleitni og sem grundvöllur fyrir stefnu Seðlabanka Evrópu í peningamálum.
- 4) Breytingar, sem eru gerðar á kerfi innlendra eða samræmdra reglna, eru gild ástæða til að endurskoða samræmdar vísitölur neysluverðs svo framarlega sem endurskoðun tryggi samanburðarhæfi, áreiðanleika eða mikilvægi vísitölnnar. Breytingar á kerfi samræmdra reglna ættu ekki að leiða til endurskoðunar nema annað sé tilgreint í tengslum við tiltekna framkvæmdarráðstafanir.
- 5) Nauðsynlegt er að breyta til samræmis ákvæðum 6. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2602/2000 frá 17. nóvember 2000 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2494/95 með tilliti til lágmarksstaðla varðandi meðferð verðlækkana í samræmdri vísitölu neysluverðs ⁽⁴⁾.

- 6) Mistök eða nýjar eða endurbættar grunnupplýsingar teljast gildar ástæður fyrir endurskoðun samræmdra vísitalna neysluverðs að því tilskildu að slík endurskoðun auki samanburðarhæfi, áreiðanleika eða mikilvægi vísitalnanna.
- 7) Talsvert svigrúm er til þess að beita mismunandi aðferðum í aðildarríkjunum við að endurskoða vísitöluráðir. Þörf er á samræmdum reglum til að tryggja að samræmdar vísitölur neysluverðs standist kröfu um samanburðarhæfi, sem sett er fram í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2494/95 og að þær séu áreiðanlegar og mikilvægar.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunar-nefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE ⁽⁵⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari reglugerð er að veita upplýsingar um umtalsverð áhrif framkvæmdarráðstafana samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2494/95 og setja samræmdar reglur um endurskoðanir samræmdrar vísitölu neysluverðs er samrýmast þessum ráðstöfunum og geta tryggt samanburðarhæfi, áreiðanleika og mikilvægi þeirra.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „endurskoðun“: breyting eftir á á röð samræmdrar vísitölu neysluverðs, vísitölustigi, tíðni breytinga eða vægi sem framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna (Eurostat)) hefur birt í prentmiðlum eða rafrænum miðlum og sem hefur áhrif á niðurstöðu að einum aukastaf;
- b) „mistök“: óviljandi brot á viðtekinni reglu sem hefur áhrif á a.m.k. eina röð samræmdrar vísitölu neysluverðs;
- c) „bráðabirgðaniðurstaða“: niðurstaða sem gert er ráð fyrir að liggi fyrir í endanlegri gerð í síðari mánuði, að lokinni endurskoðun.

3. gr.

Möguleiki á endurskoðun

1. Heimilt er að endurskoða raðir samræmdra vísitalna neysluverðs sem hafa verið birtar opinberlega.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 261, 29.9.2001, bls. 49, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 257, 27.10.1995, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 192, 24.7.1999, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 244, 1.9.2001, bls. 5.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 300, 29.11.2000, bls. 16.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

2. Endurskoðanir á röðum samræmrar vísitölu neysluverðs á grundvelli annars en 4., 5. eða 9. gr. þessarar reglugerðar eru háðar fyrir fram samþykki framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofu Evrópubandalaganna). Samráð skal haft við framkvæmdastjórnina (Hagstofa Evrópubandalaganna) um umfang og tímasetningu endurskoðananna.

4. gr.

Mistök

1. Mistök skulu leiðrétt og þær endurskoðanir sem fara fram í kjölfarið framkvæmdar án ónauðsynlegra tafa.

2. Hlutaðeigandi aðildarríki skulu, að eigin frumkvæði, láta framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) í té nægilega ítarlegar upplýsingar til að meta áhrif á viðkomandi röð samræmdrar vísitölu neysluverðs áður en endurskoðanir vegna mistaka eru birtar. Aðildarríkin skulu einnig tilkynna framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) um aðgerð sem gripið er til í því skyni að koma í veg fyrir svipuð tilvik síðar.

5. gr.

Nýjar og betri upplýsingar

Framkvæma skal endurskoðanir á grundvelli nýrra eða betri grunnupplýsinga sem aðildarríkin telja nauðsynlegar til að auka nákvæmni samræmdrar vísitölu neysluverðs að því tilskildu að framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) setji sig ekki á móti tímasetningu þeirra.

6. gr.

Breytingar á kerfi samræmdra reglna

Nema annað sé takið fram:

1. hafa breytingar á kerfi samræmdra reglna ekki í för með endurskoðanir;
2. skulu breytingar á skilgreiningum, aðferðum eða venjum á grundvelli lagaramma um samræmda vísitölu neysluverðs öðlast gildi um leið og vísitalan fyrir janúarmánuð ár hvert í öllum hlutaðeigandi aðildarríkjum;
3. skal meta áhrif slíkra breytinga yfir 12 mánaða tímabil sem hefst með vísitölu fyrir þann janúarmánuð þegar breytingar öðlast gildi;
4. ef telja má líklegt að breytingarnar geti haft áhrif á meðalbreytingar heildarvísitölnunnar á ári, sem nemur tíunda hluta úr prósentustigi yfir 12 mánaða tímabil, í kjölfar breytingarinnar, skal meta áhrifin á heildarvísitöluna fyrir hvern þessara 12 mánaða;
5. ef telja má líklegt að auki að breytingarnar geti haft áhrif á vísitölu fyrir deild, flokk eða hóp í flokkunarkerfinu COICOP/HICP (flokkun einkaneyslu eftir tilgangi, aðlöguð í samræmi við útreikning á samræmdum vísitölum neysluverðs) sem nemur a.m.k. þremur, fjórum eða fimm tíundu hlutum úr prósentustigi, eftir því sem við á, reiknað samkvæmt 4. mgr. 6. gr., skal meta áhrifin á viðkomandi vísitöluráðir fyrir hvern þessara 12 mánaða.

7. gr.

Mat á áhrifum

1. Matið, sem um getur í 4. og 5. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar, skal grundvallað á bestu aðferðafræði sem völ er á og unnið út frá kostnaðarhagkvæmni. Matið skal sent til

framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofu Evrópubandalaganna) og aldrei síðar en með þeirri samræmdu vísitölu neysluverðs sem það á við. Matinu skal fylgja lýsing á þeirri aðferð sem er notuð við það og viðeigandi athugasemdir um hversu nákvæmt það er.

2. Í matinu skulu bornar saman ársbreytingar á samræmdri vísitölu neysluverðs ásamt viðeigandi undirvísitölum og ársbreytingar á vísitölu þar sem ekkert mið er tekið af breytingum á skilgreiningum, aðferðum eða venjum.

3. Matið, sem um getur í 4. og 5. mgr. 6. gr., skal birt opinberlega ásamt viðeigandi athugasemdum varðandi gæði þess. Matið skal ekki koma í stað hinnar opinberu samræmdu vísitölu neysluverðs.

8. gr.

Birting endurskoðana

1. Endurskoðanir skulu merktar í hinni opinberu vísitöluröð samræmdrar vísitölu neysluverðs sem framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) birtir. Setja skal merki um endurskoðun við þær frumráðir eða afleiðdu ráðir sem endurskoðun breytir á því sundurliðunarstigi sem er birt. Merki um endurskoðun skal birt um leið og endurskoðaða röðin er birt og fjarlægt í næsta mánuði á eftir.

2. Endurskoðanir á heildarvísitölu samræmdrar vísitölu neysluverðs, aðrar en á bráðabirgðaniðurstöðum, skulu tilkynntar opinberlega, ásamt skýringu, í nánu samstarfi hlutaðeigandi aðildarríkis og framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofu Evrópubandalaganna).

9. gr.

Bráðabirgðaniðurstaða

Þegar vísitala er birt sem bráðabirgðavísitala skal hún liggja fyrir í endanlegri gerð í útgáfu næsta mánaðar.

10. gr.

Gæðastjórnun

Ef endurskoðun fer fram á grundvelli annars en 4. eða 9. gr. skal hlutaðeigandi aðildarríki láta framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) í té, að beiðni hennar, nægilega ítarlegar upplýsingar til að unnt sé að meta áhrifin á viðkomandi vísitöluröð samræmdrar vísitölu neysluverð og sýna fram á að endurskoðanirnar séu í samræmi við staðla er tengjast þeirri vísitölu.

11. gr.

Breyting

Eftirfarandi texti komi í stað 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 2602/2000 með tilliti til lágmarksstaðla varðandi meðferð verðlækkana í samræmdri vísitölu neysluverðs:

„Endurskoðaða skal viðkomandi vísitöluröð með tilhlýðilegum hætti ef framkvæmd ákvæða samkvæmt þessari reglugerð hefur meiri áhrif á ársbreytingar ($m/(m-12)$) heildarvísitölnunnar en sem nemur tíunda hluta úr prósentustigi samanborið við vísitölu sem ekki tekur tillit til verðlækkana.“

12. gr.

Framkvæmd

Aðildarríkin skulu koma ákvæðum þessarar reglugerðar til framkvæmda í desember 2001 og þau öðlast gildi með vísitölunni fyrir janúarmánuð 2002.

13. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. september 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/63/31

frá 26. september 2001

um niðurfellingu á ákvörðun 97/150/EB um að koma á fót evrópskri ráðgjafarmiðstöð á sviði umhverfismála og sjálfbærrar þróunar (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 2863)

(2001/704/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórnin kom á fót evrópskri ráðgjafarmiðstöð á sviði umhverfismála og sjálfbærrar þróunar með ákvörðun 97/150/EB ⁽¹⁾.
- 2) Framkvæmdastjórnin tilnefndi fulltrúa í evrópsku ráðgjafarmiðstöðina á sviði umhverfismála og sjálfbærrar þróunar með ákvörðun 97/307/EB ⁽²⁾.
- 3) Framkvæmdastjórnin setti fram tillögu að sjöttu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála ⁽³⁾ 24. janúar 2001 og áætlun um sjálfbæra þróun ⁽⁴⁾ 15. maí 2001.
- 4) Í tillögu sinni til leiðtogaáráðsins í Gautaborg um áætlun Evrópusambandsins á sviði sjálfbærrar þróunar skuldbatt framkvæmdastjórnin sig til að koma á umræðufundum um sjálfbæra þróun og gefa skal skýrslu um þá beint til forseta framkvæmdastjórnarinnar.

- 5) Við þessar aðstæður er rétt að evrópsku ráðgjafarmiðstöðinni á sviði umhverfismála og sjálfbærrar þróunar verði lokað en hún hefur uppfyllt ráðgjafarhlutverk sitt á fullnægjandi hátt á starfstíma sínum.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Ákvörðun 97/150/EB falli úr gildi.

2. gr.

Þessi ákvörðun öðlast gildi á þeim degi sem framkvæmdastjórnin samþykkir hana.

Gjört í Brussel 26. september 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 258, 27.9.2001, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/2002 frá 19. apríl 2002 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 29, 13.6.2002, bls. 25.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 58, 27.2.1997, bls. 48.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 131, 23.5.1997, bls. 28.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 154, 29.5.2001.

⁽⁴⁾ Com(2001) 264, 15.5.2001.

2002/EES/63/24	Ákvörðun ráðsins 2001/573/EB frá 23. júlí 2001 um breytingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB að því er varðar skrána yfir úrgang	285
2002/EES/63/25	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/368/EB frá 18. maí 1998 um aðlögun, skv. 3. mgr. 42. gr., á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu	287
2002/EES/63/26	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/816/EB frá 24. nóvember 1999 um aðlögun, skv. 1. mgr. 16. gr. og 3. mgr. 42. gr., á II., III., IV. og V. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu	297
2002/EES/63/27	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2408/98 frá 6. nóvember 1998 um breytingu á V. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu	329
2002/EES/63/28	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2020/2001 frá 15. október 2001 um landa- og svæðaflokkun í hagskýrslum um utanríkisverslun bandalagsins og viðskipti milli aðildarríkja þess	351
2002/EES/63/29	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1920/2001 frá 28. september 2001 þar sem mælt er fyrir um nákvæmar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2494/95 með tilliti til lágmarksstaðla um meðferð þjónustugjalds í hlutfalli við viðskiptaverð í samræmdri vísitölu neysluverðs og breytingu á reglugerð (EB) nr. 2214/96	360
2002/EES/4930	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1921/2001 frá 28. september 2001 þar sem mælt er fyrir um nákvæmar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2494/95 með tilliti til lágmarksstaðla um endurskoðun á samræmdri vísitölu neysluverðs og breytingu á reglugerð (EB) nr. 2602/2000	363
2002/EES/63/31	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/704/EB frá 26. september 2001 um niðurfellingu á ákvörðun 97/150/EB um að koma á fót evrópskri ráðgjafarmiðstöð á sviði umhverfismála og sjálfbærrar þróunar	366

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

3. Dómstóllinn